

55

ஆசௌச காண்டம்

(தமிழுரையுடன் கூடியது.)

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

விலை ரூ. 5-0-0.

R41

NS7

67684

ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம்

என்னும் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின்

மூன்றாவது பரிச்சேதமாகிய

ஆசௌச காண்டம்

தமிழரையுடன் கூடியது.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின்

ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேததர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ பிரஸ்ஸில்

அச்சிட்டு கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை]

1957

[ரு 5-0-0

Copyright Registered.

॥ ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீஜேதாஜம்ஸவரிபுராஜகாவாஸ்யா
 ஸ்ரீஜேதாஜம்ஸவரிபுராஜகாவாஸ்யா
 ஸ்ரீகாங்கேசகொழிவீராயிவ ஜமகாரா
 ஸ்ரீஜேதா, செவரெநு ஸரஸ்வதீஸ்வரெஷெ
 கியதெ நாராயணஸ்துதி ॥

பெயர்மெய உய்யபூவணநிவண்ணாநி மெளத
 ஸாத- ஸதாபாநி-விதாநி சுநுஷாநாநி ஸுபெந
 வெய்யிதும் ஸ்ரீஜேதாஜநாஸ்தீகதிதெநெநு விந
 விதெ ஸ்துதிஜேதாஜமவாஸ்யா நிவநாநெ சூஸள
 காண டெவவாணீவரிவயநாநிதாநா ஜேதாஜகாராய
 சுவிஜேதாஜிதேதாவிவவாஷாஸ்யாஸ்யாஸ்யாதம் ஸ்ரீஜேதாஜ-
 ஸாஸ்திரவரிவாயநஸநாதெ சோழாவிதம் விநெக்ய
 ஸுஸம் ஸநுஷாஜி ॥

விஜயபாசுரஸாநி,
 ஸ்ரீகாங்கேசகொழி,
 ஜேதாஜவெளஷ
 ஸுஜயதாஜி.

நாராயணஸ்துதி

முத்ரை.

11 ஸ்ரீ: 11

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய
ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாதப்ரதிஷ்டித
ஸ்ரீகாஞ்சீகாமகோடிபீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமச்சந்த்ரசேகரேந்த்ரஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதை:
க்ரியதே நாராயண ஸ்ம்ருதி:.

ச்ரேயஸ், ப்ரேயஸ் என்ற இரண்டையும் அடைவிப்பதில்
சக்தியுள்ளதும், ச்ருதியிலும் ஸ்ம்ருதியிலுமுள்ள நல்ல ஆசாரங்
கள் மூலமாயுமுள்ள அநுஷ்டாநங்களை ஸுகமாய்ப் போதிப்
பதற்கு, ஸ்ரீமானான வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் செய்யப்
பட்டுள்ள “ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம்” என்று பெயர் பூண்ட சிறந்த
நிபந்தன க்ரந்தத்தில் உள்ள “ஆசேளச காண்டத்தை”
ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கும் உபகாரத்
திற்காக, அறிவாளர்களால் எழுதப்பட்ட உரையுடன் சேர்ந்த
தாய் ஸ்ரீவேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் அச்சிடப்பட்
டிருப்பதைப் பாாத்து மிகவும் ஸந்தோஷிக்கின்றோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்,
ஸ்ரீ காஞ்சி கேஷத்ரம்,
தூர்முக-ஸ்ரீ பெளஷ
மாஸ சுத்தசதுர்த்தி.

நாராயணஸ்ம்ருதி.

ஆசௌசகாண்டத்திலுள்ள விஷயங்களின் அட்டவணை.

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
ஆசௌசத்தில் நிவர்த்திக்க வேண்டியவை	1
ஆசௌச சப்தார்த்தம்	,,
ஆசௌசம் இருவிதம்	3
ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யோபாஸனம் முதலியது	,,
ஆசௌசத்தில் விடவேண்டிய கர்மங்கள்	7
புத்ரன் பிறந்தால் தானம் செய்யலாம்	18
அநேகவிதமான ஆசௌசம்	19
ஸத்யச் சௌசம்	20
ச்ராதத்தம் முதலியதின் நடுவில் கர்த்தா போக்தா முதலியவர்களுக்கு ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால்	23
விவாஹத்தின் நடுவில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால்	33
விவாஹத்தின் நடுவில் மாதாபிதாக்களுக்காவது தம்பதிகளுக்காவது மரணம் நேர்ந்தால்	34
திஷ்டிதனுக்குத் திஷ்டையின் நடுவில் மாதாபிதாக்களின் மரணத்தில்	,,
விவாஹம் முதலியதின் நடுவில் ஆசௌசம் வந்தால் புஜிப்பவர் முதலியவரின் நியமம்	35
ஆசௌசம் வருவதற்குமுன் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட தர்வ்யங்களுக்குத் தோஷமில்லை	37
மலைச்சரிவிலிருந்து விழுவது முதலியதால் மரித்தால்	39
ஸன்யாஸி முதலியவரின் மரணத்தில்	40
ஆசௌசிகளுக்குக் க்ரஹண ஸ்நானாதி விதி	42
மாப்பிள்ளை, தெளஹித்ரன், மருமான் முதலியவரின் ம்ருதியில்	,,
தேசக்ஷோபம் முதலியதால் மரணத்தில்	43
சிற்பி, தாஸன், வைத்யன், ராஜா முதலியவர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்	44

ப்ராம்ஹணன், பசு இவர்களின் நிமித்தமாய் மரித்தால்	48
விஷம், ஜலம், தூக்கிட்டுக்கொள் ளுதல் இவைகளால் இச்சையுடன் மரணத்திலும், வைதமான உபவாஸாதிகளால் மரணத்திலும்	...	51
ஆஹிதாக்கியின் தூர்மரண விஷயத்தில்	59
உடனே செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரத்தின் ப்ரகாரம்	...	64
தேசாந்தரத்தில் மரித்த ஸபிண்டனின் மரணத்தை ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால்	...	65
கர்ப்பஸ்ராவம் முதலிய நிமித்தத்தால் ஆசௌசம்	...	66
ஸூத்ரிகாசௌசம்	76
ப்ரஸவாசௌசம்	...	80
வர்ண விசேஷாசௌசம்	...	84
அனூலோம ப்ரதிலோமாசௌசம்	...	87
ஸமாநோதகாசௌசம்	90
ஸஜாதீய ஸாபிண்ட்யம்	...	92
விஜாதீய ஸாபிண்ட்யமும் கன்யா ஸாபிண்ட்யமும்	...	96
ஜநநாசௌசத்தின் இருவகை	...	104
ஆசௌசிகளுக்குப் பரஸ்பரம் ஸ்பர்ச நிஷேதம்	...	119
பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட சிசு மரணத்தில் ஆசௌசம்	...	124
பத்து நாட்களுக்கு மேற்பட்ட சிசுமாணாசௌசம்	...	142
கனனம் முதலிய ஸம்ஸ்கார பேதத்தால் ஆசௌச பேதம்	...	144
கனனம் முதல் ஆசௌசம்	154
அநுபரீத மாணாசௌசம்	...	160
நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் வரும் ஆசௌசம்	162
கநகம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களின் வ்யவஸ்தை	...	164
கன்யா மாணாசௌசம்	...	177
2 வருஷம் பூர்ணமாகாமல் விவாஹமாகி மரித்த வளுக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியதின் க்ரமம்	...	183
தன் வீட்டில் பெண் ப்ரஸவித்தது முதலியதால் வரும் ஆசௌசம்	...	186

	பக்கம்
உபநீதாசௌசம்	... 191
ப்ரம்ஹசாரிக்கு ஸத்யச்சௌசம்	... 198
ஒளரஸன்ல்லாத புத்ரனின் ஜநம் முதலியதில்	
ஆசௌசம் 203
தத்த விஷயத்தில்	... 208
விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு, மாதாபிதாக்கள்	
முதலியவரின் ம்ருதியில் ஆசௌசம்	... 215
தௌஹித்ரன், மாதாமஹன், ஆசார்யன், மாத்ருபகிளீ	
முதலியவர் விஷயத்தில் ஆசௌசம்	... 216
பக்ஷிண்யாசௌசம் 224
பிந்ரமாத்ரு பகிளீ முதலியவர் விஷயமான ஆசௌசம்...	232
ஒரு நாளாசௌசம்	... 236
அநேக ஆசௌசங்கள் சேர்ந்தால்	... 241
ஜ்ஞாதியல்லாதவரின் தஹநத்தில் ஆசௌசம்	... 258
சேஷந்யாயமில்லாத விஷயம்	... 259
ஆசௌசத்திலும் ஜாத கர்மாதிகளைச் செய்யலாம்	... 260
தூரதேசத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தில்	
ஆசௌசம்	... 261
அதிக்ரந்தாசௌசம்	... 263
ஸபத்ரீ மாத்ரு விஷயத்தில்	... 279
ப்ராத்ரு விஷயத்தில்	... "
புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்தில் விசேஷம்	... 281
ராத்ரியில் ஜநம், மரணம், ருது இவைகளின் ஸம்ப	
வத்தில் நாள் நிர்ணயம்	... 295
ஸம்பர்க்கா சௌசமும், த்ரவ்யம் முதலியவைக்கு	
ஆசௌசமில்லையென்பதும்	... 298
அநீதச்சவக்ராமாசௌசம்	... 301
அனுக்மநாசௌசமும், புனஸ்நானஸ்வரூபமும்	... 305
க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் சவங்களின் அனுக்மனத்	
திலும், ஆதூரவ்யஞ்ஜனத்திலும் ஆசௌசம்	... 308
ஸபிண்டனல்லாத ஸமான ஜாதியப்ப்ரேதனை	
நிர்ஹரணம் செய்வதால் ஆசௌசம்	... 314

பர்யுஷித சுவம், ஸமாநோதக சுவம், அஸவர்ண சுவம்		
இவைகளை நிர்ஹரித்தால் ஆசௌசம்	318
கர்ப்பவானுக்கும், ப்ரஹ்மசாரிக்கும் மாதாபிதாக்கள்		
இல்லாத சுவத்தின் நிர்ஹரணத்தில் நிஷேதம்	322
அநாத ப்ராம்ஹணன், ஸன்யாஸீ இவர்களுக்கு		
ஸம்ஸ்காரம் முதலியதைச் செய்தால் ஸத்யச்		
சௌசம்	...	324
தர்மத்திற்காக சுவ நிர்ஹாரம் செய்தால்	327
சுவத்தைக்கண்டால்	...	328
மனிதனின் எலும்பைத் தொட்டால்	...	"
ஆசௌசிகள் தேவாலயத்தில் நுழையக்கூடாது	...	329
ஏகாதசியில் உபவாஸ விஷயம்	330
சாவாசௌசிகளுக்கு நியமங்கள்	331
ஆசௌசத்தின் முடிவில் செய்யவேண்டியவை	332

உ
ஹேமீ வரோததெ ॥

வெடிநாயகீகித விரவிதெ ஸ்ருதி ரக்தாமவெ

* சூ ஸ ள வ க ண ண : ॥ *

சூ ஸ ள வ ஸ ஷ டி : ॥

சுயாஸ ள வ ஸு க ண ண டு | த து ஸ ஹீ :—

‘ஊநம் பூதிமுஹோ ஹோமீ ஸ்ரூயாயி விதிகரீட வ |
புத்தவிண்கியாவஜீபோஸ ள வெ விநிவதடபெசு’ உதி ॥

சூ ஸ ள வ ஸ ஷ டி : ஸ்ருதிவந்ரிசுயாபிவிஹிதம்—

‘ஸவிணாஜிநநெ ரோணெ வா ஸதிபடிபூயத்யூ ஊநாடி

உ
பரமாத்மநே நம:

வைத்யநாத தீக்ஷிதரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில்
ஆசௌச காண்டம்.

ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர், ஸ்ம்ருதி முக்தாபல க்ரந்தத்தில்
1. வர்ணாசிரம தர்மகாண்டம், 2. ஆஹ்னிக காண்டம் இவைகளை
நிரூபித்த பிறகு, ஆசௌச காண்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். முன்
நிரூபிக்கப்பட்ட ஆஹ்னிக கர்மங்களுக்குச் சில காலத்தில் விலக்கு
ஏற்படுமாதலால், ஆசௌசமும் ஒரு நிமித்தமாததால் அதை
நிரூபிக்கின்றார்.

ஆசௌச ப்ரகரணம். அதில்,

சங்கர்:— தானம், ப்ரதிக்ரஹம், ஹோமம், அத்யயநம், பித்ரு
கார்யம் இவைகளை ஆசௌச காலத்தில் நிவர்த்திக்கவேண்டும்,
ப்ரேதனை உத்தேசித்துச் செய்யும் பிண்டதான க்ரியையைத்
தவிர்த்து.

ஆசௌச சப்தார்த்தம்.

ஆசௌச சப்தத்தின் பொருள் ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகையில்
சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஸபிண்டர் முதலியவரின் பிறப்பாவது,
இறப்பாவது நேர்ந்தால் எந்த அசுத்தி, தானம் முதலிய கர்மங்

கூடுவியொழிதாவாடகம் வாவலிசெஷாதகம் வா ததாஸளவ
ஸவெந வெபாஜிதெ' உதி ||

தயா ஹடாபாபெடெ--

வாவகூயொழி வா ஸுஜி: கூடுயொழிவெவ வா'
உதி ஸுஜிவடாயடம் ஸு-வஜிவலிவநீதஸு ஜநநிரணமிரிது
வாவலிசெஷவடி டாநாஜி கூடாநுஷாநாயொழிவடி வா
பிதவெஷெநாஸளவஸவாலியெயகம் ஜோவிதழ் ||

விஜோநெஸுரொழி --

'சுஸளவஸவெந காமஸாநாவநொடி: விண்ணாடி
டாநவியொழியநாஜிவயடாடாஸவடி உ நிதிதுவகுதம் வு
ருஷமதம் சுஸநாதிஸயம் பூதிவாஜிதெ' உதி || காமாவநொ
டி = சுஸஸவநிதிதுடாநாஜிஸளவடி | ஸாநாவநொடி =
ஜோயபாநவஸவஸவஸுரணாடிவடி | காமஸாநாவாபிவ
நொடி = ஸவிணாஜிஜநநிரணாஸளவதிதயட: ||

களில் யோக்யதை யில்லாத் தன்மையைச் செய்வதாயுள்ளதோ,
அல்லது பாபவிசேஷ ரூபமாயுள்ளதோ அது ஆசெளச சப்தத்
தால் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதமே,

பட்டாசார்யர் அவர்கள்: "சுத்தி என்பது பாபகூயம், அல்லது
கர்மங்களில் யோக்யனாகும் தன்மை" என்று சுத்தி பதத்திற்குப்
பொருளைச் சொல்வதால், சுத்திக்கு விபரீதமாகியது, ஜந மரண
நிமித்தமான பாபவிசேஷம். அல்லது கர்மானுஷ்டானத்தில்
யோக்யதை யில்லாமை, என்று மத பேதத்தால் ஆசெளச சப்தத்
திற்குப் பொருள் தெரிவிக்கின்றார்.

விஜ்ஞாநேச்வரரும்:— 'ஆசெளச சப்தத்தால் காலத்தாலும்,
ஸ்நாநத்தாலும் நிவர்த்திக்கத் தகுந்ததும், பிண்டோதக தான
விதிக்கும், அத்யயநம் முதலியதின் நிஷேதத்திற்கும் நிமித்தமா
யுள்ளதும், புருஷனிடமுள்ளதுமான ஒரு அதிசயம் ப்ரதிபாதிக்கப்
படுகிறது' என்றார். காலத்தால் நிவர்த்திக்கக்கூடியது— சவம்
க்ராமத்திற்குள்ளிருப்பதால் ஏற்படும் க்ராமாசெளசம் முதலியது.
ஸ்நாநத்தால் நிவர்த்திக்கத்தக்கது— ஸம்பந்தம் தெரிந்துள்ள
பந்துவின் மரணம் முதலியதாலுண்டாகும் ஆசெளசம். காலம்

ஸம்முஹெஹி—

நிதிதம் விணுநாநாஷெம் வுருஷஸுரேஸுநிகுசு ! காம
ஸாநாவநொடி யதாஸளவநிதீயதெ' ஐதி ||

தயாஸளவம் திவியழ் ! கடுநாயிகாரமகண்ணழ், சுஸு
ஸுகமகண்ணம், சூசுளவெ வஜ்யெசு கடு நிதநெநிதி
காழிகு ! சூசுளவநிதயா ஸஸம் ஸுஷா ஸாநெந
ஸுஷி' ஐதி ஸுதெம் ||

சூசுளவெ ஸநெய்யாவஸநாடி ||

தயா வ கடுநாயிகாரவரிவநிதநாஸளவஸு ஸநெய்ய
டிவாஸநஸுவி நிவநிதயாவவவாடிஹ வராஸநம்—

உவாஸநெ வ விபுராணா ஸுஸிம் வுநரெவ ஸம் !
புஷாரீ முஹெ பெஷாம் ஹுபதெ வ ஹுதாஸநம் ||

ஸ்நாநம் இரண்டினுளும் நிவர்த்திக்கக்கூடியது—ஸபிண்டன் முதலிய
வரின் ஜந மரண நிமித்தாசௌசம், என்று பொருள்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பிண்டதானம் முதலியதற்குக் காரண
மாகியதும், புருஷனிடமிருப்பதும், அசுத்தியைச் செய்வதும், கால
ஸ்நானங்களால் நிவர்த்திக்கத்தக்கதாயுமுள்ளதெதுவோ, அது
ஆசௌச மெனப்படுகிறது.

அந்த ஆசௌசம் இரண்டு விதமாயுள்ளது. 'கர்மாநதிகார
லக்ஷணம்' என்றும், 'அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணம்' என்றும். 'ஆசௌ
சத்தில் நித்யம் நைமித்திகம் முதலிய கர்மத்தை வர்ஜிக்கவும்'
என்றும், 'ஆசௌசியைத் தொடக்கூடாது, தொட்டால் தொட்ட
வன் ஸ்நாநத்தால் சுத்தனாகிறான்' என்றும் ஸ்மருதி இருப்பதால்.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யோபாஸநம் முதலியது.

அவ்விதமிருப்பதால், ஆசௌசம் கர்மாதிகாரத்திற்கு விரோதி
யாகியதால், ஸந்த்யோபாஸநம் முதலியதற்கும் நிவ்ருத்தி ப்ராப்த
மாகும்போது, கிலவிடத்தில் அபவாதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— “விப்ரர்களுக்கு ஸந்த்யாவந்தநத்தில் ஆசௌச
மில்லை. பிறகு அவன் அசுத்தனே. ப்ரம்ஹசாரியும் சுத்தன். எவர்
களின் க்ருஹத்தில் அக்னிஹோத்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ

ஸம்வக்டம் மென காவடனி ந தெஷாம் ஸூதகம் ஹவக்
 ஹதி || உவாஸநம் ஸந்யாவநநடி | தஸிந ப்ரஸகெ தாதாவிஃ
 ஸாஜிமடவதி | விப்ரஹணம் க்ஷத்ரியாஜீநாஜிவ்யுபகக்ஷணடி |
 ப்ரஹ்மரீ உவகாவடானொ நெஷிகஸு | மெஷாம் ம்ரஹெ
 கந்தஹாசுநிநுஷீயதெ, தெஷாஜிநெஹாசுநாஷாநகாவெ
 நாஸ்யாஸளமடி | யதி தெ சூஸளவிவிஸம்ஸமடி ந காவடம்
 ரித்யமடி ||

சுத்ரேவி:—

ஸூதகெ கடுணாம் த்ராமஸ்யுஜீநாம் வியீயதெ'ஹதி ||

காத்யாயநஸு—

ஸூதகெ ப்ரெதகெ உ ஸந்யாவாஸநாஜி நி து
 கடுணாணி ஸாய்யாயஜாந ப்ரதிஹாம்ஸ வஜீயபெக்' ஹதி ||

ஸுத்யனரோஹி—

ராவ்ரகேஷாவெ நுவாக்ஷிவெ ரொமாதெட் ஸாவ
 ஸூதகெ | ஸந்யாவநநவிவிதிநட் ஷொஷாய கஜாயந' ஹதி ||

அவர்களுக்கும் அக்னிஹோத்ரானுஷ்டான காலத்தில் ஆசௌச
 மில்லை. அவர்கள் ஆசௌசிகளுடன் ஸம்பர்க்கம் செய்யாமலிருந்
 தால்" என்று. இங்கு 'விப்ரபதம்' க்ஷத்ரியாதிசுருக்கும் உபலக்ஷ
 ணம். ப்ரம்ஹசாரீ = உபசூர்வாணனும், நைஷ்டிகனும். இவ்
 விஷயத்தில்,

மரீசி:— ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யை முதலிய கர்மங்களுக்கு
 த்யாகம் விதிக்கப்படுகிறது.

காத்யாயனரும்:— ஸூதகத்திலும், மரணாசௌசத்திலும்,
 ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய நித்யகர்மங்களையும், அத்யயநம், தானம்,
 ப்ரதிஹம் இவைகளையும் விடவேண்டும். .

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— தேசகேஷாபத்திலும், ராஜாஜ்ஞை
 யிலும், ரோகபீடையிலும், சாவாசௌசத்திலும், ஜநநாசௌசத்
 திலும் ஸந்த்யாவந்தனத்தை விடுவது ஒருகாலும் தோஷாவஹ
 மாகாது.

விஷுவாபுராணென—

ஸவக்ராவஸுபஸுநம் ஸந்யபொம் வாயிடுவெஷுதெ ।
கநுத ஸுதகாசுளவவிஷு ராதாநஸ்திதம்' உதி ॥

ஜாவாவிம்—

ஸந்யா வணுஹாயஜா நெததுகம் ஸுதிகரிதவ ।
தநுஷு ஹாவபெஷெததாசுளவாநெ வுநம் கியா' உதி ॥
நெததுகம் = நிதமுநாஷு । ஸுதிகரித = ஸுததுகம் கரித
ஷெவபெஷுஜாஷிகு । தநுஷு = சூசுளவஷெ, ஹாவபெசு =
தஜெஷிததுயம் ॥

சூசுளவெ ஸந்யாகரிதநிஷெயபுதிவாடகாநி ரீந்யாஷி
வவநாநி வாவநிகரிதபுயொம நிஷெயாலிபுராயாணி ॥

யதாஹ வுஷு—

ஸந்யாநிஷிம் வுநம் ஹொம் யாவஜீவம் ஸராவரெசு । ந
தஜெசுஸுதகெ வாழவி துஜிந மஹேடியொ லிஜம் ॥ ஸுத
கெ ருதகெ செவெவ ஸந்யாகரித ஸராவரெசு । உநஸொவார

விஷ்ணு புராணத்திலும்:— அசனே! ஸந்த்யாவந்தனம் எக்
காலங்களிலும் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநநாசௌசம், மரணாசௌசம்,
சித்தப்ரமம், ரோகம், பயம் இவைகளுண்டாகிய காலத்தைத்
தவிர்த்து.

ஜாபாவி:— ஸந்த்யோபாஸநம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள், நித்ய
ச்ராத்தம், தேவபூஜை முதலிய ஸ்ம்ருத்யுத்த கர்மம் இவைகளை
ஆசௌச மத்யத்தில் விடவேண்டும். ஆசௌசத்தின் முடிவில்
மறுபடி செய்யவேண்டும்.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யாகர்மத்தை நிஷேதிக்கின்ற மரீசி
முதலியவர்களின் வசநங்கள் வாக்கினால் மந்த்ரோச்சாரணத்தை
நிஷேதிப்பதில் தாத்தப்ரயமுள்ளவைகளாம். ஏனெனில்,

புலஸ்த்யர்:— ஸந்த்யாவந்தநம், இஷ்டி, சரு, ஹோமம், இவை
களை உயிருள்ளவரையில் செய்யவும். ஆசௌசகாலத்திலும் விடக்
கூடாது. விடும் ப்ராம்ஹணன் பதிதனாவான். ஸுதகத்திலும்,
ம்ருதகத்திலும் ஸந்த்யோபாஸநம் செய்யவேண்டும். மந்த்ரங்களை
மனதால் உச்சரிக்கவேண்டும். ப்ராணாயாமத்தைத் தவிர்த்து.

யெநநாநு பூணாயாஜேதெ லிஜி' உதி || பூணாயாஜேதெ
 லிக்நாநுநலொவாரபெக் | பூணாயாஜேதெநாஹு-நலொவி
 நொவாரபெக் | சுநெகெவ பூணாயாஜே-கூய-பாதி யாவக் |
 'ஸூதகெ ஜேதகெ கூய-பாக் பூணாயாஜேநெக | நலொ
 வாரபெநநாநு ஜே-நாதிஷு-கே-ஸு' உதி ஸூணாக் ||
 நலொவாரபெநநாநிதெதஜஜவிபுக்ஷெவ வுதிநிக்
 விஷயம் ||

யஜாஹ வெநலி:—

'ஸூதகெ ஸாவித்ரஜஜவி பூக்ஷிவ பூக்ஷிணீக்யத
 ஸூய-பக் பூயஸஜே-கூய-பாக்' உதி || ஸூயஸிவா-கூ
 ஸாவித்ரே-ஸூ-ஹ வ-நவ-பு-ந-நலொவாரணநிவ
 த்ய-பக், தெந ஸாவித்ரே-நலொவாரண-வா-கூ-த-வ-
 உதி உநி-காயம் ||

வூலொ-வி—

'பூக்ஷிவெக் ஸூதகெ கூவ-பக் மாயத்-த-ஸூ-
 ஸூ-

ப்ராணாயாம மந்த்ரங்களைத் தவிர்த்த, மந்த்ரங்களை மனதால்
 உச்சரிக்கவேண்டும். ப்ராணாயாம மந்த்ரங்களையோ மனதினாலும்
 உச்சரிக்கக்கூடாது. மந்த்ரமில்லாமலே ப்ராணாயாமத்தைச் செய்ய
 வேண்டுமென்பது பொருள். “ஸூதக ம்ருதகங்களில் ப்ராண
 யாமத்தை மந்த்ரமில்லாமல் செய்யவேண்டும். மார்ஜநாதி கர்மங்
 களில் மந்த்ரங்களை மனதால் உச்சரிக்கவேண்டும்.” என்று ஸம்ருதி
 இருப்பதால்.

மனதினால் மந்த்ரங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்பதும் அர்க்ய
 தானவ்யதிரித்த விஷயம். ஏனெனில்,

பைபநஸி:— ‘ஆசௌசத்தில் காயத்ரியால் அர்க்யத்தைவிட்டு
 ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸூர்யணை த்யானிப்பவனாய் நமஸ்கரிக்கவும்’
 என்றார். ‘ஸந்த்யாவந்த ந விதியில் சொல்லிய காயத்ரி மந்த்ரத்தை
 இங்கு மறுபடி விதித்தது மனதாலுச்சரிப்பதை நிவர்த்திப்பதற்கு.
 அதனால் காயத்ரி மந்த்ரத்தை வாக்கினால் உச்சரிக்கவேண்டும்’
 என்றுள்ளது சந்திரிகையில்.

வ்யாஸரும்:— ஸூதகத்திலோ காயத்ரியை உச்சரித்துக்

வாநு | டகா வுடிக்கிணம் கூயடாக ஸூபடம் ஜாபெசு
விஜோதம் || டசக்யகவஹு மாயதீ நநஸவாஸுவி
ஸரெசு' உதி ||

சூசுளவகாணம்—

‘சூவஹஸாஸுவி: கூடு திஷ்ணவி ஜபெசு’ உதி ||

சூசுளவ துஜுகடாணி ||

துஜுகடாணாஹ விஷம்—

‘சூசுளவ ஹோகாநபுதிந ஹஸாஜாபா நிவதடென |
நாஸளவ கஸுவிடிஸநபீயாக | ஸ்ராஹணாநா ராஸளவ
யஹுடிடிநபீயாகி தஸு தாவராஸளவ யாவதெஷாராஸளவ
வபமம் | சூசுளவவபமநெ ஸ்ராயஸிதம் கூயடாக’ உதி ||
ஸ்ராயஸிதம் வாநு ராயணம், தஹு ஹோஜநபுகாணெ: விஹிதம் |
ஹோரோ: சூ வெஸுடிவெவா: விபெதம் |, விஸூ டசாஹா
வீத வெஸுடிவவிவஜீ: தம்’ உதி ஸவதெ: ந விஸஷதொ
: விபாநாக ||

கொண்டு அர்க்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்து ப்ரதக்ஷி
ணம் செய்யவும். ஸூர்யண த்யானிக்கவும். ஆசௌசியானவன்
காயத்ரியைப் பத்து முறை மனதாலேயே ஜபிக்கவேண்டும்.

ஆச்வலாயனர்:— ஆபத்தை யடைந்தவனும், ஆசௌசியும்,
ஸந்த்யா காலத்தில் நின்றுகொண்டு பத்து முறை ஜபிக்கவும்.

ஆசௌசத்தில் விடவேண்டிய கர்மங்கள்.

விடக்கூடிய கர்மங்களைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— ‘ஆசௌச காலத்தில் ஹோமம், தானம், ப்ரதி
க்ரஹம், அத்யயனம் இவைகள் நிவ்ருத்திக்கின்றன. ஆசௌசத்தில்
ஒருவனுடைய அன்னத்தையும் புஜிக்கக்கூடாது. ப்ராமஹணன்
முதலியவரின் ஆசௌசத்தில் எவன் அவர்களின் அன்னத்தைப்
புஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு அதுவரையில் ஆசௌசம். ஆசௌசி
களுக்கு ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும் வரையில். ஆசௌசம்
நிவ்ருத்தித்த பிறகு ப்ராயஸித்தம் செய்துகொள்ளவும், என்கிறார்,
ப்ராயஸித்தம் = சாரந்த்ராயணம். அது போஜந ப்ரகரணத்தில்

வெஸுஷெவாலிபூயெண ஶாகுணெயொழி—

‘ஶாஹம் ப்ராஸுணவிலுஷாநஹொஶாஶிவஜிபுதம்’ உதி ||

பிநுரவி—

‘உபயசு ஶாஹாநி கௌஸ்யாநம் ந ஸுஜிதெ | ஶாநம்
புதிபுஹொஹொஶி: ஸாஶ்யாயஸு நிவதபுதெ’ உதி ||

ஸுத்யுனரெ ய—

‘சூஸளவெ து ஶாஹாநம் ந கௌபுடாஷெவதாவபுநடி |
ந கௌபுடாசு வித்யுகாயபுாணி ஶாநம் ஹொஶி: ஜிவம் தயா’ உதி |
ஜவலிதி ஸாஶாநெயாசெதம் ஸவபுநஜிவநிஷெயம் ||

சுவஸுஹொழி—

‘ஷெவதாலியாநம் யாவூயதம்’ உதி || யூாநெ து ந
ஷொஷி: , ந ஹுலி பிநஸ உவவாதம் சுனரெண பிவவாஸிநீம்

சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஹோமம் என்பதற்கு வைச்வதேவம்
என்று அபிப்ராயம். ‘ப்ராம்ஹணன் பத்துநாளானாலும் வைச்வதேவ
மின்றி இருக்கவும்’ என்று ஸம்வர்த்தர் விசேஷித்துச் சொல்லி
யிருப்பதால்.

வைச்வதேவமென்ற அபிப்ராயத்துடன், மார்க்கண்டேயரும்:-
‘ப்ராம்ஹணன், பத்து நாள் முழுவதும் தானம் ஹோமாதிகளின்றி
இருக்கவேண்டும்’ என்றார்.

மனுவும்:— ஜநநாசௌசம், மரணாசௌசம் இரண்டிலும்
ஆசௌச குலத்தின் அந்நத்தை ஒருவரும் புஜிக்கக்கூடாது.
ஆசௌசிகள் தானம், ப்ரதிக்ரஹம், ஹோமம், அத்யயனம் இவை
களைச் செய்யக்கூடாது.

மற்றொருஸ்மருதியிலும்:— ஆசௌசத்தில் பத்துநாள் வரை
யிலும் தேவதாரச்சனம், பித்ரு கார்யங்கள், தானம், ஹோமம்,
ஜபம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ஜபமென்று ஸாமான்யமாய்ச்
சொல்லியதால் ஸகலவித மந்த்ர ஜபத்திற்கும் ரிஷேதம்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— ‘அசுத்தனயிருப்பவன் தேவதைகளை உச்
சரிக்கக் கூடாது’ என்றார். த்யானத்தில் தோஷமில்லை, ‘மனதிற்கு
அசுத்தி என்பதில்லை. ரஜஸ்வலை, ப்ரஸவித்தவன், சுவத்தை ஸபர்

ஸூதிசாஃ ஸவஸுஷிஃ உ' ஐதி ஸூதெஃ || ந வ ஹோரி' ஐதி ஸாரிநொதிஸுதா ஐதிஹோத்ருளவாஸநாழிகேவி நிவ த-நீயரிதி வாவுஃ;

யத சூஹ யாஜுவஹுஃ—

ஹெதாநளவாஸநாஃ காய-டாஃ கியாஸு ஸூதிவொழி தாஃ' ஐதி || ஹெதாநாஃ = மஹ-வத்யாஷுநிஸாஷுஃ, 'யாவ ஜீவரிநிஹோத்ரு ஜஹோதி', யாவஜீவம் ஐஸ-வ-நிண-டிராவா ஹாம் யஜேத' ஐத்யாழி ஸூதிவொழிதாஃ, தத்யெகாநிஸாஷுஃ ஐளவாஸநாஃ காய-டாஃ | சுநிஹோத்ருதிகம் ஸுட-காய-டாஃ | ஐளவாஸநாழிஹோரிஸமொத்யுண காரயெழித்யு-ஃ ||

தயா வ மொலிஃ—

சுநிஹொத்யு து ஹோரி-ஃ ஸூஜிஸா தாலிகீ ஸூதா | வஸ்யஜ்ஞாந கூலீ-த சுஸூ-ஃ வுநரெவ ஸஃ' ஐதி ||

ஹெயாவ-வாடிஃ—

ஸூத-கே-வரித்யாமொ ராஹோரநுத்ரு ஸூதகெ | ஸூதகே-ணி தம் காம ஸூதஸூ-ஜிவாவூ-யாஃ' ஐதி ||

சித்தவன் இவர்களைத் தவிர்த்து' என்று ச்ருதியிருப்பதால், 'ஹோமம் என்று ஸாமான்யமாய் சொல்லியிருக்கும் பலத்தால் அக்னிஹோத்ரம் ஒளபாஸநம் முதலியதும் நிவர்த்திக்கத்தக்கது' என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகளால் ஸாத்யங்களாயும், 'உயிருள்ளவரை அக்னிஹோத்ரம் செய்யவேண்டும், தர்சபூர்ணமாஸங்களைச் செய்யவேண்டும், என்பது முதலிய ச்ருதிகளால் விதிக்கப்பட்டவைகளுமான க்ரியைகளும், ஒளபாஸநாக்னிஸாத்யமான க்ரியைகளும் செய்யப்படவேண்டும்' என்றார். அக்னிஹோத்ரம் முதலியதைத் தானே செய்யவேண்டும். ஒளபாஸந ஹோமம் முதலியதை ஸகோத்ரனல்லாதவனைக் கொண்டு செய்க்கவேண்டுமென்பது பொருள். அவ்விதமே,

கோபிலர்:— "அக்னிஹோத்ரத்தில் மட்டில் ஹோமத்திற்காக அக்காலம் மட்டில் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யக்கூடாது. அவன் மறுபடி அசுத்தனை" என்றார்.

வையாக்ரபாதி:— ராஹு ஸூதகம் தவிர்த்த மற்ற ஸூத ஆசௌ. 2

ஸஜஃ—

‘சுநிஹோத்ராய-ஃ ஸாநொவஸஸ-நாதம் காலம் ஸள வஸு’ உதி ||

கணஃ—

‘சுநிஹோத்ரஹவம் கூய-ஃ டிநாஹாவெ ஸயம் திஜஃ | கூ ய-ஃ ஸாக் ஸாக் 72 டி-ஃ வாவாஸு தஸாக் காலாடிதெஸு வி’ உதி ||

பிநஃ—

‘டிஸ-ஃ வ வ-ஃ டிஸ-ஃ வ கூ-ஃ வெதாநிகம் வ யக் | ஸூதகெஸு திஜெநொஹாக் பூயஸிதீயதெ ஹி ஸஃ’ உதி ||

ஈது வநி-காயாடி—

‘பூளதாநாபிஸுநிஹோத்ரஃ நாம் பூயரோஹாக் பூ மாஸளவெ தூம வளவ, பூதிபூஸவவியீநாம் பூயரோஹோ தூகாலாநுஷ்யாநிஹோத்ராடிவிஷயகாக்’ உதி || டிஸ-ஃ

கத்தில் ஸ்மார்த்த கர்மங்களை விடவேண்டும். ஆனால், ச்ரௌத கர்மத்தில் மட்டில் அக்காலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

சங்கர்:— அக்னிஹோத்ரத்திற்காக, அக்காலம் முழுவதிலும் ஸ்நானசுமனங்களால் சுத்தி.

கணவர்:— ப்ராம்ஹணன் மற்றொருவனில்லாவிடில் தானே அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்யவும். ஸ்நானம் செய்து ஈர வஸ்த்ரமுடையவனாய்ச் செய்யவும். அக்காலம் தவிர மற்றக் காலத் தில் அவன் அசுத்தன்.

மனு:— தர்சம், பூர்ணமாஸம், ச்ரௌதாக்கனி ஸாத்யமான கர்மம், இவைகளை ஸூத்ரகத்திலும் அறியாமையால் விட்டவன் ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

இங்கு, சந்திரிகையில்:—“ச்ரௌதங்களாயினும் அக்னிஹோத்ரம் முதலியவைகளுக்கு முதலாரம்பத்திற்கு முன் ஆசௌசம்ஸம்பவித் தால் த்யாகம்தான் (செய்யக்கூடாது). ஆசௌசத்திலும் செய்யலா மென்ற விதிவசனங்கள் முதலாரம்பத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் அக்னிஹோத்ர ஹோமம் முதலியதைப்பற்றியதால்” என்றுள் ளது. “தர்சபூர்ண மாஸங்களை அனுஷ்டிக்கலாமென்றது ஆசௌசம்

வருண-பிராஸயொரநுஷாநபுதிவாடிநிவாமரோக் பூமா
ரஸுவிஷயடி, தமெவ ஸிஷாநாராதிதி கெலிக் ||

ஜாதுகணி-ஃ—

ஸுவிதகெ து ஸுஹுத நெ ஸுத-ஃ கபி-ஃ கயம் ஹவெக் |
விணயஜே = வரம் ஹோஸிஸமொடுகுண காரபெக்' ஐதி ||
விணயஜே = விணவித்யஜே | வரம் = வாவ-ஃ ஸுராவீவா
கம் | ஹோஸி = ஹவாஸநஹோஸி | வனதாநவாமரோக் பூமா
ஹோஸி-ஃ ஸுஹுதெபு-ஃ ஹவெக் | ததவாவெ ஸவரஹித
பெராசியமுஹாஹுதெம் சூசுளவரஹிதெந காரபெக்
ஐத்ய-ஃ ||

வபுஹஸுதிரவி—

ஸுவிதகெ ஐதகெ வெவ சுஸகதள ஸுராகஹஜநெ |
பூவாஸாதி நிதிதெஷு ஹாவபெந து ஹாவபெக்' ஐதி ||
ந ஹாவபெக் = ந துஜெதித்ய-ஃ ||

ஜாவாவி-ஃ—

வெவதாநாமுள ஸுயம் சுய-ஃ கபி-ஃ துமொ ந விடி

வருவதற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டவைகளின் விஷயத்தைப்
பற்றியது. அவ்விதமே சிஷ்டாசாரமிருப்பதால்” என்கின்றனர்
சிலர்.

ஜாதுகர்ணி:— ஆசௌசம் உண்டானால் ஸ்மார்த்த கர்மம்
எப்படிச் செய்யப்படவேண்டும்? (எனில்) பிண்டயஜ்ஞம், சரு,
ஹோமம் இவைகளை ஸகோதரனல்லாத ஒருவனால் செய்விக்கவும்.
பிண்டயஜ்ஞம் = பிண்டபித்ருயஜ்ஞம். சரு = பார்வணஸ்தாலீபாகம்.
ஹோமம் = ஹோமஸ்தோமம். இவைகளை ஆசௌசம் வருவதற்கு
முன்பே ஹோமத்திற்காக ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களால்,
அவை ஸம்பவிக்காவிடில் ஆசௌசமில்லாத ச்ரோத்ரிய க்ருஹத்தி
னின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட த்ரவ்யங்களால் ஆசௌசமில்லாத
ஒருவனால் செய்விக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.

ப்ருஹஸ்பதியும்:— ஜநாசௌசம், மாணாசௌசம், சக்தி
யின்மை, ச்மர்த்தபோஜநம், அயலூர் செல்வது முதலிய நிமித்தங்
களில் பிறரால் ஹோமம் செய்விக்க வேண்டும். விடக்கூடாது.

ஜாபாவீ:— ச்ரௌதாக்கினியில் தானாகவே ஹோமம் செய்ய

தெ | ஸாயாழா கெவயொ ஹொஃ காய- னவாநயொத்ரு
நெஹி' உதி ||

ஸுபதிநதெ—

ஸுபதிநதெ ஹொஃவதெ- ததெநெநெவ காரபெசு |
சுபதிநதெ ஹொஃவதெ- காய- ஸாநெவ நியநொதிதெ' உதி ||

சுநெநெவாவிபுரபெண வெஃநெவிரவி—

நித்யாநி து நிவதெ-நாநு வெதாநவஜ- ஸாயாழா
நெவகெ' உதி ||

ஸவத-ஃ—

வனபஜவியாந- து ந காய-நுபதிநதெநாஃ | ஹாவ
யெநெநெவாவிபுரபெண நித்யஹொஃதெநி, தெ' உதி ||

ஸுபதிநதெ—

நித்ய- நெநிதிந- காய-நுபதிநதெநாஃ | ந கிநாந |
சுபதிநதெ ஹொஃவதெ- காய- ஸாநெவ நியநொதிதெ' உதி ||

வேண்டும். ஹொமத்தை விடக்கூடாது. ஒளபாஸநாக்கினியில்
ஹொமத்தை மட்டில் அந்ய கோத்ரிகளாலேயே செய்விக்க
வேண்டும்.

ஸ்மிருதி ரத்னத்தில்:—ஆசௌசத்தில் ஹொமமுள்ள கர்மத்தை
அந்யனாலேயே செய்விக்கவேண்டும். அக்னிஹொத்ர ஹொமத்தை
ஸ்நானம் செய்து நியமத்துடன் தானாகவே செய்யவும். இவ்வித
அபிப்ராயத்துடனேயே,

பைநநஸ்யம்:— “நித்ய கர்மங்களெல்லாம் நிவ்ருத்திக்கும்;
அக்னிஹொத்ர ஹொமம் தவிர்த்து. சாலாக்கி விஷயத்திலும்
என்று சிலர் ” என்றார்.

ஸ்ம்வர்த்தி:—ஜகந்மாணாசௌசங்களில் பஞ்ச மஹா யஜ்ஞா
நுஷ்டாரத்தைச் செய்யக்கூடாது. நித்ய ஹொமத்தை மட்டில்
சோம்பலின்றி அந்யகோத்ரியால் செய்விக்கவும்.

ஸ்மிருதி ரத்னத்தில்:— நித்ய ரைமித்திக கர்மங்களைச் செய்ய
லாம். காம்ய கர்மம் ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது. ஆதாரம், புநரா
தாரம், பசு, ஸௌத்ராமணி, சாதூர்மாஸ்யம், ஸோமம், ஆக்ரயணம்

ஸம்முஹே—

ஸாவே வ ஸக்தகெகவாவே கபேணாம் த்ராம உஷ்யதெ |
 பூவ்யாணவி பூஷ்யணீ ஸாஜ்யாய நிவதத்தெ || கஸுப
 ஷாநாம் வ ஹாணாநாம் ஷாஸாஹஸாஜிரிஷ்யதெ | பூவ்யாணாம்
 யாவி ஸம்ஸஸெக விநா சாம்ஸம் ஸபேஸுஜேக || ஸாந்யம்
 கபேராதிரிஹாசு வ பூதகாயகாணி யாவூதம் | கஸுபகா
 ஷநேந ஹோமே து காரயெனாந்யாஹரெக' உதி ||

ஸுத்யயஸாரொவி—

ஜாதாஸளவெ பூதாஸளவெ தெதாநிஸாஜ்யாதிரிஹாசு
 ஷபேவ'கணபேராயாஜ்யா நித்யநெநிதிகா கியாம் காயகாம்,
 ஷபாஸநாநிஸாஜ்யாஸு ஸாயம் பூதகஹேரேவாவகண
 ஸாபேவாகாஜ்யா நித்யநெநிதிகா ஹாவநீயாம் | ஸவய்யா ந
 த்யகஸுபாம் | யஜேநாம் ஸாக்ஷா சூக்யே உஷேஸத்யாமம் கஸுபகாக் |
 ஸவய்யம் காரீயம் வஜேக்யம் | ஷாநபூதிமுஹவனூஹாயஜே நித்ய

இவைகள் காம்யங்களல்லாதவையினும், இவைகளை ஆசேளசம்
 முதலியதில் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— அகமெனப்படும் ஜந மரண சௌசங்
 களில் கர்மங்களுக்கு த்யாகம் விதிக்கப்படுகிறது. தர்வ்யங்களும்
 துஷ்டங்களாகின்றன. அத்யயனமும் நிஷேதிக்கப்படுகிறது.
 தொடப்படாத பாண்டங்களுக்கும் பத்து நாளைக்குப் பிறகு சுத்தி
 யெனப்படுகிறது. ஆசௌச காலத்தில் தொடப்பட்ட தர்வ்யங்களை
 த்யஜிக்கவேண்டும், மாம்ஸத்தைத் தவிர்த்து. ஸந்த்யாகர்ம, அக்னி
 ஹோத்ரம், ப்ரேத கார்யங்கள் இவைகளை மட்டும் ஸ்நானம் செய்து
 செய்யவும். ஔபாஸந ஹோமத்தை அன்யனூல் செய்விக்கவும்.
 மற்ற ஒரு கர்மத்தையும் செய்யக்கூடாது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும்:— ஜநாசௌசத்திலும், மரண
 சௌசத்திலும், ச்ரௌதர்க்னி ஸாத்யங்களான அக்னிஹோத்ரம்
 தர்சபூர்ண மாஸங்கள் முதலிய நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச்
 செய்யவேண்டும். ஔபாஸநார்க்னி ஸாத்யங்களான நித்ய
 நைமித்திக கர்மங்களை அன்யனூல் செய்விக்கவேண்டும். எவ்விதத்
 தாலும் விடக்கூடாது. யஜமானன் ஸ்நானம் செய்து உத்தேச
 த்யாகம் செய்யவும். காம்யகர்மமெதுவும் செய்யத்தகாது.

‘சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநா ததவெ க்வஸுமீநி வெவ | ஸாரிஸுமெவ ஸுமீநி வாரிணா ப்ராஹ்மிதாநிவி’ உதி ஸுதரா ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ | சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ | சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ |

சீரீவி:—

‘அவணை யுமாரிஸம்வநா ததவெ க்வஸுமீநி வெவ | ஸாரிஸுமெவ ஸுமீநி வாரிணா ப்ராஹ்மிதாநிவி’ உதி ஸுதரா ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ | சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ | சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ |

‘சுஸளவகாணம் || க்வஸுமீநி வெவ | ஸாரிஸுமெவ ஸுமீநி வாரிணா ப்ராஹ்மிதாநிவி’ உதி ஸுதரா ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ | சூர்வாணி ஸாரிஸம்வநாநா ஸுமீநி க்வஸுமீநி வெவ |

“தரவ்யங்கள், யஜமானுக்கு ஆசௌசமிருக்கும்போது அவ னது ஸம்பந்தத்தால் அசுத்தங்களாகின்றன. அவை ஜலத்தால் ப்ராஹ்மிக்கப்பட்டாலும் யஜமானின் சுத்தி காலத்தாலேயே சுத்தங்களாகின்றன” என்று ஸ்மிருதியால், ஸ்வாமி ஸம்பந்தத் தின் வழியில் தோஷமிருப்பதால் எல்லா தரவ்யங்களையுமே ப்ராதி க்ரஹிக்கக்கூடாதென்று நிஷேதம் ப்ராப்தமாகிய பொழுது, சில தரவ்யங்களின் விஷயத்தில் அனுக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மரீசி:— உப்பு, தேன், மாம்ஸம், புஷ்பம், மூலம் (கிழங்கு) பழம், சாகம், விறகு, புல், ஜலம், தயிர், நெய், பால், எள், மருந்து, தோல் இவைகளையும் பக்வமாகிய அப்பம் முதலியது, பக்வமாகாத அரிசி முதலியது இவைகளையும் தானே எடுத்துக்கொள்ளலாம். பண்டங்களெல்லாவற்றிலுமே ஜநமாணசௌசங்களில் ஆசௌசம் கிடையாது. பக்வாந் ததைக்ரஹிக்கக்கூடாது. தோஷம் சொல்லப் பட்டிருப்பதால். அவ்விதமே,

அங்கிரஸ்:— “அன்ன ஸத்ரம் வைத்து நடத்துபவரின் ஆம மான அன்னம் நிஷித்தமல்ல. ஆசௌசிகளின் பக்வாந் ததைப் புஜித்தால் மூன்றுநாள் முழுவதும் பாலை மட்டும் பருகி உபவாஸ மிருக்கவேண்டும். ஆசௌசி, சூத்ரன் இவர்களின் பக்வாந் ததைப்

புஸு வகூனம் விசாநாஸளநிநொவி வ | சூடிதீதாநெவா
ஸாடிவதுதாவெசுராதிசு' உதி || சுஸ்ஸுசுரதாபெவாமி
முஹி | சுவடி து சுநுஸாடிவாஸளவிநம் திநநாசு
வயடாவம் தணுமாடி முஹி | வகூனம் து ஸவடாந
முஹிதிதயடம் ||

சுவக தணுமாடிவசு வகூவடுவாடிவி சுஸ்ஸுசுரதா
பெவ முஹிதிதயடம் ஸம்முமெ—

ஸகூஜாதம் தயா வகூவகூ தணுமாடிசு | சுஸ்ஸுசு
ரதவெஸுவ முஹிதிதயடம் ருநி' உதி ||

ததெசுவ—

டியி கதீரம் வுதம் ஸாகம் வடும் வுஷம் திவளடியு |
கூஷம் ரெமும் மயம் ரோஸம் ரெயு கூடுவாம்பு வானிநு ||
வணுநாநுயெவி முஹிதாசு ஸபம் து ஸாநுநுஜயா'
உதி || வடும் = மவணு ||

புஜிக்கலாகாது. கிடைக்காவிடில், இவரிடமிருந்து ஒரு ராத்ரிக்குப்
போதுமான ஆமத்தையே க்ரஹிக்கவேண்டும்” என்றார். அந்ந
ஸத்ரம் நடத்துபவனிடமிருந்தே ஆமத்தை க்ரஹிக்கவும்.
ஆபத்திலோ மற்ற ஆசெளசியினிடமிருந்து ஒரு தின மாத்ரத்
திற்குப்போதுமான அரிசி முதலியதை க்ரஹிக்கலாம். எவ்விதத்
தாலும் பக்வாந்தத்தை க்ரஹிக்கக்கூடாதென்று பொருள்.

பக்வமல்லாத தண்டிலம் முதலியதைப்போல், பக்வமான
அபூபம் முதலியதையும் அன்ன ஸத்ரம் நடத்துபவனிடமிருந்து
தான் க்ரஹிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்த்:— பக்வமான பக்ஷயங்கள், அபக்வமான அரிசி
முதலியவை இவைகளை அன்ன ஸத்ரம் நடத்துபவனுடையதையே
க்ரஹிக்கலாம் என்றார் அங்கிரஸ் முனி; என்று.

ஸங்க்ரஹத்திலேயே:— தயிர், பால், நெய், சாகம், உப்பு,
புஷ்பம், எள், மருந்து, விறகு, கிழங்கு, பழம், மாம்ஸம், தேன்,
கிணற்றின் ஜலம், தோல், விற்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் இவைகளை
ஆசெளசத்திலும் யஜமானனின் உத்தரவினால் தானாகவே எடுத்துக்
கொள்ளலாம்.

சுநிராரம்—

யது கெடுத்தமதம் யாதும் கூடுவவாவீஷு யஜிஷு |
கனொஜாடிவி தஜோஜிம் உது மொஷு மதம் வயம் || சூரிம் ரோஸம்
யயு வயதம் டயி க்ஷிரயேளஷயது | முயம் தகூம் தயொடிஸிசு
கொஜாநெதுதாதி நித்யஸம் || தடிஹிஷாதுவதுத்யுயம் ரோம்
முஹிம் ஸடிா஽வடி | சூரிம் வயுயதி ஸம்ஸாரொஸிஷுக்
தெஹிம் பூதீவிதது || தஸாடிம் முஹிதயு ரீஸம் ஸயுத
யுதானொ' உதி ||

உகூம்—

ஸஸகாரொ சுவிடிம் ஸவடிம் ஸயுதகம் ஸயுடிாஹுதது !
சுவடிதயு ஸவடிஸு ஸயுதகெ஽வி ந ஸயுதகது' உதி ||

யாஜிவயு:—

சுவடிதம் பூமுஹு யொ ஸுஹாநொ வா யதஸுதம் !
ந விவெதெநஸா விவொ ஜுநாகடிஸொஹி ஸம்' உதி ||

அங்கிரஸ்:— வயலிவிருக்கும் தான்யமும், கிணறு, நடைவாழி
இவைகளிலுள்ள ஜலமும், மாட்டுக்கொட்டிலிலுள்ள பாலும்,
அபோஜ்யான்னரிடமிருந்து கிடைத்தாலும் போஜ்யமேயாகும்.
ஆமம், மாம்ஸம், தேன், நெய், தயிர், பால், மருந்து, வெல்லம்,
தக்ரம், உதச்வித் இவைகள் எப்பொழுதும் போஜ்யங்களேயாம்.
ஆபத்காலத்தில் அந்தத் தினத்திற்கு மட்டில் போதுமான ஆமத்தை
க்ரஹிக்கலாம். அபோஜ்யான்னரிடமிருந்து க்ரஹிக்கப்பட்ட
ஆமமும் நன்றாய் ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்தால் சுத்தமாகிறது. ஆகை
யால் ஜநந மாணா செளசங்களிலும் ஆமத்தை க்ரஹிக்கலாம்.
தக்ரம் = கால் பாகம் ஜலங்கலந்துள்ள மோர். உதச்வித் = அரை
பாகம் ஜலம் கலந்துள்ள மோர்.

தக்ஷி:— ஸ்வஸ்தநியிருக்கும்போதுதான், சொல்லப்
பட்டுள்ள இந்த ஆசெளசமெல்லாம். ஆபத்தை அடைந்துள்ள
எவனுக்கும், ஆசெளசத்திலும் ஆசெளசமில்லை

யாக்ருவல்க்ய:— ஆபத்தை அடைந்த ப்ராம்ஹணன்,
எவனிடமிருந்து அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், பாபத்தால் ஸம்பந்
தப்படமாட்டான். அவன், அக்னி, ஸூரியன், இவர்களுக்குச்
சமனல்லவா?

விஜாபெஸுபெ —

‘ஸுபுதகெபுதகெ வாவி டு-லி-கெஷ லிகுதிதம் திபெஜி’
உவவெவ வ டெஸஸு தெஷாபெந நிஷுதி’ உதி ||

வநி காயாடி —

‘ஞாபெ விஸிஷு சூத-ஸு வுயிநா ஸுஐதொயுதெ !
கநிவதொவி யொ வஸு ஞாதம் ஹோடி வாசுதி’ உதி ||

புராபெ —

‘ககாபுதெயாஸுந்யு-ஓம் ஹோஞாபெ வ ரொமிணாடி’
உதி ! சூஸளம் ந விஷுத உத்யுநுவத-ஓதெ ||

ஸம்புஹெ —

‘ந டெயம் ந புகிமுாஹு ஹெ டெயம் ஸஞாஞவடி’ உதி ||

புசுஜநுநி ஞாநாஹு நுஜா ||

புசுஜநுநி ஞாநாஹு வராஸாஃ —

‘வெயபெஷு விவாஹெ வ ஸகூரானு முஹணெ புதள !

விஞானேஸ்வரியத்தில்:— ஜநநா செளசத்திலும் மரண
செளசத்திலும் துர்பிக்ஷம், தேசோபத்ரவம் இக்காலங்களில்
பிக்ஷவாங்கினால் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஸ்வல்பமான ப்ராயஸ்
சித்தம் சுத்திகரம்.

சந்திரிகையில்:— வ்யாதியினால் பீடிக்கப்பட்டவன் விசேஷ
மான ஸ்வர்ணத்தானத்தைச் செய்ய விரும்பினால் தானகாலத்தில்
அவனுக்கு அவச்யம் சுத்தி ஏற்படுகிறது.

ப்ராம்ஹத்தில்:— ரோகமுள்ளவர்கள் அகால ம்ருத்யுவைத்
தடுப்பதற்காகச் செய்யும் மஹா தானத்திலும் ஆசௌசமில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஆசௌசகாலத்தில் தானமும் கூடாது,
ப்ரதிஹமும் கூடாது. ஆபத்காலமாயிருந்தால் ஆசௌசத்திலும்
தானம் செய்யலாம்.

புத்ரன் பிறந்தால் தானம்செய்ய அனுக்ஞை.

புத்ரன் பிறந்தால் தானத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரி:— களத்திலும், யாகத்திலும், விவாஹத்திலும்,
ஸங்க்ரமணத்திலும், க்ரஹணத்திலும், ம்ருதியிலும், புத்ர ஜநநத்

வுஞ்சு ஜாதெ வுஜீவாதெ ததம் ஹவதி வாஹபடி || ஸவ-
ய-பா-ம் ஜாநகிவீதி நாநுஞ்சு து வியீபதெ' உதி ||

வஜகிநாஸவி—

ஜாதெ கூபாரெ ததஹம் காபி-ம் கூய-பா-ம் பூதிமு-ஹடி ||
ஹிரண்யாநுமொவாஸவிலாஹமு-பஸவி-புஷாடி' உதி ||

மளதரோ-வி—

'பூஜாவிவகி-பா-ம் வுண-ம் ததஹரிதெயுகெ' உதி ||

சூரளவஜீவிகாயாடி—

ஜாதெ ஸு-தொடியெ ஸு-பி-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்
சு-ஹாரா-ஞ-ம் து-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்
வனதது ஜாதகி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்

சு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்

சு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்

ஸ-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம் வு-பி-பா-ம்

திலும், வ்யதீபாதத்திலும் கொடுக்கப்பட்டது குறைவற்றதாகும்.
இக்காலங்களில் மாதிரியிலும் தானம் செய்யலாம். மற்ற விஷயங்
களில் மாதிரியில் தானம் விதிக்கப்படவில்லை.

வ்ருத்தமனுவும்:— பிள்ளைபிறந்தால் அந்தத்தினத்தில் அந்த
ஜாதாசௌசியினிடமிருந்து, ஸ்வர்ணம், தான்யம், பசு, வஸ்திரம்,
எள், அன்னம், வெல்லம், நெய் இவைகளைப் பரதிக்ரஹிக்கலாம்.

கௌதமரும்:— கொப்பூழ்க் கொடியைச் சேதிப்பதற்கு முன்
உள்ளகாலம் புண்யகாலமாகியது. அந்தத் தினம்முழுவதும் புண்யம்
என்று சிலர்.

ஆசௌசதீபிகையில்த:— பிள்ளைபிறந்தால் தானம் செய்யும்
விஷயத்தில், பிதா ஸந்திதியிலிருந்தால் இரண்டு நாழிகைவரை
சுத்தி, அவன் தூரத்திலிருந்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் சுத்தி,
ஸ்வல்பதூரத்திலிருந்தால் ஒருபகல் முழுவதும் சுத்தி, இவ்விஷயம்
ஜாதகர்ம பரகரணத்தில் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அநேக விதமான ஆசௌசம்.

அநேகவிதமான ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

நக்ஷி:— ஸத்யச் சௌசம், ஏகாஹம், (ஒருநாள்), மூன்று

ஆடிஸாஹாஸு வக்ஷா ரோஸஸ்யெவ ய || ரோணாஹம் தயா
 யாநஸு வக்ஷாஸு டிஸஸூதகெ' உதி || டிஸ வக்ஷா உத்யுவ
 வக்ஷணஸு, டிஸஸூவெ ரோஸதயா நிராஸூவெஹு கார
 ணஸு' உத்யாதிநா வநூஹாடிவக்ஷாணாஸிவி ஸுரணாஸு ||

ஸடிஸுளவஸு ||

தது ஸடிஸுளவரோஹ யாஜிவஸு:—

ஃக்ஷிஜாம் ஃக்ஷிதாநாம் ய யாஜிகம் கரீட காவதாஸு |
 ஸதிவ்ரதி ஸ்ரஹயாரி டாதுஸ்ரஹவிடாம் தயா || டா நெ
 விவாஹெ யஜெது வ ஸம்ப்ராபி டெஸவிவ்வெ | சூவடிவி .ய
 கஷ்டாயாம் ஸடிஸுளவம் வியீடதெ' உதி || ஸடிஸுளவம் நாஸி
 ஸாநாநாஸிவஸு, ஸடிஸுளவெ து தாவஸு ஸாடிஸுளவம்
 ஸம்ஸிதஸு து | யாவஸு ஸாநம் ந காவதி ஸ வெ யு
 வாரஸவா வஹி:' உதி சுஜிர்ஸுரணாஸு || சுது ஃக்ஷி கஹெ

நாள், நான்கு நாள், ஆறு நாள், பன்னிரண்டு நாள், ஒரு பக்ஷம்,
 ஒரு மாதம், மாணந்தம் என்று ஆசௌசம் பத்து விதமாகும்.
 பத்து பக்ஷங்கள் என்றது உபலக்ஷணம். கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதத்
 திற்குச் சமான ஸங்கையுள்ள தினங்கள் ஆசௌசம் என்பது
 முதலிய வசனங்களால் ஐந்து நாள் ஆசௌசம் முதலிய பக்ஷங்
 களும விதிக்கப்பட்டு இருப்பதால்.

ஸத்ய: செளசம்.

ஸத்ய: செளசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்ய:— யஜ்ஞார்ஹமான கர்மத்தைச் செய்யும்
 ருத்விக்குகள், தீக்ஷிதர்கள், அன்னஸதர்ப்ரவ்ருத்தர்கள், வ்ரதா
 னுஷ்டாநம் செய்பவர்கள், ப்ரம்ஹசாரிகள், தானம் செய்பவர்கள்
 ப்ரம்ஹவித்துக்கள் இவர்களுக்கும், அவசியம் செய்யவேண்டிய
 தானத்திலும், விவாஹத்திலும், யாகத்திலும், யுத்தத்திலும்,
 தேசோபதரவத்திலும், கஷ்டமான ஆபத்திலும் ஸத்ய:சௌசம்
 விதிக்கப்படுகிறது. இதில் ஸத்யச் செளசம் என்பது ஸ்நாநம்
 வரையில் ஆசௌசம் என்பதாம். 'ஸத்ய:சௌசவிஷயத்தில்
 இறந்தவன் விஷயமாய்ப் பந்துக்கள் வெளியில் சென்று ஸ்நாநம்
 செய்யாதவரையில் ஆசௌசம் உண்டு என்று அங்கிரஸின் வசநத்

பீநுநா விவ்ரதம்— சுழாயெயம் வாகயஜ்ஞ பீநிஷ்டாரோதிகாநு
பீவாநு | யம் கரோதி வுதொ யஸ்ய தஸ்யக்ஷிபிஷ்டொ
யுதெ' || வுதொ வரணெந ஸம்ஸ்யத உத்யுயம் | ஸ உ
வரணஜந்யஸம்ஸாரொழ்ந்யாயெபாஷ வரணபுஷ்யதிபுயொம
வரிஸரோவி வயபுதே பீநுவதபுதெ உதி || ததநுவபுதி
வயபுதேபீக்ஷிஜாம் தீவ புகாமாஸளவபீக்ஷிபிஷ்டொ ஸஷ்யஸளவம்
விய்யெதெ உதி ஸம்வநம் | தீக்ஷணீயாபிநா ஸம்ஸ்யதாம் தீக்ஷி
தாம், தெஷ்டாபு, யாஜ்ஞிகம் = யஜ்ஞ ஹவம் கபே காவதாம் ஸஷ்ய
ஸளவபு ||

சுது விஜ்ஞானெஸாரம்—

“தீக்ஷிதஸ்ய வெதாநளவாஸநாம் காயபா’ உத்யுநெந
லிஷ்டொவி வுநவபுயநம் ஸஷ்யம் ஸாநவிஸுய்யபு” உதி ||
ஸத்ரிபுதி ஞாத்யஸவாநாயேபாஸம் ஹகாரொண ஞஸிபு
தாம்— ஸத்ரி மூலீதநியவெரோ யஜ்ஞ ஞானெ வ தீக்ஷிதம் |
வாந்யாயணாஷ்யநுஷாதா வுதீ துஸ்யஸ்யாயபி || ஸூரெ

தால். இங்கு ருத்விக சப்தத்தை மனு விவரித்திருக்கிறார்— ‘அக்நியா
தாரம் பாகயஜ்ஞம், அக்னிஷ்டோமாதியாகந்கள் இவைகளை எவன்
வரிக்கப்பட்டவனாய் எவனுக்குச் செய்கின்றானோ அவன் அவனுக்கு
ருத்விக என்று இங்குச் சொல்லப்படுகிறான்.’ வரிக்கப்பட்டவன் =
வரணத்தால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவன் என்று பொருள். அந்த
வரணஜன்ய ஸம்ஸ்காரம் அக்ந்யாதாரம் முதலியதில், வரணம் முதல்
ப்ரயோகம் பூர்த்தி அடையும்வரையில் அனுவர்த்திக்கின்றது
என்பதால். அது அனுவர்த்திக்கும் வரையில் ருத்விக்குகளுக்குத்
திர்க்ககாலமான ஆசௌசத்தின் நடுவிலும் ஸத்ய:சௌசம்
விதிக்கப்படுகிறது என்று ஸம்பந்தம். தீக்ஷணீயா முதலியதால்
ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவர்கள் தீக்ஷிதர்கள். யஜ்ஞாஹமான கர்மம்
செய்யுமவர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசம். இதில்,

விக்ஞானேச்வரர்:— ‘தீக்ஷிதனுக்கு அக்னிஹோத்ர ஒளபாஸந
ஹோமங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்று முன் வசனத்தினாலேயே
ஸித்தித்திருந்தும், மறுபடி சொல்லியது ஸத்ய:ஸநாதத்தால் சுத்திக்
காக என்று’. ‘ஸத்ரி, வ்ரதீ, தாதா’ என்ற சப்தங்களுக்குப்
பொருள்கள் ஸங்க்ரஹகாரரால் காண்பிவிக்கப்பட்டுள்ளன. ‘நியமங்
களை க்ரஹித்தவனாய் யக்குத்திலும் தானத்திலும் தீக்ஷயுடைய

முஹீதஸுங்கெவா வுதீ ஹோகா வு கீதிட்தம் | ஞாதாநிதூன
 ஞாதா வு வாநபுஸுஸு கீதிட்தம்' உதி || ஞாநெ = ஸனதாந
 ஞாநெ முஹீதநிடரீ: சுதஸுஸு, யஜ்ஞ உதீகதிதஸுதீ துநெ
 நோகூ, ஸுஸுவிசு யதீ: ஞாநெ = வுவுவ-ஸுஸுவிததுவுஞாநெ,
 விவாஹெ = சுதகுகளதுக வுநெ, ஸுஸுஸு உதிதய-ட: ||

சுஜிரா:—

‘ஜநநெ ரீநெனெ வெவ தி ஷாஸுனஉந விஜுதெ | யஜ்ஞ
 விவாஹகாரெ வு ஷெவயாநெ தமெவ வு || கீகிஜாந யஜிராநா
 நாந வுரிசுரீ ஞாநி குவ-தாஸு' உதி || யஜ்ஞ = ஸோரிபாமாநி
 வெ-டிகீ, ஷெவயாநெ ரீததுகாநி ஷெவதெவா ஁ளகிகொ
 யாட: ||

ஸுஸுஸு தீ:—

‘நெஷிகாநாந வுஸுநாநா யதீநாந ஸுஸுயாரிணாஸு |
 நாஸுனஉந ஸுதிகெ ஷுபூகூ ஸாவெவாநவி தமெவவ' உதி ||

வன் ஸதீ எனப்படுவன். சாந்த்ராயணம் முதலியதை அனுஷ்டிப்
 பவனும், ப்ரம்ஹசாரியும் வ்ரதீ எனப்படுகிறான். ச்ராதத்தத்தில்
 ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டவனும் போக்தாவும் வ்ரதீ எனப்படு
 கிறான். நித்யான்னதாநம் செய்கிறவனும் வானப்ரஸ்தனும் தாதா
 எனப்படுகிறான்' என்று. நித்யான்னதானத்தில் ஸங்கல்பம் செய்து
 கொண்டவனும், யஜ்ஞத்தில் திகைபுடைந்தவனும் ஸதீ என்ப
 தால் சொல்லப்படுகிறான். ப்ரம்ஹவித் = யதி. தானத்தில் =
 முன்னமே ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களைக் கொடுப்பதிலும்.
 விவாஹத்தில் = ப்ரதிஸுரபந்தம் செய்யப்பட்ட விவாஹத்திலும்.
 ஸத்யச் சௌசமென்று பொருள்

அங்கீரஸ்:— ஜநமரணசௌசம் நேர்ந்தால்மேல் சொல்லப்
 படும் மூன்று காலங்களிலும் ஆசௌசமில்லை. ‘யஜ்ஞம், விவாஹம்
 தேவயாகம்’ என்ற மூன்றிலும். யாககார்யம் முதலியதைச் செய்ப
 வர்களான ருத்விக்களுக்கும், யஜமானர்களுக்கும் ஆசௌசமில்லை.
 இங்கு ‘யஜ்ஞம்’ என்றது ஸோமயாகம் முதலிய வைதிகயாகம்.
 ‘தேவயாகம்’ என்றது மாத்ருகா முதலிய தேவதைகளை உத்தே
 சித்த லௌகிக யாகம்.

ப்ருஹஸ்பதி:— ரைஷ்டிக ப்ரம்மசாரிகளுக்கும், வானப்ரஸ்தர்

சுரு வநிகாயாடி—

‘யடிவி நாஸளவதி ஸாரிநாஸவாக ஸடிஸளவஸா
வடிவவாடி: யுதிவாதி, தயாவி ஸுத்யுதாராவி ரொயாடி-
தடி திரிகுஸாஸளவஸாவவாடி உத்யவகவடி’ உதி ||

வெட்டுநலி:—

‘விவாஹடி மடிவெடி யாதுயா மடிக்கிடுணி | ந
தது ஸதிதகம் தடிசு கிடு யஜாடி காரயெசு’ உதி ||

ஸ்ராஜாடிவெடி கதடிவொகூடி நா ஸெஸம்வெ ||

வநிகாயாடி—

‘சுடி டெவடி திஷாயா மணயாமாடி கிடுணி | ஸ்ராஜாடி
வித்யயெடி வ சுநாடிநெ வ நொ ஹவெசு || விவாஹ சுநா
காயாடி வாஜெஹாரி கிடுணி’ உதி ||

களுக்கும், யதிகளுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கும், ஜநமரண
விஷயமான ஆசெளசம் கிடையாது.

இங்கு சந்திரிகையில்:— “ஆசெளசமில்லை” என்று பொது
வான சப்தமிருப்பதால், ஸத்ய: செளசத்துக்கும் விலக்கு ஏற்படும்
போல் தோன்றுகிறது; ஆயினும், மற்ற ஸ்ம்ருதிகளின் விரோத
மில்லாமைக்காக, ஸத்ய: செளசத்தைத் தவிர்த்து மற்றவை
களுக்குத்தான் விலக்கு என்று அறியவேண்டும் என்று உள்ளது.

பைநலி:- விவாஹம், கஷ்டமான ஸ்தலம், யக்ஞம், யாத்ரை,
தீர்த்த கர்மம் இவைகளில் ஆசெளசமில்லை. யக்ஞாதி கர்மங்களைச்
செய்யலாம்.

ச்ராத்தம் முதலியதின் நடுவில் கர்த்தா, போக்தா
முதலியவர்களுக்கு ஆசெளசம் ஸம்பவித்தால்.

சந்திரிகையில்:- தேவ ப்ரதிஷ்டையிலும், கணயாகம் முதலிய
கர்மத்திலும், ச்ராத்தம் முதலியதிலும், பித்ரு யக்ஞத்திலும்
கன்யாதானத்திலும், விவாஹத்தில் லாஜஹோமம் முதலிய கர்மத்
தில் ஆசெளசமில்லை.

விஜ்ஞானெஸ்ராயெ—

மித்யைவ்ருஷாவி சுபு வ ரா நாய ணா லிஷு |
 மிவ்ருத சுபு ஹோரோஷ ஸ்ராஷணாஷிஷு ஹோஜெந ||
 மூலீதநியஸூவி ந ஸ்ராஷிஷு கஸூலிஷு' ஐதி |
 ஷயஸீதள—

ஸூதகாசு ஸ்ராக்ஸோரஸூரெநகாஹம் து யபுத்யு |
 காயிகம் தது கூவீத ந து ஹாநாய்நவ்யுத்யு || ஸூத
 காநகரெ கஹி தததத்யுதெநி.நெதெ' ஐதி ||

விஷு—

ந ஷெவ்ருதிஷாநவ விவாஹேஷு ந ஷெஸ்ரவிஷு
 நாவஷுவி வ கஷாயாஸோளவம் ந வுதிநாஸ்ருதெ ந ஸுத்ரி
 ணாம் ஸுத்ரு' ஐதி ||

ஐக்ஷம்—

ஸ்ராஜகிதீக்ஷிதாநாம் வ வோமெ ஷெஸ்ரானரெ தயா | வுதி
 நாம் ஸுத்ரிணாம் வெவ ஷுஸ்ரளவம் வியீதெ' ஐதி ||

விஜ்ஞானேஸ்வரீயத்திலு:— நித்யான்னதானம் செய்பவனுக்
 கும், க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் இவைகளை அனுஷ்டிப்பதிலும் க்ருச்
 ரம், ஹோமம், முதலியது முடிந்ததும் ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்
 களின் போஜனத்திலும், ஏதாவதொரு நியமத்தை க்ரஹித்துள்ள
 மற்றவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை.

ஷடரீதியில்:— அநேக நாட்களில் முடியக்கூடிய வ்ரதத்தை
 ஆசௌசத்திற்குமுன் ஆரம்பித்திருந்தால் அந்த வ்ரதத்தில்
 ஆசௌசம் நேர்ந்தால் சரீரத்தால் செய்யக்கூடிய உபவாஸம் முதலி
 யதைமட்டில் அப்போது செய்யலாம். தானம் அர்ச்சன ரூபமான
 வ்ரதத்தைச் செய்யக்கூடாது. ஆசௌசத்திற்கு மஹாநாளில் அதைச்
 செய்யவும் சோம்பலின்றி.

விஷ்ணு:— தேவப்ரதிஷ்டை, உத்ஸவம், விவாஹம், தேச
 ஷோபம், கஷ்டமான ஆபத்து, இவைகளிலும், தேச ஷோபத்
 திலும் கஷ்டமான ஆபத்திலும் வ்ரதமனுஷ்டிப்பவருக்கு வ்ரதத்
 திலும், ஸத்ர(யாக)மனுஷ்டிப்பவருக்கு அதிலும் ஆசௌசமில்லை,

தக்ஷ:— ராஜா, ருத்விக், தீக்ஷிதன் இவர்களுக்கும் பால
 விஷயத்திலும், தேசாந்தரத்திலும், வ்ரதமனுஷ்டிப்பவரும், ஸத்ர
 (யாக)த்திலும் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

உந்ருகாயாடி—

‘நரெநு ஸத்ரிவ திநாம் விவாஹாவஸுவாஹிஷம் | ஸஜ்
ஸளம் ஸரீவாதம் கானாராவஹி ஸம்யதி’ இதி ||

ஸம்முஹை—

‘சூரவஜெவொ தவநாஜிஹநஹொரிதவொஜ்ஜரெ | பூ
ரஸெ தசுபுவதூநாம் ஸஜ்ஸளவஸிவாமரெ’ இதி || சுரு
ஸூநம் ஸாவவிஷயடி, ந தம் புவவவிஷயடி | தரு வித்ய
வ்ருதிரிசுநாம் ஸூநஸூரவியாநாசு ||

சுரு பூரம்ஸஸூராயடி ஸூத்யடிஸாரெ ஈஸிடிதம்—

‘சூரம்ஹொ வரணம் யஜெ ஸங்கஜொ வுதஸருபொம் |
நாநீஸிவம் விவாஹாஜி நூரெஜி வாகவரிசியா || நிசினி
தெஷம் விபெஷம் பூரஸெ நூரிககிடிணி | வாகாரம்ஸாசு
வரம் சுதபுநு ஈதநுநு ஹொசுநுஸூ ந ஸூரெசு’ இதி ||

சந்திரிகையிலுள்:— அரசன், ஸத்ரீ, வ்ரதீ இவர்கட்கும், விவா
ஹத்திலும், தேசகேஷாபம் முதலியவைகளிலும், காட்டிலும்,
ஆபத்திலும், யுத்தத்திலும், ஸத்யச் செளசம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— க்ருச்சம், தேவோத்ஸவம், ச்ராத்தம்,
தானம், ஹோமம், தபஸ், யாகம் இவைகளை ஆரம்பித்தபிறகு
ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால் அக்காரியங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்தவர்
கட்கு ஸத்யச் செளசம். இங்கு ஸ்நானம் சொல்லியது, சாவாசௌச
விஷயம், ஜநநா செளச விஷயமல்ல. ஜநநா செளசத்தில் பிதா
வைத் தவிர்த்த மற்றவர்க்கு ஸ்நானம் விதிக்கப்படாததால்.

இங்கு ஆரம்ப சப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— ‘யாகத்தில் ஆரம்பமென்பது ருத்
விக்குகளின் வரணம். வ்ரதத்திலும், ஸத்ரத்திலும் ஸங்கல்பம்
ஆரம்பமெனப்படும். விவாஹம் முதலியதில் நாநீ ச்ராத்தம்
ஆரம்பமெனப்படும். ச்ராத்தத்தில் ஆரம்பமென்பது பாகத்தின்
ஆரம்பமாம். ச்ராத்தத்திற்காக ப்ராம்ஹணர்களை வரித்து, ச்ராத்
தத்தையுமாரம்பித்து, பாகமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் பிறகு
ஆசௌசம் கர்த்தாக்கள், தாதாக்கள், போக்தாக்கள், இவர்களைப்
பற்றுவதில்லை’ என்று. ‘ச்ராத்தே பாகபரிசீரியா’ என்பது, குதப

புராண வாகவரிகியெதெதுதக கூதவகாமஸஜயாக வர
கோஸவாககியாவியடி ||

ததுவ-ஓ வலிவாகவியெயெவி யி:—

வாகவாகவநாடிவ-ஓ வ-தகெ துதகெயெவி வா |
காரயெவாகிநெந வகாண் வரிவெயெயெ' உதி' || கார
யெயெ = கூய-காதிதய-ஓ ||

கரு கெவிதாஹ:—

ஸஜயாக வ-வ-கீவாமமெ பாகு களவாகவெ-ஸஜய
வியநா பாகிநெந: காரயெயெ' உதி | வநதக ஸ்யதயநி
காதிவிரொயாடிவெக்ய ||

யது 'கீகவிமாதிய-கா கூய-கா கொரி பாககியா
கவிய | உவலீதெய வ கூலீ-த கத-ஸ்யாடிவஸக்ய'
உதி, ததிணவிதயஜகொரிவியடி, ஸ்யவாகாதித-க
பாககியாவியடி ய | கய-காவலீதீ ககிண ஜாநாயு

காலத்தில் ஸங்கல்பத்திற்குப் பிறகு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாகக்ரி
யையைப்பற்றியது. அதற்கு முன் ஸித்தமான பாகத்தில் விஷயத்
திலும்,

யமன்:—பாகம் செய்தபிறகு, ஸ-தகமாவது, ம்ருதகமாவது
நேர்ந்தால், ச்ராதத்ததைச் செய்யவும். இதனைக்கொண்டு அன்
னத்தைப் பரிமாறவேண்டும்.

இங்கு சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது—"ஸங்கல்
பத்திற்குமுன் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், முன் தயாரிக்கப்பட்ட வஸ
துக்களால், ஸங்கல்ப விதியாய் ச்ராதத்ததை அன்யர்களைக்கொண்டு
செய்விக்கவும்" என்பது. இது ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகாதி க்ரந்த விருத்த
மானதால் உபேக்ஷிக்கத்தக்கது.

ஆனால்—"எப்பொழுதாவது ருத்விக முதலியவன் ஹோமத்
தையாவது, ச்ராதத்ததையாவது செய்தால் உபவிதியாகவே செய்
யவும். "அபஸவ்யம் கர்த்தாவுக்கு" என்ற வசனமிருக்கின்றதே
எனில், அது பிண்ட பித்ரு யக்ஞ ஹோமத்தைப்பற்றியது, ஸ்த்ரீ,
பாலன் முதலியவர் கர்த்தாவாக உள்ள ச்ராதத்ததைப்பற்றியது
மாம். "அத்வர்யு உபவிதியாய் வலது ஜானுவைத் தணித்து

மேகூண உவவிய-ஓ' உதூவலுஹாழிஸுரணாஸு | சுத
சூசுளவெ சுநெநுந ஸ்ரீரங்கம் ந காரயிதவ்யு ||

பூரவெ—

‘தாவஜுஹீதஜீகூஸ்யு தெவிகூஸ்யு கீஹாஸிவெ | ஸூநம்
கூவஹ்யுயெ யாவஸு தாவதஸ்யு ந விஜுதெ || ஸூஹீதஜீயு
வகூஸ்யு யஜிதாநஸ்யு உக்விஜீயு | வஸூஸு வதிதஜீஸுளவம்
ந ஹவெஜிதி நிஸ்யம் || கூவ-தா-ம் யாஜிகம் கஜீ-யாஜிகாநா-ம்
தவெயவ உ | நிஜிதிதெஷு- விபெஷு- பூரவெஸு ஸ்ரீரங்க
கஜீ-ணரி || நிஜிதிதஸ்யு விபுஸ்யு ஸூரஜீயாநிரதஸ்யு உ | ஜெஹெ
விதஜுஷு- திஷுஷு- நாஸுளவம் விஜுதெ கவிசு’ உதி ||

சுதூ உநி காயாஸு—

‘ஜீகூதிதஸ்யு யஜுஸம்கூபாநநூஜீகூவிஜாநீயு-வகூ-ஹ
ணாநநூஜீயாதஜீஸுளவம் ந விஜுதெ, ஸூஜீதஸு ஜீரஸ்யு து
வ-ஹிவ-கூஷணெ-வி நாஸுளவ்யு, யஜுஸ்ய-ஓ- வஹுஸம்ஹார

மேகூணத்திலுபஸ்தரித்து—” என்று ஆபஸ்தம்பர் முதலியவர்
சொல்லியிருப்பதால். ஆகையால் ஆசௌசத்தில் அன்யனால்
ச்சராதத்ததைச் செய்விக்கக்கூடாது.

ப்ராம்ஹத்தில்:—பெரிய யாகத்தில் தீகூஷயையடைந்த த்ரை
வீத்யனுக்கு அவப்ருதம் முடியும் வரையில் ஸ்நானம் கிடையாது.
மதுபர்க்கம் க்ரஹித்தவனுக்கும், யஜமானனுக்கும், ருத்விக்களுக்
கும், பிறகு வந்த ஆசௌசம் இல்லை என்பது நிச்சயம். யக்ஞார்ஹ
கர்மத்தைச் செய்பவர்களுக்கும், யாஜகர்களுக்கும், ப்ராம்ஹணர்
களை வரித்து, ச்ராததம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபிறகு, வரிக்கப்பட்ட
ச்சோத்ரிய ப்ராம்ஹணனுக்கு, சரீரத்தில் பித்ருக்களிருக்கும்
பொழுது ஆசௌசம் ஒருகாலுமில்லை.

இங்கு சந்த்ரிகையில்:— தீகூஷிதனுக்கு யக்ஞஸங்கல்பத்திற்
குப் பிறகும், ருத்விக்குகளுக்கு மதுபர்க்கம் க்ரஹித்த பிறகும்
வந்த ஆசௌசம் கிடையாது. ஸம்பாரங்களை முழுவதும் சேர்த்
துள்ளவனுக்கோ பூர்வகூஷணத்திலும் ஆசௌசமில்லை. ‘யக்ஞத்
திற்காக அநேக ஸம்பாரங்களைச் சேர்த்துள்ளவனுக்கும் ஆசௌச
மில்லை’ என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இங்கு இது பொருள்—
“யக்ஞத்திற்காக ஸம்பாரங்களைச் சேகரித்துள்ளவனுக்கு

ஸம்ஸுதஸ்யாவி நொ ஹவெ'திதி ஸ்யுதெஃ' ஐதி || சுடயே-
யஜுதாய-ம் ஸம்ஸுதஸம்ஹாரஸ்ய கஹிதஸஸ்யயஜுஸாயநவபா
ய-ஸ்யாகுதயாம ஸங்குஸ்யாவி சூஸளவாவமரீ டி-
வஸனாதம-தகரீ-காயாஸரீ வெ தவரிநு வதரெ காரிஷ்யரீண
யஜுதிக்ர-ரீவிஷயெ யஜுஸங்குஸ்யாக் வ-பிவ-க்ஷணெ ஸ-
ஹ-வ-தீதி || யஜு-ஹணம் ப்ர-திஷ்டாபெருவமக்ஷணாய-ப்ய ||

சுத னவ விஷ-ம்—

‘தேவதா ப்ர-திஷ்டா விவாஹயொஃ வுந ஸம்ஸுதயொஃ’
ஐதி ! னதத-ஹவதி ! யாவதி காரெ ஸம்ஸுதவஹு
ஸம்ஹாரயாரணம் சுத-ம் ஸக்யதெ, தாவதாயரீஷ்ய
ப்ர-திஷ்டாவிவாஹாஹ-பிதகாரானாம் ய-ந யவ்யதெ, த-
ஷயெ ஸக்ய-பூரமவி தத-ம்-ஸாஸனம் ந ஹ-தீதி ||

ஸுத-த-ரெ-வி—

‘யஜு ஸு-ஸுதஸரீரெ விவாஹெ ஸ்ர-யகரீ-ணி’ ஐதி ||

யாக ஸங்கல்பம் செய்யாவிடினும், ஆசௌசம் முடிந்த யிறகு
வஸந்த ருதுவிற்குட்பட்ட கர்ம காலம் ஸம்பவிக்காவிடில், அவ்
வருஷத்தில் செய்யப்போகிற யாகம் அதிக்ரமிக்கும் விஷயத்தில்
யாக ஸங்கல்பத்திற்கு முன் கூணத்திலும் சுத்தி உண்டாகிறது”
என்று.

இங்கு ‘யக்ஞம்’ என்றது ப்ரதிஷ்டை முதலியவற்றுக்கும்
உபலகூணம், ஆகையாற்றான்,

விஷ்ணு:— ‘ஸம்பாரங்களெலாம் தயாரித்துள்ள தேவதாப்ர
திஷ்டை, விவாஹம் இவைகளில் ஆசௌசமில்லை’ என்றார். இதனால்
இவ்விதம் சொல்லியதாய் ஆகிறது— “சேர்க்கப்பட்ட ஸம்பாரங்
கள் வீணாகாமல் வைத்துக்கொள்ள காலம் எவ்வளவோ அக்காலத்
திற்குள், ப்ரதிஷ்டை, விவாஹம் இவைகளுக்கு அங்கமாகிய
வேறு காலம் எப்பொழுது கிடைக்காதேர் அவ்விஷயத்தில் ஸங்
கல்பத்திற்கு முன்பும் அவைகளைச் செய்யும் கர்த்தாவுக்கு ஆசௌ
சம் இல்லை” என்று.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸம்பாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள
யாகம், விவாஹம், ச்ரத்த கர்மம், இவைகளில் (ஆசௌசமில்லை).

சூர லுந் து காயாடும்—

“ஸம்ஸுதஸம்ஸார லுதி ஸவஃசு ஸம்ஸயுதே | லுஜிவி
 லிஷுஹவநஸரிநவிஷயடி | ஸூரஜ ஸம்ஸுதஸம்ஸார லுதே
 தது வகஜுஷுலிபூயடி | வகஜுஷுவகஜுநஸஜுயொ
 லுஜிஷு ஸுதகஜுஜுதகஜு வா ஸுஜுதஜு சுநகஜுராசு
 ஸஜுஸு லுயிஷுதாதுலிஷுவ காஜு ஸூரஜம் சுதஃயடி |
 ஸூரஜுஷுவகஜுந ஸுஜுயொலுஜிஷு ஸுதகஜு ஜுதகஜு
 வா ஜுதே சுஜுவாஸுயாபாஸுலாஸுலாஜுநகஜுரம் வா சுதஃ
 யடி, ஸூரஜுலிஷு ஸுஜுதஜு சுநகஜு ஜுதஸுதகஜு |
 சுஜுவா து ஸுஜுலுத(ஸுஜுவ)ஸூரஜுஜுஜு ஜுநிஷுஜு” ||
 ‘ஜெயெ விதுஜுணம் ஸூரஜு து சுநகஜு ஜுதஸுதகஜு | சூரஜு
 லாநகஜு காயடும் துநுலுநுஷுயெயுவி வா’ || ‘காயெடும்
 ஸுஜுலுஜு ஸூரஜு சுநகஜு ஜுதஸுதகஜு | சூரஜுலாந

இதில், சந்திரிகையில்:— “ஸம்ஸ்ருதஸம்பாரே” என்பது
 யக்கும், விவாஹம், ச்ராத்தம் இம் மூன்றிலும் அந்வயிக்
 கின்றது. இதுவும் முன் சொல்லிய விஷ்ணு வசனத்திற்கு ஸமான
 விஷயமுடையது. ச்ராத்த விஷயத்தில் மட்டும் ஸம்பாரங்களென்
 பது பக்வ த்ரவ்யங்களைச் சொல்வதாகும். பக்வ த்ரவ்யங்களைத்
 தயாரித்த பிறகு ஸங்கல்பத்திற்குள் ஸுதிகாசௌசம், அல்லது
 ம்ருதகாசௌசம் நேர்ந்தால், முன் சொல்லிய ஸத்ய ம்ருதகா
 விதிபலத்தால் அக்காலத்திலேயே ச்ராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.
 பக்வமல்லாத த்ரவ்யங்களைத் தயாரித்தற்கும் ஸங்கல்பத்திற்கும்
 நடுவில் ஸுதிகமோ, ம்ருதகமோ நேர்ந்தால் அமாவாஸ்யையிலா
 வது, ஜுசௌச நிவ்ருத்திக்குப் பிறகாவது செய்யவேண்டும்.
 ‘ச்ராத்தத்திற்கு விநம் ஏற்பட்டால் நடுவில் ம்ருதாசௌசமாவது
 ஜாதாசௌசமாவது நேர்ந்தால், அமையில் செய்யவும், ஜுசௌச
 சுத்திக்குப்பிறகு செய்யலாமென்று சில விதவான்கள் சொல்லு
 கிறார்கள்’ என்றும், ‘பித்ருக்களுக்கு ச்ராத்தம் செய்யவேண்டி
 யிருக்கும்பொழுது நடுவில் ஜுசௌசம் நேர்ந்தால், ஜுசௌச
 நிவ்ருத்திக்குப்பிறகாவது, அல்லது அந்தமாஸத்தில் அமாவாஸ்யை
 யிலாவது செய்யவும்’ என்றும், ‘ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தம் செய்ய
 வேண்டிய பொழுது நடுவில் ஜுசௌசம் நேர்ந்தால், ஜுசௌச

ஞாநம் காயத்தினை வாலிஷ்வாஸிதஸ்' இதி மொலிவவல் ஷாதி
ஸுரணாஸ' இதி ||

யது ஸுதுஞாஸு—

‘வஷ்டநாஸி து ஸம்பாஷெ விஞாநாஸளஸஸிவெ
தநாஸிஸுமிநு ஸுாஸ காயாஸாஸி ஸுதெஸுமி’ இதி;
யடிவி ஸாலிகாநாஸிகம் விஞாநாஸுஸெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
தம் | காயாஸெவ திபிபாஸிதி ஸாதாதவொஸுஸுஸு
இதி, தசு ஸஸுஸித ஸாஸி விஸயஸு | ஸாஸிஸிநெ வாகெ
ஸிவஸுதெ குதவகாஸெ கடி வாவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
காஸிஷு இஞாநாஸு வஸாஸுதெ ஸுஸளஸெ கதா காயா
ஸெஸெஸுஸுஸு ||

தயா வ வநி காயாஸு—

‘கடி ஸாஸி கஸிஷு இதி ஸஸுஸுஸு வஸு தஸுஸுஸு
கஸுஸு வஸுஸு வாகெ கதாஸுஸுஸு | கடி ஸாஸி தஸு

ஸிவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
என்றும் கஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
என்றுள்ளது.

ஆனால், மற்றொரு ஸ்ம்ருதி:- ‘மாதாபிதாக்களின் ப்ரத்யாப்திக
சுராத்தம் ப்ராப்தமாயிருக்கும்பொழுது ஆஸெஸம் ஸம்பஸித்
தால், அப்பொழுது அசுத்தஞானம், ம்ருததிதியில் சுராத்தத்தைச்
செய்யவேண்டும்’ என்று, ‘ஓஸுஸு புத்ரன் அசுத்தஸுமினம்,
மாதாபிதாக்களின் மாஸிகங்குஸுஸு, ப்ரத்யாப்திகத்தையும் திதி
யில் ப்ராப்தமாயிதைச் செய்யவேண்டும் என்றார் சாதாதபர்’
என்ற வஸுஸுஸு உள்ளதே எனில், அது ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
சுராத்தத்தைப் பற்றியது. சுராத்த தினத்தில் பாகம் முடிந்த
பிறகு, குதப காலத்தில் ‘இப்பொழுது பார்வணவிதாஸுஸு
சுராத்தம் செய்கிறேன்’ என்று ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஆஸெஸம் வஸுஸுஸு கஸுஸுஸு செய்யவே வேண்டும், என்பது
பாஸுஸு. அவ்விதமே,

சந்திரிகையிற்:— ‘அத்ப சுராத்தம் கஸிஷு’ என்று ஸஸுஸு
பித்ததற்குப் பிறகோ, அதற்குப் பூர்வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஹவதா ஹொக்தவ்யரிதி நிதிநிதெ ஒழ தயெதி பூதிமுதெ
நிதிநிதஸு நிதிநுணாடி உஜுபோஸளவெ பூவெ தஸு ஸுமி
நிதிநுணாடி பூவிபுஸுஸளவெ பூவெ வபுவடிநெ
நிஸிதவி வரிதஜி விபூநாநிதி நூலம் சுதவ்ய'ரிதி॥

ஸஜுஸுளவவியாநாடி ஹொஜநாடி வவெம் ஸாநெவ
ஹஜீத | சுதபாவி ஸாநெவ சுடி காயபாடி ॥

தயா உ வீஜாநெஸுரீயெ—

யஜெ ஸஜிதஸுராரெ விவாஹ நூலகடிணி | தயா
உளவாடிஸஸாரெ ஸஜுஸுளவம் வியீயதெ' உதி ॥

ஸுததனரெ உ—

சூரளவம் கடிஜெ து ஸாவம் வபுதகடுவ வா |
சுவதெஜி ஸவெஷாம் ஸஜுஸுளவம் வியீயதெ ॥ ராதா
விதொஸு ராணெ வுதஸு ராணெ தயா' உதி ॥

பிக்கப்பட்டபிறகோ ஆசெளசம் வந்தால் கர்த்தாயுக்கு சுத்தி.
'அத்யச் சராத் தம் ததரபவதா போக்தவ்யம்' என்று வரணஞ்செய்த
பிறகு, 'ஓம் ததா' என்று ஒப்புக்கொண்டபிறகு, வரிக்கப்பட்ட
வனுக்கு வரணத்திற்குப்பிறகு ஆசெளசம் வந்தால் அவனுக்கு
சுத்தி. இந்த வரணத்திற்கு முன் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆசெளசம்
ப்ரப்தமானால் முதல் தினத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
அவனை விட்டு, வேறு ப்ராம்ஹணனை வரித்து சராத் தத்தைச்
செய்யவும்.

ஸத்யச்செளசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் போஜனத்திற்கு
முன் ஆசெளசம் ப்ரப்தமானால் ஸ்நானம் செய்தே புஜிக்க
வேண்டும். கர்த்தாவும் ஸ்நானம் செய்தே சராத் தத்தைச் செய்ய
வேண்டும். அவ்விதமே,

■ விக்குநேச்வரியத்தில்:— ஸம்பாரங்களைலாம் ஸஜ்ஜமாய்ச்
செய்யப்பட்டுள்ள யக்ஞத்திலும், விவாஹத்திலும், சராத் தத்தி
லும், செளளம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்திலும் ஸத்யச் செளசம்
விதிக்கப்படுகிறது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— கர்ம மத்யத்தில் சாவா செளசம்,
அல்லது ஜநா செளசம் நோந்தால் எல்லோருக்கும் ஸத்யச்

வனவம் உ ன்ராபெ வாசுவஜ்ஜாஹாம் வபுவபிவாமமெ
சூஸளநாநஞாநிநெ தடிஸண்டெ சுரோயாம் வா கும்பாசு |
வாகாநஞாஸஜ்ஜா தபுவபிவபிவாமமெ வரம் வா சுவாமமெ தவிநெவ
காடு கும்பாசு | திதீயவரணாநஞாநம் ஹோகூநாஸளம்
நாவி கும்பகாமவரணாசு வபுவபிவாமமெ சுநம் வரபெசு |
ததம் வரபிவாமமெ ததேவ ஹோஜபெசு ||

யதூ ஹோஜநாபெத தூ ஸண்டெ விநெபு ததூ
ரவாமமெ | யதூ கவிதேஜாவிஷ்டெஸெஷம் ததூ வரோஹிதாம் |
சூயஜ்ஜா வரபெசு ஜெநெஸுயபொ திஜாம்' உதி, வனதசு
ந்ராபெசு திரிசுவிஷ்டம் | யாமமெ வரபெசு சுவாமமெ சுவாமயான
ததூஜெஷ்டம் ||

சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதாபிதாக்களின் மாணத்திலும்,
புத்ரனின் மாணத்திலும் படியே.

இவ்விதமிருப்பதால், ச்ராதத்தத்தில் பாகம் ஸங்கல்பம் இவை
களுக்குமுன் ஆசௌசம் வந்தால் ஆசௌசம் முடிந்த மறுதினத்
தில் செய்யவும். அதில் செய்யமுடியாவிடில் அமாவாஸ்யையிலாவது
செய்யவும். பாகத்திற்குப் பிறகு ஸங்கல்பத்திற்கு முன்போ
பின்போ ஆசௌசம் வந்தால் அக்காலத்திலேயே செய்யவும். இரண்
டாவது வரணத்திற்குப் பிறகு வந்தால் போக்தாவான ப்ராம்ஹண
னுக்கு ஆசௌசமில்லை. குதபகாலவரணத்திற்கு முன்பு ஆசௌசம்
வந்தால் வேறு ப்ராம்ஹணனை வரிக்கவும். அதற்குப் பின்பு
வந்தால் அவனையே புஜிப்பிக்கவும்.

ஆனால்:— “ப்ராம்ஹணர்கள் புஜிக்கும்பொழுது மத்தியில்
ஒருகால் போஜன தாதாவுக்கு ஆசௌசம் நேர்ந்தால் அப்
பொழுது அந்த ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனத்தை நிறுத்தி, மீதி
யுள்ள உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிக்காமல் பரிஹரித்துவிட்டு, ஆசௌச
மில்லாத மற்றொருவனின் ஜலத்தால் ஆசமநம் செய்யவேண்டும்.
அவ்விதம் செய்தால் சுத்தர்களாவார்கள்” என்று வசநமிருக்கின்
றதே எனில், இது ச்ராதத் போஜனத்தைத் தவிர்த்த
போஜனத்தைப்பற்றியது. யாகத்தின் நடுவில் ஆசௌசம் வந்தால்
அவ்ருதம் முடியும்வரையில் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

விவாஹஜெய சூரளவஸம்ஹவெ ॥

விவாஹெ நாந்தீரோவாஸ பரவிவாமஜெ செஷஹொரோ
ஹெஸு கஜெனொ விவாஹஸஹவாஸுக்ஷெந கஜெநெக்ஷாஹெஷ
ஹொரோஹெ ஸாஹெ கஜெநெக்ஷெயஸு ॥

தயா வ டிக்ஷம்—

‘யஜ்ஞகாஹெ விவாஹெஷா டெவயாமெ வ நீஷுதள ।
ஹெயபாரெந தஜெவாஸுள நாஸளவம் ந வ ஸக்தகஸு’ ஹதி ॥
விவாஹெஸுதி தி ஸஹுவவநம் செஷஹொரோஹெகஜெநெக்ஷாஸுயஸு ॥

புராஹெ—

‘விவாஹகாஹெ கநுயா வ ராஜஹொரோஹெகஜெநெக்ஷாஸு ।
ஸுரிதவாஸுராவி ஸாஸுயாஸுமிரதஸு வ’ ஹதி ॥ ஸஷுஸுளவஸுதி
ஸுக்ஷுதஸு । ராஜஹொரோஹெதாஸுமிரதஸு செஷஹொரோஹெ
கஜெநெக்ஷாஸுயஸுதெ । ஸாஸுயாஸுயாஸு வஷவாராயஸு ॥

தயா வ வெஷவாராயஸம் ஸுக்ஷுதஸு ஸொயாஸுநம்—

‘ஸுணவஸுராஹெஸுதிவக்தகம் வெஷாஸுமிரதஸு ஸததஸுயீ

விவாஹத்தின் நடுவில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால்.

விவாஹத்தில் நாந்தீமுகத்திற்குப் பிறகு ஆசௌசம் வந்தால்
சேஷ ஹோமம் முடியும் வரையுள்ள கர்மம் விவாஹ சப்தத்தால்
சொல்லப்படுவதால் ஒரே கர்மமானதால் சேஷஹோமம் முடியும்
வரையுள்ள கர்மத்தை ஸாங்கமாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தீக்ஷி:—‘யக்ஞ காலத்திலும் விவாஹங்களிலும், தேவ யாகத்
திலும், ப்ராயச்சித்தத்திலும், அக்னியில் ஹோமம் செய்யும்
பொழுதும், ஜந மரண செளசங்களில்லை. இங்கு விவாஹங்களில்
என்று பஹுவசனம் சேஷஹோமம் வரையிலுள்ள கர்மங்களைச்
சொல்வதில் அபிப்ராயமுடையது.

ப்ராம்ஹத்தில்:— கன்னையின் விவாஹ காலத்தில், லாஜ
ஹோமம் முதலிய கர்மத்திலும், ப்ராயச்சித்தத்தில் இருப்பவ
னுக்கும், ஸ்வாத்யாயத்தில் ஈடுபட்டவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை.
‘லாஜஹோமாத்ரி’ என்பதிலுள்ள ஆதி சப்தத்தால் சேஷஹோமம்
வரையிலுள்ள கர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ‘ஸ்வாத்யாயம்’
என்பதற்கு வேதபாராயணம் என்பது பொருள். அவ்விதமே
வேதபாராயணத்தைக் குறித்து,

யீத, நானூரா விரஜெயூஹரெசா நாலூனூரா ஜநநரீரணா
ஸளயு' ஐதி ||

விவாஹஜெயு வித்ருஃ ஃவத்ருவடா ரீரணெ ||

ஸூதகுஞரெ—

‘உசாஹாஹூர சூரஸூ ராதாவித்ரு ரீபூதி யபி |
ததூரெ ஸகலம் க்ஷுக்ஷா செஷஹோரி ஸரீரவரெச || விவாஹ
செஷஜெயு து ஃவத்ருரீரணம் யபி | கரிசெஷம் ததஃ
க்ஷுக்ஷா வஸூஹநரீரவரெச’ ஐதி || செஷஹோரீரணம் கரிசு
ததூரீரெவ வரிஸரீரவரெச ஃஹநம் கூயடாஹித்யபி ||

தீக்ஷிதஸூ தீக்ஷாஜெயு ராதாவித்யபிதள ||

தீக்ஷிதஸூ தீக்ஷாஜெயு ராதாவித்யபி திவிஷயெ ஸம்ஸார
ரீரூதம் க்ஷுக்ஷா யஜூம் ஸரீரவபெஹித்யாஹ வுஜமாபி ||—

போதாயனர்:— ப்ரணவம், வ்யாஹ்ருதிகள் இவைகளை முன்
னிட்டு வேதத்தின் ஆரம்பம் முதல் ஆரம்பித்து எப்பொழுதும்
படிக்கவேண்டும், நடுவில் நிறுத்தக்கூடாது, பேசவுங் கூடாது.
இந்தப் பாராயணத்திற்கு நடுவில் ஜநநமாணசௌசம் கிடையாது.

**விவாஹத்தின் நடுவில் மாதா பிதாக்களுக்காவது,
தம்பதிகளுக்காவது மரணம் நேர்ந்தால்.**

வேருரு ஸம்ருதியில்:— விவாஹாங்கமான அங்குரார்ப்பணம்
ஆரம்பித்த பிறகு மாதாவுக்கு, அல்லது பிதாவுக்கு ம்ருதி ஏற்பட்
டால் அப்பொழுதே எல்லாவற்றையும் செய்து சேஷஹோமத்
தையும் செய்யவும். விவாஹமாகி, சேஷஹோமத்திற்குள் தம்பதி
களுக்கு மாணம் நேர்ந்தால், விவாஹத்தின் மீதியுள்ள கர்மத்தைச்
செய்து பிறகு தஹனம் செய்யவேண்டும். சேஷஹோமம் முடி
யும் வரையுள்ள கர்மத்தை அப்பொழுதே முடித்துத் தஹனம்
செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்.

**தீக்ஷிதனுக்கு, தீக்ஷையின் நடுவில்,
மாதா பிதாக்களின் மரணத்தில்.**

தீக்ஷிதனுக்குத் தீக்ஷையின் நடுவில், மாதாபிதாக்கள் இறந்தால்
ஸம்ஸ்காரத்தை மட்டில் செய்து யாகத்தை முடிக்கவேண்டு
மென்கிறார்,

‘ஜெஷஷு து சூதொரிஷெ’ ராதாவிதொரிஷுதி
ய-ஹி | ஸம்ஸுத சாஸாபாமத யஜுஸெஷம் ஸராவயெ’தி ||

ஸாணியு:-

‘ஶீக்ஷிதொரெஷுக்ஷு துஷு. ராதாவிதொரிஷுதி-ஹி |
ஶீக்ஷாரூவம் தியாயாது ஸம்ஸுய-பாஸாஷகாஷுவம் || ஸம்
ஸுத சாஸாபாமத யஜுஸெஷம் ஸராவயெக் | வாவயெஷுவ-
புஷுஷெஷெ-ஶீக்ஷாரூவம் யயாவியி’ ஹதி || வாவயெக் ஶீக்ஷா
வியுஷகரிஷெநுரிதி ஸெஷம் | ஷக்ஷு ஹதி விஸெஷ
ஸுரணாக் புத்ராஹஸஹவெ தெநெவ காரயெக் | ‘ஜெ
ஷஷு து சூதொரிஷெ’ ஹதி ஷுரணாக் ஜெஷெஷெநெவ
காய-ஶிதவி புதீயதெ | சுத்ரு யயா ஸிஷாஹாரம் வுஷுஷா |

விவாஹாஶிஷெ சவாமரெ ஹக்ஷாஶி நியரி: ||

ஷபூஸநுதெ விஸெஷ உக்ஷ:-

‘விவாஹா தவயஜெஷுக்ஷு க்ஷ ஹ ரா ரீதஸு-ஹதகெ |

வ்ருத்தகார்த்யர்:—ஜ்யேஷ்டனாயுள்ளவனின் யாகத்தின் மத்தி
யில் மாதாபிதாக்களுக்கு மாணம் நேர்ந்தால், தீக்ஷிதன் ஸம்ஸு
காரம் செய்துவிட்டு, யாகசாலைக்கு வந்து, யாகசேஷத்தை முடிக்க
வேண்டும்.

காண்டில்யர்:— தீக்ஷிதன் ஒரே புத்ரனாகில், அவனது மாதா
பிதாக்களுக்கு ம்ருதி நேர்ந்தால் தீக்ஷியின் அடையாளங்களை யாக
சாலையில் வைத்துவிட்டு, ஸம்ஸுகாரத்தைச் செய்து, யாகசாலையை
அடைந்து யாக சேஷத்தை முடிக்கவேண்டும். தீக்ஷா ரூபத்தைத்
தர்ப்பங்களால் பவனம் செய்யவேண்டும். ‘தீக்ஷாவிதியில் சொல்லப்
பட்ட மந்த்ரங்களால்’ என்று மீதியைச் சேர்க்கவும். ‘ஏகபுத்ரன்’
என்று விசேஷித்திருப்பதால், வேறு புத்ரனிருந்தால், அவனா
லேயே செய்விக்கவேண்டும். ‘ஜ்யேஷ்டஸ்ய து காதோர்மத்யே’
என்றிருப்பதால் ஜ்யேஷ்டனே செய்யவேண்டுமென்றும் தோன்று
கிறது. இவ்விஷயத்தில் சிஷ்டாசாரப்படி நிர்ணயத்தைக் காணவும்.

விவாஹம் முதலியதின் நடுவில் ஆசௌசம் வந்தால்,
புஜிப்பவர் முதலியவரின் நியமம்.

ஷுட்த்ரிம்சன்மதத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, விவா

வரெரணம் பூராதவ்யம் ஹோக்யவ்யம் உ அஜிஜாததெஃ' உதி ||
வரெரநாஸளவரஹிதெதபூராதவ்யம் | நகூஸளவிஜதெந் |
ஹோஜநாய-ம் பூவ்யதெதபூராவ்ணெ வெ-கா-க்யவ்யம்
உத்யய-ஃ ||

ததெதவ—

‘ஹோஜாதெஷு து விபுஷு ஹுநராஜதஸூதகெ |
சந்யமெஹோடகாநாஸஸவெ-க தெஸூயப- ஸ்யதா-’ உதி ||

ஸம்முஹைவி—

‘பூரஜாதவாடிள ஸூக்யதெ வாகாடிள வாவஸஸவெ |
வரெரதெ-யம் உ ஹோக்யவ்யம் ந டொஷ உதி நிஸ்ய-’ உதி ||

கூதூரவி—

‘விவாஹோதவயஜ்ஜாடிஷ்ணராஜதஸூதகெ | ஸெஷ
ஜெஹ் வரெரதெ-யம் டாதுநு ஹோக்யஸூ ந ஸ்யஸெக்’ உதி ||
சூஸளவிஜதெந-கா துஹோக்யஹாணாடிஸஸெ-கா ந கத-வ்ய
உத்யய-ஃ ||

ஹம், உத்ஸவம், யாகம் இவைகளின் நடுவில் ஜநமரணசௌசங்கள்
நேர்ந்தால், பிறர்கள் அந்நத்தைக் கொடுக்கலாம், ப்ராம்ஹணர்
களும் புஜிக்கலாம். ‘ஆசௌசமில்லாத பிறர்கள் கொடுக்கவேண்டும்.
ஆசௌசமுள்ளவர்கள் கொடுக்கக்கூடாது. போஜனத்தில் ப்ரவ்ருத்
தித்துள்ள ப்ராம்ஹணர்களும் புஜிக்கலாம்’ என்பது பொருள்.

ஷட்தீர்ம்சந்மதத்திலேயே:- ப்ராம்ஹணர் புஜிக்கும்பொழுது
மத்தியில் அந்நதாதாவுக்கு ஆசௌசம் வந்தால், புஜிக்கும் ப்ராம்
ஹணர்கள் எல்லோரும் ஆசௌசமில்லாத பிறனின் வீட்டிலிருந்து
கொண்டுவரப்பட்ட ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்தால் சுத்தர்கள்
எனப்படுகிறார்கள்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— ச்ராத்தம், உத்ஸவம் முதலியதில்
போஜனத்தின் முடிவிலோ, பாகத்தின் ஆதியிலோ ஆசௌசம்
ஸம்பவித்தால், ஆசௌசமில்லாத பிறர் கொடுக்கலாம், ப்ராம்ஹ
ணர்களும் புஜிக்கலாம். தோஷமில்லை என்பது நிர்ணயம்.

க்ரதுவும்:- விவாஹம், உத்ஸவம், யாகம் முதலியவைகளில்
(போஜன) மத்தியில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், மீதியுள்ள
அந்நத்தைப் பிறர் கொடுக்கவும். கொடுப்பவர்களையும், புஜிப்பவர்

தயா உ விஷ்ணு:—

[illegible]

சுள்ளவிடினும் வஜ்ஜிதபூசும் விஷுவபுராணம்—

உதிகாஸுதிக்காஸளவி பேதஹாரெஸு வீக்ஷிதெ ।
 ஸ்ராபெ ஸுரா நவிதரொ ஹஜ்ஜுதெ' வுரூஷஷுத்வ' ஹதி ।

சுவாமிநாதர் பூசு வஸ்கவி-தடிவாணம் ஷோஷாஹவஃ ||

[illegible]

விவாஹா தவயஜாஜிஷ்ஞா ராஜ்யதஸுபுதகௌ | வயுவய

களையும் தொடக்கூடாது. ஆசௌசமுள்ள ஜனங்கள், பரிமாறும் ஜனங்கள் புஜிப்பவர் இவர்களையும் பாண்டம் முதலியவைகளையும் தொடக்கூடாது என்பது பொருள். அவ்விதமே,

விஷ்ணு:-தொடப்படாத பாண்டங்களுக்கும் பத்தாவது ராளில் சுத்தி சொல்லப்படுகிறது. தர்வியங்கள் ஆசௌசிகளால் தொடப் டால் அவைகளை த்யஜிக்கவேண்டும், மாம்ஸம் தவிர்த்து. தொடக் கூடாதவர்களால் தொடப்பட்டதையும், ஆசௌசி, கேசம், புழு, இவைகளால் துஷ்டமானதையும் புஜித்தால், குசம், அத்தி, பில்வம் முதலியவை, பலா, தாமரை இவைகளின் இலைகளுடனும், சங்க புஷ்பீ, ஸுவர்ச்சா இவைகளுடனும் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தைப் பானம் செய்தால் சுத்தனாவான்.

ஆசௌசியின் தர்சனம் வர்ஜிக்கத்தக்கதெனச் சொல்லப்
பட்டுள்ளது.

விஷ்ணு புராணத்தில்:— ரஜஸ்வலை, ஸூத்ரிகை, ஆசௌசி, சுவத்தைச் சமந்தவன் இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ச்ரீராமத்தத்தில் தேவர்கள் பித்ருக்கள் ஒருவரும் புஜிப்பதில்லை, ஓ அம்சனே !

ஆசௌசம் வருவதற்கு முன் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட
தீர்வ்யங்களுக்குத் தோஷமில்லை.

இதில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பிருஹஸ்பதி:— விவாஹம், உத்ஸவம், யஜ்ஞம் முதலியவை

வெண்ணிலா யெழுவது ந ஷொஷம் வாரிசீதி-தம்' ஐதி || , ஐதம்
 ஷெவாய-பிதம் விசுய-பிதம் ப்ராஷணாய-பிதி சுவா-மோக
 ப்ராமெவொலிஷ-வொயெ-பவவம் நாவீத்ய-பம் ||

சுதாரவி—

வெடுவ-வழித் தருவ-தீயோடும் நடிவழி' ஐதி||

உன்கொழாவி—

யஜ்ஞோத்ஸவெ வுதெ ஞாபெ ஸுசிதகெஸம்வாமதெ ।
வசிவ-ஸங்கஹி தாஸெ-ஷம் ந ஷொஷம் வரிகீதி-தம்' ஐதி॥
வனதெந ஞாபிதாவாரணா துரீவஸஸவெ வசிவ-ஸங்கஹித
பூஷிதாநெ ந ஷொஷம் । யஜ்ஞாந ஞாமஜிஷ-நிபூஷம்
வநெரெம் வாயிக்ஷா தாதவ்யம், வநெரெநம் பூதாதவ்யமிதி
வயநாஸி । பூரஸெ ஹோஜெநெ சுவாமநெ தாதா ஸஜிஸூகி

களில் மத்தியில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், ஆசௌசத்திற்கு முன்பே ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்கள் விஷயத்தில் தோஷம் இல்லை. 'இது தேவர்களுக்காக, இது பித்ருக்களுக்காக, இது ப்ராம்ஹணர்களுக்காக' என்று ஆசௌசம் வருவதற்கு முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை என்பது பொருள்

க்ரதுவும்:— ஆசௌசத்திற்கு முன் உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ் யம் கொடுக்கப்பட்டால் அது தோஷாவஹமாகாது.

தகஷ்டமும்:— 'யஜ்ஞம், உத்ஸவம், வ்ரதம், ச்ராததம் இவைகளின் மத்தியில் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், ஆசௌசத்திற்கு முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்கள் விஷயத்தில் தோஷமில்லையென்பபடுகிறது' என்றார். இதனால் ச்ராததம் முதலியவைகளில் ஆமம் பத்திற்குப் பிறகு ஆசௌசம் ஸம்பந்தத்தால், முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களைக் கொடுப்பதில் தோஷமில்லை. அதற்காகவே பக்வமான த்ரவ்யத்தைக் கொடுப்பதிலும் தோஷமில்லை. யஜ்ஞம் முதலியதில், முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட ஆமத்ரவ்யத்தை ஆசௌசமில்லாத அன்யர்களால் பாகம் செய்வித்துக் கொடுக்கச் செய்யவேண்டும். 'பிறர்கள் அன்னத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று வசனமிருப்பதால். போஜனமாரம்பித்த பிறகு ஆசௌசம் வந்தால், தாதாவுக்கு ஸத்யஸ்யஸ்தி விதி இருந்தாலும், 'பாக்கியுள்ள அன்னத்தைப் பிறர் கொடுக்கவேண்டும்' என்று வசனம்

வியாநெ஽வி செஷநெ஽ வரெஷெ஽ய்யு' உதி வயநாநெ஽
வரெஷெ஽ய்யுதி விஷயம் ||

ஹமுவாதாநா தேதள ||

வராஸரம்—

ஹமநீரணெ வெவ ஷெஸானாபேதெ தயா | வாரெ
பெதெ வ ஸனுஷெ ஸஷுஸுளம் வி யீ ய தெ ' உதி ||
ஹமம் = புவாதம் | சுமம் = புவலிஷம் | ஹமநீரணம்
புரோஹாநா ஷுஷெஸானாபேதெவயக்ஷணம் | தநிநிதேரணெ
ஸதி ததம்வலிநாம் ஸஷுஸுளம் | சுஸவிஷெ வ ஷெஸானா
பேதெ ஸஷுஸுளம் | வாரம் = சுசூக்யதநாநா | தலிந
பேதெ ஸதி ததம்வலிநாம் ரேணநிதிதம் ஸஷுஸுளம்
யுஃ | ஜநநநிதிதேஷெவ | ஸுநிதிதேஷெ பேதெ வாரெ
ந ஸாவம் ஸுநிதகம் ஹவெசு' உதி ஸுபெதம் ||

நேராவி—

வாரெ ஷெஸானாபேதெ வ யுயக் விஷெ து ஸம்
ஸுபெதெ | ஸவாஸா ஜேரோபுதெ ஸஷு வனவ விஸுஷுதி' உதி ||
ஷெஸானாபேதெ உதெஸவிஷெவிஷெஷெ ||

இருப்பதால் அன்னம் பிறாலேயே கொடுக்கப்படவேண்டும்
என்று ஸித்தித்தது.

மலைச்சரிவிலிருந்து விழுவது முதலியதால் மரித்தால்.

பராசர்:— ப்ருகு, அக்ரி (நெருப்பு) இவைகளால் மரித்தல்,
தேசாந்தரத்தில் மாணம், பாலமாணம், ஸந்யாஸி மாணம் இவை
களில் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ப்ருகு = மலைச்சரிவு.
இங்கு 'ப்ருக்வக்ரி மாணம்' என்பது கவனமின்மை முதலியதால்
ஏற்படும் துர்மாணத்திற்கெல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். அந்த
நிமித்தமான மாணமேற்பட்டால் ப்ருதனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு
ஸத்ய:சௌசம். பாலன் என்றது நாமகரணமாகாத பாலன். அவன்
இறந்தால் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மாணநிமித்தமாய் ஸத்ய:
சௌசம் என்று பொருள். ஜநநநிமித்தமான ஆசௌசம்
உள்ளதே. 'ஜனனாசௌசமத்யத்தில் பாலன் இறந்தால் சாவா
சௌசமில்லை' என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

மனுவம்:— பாலனம், தேசாந்தரத்திலுள்ள பந்துவும் இறந்
தால் ஸசேலஸ்நானம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

ஸந்யஸாஹிதௌ ||

ஸந்யஸே ஸ்தெ ஸதி ததவிணாநாஃ ஸந்யஸௌ ||

சுத்ரு வ்யாஸம்—

‘நெஷிகாநாஃ வநஸாநாஃ யதீநாஃ ஸ்ரஹவாரிணா ||
நாஸஸம் கீதயுதெ ஸதி வதிதெ வ தயா ஸ்தெ’ இதி ||

யாஜ்ஞவல்க்யம்—

‘ஷௌனாஸ்தே திம் ப்ருகா கீவெ வெவாநஸெ யதௌ ||
ஸ்தெ ஸாநெந ஸுஜ்ஞி மஹஸ்யாவெ ய மொகிணம்’
இதி || வெவாநஸம் வாநஸுஸம் ||

ஸம்முஹேவி—

‘சுஷ்யாராபுரிணா நபாஸெ வணேபாசுஃ க்ஷந்யொ
ஸ்தௌ || ஸந்யஸௌம் மூகிணெவம் ஸஷ்யாநெஷு
ஸதா திம்’ இதி || சுஷ்யாஃ ஸ்ரஹவாரிமூஹஸ்யொஸ்தௌ
ஸஸுஜாத்யுசுதேவம் ஹதி || க்ஷந்யொ வபாநஸுஸஸந்யாஸி

ஸந்யாஸி முதலியவரின் மரணத்தில்.

ஸந்யாஸி மரித்தால் அ வ ன து ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:
சௌசம். இங்கு,

வ்யாஸம்:— நெஷிக ப்ரம்ஹசாரிகள், வநப்ரஸ்தர்கள்,
யதிகள், ப்ரம்ஹசாரிகள் இவர்களின் மரணத்தில் ஆசௌசமில்லை.
பதிதன் மரித்தாலுமப்படியே.

யாஜ்ஞவல்க்யம்:— தேசாந்தரத்தில் பந்துவின் ம்ருதியைக்
கேட்டாலும், நபும்ஸகன், வைகாநஸன், ஸந்யாஸீ இவர்களின்
மரணத்திலும், கர்ப்பஸ்ராவத்திலும் ஸபிண்டர்கள் ஸநானத்தா
லேயே சுத்தராகின்றனர். (ஆசௌசமில்லை.)

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன் என்ற இரண்டு
ஆசாமிகளின் மரணத்தில் அந்தந்த ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள
ஆசௌசம், மற்ற வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ என்ற ஆசாமிகளின்
மரணத்தில் ஸத்ய:சௌசம். இவ்விதம் சொல்லியது க்ருஹஸ்தன்
விஷயத்தில். அன்யர்களான ப்ரம்ஹசாரீ, வானப்ரஸ்தன், ஸந்
யாஸீ இவர்களுள் ஒருவர்க்கொருவர் எப்பொழுதும் ஸத்ய:

நொடித்தள ஸடிஸுளவதிதெய்வம் புகாரொணாஸுளவம்
 மூலிணி-மூலஸுவிஷயெ | சுநெடிஷு- பூஷவாரிவாநபூஸு
 யதிஷு- பூஸுரம் ஸவ-டீநா ஸடிஸுளவம் | மூலஸுடித்தள
 பூஷவாரிவாநபூஸுயதீநாம், பூஷவாரிடித்தள பூஷவாரி
 வாநபூஸுயதீநாடி, வாநபூஸுடித்தள வாநபூஸுபூஷவாரி
 யதீநாடி, யதிடித்தள யதிபூஷவாரிவாநபூஸுநாடி, ஸவி
 ணாநாம் பூஸுரம் ஸடிஸுளவம் ஸவதீத்ய-டி ||

யதூ ஸுடித்தள—

ஸவ-டீஸு ஸிவடித்தஸு யூநயொமரதஸு வ | ந தஸு
 டிஹநம் காய-ம் நாஸுளவம் நொடிகுடியா உதி, தது நா
 ஸுளவதிதி டிஸாஹாடிவிபூயடி | ஸாநரோகுதிஸூவ, ஸடி
 ஸுளவஸு விஹிதகூடிதி உநி, காயாடி ||

விஷு-ம்—

டிநாடிள மூலுணெ ஸடிடி பூகுஜிநதி வாவடி | நிஷு
 தள தீய-டியாதுயாம் வெடிவாராயணெ வுதெ | நாடிகடிபூடி

சௌசம், க்ருஹஸ்தனின் ம்ருதியில், ப்ரம்ஹசாரீ, வாநப்ரஸ்
 தன், யதி இவர்களுக்கும், ப்ரம்ஹசாரியின் ம்ருதியில் ப்ரம்ஹ
 சாரீ, வானப்ரஸ்தன், யதி இவர்களுக்கும், வாநப்ரஸ்தனின் ம்ருதி
 யில் வாநப்ரஸ்தன், ப்ரம்ஹசாரீ, யதி இவர்களுக்கும் யதியின்
 ம்ருதியில் யதி, ப்ரம்ஹசாரீ, வாநப்ரஸ்தன் இவர்களுக்கும்
 ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர் ஸத்ய:சௌச மென் பது
 பொருள்.

ஆனால், வேரூரு ஸம்ருதியில்:— “ஸகல ஸங்கத்தினின்றும்
 நிவ்ருத்தியடைந்தவனுக்கும், த்யானயோகத்தில் தத்பரனாயுள்ள
 வனுக்கும் தஹனம் செய்யக்கூடாது, ஆசௌசமுமில்லை. உதக
 க்ரியையுமில்லை” என்றுள்ளதே எனில், அங்கு ஆசௌசமென்
 பதற்குப் பத்து நாளாசௌசம் முதலியதென்று அபிப்பிராயம்.
 ஸ்நானம் மட்டில் உள்ளதே. ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்
 பதால் என்றுள்ளது சந்த்ரிகையில்.

விஷ்ணு:- க்ரஹணகாலத்தில் செய்யும்தானம் முதலியதிலும்,
 புத்ராஜநத்திலும், ஆபத்திலும், ப்ராயச்சித்தத்திலும், தீர்த்தயாத்
 ரையிலும், வேதபாராயணத்திலும், வ்ரதத்திலும், நாமகரணம்
 ஆசௌ. 6

ஸம்ஸாரெ ப்ராபஸ்ய ஸஷு ஜஷுதெ' ஐதி || நாகிகேடாஜீத்யாஜி
ஸபெந ஸஸாநானாஸம்ஸாரா ஸுஹுதெ ||

சுஸளநிநாம் ஸுஹணஸாநாஜிவியிஃ ||

வ்யஜீவஸிஷம்—

பேதெ வ ஸபிதகெ வெவ ந ஷொஷொ ராஹுஷு-
நெ | தாவஷெவ ஹவெஹுஜியபாவநுகிந-ஷுஷுதெ' ஐதி ||

சுஜிராம்—

ஸவெ-ஷு வணபாஸபிதகெ வ பேதகெ ராஹுஷு-
ஸாக்ஷா ஸ்ராஜம் ப்ரகூவீபாநு ஷாநம்ஸாரூவிவஜி-ஷுதாம்' ஐதி ||

ஜாரோத்யுளஹிசூலாமிநெயாஜி பேதள ||

ஸம்ஸுஹை—

ஸுபுபிஸுஸார ததூசூ யாஜ்யாபாய-ஸுதக்ஷி-ஷுஜாடி |
உவாஜ்யாயஸூ ஸஷுஸூநுதள தக்ஷுதியொமிநாடி' ஐதி ||

முதலிய ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ஸத்ய:சுத்தி விதிக்கப்
படுகிறது. 'நாமகர்மாதி' என்ற ஆதிசப்தத்தால் ப்ரேத க்ரியை
வரையிலுள்ள ஸம்ஸ்காரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆசௌசிகளுக்குக் க்ரஹண ஸ்நானாதி விதி.

வ்ருத்த வஸிஸ்டர்:— ஜநமநாசௌசங்களில் க்ரஹணம்
ஸம்பவித்தால் ஆசௌசமில்லை. மோசநத்தைக் காணாதவரையில்
தான் சுத்தி.

அங்கிரஸ்:— ஜநமநாசௌசங்களிலும், நான்கு வர்ணத்
தாரும், ஸ்நானம் செய்து கபடமற்றவராய் ச்ராத்தம், தானம்
இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

மாப்பிள்ளை, தெளஹித்ரன், மருமான்

முதலியவரின் ம்ருதியில்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாப்பிள்ளையின் மரணத்தில் மாமியார்,
மாபனார் இவர்களுக்கும், பகிரீபதியின் மரணத்தில் மைத்துனனுக்
கும், யாஜ்யனுக்கு யாஜகனின் மரணத்திலும், ஆசார்யனுக்குச்
சிஷ்யன் மரணத்திலும், ஆசார்யபுத்ரனுக்கு ஸதீர்த்யனின் மரணத்

ஸ்ரீமாத்ரீ ப்ரியோமிநாம் ஜீதள ஸ்ரீமாத்ரீநாம் ஸத்யஸுவ
வித்யுதம் ||

வழியாஜிவயு:—

[illegible]

நாஷுக்ஷாஹாநிநா ஜ்யேதள ||

പ്രശ്നങ്ങൾ:—

'உ' - னி - டெக்ஷ ராஷ்ட்ர ஸம்ஹாநா வாவதாம் உ ஸதேஷ்வெ |
 உவஸம-புத்ர தள நெவ வஷ்யஸூளயம் விய்யதெ' ஐதி || உவ
 ஸம-புத்ர தள = கூடாரிகேஷாஹாடிபவவ்யதே தள, ஸவிணாநாம்
 வஷ்யஸூளயதித்யுபஃ ||

திலும், நுத்விக்குக்கு யஜமானின் மரணத்திலும், உபாத்யாய
னுக்குச் சிஷ்யனின் மரணத்திலும், ஸத்ய:சௌசம் என்பது
பொருள்.

வ்ருத்தயாஜ்ஞவல்க்யர்:— மித்ரன், மாப்பிள்ளை, தெளஹித்ரன், மருமான், மைத்துனன், அவனுடைய புத்ரன் இவர்களின் மாணத்தில் ஸ்நானத்தால் சுத்தி, மித்ரவிஷயத்தில் ஸத்ய:சௌசம் சொல்லியது ஸன்னிதியில் இல்லாத விஷயத்தில். ஸன்னிதியில் இருந்தால் ஒரு தினமாசௌசம் என்பது சொல்லப்படப்போகிறது. தெளஹித்ரன், மருமான், இவர்களின் ம்ருதியில் ஸத்ய:சௌசமென்றது விதேசத்திலிருந்த அநுபந்தனைப் பற்றியது. ப்ரத்யக்ஷத்தில் உபநயனத்திற்கு முந்தியும் பக்ஷிணீ விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், மைத்துனன் விஷயத்தில் ஸ்நானமென்றதும் பரோக்ஷத்திலுள்ளவரின் விஷயம்.

தேசகோபம் முதலியதால் மரணத்தில்.

பராசரர்.— துரப்பிக்ஷத்திலும், தேசக்ஷோபத்திலும், ஆபத்
துக்கள் நேர்ந்த காலத்திலும், க்ஷாமம், க்ஷோபம் முதலிய தொந்

புராணெ வுராணெ—

உலி-கெஷ புராணரக்ஷாய-ம் சுதயதஸு டெஹிநம் |
ராஜா ஸுஸஸிதஸுரவி வுசுஜாராஸு ரக்ஷிதம் || விஸு
ஷஸு ஸுஷஸாஸு சுநுஷெஸவரிமு ஹெ | முஹாவதாவெ
வொரெ வு ஜாருணாயாஸியாவழி || முஹாவதாவஸாஸு
ய-ம் கியுபரணெ வு சுஜெணி | ஸீதவாதாதவெய-து ஹுஜி
வெ ருணம் ஹவெசு || தஞ்சாவஸம-காசு ஸம் டெஹம் ரக்ஷ
ரணஸு கிம் ஹவெசு' உதி || சுவஜிதி புகுதழ ||

ஸிவிஜாஸவெஜ்நாஜாநாம் ஸஜுஸுளவழி ||

புஹஸுதி:—

ஸிவிநம் காரவொ வெஜ்நா ஜாவீ ஜாஸாஸு நாவிதாம் |
ராஜாநம் ஸ்ரோத்ரியாஸெஸு வஸுஜுஸுளவாம் புகீகி-தாம் ||
ஸவ-தஸுசுவ-திதஸு குஹிதாஸிஸு யொ ஶிஜி | ராஜுஸு

தரையிலும் நேர்ந்த மாணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:சௌச
மென்று பொருள்.

ப்ராம்ஹ புராணத்தில்:— துர்ப்பிக்ஷத்தில் ப்ராணனைக் காப்
பாற்றுவதற்கு முயன்றுள்ளவனுக்கும், ராஜ்யத்தை விட்டுப் பிள்ளை
பத்னீ முதலியவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனுக்கும், தந்தேசத்தை
விட்டு வேறு தேசத்தில் வந்திருக்கும்போதும், காஹங்களால்
தொந்தரையுண்டாகிய காலத்திலும், கொடிய ஆபத்திலும்,
காஹங்களின் தொந்தரை நீங்க, சாந்தி முதலியதைச் செய்யும்
போதும், குளிர், காற்று, வெயில் இவைகளால் மாணம் நேர்ந்தா
லும், தொந்தரையிலிருந்து தன் தேஹத்தைக் காப்பாற்ற
முயன்றுள்ளவனுக்கு ஆசௌச மூண்டாகுமா? உண்டாகாது.

சில்பி, தாஸன், வைத்யன். ராஜா முதலியவர்களுக்கு
ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ருஹஸ்பதி:—சித்ரகாரன் முதலிய சில்பிகள், சமையல்காரன்
முதலிய காருக்கள், வைத்யர்கள், வேலைக்காரிகள், வேலைக்காரி
கள், நாபிதர்கள், ராஜாக்கள், ச்ரோத்ரியர்கள் இவர்களுக்கு ஸத்ய:
சௌசம். வ்ரதத்திலிருப்பவன், யாகத்தை ஆரம்பித்தவன்,
ஆஹிதாக்கனீ, அரசன் இவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய:

ஸஞ்சகம் நாஸ்தி யஸ்ய யெவ தி வாயி-ஃவம் ॥ உத்தொ
நியநெ ஞானெ சூதெ-ஃ விஸு நிதிநிதம் | தநெவ ஃவிநி
உ-புஷம் யயாகாநெந ஸு-ஃதி' உதி ॥ ஸிவிநம் = விசு-
ராஜாம் | காரவம் = ஸவிவகாரபு-ஃதயம் | வெஜாம் = விகி
தகாம் | யஸ்ய உ வு-ரொஹிதாநெ ரநநுஸாஜி-ஃதாவிவா
ராஜிகெ-ஃய-ஃய-ஸுளவாஹவதி, தஸ்ய தத-ஃ-
வாஹவம் | நியநெ = ஸம்-ஃ-ஃ | ஞானெ = சு-
உ-ஃதம் = சு-ஃதவ-ஃ-ஃ | சு-ஃத-ஃ = சு-
தம் ஸு-ஃ-ஃ | யயாகாநெந = உ-
நெவ ஸு-ஃ-ஃ ॥

சு-ஃ-ஃ

ஸிவிநஸிசு-ஃ-ஃ க-ஃ-ஃ யதாயய-ஃ-ஃ ! தத-
நாநெ-ஃ ஜாநாதி தஸாஹ-ஃ-ஃ ஸக-ஃ-ஃ ॥ ஸ-
யத-ஃ-ஃ கரண-ஃ-ஃ ந-ஃ-ஃ | த-
தஸாஹ-ஃ-ஃ ஸ-ஃ-ஃ ॥ விகித-
நெ-ஃ-ஃ ஸ-ஃ-ஃ | தஸா-
நிதி-ஃ-ஃ ॥ ஞானெ-ஃ-ஃ யதி-
செளசம். அரசன் எந்தப் புரோஹிதன் முதலியவனை, பிறரால்
செய்யமுடியாத அபிசாரம் முதலிய கர்மத்திற்காக வேண்டுகிறானோ
அவனுக்கும் அக்கர்மத்தில் ஸத்யச்செளசம். யுத்தத்திலும், அன்ன
தானம் முதலியதிலும் ஆரம்பம் செய்துள்ளவன், ஆபத்தை
அடைந்தவன், ச்ராத்தம் முதலியதில் வரிக்கப்பட்டவன் இவர்கள்,
ஆசெளச காலம் முடிந்தால் சுத்தர்களாவதுபோல் ஸ்நானத்
தாலேயே சுத்தர்களாகின்றனர்.

இதில் வ்யாஸர்:— சித்ரகாரன் முதலிய சில்பிகள் எந்தக்
கார்யத்தைச் செய்கின்றனரோ, அதை மற்றொருவன் அறிவதில்லை.
ஆகையால் அவர்கள் தம்வேலையில் சுத்தர்கள். சமயற்காரன் செய்
யும் கார்யத்தை அதை மற்றவன் அறிவதில்லை. ஆகையால் அவன்
தன்கார்யத்தில் சுத்தன். வைத்யன் செய்யும் கார்யத்தை மற்றவன்
செய்ய முடியாது. ஆகையால் அவன் ஸ்பர்ச விஷயத்தில் எப்
பொழுதும் சுத்தனே. வேலைக்காரர்கள், வேலைக்காரிகள் எக்கார்
யத்தை ச்ரமமின்றிச் செய்கின்றனரோ அக்கார்யத்தை மற்றவர்

தடிநெடு நகரீர்க்குதும் தஸாதெ ஸுமயவஸுதா || ராஜா
கரொதி யசுக்கே ஸுபெவநுஸு தசுக்கயு | னவம் வதி
நுபஸுஸுஸுஸுஸுஸு துதஸுதகெ || யசுக்கே ராஜஹுதா
நா ஹஸுஸுஸுஸுஸு தஸாவி யஸுதநுஸு தஸாதெ
ஸுமயம் ஸுதா' இதி || டாஸுதாநா ஸுதிகேடுணுவ ஸுத
ஸுளயு, ஸுசுடுயிகாரஸு ராஸாவிக வனவ | ஸுரிஸுள
யெந ஸுஸுஸு | டாஸு டாஸு ஸுபெடா வெ யஸு வண
ஸு யொ ஹவசு | தசுணுஸு ஹவஸு டாஸு ராஸு
ஸுதகசு' இதுதிருவ்ரணாசு ||

ஸாதாதவம்—

செய்யுகேடுகரா ஸுதிடா டா ஸு டாஸுஸுஸுஸுஸு |
ஸுதெ ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுசுடுணுதிவிதா' இதி ||

ஸுதகுறெ து—

‘ஸுசுடுஸுஸுஸு ஸுஸுடாஸு ஹஸுஸு ஸுதாஸு
ஸுஸு’ இதி ||

செய்யமுடியாதவர்கள். ஆகையால் அவர்கள் எப்பொழுதும் சுத்தரீ
கள். அரசன் எக்காரியத்தைச் செய்கின்றானே அதை மற்றவன்
கனவிலும்கூட எப்படிச் செய்ய முடியும். ஆகையால் அரசன்
ஆசெளச காலங்களில் ஸ்பர்சத்திற்குரியவனே. ராஜப்ருத்தர்கள்
செய்யும் யானை, குதிரைகளில் செல்வது முதலிய கார்யம் எதுவோ
அதைப்பிறன் செய்யமுடியாததால் அவர்கள் சுத்தர்கள். வேலைக்
காரி முதலியவர்களுக்கு யஜமானனின் கார்யத்தில் மட்டில் ஸத்ய
ச்செளசம். தனது கர்மத்தில் அதிகாரமோ ஒரு மாதத்திற்குப்
பிறகேதான். யஜமானனின் சுத்தியினால் இவர்களுக்குத் தொடுவதற்கு
யோக்யதையுண்டு. “வேலைக்காரி, வேலைக்காரன் இவர்கள் எல்லோ
ரும் எந்த வர்ணத்தானை அண்டி இருக்கிறார்களோ அந்த வர்ணத்
திற்குள்ளபடி அவர்களுக்கு ஆசெளசம். வேலைக்காரிக்கு மட்டில்
ஒருமாதம் ஆசெளசம்” என்று அங்கிரஸ்ஸம்ருதியில்.

சாதாபர்:— கூலியால் வேலை செய்யும் சூத்ரர்கள், வேலைக்
காரிகள், வேலைக்காரர்கள் இவர்கள், ஸநாகம் செய்வித்தல், சரீரத்
தைச் சுத்தமாக்குதல், வீட்டுவேலை இவைகளில் சுத்தமானவர்கள்.

மற்றொரு ஸம்ருதியிலோ:— ‘கர்ப்பதாஸன் உடனே ஸ்பர்சத்

பேரம்—

‘ந ராஜாபேஷொஷொஹி வு திநாம் ந வ ஸ த்ரிணாடி |
வெந்நு ஸ்ராமுபாவீநா ஸ்ரஹமுகிதா ஹி தெ ஸதா ||
ராஜோ ராஹாதிகே ஸ்ராமெ ஸத்யஸம் விய்யதெ | ப்ராஜா
நாம் வரிருக்காயுடோஸம் வாசு காரணம்’ இதி || ஸத்ரி
ணாம் = ப்ராஜஸ்யஜாநாடி | தெவ வி வரெவெந்நு ஸ்ராமுபா
வீநாம், ஷெவதாயஜநவரகாசு | தயாஹி ஸ்ரூதி:— வனஷ
வா வனதஹீடுந்ரா யொ பஜதெ’ இதி | ஸ்ரஹமுகிதாம் =
யஜேஸ்வரமுகிவிணம் | ராஹாதிகே = ரஹாதா ஹ்ரு: தஸ்யேஹ
ராஹாதிக்ய, தஸ்யிநு ஸ்ராமெ சூவீநஸ்யேதி ஸெஷம் ||

ராஜா சூழலவகாவஸுவவாடியதி ஸ வனவ—

‘ஸொரோஹுகடாமிரெ ந்ராணாம் வீதாஹதெயா யஜேஸ்வ
கஷாநாம் லொகவாலாநாம் வஸுயடாரயதெ நுவம் || லொ
கஸாயிஷ்டொ ராஜா நாலுஸஸம் விய்யதெ | ஸளவா
ஸளவம் ஹி ரேத்யாநாம் லொகஸபூஹவொ ஹ்யடி’ இதி ||

திற்கு யோக்யன், பக்தனோவெனில் மூன்று நாட்களுக்குப்பிறகு
சுத்தனாவான்’ என்றுள்ளது.

மனு:— “அரசர்களுக்கு ஆசௌச தோஷமில்லை. வ்ரத
மனுஷ்டிப்பவர்களுக்கும், ஸத்ரிகளுக்கும் ஆசௌச தோஷமில்லை.
அந்த ஸத்ரிகள் இந்தா ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களும், ப்ரம்ஹ
பூதர்களும்ல்லவா? மஹா த்மாவின் ஸ்தாநத்திலிருக்கும் அரசனுக்கு
ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநங்களைப் பரிபாலிப்பதற்காக
இருப்பது இதில் காரணம்” ஸத்ரிகள் = யாகத்தை ஆரம்பித்துள்ள
வர்கள். அவர்களும் இந்தானின் ஸ்தானத்திலிருப்பவர்களல்லவா,
தேவதைகளை யஜிப்பதில் தத்பார்களாகியதால். அவ்விதம் ச்ருதி
யுள்ளது. ‘எவன் யாகம் செய்கிறானோ அவன் இப்பொழுது
இந்தானே’ என்று. ப்ரம்ஹ பூதர்கள் = தர்மஸ்வரூபிகள்.
மஹாத்மா = இந்தான். என்று பொருள்.

அரசனுக்கு ஆசௌசமில்லை என்பதை உபபாதிக்கின்றார்,

மனுவே:— சந்த்ரன், அக்னி, ஸமூர்யன், வாயு, இந்த்ரன்,
சூபேரன், வருணன், யமன் என்ற எட்டு லோக பாலர்களின் சரீ
ரத்தைத் தரிக்கின்றான் அரசன். லோக பாலர்களால் அதிஷ்டிதனான

ஸ னவ —

உஷுதெராவெ ஸெஸு: கூதுயடுஹதஸு உ |
ஸஷுஸனிஷுதெ யஜுஸுயா ஸளவடுவி ஸுதழ் || *யிஹாவ
ஹதாநாஹ விஷுதா வாயிடுவெந உ | மொஸுராவணஸு
மெவாயெடு யஸு மெது தி வாயிடுவெ' உதி || யி: = வாயு ||

ஸுஹஸதி:—

ஸெஸுணாலிசுவொ யஸு வஷுதெ கூதுகடுணா |
யஜுஸனிஷுதெ தஸு ஸஷுஸுளவடு வியதெ' உதி ||

ஸுராவணமவாழிநிதிதீதீதள ||

ஸுஸுரானெ —

ஸுராவணாயெடு மவாயெடு வா ஹுஷுயெடு வா வியு

கியவன் அரசன், இவனுக்கு ஆசௌசம் விதிக்கப்படுவதில்லை.
சுத்தி, ஆசௌசம் என்பவை மனிதர்களுக்கல்லவா? அரசன் லோக
பாலர்களாலுண்டா கியவனல்லவோ?

மனுவே:— யுத்தத்தில் ஓங்கிய ஆயுதங்களால் கூத்திரியதர்மத்
தால் கொல்லப்பட்டவனுக்கு யாகம் உடனே முடிவடைகிறது.
(யாகம் செய்து முடித்த பலன் கிடைக்கிறது.) அவ்விதம் ஆசௌச
மும் உடனே முடிவடைகிறது. பாலன், யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
வர்கள், இடியால் மரித்தவன், அரசனால் குற்றத்திற்காகக் கொலை
செய்யப்பட்டவன், பசுவையாவது, ப்ராம்ஹணையாவது காப்
பாற்ற முயன்று முடியாமல் இறந்தவன், ஜலம், நெருப்பு, புவி முத
லியவைகளால் கொல்லப்பட்டவன், இவர்களின் மரணத்தில் ஸத்ய:
சௌசம். அரசன் தன் கார்யத்திற்காக விரும்பும் புரோஹிதன்
முதலியவனுக்கும் ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ருகஸ்பதி:— யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்று கூத்திரிய தர்மப்
படி ஆயுதத்தால் எவன் வதைக்கப்படுகின்றானோ, அவனுக்கு யாகம்
முடிவடைகிறது. (யாக பலனுண்டாகிறது.) அவன் மரணத்தில்
ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

ப்ராம்ஹணன், பசு இவர்களின் நிமித்தமாய் மரித்தால்

ப்ரம்ஹபுராணத்தில்:—ப்ரம்ஹணனுக்காகவோ, பசுவிற்காகவோ
பூமிக்காகவோ திருடன் முதலியவருடன் சண்டை செய்து இறந்த

*யிஹாவவ = அரசனில்லாத யுத்தம் என்று குல்லாகபட்டர் வ்யாக்யானம்.

ஜெதெ ! ராஜே வா ராஜே துஸு வகெவா ப்ரீ துஸு ஸஜே ரெ ||
 ஸஜே வஸு ஹதஸு ராவி ஸஜே ப்ராஜகி யா ஹவெக்' ஹதி ||

யது ஸூயக்தெ— ஸ்ராவணாடியேக் கிவனா பெ பொ
ஷிதாம் மொழிவெழி வா | சூஹவெழிவதாநாம் உ ஹெக
நாதுகிஸனவகழ் ஐதி, தக காயாநாபீதிவிஷயம் ||

தயோ உ ஸம்ம, ஹெ—

[illegible]

யாஜ்ஞவலக் :—

‘சிவ்வீநாம் நாஸளம் ஹதாநாம் விஜயதா தயா !
மொஸ்தாவணாயெ-ஸ்ஸுராதே யஸ்ய வெஹதி ஹூரிவஃ’ இதி॥

வனுக்கும், யுத்தத்தில் எதிரில்லின்று பளீஷ்டனாய் சண்டைசெய்து சத்ருவால் கொல்லப்பட்ட அரசனுக்கும், அரசனின் படனுக்கும் உடனே ச்ராதத்தகரியை விதிக்கப்படுகிறது.

ஆனால்-ப்ராம்ஹணர்களைக் காப்பதற்கோ, ஸ்த்ரீகளைக் காப்பதற்கோ, பசுக்களையீட்பதற்கோ, திருடர்முதலியவருடன் சண்டை செய்து கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்று கொல்லப்பட்டவர்க்கும் ஒரு நாள் ஆசௌசம்” என்று ஸ்ம்ருதி வசமுள்ளதே எனில், அது உடனே மரிக்காமல் காலாந்தரத்தில் இறந்தவர் விஷயமாம். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— பசு, ப்ராம்ஹணன், ஸ்த்ரீ இவர்களை மீட்பதற்காகச் சண்டையில் கொல்லப்பட்டாலும், ராஜ்யத்திற்காக யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும் ஸத்யச்சௌசம். ப்ரேதக்ரியைகளும் உடனே. மரணத்தில் இச்சையில்லாவிடினும் தூர்ம்ருதியானதால் ஸத்யச்சௌசம். யுத்தத்தில் அடிபட்டு, காயங்களால் காலாந்தரத்தில் மரித்தால் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

யாக்குவல்கயர்:— அரசர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. இடியினால் கொல்லப்பட்டவர்க்கும் ஆசௌசமில்லை. பசுவையாவது ப்ராம்

மளதரீ: —

மொவ்யாஷண ஹதாநாநேக்ஷம் ராஜி க்ரோயாநாயாஸு
பூயாநாஸகஸஸூநாநி விஷொடிக்கொ உநந பூவதநெநெஸு
ஹதாஸு' ஹதி || மவாயெ-ப் பூவாஷணாயெ-ப் வா நிஹதாநா
யெ ஸவிணாஸூஷா ரோஸளவநேக்ஷம் = யாவடிநீக்ஷுதெ ஸவஸூ
வடிவ, ஸஸ்வாராநநாரம் ஸாக்ஷா ஸுஜெயம் || ஸவம் மொ
பூவாஷணயொநாநுதரெண யொ ஹதஸூடிஜ்ஜாதீநா நேக்ஷரோ
ஸளவஸு | மவாயெ-ப் பூவாஷணாயெ-ப் வா ஹதாநா மொலி
ஹ-தாநா மொவாஷணெவ-பா ஸடிஸுளவஸு' ஹதி ஸுரணாஸு ||
சூயாஸுரோயொநாநு | பூயா: = நேவாபூஸூநாநு | ஸுநநாஸம் |
ஸ ஸவாஸகம் | ஸதெயு வ ஹொஜெ க்ரோயாநா ஹொஜெ
நிவ்யுதிநாஸக ஹத்யு-பு: | ஹதாரித்யுக்ஷகாஸு பூரோடி
தாநாஸளவொடிக்கல ஹவம் ||

ஹணையாவது காப்பதற்காகச் சண்டையில் இறந்தவர்க்கும்
ஆசௌசமில்லை. அரசன் எவனை விரும்புகிறானோ அந்தப் புரோஹி
தன் முதலியவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை.

கௌதமர்:-பசுவிற்காகவும், ப்ராம்ஹணனுக்காகவும் கொல்லப்
பட்டவர்கள், அரசனால் கோபத்தால் தண்டனையில் கொல்லப்பட்ட
வர்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்குச் சவமுள்ளவரையி
லாசௌசம். ஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிறகு ஸ்நானத்தால் சுத்தி. இவ்
விதம் பசுவினாலாவது, ப்ராம்ஹணனாலாவது கொல்லப்பட்டவரின்
ஜ்ஞாதிக்கு, சவமுள்ளவரையிலாசௌசம். “பசுவிற்காகவோ,
ப்ராம்ஹணனுக்காகவோ கொல்லப்பட்டவர்கள், பசுக்களாலோ,
ப்ராம்ஹணர்களாலோ கொல்லப்பட்டவர்கள் இவர்கள் விஷயத்தில்
ஸத்யச்சௌசம்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். புத்தத்தாலும்,
மஹாப்ரஸ்தானத்தாலும், பட்டினியினாலும், (புஜிக்கக்கூடியவஸ்து
இருந்தும், கோபம் முதலியதால் சாப்பாடில்லாமலிருப்பதால்)
ஆயுதம், அக்னி, விஷம், ஜலம், சுருக்கிட்டுக்கொள்வது, உயரத்
திலிருந்து விழுவது இவைகளாலும் புத்தி பூர்வமாய் இறந்தவர்
களின் விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம். இச்சையாலே இறந்தவர்கள் என்
றிருப்பதால் கவனமில்லாததாலே இறந்தவர்கள் விஷயத்தில் ஞாதி
களுக்கு ஆசௌசமும் உதகதாநமுண்டென்பதாம். அவ்விதமே,

தயா ஊழிநாஃ—

யலி கழிசு பூரென சிபெதாழ் ஁காழி஁ | தவா
ஸளவம் வியாதவா கதவா வொடககிபா' ஁தி ||

வினாக்கள்
வினாக்கள்

ബുജിഖ ചുവടുകുറ്റിരങ്ങെ വരാശനഃ—

வொடு டெஸாஸாஸெ வ வதிதெ வ யதள ிடுதெ ।
வடிஸளவம் தயெவாதொ ஜொம ிடிஸநாஜிஷெ' றதி ॥

புரட்சி —

ஸ்ரீமதிஷ்டி நவிவாணவிஷ்வஹிஹோஜனெஃ । ஸு
 ஹி ராசு வரிஹத-ஹெஃ காவ-ஹு கீயாம் பீதஹு யம் ॥
 நாமாநாம் விவியம் காவ-ஹு ஹிஸ்தாப்ய வி ஹு தா ।
 மஹீதா யெ வ ராஜா ஹெ வளய-ஹிஹாஹெண கஹுவிசு ॥
 வரஹாராஹு ஹாஹு ரொஷாதததிவிஹ-ஹாம் । சுஸா

அங்கிரஸ்:— எவன் கவனமின்மையால், அக்னி, ஜலம் முதலியவைகளால் பரித்தானோ அவன் விஷயத்தில் ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். உதகதானமும் செய்யவேண்டும்.

விஷம், ஜலம், தூக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், இவைகளால் இச்சையுடன் மரணத்திலும், வைதமான உபவாஸாதி களால் மரணத்திலும்.

புத்திபூர்வமான மரண விஷயத்தில்,

பராசுரர்:— பாலன், தேசாந்தாஸ்தன், பதிதன், யதி, இவர்களின் ம்ருதியிலும், புத்தியூர்வமாய், ஜலம், அக்னி, சுருக்கிட்டுக் கொள்ளுதல் இவைகளால் ம்ருதர்களின் விஷயத்திலும் ஸத்யச் செளசம்.

பார்ப்புஹத்தில:—கொம்புள்ளவைகள், பற்களுள்ளவைகள், நக
முள்ளவைகள், புலி, விஷம், அக்னி, மஹாஜலம் இவைகளாலும்,
வெகு தூரத்தில் தள்ளக்கூடிய ஜந்துக்களுடன் வினாயாடியதாலும்
இறந்தவன், பாம்புகளுக்குத் திங்கு செய்து அதனால் இறந்தவன்,
மின்னலால் இறந்தவன், திருடிய தோஷத்தால் அரகனால்
பிடிக்கப்பட்டு இறந்தவர்கள், இதரரின் மனைவிகளை அப

நெரு ஸங்கீனெடுஸுணாடாநெடு லிமுஹு || கூகூ
தெ நிஹதாஸுதுணாடாநெ ஸுபாநிதாம் | கெயாசு
புயம் விஷம் வஹிம் ஸஸுதிசுகாவம் ஜெயம் || மிரிவகூபு
தம் வா யெ கூவடனி நராயணம் | ப்ரஹ்மணஹதா யெ உ யெ
மெவ ப்ரஹ்மணஹதாம் || சீவாவாதகிநா யெ உ வதி
தாஸு ப்ரகீதிதாம் | வதிதாநாம் ந டாஹஸுநாஸளம்
நாஸிஸம்யம் || ந வாஸ்ஸுவாதம் கதவ்ரஹ்மணஹு
கியா ந உ' ஹதி ||

ஹாஸ்தம்:—

‘வாஷணாநாநிதாதுத்யாமிநாம் நாஸுநாஸளம்’ ஹதி ||
வாஷணாம் = வெடிவாஹாம் ! சுநாநிதாம் = சுநாநிணம் ||

ஸுத்யுதரெ—

‘வாஷணாநாநிதாதுத்யாமிநாம் நாஸுநாஸளம்’ ஹதி ||
வாஷணாம் = வெடிவாஹாம் ! சுநாநிதாம் = சுநாநிணம் ||

ஹரித்து, அவர்களின் பதிகளால் கோபத்தால் கொல்லப்
பட்டவர்கள், ஸமான ஜாதியர் அல்லாதவருடனும், ஸங்கீர்ண
ஜாதியருடனும், சண்டாளாதிகளுடனும் சண்டை செய்து
அவர்களால் கொல்லப்பட்டவர்கள், சண்டாளர் முதலியவரை
அண்டியிருப்பவர்கள், கோபத்தால் உபவாஸம், விஷம், அக்னி,
ஆயுதம், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், ஜலம், மலையிலிருந்தாவது,
மரத்திலிருந்தாவது விழுதல் இந்த உபாயங்களால் இறந்தவர்கள்,
ப்ரம்ஹதண்டத்தால் (ப்ரம்ஹண சாபத்தால்) கொல்லப்பட்டவர்
கள், ப்ரம்ஹணர்களால் கொல்லப்பட்டவர்கள், மஹாபாதகம்
செய்தவர்கள் என்ற இவர்கள் பதிதர்கள் எனச்சொல்லப்பட்டுள்ள
னர். பதிதர்கள் இறந்தால் அவர்களுக்குத் தஹநயில்லை, ஆசௌச
மில்லை. அஸ்தி ஸஞ்சயநயில்லை. அமுதலும்கூடாது. உதகக்ரியையு
மில்லை.

ஹாதி:— பாஷண்டர்கள், ஒரு ஆசரமமுமில்லாதவர்கள்,
தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் என்ற இவர்களில் ம்ருதியில்
ஆசௌசமில்லை.

வேருரு ஸ்ம்ருதியில்:— சண்டாளன், ஜலம், பாம்பு, ப்ரம்
ஹணன், மின்னல், நெருப்பு, புலி முதலியவை, பசுக்கள், இவை

பெ வெஸுராவதயொ விபுர பெ வெ ஸுபுர ஸுஹொஜிநம் |
பெ வாநெ வாவகசு-காண் ஸுஹொ ஹஸுர ஸுபுதகசு' உதி ||

உசுஷம்—

‘வ்யாயிதஸு கடிய-ஸு ஸீணமு ஸுஸு ஸவ-புரா | கியா
ஹீநஸு சீபு-புஸு நாவிகஸு விஸெஷதம் || வ்யஸநாஸக
விதஸு வராயீநஸு ஸவ-புரா || நித்யஸுநவிஹீநஸு ஹஸு
ஹம் ஸுபுதகம் ஹவெசு’ உதி || ஹஹவய-புஹம் ஸுபுதக
வித்ய-பு ||

ஸம்வத-பு—

‘கியாஹீநஸு சீபு-புஸு கடிய-ஸு தஸெஷ வ | ஸீண
மு ஸுஸு ஹஸு ஹஸுர ஹம் ஸுபுதகம் ஹவெசு’ உதி ||

சுது விஜாநெஸுரம்—

‘ஹபுராஹிநா ஹஸுரஹிநு ஹஹம் மதொ யஸெஷ-புர
தஸுஸு ஸவ-புத வஸவாதாநம் மொவாபெசு’ உதி விஜுதி
சுபீநிதி துவிஸுஷாஹி காவஸுரஹி நிஷெயம் | ந து ப்ராஹி
தஸு’ உதி ||

களால் மரணம், பாபிகளுக்கு ஏற்படும். இவர்களின் ம்ருதியிலும், வேசிகளுக்குப் பதியாயிருப்பவர்கள், சூத்ரான்னத்தைப்பிடிப்பவர்கள் இவர்களின் ம்ருதியிலும் தஹநம் வரையிலாசெளசம்.

தூக்ஷி:— வ்யாதியுடையவன், கதர்யன் (க்ருபணன்) எப் பொழுதும் கடனாஸியாயிருப்பவன், விஹித கார்யங்களைச் செய்யாதவன், மூர்க்கன், நாஸ்திகன், வ்யஸநங்களில் பற்றுள்ள மனமுடையவன், (மத்யபாநம், சூதாட்டம், வேட்டை முதலியவை வ்யஸநங்கள்) எப்பொழுதும் பிறனுக்கு அடிமையாகியவன், நித்யஸ்நாநமற்றவன் இவர்களின் ம்ருதியில் தஹநம் வரையிலாசெளசம்.

ஸம்வர்த்தி:— விஹிதகர்மானுஷ்டாநமில்லாதன், மூர்க்கன், கதர்யன், கடன் மிகுதியாயுள்ளவன், டாம்பிகன் என்ற இவர்களின் ம்ருதியில் பஸ்மாந்தம் ஆசெளசம்.

விக்குநேச்வரி:— கொழுப்பினால் சண்டாளன் முதலியவர்களை அடிக்கச்சென்று, அவர்களால் கொல்லப்பட்டவன் எவனோ அவனுக்கு, ‘எல்லாவற்றினின்றும் தன்னை காக்கவேண்டும்’ என்ற விதியை மீறிய நிமித்தமாய்ப் பிண்டோதகதான நிஷேதமும்,

தயா ப்ராஸெ—

பூரோஜாபெவ நிஸஜிகௌாடிவி யொ நாரம் | ஸுஜிதீவதி
நவிவ்ராவ விஷவிஜிஜ்ஜாநிஹி || உணாநெவயாய வொரொ
வயா நிஹதொயத்ரு கௌுதி | தஸ்ய டாஹாடிகௌ கௌயயா
டிஜ்ஜாந வதிதஸு ஸம் உதி ||

ஸம்புஸெ—

சமகூம் ஸும்மியொராதுவிஜிஜ்ஜாநிஹி | பூயா
நஸநதொயாநெஜிஜ்ஜெ காரிக பூவதிதம் || பூரோடி
ஜிஜ்ஜதள ஸடிஜ் கியாஸளவெ ஸஜாவரெக | வெவெயெ பூயாடி
ஜிரெணெ குஜ்ஜம் ஸடிஜ் தககியாயம் உதி || ஸுஜிதீயொராடிஹி
காரிக பூவதிதம் வுஜிவநிவயபூவதிதா ஜிஜெ ஸதி
தக ஸவிணாநாநிகூம் ஹஸாநாஜாஸளவடி | பூரோடிஜிஜ்ஜதள
சுவுஜிவநிவயஜிரெணெ ஸடிஜ் சுவிவெவந கியாஸளவெ
கௌயயாக | டாஹாடிஸவிணுநாம் வெதகியாஸு குஸளவம்
வாநுதீவெஜிதி யாவக | வெவெயெ ஸாஸுதொடிதெ பூயாடி

ஆசௌசாதி நிஷேதமும். கவனமின்மையால் இறந்தவனுக்கு
நிஷேதமில்லை. அவ்விதமே,

ப்ராம்ஹத்தீல்:— சங்கையிலாததால் கவனமில்லாததால் திட
ரென்று, கொம்புள்ள ம்ருகம், பற்களுள்ள ம்ருகம், நகமுள்ள
ம்ருகம், பாப்பு. விஷம், மின்னல், ஜலம், அக்னி, சண்டாளர், திரு
டர் இவர்களால் எந்த மனிதன் எங்காவது கொல்லப்படுகிறானோ
அவனுக்குத் தஹநம் முதலியதைச் செய்யவேண்டும். அவன்
பதிதனாவதில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தீல்:— கொம்புள்ள ம்ருகங்கள், திருடர்கள், சண்
டாளாதிகள், மின்னல், ஆயுதம், விஷம், அக்னி, இவர்களால்
மரணம் புத்தி பூர்வமாய் ஏற்பட்டால், ஸபிண்டர்களுக்குத் தஹநம்
வரையிலாசௌசம். புத்தி பூர்வமல்லாத மரணத்தில் உடனே
க்ரியைகளைச் செய்யவும். ஆசௌசத்தையும்னுஷ்டிக்கவும். தஹநம்
முதல் ஸபிண்டகரணம் முடிவு வரையுமுள்ள ப்ரேதக்ரியைகளையும்,
ஆசௌசத்தையும்னுஷ்டிக்கவும் என்பது பொருள். சாஸ்த்ரத்
தால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயம் (பட்டினி) முதலியதால் மரணத்தில்
மூன்றுநாள் ஆசௌசம், ப்ரேதக்ரியைகளையும் உடனே செய்யவும்.

ரோணெ குஹரோஸளயு | தக பெருதகியாஸு வ டு :
தடுஷவ கூயடாக் | வநதஹுதம் ஹதி- சுதுனாநுஷாநா
ஸகஜீணடாஜாவிக்கிதுரொமாணா வ்யா ஜீவிநாநிஜய
புவெஸஹுமுவதநாநி வா ஹாவயமநெ. வா மவெசு,
ந வ்யா ஜீவிதாநிவெசு' உதி வ்யுஜமாமடாஹிவவந விஹிதெ
வாஜிவபுவடாநிபுவெஸாஹிசெரெண குஹ | ததாநீநெவ
பெருதக்யதம் உ கூயடாக்' உதி ||

மாமடா—

ஹுஸிகிதெதேஹாரொமெம் வீவிதஹு வாரோநு யடி |
புவிசெசு ஜஹநம் ஜீவம் கூயடாஹநஸநம் தயா || சுமாய
தொயராஸிம் வா ஹுமொம் வதநநெவ வா | மவெசு ஹாவயம்
வாடவி துஷாராமிநிசாஹாசு || உதிராநாபுயாடொகாஹாத
வாநீ ஹவெசு க்விசு | வ்யுஜஸளயகியாயுவம் பூதூபூத
விஷகியம் || குதாநம் வாதயெஹுஹு ஹுமநுநஸநாநி ||

இவ்விதம் சொல்லியதாகிறது—“ஸ்வகர்மானுஷ்டாநத்தில் மிகவும்
சக்தியற்றவர்களாய் ஜீர்ணங்கர்களாய், சிகிதையை செய்ய முடியாத
ரோக முடையவர்களாய் வீணுப் ஜீவிப்பவர்கள் அக்னியிலாவது,
ஜலத்திலாவது விழலாம், மலையிலிருந்தாவது விழலாம், மஹாப்ரஸ்
தானமாகப் போகலாம், வீணுப்பிழைத்திருக்க விரும்பக்கூடாது
என்று வருத்தகார்க்யர் முதலியவரின்வசநங்களால் விதிக்கப்பட்ட,
புத்திபூர்வமான அக்னி ப்ரவேசம் முதலியதாலுண்டாகிய மரண
விஷயத்தில் மூன்று நாளாசெளசம். அப்பொழுதே க்ரியைகளையும்
செய்யவேண்டும்” என்று.

கார்க்யர்:— சிகிதையை செய்யமுடியாத மஹாரோகங்களால்
பீடிக்கப்பட்ட மனிதன், எரியும் நெருப்பில் நுழையலாம். சாகும்
வகையில் உபவாஸம்செய்யலாம். ஆழமான ஜலாசயத்தில் விழலாம்.
மலைச்சரிவிலிருந்து விழலாம். மஹாப்ரஸ்தாநத்தைச் செய்து
ஹிமயமலைக்குச் செல்லலாம். இவ்விதம் செய்பவன் உத்தமலோகங்
களையடைவான். அவன் ஆத்மஹத்தைய செய்து கொண்டவனாய்
ஒருகாலமாகான். வருத்தனாய் செளசக்ரியை செய்துகொள்ள
முடியாதவனாய், ரோகபரிஹாரத்தை மறுத்தவனாய் உள்ள
எவன் மலைச்சரிவு, அக்னி, ப்ராயம், ஜலம், இவைகளால் தன்னை

தஸ்ய திராசுரோஸளம் திதீயே க்ஷயிஸம்யம் || துதீயே
ததிடகம் டிக்ஷா உதாயெ-பு ஸ்ராஜிவரெசு' உதி ||

வலிஷம்—

வாராணஸ்யாம் தீதொயஸூ புத்ராபூதவிஷகி யம் |
காஷ்வாஷாணஜெஸூ ஜாஹவீஜமஜெயம் || சவிஸுதஸ்யித
ஸூஸ்ய கண-பி-பிமதொ ஹம் | பூணவம் தாரகம் பூ-பிதெ
நாந்யூயா கஸ்யவிக் கலிக் || பூயாமவடஸாவாயாம் டெஹ
த்யாமம் கரோதி வா' உதி ||

பிநம்—

யம் காஸ்தொ பிஹாவாவம் நரம் சுய-பூசு கயஸுந |
ந தஸ்ய திஷ்யதி-பூஷா ஹமஸிவதநாடிதெ' உத்யாடித
ஹநம் ய-பூ-ஸாஸூ-தொ-ந-ஜாயதெ, தது து-ஹிஸாஸள
வடி | ஸந்தஸூ-தஹநநாஸூ-ந-ஜாயநம் யுமாநூர விஷயடி |

மரிக்கச் செய்கின்றானே அவன் விஷயத்தில் மூன்றுநாளாசெளசம்.
இரண்டாவது நாளில் அஸ்தி ஸஞ்சயநம். மூன்றாவது நாளில் உதக
தாரகம் செய்து, நான்காவது நாளில் ச்ராதத்தம் (ஸபிண்டகரணம்)
செய்யவும்.

வஸிஷ்டர்:— வாராணஸியில் வஸித்து, வைத்ய சிகிதஸையை
வெறுத்து, கட்டை அல்லது கல்லின் மேலிருந்து, அல்லது கங்கா
ஜலத்தின் நடுவிலிருந்து ம்ருதியை எவன் அடைகின்றானே அவ
னுக்கு, காசியிலுள்ள நச்வரன் காதின் அடியில் வந்து ப்ரணவ
தாரகத்தை உபதேசிக்கின்றார். ப்ரயாகத்திலாவது அக்ஷயவட
சாகையிலாவது தேஹத்யாகம் செய்தவனுக்கும் இவ்விதம்
உபதேசிக்கின்றார். மற்ற ப்ரகாரமாயுள்ள ஒருவனுக்கும்
உபதேசிப்பதில்லை.

மனு:— 'எந்த மனிதன் புத்தி பூர்வமாய் மஹாபாபத்தைச்
செய்தவனே, அவனுக்கு மலையிலிருந்து விழுவது, அக்னியில்
விழுவது தவிர்த்து வேறு ப்ராயச்சித்தமில்லை' என்றார். இவ்வித
மான ஆத்மஹநம் எவன் விஷயத்தில் சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்
படுகிறதோ அந்த இடத்தில் மூன்றுநாளாசெளசம். இந்த ஆத்ம
ஹநவிதியும் யுகாந்தர விஷயமாகும். 'ப்ராம்ஹணர்களுக்கு

புறாயுதிதவியாநம் உ விபூணாந் ரேணானிகழ் | ஹுமழிவத
நெநெடுவ வுலாஹிரேணம் தயா || கருள யுமெ சுவிராநு
யபிநாநு வஜ்யுநாஹு-பி-நீவிணம்' உதி கருள நி நெய
ஸுரணாக ||

ஸம்முதே—

‘ஷணவாஷணவதித பூபூஜாவாலிரோவஜாம் | லெஸ்
ரிணநாபுரிஸெந மஹ-பூ-தூவாதிநம் || நாஸளவாஹ-பூ
லாஹி த-விஷ்ணு ஹாஹாம் பஸூதா பிநதம் | ஹுபிபுதள வத
நாநெ வா ஷணாலாநெ குஹாம் கியாம் || குஹம் வாவ
பிஹாவஸூம் நாநாயணவபிவ-பெசு' உதி || பூபூஜாவாலீ =
ஸந்யஸு தபிபிஷ்ணம் | ரோவஜம் = வ்யாஜாதம், கியாமு
ணாநெஷம் கஸுவிபிஷ-பூஸாஸவாஹி உதி யாவசு | லெஸ்
ரிணீ = கருடா | வநதய கருடாயாஸுஷிஸளம் லெஸ்ர
வாரெ | சுநாபுரிணம் = சுயிகாரெ ஸத்யகூதாபுரி விஸெஷ
வரிபுஹாம் | மஹ-பூவாதிநம் உத-பூவாதிநம் சூதூவாதிநம் |
சுதூ விஹிவிவகூதித | வநதெஷாம் ரேணெ ஸவிநெணா
ஸளம் நாநுஷெயபு ததாநம் த-விஷ்ணு ஹாஹாம் | பஸூ

மரணந்த ப்ராயச்சித்தம் விதிப்பது, மலை, நெருப்பு இவைகளால்
வருத்தர் முதலியவரின் மரணம் என்ற இந்தத் தர்மங்களைக் கலியில்
வர்ஜயங்களாக அறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர்' என்று கலியில்
நிஷேத வசனமிருப்பதால்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:—நபம்ஸகன், பாஷண்டன், பதிதன், ப்ரவ்ரஜ
யாவாஸீ = ஸந்யாஸம் செய்து ஸந்யாஸி தர்மங்களில்லாமலிருப்ப
வன், மோகஜன் = வீணாய்ப்பிறந்தவன், ஆசாரத்தாலாவது குணத்
தாலாவதுஒருபிரயோஜனத்தையும்ஸம்பாதிக்காதவன், வ்யபிசாரினீ,
அநாச்சரமீ = அதிகாரமிருந்தும் ஒரு ஆச்சரமத்தையும் பரிக்காஹிக்
காதவன், திருடன், கர்ப்பத்தைக் கொன்றவர்கள், பர்த்தாவைக்
கொன்றவர்கள், தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் என்ற இவர்
கள் ஆசௌசத்திற்கு அர்ஹர்களல்லர். இவர்களின் மரணத்தில்
ஸபிண்டர்கள் ஆசௌசமனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. அப்பொழுது
மந்த்ரமில்லாமல் தஹிக்கவும். பிறகு வருஷம் சென்றபிறகு,
அல்லது ஆறுமாதங்களுக்குப்பிறகு, நாராயண பலியைச் செய்து
ஆசௌ. 8

உதரெ சுதீதெ ஷணாஸாநஞரம் வா நாராயணவலிம் க்யகா
 ிநுஷ்டாஹாபிக்ரியாம்⁹ காய-ஹம் || சுதூரவம் சூஹரித்ய-ஹம் ||

சுதூ வுஹஸ்திம்—

விஷ்டாஹாநஸஸுண யஸாதாநம் பூராவபெக |
 பூதொநெபெக நெவபெகா நாநிஸம்ஸாரபெக-தி' உதி ||

சுஜிராஸு—

காரிதொ பரணம் பூரெ சூஸ்ய பீத்யம் நிவெஸபெக |
 பூஹஸுபீத்யாஹம்¹⁰ காவஷ்டஹம்¹¹ ஹவெக' உதி ||

ஜாவாஹிம்—

வதிதெநஸநெ பூதெ விஷெஸஸுஸரிஸள உந |
 வாஷணாநாபிதஸுநா ஹதபூஷ்யம்¹² காரிமாஹிகாம் || ஸாரா
 வா சூதூத்யாநெநா நாஸளயொஷகஹஜநாம்' உதி ||

பீநாரவி—

வாஷணாபிதாநாம் உ உரணீநாம் உ காரிதம் | மஹ
 ஹதபூஷ்யாஹம்¹³ நெவ ஸாராவீநாம் உ யொஷிதாஸு' உதி ||

மந்த்ரத்துடன் தஹநாதி க்ரிஸைகளைச் செய்யவேண்டும். இப்
 பொழுது மூன்றுநாளாசௌசம் என்பது பொருள். இவ்
 விஷயத்தில்,

ப்ருஹஸ்பதி:- விஷம், தூக்கிடுதல், ஆயுதம் இவைகளால் எவன்
 தற்கொலை செய்து கொண்டானோ அவன் தேஹம் அசுத்தவஸ்து
 வினாள் பூசப்படவேண்டும். அக்னி ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அர்ஹமல்ல.

அங்கிரஸ்ஸம்:- இச்சையால் மரணமடைந்தால் ப்ரேதத்தின்
 வாயில் மீனை வைக்கவேண்டும். அவன் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்த
 வனுக்குச் சமமென்பார்கள். கட்டையைப்போல் மந்த்ரமின்றி
 அவனைத் தஹிக்கவும்.

ஜாபாவீ.- பதிதன், ப்ராயத்தால், (உபவாஸத்தால்) இறந்
 வன், விதேசத்தில் இறந்த சிசு இவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌச
 மில்லை. பாஷண்டன், அநாச்சரிதன் (ஓர் ஆச்ரமதர்மமுமில்லாதவன்)
 திருடன், பர்த்தாவைக் கொன்றவன், ஸ்வைரிணீ முதலியவர்கள்,
 மத்யபாநம் செய்பவர்கள், தற்கொலை செய்துகொண்ட ஸ்த்ரீகள்
 இவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை, உதகதானமுமில்லை.

மனுஷம்:- பாஷண்ட தர்மத்தை ஆச்ரயித்தவர்களும்,

சூவஹ்வம்—

‘வ்யாவாடியெடி சூதாநம் ஸுயஜிதூடகாஹிஹி | விஹிதம்
தஸ்ய நாஸுளவம் நாவி காயெடாடிக்ஷியா’ ஐதி ||

யஜி—

‘நாஸுளவம் நொடிகம் நாபுநம் ந குயடாஸு ப்ரெதகரீ-
வ | ப்ரஹ்மணஹதாநாம் வ ந குயடாஸு கடியாரணஸு’ ஐதி ||
ப்ரஹ்மணஃ = ப்ரஹ்மாவம் || கடியாரணஸு = ப்ரெதயாரணஸு ||

சூஹிதாநிஜிபி-புரணே ||

சூஹிதாநிஜிபி-புரணே வராஸுரம்—

‘வெதாநம் ப்ரக்ஷிவெடிஹ் சூவஸ்யு வதுஹ்யெ |
வாசுராணி து டிஹெடிமுள யஜிநெ வ்யா ஹதெ || சூதந
ஸுயாநிநாம் நாவி வதிதாநாம் தயா கியா | தெஷாநிவி
தயா மஜாதொயெவஸுவநம் ஹிதஸு || க்யூவாநிஜிபி-புரணம்
ஸாநம் டிபா-புரணம் வாஹம் க்யூவா | ரஜுவெடிபுரணவாதம் வ

ஸ்வையிரணிகளும், கர்ப்பஹத்யை, பர்த்ருஹத்யை செய்தவர்களும்,
கட்குடிப்பவர்களுமான ஸ்த்ரீகளுக்கு உதாதானம் செய்யக்கூடாது.

ஆபஸ்தம்பர்:— நெருப்பு, ஜலம் முதலியவைகளால் தற்கொலை
செய்துகொண்டவனெவனோ அவன் விஷயத்தில் ஆசௌசம் விதிக்க
கப்படவில்லை. உதகதானமும் செய்யக்கூடாது,

யமன்:— ப்ராம்ஹண சாபத்தால் இறந்தவர்கள் விஷயத்தில்
ஆசௌசம், உதகதானம், ரோதநம், ப்ரேத கார்யம், சுவத்தைச்சு
சுமப்பது இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

ஆஹிதாக்கினியின் துர்மரண விஷயத்தில்.

பராசர்:— ஆஹிதாக்கினி துர்மருதனனால், ச்ரௌதாக்கினியை
ஜலத்திலும், ஓளபாஸநாக்கினியை நாற்சந்தியிலும், பாத்ரங்களை
நெருப்பிலும் போடவேண்டும். தற்கொலை செய்து கொண்டவர்க்
கும், பதிதர்களுக்கும் ப்ரேதக்கினியை செய்யக்கூடாது. அவர்களைக்
கங்கா ஜலத்தில்விடுவது ஹிதமாகும். அவர்களுக்கு அக்னிதாநம்,
ஸ்நாநம்செய்வித்தல், அவர்களைப் பார்ப்பது, சுமப்பது, அவர்களைப்
பற்றிப்பேசுவது, சுருக்குக்கயிற்றை அறுப்பது, அழுவது இவை

ஸுதீழ் | திராசுரஸுலிவகுசுவா விணம் சுயபாசு கியா
ழிகழ்' உதி ||

சுமிராஃ—

‘நாராயணவஹிஃ காயெபா ஸுபிபுதள ஸுபிபுதஸு து|
ஸவதரெ வுதீதெ வா தடிபெபு வாடி ஸவ வா’ உதி ||

வாடிநாராயணஃ—

‘வணாஹொஃ ஸவபாஹெயெபுபுதாஃ வாவகபிபுஹிஃ |
தெஷாபிவாசு வரம் சுயபாஹாராயணவஹிவஹிஃ || வணா
ஸாசு வரதஸுத்ரு ஸுநயஃ கெவிபுபிவிரெ | சுநெயு கி ர ஸ
சுயபாஹாராயணவஹிஃ ஜமஃ || ஸாஹபாஸாஹ வர
தஃ கெவிபாஹஸுபிபுதஸுபுதாஃ | உதாவிபுஸாஹிநாசு வஸாஹிதி
ரொபிஸாஹிதீழ்’ உதி ||

ரொபிஸஃ—

‘திவபாஹொஹிபாஹொஹெயெபுபுதாஃ வாவகபிபு
ணஃ | நாராயணவஹிஹெஷாஃ உதாவிபுஸாஹிநாசு வரபு ||
கூஹொவிதாநாஃ யபிபாணாபிநாஹிபரிசுபுநாசு | சுதபுஸாஹி

பிறகோ, மறுபடி ஸம்ஸ்காரம் செய்து, மூன்று நாள் ஆசெளசம்
அதஷ்டித்துப் பிண்டதானம், ஊர்த்வக்ரியை முதலியதைச்
செய்யவும்.

அங்கீரஸ்:- தூர்மருதியடைந்தவனுக்கு நாராயணபலி செய்யப்
படவேண்டும். ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு, அல்லது ஆறு மாதங்
களுக்குப் பிறகு, அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு.

பாத்ராயணர்:- சண்டாளன், ஜலம் முதலிய தூர்மரணங்
களால் இறந்தவர்கட்கு, ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு நாராயணபலி
யைச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு செய்ய
லாம் என்று சிலர், மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு என்று சிலர்.
ஒன்றரை மாதங்களுக்குப் பிறகு என்று சிலர். 24-நாள்களுக்குப்
பிறகு என்றார் ரோமசர் என்பவர்.

ரோமசர்:- இடிவிழுதல், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், முதலிய
வையால் இறந்த பாபிகளுக்கு, 24-நாட்களுக்குப் பிறகு நாராயண
பலியைச் செய்யவும். குலத்தில் நடத்தவேண்டிய தர்மங்கள் அநே
கங்கள் இருப்பதாலும். முக்யகர்த்தாஷின் சரீரம் அரித்யமென்ப

ராமித்யுசுவாது துவீடம்ஸதிவாஸுராசு || வஸூநாராயணவயி
 சுதபுஷுஸூநநீஷிவி || ததனுஸூஹகரி-பாணி ந சுதபுஷுநி
 ஸ-பிரிவி || உதி || டி-பி-புதஸு கியாஹீநகாஸெ வும்ஸ
 வநம் உரெசு | விதெராராஸிககாயஸூ யதி தது யடா
 தடா || தபொஸுஸெஷெவ சுவீடத நானெஷுஷாம் வரதொ
 ஹவெசு' உதி ||

சுது ஸுதுதுனரெ விஸெஷம்—

யாவசு ஷாணாஸிதிநெ யாவநாஸுதுயம் வ ரெ |
 நாவி வெதகியெதெகெ பூயஸிது விஷம்வரெ || பூஜா
 வதாதிசுதும் உ தவசுதுதுயம் தயா | ஷாநாயணம்
 ததம் சுய-பாநாராயணவயி தயா || சுநெகெததுதாஸுநெ
 விஷய்தளபுஷெஹிகு | ஷாணாஸாதுமுணம் காயடம்
 திராஸாதிமுணம் ஹவெசு || உதமுமுணம் திவகெசு
 ஸுசு ஸஷிம் வனமுணம் ஹவெசு' உதி ||

தாலும், 24-நாட்களுக்குப் பிறகு நாராயண பஸ்யைச் செய்யவும்.
 அதற்குள் சுபகர்மங்களைச் செய்யக்கூடாது அறிந்தவர்கள். தூர்
 ம்ருதனுக்கு க்ரியை செய்யாமலிருக்கும் காலத்தில் பும்ஸவனம்
 நேர்ந்தால் அதைச் செய்யலாம். மாதாபிதாக்களின் ப்ரத்யாப்திகம்
 நேர்ந்தால் அப்போதே செய்யவேண்டும். மற்றவரின் ச்ராத்தமா
 னுல் செய்யக்கூடாது, பிறகுதான் செய்யவேண்டும்.

இதில் வேறொரு ஸ்ம்ருதியில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது—
 “ஆறு மாதம் வரையில் கூடாதென்று சிலர். மூன்று மாதம் வரை
 யில் என்று சிலர். ப்ரேதக்ரியையே செய்யக்கூடாதென்றனர் சிலர்.
 ப்ராயச்சித்தம் உண்டென்றனர் சிலர். ப்ராஜாபத்யக்ருச்சரம், அதி
 க்ருச்சரம், மூன்று தப்தக்ருச்சரங்கள், சாந்த்ராயணம், நாராயண
 பஸி இவைகளைச் செய்து, வர்ஷமுடிவில் ப்ரேதக்ரியையைச் செய்ய
 வேண்டும். ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு செய்வதானால் இரண்டு
 மடங்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும். மூன்று மாதங்
 களுக்குப் பிறகானால், மூன்று மடங்கும், மூன்று பக்ஷங்களுக்குப்
 பிறகானால் நான்கு மடங்கும், உடனே செய்வதானால் ஐந்து மடங்
 கும் ப்ராயச்சித்தம் செய்து க்ரியையைச் செய்யவேண்டும்.

ஷட்பிஸநுதெ--

‘வாவரோம-புரேதன நுணா ஸஸாரம் வரதொழைத்
ஸாரோநொயம் வியிஸுது விஸெஷவியிராஸுதெ ॥ ரோஸ
துயாக் ப்ராஸுணாநா நுபாணா ரீஸஷுதம் ॥ வெஸுர
நா வதராசு வஸாவ-புரணா வதராசுயாக் ॥ ப்ராயஸிதம்
வரம் காய-புரிதி ஸபுக்ஷவிஷா ரித்ய’ இதி ॥

ஸுமதி:—

‘ஸாரக-புரோஸாக் சிஜாநா து க்ஷத்ரியாணா த்ரிஸுதம்’
இதி ॥

சுது விஷயவெஷெந காயவ்யவஸாரோஹ ஸுமதி:—

‘சுதி விஷுதயம் வாதவணாய ப்ராஸுணெ ஹ-தாம் ॥
வனக் சித்ரி வதம் வணு ஷெவெஸுர-புரோஸுதம்’ இதி ॥
வனதக் வபுவெ-பாக் ப்ராயஸிதாசுரணவிஷயம் ॥ ததுதன
து ஸஷு வனவ ॥

ஷட்திரிம்சந்மதத்தில்:— மனிதர்களுக்குத் துர்மணமேற்பட்
டால், ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்
டும். இது பொதுவான விதியாகும், விசேஷ விதியும் சொல்லப்
படுகிறது. ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகும்,
க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகும், வைச்யர்களுக்கு
ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகும், சூத்ரர்களுக்கு இரண்டு வர்ஷங்
களுக்குப் பிறகும் செய்யலாம், ப்ராயச்சித்தமும் செய்யப்பட
வேண்டும் என்று.

ஸுமதி:— ப்ராம்ஹணர்களுக்கு 1½- மாதத்திற்குப் பிறகும்,
க்ஷத்ரியர்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகும். (செய்ய
வேண்டும்)

இங்கு விஷயபேதத்துடன் கால வ்யவஸ்தையைச் சொல்லு
கிறார்:—

ஸுமந்து:— ‘அக்ரி, மின்னல், ஜலம், மலை முதலியதிலிருந்து
விழுதல், சண்டாளன், ப்ராம்ஹணன் என்ற நிமித்தங்களால்
துர்மருதியை அடைந்தவர்கள் முறையே, ஒன்று, இரண்டு,
மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அப்த க்ருச்ரங்களால் (அப்தம்-30-
க்ருச்ரங்கள்) சுத்தியை யடைவார்கள்’ என்று. இது முன் சொல்லிய

தயா வாபுராசெ—

‘ஊரே-புதள ஸடி வளவ ஸூ^ஸக^க தம்ஸாரொ ஹி விஜநா^{நா}டி |
வஸா^வ சுப^{சு}பாணி விபு^{வி}பு^{பு} ஐ^ஐதி வெடிவிதா^{வி}ம் ரித^{ரி}டி’ ஐ^ஐதி ||

ஸடிஸம்ஸாரபுகாரரோஹ ஹாரீ^ஹதம்—

‘பூ^{பூ}வா^{வா}ணெ^ணத வயெ பூ^{பூ}பெ^{பெ} வணா^வயஸு^ய சு^{சு}ரெ^{ரெ}ண வா |
சூ^{சூ}தநா^த ஸ^ஸஸூ^ஸநி^{நி}வ^வபா^{பா}தெ ஸ^ஸடி^{டி}வ^வதா^{தா}ஹ^ஹபெ^{பெ}டி^{டி}டி || ஹஸா^ஹவஸீ^வநி^{நி}
ம^மய^யவீ^{வீ}கா^{கா} து வி^{வி}பூ^{பூ}ணா^ணரி^{ரி}நு^{நு}ஸா^ஸஸ^ஸநா^{நா}க^க | க^கதீ^{தீ}ர^ரபு^{பு}க^கதா^{தா}உ^உந^நம்
க^கய^யகா^{கா} த^தடி^{டி}வி^{வி} பெ^{பெ}த^தடி^{டி}டி^{டி}ஹ^ஹக^க || வு^{வு}ந^நவி^{வி}பு^{பு}யா^{யா}ந^நந^நண^ணய^யயா^{யா}
வியி^வ ஸ^ஸரி^{ரி}வ^வரெ^{ரெ}க^க | வ^வள^ளவ^வடு^{டு}வ^வ வியி^வம் க^கய^யபு^{பு}ந^நர^ரணெ^ண ம^மஹி^{ஹி}பு^{பு}தெ^{தெ}
தயா’ ஐ^ஐதி ||

வெ^{வெ}தொ^{தொ}வ^வடி^{டி} ஹ^ஹபு^{பு}தா^{தா}நா^{நா}ம் ஸ^ஸடி^{டி}ஸம்ஸாரம் பூ^{பூ}தி^{தி}வி^{வி}டி^{டி} சு^{சு}வெ^{வெ}
தொ^{தொ}லி^{லி}ஹ^ஹபு^{பு}தா^{தா}நா^{நா}ம் நி^{நி}ப^{நி}டு^{டு}ந^ந ஸ^ஸடி^{டி}ஸம்ஸாரரோ^{ரோ}ஹ^ஹ க^கத^கயா^{யா}ய^யநம்—

ப்ராயச்சித்தம் செய்யாத விஷயத்தைப்பற்றியது. ப்ராயச்சித்தம்
செய்தால் உடனே செய்யலாம். அவ்விதமே,

அபரார்க்கத்தில்:— த்விஜாதிகளுக்குத் தூர்ம்ருதியில், ப்ராம்
ஹணர்க்ளிடமிருந்து க்ருச்ரங்களைப் பெற்று, உடனேயே ஸம்ஸ
காரத்தைச் செய்யலாம்’ என்பது வேதமறிந்தவரின் கொள்கை.

உடனே செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரத்தின் ப்ரகாரத்தைச்
சொல்லுகிறார்:—

ஹாரீ^ஹதம்:— ‘ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்ஹணனால் கொல்லப்பட்டா
லும், சண்டாளன் கையால் வதைக்கப்பட்டாலும், தானாகவே ஆயு
தத்தால் வதம் செய்துகொண்டாலும் அவனைச் சூத்ரனைப்போல்
தஹிக்கச் செய்யவும். பிறகு சாம்பல், அஸ்திகள் இவைகளை எடுத்து
ப்ராம்ஹணர்களின் அனுஜ்ஞையால் பாலால் அலம்பி, அந்த
அஸ்தியை ப்ரேதத்தைப்போல் தஹிக்கவும். புர்தஹநமந்த்ரத்
தால் விதிப்படி செய்யவேண்டும். குத்ஸித மரணங்களெல்லா
வற்றிலும் இவ்விதமே செய்யவேண்டும்;

சேதனர்களால் (ப்ராணிகளால்) கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு
உடனே ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதித்து, அசேதனங்களால் கொல்லப்
பட்டவர்களுக்கு ஸத்யஸ்ஸம்ஸ்காரத்தை அவசயம் செய்யவேண்
டும் என்கிறார்,

‘வெதொவழி ஹ-தெ ஸஷ்ஸஸாஸா ரொ நொவவஷ்தெ |
சுநுத் ஸஷ் வனவ ஸ்ராக் ஸஸாஸா ரொ ஷிஜஸாஸநாக்’ உதி ||

கவஷொவி —

‘ஃநுஷ்வஜ-ஃ விபூணாஃ மஹி-தெ ரோணெ ஸதி |
ஸஷ் வனவ க்ரீபா காய-ஃ விபூணாஃநுஸாஸநாக்’ உதி ||

ஃஸாநாபேதஸவிணஸு சூசுளவகாறாஷ-ஃ
ரோணபூவணெ ||

ஃஸாநாமதஸு ஸவிணஸு ஸாஸுளவகாறாஷ-ஃ
ரோணபூவணெ ததவிணாநாஃ ஸஷ்ஸுளவஃ விடியாதி
வராஸாஃ —

‘ஃஸாநாபேதஃ சுஸிஷ் ஸமொத்ரஃ ஸுயதெ யதி |
ந திராத்ரஃ ஹோராத்ரஃ ஸஷ் ஸாக்ர ஸுவிஷ்வெக்’
உதி || ஸமொத்ரஃ = ஸவிணஃ ||

காத்யாயனர்:— ‘ப்ராணிகளால் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு
உடனே ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்படுவதில்லை. மற்ற விஷயத்தில்—
(அசேதனங்களால் கொல்லப்பட்டவர் விஷயத்தில்) ப்ராம்ஹணர்
களின் அனுஜ்ஞையால் உடனேயே ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்படுகிறது.

கவஷும:— ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மனுஷ்யனைத் தவிர்த்த
மற்றவைகளால் துர்மணம் ஏற்பட்டால் ப்ராம்ஹணர்களின்
உத்தரவினால் உடனே க்ரியையைச் செய்யவேண்டும்.

தேசாந்தரத்தில் மரித்த ஸபிண்டனின் மரணத்தை
ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால்.

தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தைத் தனது
ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் ஸபிண்டர்களுக்கு
ஸத்யஸ்யௌசத்தை விதிக்கின்றார்,

பராசரர்:— ஸபிண்டன் தேசாந்தரத்தில் மரித்ததாய்க் கேட்
டால் த்ரிராத்ராசௌசமில்லை, அஹோராத்ராசௌசமும் இல்லை.
உடனே ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஆசௌ. 9

சுலஹிஹிததெஸஸ்யஸவிணீரணெ஽வி வதூராடிஹிஹி-
ஸடிஸுளவஸுக்ஷம் தீவிகாயாபு—

‘புருஷாணாம் ஸவிணீநாம் வஷ-பாக் ப்ராக்ஷுஜீதெ
ஸதி ! வஷ-பாடிபய-பவமதெ ஸாநரோ஽நம் ஹவெக்’ ஐதி ||

வாஸுரீரணெ விஸெஷம் ஸ்ய-புதெ—

‘சுபய-பாஹெ஽ஹெ வாஸு ரீரணெ ஸு-பவஸிதெ !
ந ஸாநரோ஽ரெக் ப்ரூக்ஷா பய-பாஹெ தக்ஷஸரோ஽ரெக்’ ஐதி ||

மஹ-ஸு-பாவாஹிநிதிதூஸளவபு ||

ரோதம-ப-ஸு-பாவாஹிநிதிதூஸளவரோஹ வராஸுரம்—

யதி மஹ-பா விவஹெத ஸு-வதெ தாவி யொஹிதம் !
யாவநூஸம் ஸிதெதா மஹ-பா ஹிநம் தாவதூ ஸு-பதக்ய’ ஐதி ||
யதி மஹ-ஸு-பாவபாதள ஸு-பாதாபு, ததா யாவதூ ரோஸெஷ-
மஹ-பு ஸிதம் தாவநூஸம்-ஹு-ஸிதஹிநம்-ரோதம-ஸு-பதூஸளவ

ஸமீபமாயில்லாத தேசத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தி-
லும் வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸத்ய:சௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

தீபிகையில்:— ஸபிண்டனின் மரணம் வர்ஷத்திற்கு முன்
அறியப்பட்டாலும், பிறகு அறியப்பட்டாலும் ஸ்நானம், ஆசமநம்
இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

பாலமரணத்தில் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது— ஒரு வர்ஷத்-
திற்குட்பட்ட பாலனின் மரணத்தைக் கேட்டால் ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டியதில்லை. ஒரு வர்ஷம் பூர்த்தியான பாலனின் மரணத்தின்
சர்வணத்தில் ஸ்நானத்தைச் செய்யவேண்டும்.

கர்ப்பஸ்ராவம் முதலிய நிமித்தத்தால் ஆசௌசம்.

மாதாவுக்குக் கர்ப்பஸ்ராவம் முதலியதால் உண்டாகும்
ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசுரர்:— “ஸ்த்ரீயின் கர்ப்பம் விழுந்தாலும், ஸ்ரவித்தாலும்
அந்தக் கர்ப்பம் எவ்வளவு மாதமிருந்ததோ அவ்வளவு நாள் மாதா-
வுக்கு ஜநநாசௌசம்”. இது நாலாவது மாதம் முதல் ஏழாவது

பித்யுயு-ஃ | உடி-ம் உதயு-புலுபுலுதி சூலவகாண்டம் | சுவ-பு
சுது திராசு ॥

ஸ்ராவவாதள விவநகி ஸ வனவ —

சூலவதயு-புலுபுலுதி ஸ்ராவம் வாதம் வனவகாண்டம் |
சுத உலுபு-ம் புலுபுலுதி ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
உதி ॥ ஸ்ராவகாண்டம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய-ஃ—

ஸ்ராவகாண்டம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
உதி | ஸ்ராவகாண்டம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ॥

நேருருவி—

ஸ்ராவகாண்டம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
உதி ॥ ஸ்ராவகாண்டம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம்
ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ஸ்ராவம் ॥

வரையில். அதற்கு முன்பானால் மூன்று நாள். ஸ்ராவம், பாதம்
இவைகளை விவரிக்கின்றார்,

பராசரே:— நாலாவது மாதம் முடியும் வரையில் உண்டாகும்
கர்ப்ப நாசம் 'ஸ்ராவ'மெனப்படும், ஐந்தாவது, ஆறாவது மாதம்
களில் 'பாத'மெனப்படும். ஏழாவது மாதம் முதல் 'ப்ராஸவம்'
எனப்படும். அதில் மாதாவுக்குப் பத்துநாள் ஆசனம்.

யாக்குவல்க்யர்:— கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதங்களுக்குச் சம
மான தினங்கள் சுத்திக்குக் காரணம். இங்கு நாலாவது மாதம்
முதற்கொண்டு ஏழாவது மாதம் வரையில் என்று அறியவேண்டும்.

மனுஷம்:— கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதங்களுக்குச் சமமான
தினங்களால் சுத்தி. 'ஸ்ராவம்' என்ற பதத்திற்கு, த்ரவமான த்ரவ
யம் கரைவதென்பதில்தான் ப்ரயோகமிருக்கிறது. ஆனாலும், இங்கு
த்ரவ வஸ்து, த்ரவமில்லாத வஸ்து இரண்டுக்கும் ஸாதாரணமான
'கீழே விழுதல்' என்பதில் 'ஸ்ராவம்' என்பது ப்ரயோகிக்கப்
படுகிறது.

உதய-போஸாடிவ-பாசுத யயாவண-போஸளவாஹ ரீரீவி:—

‘மஹ-ஸு-தூரம் யயாவோஸரீரீரெ த-திதெ கு-ஹடி |
ராஜநெ-தம் உத-திரா-தம் வெஸ்ய வணா-ஹரீவவ || சுஷா
ஹெந தம் ஸ-தி-பு-ஸ்ய ஸ-கிரெஷா பூ-கீ-தி-த-தா’ உதி ||
சுயயே-ஃ—‘சுவி-ரெ = உதய-போஸாடிவ-பா-வீ-நெ கா-நெ மஹ-
ஸு-தூரம் யயாவோஸம் நாஸளவடி, கி-ஹ-உ-தி-தெ = பூ-ர-ஹண
வணெ-த-த-பொ-தி-வலா-பா-த-ஸு-கி-ஹ-தவ: | சு-தி-ய-வ-ணெ-த-
உத-திரா-தம் பா-த-ஸு-கி-காரணடி | வெஸ்ய-வணெ-த-வணா
ஹா-பா-த-ஸு-கி-ஹ-தம் | ஸ-தி-பு-வண-பு-ஸ்ய-ஷா-ஹெந
ஸ-கி:’ உதி ||

ஸு-திர-தெ—

‘யாவநாஸ-த-யம் தாவ-தூ-ஹா-ஸளவம் வியீ-ய-தெ | ஷா-ணா
லா-ஹ-ஹாரம் யாவகி மஹ-ஸு-பொ-வொ-ஹ-வெ-ஷ-தி || த-பா-பா-ஸ
ல-நெ-ஸூ-லா-ஸாம் தி-வ-ஸெ-ஸு-கி-ரி-ஷ-தி | சு-த-உ-ஹ-ஃ-ஸ-ஜா
தூ-க-த-பா-ஸளவம் தா-ஸ-வி-தி-தெ’ உதி || ஷா-ணா-லா-ஹ-
ஹாரம் யாவகி = உதய-போஸ-பா-ர-ஷ-த-ய-ஃ ||

நாலாவது மாதத்திற்கு முன்போவெனில் ப்ராம்ஹணதி
வர்ணங்களுக்கு வெவ்வேறாக ஆசெளசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மீதி:— நாலாவது மாதத்திற்கு முன்பு ஏற்படும் ஸ்ராவத்தில்
மாதக்கணக்கின்படி ஆசெளசமென்பதில்லை. ஆனால், ப்ராம்ஹண
வர்ணத்தில் மூன்று நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்திகாரணங்கள்.
சுத்திரிய வர்ணத்தில் நான்கு நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்தி
ஹேதுக்கள். வைச்ய வர்ணத்தில் ஐந்து நாட்கள் மாதாவுக்குச்
சுத்தி ஹேதுக்கள். சூத்ர வர்ணத்தில் எட்டு நாட்கள் மாதா
வுக்குச் சுத்தி ஹேதுக்கள். இவ்விதம் சுத்தி சொல்லப்பட்டது.

ஸ்நுதீர்த்தத்தில்:— மூன்று மாதம் முடியும் வரையில் கர்ப்ப
ஸ்ராவத்தில் மூன்று நாளாசெளசம் விதிக்கப்படுகிறது. நாலாவது
மாதம் முதற்கொண்டு, ஆறாவது மாதம் முடியும் வரையில் மாதங்
களுக்குச் சமமான தினங்களால் சுத்தி. அதற்குமேல் அவரவர்
வர்ணத்திற்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசெளசம் மாதாவுக்குண்டு.

ஜீவிகாயாடி—

ஸ்ராவவாதாவபுஸவொ மஹநாஸ ஸ்ரீயா ஸ்ரீதம் |
 ரோதாஸிஸாசுயெ ஸ்ராவெ திராசுரீஸுவிஹவெசு || உதா
 யாஸிஷா ரோஸெஷா ரோஸதாயுரீவம் ஹவெசு | ஸவதாஸிதி
 ரோஸெஷா ஸுதிதிகாதுயுதா ஹவெசு' ஐதி ||

உஸகெஶி—

ரோதாமஹவிவதவம் திரீவஸம் ரோஸசுயெஶதொ
 யயா ரோஸாஹம் திரீஷு ஸுதிதிகாவியிரதம் ஸ்ரானம் விதா
 ஸவஹா | ஜ்ஞாதீநாம் வதநாஸிஜாதரோணெ விதொஹாஸாஹம்
 ஸஷா' ஐதி || ரோஸசுயெ = ப்ருயெஜி விதீயெ து தீ யெ வா
 ரோஸி மஹஸ்ராவெ ரோதாஸ்ரீராசுரீவம் ஸ்ரீசு | சுதம் வரம்
 ரோஸசுயெ உதாயஹவநுரீஷெஷெஷா ரோஸெஷா யயாரோஸா
 ஹம் = ரோஸஸிஸம்ப்ராகாநுஹாராசுராணி சு வம் ஹவதி |
 சுதம்வரம் ரோஸஷாஹாஸிஷும ரோதாஸுதிதிகாவியிம் | ஸ்ர
 ஹணா உஸராசுரீவம் ஹவதி | ஸவஹா = ஸ்ராவவாதயொம்
 விதாம் ஸ்ரானாஸிஷு, ஜ்ஞாதீநாம் வதநெ ஸ்ரானாஸிஷம்
 ஐத்யாஹம் ||

தீபிகையில்த்:— ஸ்ராவம், பாதம், அப்ரஸவம் என்று மூன்று
 விதமாயுள்ளது கர்ப்பநாசம். மூன்று மாதங்களுள் உண்டாகும்
 ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் அசுத்தி. நாலாவது,
 ஐந்தாவது, ஆறாவது மாதங்களில் உண்டாகும் பாதத்திற்கு மாதக்
 கணக்குக்குச் சமமான தினங்கள் ஆசெளசம். ஏழாவது முதல்
 உள்ள மூன்று மாதங்களில் உண்டாகும் அப்ரஸவத்தில்
 ஸுதிதிகைக்குச் சமமான ஆசெளசம்.

தசகத்திலும்:— ஒன்றாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது
 மாதத்தில் ஸ்ராவமேற்பட்டால் மாதாவுக்கு மூன்று நாள் அசுத்தி.
 அதற்குப் பிறகு 3-மாதங்களில் கர்ப்ப ஸ்ராவமானால் மாதத்
 திற்குச் சமமான தினங்கள் ஆசெளசம். ஆறாவது மாதத்திற்குப்
 பிறகு மாதாவுக்கு ஸுதிதிகைக்குப்போல் ஆசெளசம். ப்ராம்
 ஹணிக்குப் பத்துநாள் ஆசெளசம். ஸ்ராவத்திலும், பாதத்திலும்
 பிதாவுக்கு ஸ்நானம் வரையில் ஆசெளசம். ஜ்ஞாதிகளுக்குப்

ஜீவிகாயா—

மஹாநாஸாஹிஸவெஷ்டா ஸாநநெவ விதா ஹவெசு |
வதாஸாஹி திரோஸெஷ்டா ஜோதீநாஹாவொ ஹவெசு ||
விதொஸ்ய ஸாத்யவஸ்துநா ஸாஸாஹம் ஸ்யாசு ஸாதொ
ஹவெ' ஐதி ||

ஸம்முஹைவி—

சூஹம் ஜோஸத்யெ ரோதாஸாஹவெ ததம் வாஸு |
ஜோஸதாஸ்யாநாஸாஹவெஷ்டம் ஷணாஸாசு ஸாதிதிகாவியிம் ||
ஸாஸாஹவெ விதாஸாநநெஷ்டா வதநாஹி தசு | மஹா
நாஸாஸதாஸெ ஸ்யாவம் வாதஸ்தொ ஹவொம்' ஐதி ||
ஸாஸாஹ விதாஸெவ ஸாஸ்ய, நாஸ்யஸு | ஸநெஷ்டா =
விதாஸ்ய திரிசுநாஸ்ய, தசு = ஸாநம் வதநாஹி ஐத்யாஸம் ||

வரதராஜீய ஸம்முஹைவி—

* வாதாசு ப்ராசு விதாஸாஸவஸ்தாஹிவஸம் த ஸ்விது

பதநத்தில் ஸ்நானம் வரையில் ஆசெளசம். சிசு பிறந்து உடனே
மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாள் ஆசெளசம்.

தீபிகையிள்:— ஸ்ராவம் முதலிய கர்ப்பநாசமெல்லாவற்றிலும்
பிதாவுக்கு ஸ்நானமுண்டு. நாலாவது முதல் மூன்று மாதங்களில்
ஜ்ஞாதிக்குக்கும் ஸ்நானமுண்டு. பிறகு ப்ரஸவத்தில் மாதா பிதாக்க
ளுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும், பந்துக்களுக்கும் பத்துநாள்
ஆசெளசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— மூன்று மாதங்களுள் ஏற்படும் கர்ப்ப
ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் ஆசெளசம். பிறகு மூன்று
மாதங்களில் மாதக்கணக்கான நாட்கள் ஆசெளசம். ஆறாவது
மாதத்திற்குப் பிறகு ஸாதிதிகையின் விதி, பத்துநாள் ஆசெளசம்,
ஸ்ராவம் முதல் எல்லாவற்றிலும் பிதாவுக்கு ஸ்நானம். ஜ்ஞாதி
களுக்குப் பதநம் முதல் ஸ்நானம். நான்கு மாதங்களிலுண்டாகும்
கர்ப்பநாசம் ஸ்ராவம். ஐந்தாவது, ஆறாவது மாதங்களிலுண்டாவது
பாதமெனப்படும்.

வரதராஜீய ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பாதத்திற்குமுன் (ஸ்ராவத்

* ஸ்வாதாசு ஐதி வாஹைஷம் ||

கொரவியு வெக ஜோதொவியு ஸவபோலிஷு வித்யஜோ
தொடி-பாஹம் ஹவெக' உதி ॥

சுது உநி, காயாம் விஸெஷம்—

‘சுவிரமஹ-ஸுராவெ போதும்ரொவாஸளவழ, ந வித்யாடி
ஸவிணாநாடி ॥

தயா உ ரீர்—

‘ஸுராவெ போதும்ரொவாஸளவழ, ஸுராவெ விணாஸளவ வஜி-நாடி’
உதி ॥

யது ஸுஜெனாநாடி—

‘மஹ-ஸுராவெ போதும்ரொவாஸளவழ, மஹ-ஸுராவெ ஸவிணாஸளவ
உ’ உதி, சுஸுராவெ— மஹ-ஸுராவெ = உதும்ரொவாஸளவ
மஹ-ஸுராவெ போதும்ரொவாஸளவழ ॥ ஸவிணாஸளவ
ஷஸு ஸவிணாஸளவழ ॥

யாஜுவத்யு—

‘யேதெ ஸுராவெ ஸுஜெனாஸளவழ, மஹ-ஸுராவெ உ மொதிணம்’
உதி ॥ யுஜுவத்யு— ‘மஹ-ஸுராவெ போதும்ரொவாஸளவழ

தில்) பிதாவுக்கு ஸ்நானம். கடினமான பாதத்தில் பிதாவுக்கும்,
ஜ்ஞாதிக்கும் ஸ்நானமும், மூன்று நாள் அசத்தியும். ஏழாவது
முதல் பிதாவுக்கும் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

இதில், சந்திரிகையில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கே ஆசௌசம். பிதா முதலிய
ஸபிண்டர்களுக்கில்லை. அவ்விதமே,

மரீசி:— ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம்.
ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை.

ஆனால், ஸுமந்தி:— “நாலாவது பாதத்தில் கர்ப்பஸ்ராவத்
தில் மாதாவுக்கு நாலுநாள் ஆசௌசம். ஸபிண்டர்களுக்கு
ஸத்யச்சௌசம் என்று சொல்லிய வசநமும்,

யாக்குவல்க்யர்:— ‘கோத்ரிகள், மாணத்திலும், கர்ப்பஸ்ராவத்
திலும் ஸ்நானத்தால் சுத்தராகின்றனர்’ என்று சொல்லியதும்,
வ்ருத்த வஸிஷ்டமும் — ‘கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மாஸத்
திற்குச் சமமான நாட்கள் ஆசௌசம். புருஷனுக்கு ஸ்நானம்

ஸாம் ஶ்ரீணாடி | ஸாநரோகுரெவ வுரூஷஸ்ய | றாண்டுகதிந
மஹஸ்யாவெ து திராசுடி' ஐதி || வனதது வதுயுரோஸ
ஜாதமஹஸ்யாவ விஷயதிகி வுக்ஷடி | ரோஸானரெ றாண்டுகதிந
லெஸ்யவாஸஹவாஸ | சுஸ்ய வவநஸ்யாயம் தாத்யுயுடி—
வதுயெடி ரேஷுதயா றாண்டுகதிநதயா வா மஹஸ்யாவெ
ரோதுஸுதாசுரோசுரோஸளயடி | ஸவிண்புரூஷஸ்ய ரேஷு
தயா ஸாவெ ஸஷ்யுஸளயடி | றாண்டுகதிநதயா ஸாவெ திரா
சுரோஸளயதிகி | வுரூஷஸு ஹணாடிசு ஸவிணஶ்ரீணாம்
நாஸளயடி ||

யது ரீஸீவிநா ஸவிணஶ்ரீபுஸஸ ஸாயாரணெந
திராசுரோசுடி—

வாதெரோதுயுயாரோஸம் விசுரூஷீநாம் ஶ்நத்யுடி'ஐதி,
தஸி வனுரேஷ ஷரோஸவிஷயடி, ரோஸானரெ மஹவாதாஸஹ
வாஸ |

மட்டில். கொஞ்சம் கடினமான கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மூன்றுநாள்
ஆசெளசம், என்று சொல்லியதும், நாலாவது மாஸத்திலுண்
டாகிய கர்ப்பஸ்ராவத்தைப் பற்றியவை என்பது ஸ்பஷ்டம். வேறு
மாஸத்தில் கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவமென்பது ஸம்பவியாதா
கையால். இந்த வசநத்திற்கு இது தாத்பர்யம்— “நாலாவது
மாதத்தில் ம்ருதுவாகவோ, கொஞ்சம் கடினமாகவோ ஏற்பட்ட
கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு நாலுநாள் ஆசெளசம். ஸபிண்ட
னா புருஷனுக்கு, ம்ருதுவான ஸ்ராவத்தில் ஸத்யச்செளசம்.
கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவத்தில் மூன்றுநாள் ஆசெளசம்”
என்பது. புருஷ சப்தத்தைச் சொல்லியதால் இதில் ஸபிண்ட
ஸ்தரீகளுக்கு ஆசெளசமில்லை.

ஆனால், மரீசியினால்:— ஸபிண்டரான ஸ்தரீ புருஷர்கள்
எல்லோருக்குமே த்ரிசாத்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளதே ‘மாதத்தில்
மாதாவுக்கு மாதக் கணக்கின்படியும், பிதா முதலியவர்க்கு மூன்று
நாளும் ஆசெளசம்’ என்ற வசநத்தால் எனில், அது ஐந்தாவது
ஆறாவது மாதங்களிலுண்டாகியதைப் பற்றியது. மற்ற மாதத்தில்
பாதம் ஸம்பவிக்காதாகையால்.

யதஞ்சு — ஸுஷுஸுளவம் ஸவிணாநாம் மஹஸு
வதநெ ஸதி' ஐதி, ததுதமுடபோஸானுமடதஜேஹுர புவ
மஹஸுராவவிஷயம் । ததெதுவ வுஜவஸிஷெந ஸவிணாபு
ரூஷஸு ஸுஷுஸுளவவியாநாசு । ஸுராவெ வாதஸஸொ ரீதா
ஜஹுராஹ்னிமிடமுடேநமுனெந ஸுராவெண ஸாரீராதததெ,
ஜெஹுராயடவரகெ வபுவெடாகு வயநவிரொயாவதெஃ ।
வனவம் வ ததமுடே ஜேஹுதயா ஸுராவெ ஸவிணாநாம் ஸுஷு
ஸுளவம் । ஸுஷுதநதயா ஸுராவெ திராதுஜோஸளவம் ஸவிண
வாஸுரூஷாணாடி । ஸுணாநாம் து நாஸி । வனுவெ ஷஷெ வ
ஜோஸெ ஸுஷுஸுளவஸுராயாரணெந ஸவிணாநாம் திராதுஜோ
ஸளவம்' ஐதி வந்ரிகாயாம் நிணீடதம் ॥

விஜ்ஞானெஸுரீயெ து —

ஸுஷுஸுளவம் ஸவிணாநாம் மஹஸு வதநெ ஸதி' ஐதி
ஸவிணாநாம் ஸுஷுஸுளவவியாநம் ஜேஹுமஹவதநவிஷயம் ॥

ஆனால்—'கர்ப்பத்தின் பதநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு
ஸத்யச்சௌசம்' என்ற வசநமுள்ளதே எனில், அது நாலாவது
மாதத்திற்குள் ஏற்பட்ட ம்ருது ரூபமான கர்ப்பஸ்ராவத்தைப்
பற்றியதாகும். அந்த விஷயத்திலேயே வ்ருத்த வஸிஷ்டர்,
ஸபிண்ட புருஷனுக்கு ஸத்யச்சௌசத்தை விதித்திருப்பதால்.
ஸ்ராவத்தில் 'பாத' சப்தம், மாதாவின் வயிற்றிலிருந்து வெளி
வரும் குணமுள்ள ஸ்ராவத்துடன் ஸமமாகியதால் இருக்கிறது.
முக்யார்த்தத்தையே சொல்லுகிறதென்றால் முன் சொல்லிய வசநங்
களுடன் விரோதம் நேரிடுமாயைதல். இவ்விதமிருப்பதால்,
நாலாவது மாதத்தில் ம்ருதுவான ஸ்ராவ விஷயத்தில் ஸபிண்டர்
களுக்கு ஸத்யச்சௌசம். கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவத்தில்
மூன்றுநாள் ஆசௌசம் ஸபிண்ட புருஷர்களுக்கு. ஸபிண்ட
ஸ்தரீகளுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஐந்தாவது, ஆறாவது மாதங்களில்
ஸ்தரீகள், புருஷர்கள் எல்லோருக்குமே ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று
நாள் ஆசௌசம், என்று சந்த்ரிகையில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு
ள்ளது.

விஞ்ஞானேச்வரீயத்திலோவெனில்— 'கர்ப்பத்தின் பதநத்தில்
ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்' என்று ஸபிண்டர்களுக்கு
ஆசௌ. 10

யதுமவடலிஷவயநடி—

ஊநலிவாஷிகெ பெதெ மவடவதநெ ஸவிணாநா
திராது' உதி, தக வணுஷஷயொ கரிநமவட வதந
விஷயிதி ||

வனதஷவாவிபெதொசுதம் ஸதகெ—

வாபெ ஸஷுஸு கரிநெ துஹம் விதூஷிஷு ஸுதது'
உதி. || வாபெ = ஸுவாதகெ ஜூதீநா ஸஷு: ஸாநடி | கரிந
வாபெ துஹிதியட: ||

ஸுதிரபெ—

ஸூரவெ ராதஸூராதம் ஸூரக ஸவிணாஸளவஜை
நடி | வாபெ ராதமடயாராஸம் விதூதீநா டிநதுயடி' உதி ||

ஸுதயடஸாரெ—

வதுடாலாஸுதெ மவடநாஸம் ஸூரவ உயுதெ |
தது ஸூரவெ குஷெ ராஸதுயெ ராதஸூராத ராஸளவடி |
வதுயெட வதிராதுடி | ஸமொதுஸவிணாநா ஸூபெநந

ஸத்யச்சௌசம் விதித்திருப்பது, ம்ருதுவான கர்ப்ப பதநத்தைப்
பற்றியது.

ஆனால், வளிஷ்டி:— “ இரண்டு வயதிற்குட்பட்ட பாலனின்
ம்ருதியிலும், கர்ப்பத்தின் பாதத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கு த்ரி
ராத்ரம், என்று சொல்லியிருக்கின்றாரே எனில், அது ஐந்தாவது
ஆறாவதுமாதங்களில் ஏற்பட்டகடினமான கர்ப்பபாத விஷயமாகும்.

இந்த அபிப்ராயத்துடனேயே சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சதகந்தில்:— ‘ த்ரவமான பாதத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்ய:
ஸ்நானம், கடினமான பாதத்தில் மூன்றுநாள் ’ என்று.

ஸ்ம்ருதிரத்தத்தில்:— ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு த்ரிராத்ரம்
ஆசௌசம். ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. பாதத்தில்
மாதாவுக்கு, மாதக் கணக்கான நாட்கள் ஆசௌசம். பிதா
முதலியவர்க்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— நான்கு மாதங்களுக்குள் உண்
டாகும் கர்ப்பநாசம் ஸ்ராவமெனப்படும். அந்த ஸ்ராவத்தில்
முதலான மூன்று மாதங்களில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாளாசௌசம்.
நான்காவது மாதத்தில் நான்குநாள். ஸமாரோதகருக்கும்

ஸஹஸுயிஃ | வணுஷஷஷயொமஹஹநாஸம் வாத உயுதெ |
வாதெ து ரோது மஹஹோஸஸம்வொஸஷிந ரோஸளயழ |
ஸவிணாநாந் திராசுழ | ஸவதரோஸபுஹதி ப்ருஸவஉயுதெ |
ப்ருஸவெ ஜநநகிரிதரோஸளவம் வகுணம் டிஸாஹாடிகம்
ஸவெஹொ யயாவணம் ஹவதி | ஸரோநொடிகாநாந் திரா
சுழ' ஹதி ॥

ஷயஸீதள—

‘திரிநம் திரிஷு ரோஸெஷு வதுயெஹ் து வதுதிஹ்
நழ | ஸ்ராவெ து ரோதுரெவ ஸ்ரூந் ஜோதீநாந் ந வெ
விதம் ॥ வணுஷெ வணுஷெஷெ ஷஷிவஸாஃ வாதஸகுதகழ |
ரோதுரிஷயொநெஷொம் விதஸு திரிநம் ஸுதழ' ஹதி ॥

ஸுதகுதெரெ—

ஸ்ராவெ வெவ விதம் ஸாநம் ஸவிணாநாந் ந
விதெ | வதுயெஹ் து ஸவிணாநாந் ஸுயிஸெஷொ ஜொ
புவாஷ ॥ வாதெ தெஷொம் திராசு ஸ்ரூஷ விதஸு

ஸபிண்டருக்கும் ஸ்நானத்தால் ஸத்யச்சக்தி. ஐந்தாவது ஆறு
வது மாதங்களிலுண்டாகும் கர்ப்பநாசம் ‘பாத’ மெனப்படும்.
பாதத்தில் மாதாவுக்குக் கர்ப்ப மாதங்களுக்குச் சமமான தினங்
கள் ஆசெளசம். ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்றுநாட்கள் ஆசெளசம்.
ஏழாவது மாதம் முதல் ப்ராஸவமெனப்படும். அதில் ஜநந நிமித்த
மான ஆசெளசம் பூர்ணமாய்ப் பத்து நாட்கள் முதலியது எல்லா
வர்ணத்தாருக்கும் உண்டு. ஸமாதோதகர்களுக்கு த்ரிராத்ரம்.

ஷடரீதியில்:— மூன்று மாதங்களில் மூன்றுநாள். நான்கா
வது மாதத்தில் நான்குநாள். ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மட்டில்
ஆசெளசம். ஜ்ஞாதிகளுக்கோ, பிதாவுக்கோ ஆசெளசமில்லை.
ஐந்தாவது மாதத்தில் பாதத்தில் ஐந்துநாள். ஆறுவது மாதத்தில்
ஆறுநாள். இது மாதாவுக்கு. ஜ்ஞாதிகளுக்கும், பிதாவுக்கும்
மூன்றுநாள் ஆசெளசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸ்ராவத்தில் பிதாவுக்கு ஸ்நானம்.
ஜ்ஞாதிகளுக்கில்லை. நாலாவது மாதத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸ்நானத்
தால் சுத்தி. பாதத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கும், பிதாவுக்கும்,
ப்ராதாவுக்கும் மூன்றுநாள். ப்ராஸவத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு

ஃதள து ந வுயக் ஸ்ரீணாம் ஸவ-வணெ-வ்யம் வியி' ஹதி || ஸ்ரீணாம் நஜோடிஸ-நெ யஜ்ஜிராதாஸளவியி: ஸ ஸவ-வணெ-வ்யவிஸிஷ ஹத்ய-ம் | சுரு ஸவ-வண-நாநாம் ஸுதிகா டுஸாஹெந ஸுஜ-தீதெதக் ப்ருஸவஸியாஸுஜி ஸரணாபுராயத்யுயாகத யுமத்யுய வரிஹரணநிரிதஹதா ஸளவாஹிபுராய | ஃத-கீதாஸளவஸாஹவய-கா | சுரு ஸவ-ஸவஸ-புடெதா வணெ-வ்ய ஸங்கொவநீயம் ||

யஜாஹ வாரஸாம்—

• ஃஜிதிஸு-திகா யா ஸுக் ஸர் டுஸாஹெந ஸுஜ-தி | துயொடிஸெ-ஹி ஸம்பூரவெ ஸுபூர ஸுஜ-த்யுஸம்-யம்' ஹதி ||

ஸவத-ஸு—

• சுஜி மாவொ ஃஹிஷ்யு ப்ராஹ்ணயு ப்ருஸ-திதிகாம் | டுஸாராடுருண ஸுஜ-தி ஹதிஷ-ம் நவொடிசு' ஹதி || டுஸா ஹக் வரம் ஸத்யவி ஸுதிதகெ டுஸாஹெ ஸுஜ-நியாநம் வாக்யபூவண டுஸ-நாடிநிஷெயவிஷய | டுஸாஹம் டுஸ-நம்

யும் பத்து நாட்களால் சுத்தையாவாள், ரஜோ விஷயத்தில் த்ரிராத்ராசௌச விதியும் எல்லா வர்ண ஸ்த்ரீகளுக்கும் பேதம் இல்லாதது ” என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதோவெனில், அது ப்ரஸவ ஸமயத்திலுண்டாகிய ரக்த நிர்கமத்தாலுண்டாகிய அசுத்தி நிமித்தமான, மூன்று நுகத்தடி தூரம் விலக்கவேண்டிய தற்கு நிமித்தமாயுள்ள ஆசௌசத்தைப் பற்றியது, ரஜஸ்வலா ஆசௌசத்துடன் சேர்ந்திருப்பதால், ஏனெனில்,

பாரஸ்கார்:— “மூன்று வர்ணத்திய ஸ-திதிகை எவளோ அவள் பத்து நாட்களால் சுத்தையாகிறாள். ஸ-திதிகையான சூத்ரீ 13-வது நாளில் சுத்தையாகிறாள், ஸம்சயமில்லை ” என்றார்.

ஸம்வர்த்தரும்:— “ஆடுகள், மாடுகள், எருமைகள், ப்ராம் ஹண ஸ்த்ரீகள் இவர்கள் ப்ரஸவத்தில் பத்து நாட்களால் சுத்த ராகின்றனர். பூமியில் புதிதாயுள்ள ஜலமும் அப்படியே ” என்றார். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, பிறகும் ஸ-திதகமிருக்கப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு சுத்தி என்றது, ஸ-திதிகையின் வாக்யத்தைக் கேட்பது, ஸ-திதிகையைப் பார்ப்பது முதலியதின் நிஷேதத்தைப்

வாகு ஸ்ரீதிகாயாஸ்துஜெததம்' உதி ஸ்ரணாக் | ஸ்ரணாக்
வரம் ஸ்ரீதிகாயாம் கரீடாநஹுக்ஷணகாருவெவ ஸ்ரீதிக
க்ஷ | ந து ஸ்ரணாவதநிர் க்ஷணாவதிக்ஷணம் ||

தயா வெகுநவரி:—

ஸ்ரீதிகா வ்ருஜநம் விஸ்ரணாக் கரீடாணி
காரயெக், காவெந ஸ்ரீஜநம்' உதி ||

கரு வ்ருகாயா—

கரீடாணுதாஜுஷாயாமி ஸ்ரணாக் விவக்ஷதாமி |
விஸ்ரணாக் மதெநதயாம்! ஸ்ரணாக் கரீடாணி விஸ்ரணாக்
கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி
ஸ்ரீதிகாயாம் கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி
வ்ருகாயாம் கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி
கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி
கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி
கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி கரீடாணி

பற்றிய விஷயம். 'பத்துநாள் வரையில், ஸ்ரீதிகையின்
தர்சனத்தையும் வசநத்தையும் வர்ஜிக்கவும் என்று ஸ்ம்ருதி இருப்
பதால். பத்தாவது தினத்திற்குப் பிறகு, ஸ்ரீதிகைக்குக் கர்மா
நர்ஹத்வ லக்ஷணமான ஸ்ரீதிகை. பத்துநாட்களிற் போல்
தர்சனநர்ஹத்வாதி ரூபாசௌசமல்ல. அவ்விதம்,

பைபந்நி:— புருஷ ப்ராஜையப் பெற்ற ஸ்ரீதிகையை
இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு கார்யங்களைச் செய்விக்கவும்,
ஸ்த்ரீ சிசுவைப் பெற்றவளை ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு செய்விக்க
வும். இதில்,

சந்திரிகையில்:— "இதில் கர்மங்கள் என்றதால், தானம்
முதலிய அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்கள் சொல்ல விரும்பப்
பட்டவை. இருபது நாட்கள் சென்றபிறகு என்பது பொருள்.
ப்ராஸவ தினம் முதல் இருபது நாட்கள் சென்றபிறகு தானாக
தர்மங்கள் செய்யப்படலாம் என்று பொருள். இவ்விதமிருப்ப
தால், ஸ்ரீதிகையின் விஷயத்தில், மூன்று வர்ணத்திய ஸ்ரீதிகா
விஷயத்திலும், ரக்தவீரகமேஹதுகமான ஆசௌசம், மூன்று
நுகத்தடி தூரம் தள்ளுவதற்கு மேதுவாயுள்ளது பத்துநாள்
வரையில். தொடக்கடாதென்பது முதலியதற்கு மேதுவாய்
உள்ளது, அந்தந்த ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள 10, 12, 15-

உபாஹவய-கூழ் | உபாநாதி யபேநாயிகாராக்ஷணம் து
விஜாதிஷு வுசுஜநநாமிஸ்திராசுவய-கூழ் | ஸ்ரீஜந
நாமிஸ்திராசுவய-கூழிதவமகவ்யு' உதி ॥

விஜாநெஸுரொழி—

“போதாஸுபேஜஸாஹந” உதெதக ஸ்வவஹார
யொமுதாபேசு | சுஜஷாயெஷு வுநம் கபேஸு வெ
நவநா விஸேஷ உதே. ஸுதிசா வுசுஜநநீமிஸ்திரா
சுவய-கூழி கபேஸு காரயெநாஸெந ஸ்ரீஜநநீமி' உதி ॥

வலிஷு—

ஸுதிசாஹ வவஹாரீ வுவஹாராஹ-தா மதா |
ஸ்ரீஸுதாபேசு காரயெஷு ஸ்ரீஸுதிசாபேசுதாஸுமி ॥
தயா விஸ்திராசுவய-கூழி யொமுதா வுஸுதா து யா'உதி ॥

ஸுதய-ஸாரொழி—

ஸுதிசா ஸவண-பாஸவெ மத வுவஹாரொ

நாட்கள் வரையில். தானதர்மாதிகளில் அதிகாரமில்லாமை என்றது,
மூன்று வர்ணங்களிலும், புத்ரனைப் பெற்றவருக்கு இருபது
நாள் வரையிலும், கன்யையைப் பெற்றவருக்கு ஒருமாத பர்யந்த
மும் என்று அறியவும்” என்றுள்ளது.

விஞ்ஞானேச்வரமும்:— “மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தை
யாகிருள் என்றது, வ்யவஹாரத்திற்கு மட்டில் யோக்யதை
யாகிருள் என்பது. அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்களிலோ, பைம
நஸியினால் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. புத்ரனைப் பெற்ற
ஸுதிசையை இருபது நாட்களாலும், கன்யையைப் பெற்றவளை
ஒரு மாதத்தாலும் கார்யங்களைச் செய்விக்கவும் என்று” என்றார்.

வரிஷ்டர்:— ஸுதிசைத்தின் முடிவில், ஸ்த்ரீ வ்யவஹாரத்
திற்கு யோக்யையாவாள். ச்ரேஸ்த ஸ்மார்த்தாதி கர்மங்களிலோ
எனில், ஸ்த்ரீ சிசுவைப் பெற்றவள் ஒரு மாதத்தாலும், புருஷ
சிசுவைப் பெற்றவள் இருபது நாட்களாலும் யோக்யையாய்
ஆகிருள்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸார்த்தமும்:— ஸுதிசையானவள், தன் வர்ணத்
திற்குரிய ஆசேஸம் சென்றபிறகு, வ்யவஹாரத்திற்கு

தெய்வ ! சுஜய்யாபெயர்ஷா கடுஷா து வுத்ருபுஸதி
 விஹாதிநாதிருண, ஸ்ரீபுஸதிபுஷாபெயர்ஷாபுதி ! கோஷா
 உபுத்ரு ஸாவநொ ஜெயம்' இதி ! னவம் உ விஜ்ஞானெஸ்வரீயா
 டிஷா புஸவதிநாராஷா விஹாதிநாதிருண கோதுநாஸளம்
 பூதீயதெ ! ஸ்ரீதிவநி, காயா து புஸவதிநாராஷா
 கணுநவெணொகூழ ! குஸளவஸாதககாரெண து ஸதிதிகாயா
 உஸதிநவிஹிதஸாநாநநுநாதிநாராஷா விஹாதிநாதி ஸதிமய
 கோஸதிதி ! னவம் ஸ்ரீஜநநெ உகாரிம்ஸதிநாதி துஷா
 உாராநுஸாரெண ! • உகாரிம்ஸதிநாதி ஸுஜபநநா
 ஸ்ரீபுஸதிதகெ ! திரிஸாஷவம்புஸவெ ஜ்ஞானெபுஷா
 மஹயொரவி' இதி || சுயபெயர்ஷா உஸகெஷா பூதி
 வாதிதம் ||

புலவாழ்வரே ||

யதும் உதவி கொடுத்த உதயம்—

‘சுயலாளுவதோ-நாஸாது-விஸ்தாசு-புலகெ ஸதா | சீதெ

யோக்கையே. அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்களிலோ, புத்ரனைப் பெற்றவள் 20 நாட்களாலும், பெண்ணைப் பெற்றவள் ஒருமாதத் தாலும் சுத்தையாகிறாள். இங்கு மாதமென்றதை ஸாவந மாதம் (30-நாட்கள்) என்று அறியவும். இவ்விதமிருப்பதால் விக்ஞானேச் வரீயம் முதலியவைகளில், ப்ரஸவதினம் முதற்கொண்டு 20-நாள் முதலியது மாதாவின் ஆசௌசம் எனத் தெரிகிறது. ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகையிலோவெனில், 'ப்ரஸவதினம் முதற்கொண்டு' என்று சப்த மூலமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆசௌச சதககாரோ எனில், 'ஸூதினைக்கு 10-வது நாளில் விதிக்கப்பட்ட ஸ்நானத் திற்கு மறுநாள் முதல் இருபதுநாள் சேர்ந்து ஒருமாதம்' என்றார். இவ்விதம் ஸ்த்ரீ ப்ரஸவத்தில் 40-நாட்கள் எனப் பட்டது சிஷ்டாசாரத்தை அனுஸரித்து. 'கன்யா ப்ரஸவத்தில் மாதாவுக்கு 40-நாள். புருஷ ப்ரஸவத்தில் 30-நாள். இரண்டு ப்ரஸவத்திலும் ஜ்ஞாதிக்குப் பத்துநாள்' என்று. இந்த அர்த்தமே தசகத்திலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ப்ரஸவாசௌசம்.

சதுர்விம்சதீமதத்தில்:— ‘ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன் உண்டாகும் ப்ரஸவத்தில் சிச் இறந்தாலும், பிழைத்திருந்தாலும்

ஜீவெவ்வி வா தவ்வினனொலிபாஸஸம்பா' உதி, வனதக்
 உறுகாயாம் ஸாக்ரதம் — சுயஸூனாவரோநாஸாக் = ஸவ்ஸி
 ரோஸாஹாஸுதி ஸெஷம் | ததெதக் ஸுதிதிகாவுதிரிசு
 ஸவிணவிஷயம் | ஸுதிதிகாவிஸவபுஸவிணவிஷயகெ, சுத
 உபஸம் ஸஜாத்ஸுதரோஸளம் தாஸு விஷுதெ' உதி வுதி
 வெபாஸுதவநவிரொயாவதெம் || வனவம் உபஸுதம் விஷுநா-
 ஸுபாஸுணஸு ஸவிணாநாம் ஜநநரேணயொ டுபாஸுஹரோஸள
 மம் | ஆபஸாஹம் ராஜநஸு வனாபஸாஹம் வெஸுஸு. ரோஸம்
 ஸுதிபுஸு' உதி, ததெதவிஷுவயநம் -- நவநெ டுபாஸி
 வாஸவி பூஸவெஸுதி ரோஸுதெம் | மிஸாயுதெ வான
 உவயநுதிபுண ஸஜாம்' உதி யாஜுவெஸுத நவநெ டுபாஸி
 ரோஸுபுஸவவிஷயம் வெதிதவம்' உதி ||

யது உதுவிபுஸதிதெ —

சுயஸூனாவரோநாஸாக்' உதி, சுஸுயாபுபு ஸவ்ஸி ரோஸா

மாதக் கணக்குச் சரியான தினங்களால் சுத்தி' என்றுள்ளது.
 இது சந்த்ரிகையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஒன்பதாவது
 மாதத்திற்கு முன் என்பதில் 7-ஆவது மாதம் முதல் என்று
 சேர்க்கவும். இவ்விதம் சொல்லியது, ஸுதிதிகையைத் தவிர்த்த
 மற்ற ஜ்ஞாதிகளைப் பற்றியது. ஸுதிதிகை முதலிய எல்லா
 ஸபிண்டர்களுக்கும் என்றால் முன் சொல்லிய வசநத்திற்கு
 விரோதம் நேரிடக்கூடும். இவ்விதமிருப்பதால், கிஷ்ணுவால்
 சொல்லப்பட்டுள்ள ‘ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸபிண்டர்களின் ஜநந
 மரணங்களில் பத்துநாள் ஆசெளசம். சுத்திரியனுக்குப் பன்னி
 ரண்டுநாள், வைச்யனுக்குப் பதினைந்து நாள், சூத்ரனுக்கு ஒரு
 மாதம், என்ற வசநம், யாக்குவல்க்யர் சொல்லியுள்ள — ‘ஒன்ப
 தாவது அல்லது பத்தாவது மாதத்தில் கடுமையான ப்ரஸவ வாயுக்
 களால் பாணம்போல் தாபத்துடன் கூடியதாய்க் கர்ப்பம் வெளி
 யில் தள்ளப்படுகிறது’ என்ற வசனப்படி, ஒன்பதாவது அல்லது
 பத்தாவது மாதத்திலுண்டாகிய ப்ரஸவத்தைப் பற்றியதென்று
 அறியப்படவேண்டும்” என்று.

சதுர்விம்சதிமதத்திலுள்ள: — ‘அதஸ்தாத் நவமாத் மாஸாத்’
 என்ற வசநத்திற்கோவெனில் இவ்விதம் அர்த்தம் — “ஏழாவது
 மாதம் முதல், ஒன்பதாவது மாதத்திற்குமுன் ப்ரஸவமானால்,
 ஆசெள. 11

ஞாஸ்ய நவரோஸாஹுடாக் ப்ருஸவெஸதி வித்ராஜீநாம் ரோஸ
ஸம்ஷ்யா தெரஹொஹிஸூஜிஃ | ஸூதிகாயா டஸாராத்யு |
நவரோஸாஹு ஸவிணாநாம் டஸாஹெந ஸூகிரிதி |
வஸவம் உ ஸவதெ கஷ்டெ வா சவப்ருஸவராவெ மஹநாஸெ
ஸதி வித்ராஜாத்யுஜீநாம் யயாக்ரேம் ஸவாஹேஷாஹோ
ஸளயம் ஸவதி | நவதெ டஸதெ வா ப்ருஸவெஸதி டஸாஹோ
ஸளயதி உந்ரி காவ்யுதிரத ரோயல்பாடிள வ்யவஸாவித்யு ||

சுநெது து —

‘சயஸாஸவரோநாஸாக்’ ஹதெதுதக் ரோத்யவித்ராஜாத்யு
வ்யுதிரிசுதஜீநாதிவிஷய்யு ! ,ஸவதெ வாஷ்டெ வாஷி நாரீ
ணாம் மஹவாதநெ | ரோதா வித்ராஹஸாஹம் ஸூதொஹி
ராணாம் தமெயவ உ’ ஹரி ஸ்ரணாக்’ ஹத்யாஹம் ||

சுவரெ து—

‘ஜாதேதெ தேதஜாதெ வா ஸவிணாநாம் டஸாஹ்யு’ ஹதி
ஹாரீதஸுரணாக் ஸவரோஸப்யுதி தேதஜாதெ ஜாதேதெ

பிதா முதலியவர்க்கு மாதக் கணக்கின்படியுள்ள தினங்களால்
சுத்தி. ஸூதிகைக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம். ஒன்பதாவது
மாதம் முதல் ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம்” என்று.
இவ்விதமிருப்பதால், ஏழாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்தில்
அபப்ரஸவ ரூபமான கர்ப்பநாசம் ஏற்பட்டால் பிதா, ப்ராதா,
ஜ்ஞாதி இவர்களுக்கு முறையே, ஏழுநாள் ஆசௌசமும், எட்டு
நாள் ஆசௌசமும் ஏற்படுகிறது. ஒன்பது அல்லது பத்தாவது
மாதத்திலானால் பத்துநாள் ஆசௌசம், என்று சந்த்ரிகா, ஸ்ம்ருதி
ரத்தன்ம், மாதவீயம் முதலியதில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிலரோவெனில்:— “ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன்பு’ என்ற
வசனம் மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஜ்ஞாதி
களைப் பற்றியது. “ஏழாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்தில்
கர்ப்பநாசம் ஏற்பட்டால் மாதா, பிதா, ஸோதான் இவர்களுக்குப்
பத்துநாள் ஆசௌசம்’ என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால் என்கின்றனர்.

மற்றும் சிலரோவெனில்:— ‘சிசு பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து
பிறந்தாலும் ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம்’ என்ற

வா ஸவிணாநாம் ஜநநநிதித்வம் வபுணபுரோஸளவழி' உதி
விஜ்ஞானெஸ்வரணாநியாநாசு, ஸவதோஷிஷு வித்யஜ்ஞானெஸ்வ
ரபுரோஸம் ஹவெசு' உதி வரதராஜ்யெயலியாநாசு, 'ஜீதஜி
தெவவி வா ஜாதஜீதெவாவதநாசு வரத்யு ! ஜ்ஞாதீநாம் ஸபு
தகம் வபுணபுஜ்ஜ உதி ஹாரீதஸாஸநத்யு' உதி ஸதகெவவி
ஹிதகாவது ஸவதோஷிஷ்யெயரவி ஜ்ஞாதீநாம் வபுணபுரோஸள
வழி' உத்யாஹம் ॥

சுத்யு வ்யவஸ்தோஹம்— ஸனநிஹிதாநாம் வித்யுஜ்ஞானெஸ்வ
ரபுரோஸவிணாநாம் ஸவதோஷிஷ்யெயரம் வபுணபுரோஸளவழி !
'ஜீதாவித்யுரபுரோஸம் ஸ்யாசு ஸ்வாதாரணாம் ததெயவ வ'
உதி ஜேநுநா விஸிஷ்ய ஸ்ரணாசு ! வித்யுஜ்ஞானெஸ்வரபுரோஸ
வ்யவஹிதஸவிணவிஷயம் 'சுயஜ்ஞானவதோஷாஸாசு' உதி ! நவஜீ
தோஸதோஸது வ்யவஹித்யுரபுரோஸாஹிஸதகம் ஸவபுரோஸவிணா
நாஜிவிஸெஷெண ஹவதி ! தத்யு ஹி வ்யவஸ்தோஷம் ! தயா

ஹாரீத ஸம்ருதியால், 'ஏழாவது மாதம் முதல் மரித்துப்
பிறந்தாலும், பிறந்து மரித்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநசௌசம்
பூர்ணமாய்உண்டு' என்று விக்ஞானேச்வரர் சொல்லியிருப்பதாலும்,
'ஏழாவது முதலாகிய மாதங்களில் பிதாவுக்கும், ஜ்ஞாதிக்கும்
பத்துநாள் ஆசௌசமாகும்' என்று வரதராஜ்யத்தில் சொல்லப்
பட்டிருப்பதாலும், 'இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து இறந்தாலும்
பதநத்திற்குப் பிறகு (5, 6-வது மாதங்களுக்குப் பிறகு) ஜ்ஞாதி
களுக்குப் பூர்ணசௌசம்' என்று சதகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்ப
தாலும், ஏழாவது எட்டாவது மாதங்களில் பூர்ணசௌசம்
என்கின்றனர்.

இவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகின்றனர்—'ஸந்நி
ஹிதர்களான பிதா, ப்ராதா போன்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஏழா
வது எட்டாவது மாதங்களில் பூர்ணசௌசம், 'மாதா பிதாக்க
ளுக்கு, ஸஹோதாரர்களுக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசம்' என்று
மனு விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதால். பிதா, ப்ராதா இவர்
களைத் தவிர்த்த, வ்யவஹித ஸபிண்டரைப் பற்றியது— 'ஒன்பதா
வது மாதத்திற்கு முன்பு' என்ற வசனம். ஒன்பதாவது மாதம்
முதல், ப்ரஸவ நிமித்தமான பத்துநாள் ஆசௌசம் எல்லா

வ ஸ்ருத்யதெ — ஷொஸெ ரோஸி ஸுதவெ' ஐதி | உவநிஷ்ஷி' உ-
ஷொ வா நவ வா ரோஸாநஞஸூயிக்ஷா பாவஆ஽ய ஜாயதெ' ஐதி ||

வண-ஃவிஸெஷாஸளமடூ ||

தத்ரு யயாவண-ஃரோஸளவரோஹ ஷக்ஷம் —

ஸுஷெஜிஸெபா ஷொஹெந ஆஷொஹெந ஸுஜிவம் |
வெஸ்யம் வணுஷொஹெந ஸுஷெபா ரோஸெந ஸுஜிதி' ஐதி ||

யாஜ்ஞவலூஸு —

க்ஷத்ருஸ்ய ஆஷொஹாநி விஸம் வணுஷெஸவ து |
த்ரிஸுஜிநாநி ஸுஷெஸ்ய தஷ-ஃ ந்யாயவதி-ஃநம்' ஐதி ||
ந்யாயவதி-ஃநம் = ஜிஸுஸுஸுஷாஜிநிரதஸ்ய ||

நேருரவி —

க்ஸுஸுஜா வோஸவாஸஸெ-ஃ ஸுதகெ஽வி தஸெயவ வ'
ஐதி || வோஸவாஃ = ஸவீணாஃ | தஸெயவ = ஷொஹஜித்ய-ஃ ||

ஸபிண்டர்களுக்கும் ஸமமாகவே ஏற்படுகிறது. அந்த ப்ராஸவத்தி
லன்றோ 'ப்ராஸவ சப்தம் முக்யமாகியது. அவ்விதமே ச்ருதி
யுள்ளது — 'தசமே மாஸி ஸுதவே' என்று. உபநிஷத்திலும் —
'பத்து அல்லது ஒன்பது மாதம் கர்ப்பத்தினுள் வஸித்துப் பிறகு
ஜரிக்கின்றது' என்று.

வர்ண விசேஷாசௌசம்.

வர்ணங்களுக்கேற்றபடி ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

நக்ஷத்ரம்: — ப்ராம்ஹணன் பத்து நாட்களாலும், க்ஷத்ரியன்
12-நாட்களாலும், வைச்யன் 15-நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு
மாதத்தாலும் சுத்தனாகிறான்.

யாக்ஞவல்க்யரும்: — க்ஷத்ரியனுக்குப் பன்னிரண்டு நாட்
களும், வைச்யனுக்குப் பதினைந்து நாட்களும், சூத்ரனுக்கு
முப்பது நாட்களும், ந்யாயவர்த்தியான சூத்ரனுக்குப் பதினைந்து
நாட்களும் ஆசௌசம். ந்யாயவர்த்தி = த்விஜர்களுக்கு சுச்ருஷை
முதலியதைச் செய்பவன்.

மனுஷ்யம்: — ஸபிண்டர்கள் ஐ ந ந த்தி லு ம் அசுத்தர்கள்,
அசுத்தி பத்துநாள் வரையில்.

வெய்யாயநொழி—

‘ஸவினெஷாடிஸாஹரோஸளவழி’ உதி ॥

ஸவத—

‘ஜாதஸூவி வியிடி-பூஷ வளவ வளவ கீநீஷிளி’ டிஸ ராடுருண ஸுஜெத வெஸுடுவவிவஜி-த’ உதி ॥

வ்யாஸொழி—

‘டிஸாஹம் ஸாவரோஸளவம் ஸவினெஷா விய்யதெ | ஜந நெழெவெடுவெ ஸூாணிவாணாம் ஸூஜிஜிதாழி’ உதி ॥

ஸூததூருெழி—

‘ஸாவரோஸளவம் டிஸராது ஜநநெழெவெ’ உதி ॥ வனத டிஸராதுஸளவம் ஸூாஹணவிஷயழி ॥

ஸம்முஹொழி—

‘டிஸாஹம் டிாடிஸாஹம் வ வகூம் ரோஸரிதி கூரோக் | ஸூாஹகூத்ரியவிபூபூவண-டாநாம் வகுண-டஸகுதகூ’ உதி ॥ ‘ரோவுகத-டாநவம் தாவடி’தி வவநம் ஸுஹகரே-டாநஹ-டகூ

போதாயனமும்:—ஸபிண்டர் விஷயத்தில் பத்துநாள்வரையில் ஆசெளசம்.

ஸம்வர்த்தர்:—ஜநநத்திலும் இதே விதி புத்திமான்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸபிண்டன் பத்துநாட்களால் சுத்தனாகிறான், வைச்வதேவ மனுஷ்டிக்கா தவனாய்.

வ்யாஸமும்:—ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் பத்துநாள் சாவாசெளசம் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநநத்திலுமிவ்விதமேயாகும் என்று சுத்தியை விரும்புகிறவர்களுக்கு.

மற்றொரு ஸம்ருதியிலும்:—சாவாசெளசம் பத்துநாள். ப்ராஸவத்திலுமிவ்விதம். இந்த தசராத்ராசெளசம் ப்ராம்ஹணைப் பற்றியது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:—10-நாள், 12-நாள், ஒரு பகூம், ஒரு மாதம்—என்று முறையே ப்ராம்ஹண, கூஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ர வர்ணங்களுக்குப் பூர்ணசெளசம். ‘முக்ய கர்த்தாவுக்கு ஸபிண்டகரணம் வரையிலாசெளசம்’ என்ற வசநம், சுபகர்மங்களுக்கு அர்ஹனல்லாதவன் என்பதில் தாத்தர்யமுள்ளது. ‘ஏகோத்திஷ்டத்

பரம | .வனகொழிஷ்டான வனவ ஸ்யாஸ ஸம்ஸத-ஸுஸுஜதா
கவயாஸ' உதி வவநாஸ ||

ஸ்யுத்யுனரெஷு-த- —

க்ஷத்ரியாஜீநாம் டிஸாஹாடிபொஹ்யாஸளவகலா டிஸரி-
தாஃ ||

யயா வராஸரம்—

க்ஷத்ரியஸு டிஸாஹெந ஸுகரே-மிரதஸு-மிஃ | தமெயவ
ஆடிஸாஹெந வெஸ்யுஸு-கிவிவாபு-யாஸ' உதி ||

தயா ஸாதாதவஃ—

.வனகாடிஸாஹாடி-ஜநெயா வெஸ்யு-ஆடிஸ-விஸயா |
ஸு-மி-பா-வி-ஸ-தி-ரா-தெ-ண-ஸ-கி-தெ-பு-த-ஸ-க-த-கெ' உதி ||

வலிஷ்டஸு—

.ப-ஹ-டி-ஸ-ரா-தெ-ண-ரா-ஜ-நெ-யா-வி-ஸ-தி-ரா-தெ-ண-
வெஸ்யு' உதி ||

கம்மிராஸாஹ—

.ஸ-வெ-டி-ஷா-ரெ-வ-வ-ண-டி-நா-ம்-ஸ-கி-த-கெ-பு-த-கெ-த-யா |
டி-ஸா-ஹா-பு-கி-ர-ய-வா-உதி-ஸா-தா-த-வொ-ப-ஸ்ய-லீக்' உதி ||

தின் முடிவிலேயே ஸம்ஸ்கர்த்தாவுக்கு ஆசெளசத்தினின்று சுத்தி,
என்ற வசனத்தால்.

மற்ற ஸம்ருதியிலோவெனில்:— கூத்திரியர் முதலியவர்க்கும்
பத்து நாள் முதலிய ஆசெளச கல்பங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.
எவ்விதம்?

பராசரர்:— ஸ்வகர்மத்தில் தத்பரனாகிய கூத்திரியன் பத்துநாட்
களாலும், அவ்விதமான வைச்யன் பன்னிரண்டு நாட்களாலும்,
சுத்தியை அடைவான். அவ்விதமே,

சாதாதபர்:— கூத்திரியன் 11-நாட்களாலும், வைச்யன் 12-
நாட்களாலும், சூத்ரன் 20-நாட்களாலும் ஜநமரணசெளசங்களில்
சுத்தனாகிறான்.

வஸிஷ்டரோவெனில்:— 'கூத்திரியன் 15-நாட்களாலும், வைச்யன்
20-நாட்களாலும் சுத்தனாகிறான்' என்றார்.

அங்கிரஸ்ஸோவெனில்:— 'அல்லது எல்லா வர்ணங்களுக்கும்
ஜநமரணசெளசத்திலும், மரணசெளசத்திலும் பத்து நாட்களால்
சுத்தி என்று சாதாதபர் சொன்னார்' என்றார்.

சூ விஜ்ஞாநெஸாஃ—

‘வனவ சிநெகொலாவாஸளவகூஃ வுபுதிஷு டிஸி-
தாஃ | தெஷாஃ மொகஸிபாவாநாவாநாதீவ வுபுஸாடிஸ-
கிவயொயீதி நாகு வுபுஸா பூடிஸ-புதெ’ உதி ||

சுநுமொபிஷுதிமொஸளவஸு ||

யடிா வுநஸு-பாவணாஜீநாஃ கூதி-யாடிய ஸவிணா
வவனி, ததூவ ஹாஃ தம்—

டிஸாஹாஹு-புதெ விபொ ஜநஹாநிஷு யொநிஷு |
ஷ்விஷு-விநெயெகெந கூதுவிட-புடி-யொநிஷு || ஸ-புடி
விட-கூதி-யாணாஃ து பூவாணெ ஸவ்விதெ ஸதி | டிஸா
தெண ஸ-பிஷு-பிதூவ கிமொடிவம்’ உதி ||

வனதடிவிகவிஷயஸு || கூதுவிட-புடி-ஜாதிநாஃ யடி லொ

இதில் வீஜ்ஞானேசுவர்:— ‘இவ்விதம் அநேக பேதங்களுள்ள
ஆசௌச கல்பங்கள் ஸ்ம்ருதிகளில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன.
அவைகள் லோகாசாமத்தில் இல்லாமலிருப்பதால், அவ்விஷயத்தில்
வ்யவஸ்தையைக் காண்பிப்பது அதிகமாய் உபயோகாரஹமல்ல
வென்று இவ்விடத்தில் வ்யவஸ்தை காண்பிக்கப்படவில்லை’
என்றார்.

அனுலோம ப்ரதிலோமாசௌசம்.

ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கு கூத்திரியர் முதலியவர்கள்
ஸபிண்டர்களானால், அவ்விஷயத்தில் ஆசௌசத்தைச்
சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதீ:— ‘ப்ராம்ஹணன், ஸவர்ணஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த
ஸபிண்டனின் ஜநமரணங்களில் பத்து நாட்களால் சுத்தனாகிறான்.
கூத்திரிய வைச்ய சூத்ராஸ்த்ரீகளிடம் பிறந்த ஸபிண்டர்களின் ஜந
மரணங்களில் முறையே ஆறு, மூன்று, ஒரு தினங்களால் சுத்தனா
கிறான். சூத்ரன், வைச்யன், கூத்திரியன் இவர்களுக்கு ப்ராம்ஹண
னின் ம்ருதியில் தசமாத்ரத்தால் சுத்தி என்றார் ப்ரம்ஹா’ என்று.

இது விபாகமாகத் தவரைப் பற்றியது. “கூத்திரிய வைச்ய
சூத்ராஜாதியர்களுக்கு ஜநமரணங்கள் ஏற்பட்டால், அவர்களுக்குப்

பேதஸுதகெ | தெஷாம் து வெததுகாஸளம் விவக்ரநாம்
து ரோதுக்யு' உத்யாவஸ்துஸஸுரணாக் ||

விஷ்ணுரவாஹ—

‘க்ஷத்ரியஸ்ய விஹிதெஷு ஸவினெஷு ஷயூத்ரு
த்ரிராத்ராவ்யாம் வெஸ்யஸ்ய ஸுதெஷு ஸவினெஷு ஷயூத்ருண
ஸுயி: | ஹீநவணடாநாம் ததித்யுஷெஷு ஸவினெஷு
ஜாதெஷு பேதெஷு வா ததாஸளவ்யவமரே ஸுயி:’ உதி ||

.வராஸுரம்:—

‘வனக்விணாஹு ஞாயாஜாம் வ்யயூரநிகெதநாம் | ஜந
ந்யுவி விவத்ள ய தெஷாம் ததுதிகம் ஹவெக்’ உதி || வனக்
விணாம் = உததிவணடம் உதாஜகொ பெஷாம் தெ தயா, வ்யய
யூரநிகெதநாம் = ஹீநவணடாம் ஹீயொ நிகெதநாந்யுததி
ஸாநாநி பெஷாம் தெ, ஞாயாஜாம் = வுத்ராம், ததுதிகம் =
உததிவணடஸம்வ்யாஸளவீத்யடம்: ||

வொயாயநெநாவீஸெஷெண ஞாஹ உத்யுக்ஷு—

‘க்ஷத்ருவிஹிதெஜாதீயா வ்யஸ்யுவித்யுஷு வாய்வாம் |
தெஷாரோஸளவெ விப்யஸ்ய ஞாஹாஹுயீரிஷ்யெ’ உதி ||

பிதாவின் ஆசெளசம். அவர்கள் விபக்தர்களானால் மாதாவின்
ஆசெளசம்” என்று ஆபஸ்தம்ப ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

விஷ்ணுவும்:— “க்ஷத்ரியனுக்கு வைச்யரும், சூத்ரரும்,
ஸபிண்டர்களானால், முறையே ஆறு நாள், மூன்று நாள் இவை
களால் சுத்தி. வைச்யனுக்குச் சூத்ரன் ஸபிண்டனானால் ஆறு
நாட்களால் சுத்தி. கீழ் வர்ணத்தார்களுக்கு மேல் வர்ணத்தார்
களான ஸபிண்டர்கள் பிறந்தாலும், இறந்தாலும் மேல் வர்ணத்
தாரின் ஆசெளச நிவ்ருத்தியால் சுத்தி” என்று.

பராசுரம்:— உத்தமவர்ணனை உத்பாதகயுடையவர்களும்,
ஹீநவர்ண ஸ்த்ரீகளை உத்பத்தி ஸ்தானமாயுடையவருமான புத்ரர்
கள் எவர்களோ, அவர்களுக்கு உத்தமவர்ணத்தைச் சேர்ந்த
ஆசெளசம் விதிக்கப்படுகிறது.

போதாயனர்:— விசேஷமின்றித் தசராத்ரம் என்கிறார்—
“க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர ஜாதீயர்கள் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸபிண்டர்
களானால் அவர்களின் ஆசெளசத்தில் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தச
ராத்ரத்தால் சுத்தி” என்று.

வராஸரெண து விஸெஷெனொகூழ் —

‘ஷ்யா து ஸ்யா திரா து ஸ்யாஷெகரா து க்ருபெண து’
ஐதி | சுநயொஸு வக்ஷயொராவடிநாவலிஷயக்ஷெந வ்யவஸூ ||

ஸஹஜாநாம் ஸாதிபுஷ்யதவஹாவாதெஷாம் ஸாதிபு
வஷெவாஸளவடி ||

தயா சிநம்—

‘ஸாதிபுராணாம் து ஸயசிபாணஸவெஷ்வஜம்ஸஜாம்
ஸ்யதாம்’ ஐதி ||

ஸூரவெஷ்வரி—

‘ஸளவாஸளவம் புகுவடீனி ஸாதிபுவகணஹஜாம்’
ஐதி ||

சுநயொஸிபுதிஹாநாஸாஸளவஸெஷ்வரஹ சூவஸூம்ஷம்—

‘ஸவெஷ்வா சிநயொஹாநா ஸாஸளவம் சாதுவமஹக்ஷ |
வெஷ்யகம் புகிஹாநா ஸாஸளவம் ஸஜிரிஷ்யதெ’ ஐதி ||

பராசரோவெனில் :— விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்— ‘ஆறு
நாள், மூன்று நாள், ஒரு நாள்’ என்று. இவ்விண்ணு பகஷங்களுக்
கும் ஆபத்காலம் அநாபத்காலம் இவைகளைப்பற்றி வ்யவஸ்தை
செய்யவேண்டும்.

ஸங்கராஜாதர்கள் சூத்ரர்களுள் உட்பட்டவர்களானதால் அவர்
களுக்குச் சூத்ரருக்குப்போல் ஆசெளசம். அவ்விதமே,

மனு :— ஸங்கராஜாதீயர்களெல்லாரும் சூத்ரர்களுக்கு ஸம
மான தர்மமுடையவர்களாவர்.

ப்ராம்ஹத்திலும் :— ஸங்கராஜாதீயர்கள், சூத்ரர்கள்போல்
சுத்தி, ஆசெளசம் இவைகளை அநுஷ்டிக்கின்றனர்.

அனுலோம ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசெளசத்தில் விசேஷத்
தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர் :— அனுலோம ஜாதீயர்கள் எல்லோருக்கும்
மாத்ரு வர்க்கத்தில்போல் ஆசெளசம். ப்ரதிலோமர்களுக்கு
ஆசெளசம் பித்ருவர்க்கத்தைப்போல் என்று ஸாதுக்கள் சொல்லு
கின்றனர்.

ஸுபிபுபு தியொரோநா ரோஸளவாஹாவ னவ | யதாஹ
ஹாரீதம்—

‘ந ஸுபிபுபு தியொரோநா ரோஸளவம் வாழவி கிணந’
ஐதி ||

ஜாவாலி:—

‘ரோஸம் ஸுபிபுபுபு செஷாணா ஸதாஸளவதி லிதி: !
தயாழவி ரோணெ தெஷா ஸாநரோத்ரம் வியீயதெ’ ஐதி ||

விஜ்ஞானெஸுரீயெ வ—

‘பு தியொரோ யதீஹீநா:’ ஐதி ||

ஸரோநொடிகாஸளவழ ||

ஸரோநொடிகாஸளவரோஹேநம்:—

‘ஜெநநெயுகொடிகாநா து திராநா ஹூகிரிஷ்யதெ’
ஐதி ||

வராஸா:—

‘ஹிநகுயெண ஸுபுஜி வ்ராஹணா: ப்ருதஸுபுதகெ’
ஐதி || வ்ராஹணாஸரோநொடிகா ஐதி செஷ: ||

சூத்ரனால் உண்டாகிய ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌசமே
இல்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

ஹரீதர் :— சூத்ரனால் பிறந்த ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌ
சம் கொஞ்சமும் இல்லை’ என்று.

ஜாபாலி:— சூத்ரனுக்கு ஒரு மாதம் ஆசௌசம், மற்றவர்க்கு
எப்பொழுதுமே ஆசௌசம் என்று வ்யவஸ்தை. ஆனாலும் மாணத்
தில் அவர்களுக்கு ஸநாநம் மட்டும் விதிக்கப்படுகிறது.

விஜ்ஞானேச்வரீயத்திலும்:— ப்ரதிலோமர்கள் தர்மமற்றவர்கள்.

ஸமாநோதகாசௌசம்.

மனு:— ஸமாநோதகர்களுக்குப் பிறப்பில் மூன்று நாட்
களால் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது.

பராசரர் :— ப்ராம்ஹணர்கள் சாவத்திலும், ஸுபுதகத்திலும்

தயா உ ஜாவாவி:—

‘ஃஸாஹெந ஸவிணாநாஃ ஸஃஜிஸூராத திராகுதம் |
ஸரோநொடிகாநாபிவி மொகுஜாநாபிஹம் ஸூபதழ்’ உதி ||

ஃஃவயம்—

‘ஸரோநொடிகாநாஃ குஹம் மொகுஜாநாபிஹம் ஸூபதழ்’
உதி ||

ஃஃஹஸூதிரவி—

‘ஃஸாஹெந ஸவிணாஹு ஸஃஜிணி ஃஃதஸகுதகெ |
திராகுண ஸகஃயூரஹு ஸாக்வா ஸஃஜிணி மொகுஜாஃ’
உதி || ஸகஃயூரஃ = ஸரோநொடிகாஃ | ஸூநம் து ரீரணவிஷ
யழ், ஜநூதி ஸமொகுஸூ ஸூநாஹாவாஸ ||

ஸஃஃஃஃ—

‘ஜாதெ உ ஸொஃகெ ஃஃஃஃஃ குஹம் ஸஃஃஃஃ ஃஃதா
ஃஃ’ உதி || உஃநயநாஸ ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
ரிதூஃஃஃ ||

மூன்று நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். ‘ஸமாரோதகரான’ என்று
சேர்க்கவும். அவ்விதமே,

ஜாபாவி — ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்து நாட்களாலும், ஸமா
நோதகர்களுக்கு மூன்று நாட்களாலும், ஸகோத்ரர்களுக்கு ஒரு
தினத்தாலும் சுத்தி.

தேவலர் :- ஸமாரோதகர்களுக்கு மூன்று நாளும், கோத்ரத்
தில் உண்டானவர்களுக்கு ஒருநாளும் என்றுவிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ப்ருஹஸ்பதியும்— ஸபிண்டர்கள் மரண ஜநநாசௌசங்களில்
தசராத்தரத்தாலும், ஸமாரோதகர்கள் த்ரிசாத்தரத்தாலும், ஸகோத்
ரர்கள் ஸ்நானத்தாலும் சுத்தராகின்றனர். ஸ்நானமோ மரண
விஷயம். ஜநநத்தில் ஸ்நானமில்லாததால்.

ஸங்க்ரஹத்தில்— ஸமாரோதகன் பிறந்தால் மூன்று நாள்
ஃஃசௌசம். உபநயனத்திற்குமுன் அவன் இறந்தால் ஸத்ய
ஃஃசௌசம்.

ஸஜா தீயஸாவிண்ணுழை ||

ஸஜாதீபெஷு ஸாவிணயா வயிதோஹதஸூஸ்வவிதிதள-

‘ஸவிண்ணுதா து ஸவெ-ஷா மொகு தவவவளரூஷி’
ஐதி || யதம் ப்ரஹ்மிஸனாநவிஸூஷம் ஸ கபிடிஸம், தது
நோநெ ததோஜிம் க்ரகா மணிதாம் வுதுவளதூடியம் ஸவத
வாரூஷவய-ஷாஸவிணாம் | தெஷாம் ஸவெ-ஷாம் கபி
டிஸஸனெ திஜாதாநாம் மொகுதம் வனகமொகுயக்ஷனெஸவாயி
ஸவாஸெ ஸதி ஸவிணுதா ஸவதீத்யூ-ம் | வனவம் வ கபிடிஸ
வூ-வம்ஸஸனெ திஜாதாநாம் ஐளஹிதுவளதூணாம் மொகு
ஸேஷாடிநெநாநு ஸவிணுதா ஸேவா ||

ಶಾಯಲೈಯೆ—

[illegible]

ஸஜாதீய ஸாபிண்ட்யம்.

ஸஜாதீயர்களுள் ஸபிண்டத் தன்மையின் முடிவைச் சொல்லு
கின்றனர்,

சங்கலிகிதர்கள்:— “ஸபிண்டத் தன்மை எல்லோருக்கும் ஒரே கோத்ரமிருந்தால், ஏழு புருஷர்கள் வரையிலுள்ளது.” எவன் முதற்கொண்டு வம்சம் பிரிகிறதோ, அவன் கூடஸ்தன். அவனது வம்சத்தில் அவனை முதல்வனாய் வைத்து எண்ணப்பட்டுள்ள புத்ரன் பௌத்ரன் முதலியவர்களாய் ஏழு புருஷர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள் ஸபிண்டர்கள். கூடஸ்தனின் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு ஒரே கோத்ரமாயிருந்தால் ஸபிண்டத்வம் இருக்கிறது என்பது பொருள். இவ்விதமிருப்பதால், கூடஸ்தனுடைய பெண் ஸந்ததியில் பிறந்த தெளஹிதர்களுக்கும், பிள்ளையின் ஸந்ததியில் பிறந்த பௌதர்களுக்கும் கோத்ர பேதம் இருப்பதால் பரஸ்பரம் அவர்களுக்கு ஸபிண்டத்வமில்லையென்று அறியவும்.

மாதவியத்தில்:— நான்காவதாயுள்ளவன் முதல் (மூவர்)
 லேபபாக்குகள் எனப்படுவர். பிதா முதல் உள்ளவர் (மூவர்)
 பிண்டபாக்குகள் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு ஏழாவதாயுள்ளவன்

ஸுபுதனரெ—

‘ஊய-ஓ வனுஸு வித்ராஜிஷய-ஓத்ராஜி வனுஸு |
ஸுபுதம் ஸஜாதீஸாவிணு ரெததனாகிஜெஷவி’ உதி || சுத்ர
ஜாதுகு-புடஸு வுதிரெசெண வனுஸு ஸாவிணு ஸுரணம்
வெஜிதவ்யம் | ததஸு தாஸுரம் ஸஹ ஸவ்வ-ஓருஷஜிதய-ஓ||

வொயாயநம்—

‘ஸவிணு தா சுபாஸவஜாக’ உதி ||

ஸுபுதனரெ—

‘ஸவெ-ஓஷாரெவ வண-ஓநாம் விஜெயா ஸவ்வளருஷீ |
ஸவிணு தா ததம் வஸுராக ஸஜாநொடிகய-ஓதா’ உதி ||

பிநுரவி—

‘ஸவிணு தா து வுருஷெ ஸவெ-ஓ விநிவத-ஓதெ | ஸஜா
நொடிகலாவஸு ஜநநாநொரவெடிநெ’ உதி || ஸவெ-ஓ வுரு
ஷெ சுதிசுரெனெ தடிஷ-ஓம் ஸவிணு தா நிவத-ஓத உத்ய-ஓம் ||

பிண்டதன் எனப்படுகிறான். இவ்விதம் ஸாபிண்ட்யம் ஏழு
புருஷர்கள் வரையுள்ளது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:—“பிதா முதல் மேலேயுள்ள ஐந்து பேர்
களிலும், புத்ரன் முதல் கீழேயுள்ள ஐந்து பேர்களிடத்திலும்,
இவர்களின் ஸந்ததியில் உண்டாகியவர்களிடத்திலும் ஸாபிண்ட்யம்
உண்டெனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது” என்றுள்ளது. இதில், பிண்ட
தாதா, கூடஸ்தன் இருவரைத் தவிர்த்து ஐந்து பேர்களிடம்
ஸாபிண்ட்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அவ்விருவரையும்
சேர்த்து ஏழு புருஷர்களிடம் ஸாபிண்ட்யம் உள்ளது என்பது
பொருள்.

போதாயனர்:— ஏழாமவன் வரையில் ஸபிண்டதை உள்ளது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஏழு
புருஷர்கள் வரையில் ஸபிண்டதை என்பது அறியத்தக்கது.
அதற்குப் பிறகு ஸமான்ரோதகதை ஏழு புருஷர்கள் வரையில்
அறியத்தக்கது.

மனுவும்:— ஸபிண்டத்வம் ஏழாவது புருஷனுக்குப் பிறகு

ஸுதுனரெவி—

ஸோநொடிகுலாவஸு நிவதுஸுநொடிகெ' உதி ||

வூரஸம்—

ஸோநொடிகுலாவஸு நுவதெ-தா-உ-த-பா-சு | ஜந
நாநொம் ஸுதெநெகெ ததூரம் மொசு-உ-தெ' உதி ||
ஜந உ நாநி உ ஜநநாநி | தபொம் ஸுரணம் யாவசு ஸோநொ
டிகுலாவ உதெநெகெ நெநெ | ததம் வரம் நிவத-த உது
ய-பா-சு ||

வாரஸம்—

சுலவபொதாவிணு ரோடிஸோதொநொடிகுலா' உதி ||

தீவிகாயா—

சுலபொசு பூக் ஸவிணாஸு அ-வி-பா சுலபொசு |
சு-ப-ஸ-பொநொடிகுலாஸு உதொநெ மொசு-உ-தெ' ஸுதொம்
உதி || உ-உ-ப-பொ-சு ஸோநொடிகுலாஸுரணம் விசெ-ப-ஸு
விஷயம் | சுவத-பா-சு தொநொடிகுலாஸுரணம் ஸனி-பி-த

நிவர்த்திக்கும். ஸமானோதக பாவமோவெனில், பிறப்பும், பெயரும்
தெரியாவிடில் நிவர்த்திக்கிறது.

மற்றொரு ஸம்ருதியில்:— ஸமானோதகத் தன்மை ஜன்மம்,
நாமமிவை தெரியாவிடில் நிவர்த்திக்கும்.

வ்யாஸர்:-ஸமானோதக பாவம், 14-ஆவது புருஷன் வரையில்
அனுவர்த்திக்கும். ஜன்ம நாமங்கள் தெரியும் வரையிலென்று
சிலர். பிறகு நிவர்த்திக்கிறது. பிறகு ஸகோதரத்வம் சொல்லப்
படுகிறது.

பாஸ்கர்:-ஏழாவது புருஷன் வரையில் ஸாபிண்ட்யம்.
பத்தாவது புருஷன் வரையில் ஸமானோதகபாவம்.

தீபிகையில்:-“8-ஆவது புருஷனுக்கு முன்னுள்ளவர்கள் ஸபிண்
டர்களாவர். 8-ஆவது புருஷன் முதல் மூன்று புருஷர்கள்:ஸமா
நோதகர்கள். இவ்விதம் இரண்டுவிதமாவர். அதற்குப்பிறகு
ஸகோதரர்களெனப்படுகிறார்கள்” என்றுள்ளது. பத்தாவது
புருஷன் வரையில் ஸமானோதகத்வம் சொல்லியது விதேசத்தி
லிருப்பவரைப்பற்றியது. 14-ஆவது புருஷன் வரையில் ஸமானோத

பெய்வதிஷு உதுஷுபுருவாருஷாடிஷுபுவி ஸெஷாவ
யாநாடிசாரா ஜநநாபெஷுநெவி ஸரோநொடிசுநிவ்யுதி
பாடி | 'ஜநநாநொரவெஷுநெ' உதி ருநுவயநம் ஸனிவித
பெய்வதிஷு வபுசுபவரிவாநாடிஷாவெந ஜநநாபி
வெஷுநாவெ உதுஷுபுருவாருஷாடிஷுபுவி ஸரோநொடி
சுநிவ்யுதிபாடி || 'சூவதோஷுபுரிசா ஸரோநொடிஷாவெ
யாவதம்வபுசுபுருவாருஷாடி' உதி வவிஷுஷுரணாடி ||

ஸமொதெஷு வ்யவஸூ உநிசூயா டிபிஷுதா—

'ஜநநாநொரஸூரணெந ஸரோநொடிசுநிவ்யுதிபாடி யெஷாந
நிவ்யுதி' தெ மொதெஷா ஸாகா ஸுஷுதி | யெஷாந ஜந
நாநொடிஸூரணெ ஸத்யுவி உதுஷுபுருவாருஷாடிசூரண
ஸமொதெஷு, தெஷாந ஸுநாநொதூயுதி | 'ஸரோநொடி
சுநாநொதூயுதி' மொதெஷாநாநொடிஷுதா' உதி ஜாவாவி

கதவம் சொல்லியது, ஸமீப தேசத்திலுள்ளவர்களுள். 14-ஆவது
புருஷனுக்கு மேலும் ஸ்நேஹம் லாலனம், முதலியவைகளின் வழி
யாய் ஜன்ம, நாமங்கள் தெரிந்தாலும், ஸமானோதகதவம் நிவர்த
திக்கின்றதென்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது. 'பிறப்பும், பெயரும்
தெரியாவிடில்', என்ற மனுவசநம், ஸமீப தேசத்திலிருப்பவர்களி
லும், பந்துத்வத்தைப் பரிபாலிப்பது முதலியதில்லாததால், பிறப்பு
பெயர் இவை தெரியாவிடில், 14-ஆவது புருஷனுக்கு முன்பும் ஸமா
நோதக பாவம் நிவர்த்திக்கின்றதென்பதில் தாத்பர்யமுடையது.
“7-ஆவது புருஷன் வரையிலோ, 10-ஆவது புருஷன் வரையிலோ,
ஒரே க்ராமத்தில் ஸம்பந்தமுள்ள வரையில் நினைக்கவேண்டும்”
என்று வஸிஷ்ட ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

ஸகோதர விஷயத்தில் முடிவு சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சந்திரிகையில்:— “பிறப்பும் பெயரும் தெரியாததால் ஸமா
நோதகபாவம் எவர்களுக்கு நிவர்த்தித்துள்ளதோ, அந்தக் கோதர
ஜர்கள் ஸ்நாநம் செய்வதால் சுத்தராகின்றனர். எவர்களுக்கு
ஜன்ம நாமங்கள் தெரிந்திருக்கும்போதே 14-ஆவது புருஷனும்
தாண்டியதால் ஸகோதரத்வமுள்ளதோ, அவர்களுக்கு ஸ்நான
மாத்ரத்தால் சுத்தி இல்லை. ஒருநாளாசௌசமுண்டு. ‘ஸமா
நோதகர்களுக்கு மூன்று நாள், ஸகோதரர்களுக்கு ஒரு நாள்

வயநவெஸ்யவம்விய மொகுஜிவிஷயகூசு' உதி | ஸவ்வள
ரூஷீஸவிண்தா ஸ்ராஹணாஜி ஸவ-வெண-ஷ- ஸரோநா ||

விஜாதீயஸாவிண்யம் சுந்யாஸாவிண்யம் ||

விஜாதீயெஷ- த்ரிபுரூஷாஷெவ ஸாவிண்யம் —

யஜாஹ வராஸாஸம் —

ஸவிண்தா து வுரூஷெ ஸவ்வெ விநிவத-தெ |
ஸஜாதீயெஷ- வெண-ஷ- உதுயெ- விஸஜாதிஷ- உதி ||
சுபுஷ்யஸஜாதீயெஷ- ஸவிண்தா ஸவ்வோஷ-விஷ- விநிவ
த-தெ | விஜாதீயெஷ- த்ரிபுரூஷாஷெ-விஷ- விநிவத-த
உதுய- ||

தயா உ ஸாதாதவம் —

புத்ராணாரிஸவிண்தாநாஸுத்ராநா உ யொஷிதா |
ஸவிண்தா து நிஷி-ஷா வித்யவகெஷ த்ரிபுரூஷ-
உதி || சுஸவிண்தாநா = விஜாதீயாநா, சுபுத்ராநா = சுஜ
தாநா-விஷாநாதித்ய- ||

ஆசௌசம்' என்ற ஜாபாஸி வசநம், இவ்விதமான ஸகோத்ரணைப்
பற்றியதால்" என்று. ஏழு தலைமுறை வரையில் ஸாபிண்ட்யம்
என்றது ப்ராம்ஹணன் முதலான எல்லா வர்ணங்களுக்கும்
ஸமானமாம்.

விஜாதீய ஸாபிண்ட்யமும், கன்யா ஸாபிண்ட்யமும்.

விஜாதீயர்கள் விஷயத்தில் மூன்று புருஷர் வரையிலேதான்
ஸாபிண்ட்யம்.

பராசார்—“ஸமானஜாதீய வர்ணங்களில் ஸபிண்டத்வம் 7-ஆவது
புருஷனிடத்தில் நிவர்த்திக்கின்றது. பின்னஜாதீயர்களிடத்தில்
4-ஆவது புருஷனிடத்தில் நிவர்த்திக்கின்றது.” கூடஸ்தனுக்கு
ஸமான ஜாதீயர்களில் ஸபிண்டத்வம் ஏழாவது புருஷனுக்குப்
பிறகு நிவர்த்திக்கின்றது. விஜாதீயர்களில் மூன்று புருஷர்களுக்
குப் பிறகு நிவர்த்திக்கின்றதென்பது பொருள். அவ்விதமே,

சாதாதபர்:— விஜாதீயர்களான புருஷர்களுக்கும், விவாஹ
மாகாத பெண்களுக்கும் ஸாபிண்ட்யம் பித்ரு பக்ஷத்தில் மூன்று
புருஷர்கள் வரையில் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ வனவ —

யபெடுகஜாதா வஹவம் வ்யயக்^வகெத்ரா^வம் வ்யயமுநாம் |
வனகவிணாம் வ்யயக்^வஸளவாம் விணஸாவதக்தெ த்ரிஷு^வ’
ஐதி || வனகஜாதாம் = வனகஸூரீ^வவ்யாஹணாபெஜாதாம், வ்யய
கெத்ரா^வம் = ஹிஹஜாதீயாஸு^வ ஹ்ரிஷு^வ ஜாதாம், சுத வனவ வ்யய
முநாம், வனகவிணாம்-ஸவிணாம், விணஸாவதக்தெ த்ரிஷு^வ =
தெஷாம் த்ரிவருஷநெவ ஸாவிணயித்யுயம் ||

வ்யாஸொ^வவி—

‘யெ கெகஜாதா வஹவா ஹிஹயொநய வனவ வ | ஹிஹ
வணயாஸு ஸாவிணயம் ஹவெதெஷாம் த்ரிவருஷம்’ ஐதி ||

வ்யவரஸரொ^வவி—

‘தாவதத^ததகம் மொத்ரு வதமுய^வவருஷெண து’
ஐதி | தத^ததகம் = ஹிஹஜாதீயஸததி விஷயொகதம் ஸுத
கழ | தாவஸுயாவதிவருஷம் | வதமுய^வவருஷெண
து நிவதகத ஐத்யுயம் ||

யது வரஸரெண ஸஜாதீயெஷு வனூரீஷு ஸா
விணயிவதிவ^வவகஸாஸளவதாரதயி^வகதழ—

சாதாதபரே:— ப்ராம்ஹணன் முதலிய ஒரு வர்ணத்தானிட
மிருந்து, பின்ன வர்ணைகளான ஸ்த்ரீகளிடம் பிறந்தவர்களான
ப்ருதக் ஜநங்கள் ஸபிண்டர்கள், அவர்களுக்கு ஆசௌசம் தனி,
ஸாபிண்ட்யமும் மூன்று புருஷர்கள் வரையில் தான்.

வ்யாஸரும்:— ஒருவனிடமிருந்து பலவர்ணமுள்ள பல ஸ்த்ரீ
களிடம் பிறந்தவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்கு ஸாபிண்ட்யம்
மூன்று புருஷர் வரையில்.

வ்ருத்த பராசரமும்:— பின்ன ஜாதீயரின் ஸந்ததி விஷயத்தில்
சொல்லிய ஸுதகம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில் தான். நாலாவது
புருஷன் முதல் நிவர்த்திக்கின்றது.

பராசரால்:— “ஸஜாதீயர்களில், ஐந்தாவது புருஷன் முதலிய
வர்களிடம் ஸாபிண்ட்யம் நிவர்த்திப்பது முதலாக ஆசௌசத்தில்
தாரதம்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.—“ஒரு வம்சத்தில் பிறந்த

ஓயா^ஹஅ^ஹஓ^ஹபொ^ஹதி வ^ஹன^ஹஓ^ஹரோ வா^ஹzz தவ^ஹஸஜி^ஹ | வ^ஹத^ஹயெ^ஹய^ஹ ஓ^ஹஸா^ஹராத்^ஹஸ்யா^ஹக்ஷ^ஹணி^ஹஸா^ஹம் வ^ஹஸி^ஹ வ^ஹன^ஹஓ^ஹ || வ^ஹஷ^ஹவ^ஹத^ஹர^ஹஹா^ஹஹ^ஹஸி^ஹவ^ஹஓ^ஹரே த^ஹ ஹி^ஹந^ஹத^ஹயா^ஹக்ஷ^ஹ | சூ^ஹத^ஹவ^ஹஸஜி^ஹ வ^ஹன^ஹஓ^ஹரீ^ஹ, வா^ஹ ஸ^ஹவா^ஹக்ஷ^ஹ வ^ஹஷ^ஹஸ^ஹவ^ஹஓ^ஹரோ வா^ஹ ஓ^ஹயா^ஹக்ஷ^ஹ = வி^ஹண^ஹா^ஹஅ^ஹஹ^ஹஓ^ஹரோ^ஹபொ^ஹதி | வி^ஹத^ஹய^ஹக^ஹக்ஷ^ஹ க^ஹய^ஹப^ஹஸ்ய^ஹரோ^ஹர^ஹஹ^ஹ ம^ஹண^ஹநா^ஹயா^ஹம் வ^ஹத^ஹயெ^ஹய^ஹ ஓ^ஹஸா^ஹராத்^ஹஸ^ஹள^ஹவ^ஹம் வ^ஹன^ஹஓ^ஹரே வ^ஹய^ஹா^ஹத^ஹரி^ஹத^ஹரி^ஹ ||

ய^ஹடி^ஹவி^ஹ தி^ஹந^ஹஹ^ஹநா^ஹக்ஷ^ஹடி^ஹ—

‘த^ஹயா^ஹணா^ஹஓ^ஹடி^ஹக^ஹம் க^ஹய^ஹடி^ஹம் தி^ஹஷ^ஹ வ^ஹண^ஹம் ப^ஹவ^ஹத^ஹடி^ஹதெ^ஹ | வ^ஹத^ஹய^ஹடி^ஹம் வி^ஹண^ஹா^ஹதெ^ஹஷ^ஹம் வ^ஹன^ஹஓ^ஹரோ ந^ஹவ^ஹவ^ஹடி^ஹதெ^ஹ’ ஹ^ஹதி ||

ய^ஹடி^ஹவி^ஹ ம^ஹள^ஹத^ஹஹ^ஹநா^ஹக்ஷ^ஹடி^ஹ—

‘வி^ஹண^ஹா^ஹய^ஹடி^ஹதி^ஹம் வ^ஹன^ஹஓ^ஹரே ஸ^ஹவ^ஹஓ^ஹரே வா^ஹ’ ஹ^ஹதி | ஸ^ஹவ^ஹவி^ஹண^ஹா^ஹ ஸ^ஹவ^ஹவ^ஹய^ஹய^ஹடி^ஹரி^ஹத^ஹரி^ஹ ஸ^ஹடி^ஹத^ஹய^ஹத^ஹவ^ஹந^ஹஸ்ய^ஹஸ்ய^ஹ வ^ஹ வ^ஹரா^ஹஸ^ஹ ரா^ஹடி^ஹவ^ஹந^ஹஸ்ய^ஹ வி^ஹக^ஹஸ்ய^ஹ ஓ^ஹடி^ஹவ^ஹடி^ஹம் ஹ^ஹதி ஓ^ஹய^ஹலீ^ஹயெ^ஹ || வ^ஹந^ஹத^ஹவி^ஹ வ^ஹடி^ஹவ^ஹரா^ஹவி^ஹய^ஹக^ஹக்ஷ^ஹ ஓ^ஹடி^ஹம^ஹன^ஹா^ஹவி^ஹஷ^ஹய^ஹக^ஹவ^ஹந^ஹ ய^ஹொ^ஹஜ^ஹநீ^ஹய^ஹரி^ஹதி ஸ^ஹடி^ஹதி^ஹர^ஹத^ஹ வி^ஹஜ^ஹா^ஹநெ^ஹஸ்ய^ஹய^ஹா^ஹடி^ஹவ^ஹவி^ஹஹி^ஹத^ஹடி^ஹ ||

ஐ^ஹந்தா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹவ^ஹது தா^ஹய^ஹத்தி^ஹலீ^ஹரு^ஹந்த^ஹம் வி^ஹச்சே^ஹத^ஹத்^ஹதை^ஹ அ^ஹடை^ஹகி^ஹர^ஹு^ஹன்^ஹ. நா^ஹலா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹத^ஹப்^ஹ ப^ஹத்^ஹது நா^ஹட^ஹக்^ஹளா^ஹல் சு^ஹத்தி^ஹ. ஐ^ஹந்தா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹது ஆ^ஹறு^ஹ நா^ஹட^ஹக்^ஹளா^ஹல் சு^ஹத்தி^ஹ. ஆ^ஹறு^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹது நா^ஹன்^ஹகு^ஹ நா^ஹட^ஹக்^ஹளா^ஹல் சு^ஹத்தி^ஹ. ஏ^ஹழா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹது மூ^ஹன்^ஹது^ஹ நா^ஹட^ஹக்^ஹளா^ஹல் சு^ஹத்தி^ஹ.” தா^ஹய^ஹம் = பி^ஹண்ட^ஹம். ஐ^ஹந்தா^ஹம^ஹவ^ஹன், ஆ^ஹறு^ஹம^ஹவ^ஹன், ஏ^ஹழா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹவ^ஹது பி^ஹண்ட^ஹத்தி^ஹலீ^ஹரு^ஹந்து^ஹ வி^ஹச்சே^ஹத^ஹத்^ஹதை^ஹ அ^ஹடை^ஹகி^ஹர^ஹு^ஹன்^ஹ. பி^ஹத்^ஹரு^ஹப^ஹக்ஷ^ஹத்தி^ஹல் கூ^ஹட^ஹஸ்த^ஹனை^ஹ ஆ^ஹர^ஹம்^ஹபி^ஹத்^ஹது எ^ஹன்^ஹனு^ஹகை^ஹயி^ஹல் நா^ஹலா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹத^ஹப்^ஹ ப^ஹத்^ஹது ரா^ஹத்^ஹர^ஹம் ஆ^ஹசெ^ஹள^ஹச^ஹம். ஐ^ஹந்தா^ஹம^ஹவ^ஹன^ஹு^ஹக்^ஹது ஆ^ஹறு^ஹநா^ஹளா^ஹசெ^ஹள^ஹச^ஹம் எ^ஹன்ப^ஹது மு^ஹத^ஹலி^ஹய^ஹது, எ^ஹன்^ஹது சொ^ஹல்^ஹல^ஹப்^ஹப^ஹட்ட^ஹத^ஹம்,

ம^ஹனுவா^ஹல்:— “மூ^ஹன்^ஹது^ஹபே^ஹர்க^ஹளு^ஹக்^ஹது உ^ஹத^ஹக^ஹதா^ஹந^ஹம் செ^ஹய்^ஹய^ஹ வே^ஹண்^ஹட^ஹம். மூ^ஹன்^ஹது^ஹபே^ஹர்க^ஹளு^ஹக்^ஹதுப்^ஹ பி^ஹண்ட^ஹம் கொ^ஹடு^ஹக்^ஹக^ஹப்^ஹப^ஹட^ஹ வே^ஹண்^ஹட^ஹம். நா^ஹலா^ஹம^ஹவ^ஹன் இ^ஹவா^ஹர்க^ஹளு^ஹக்^ஹதுப்^ஹ பி^ஹண்ட^ஹம் கொ^ஹடு^ஹப்^ஹப^ஹவ^ஹன், ஐ^ஹந்தா^ஹம^ஹவ^ஹனி^ஹல்^ஹகை^ஹ.” எ^ஹன்^ஹது சொ^ஹல்^ஹல^ஹப்^ஹப^ஹட்ட^ஹத^ஹம்,

கே^ஹள^ஹத^ஹய^ஹரால்:— “ஐ^ஹந்தா^ஹவ^ஹது பு^ஹரு^ஹஷ^ஹனி^ஹட^ஹத்திலோ, ஏ^ஹழா^ஹவ^ஹது பு^ஹரு^ஹஷ^ஹனி^ஹட^ஹத்திலோ பி^ஹண்ட^ஹ நி^ஹவ்^ஹரு^ஹத்தி^ஹ” எ^ஹன்^ஹது சொ^ஹல்^ஹல^ஹப்^ஹப^ஹட்ட^ஹத^ஹம் ஆ^ஹகி^ஹய^ஹ இ^ஹவை^ஹக^ஹளு^ஹக்^ஹதும் ‘ஸா^ஹபி^ஹண்ட^ஹய^ஹம் ஸ^ஹப்த^ஹ பூ^ஹரு^ஹஷ^ஹம்’ எ^ஹன்ப^ஹது

யது யாஜுவயெய்மொகது—

‘வனூரோசு ஸவோடிபுடும் போதுதம் விதுத ஸுயா’
உதி || வனது கநூலிஷயெ வனூரெயபுடும் ஸாவிணு
புதிவாடிநம் விவாஹநிஷெயாடிபு | சூசுளவலிஷயெ து
திவருஷுஷெவ கநூலாவிணுபு ||

தயா உ வலிஷம்—

‘சுபுதாநாம் து ஸ்ரீணாம் ஸாவிணு திவரு
ஷம் விஜதாயதெ’ உதி ||

ஈஹ—

‘வுதூணாஸவண-பாநாபிபுதாநாம் உ யொஷிதாபு |
ஸவிணுதா விநிதி-ஷா விதுவகெது திவருஷி’ உதி ||

சுயிஸுதள உ—

‘ஸ்ரீஷு திவருஷம் ஜெயம் ஸவிணகம் திஜோததி’
உதி ||

முதலாகிய மற்ற ஸ்ம்ருதி வசனங்களுக்கும் விகல்பம் அறியத்
தக்கது என்று மாதவியத்திலுள்ளது. இது சிஷ்டாசார விருத்தமா
யிருப்பதால் யுகாந்தர விஷயமென்று சேர்க்கவேண்டுமென்று,
ஸ்ம்ருதிரத்தம், விஞ்ஞானேச்சவரீயம் முதலியதில் சொல்லப்பட்டு
உள்ளது.

யாக்குவல்க்யர்:— “மாதாவினிடமிருந்து ஐந்து புருஷ
னுக்குப் பிறகும், பிதாவினிடமிருந்து ஏழு புருஷனுக்குப் பிறகும்
ஸாபிண்ட்ய நிவ்ருத்தி” என்று சொல்லிய வசனத்தில் கன்யா விஷ
யத்தில் ஐந்தாமவன் வரையில் ஸாபிண்ட்யத்தைச் சொல்லியது
விவாஹநிஷேதத்திற்காக. ஆசௌசவிஷயத்திலோ த்ரிபூருஷ
பர்யந்தமே கன்யா ஸாபிண்ட்யம், அவ்விதமே,

வனிஷ்டர்:— ‘விவாஹமாகாத ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாபிண்ட்யம்
த்ரிபூருஷமெனத் தெரிகிறது’ என்றார்.

சங்கநம்:— “அஸவர்ணரான புத்ரர்களுக்கும், வீவாஹம்
ஆகாத ஸ்த்ரீகளுக்கும், பித்ரு பக்ஷத்தில் மூன்று புருஷ பர்யந்தம்
ஸாபிண்ட்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது” என்றார்.

அக்னி ஸ்ம்ருதியிலும்:— ஓ ப்ராம்ஹணேத்தம! ஸ்த்ரீகள்
விஷயத்தில் ஸாபிண்ட்யம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்.

ஸ்ரஹவாராணை உ—

ஸவிண்தா து சுநாநா ஸவணநாநா த்ரிவதி
ருஷீ | வனகொடிகாஸ்ததெஸாஜம் நிதிஷ்டாஸு த்ரிவதி
ருஷாம்' உதி ||

ஸ்யத்யஸாஸாரெ—

ஸ்ரீஷு ஸாவிண்யம் த்ரிவதிருஷதெவ வா சுபுதாஸு'
உதி || புதாநா து ஸ்ரீணா ஸவவாருஷதெவ
ஸாவிண்யம் ||

யஜாஹ வ்யாஸம்—

புதாநா து தயா ஸ்ரீணா ஸாவிண்யம் ஸவவதி
ருஷம் | நாஸீணா ஹதபுஸாவிண்யம் ப்ராஹ டெவம் ப்ரா
வதி' உதி ||

ஸ்யத்யஸாரெஉதி—

ஸுமொதாசு ஸ்யுதெ நாஸீ விவாஹாதவதெ வதெ |
வனகஸம் ஸா மதா ஹதம் விணெ மொதெய ஸதிதகெ'
உதி ||

பரம்ஹபுராணத்திலும்:— ஸவர்ணையான பெண்களுக்கு மூன்று
புருஷர் வரையில் ஸாபிண்ட்யம். பிறகு மூன்று புருஷர்கள்
ஸமானோதகர்கள்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— விவாஹமாகாத ஸ்த்ரீகளுக்கு
ஸாபிண்ட்யம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்தான்.

விவாஹிதைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கோ ஏழு புருஷர்கள்
வரையிலுமே ஸாபிண்ட்யம். அதைப்பற்றி,

வ்யாஸர்:— 'விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாபிண்ட்யம்
ஏழு புருஷர்கள் வரையில். விவாஹிதைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு
பர்த்ருகுலத்தில் ஸாபிண்ட்யத்தைச் சொல்லுகிறார் ப்ராஜாபதி'
என்றார்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— ஸ்த்ரீ, விவாஹத்தில் ஸப்த பதி
ஆனவுடன் தனது கோத்ரத்தினின்றும் விலகுகிறாள். அவள்,
பிண்டத்திலும், கோத்ரத்திலும், ஸூதகத்திலும் பர்த்தாவின்
ஐக்யத்தை அடைகிறாள்.

சுபுதவியா ஜநுமி ரோணெ வாஸளவயுவஸா சுதா ஸதகெ-
 'சுதிவபுரூஷெவாவம் கநூயா ரேதிஜநுநொம் |
 சுவவவபுரூஷம் வுஸஸாவிணு வ தயா அயொம்' உதி ||
 கநூயா ரேதிஜநுநொஸ்தொம் யாவதயம் வுரூஷா சுநு
 சூரொ வவனி, தாவடியம் வவதி | வுஸம் வுரூஷவயு
 ரேதிஜநுநொரா ஸவவபுரூஷவம் வவதி | உவயசு சூந்
 சுலிவியள | ததஸூராவயிவபுதாநா வுரூஷாணா ததத
 தூணா வாவயிதொம் ஸவெ-ஷாவம் வவதி | தயா அயொம்
 ஸூவபுஸயொம் கநூவிஷயெ திவபுரூஷம் ஸாவிணு ||
 வுரூஷவிஷயெ ஸவவபுரூஷிதயம் | சுசு கபிடஸு
 ஸாநீயகாசு கபிடஸுசூராதூரவாஸளவம் வவதி ||

தயா ஸுததூரெ—

'சுதவபுசுவிதயூராதவிதயூர் ஸூவஸபுதகெ |
 டுரூராதெண ஸுபுனி நாதெஷா ஸபுதகம் வவெசு' உதி ||
 சுதஸஸெந ஜநக உவதெ | தெந வுசூராயம் புகெசு
 ரிவிஸம்வயுதெ ||

தீவிகாயா—

'வுதீ வளதீ தயா ஸூதீ தயா ஸவஜவபுசுவி |
 விதஸவஜவபுதீ வ வனூநா ஸபுதிகாவியி' உதி ||

விவாஹமாகாத ஸ்திரீயின் ஜநநத்திலும், மாணத்திலும்
 ஆசெளசத்தின் வ்யவஸ்தை சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சதகத்தில்:— கன்யகையின் மாண ஜநநங்களில் மூன்று
 புருஷர்கள் வரையிலுமே ஆசெளசம். புருஷனின் ம்ருதி ஜநநங்
 களில் ஏழு புருஷர்கள் வரையில். அவ்விருவர்களின் ஸாபிண்ட்
 யமும் அப்படியே. இதில் கூடஸ்தனுக்கு ஸமாநுதலால் கூடஸ்த
 னின் ப்ராதாவுக்கும் ஆசெளசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— பெண்ணின் ஜநநத்தில், தகப்பன்
 அவனின் புத்ரன், பிதா, அவனின் ப்ராதா, பித்ருவ்யன், அவனின்
 புத்ரன் இவர்கள் பத்து நாட்களால் சுத்தராசின்றனர்.

தீபிகையில்:— புத்ரீ, பெளத்ரீ, பகிதீ, ப்ராதாவின் புத்ரீ,

ஸம்முஹெ வ—

‘சுந்யுகாஜநநெ ஸ்ராத்வித்யதஜ்ராத்யதஹுதாஃ | விதா
ஹஸு தஜ்ராதா ஸுஜ்நி டிஸராதுத’ உதி ||

ஸம்முஹானுரெ வ—

‘வஹ்ஸி ஜாதெ ஸவிணாநாஃ ஸ்ரீயாஃ வித்ராஃ விதஃ
விதஃ | ஸொடிராணாஃ வித்யுராணாஃ தஹுதாநாஃ
ஹவெசு’ உதி || ஸொடிராணாஃ ஸ்ராத்யுணாதித்யுடஃ | ஸொடி
ஸவொ ஹிநொடிஸாஸ்யுஹவயக்ஷக் | த்ரிவஹுஷாத
வட்திஃ ஹிநொடிராணாஃ ஸவெடாடிஃ ஸுதகஃ ஸரிநடி ||

தது விஸெஷஃ ஸ்யுட்தெ— ‘ஹிநொடிஸாஸ்ய ஹயடா து
ஸ்ரீயுஸூதா ஹவெஷி | ஸ்ராத்யுடாஹரிஸளஹம் தது
சுஸ்ய ந விஷுதெ’ உதி || ஹிநொடிஸாஸ்யுஹத்யுதாஃ வ
சுராஃ ஜாதாயா ஹிநொடிஸாஸ்யுஹத்யுஹவயடி, ந து தது
சுஸ்யுத்யுடஃ ||

பித்ருவ்யனின் புத்ரீ என்ற இவ்வைந்து பேர்களுக்கும் ஜநந்தில்
பத்துநாளாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பெண் பிறந்தால், பெண்ணின் ப்ராதா,
பிதா, பிதாவின் ப்ராதா, அவனின் புத்ரன், பெண்ணின் பிதா
மஹன், அவனின் ப்ராதா என்ற இவர்கள் பத்து நாட்களால்
சுத்தராவர்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்திலும்:— புருஷ ப்ரஜை பிறந்தால்
ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஆசௌசம். ஸ்த்ரீ ப்ரஜை பிறந்
தால், மாதாபிதாக்கள், பிதாவின் பிதா, ஸோதரர்கள் (ப்ராதாக்
கள்), பித்ருவ்யர்கள் என்ற இவர்களுக்கு மட்டில் ஆசௌசம்.
இதில் ஸோதர சப்தம் பின்னோதரரையும் சொல்லும். த்ரிபுருஷர்
களுக்குள் உள்ள பின்னோதரர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த
ஆசௌசம் ஸமானம்.

அதில் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது:— ‘பின்னோதர ப்ராதா
வின் பார்யை ஸ்த்ரீ ப்ரஜையை ப்ரஸவித்தால், பின்னோதர ப்ராதா
வுக்கு மட்டில் பத்து நாள் ஆசௌசம். அவனின் புத்ரனுக்கு
ஆசௌசமில்லை.

விஞ்ஞாஜிபாபரநவாணிவீயாஹைதுகவாசு | தஜெதுகம்
தஜநகதயா விதம் சுயனிகவரம்வரயா, ரோதுமடலாணி
மடநாநுகுமெ ரெணயா ஸாக்ஷாசு, ததஸு மாருதயா
ஸாநரோதூநவநொடி ஸுதகம் ரோதுரெவ ஸுரான
விதம் | ஸாநரோதூண விதா ஸுமி | சுவநாஸாக் ஸுமட
யொமொ ஹதி' இதி ||

தயா உ ஸுதுனாடி—

‘ஜநநெவெதுநாதாவிஞ்ஞா டிபாதுரெவாஸுமடநா
தகம் நானெடுஷாம் ஜோதீநாடி’ இதி || ரெண ஸவிணாநா
ஸுஸுஸுக்ம் யயா ஜநநெவெதுதஸுஸுஸுக்ம் தயா ரோதா
விஞ்ஞாரெவ ஹதி | நானெடுஷாம் ஸவிணாநாம் ஜாயரோந
பூரணிவீயாகதடூதூணிதாநாடி | ரோதாவிஞ்ஞாடிஜெவி
ஸாநரோதூநவநொடி ஸுஸுமடநஹைதுஹித ரோஸள உ
ரோதுரெவெதுயடம் ||

களுக்கு உண்டாகும் ப்ராணியின் பீடைக்குக் காரணமாகுவதால்.
அதற்கு ஹேதுவாயிருப்பது பிதாவுக்கு அந்த ப்ராணியை
உண்டாக்கியதால் உள்ள பரம்பராஸம்பந்தத்தால். மாதாவுக்குக்
கர்ப்பத்தினின்றும் வெளிவருவதற்கு ஸாக்ஷாத் அனுகூலமான
ப்ரேரணத்தால். முந்தியதைவிட அதிகமானதால் ஸ்நானத்தால்
மட்டில் போக்கக்கூடாத ஸூதகம் மாதாவுக்கே உள்ளது. பிதா
வுக்கு இல்லை. ஸ்நானம் செய்வதாலேயே பிதா சுத்தனாகிறான்.
பாபம் நசிப்பதால் ஸ்பர்சத்திற்கு யோக்யனாகிறான்” என்று.

அவ்விதமே, மற்றொரு ஸ்ம்ருதி:— “ஜநந்திலும் மாதா
பிதாக்களுக்கு இந்த ஆசௌசமுண்டு. ‘அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண
சௌசம்’ மாதாவுக்கு மட்டில். மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்கில்லை’ என்
கிறது. இதன் பொருள் — “மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு
அஸ்ப்ருச்யத்வம், எப்படியுள்ளதோ, அப்படி ஜநந்திலும். இந்த
அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாபிதாக்களுக்குமாத்நிரம் உண்டாகிறது.
மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநிக்கும் ப்ராணியின் பீடையில் கர்த்ரு
த்வம் இல்லாததால் உண்டாவதில்லை. மாதா பிதாக்களிருவரிலும்,
ஸ்நானத்தால் மட்டில் போக்கமுடியாததும், அஸ்பர்சநஹேது
பூதமுமான ஆசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டில்” என்பதாம்.

சுஜிராஃ —

‘ப்ராக் ஸாநாஜநநெ஽ஸ்யஸ்யஃ கடுஹாநிரஸளவக்’
ஐதி | ஸாநாக் ப்ராக் விதா சுஸ்யஸ்யஃ | ஊஹுஃ து
ஸ்யஸ்ய ஸ்வ | கிதூ கடுஹாநிஸ்யஸ்ய ஸாவவஹீதீத்யஃ ||

ஸ்வதஃ—

‘ஸயெவம் து விதஃ ஸாநம் ஜாதெவஹு வியீயதெ |
போதா ஸஹெஹுஸாஹெந ஸாநஸ்ய ஸுஸுஃநம் விதஃ’ ஐதி ||
ந ஷோஷாவஹி தீத்யஃ ||

சுஜிவாராணெ஽வ |—

‘ஸுதிகெ து ஸேவம் ஹுஸா ஜாதஸ்ய ஜநகஸ்தத் |
க்யகா ஸயெவஸாநம் து ஸுஸெஸ்ய ஹவதி ததணாக்’ ஐதி ||

சுஜிராஃ —

‘ஸுதிகெ ஸுதிகாவஜஃ ஸஸுஸெஸ்ய ந நிஷிக்யதெ |
ஸஸுஸெஸ்ய ஸுதிகாயாஸு ஸாநஜேவ வியீயதெ’ ஐதி ||
ஸஹுஸாஹா ஸுதிகாஸுஸெஸ்ய ஸாநஜேவியாந கிகா

அங்கிரஸ்:— ஜநநத்தில் ஸ்நானத்திற்ரு முன் பிதா அஸ்ப்ருச
யன். பிறகு ஸ்பர்சார்ஹனே. ஆனாலும், அவனுக்கு கர்மநர்ஹ
த்வம் சாவாசௌசத்திற்ருப் போலவே உண்டு.

ஸம்வர்த்தர்:— புத்ரன் பிறந்தால் பிதாவுக்கு ஸசேல
ஸ்நானம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தை
யாவாள். ஸ்நானம் செய்தபிறகு பிதாவின் ஸ்பர்சம் தோஷா
வஹமல்ல.

ஆதிபுராணத்திலும்:— குழந்தை பிறந்தவுடன் பிதா சிசுவின்
முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஸசேல ஸ்நானம் செய்யவும். செய்த
வுடன் அவன் ஸ்பர்ச யோக்யனாகிறான்.

அங்கிரஸ்:— “ஜநநாசௌசத்தில், ஸுதிகையைத் தவிர்த்த
மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை. ஸுதிகையை
ஸ்பர்சித்தால் ஸ்நானமே விதிக்கப்படுகிறது” என்றார். இவ்விதம்
பத்து நாட்களுக்குள் ஸ்நான விதியும் புத்திபூர்வமல்லாத ஸ்பர்ச
விஷயம். புத்திபூர்வ ஸ்பர்சத்திலோ, ஸ்நானமும், அக்னி ஸ்பர்ச
மும், ஆஜ்ய ப்ராசனமும் செய்யப்படவேண்டும். “பதிதன்,

கூதவிஷயம் ! வங்கிவசூலாபவசொகுதா ஸாநதழிஸா-நம்
 வுதபுராஸநம் உகத-வ்யம், வதிதம் ஸாதிதிகாரிஜம் ஸவம்
 ஸுஷ்டி உகாரிதம் ! ஸாகா ஸவெவம் ஸுஷ்டி-நம் வுதம்
 புராஸு விஸா-நம்' ஐதி ஸாநாசு ||

யது ஸொயாயநெநாசுது—

‘ஐநநெ தாவநூதாவினொடி-புலாஹரோஸஸம். ரோதா-ரி
தெனெ’ ஐதி ||

வணதறுந்ருகாயாம் வாவுராதழ—

‘சுஸுபுஸுக்ஷுணம் சோதாவித்ரா டி-புராஹ சோஸளவ’
 தெ த சு வ-புவ-பக்ஷுக்ஷெநொசுததி தாவதி ஹணாடிவ
 மஜீதெ | தெந ‘சோதாரிதெயுக்’ ஐத்யபெவே ஸஜீக் வக்ஷ
 ஐதி ந வ-புவெ-பாசுவிநொயி:’ ஐதி ||

சுவணாடிசெ-து விவ்யதழ-

யுமவக் ஸ்ரீவம்ஸமுஸவெ சுஸுஸு க்ஷய க்ஷண
 ரோஸளம் ரோதாவிதொஃ | சுநுதாமுஸவெ ரோதாஸுவா

ஸுபுதிசை, அந்தயஜன், சவம் இவர்களைப் புத்தியூர்வமாய் ஸ்பர்சித் தால், ஸசேல ஸநானம், அக்னி ஸ்பர்சம், ஆஜ்ய ப்ராசனம் இவை களைச் செய்தால் சுத்தனாவான்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

போதாயனர்:— “ஐநகத்தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாளாசௌசம். மாதாவுக்கு மட்டில் என்று சிலர்” என்று சொல்லியதோவெனில்,

இதற்குச் சந்திரிகையில் இவ்விதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டு உள்ளது:— “மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாளாசௌசமென்பது பூர்வபக்ஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டதென்பது ‘தாவத்’ என்பதால் தோன்றுகிறது. ஆகையால் ‘மாதாவுக்கே என்று சிலர்’ என்பதே நல்ல பக்ஷம் என்பதால், முன் சொல்லியதோடு விரோத மில்லை” என்று.

அகண்டாதாசத்திலாவெனில், இவ்விதம் விவரணம் செய்யப் பட்டுள்ளது:— “ஒரே ஸமயத்தில் ஸ்தரீ சிசு, புருஷ சிசு இரண்டும் பிறந்தால் ‘அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணசௌசம்’ மாதா பிதாக்கள் இருவருக்கும். ஏதாவதொன்று மட்டில் பிறந்தால், ‘அஸ்ப்ருச்ய

ஸுபுஸ்யக்ஷணபோஸளமஸு | சுயவா போதாவித்ரோரிதி விதஸு
ஸம்ஸமபிஷயம் போதாரிதி விதஸுஸம்ஸமபிஷயஸு' இதி ||

தயா உ வலிஷ்டீ—

‘நாஸளம் விஷ்யதெ வஸம்ஸம்ஸமபிஷயம் யெனமஸுதி |
நஜஸுத்ராஸுவி ஜெயம் தஸு வஸம்ஸி ந விஷ்யதெ’ இதி ||

ஸுஹஸுதி—

ஸாவாஸளம் தஸு வஸம்ஸம்ஸமபிஷயம் தகம் போதஸுரவஸ |
ஸாநம் புகஸ்யபாதஸு விதா ஸுபுஸ்யா ஹதி தக்ஷணாஸு ||
யஸ்யா ஸஹ ஸம்ஸமபிஷயம் புகஸ்யபாஸுபநாஸநஸு | வொஸ்வொ
வா வஸொ வாஸவி ஸ ஸொஸொநஸுபிதி’ இதி ||

ஸுஜீனம்—

போதஸுரவ ஸுதிதகம் தாம் ஸுபுஸ்யாம் உ நெதஸு
ஷாஸு’ இதி || போதஸுதிதகம் ஸுபுஸ்யாம் உ ஜநாநாஸுபு
ஸுக்ஷணம் ஹதி | நெதஸுஷாம் = ஸுபுஸ்யாம் ஜநாநாம்
ந ஹதித்யஸு ||

தவலக்ஷணசௌசம்’ மாதாவுக்கு மட்டில். அல்லது ‘மாதா
பித்ரோ:’ என்றது ஸம்பந்தப்பட்ட பிதாவின் விஷயத்தைப்
பற்றியது. ‘மாதா ரித்யேகே’ என்றது ஸம்பந்தப்படாத பித்ரு
விஷயத்தைப்பற்றியது” என்று. அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— பிதாவுக்கு ஆசௌசமில்லை ஸம்பந்தப்படா
விடில். ரஜஸ் அசுத்தம் மாதாவினிடமுள்ளது. அது பிதாவி
னிடமில்லை.

ப்ருஹஸ்பதி:— சாவாசௌசம் ஸபிண்டர்களெல்லோருக்கும்
உண்டு. ஸுதிதகாசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டும். பிதா ஸநானம்
செய்யவேண்டும். உடனே ஸபர்சாரஹனாகிறான். ஸுதிதிகை
யுடன் சயனம், உட்காருவது இவைமுதலிய ஸம்பந்தத்தைச் செய்த
வன் பந்துவானாலும், மற்றவனானாலும் அவன் பத்து நாட்களால்
சுத்தனாகிறான்.

ஸுமந்தி:—‘மாதாவுக்கே ஸுதிதகம், அவனைத் தொடுபவர்க்
கும்; மற்றவர்க்கில்லை’ என்றார். ‘மாதாவுக்கும், ஸுதிதிகையைத்
தொடுகின்ற ஜநங்களுக்கும் ‘அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண சௌசம்’.

சுதி:—

ஸம்வக்டாஜாயதெ ஷொஷம் வாரகெய் வெவ ஜநநி |
தஜஜெநாஸ விதாரவி ஸப்யஸூளவம் வியபதெ' ஐதி || வார
கெய் = வரஸம்வஸிதி ஜநநெ ||

வராஸார:—

புராணாநாம் பூஸுதிதள து ஷெஹஸுஸெக்டா விய
யதெ | ஸவெஷொம் ஸாவரோஸளவம் ரோதாவித்ராஹு ஸு
தகஸு || ஸுதிதகம் ரோதாரெவ ஸுராஹுவஸ்யஸு விதா
ஸுஸி: | ஐதி || சுஸ்யஸுக்ஷுக்ஷணம் ஸுதிதகம் ரோதா
வித்ரா: | தத்ராவி ஷராஹுவஸ்யஸுக்ஷம் ரோதாரெவ |
விதாம் ஸாநவயக்தெவெத்யுயக்தம் ||

ஸுதிதக்யா ஸஹ ஸம்ஸமக்யாணெ தனிநி துஸ்யஸுக்ஷம்
ஷராஹுவஸ்யஸுக்ஷம் ஸ ஸவ—

'யதி வத்யாம் பூஸுதிதாயாம் ஸம்வக்டம் காருதெ

மற்றவர்க்கு = தொடர்த ஜநங்களுக்கு அது இல்லை என்பது
பொருள்.

அதீ:—அன்ய ஸம்பந்தியான ஜநத்திலும் ஸம்பர்கத்தத்தால்
ஆசௌசமுண்டாகிறது. ஸம்பர்கத்தத்தை வர்ஜித்தால், பிதாவுக்
கும் ஸத்யச்சத்தி விதிக்கப்படுகிறது.

பராசர:— “ப்ராம்ஹணர்களுக்கு, ப்ரஸுதி விஷயத்தில்
தேஹஸ்பர்சம் விதிக்கப்படுகிறது. சாவாசௌசம் ஸபிண்டர்
கௌல்லோருக்கும். ஜநாசௌசம் மாதாபிதாக்களுக்கு மட்டில்.
அவர்களிலும் ஸுதிதகம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதா ஸ்நானத்தால்
சுத்தனாகிறான்” என்றார். “அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணசௌசம்
மாதா பிதாக்களுக்கு மட்டில். அவர்களிலும் பத்துநாட்கள்
வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதாவுக்கு
ஸ்நானம் செய்யும்வரையில்தான்” என்பது பொருள்.

ஸுதிதகையுடன் ஸம்பந்தம் செய்தால் அதனாலுண்டாகும்
அஸ்ப்ருச்யத்வம் பத்து நாட்கள் வரையில் இருக்கின்றது
என்கிறார்,

பராசரே:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பத்நீ ப்ரஸவித்திருக்கும்

அஜை | ஸூத்ரகம் து ஹவெதஸ்ய பதி விபுஷ்யஜைவிக் || ஸம்
வக-ஜாயதெ ஷொஷொ நாநொ ஷொஷொஹி வெவ அஜை |
தஸ்யாக் ஸவ-புயதெந ஸம் வக-ஹம் வஜை-பெய்யம் ||
புஸவெ மூஹபெய் து நகூய-பாக் ஸங்காரம் பதி | டிஸா
ஹாஹு-புயதெ ராதா க்வமாஹு விதா ஸூமி' ஹதி ||
ஹத-ஹம் ஸாநாநநாரம் ஸம்ஸம-நிதித வனக் வனவ ஷொஷொ
ஹஸ்யகூவாஹிகொ ஜாயதெ | ந து ஜநந நிதிதகொ
ஷொஷொஹி | தஸ்யாக் ஸவக-ஹம் வஜை-பெய் | மூஹஸஸூ
திகயா ஸஹபதி ஸஹஸ்யநாஸநஹாஜநாஹிகம் நகூய-பாக்,
ததா ஸாநெநெவ ஸூஸ்யா ஹதி | ராதா து டிஸாஹெந
ஸூமி ஹதீத்ய-ஹம் ||

பீநம்:—

ஸூத்ரகம் ராதாரவஸ்யாஹவஸ்யா விதா ஸூமி' |
நிரஸ்ய து வஹாநு ஸூகூஹவஸ்யாஸ்யா ஸூமி' ஹதி ||
ஹவஸ்யா விதா ஸூமிநிதித தஹுதாராஹி-ஹெநாவவாஹி

பொழுது ஸம்பந்தத்தைச் செய்கின்றானே அவன் ஆறு அங்கங்
களுடைய வேதத்தை அறிந்தவனாயினும், அவனுக்கு ஸூத்ரக
முண்டாகிறது. ஸம்பந்தத்தால் தோஷமுண்டாகிறது. ப்ராம்
ஹணனிடத்தில் வேறு தோஷமில்லை. ஆகையால் எவ்விதத்தாலும்
அறிந்தவன் ஸம்பந்தத்தை விடவேண்டும். ப்ரஸவத்தில் க்ரு
ஹஸ்தன் ஸம்பந்தம் செய்யாவிடில், மாதா பத்து நாட்களால்
சுத்தையாகிறாள். பிதா ஸ்நானத்திற்குப் பிறகே சுத்தனாகிறான்”
என்றார். “ஜநகனுக்கு, ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு ஸம்பந்த நிமித்த
மான தோஷமொன்றே அஸ்ப்ருச்யத்வத்தைச் செய்வதாய்
ஆகிறது. ஆகையால் ஸம்பந்தத்தை வர்த்திக்கவேண்டும். க்ரு
ஹஸ்தன் ஸூத்ரிகையுடன் சேர்ந்து படுப்பது, உட்காருவது,
புஜிப்பது முதலியதைச் செய்யாமலிருந்தால், அப்பொழுது
ஸ்நானத்தாலேயே ஸ்பர்சார்ஹனாகிறான். மாதா பத்து நாட்
களால் சுத்தையாகிறாள்” என்பது பொருள்.

மறு:— ஆசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதா ஸ்நானம்
செய்தபிறகு சுத்தனாகிறான். கர்ப்பாதானம் செய்த பிதா உடனே
ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான். பிதாவுக்கு ஜநாசௌசம், ஜநத்

ஸ்யத்யுய-ஸாரொ—

ஐநநநிதித ஸ்யஸ்யுக்ஷம் ரோத-ரொவ | வித-ஃ ஸாரநா
நநொஸ்யஸ்யுக்ஷம் நாவதி | ஐநநெ ஸவிணாநா ஸ்யஸ்யுக்ஷம்
ஸவ-ஃரா நாவஸ்யு' உதி ||

ஷயஸீதள—

யாவத-குதகஸ்யஸ்யு ரோதா ப்ராக் ஸாரநத- விதா |
கநெநுஷா- து ஸவிணாநாஸ்யஸ்யுக்ஷம் ந ஸகுதகெ' உதி ||

யது ஸம்முஹ—

சூனம் ஸாவெஃஐஸம்ஸ்ய-ஃ த்யஜெக்ஷ ஸகுதள உது
ஹி-நஸ | ஸஸெ-ஃநவஸ்ய து ஸாரந- க்யஸெ-ஃநயாஸள
விந- ஸ்யத- உதி ப்ரஸவெ உதுஹி-ந ஸ்யஸ்யு-ந வஜ-ந
ஸுக்ஷ, தக் ஸாரநாநநொக்ஷணரோரஸ்ய வித-ஸவ-ஃரா ஸவ-ஃ

ஸம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில்:— ஜநநிமித்தமான அஸ்ப்ருச்யத்
வம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதாவுக்கு ஸ்நாநத்திற்குப்பிறகு அஸ்ப்
ருச்யத்வமில்லை. ஜநநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு அஸ்ப்ருச்யத்வம்
எப்பொழுதுமில்லை.

ஷடீதீயில்:—ஸகுதகமுள்ள (பத்து நாள்) வரையில் மாதா
அஸ்ப்ருச்யை. ஸ்நாநத்திற்கு முன்பு பிதா அஸ்ப்ருச்யன். மற்ற
ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநாசெளசத்தில் அஸ்ப்ருச்யத்வ
மென்பதில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— “சாவா செளசத்தில் முடிவு வரையில்
அங்கஸ்பர்சத்தை த்யஜிக்கவும். ஜநநாசெளசத்தில் நான்கு நாள்
த்யஜிக்கவும். ஆசெளசமில்லாதவன் ஆசெளசியை ஸ்பர்சித்தால்
ஸ்நாநம் செய்யவும். அன்யாசெளசமுள்ளவன் மற்றொரு ஆசெளச
முள்ளவனை ஸ்பர்சித்தால் க்ருச்ரத்தை ‘அனுஷ்டிக்கவும்” என்ற
வசநத்தால் ப்ரஸவாசெளசத்தில் நான்கு நாட்கள் அங்கஸ்பர்சவர்
ஜநம் சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில், அது, ஸ்நாநத்திற்குப்பிற
குள்ளக்ஷணம் முதல் பிதாவுக்கும், எப்பொழுதும் ஸபிண்டர்
களெல்லோருக்கும் அஸ்ப்ருச்யத்வரூபமான ஆசெளசத்தின் அபா

வவ்விணாநா ஸ்ரீஸுருக்ஷ உக்ஷணாஸளவாஹவம் ஸ்ரீதிபாடிய
நீலி: வகுவெடாகுஸவ-ஸுதிவிவி-ருங்குபாடிவெக்யு ||

யவாசு ஸுததுணரகோகதழ்—

ஸ்ரீஸுருஷி ஹாஷணம் வ ஸஹவாஸம் வ வஜ-
பெசு | சுந்யாஸளவதாரம் வுஸாஸம் ந ஸுஸெவ கடிவந ||
ந ஸுஸெயுரநாஸனா: ஸ்ரீதஸ்யாஸனவாஸவாந | ஜந-
நுவி விவதள வ பாவவதாரஹம் ஹவசு' ஹதி, தயா
ஸளவிநா ஸ்வாநெநாநுஸஸ-விஷயம். ஸஷதம் ஸுதீயதெ |
யயா வா விவதள வதாரஹாடிஷு-ஜி ஸுஸ-ஸு-
கௌ நிஷிபகௌ வதாரஹ திதெதடி-மாஹா விஷயகௌ
வ்யவதிஷதெ, தயா ஜநநுஸுஸ-ஸு விஹிதகௌ ஜநநி
வதாரஹ திதெதடி-மாஹாவரஜிஸு | சுத-ஸுரணாஹித
ஸேதாடிஸம் வயநம் ஸுவிபஸகவஸுதிவிராயாடிஸுரணம்
வா ஹதம் ||

வத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்ற முன்சொல்லிய ஸ்ம்ருதிகளெல்லாவற்று
டனும் விரோதிப்பதால் உபேக்ஷிக்கத் தகுந்ததாகின்றது.

தவிர, இவ்விஷயத்தில் மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்— ‘மற்றொரு
ஆசௌசமுள்ள மனிதரின் ஸ்பருஷ்டஸ்ப்ருஷ்டி (தொட்டவனைத்
தொடுதல்), ஸம்பாஷணம், ஸஹவாஸம், ஸ்பர்சம் இவைகளை
வர்ஜிக்கவேண்டும். இறந்தவனின் ஸமீப பந்துக்களை வ்யவஹித
பந்துக்கள் தொடக்கூடாது, ஜநநா செளசத்திலும் மாணா
சௌசத்திலும் நாலு நாள் முடியும் வரையில்’ என்றுள்ள வசந
மும், ஆசௌசிகளுக்கே பாஸ்பா ஸ்பர்ச விஷயமென்று சப்தத்
தால் தோன்றுகிறது. எப்படி, சாவா செளசத்தில் நான்கு நாள்
களுக்குப் பிறகு அங்க ஸ்பர்சம் கலியில் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்ப
தால், ‘நாலுநாள் கூடா’தென்பது யுகாந்தர விஷயமென்று வ்ய
வஸ்தை செய்யப்படுகிறதோ, அப்படி, ஜநநா செளசத்தில் அங்க
ஸ்பர்சம் விஹிதமாயிருப்பதால் ‘ஜநநத்தில் நாலுநாள் கூடாது’
என்பது வேறு விஷயத்தைப்பற்றியதாய் இருக்கட்டும். கர்த்தா
இன்னொன்று தெரியப்படாத இவ்வித வசநம், ப்ரஸித்த ஸகல
ஸ்ம்ருதிகளுடன் விரோதிப்பதால் ப்ரமாணமல்லாதது என்றாவது
ஆகலாம்.

யது ஸ்வதெ ட்நொகது—

ஸூத்ரகெ து யஜா விபுர ஸ்ரஹாரீ விஸெஷதஃ |
விஸெஷ வாநீயஜீஜ்ஞாநாஸ ஹுஷ்ஸெ வாய ஸ்யஸெத வா ||
வாநீயவாநெ கூவீத வணமவ்யஸ்ய ப்ராஸநடி | திரா
தொவொஷணஃ ஹுதூஸ்யஸ்ய ஸ்ரானெநஸுப்யதி' ஐதி,
தசு ஸூதிகாஸ்யஸுப்யஷ்யடி | சுஸூதவித்யஸ்யஸுப்யஷ்யம் |
ஸூத்ரகெ ஸூதிகாவஜஃ ஸஸ்ஸஸெடா ந நிஷிப்யதெ |
ஸஸ்ஸஸெட ஸூதிகாயாஸூ ஸ்ரானெவ வியீபதெ' ஐத்யா
ஜிநா ததெவ ஸ்ரானவியாநாஸ | நய ஸஸ்ஸஸெடா ந
நிஷிப்யதெ' ஐதெத்யுத்யுதாரஹாஜிப்யஃ ஸவிணாநாஸ்யஸுப்ய
நிஷெயாஹாவபா ரிதி வாப்யடி, ஸூதிகாவ்யதிரிசுதஸ்யஸெட
நிஷெயாஹாவரோக்யஸ்ய ப்ரூதீதெஃ, உதாரஹாஜிப்யதீத்யுத
விமிறிநாஹாவாஸ, ஸ்யஸ்ய ஹவதி தசுக்ஷணாஸ' ஐத்யாஜி
ஸ்யதிவிரொயாவதெத்யு |

ஆனால்—ஸம்வர்த்தர் — “ஸூத்ரகத்தில் ப்ரம்ஹசாரியான
ப்ரம்ஹணன் அறியாமையால் ஜலபாநம் செய்தாலும், புஜித்தா
லும், ஸ்பர்சித்தாலும், (ப்ராயச்சித்தமாக) ஜல பானத்தில் பஞ்ச
கவ்ய ப்ராசநத்தையும், போஜனத்தில் த்ரிராத்ரோபவாஸத்தையும்,
ஸ்பர்சத்தில் ஸ்நாநத்தையும் செய்தால் சுத்தனாகிறான்” என்று
சொல்லிய வசநமுள்ளதே எனில், அந்த வசனம் ஸூத்ரிகையின்
ஸ்பர்சத்தைப்பற்றியதும், ஸ்நாநம் செய்யாத பிதாவை ஸ்பர்சித்
தைப்பற்றியதுமாம், ‘ஸூத்ரகத்தில், ஸூத்ரிகையைத் தவிர்த்த
மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை. ஸூத்ரிகையைத்
தொட்டால் ஸ்நாநமே விதிக்கப்படுகிறது’ என்பது முதலான வச
நத்தால், ஸூத்ரிகாஸ்பர்சத்திலேயே ஸ்நானம் விதிக்கப்படுவதால்.
‘ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படுவதில்லை’ என்ற வசநம் நாலு நாள்களுக்குப்
பிறகு ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்பர்ச நிஷேதமில்லை என்பதில்
தாத்தர்யமுள்ளதென்றும் சொல்லக்கூடாது. ஸூத்ரிகையைத்
தவிர்த்தவரின் ஸ்பர்சத்தில் நிஷேதமில்லை என்பது மட்டில்
தோன்றியதாவதால், ‘நாலு நாள்களுக்குமேல்’ என்ற விஷயத்தில்
ஸாதகமான யுக்தி இல்லாததால், ‘ஸ்நாநத்திற்குப் பிறகு உடனே
ஸ்பர்சார்ஹனாகிறான்’ என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதிகளுடன் விரோத
மேற்பட நேரிடுமாகையாலும்.

ஸுரஸுஸெ- ஸு-திகாயா'விதி ஸுநவயநம் டுராஹா
நனாரிவி ஸு-திகாஸுஸெ- ஸுநவியிவர திதுவிபெது
ஸமு-ஹகாரெனொகது--

டுராஹம் டு-நம் வாக்யம் ஸு-திகாயாஸுஜெததம் |
சுவாஹம் ஸு-டுரெவெசும் விதுஹம் யரெஹாஹெ' உதி ||
டுராஹம் ஸு-திகாயா டு-நம் வாக்யபூவணம் உ வஜு-பெசு |
ததொ டுராஹாநனாரம் யாவசு ஸு-திகம் தாவசு ஸு-டுரெவ
துஜெசு | ந து டு-நாடி | உசுரெவாஹம் = ஸுரளவய-
ஹு, டுராஹவய-ஹுதி யாவசு | யரெஹாஹெ = சுவது
அபஜநநெ | விதம் = ஜநகஸு, தம் = ஸு-டும் துஜெசு |
விதம் = வு-துஜநநொதூகாயஸுநாநனாரிஸுரஸு-
ணாரளவாஹவெ-வி யரெஹாஹெ டுராஹவய-ஹம் தடி
ஸுது-ஹம் ||

ஸு-திகம் ரா-துரெவ ஸு-நாதாவிதொஹம் ஸு-த
கது' உதி ஸொயாயநவயநநெவம் வாக்யதது சுவணாடிஸெ-
--

‘ஸம்ஸ்பர்சே ஸு-திகாயாஸ்து’ என்ற ஸ்நாநவிதி வசநம்
பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ஸு-திகாஸ்பர்சத்தில் ஸ்நாநத்தை
விதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளதென்று அபிப்ராயப்பட்டு சொல்லப்
பட்டது,

ஸங்க்ரஹகாரால்:— “பத்துநாள் வரையில் ஸு-திகையின்
தர்சநத்தையும், வார்த்தையைக் கேட்பதையும் வர்ஜிக்கவும். தசா
ஹத்திற்குப் பிறகு ஸு-திகமுள்ள வரையில் ஸ்பர்சத்தை மட்டில்
த்யஜிக்கவும், தர்சனம் முதலியதை த்யஜிக்கவேண்டியதில்லை.
இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தால், பிதாவை ஆசெளசம் முடியும்
வரையில் தொடக்கடாது” என்று. பிதாவுக்கு, சிசு ஜநநோத்தர
கால ஸ்நாநத்திற்குப் பிறகு அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண சௌச
மில்லை யென்றிருந்தாலும், இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்த விஷயத்
தில் பத்து நாள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணசௌசமுண்டு
என்பது பொருள்.

‘ஸு-திகம் மாதூரேவ ஸ்யாத் மாதாபித்ரோஸ்து ஸு-திகம்’
என்ற போதாயன வசநம் மேல் வருமானு வ்யாக்யானம் செய்யப்
பட்டுள்ளது, அகண்டாதர்சத்தில் — “ஒரே காலத்தில் ஸ்த்ரீ

தனெருவ 'விஜாநெஸ்து'திகா யா ஸ்ராக் ஸா டிஸா
ஹெந ஸுஷுத்' இதி வாரஸூரவநம் வூஸூராத் — 'சுஸூ
ஸூக்ஷாஹெநதுவ'தம் டிஸாஹவய-ஓக்ஷ, டாநாஹிபே-
நயிகாராக்ஷணம் து வுசூஜநநூம் விஸ்திராக்ஷவய-ஓக்ஷ
ஸ்ரீஜநநூம் ஸோஸவய-ஓக்ஷெவ' இதி ॥

'ஸூதகம் ஸோதூரெவ ஸூஹுவஸூஸூ விதாஸூமி'!
ஸோதாஸூஷுஹாஹெந' இதி வாரஸூரவநம் ஸோஸூயெ
வூஸூராத் — 'டிஸாஹஸூஸூக்ஷம் ஸோதாமி' விதாமி ஸாந
வய-ஓக்ஷெவ' இதி ॥

'விதூதூஸூ ஸூதகம் ஸோதூஸூஹூஸூ-நாஸூ-வூ'
இதி யாஜ்ஞவயூவநம் வூஸூராதம் விஜாநெஸூரெண — 'ஸூத
கம் ஜநநிதித ஸூஸூக்ஷக்ஷணம் ஸோதாவிதூரெவ | ந
ஸூவெ-ஓக்ஷம் ஸூவிணாநாஸூ | தூவூஸூஸூக்ஷம் ஸோதூ-ஓக்ஷாஹ
வய-ஓக்ஷம் ஸூஸூ' இதி ॥

சந்த்ரிகையிலேயே 'தவிஜாதே: ஸூதிகா யா ஸ்யாத் ஸா
தசாஹேந சுத்யதி' என்ற பராஸ்கா வசநம் வருமாறு விவரிக்கப்
பட்டுள்ளது — "அஸ்ப்ருச்யத்வம் முதஸ்யதற்குக் காரணமான
ஆசௌசம் பத்து நாட்கள் வரையில். தானம் முதஸ்ய தர்மங்
களில் அதிகாரமில்லாமை என்ற ஆசௌசமோ, புத்ரணப் பெற்ற
வன் விஷயத்தில் இருபது நாட்கள் வரையில், பெண்ணைப் பெற்ற
வன் விஷயத்தில் ஒரு மாதம் வரையிலுமே" என்று.

'ஸூதகம் மாதூரேவஸ்யாத் உபஸ்ப்ருச்ய பிதா சுசி: மாதா
சுத்யேத் தசாஹேந' என்ற பராசர வசனம், மாதவீயத்தில் வரு
மாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது — "பத்து நாட்கள் வரையில் அஸ்
ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு, பிதாவுக்கு ஸ்நானம் வரையிலேயே"
என்று.

'பித்ரோஸ்து ஸூதகம் மாதா: ததஸ்ருக் தர்சநாத் த்ருவம்'
என்ற யாக்ஞவல்க்ய வசநம் வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது
விஞ்ஞானேச்வரால் — "பிறப்பு நிமித்தமாய் அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷண
மான ஆசௌசம் மாதாபிதாக்களுக்கு மட்டில். எல்லா ஸபிண்டர்
களுக்குமில்லை. அந்த அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்குப் பத்து
நாட்கள் வரையில் ஸ்திரமாயுள்ளது" என்று.

ஸஷ்டரேவாஹ வ்யாஸஃ—

ஸூத்ரிகே து ஸவ்ணாநாம் ஸம்ஸ்ப்ரெபா நெவ ஷு
ஷுதி ! ஸ்ப்ரெபாஸ்ய ஸவ்ணநெவெதே ஸாநாநாதா ஷு
ஹதஃ' ஐதி ||

வ்யாஷ்டேவ—

வ்யாஷ்டே க்ஷத்ரிபா வெஸ்யா ப்ரஸூதிதா ஷுஷிஷி-
நெஃ ! ஷ்நெஸூதிபா ஷு ஸம்ஸ்ப்ரெபா த்ரபாஷுஷிஷெவ
ஃ' ஐதி ||

யது கெஸ்யிஷுக்ஷு—

ஸூத்ரிகே ஸூத்ரிகாவஜைம் ஸம்ஸ்ப்ரெபா ந நிஷிஷு-
தே' ஐதி ஸூணாஸ ஷுஹாஸ வர்ஜிவி ஸூத்ரிகாயாஃ
ஸ்ப்ரெபா ந கதஷு ஐதி, தந ! உக்ஷாநெக ஸூத்ரநுஸா
ரேணாஸ்ய வஹஸ்ய ஷுஹாஸ்யுநெ ஸூத்ரிகாவஸ்ய-
நிஷெயவிஷயகெவெநாவவெதஃ ! சுதஃ சுவாஹம் ஸுப்யு-
வெ'தி ஸதகஸ்ய உவநம் ஷெஸாநாநிஷிஷி விஷு ||

ஸ்பஷ்டமாகவே சொல்லுகிறார் வ்யாஸஃ— ஜநநாசௌசத்-
தில் ஸபிண்டர்களின் ஸ்பர்சம் நிஷித்தமாவதில்லை. இந்த ஸபிண்ட-
டர்கள் எல்லோரும் ஸ்நானத்தால் ஸ்பர்சார்ஹர்களாய் ஆகின்-
றனர். மாதா பத்து நாட்களால் ஸ்பர்சார்ஹயாகிறாள்” என்று.

ப்ராம்ஹத்திலும்:- ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ, க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீ, வைச்ய
ஸ்த்ரீ இவர்கள் ப்ரஸவத்தில் பத்து நாட்களால் ஸ்பர்ச யோக்க்யை
களாய் ஆகின்றனர். சூத்ர ஸ்த்ரீ பதின்மூன்று நாட்களால் ஸ்பர்ச
யோக்க்யையாய் ஆகிறாள்.

சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்:— ‘ஜநநாசௌசத்தில்
ஸூத்ரிகையைத் தவிர்த்த மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷித்தமாவதில்லை,
என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால், பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும்
ஸூத்ரிகையின் ஸ்பர்சம் செய்யத்தகாதது’ என்று. அது இல்லை.
சொல்லப்பட்ட அநேக ஸ்ம்ருதிகளை அனுஸரித்து இந்த வசநத்-
திற்குப் பத்து நாட்களுள் ஸூத்ரிகாஸ்பர்சம் நிஷித்தம் என்ற
விஷயத்தைப்பற்றியதென்று உபபத்தி ஆகுமாதலால், ஆகையால்
‘அகாந்தம் ஸ்பர்சமேவ’ என்ற சதககாரரின் வசநம் தேசாசார
மூலம் என்பது ஸித்தமாகிறது.

சூரளவிநாநெந்நாநுஸுஸ-நிநெஷயம் ॥

சூரளவிநாநெந்நாநுஸுஸ-நிநெஷயதி ஸுமம்—

‘ஸாவாஸளவெ ஸுஸுதென ஸுதகெ வ அஜாதீவி |
சுநாஸளவதா ஸுஸு-ந கத-வெநா அஜநநாடி ॥ சூரள
வெவநுநாஸளவ ஸுஸுஷி வ காநிதம் | வரெசு ஸாந
வந் சுஸு ப்ராஜாவதநகாநிதம் ॥ ஸுதகெ ஸாவஸ
ஸுஸு-நிதா சுஸு வயம் வரெசு | சுநிதா சுஸு நெக
ஸுஷிதவாவ வுஸுஸி’ இதி ॥

ஸுதகெந்நா து—

‘வரஸுஸளவிநம் ஸுஸு-ந ஸாவாஸளவீ சுயம் வவெசு |
நிதா ஸாநவந் சுய-நிதா து தத-க ॥ சுஸு
ஸுஸுநாநித-ஸுஸு-ந ஸுஸு-நிதா து தத-க ॥ சுஸு
விநெசுநிதா து தத-க ॥ ஸாவாஸளவெ து
சூரளவரவநிதெந யாவாஸளவரவநிதெந ஸுஸு-ந கத-

ஆசௌசிகளுக்குப் பரஸ்பரம் ஸ்பர்ச நிஷேதம்.

ஆசௌசிகளுக்குப் பரஸ்பரம் ஸ்பர்சத்தை நிஷேதிக்கின்றார்,

ப்ருத:— சாவாசௌசம் அல்லது ஜநநாசௌசம் உண்டானால்
தவிஜர்கள் அந்யாசௌசமுள்ள தவிஜர்களை ஸ்பர்சித்தக்கூடாது.
புத்திபூர்வமாய் ஆசௌசமுள்ளவன் மற்றொரு ஆசௌசியை
ஸ்பர்சித்தால், ஸாந்தபன க்ருசரத்தை அனுஷ்டிக்கவும். அபுத்தி
பூர்வமானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருசரத்தை அனுஷ்டிக்கவும். ஜநநா
சௌசமுள்ளவன் சாவாசௌசியைப் புத்திபூர்வமாய் ஸ்பர்சித்தால்
இரண்டு க்ருசரங்களையும், அபுத்திபூர்வமானால் ஒரு க்ருசரத்தையு
மனுஷ்டிக்கவும் என்றார் ப்ருஹஸ்பதி.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலோவெனில்:— சாவாசௌசமுள்ளவன்
மற்றொரு ஆசௌசியை ஸ்பர்சித்தால் என்ன செய்வது? புத்தி
பூர்வமானால் ஸாந்தபனமும், அபுத்திபூர்வமானால் ஸாந்தபநத்தில்
பாதியும் அனுஷ்டிக்கவும். அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்குமுன் இவ்விதம்
சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது. அஸ்திஸஞ்சயனத்திற்குப் பின்பு ஆனால்

வ்யு: | ரோணெ யாவஹஸளவம் ததஸுஸெடா நிஷிஷுதெ' ஐதி ஸுரணாக் ||

வனகாஸளவதாவி உதாதி-நவய-ஹம் வர ஸுர ஸுஸ-ஹம் நிஷெயத்யாஸுதாயநம்—

சுஸாஹம் ஸனுயநாடிவடாக் ததவிணா: வரஸுரடி | ந ஸம்ஸுஸெயுரஜாநி வுத்ராஸு ப்ராஸுஸாஹதம் || சுக்ரு தெதவி உதாஸெ-ஹ்னி ஸதி ஸனுயநெ யதி | வர்ஸுரம் ஸவிணாநா ஸுஸெஸெடா விய்யுதெ || ஸவிணா: வஸ்ரோஹாதி ஸுஸெயுஸு வரஸுரடி | ஸாஸளவகாஅதிஜெயம் ஸுஸ-ஹம் து தி-ஹமதம் || டிஸாஹாதி தி-ஹமெந க்யுதெ ஸனு யநெ க்யூராக் | சுஜஸுஸ-ஹ்னி வணடாநாம் தகவெவிநம் || உதாஸெ-ஹ்னி வணுரே வாஹ்னி ஸம்ஸுஸ-ஹ் கயிதொ வு-ஸெயம்'

மூன்றுநாள் க்ருச்சரம் விதிக்கப்படுகிறது. அபுத்திபூர்வமானால் ஒருநாள் க்ருச்சரம் விதிக்கப்படுகிறது.

சாவாசௌசத்தில் ஆசௌசமில்லாதவன், ஆசௌசம் முடியும்வரையில் ஆசௌசியை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. 'சாவாசௌசத்தில் ஆசௌசம் முடியும் வரையில் ஆசௌசியின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படுகிறது' என்று ஸம்ருதியால்.

ஒரே ஆசௌசமுள்ளவர்களுக்கும், ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்பர்சத்தை நான்கு நாட்கள் வரையில் நிஷேதிக்கின்றார்,

ஆச்வலாயன:— அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்கு முன்பு, ஸபிண்டர்கள் பரஸ்பரம் அங்கங்களை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. புத்ரர்கள் தசாஹத்திற்கு முன்பு ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. நாலாவது நாளில் ஸஞ்சயநம் செய்யப்படாவிடினும் ஸபிண்டர்கள் பரஸ்பரம் ஸ்பர்சித்துக்கொள்ளலாம். ஐந்தாவது நாள் முதல் ஸபிண்டர்கள் ஒருவரையொருவர் ஸ்பர்சிக்கலாம். அவ்வவர் ஆசௌச காலத்தின் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குப் பிறகு ஸ்பர்சிக்கலாம். எல்லா வர்ணங்களுக்கும், அவரவர்க்கு விஹிதமான பத்து நாள் முதலிய நாட்களின் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குப் பிறகு, ஸஞ்சயநமாகி யிருந்தால் அங்க ஸ்பர்சத்தை விரும்புகிறார்கள் தர்மக்ருர்கள்,

ஐதூழீநி வ்யாவதெவதாழிவவநாநி யுமாநாவிஷயாணி |
'சுவிஸனயநாடிவடிஜீஸுஸுபநதெவ வ' ஐதி கவியும
நிஷிபயதெபுஷு வுரணாசு ||

யதஜீரஸொகது—

‘நாஸளவம் ஸுதிதகெ ஸ்ரோகதம் ஸவிணாநாந் கியாவ
தாழீ’ ஐதி, சுஸுயாபு— கியாவதாம் = ஜந்நாபுதெவதா
வ்யூத்யுபம் வுஜீரஜிகியாவதாம் விதூழிஸவிணாநாந் ஜந்
நாபுதெவதா யாமாநுஷாநஸரியெ ‘கரீடாநயிகாராகுணரீ
ஸளவம் நாவி’ ஐதி ||

தயா வ வ்யாஸம்—

‘ஸுதிதிகாவாஸநியபா ஜந்நா நாநிதெவதாம் | தாஸாந்
யாமநிநிதம் து ஸுஜீரஜநி கீதிடதா || பூயதெ ழ்வஸெ
ஷதெஷ ஐஸதெ தெவ ஸவடா | ராதிஷதெஷு சுவீடத
வூதூஜநி ஸுதிதகெ || ஷதெஷுநி யாமம் ஐநம் வ ஜந்

என்று இது முதலாகிய வ்யாஸ தேவலாதி வசநங்கள் யுகாந்தா
விஷயங்களாகும். ‘அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்குப் பிறகு அங்க
ஸ்பர்சமும், (கூடாது) என்று கலீயுக நிஷித்த தர்மங்களில்
சொல்லியிருப்பதால். ஆனால்,

அங்கிரஸ்:— ‘க்ரியாவான்களான ஸபிண்டர்களுக்கு ஸுதித
கத்தில் அசுத்தி இல்லை’ என்று சொல்லியிருப்பதோவெனில்,
அதற்கு இவ்விதம் பொருள்—‘க்ரியாவதாம் = ஜந்மதைகள் என்று
பெயருள்ள தேவதைகளின் ப்ரீதிக்காகப் பூஜை முதலிய க்ரியை
களைச் செய்கின்ற பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு ஜந்மதைகள்
என்னும் தேவதைகளின் யாகம் (பூஜை) செய்யும் ஸமயத்தில், கர்மா
நதிகார லக்ஷணமான ஆசௌசமில்லை’ என்று. அவ்விதமே,

வ்யாஸர்:— ஸுதிதிகையின் வாஸ க்ருஹத்தில் ஜந்மதைகள்
என்ற தேவதைகள் இருக்கின்றனர். அவைகளின் யாகத்திற்காக
ஜந்நாசௌசத்தில் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. முதலாவது,
ஆறாவது, பத்தாவது நாட்களில் ராத்ரியில் யாகத்தைச் செய்யவும்.
அப்பொழுது சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. ௮-ஆவது நாளில் அந்த
ஜந்மதாதேவதைகளுக்கு யாகம், தானம் இவைகளைச் செய்யவேண்

ஞாநா து காரயெசு' உதி || வகுஜாஞாநாயு-ம் தெஷு
 ஞிநெஷு ததுதியெ ஸு-ஜிநித்யு-ம் ||

காகுணெயம்—

ஸுக்ஷணீயா தயா ஷஷு-ம் நிஸாயா து விஸெஷதம் !
 ரா-துள ஜாமரணம் காய-ம் ஜநுஞாநா தயா ஷலி || வு-ரா-
 ஷாஸு-ஹஸு-ஹஸு தது தீநெது யொஷிதம் ! ரா-துள ஜாம
 ரணம் காய-ம்-ஷு-ஸு-ஜி-ம் வெஷ ஸ-குதகெ' உதி ||

ஷுஹஸுதி—

ஜநதம் வணு-ம் தாரம் யாதெ வ-ஷு-ஸி-ஸு-ம் விதா !
 வ-குஷயெசு வ-குஷெநெஸு-வெ-ம் வணாயு-யஸிநி-நெ-ம் ||
 விஸெஷாசு கநு-காயாஸு கத-ஷு-ஜி-ஹ-ம் தயா ! தது ஸா
 யு-யகாகு-ய-ஸு-கா-நி-ஜ-ம் ஸி-ஸு-ம்' உதி ||

நாநு-ம்—

ஜநநாசு ஸஷ-ம் வா-ஹி-ஜ-து-ரா-யா-தி வா-து-கம் !
 ததுநெ வெஷ ரகெஷ-ம் கத-ஷு-ய-வி-ஷு-ய-ம் || ஸா
 யா-ஹ-வ-கு-ஜி-வி-ஷு-ய-வி-ஷு-ய-ம் வு-ய-யி-யெ-ம்' உதி ||

டம்.” பூஜைக்காகவும், தானத்திற்காகவும் அந்தத் தினங்களில்
 அந்த ஸமயத்தில் சத்தி என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர் :— ஜநத்தில் ஆறாவது ராத்ரியில் விசேஷ
 மாய் ஸ-கு-தி-கையைக் காக்கவேண்டும். ஜாகரணம் செய்யவேண்டும்.
 ஜம்மதா தேவதைகளுக்குப் பஸியிடவேண்டும். ஆயுதபாணிகளான
 புருஷர்களும், பாட்டுடன் கூடிய ஸ்த்ரீகளும் ராத்ரியில் விழித்
 திருக்கவேண்டும். பத்தாவது ராத்ரியிலும் இப்படியே.

ப்ருஹஸ்பதி :— சிசுவின் ஜன்மநக்ஷத்ரத்திலிருந்து ஐந்தா
 வது நக்ஷத்ரத்தைச் சந்த்ரன் அடைந்திருக்கும்போது, பிதா
 சிசுவைப் பஞ்சாயுதங்களுடன் கூடிய ஆபரணங்களெல்லாவற்றாலும்
 அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த மங்களத்தை ஸ்த்ரீ சிசுவிற்கு அவச்
 யம் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயுதங்களுடன் கூடிய அலங்காரம்,
 சிசுவிற்கு ஆயுள், ஸம்பத், காந்தி இவைகளைக் கொடுப்பதாகின்றது.

நாரதரும் :— சிசு பிறந்த ஏழாவது நாளில் ஹிம்ஸிப்பவனான
 ம்ருத்யு வருகிறான். ஆகையால் அந்தத் தினத்தில், ஆயுர்வ்ருத்

கோகட்டுணையம்—

‘சுழும்புஹீநெ வ தயா நியடுடுலெ ஸடுதிகாமுமெ
சுழீவஸஸுடுஸடு ஹடுதிலஷ்டவஜீடுதெ ॥ கூடுணெ பூயம்
லிநீ வாயடுவஹஞ்ஞாதஸஹவடி | ஸாஜாதஹாரிணீ நாடு
தடுடுகெடுக ஸடுதிகாமுமடி’ உதி ॥

பூயடுதிலவெ லாதகடுடாதிநிதிதா ஸுலிவடுவதி ॥

தயா வ வுலியாஜுவடு—

‘கூடுராஜநுதிலவெ விடுடுடு காயடுடு பூதிமுஹடு ஹிர
ணுஹடுமவாஸாஜவாஸொயாநு யநாதிஷு ॥ தது ஸவடு
பூதிமுஹடு கூதாநு து ந ஹகூடுயெசு | ஹகூடுயிகா து
தடுடுஹாசு திஜஸாநுயாணம் வடுடுசு’ உதி ॥

உதி பூஸவாஸளவடி ॥

திக்காக இந்த ரகூயைச் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலத்தில் பல
விதமான பகூயங்களால் விக்னேச்வரனைப் பூஜித்து.

மார்க்கண்டேயர் :— அக்லி, ஜலம், புகை, தீபம், ஆயுதம்,
உலக்கை, பஸ்மம், கடுகு இவைகள் இல்லாமலிருக்கும் ஸடுதிகா
க்ருஹத்தில், ப்ரத்வம்ஸிநீ என்றும், ஜாதஹாரிணீ என்றும்
சொல்லப்படும் தேவதை சிசுவை ஸம்ஹரிப்பாள். ஆகையால்
ஸடுதிகாக்ருஹத்தை ரகூதிக்கவேண்டும்.

ப்ரதமதினத்தில் ஜநகனுக்கு ஜாதகர்மாதிகள் செய்வதற்
காகச் சுத்தி உண்டாகிறது. அவ்விதமே,

வ்ருத்தயாஜ்ஞவல்க்யர் :— புத்ரன் பிறந்த தினத்தில். ப்ராம்
ஹணர்கள் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யலாம். பொன், பூமி, பசு, குதிரை,
ஆடு, வஸ்திரம், தானியம், தனம் முதலியவைகளுள் எதையும்
ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். பக்வான்னத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது. அரியா
மையால் அதைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் சாரந்த்ராயணம்
அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ரஸவாசௌசம் முற்றிற்று.

உபாஹாஹம-த-ஸிஸ-பிரணாஸளமடி ||

கனாஹாஹ ஜாதபுதள பூதஜாதெ உ ஸவிணாநாம்
ஸஷ்யஸளவரோஹ ஸுஹாதிஷ்டம்—

‘ஜாதெ பூதெ பூதெ ஜாதெ கௌஸ்ய ஸஷ்யஸளவடி’ உதி ||

ஸஜோஹி—

‘பூஜாஹிகரணாஹ ஸஷ்யஸளவடி’ உதி ||

வாரஸூரம்—

‘ஜீவநு ஜாதொயதி வெய்யாஹ ஸஷ்ய ஸவ விஸுஜிதி’ உதி ||

காத்யாயனோஹி—

‘சுமிவ-பூதெ உபாஹம து பனாஹம் யதி தயுதி | ஸஷ்ய
ஸவ விஸுஜிஸ்யாஹ வெதம் நொஹிக்ரீயா’ உதி || ந வெதம்
நெவ ஸூதககிதி வாரோஹாடி | ததமெ வக்ஷ்யதெ ||

ஜாதாவித்ரோஹம் உபாஹமேகம் வரஹாஜீயெ—

‘பூதஜாதெ ஜாதபிரணெ வ ஸவ-பூஸவஸாஸம் ஜாதா
வித்ரோஹ-உபாஹமோஸளமடி’ உதி ||

பத்து நாட்களுக்குள் பட்ட சிசுமரணத்தில் ஆசௌசம்.

பத்து நாட்களுள் பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹதீஷ்ணு :— சிசு பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்ட குலத்திற்கு ஸத்யச்சௌசம்.

சங்கரும்:— நாமகரணத்திற்கு முன்பு (சிசு இறந்தால்) ஸத்யச்சௌசம்.

பாஸ்கரர் :— பிழைத்துப் பிறந்த சிசு மரித்தால் ஸத்யச்சுத்தி.

காத்யாயனமும் :— பத்து நாட்கள் முடிவதற்குள் சிசு மரித்தால் ஸத்யச்சௌசமே, ஆசௌசமில்லை, உதகக்கியையும் இல்லை. ‘ந ப்ரேதம் நெவ ஸூதகம்’ என்றுமொரு பாடமுண்டு. அதுமேல் சொல்லப்படும்.

மாதாபிதாக்களுக்கோவெனில் பத்து நாள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

வரதராஜீயத்தில் :— இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து மரணமா

தயரா உ ஸ்ரஹஸ்திஃ—

‘ஜாதரோத்ரு பூதெ வாஶ்வி ஷ்ராஹாஸு விதரள ஸு’
 க்யுதெ நாஜி ஸநாஹீநாம் ஷ்ராபாதுரீஷம் ஹவெசு || லினொஷ்
 ராணாம் ஸ்ராதுணாம் ஜாதரோத்ரு பூதெ க்ஷவ்ய | ஷ்ராஹம்
 க்யுதௌயெ து ஷ்ராஜீநாம் வியீயதெ’ ஐதி ||

മെഖജെറാടി —

‘ஜாதஹபொஃ க்யுதெ நாதி ஸொஹஸூராத்ருணாழ்’ ஐதி ||
வித்யவ்விதிரிசுதஜாதீநாம் ஸஹஸ்ரஸௌவியாநம் ஸிஸுநிரண
நிதிதஸ்யாஸளவஸு ஸாநாஹுவிபுதிவாஹவரஹ் | ந ப்ருஸவ
நிதிதஸ்ய | ததூ ஹஸாஹஸி ||

தயரா உ ஸ்ரஹநநம்:-

‘அசாஹஸுஞரெ வாஹெ பூரீதெ தஸு வாங்ஹெஃ |
 ஸாவாஸளம் ந கத-வ்யம் ஸஞ்ஞாஸளம் விய்யதெ’ ஐதி ||

னாலும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாள் ஆசனெசம். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:— பிறந்தவுடன் சிசு மரித்தாலும், மாதாபிதாக்கள் பத்து நாட்களால் சுத்தராசின்றனர். நாமகரணத்திற்குப் பிறகு சிசு மரித்தால் ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு. பின்னோதரப்பாதாக்களுக்குப் பல் முளைத்த பிறகு சிசு இறந்தால் ஆசௌசம். செளளமான பிறகு பாலன் மரித்தால் தத்தன் முதலியவர்க்கு 10- நாள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

பைங்கரும் :- பிறந்தவுடன் இறந்தால் மாதாபிதாக்களுக்கும், நாமகரணத்திற்குப் பிறகு இறந்தால் ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும் ஆசௌசம்.

பிதாவைத் தவிர்த்த ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்யச்சௌசமென்றது
சிசுமரண நிமித்தமான ஆசௌசத்திற்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி
என்பதைச் சொல்வதில் தாத்பர்யமுள்ளது. ப்ரஸவநிமித்தா
சௌசத்திற்குச் சுத்தியென்று சொல்வதில் தாத்பர்யமுள்ளதுல்ல.
ப்ரஸவநிமித்தாசௌசமோ பத்து நாட்களுமுள்ளது. அவ்விதமே,

புருஷன்மனு:— பத்து நாட்களுள் பாலன் மரித்தால் ஜ்ஞாதி
கள் சாவாசொசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. ஸுயத்யா

வாஸுமெவஃ ஸவினெஸூராவாஸளம் ந கத-ஹ்யம் வித்யவஜீ
ய-ஹ்யம் ந கத-ஹ்யம் | கிஞ், ஸஹ வனவ | ஸ-ஹ்யாஸள
ம் து ஹ்யம் விய்யத ஹ்யம் ||

விஜ்நாநெஸூராவ- --

‘ஜேதஜேநநெ ஜாதஜேதள வ ஸவிணாநா ஜநநநிதிதூ
ஸளம் வ-ஹ்யம் | ஜாதஜேதே ஜேதஜாதே வா ஸவிணா
நா ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ||

வாரஸூராவ- --

‘சுதஸூ-ஹ்யம் யெஹ்யாநாஹ்யாஸளம் ஸ-ஹ்யம்
ஹ்யம் || ஹ்யாநாஹ்யம் = ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம்
யாவஹ்யம் | ஸ-ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம்
ஹ்யம் ||

சுதஸூ-ஹ்யம் --

‘சுதஸூ-ஹ்யம் யெஹ்யாநாஹ்யாஸளம் ஸ-ஹ்யம்
தஸூ-ஹ்யம் வாவெ து ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம் ஹ்யம்
ஹ்யம் -- யாவஹ்யம் ஜாதே ஸ-ஹ்யம் ஹ்யம், தஸூ-ஹ்யம்
ஹ்யம் தஸூ-ஹ்யம் வாவெ ஜேதே ஜாதாவெஹ்யம் ஹ்யம்

சௌசமே விதிக்கப்படுகிறது. ஸபிண்டர்கள் சாவாசௌசமனுஷ்
டிக்கவேண்டாம் = பிதாவைப்போல் தீர்க்ககாலம் அனுஷ்டிக்க
வேண்டாம். ஆனால் ஸத்யச்சௌசமே. ப்ரஸவாசௌசம் மட்டில்
பத்து நாள் விதிக்கப்படுகிறது என்று பொருள்.

விஜ்ஞானேச்வரமும் :— இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து இறந்
தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜனன நிமித்தாசௌசம் பூர்ணமாய்
உண்டு. இவ்விதமே ஹாரீதஸ்மருதி யிருப்பதால்.

பாரஸ்கரமும் :— ஸ-ஹ்யம் தயத்தில் சிசு ம்ருதியானால் பத்து
நாள் வரையில் ஆசௌசம். ஸ-ஹ்யம் தயத் = சிசு ம்ருதி நிமித்தமான
உதகதானமில்லை என்று பொருள்.

ஆபஸ்தம்பரும் :— ஏந்தச் சிசு பிறந்ததால் ஆசௌசம் ப்ரவர்த்
தித்ததோ, அந்த ஜநநாசௌசமத்யத்தில் அதே சிசு இறந்தால்
மாதா பிதாக்களுக்கு ஸ-ஹ்யம் போல் பத்து நாள் வரையில்

சூரநாடாஸௌயம் ஸவிணாநாம் ஜநநநிதிதரோக்யாநாநுரண
நிதிதம் விசுரூபநாடி, ந ஸ்ரெதாயொடிசுரந நிதிதம் ||

வ்யாவ்யாவி—

சுனாடிஸாஹை ஜாதஸு ரேணம் யதி ஸம்ஹவெசு | ஸடி
ஸௌயம் ஸவிணாநாம் ஸுதிதகம் து புவத-தெ || மஹை
யதி விவதிஸுரூபாஹம் ஸுதிதகம் ஹவெசு | ரேசகெ ஸாந
தஸுபிஸவிணாநாம் து ஸவ-ஸம்' உதி ||

சுரு விஜாநெஸுரம்—

வனவரோடி வயந வய-ரொவநயா ஜநந நிதிதாஸௌ
ஸஹைவா நாவீத்யவமரேதெ' உதி ||

நஹைவம் டுராஹம் ஜநநநிதிதாஸௌஸு ஸதெ ரேண
நிதிதாஸௌஸு நிஷெயெ கொழிசாயம்? உயுதெ | 'ஸடி
ஸௌயெ து தாவசு ஸுரூபாஸௌயம் ஸம்ஸிதஸு து | யாவசு
ஸாநம் ந கூவ-வி' உதி ஸிஸுதிவரநிதிதம் ததாமஸாந
நெகொழிசாயம் | டுராஹவய-ஹைஸு ஸுரூபாவொவரம் |

ம்ருதாசௌசம். ம்ருதிநிமித்தாசௌசமில்லை, ஜனநநிமித்தமுள்
ளதே. ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம், உதகதானமில்லை.

வ்யாக்ரம் :— “ஜநநாசௌசமத்தியில் பிறந்த சிசு மரித்
தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம், ஜநநாசௌசமுள்ளதே.
கார்ப்பத்தில் சிசு மரித்தாலும் பத்து நாள் ஜநநாசௌசமுண்டு. ம்ரு
தாசௌசத்திற்கு ஸநானத்தால் சுத்தி எல்லா ஸபிண்டர்களுக்கும்.

இதில் விஜ்ஞாநேச்வரர் :— “இது மு த விய வசனங்களின்
ஆலோசனையினால் ஜனந நிமித்தமான ஆசௌசத்திற்கு ஸங்கோச
மில்லை என அறியப்படுகிறது” என்றார்.

ஓய் ! இவ்விதம் பத்து நாள் வரையில் ஜனந நிமித்தமான
ஆசௌசமிருக்கும்போது, மாணநிமித்தாசௌசமில்லை யென்று
நிஷேதிப்பதில் விசேஷமென்ன? சொல்லப்படுகிறது— “ஸத்யச்
சௌசம் என்று சொல்லியவிடத்தில் இறந்தவனின் விஷயமான
ஆசௌசம் ஸநானம் செய்யும் வரையிலுண்டு” என்ற வசனத்
தால், சிசுமாணநிமித்தமாகத் தத்காலத்தில் ஸநானமென்பது ஒரு
விசேஷம். பத்துநாள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வமில்லை என்பது

தாரதரீயம் உ ஸ்யபுதெ— ஸூத்ரகாசு ஹிமூணம் ஸாவம் ஸா
வாஹிமூணாதபுஷ்டி | சூதபுவாஹிமூணம் ஸூத்ரிலுதொழி
ஸவஹாஹகம்' உதி || கினு, ஸவிணாநாம் ஜநநமிதிதாஸளவ
வநுரணமிதிதஸ்யூவி டஸாஹாஹுபவமெ டஸாஹிநரீதள
தடிபுஷ்டிபுஷ்டிஸளவபுஷ்டி || தயா ஹி— சுமிடிஸாஹெ
ஜநநெ வஸாதாநாநணம் யதி | பெருதரீயஸு கதபுஷ்டி
ததாஸளவம் ஸவபுஷ்டி' உதி சுமிடிஸாஹெ ஜநநிநாடி
புஷ்டி ஹிதீயாஹிநெ ஸிஸூரெண டஸாஹாஹிபுஷ்டிபுஷ்டி
புஷ்டி ரேணாஸளவஸு 'சுதடிஸாஹெ ஜாதஸு ஸிஸாமி
புஷ்டிணம் யதி | ஸூத்ரகெநெவ ஸூபிஸ்யூசு விதெஸாஸாதா
தவொழவீசு' உதி, டஸாஹாஹுநெவொவொஹிநிபதெ
யதி | ஸாவாஸளவம் ந கதபுஷ்டி ஸூத்ராஸளவெந ஸூபிதி',
டஸாஹாஹுபதெ வொவொ ஸூபிஸ்யூஜநநா ஸஹ', சுதடி-

மற்றொரு விசேஷம். இரண்டு ஆசௌசங்களுக்கும் தாரதம்யம்
சொல்லப்படுகிறது. 'ஜநநாசௌசத்தை விட இரண்டு மடங்குள்
ளது சாவாசௌசம். சாவத்தை விட இரண்டு மடங்குள்ளது
ஆர்த்தவம். அதை விட இரண்டு மடங்குள்ளது ப்ரஸவம்.
அதை விட இரண்டு மடங்கு அசுத்தன் சவதாஹகன்' என்று.
தவிர, ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநமித்தாசௌசம்போல் மரணமிதித்
தாசௌசமும் பத்து நாள் என்று ஒப்பினால், பத்தாவது நாளில்
சிசுவின் ம்ருதி ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிறகும் ஆசௌசம் ப்ரஸக்த
மாகும். அவ்விதமே— 'ஜநநாசௌசம் பத்து நாள் முடிவதற்குள்
சிசுவின் ம்ருதியானால் மரணத்தை உத்தேசித்துப் பந்துக்கள்
ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்' என்றுள்ள அங்கிரஸ்ஸம்ருதி
யினால், ஜன்மதினத்திற்குமேல் இரண்டாவது முதலிய தினத்தில்
சிசு மரணமானால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ப்ராப்தமாகும் மர
ணாசௌசத்திற்கு, 'பிறந்த சிசு பத்து நாட்களுக்குள் மரித்தால்,
மாதாபிதாக்களுக்கு ஜனனாசௌசத்துடனேயே சுத்தி என்று
சாதாதபர் சொன்னார்' என்றும், 'சிசு பிறந்த பத்து நாட்களுக்
குள் இறந்தால் சாவாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டாம், ஜனனா
சௌசத்தாலேயே சுத்தி' என்றும், பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட
பாலன் மரித்தால் ஜனனாசௌசத்துடனே சுத்தி' என்றும், 'பத்து

ஸாஹோவராதஸ்ய ஸுதிசுகாஹோஹிரோவாஸளயஸ்ய' ஐதி
வ்யாவ்யயஸிஸஹஸ்யத்யுநா வயநெயய-புவி வாயவஸிஸ்யதி,
தயா-வி— 'தத்யுஷணம் வுநராவதெத்யுஷணஸுஷெ
நநுநாதிஸெஷெ ஆஹாரம்புஹாதெதிஸ்யுனி' ஐதி மளதஸி
ஸுரணாஸ ஸுதிதகாணிபிஷெந சரிஸுப்யதள தத்யுநம் ஆஹார
ஸளயஸ்ய, புஹாதஸாரணெ சூஹஸ்ய, விதெநாரிவ வ-திண-
விசெவ ஸவிணாநாஸிவி புஸெஜெத | தஸுஜநநநிதிதவ-
ண-ஸாஸளயஸ்ய ஸுரணநிதிதஸ்ய ஸுஷுஸளயஸ்ய வ ஸுஹாநு வம
ஷெஜம் ||

சுத வனவ ஸம்முஹ—

ஸுதிதகாணஹ ஜாதஸ்ய ஸுதள சரிஷாஹ ஸிஷெதெ !
விதஹு ஆஹாரணாஹ தஸு புஹாதெ சூஹம் ஹவெசு'
ஐதி || சுயஸு-—ஸுதிதகாணெ ஜாதஸ்ய ஸுதள ஸவி
ணாநாம் ஜநநநிதிதஸ்யம் சரிஷாஹம் ஹவதி | ஸுரணநிதிதம் து
ஸுஷு | 'ஜாதஹயொ'ரிதி ஸுரணாஸ ஜாதஸரிஸுப்யதள

நாட்களுக்குள் இறந்த சிசுவின் விஷயத்தில் ஜனனசௌசதினம்
கள் வரையிலேயே ஆசௌசம்' என்றுமுள்ள வ்யாக்ரயமசங்க
வசனங்களாலும், ஸம்ருத்யந்தர வசனத்தாலும் பாதம் ஸித்திக்
கின்றதுதான். ஆனாலும், "தத்சேதந்த: + திஸ்ருபி:" என்று
கௌதமஸ்ம்ருதியால் ஜனனசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் சிசு
மரித்தால் அதற்குப் பிறகு, இரண்டு நாட்களாசௌசமும், விடியற்
காலத்திலானால், மூன்று நாட்கள் ஆசௌசமும், மாதாபிதாக்க
ளுக்குப்போல் பூர்ணசௌசிகளென்றால் ஸபிண்டர்களுக்கும்
ப்ராஸத்தமாகும். ஆகையால் ஜனநநிமித்தமான பூர்ணசௌசத்
திற்கும், மரணநிமித்தமான ஸத்யச்சௌசத்திற்கும் பலபேதம்
பெரியது. ஆகையால் தான்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:- 'ஸுதிதகாந்தஸ்து + பவேத்' என்றுள்ளது.
இந்த ச்லோகத்தின் பெர்ருள் இவ்விதம்— "ஜனனசௌசமத்தியில்
பிறந்த சிசு மரித்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநநிமித்தாசௌசம்
பாக்கியுள்ள நாட்கள் வரையுண்டு. சிசு மரணநிமித்தாசௌசத்
திற்கு ஸத்யச் சத்தி. 'ஜாதஹயொ:' என்ற ஸம்ருதி வசனத்
தால் பிறந்த சிசுவின் ம்ருதியின் மாதாபிதாக்களுக்கு எப்பொழு
ஆசௌ. 17

விஞ்ஞாஸூதா வுணுடாவிக்ஷவி, ஸூதகெநெவ ஸூ
 ஸூதாஸூதாதவொஹ், வீசு' உதி வவநவவாசு
 ஸூதகெநெவ ரேணாஸௌவஸூதாவி நிவ்யுதி: | ஸூ
 தகாநிபிநெ து தநுதள ததூரம் விதுஅபூஹோஸள
 வ்யு | பூவாதெ=சுரூணொடியகாவெ தூஹ்யு | யபூவி ராது
 ரவெவ்யு, தயாவி, தஸூர டுஸாஹாசு வரபிவி ஸூதக
 ஸூ ஸதாசு விதுரூதஸூ அஹதூஹவியாந்யு | சுதூ து
 ஸவொ ஜூதீநாம் அஹதூஹவியதகூ: | விது மூஹ
 ணாசு ஸூதயுடாவஸு | 'சூதெ நாயி ஸொடராணாயு' உதி
 டுஸாஹாசு வரபிவி ஸூதாபூரணாஸௌவியாநாயு' உதி ||

யது ஸொடராணாயிவி டுஸாஹாஸௌமூகூ வ்யாவெண-

வொவெ ரூதெ ஸவிணாயாநாம் ஸூதூஸௌவம் விய்யதெ |
 டுஸாவெநெவ டுவதெஜூஸொடராணாம் தயெவ வ' உதி,
 துஸாஹாநனூவொயிரணவ்யய்யு ||

தாம் பூர்ணசௌசமானாலும், 'ஸூதகேநெவ + அப்ரவீத்' என்ற
 வசனத்தின் பலத்தால் ஜநநசௌசசேஷத்துடனேயே மரண
 சௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி. ஜநநத்தின் 10-வது தினத்தில் சிசு
 மரித்தாலோ அதற்குப் பிறகு பிதாவுக்கு இரண்டு நாட்களாசௌ
 சம். விடியற்காலத்தில் அருணோதயத்திலானால் மூன்று நாட்கள்
 ஆசௌசம். மாதாவுக்கும் இவ்விதமே தான் ஆசௌசம். ஆன
 லும், 10-நாட்களுக்குப் பிறகும் அவளுக்கு ஸூதகமிருப்பதால்,
 பிதாவுக்கு மட்டில் இரண்டு நாட்கள், மூன்று நாட்கள் என்று
 விதிக்கப்பட்டது. இங்கு 'பிதுஸ்து' என்பதிலுள்ள 'து' சப்தம்
 ஜனாதிகளுக்கு இரண்டு நாட்கள் மூன்று நாட்கள் என்பதை
 நிவர்த்திக்கின்றது. பித்ரு சப்தத்தை க்ரஹித்ததால் ப்ராதாச்
 களுக்கு நிவ்ருத்தி. 'நாமகரணத்திற்குப் பிறகு ஸஹோதார்
 களுக்கு' என்ற வசனத்தால், பத்து நாட்களுக்குப் பிறகே ப்ராதா
 வுக்கு மரணசௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்' என்று. (ஸங்க்ரஹ
 வசனத்தின் பொருள்).

ஆனால், ஸஹோதார்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்
 சொல்லப்பட்டுள்ளதே,

வ்யாக்ரால்:— 'பாலன் மரித்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்

உந்நி, காயாஹ் து—

‘உபாஹெநெதி ஜந்நிநஜேதவாஹ்விஷய’ உதி ||

ஜந்நிநாடிஹ்-ஹ் ஜேதவாஹ்விஷயெவ்வி வ்யாஹ்—

‘கனாடிஹ் ஜாதவ்ய ஸிஸாநி-ஹ்விஷணம் யதி | ஸுத
தகெநெநவ ஸுவிஸ்யாஹ் விதெநா ஸாதாதவொஹ்விஷ்’
உதி || விதெநாரிதி ஸொடிநாஹ் துணாஹ்வெகணாய-ஹ் ||

யது வெஹ்வயந்—

‘ஜாத உஹ்யொஹ் க்ருதெ நாஜி ஸொடிநாஹ் துணாஹ்வ’ உதி |
தக்ரு க்ருதெ நாஜிதி நாஜிகரணநிநவ்ய உபாஹ்வெகணாய-ஹ் |
ஹ்வம் வாயய-ஹ்- ஜாதெ ஸிஸாநிஜந்நிநெநெதெ
ஜாதாவிதெநா ஸொடிநாஹ் துணாஹ்வ உபாஹ்வ ஜாஸாஹ்வ |
க்ருதெ நாஜி நாஜிகரணநிநெ உபாஹ்வ ஜேதெ ஸதி வஹ்வெ-ஹ்
நாஹ்வொஹ்நாஹ் துஜாஸாஹ்வ’ உதி ||

சௌசம். மாதாபிதாக்களுக்கும், ஸஹோதரர்களுக்கும் பத்து
நாட்கள் ஆசௌசம்’ என்ற வசனத்தால் எனில், அந்த வசனம்
பத்து நாட்களுக்கு மேல்பட்ட பாலனின் மரணத்தைப் பற்றியது.

சந்திரிகையிலோவெனில்:— ‘தசாஹேன’ என்பது ஜனன
தினத்தில் மரித்த பாலனைப் பற்றியது’ என்று.

ஜநந்திற்ருப் பிறகு இறந்த பாலன் விஷயத்திலும்,

வ்யாக்ரர்:— ‘பத்து நாட்களுள் பிறந்த சிசு இறந்தால் மாதா
பிதாக்களுக்கு ஜநநாசௌசத்தாலேயே சுத்தி என்றார் சாதாதபர்’
என்றார். இங்கு ‘பித்ரோ:’ என்றது ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும்
உபலக்ஷணமாகும்.

பைங்கர்:— ‘பிறந்த சிசு மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு
ஆசௌசம், நாமகரணமான பிறகு மரித்தால் ஸஹோதரப்ராதாக்
களுக்கும்’ என்றாரே எனில், அதில் ‘க்ருதே நாம்நி’ என்றது
நாமகரணதினமான பத்தாவது தினத்திற்கும் உபலக்ஷணமாகும்.
இவ்விதம் இருப்பதால் பஸிதமான அர்த்தம் இதுவாகும்—
‘பிறந்த சிசு பிறந்த தினத்திலேயே மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்
கும், ஸோதரப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.
நாமகரணமான பிறகு நாமகரண தினமாகிய 10-ஆவது நாளில் மரித்

ரதூயவீயாடிவவி ஸூதூணாம் வூய வுநாநுஸாரொ
ணாஸளபுகூழ் | யயா ஷோயாரதூ வூவூ ||

தடிவம் திரணாஸளவம் ஸவிணாநாம் ஸடி, விதூ
டிஸாஹடி, ஜநநாஸளவம் ஸவெடிஷாம் டிஸாஹிதி ஸிதி ||

சுதூ விஜூநெஸூரம்—

யதூ வுஹநநுவநடி— ஜீவநு ஜாதொ யடி ததொ
டிதஸூதிதக ஸவ தூ | ஸூதிதகம் ஸகயம் தாதும் விதூ
டிநாம் திநதூயடி, ஹதி, யதூ வுஹசூபுநெதொவநடி—
டிஹூதிதகம் ஜீவிதொ வாயும் வணகம் யடி மயுதி | தாதூ
ஸூதிடிஸாஹெந. ஸடிஸூளவாஹூ மொதி, ஹதி, ததூ
ஹயம் வூவூ — ஜநநாநதூரம் நாலிவடிநாக் பூஜுதள
விதூடிநாம் ஜநநிதிதூஸளவம் திநதூயடி | ஸடிஸூளவம்
கூயிஹொதூடிடி, கூயிஹொதூடிடி ஸூநொவஸூ
ஸடிநாதூதூயம் ஸளவடி' ஹதி ஸடிவநாக் | நாலிவடிநொ

தாக்களுக்கு வ்யாக்ரவசனத்தை அனுஸரித்து ஆசௌசம்
சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து இவ்விஷயத்
தில் வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

ஆகையால், இவ்விதம் மாணாசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு
ஸத்யம், மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள். ஜநநாசௌசம் எல்
லோருக்கும் பத்து நாட்கள் என்று நிலைத்தது. இதில்,

விஜூநேஸ்வரர்:— “ஜீவனுடன் பிறந்து, பிறகு ஸூதிதகமத்
தியிலேயே சிசு மரித்தால் மாதாவுக்குப் பூர்ணாசௌசமும், பிதா
முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்” என்ற ப்ருஹந்மது வசநமும்,
“ஒரு முஹூர்த்தம் ஜீவித்திருந்து பாலன் இறந்தால், மாதா
வுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி, ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சுத்தி”
என்ற ப்ருஹத்ப்ரசேதோ வசநமும் உள்ளதே எனில், அதில் மேல்
வருமாறு நிர்ணயம். அதாவது— “ஜநந்திற்குப் பிறகு, நாபிநாஸச்
சேதத்திற்கு முன் பாலன் மரித்தால் பிதா முதலியவர்களுக்கு
ஜநநிமித்தமான ஆசௌசம் மூன்று நாட்கள். ஸத்யச்சௌச
மேர்வெனில் அக்ரிஹோத்ரம் முதலியதற்காக, “அக்ரிஹோத்ரம்
முதலியதற்காக ஸ்நானாசமனங்களால் தத்காலத்தில் சுத்தி” என்று

தரகாயம் து ஸிஸுப்ய யானெ ஜநநநிதி தரோஸளவம் ஸம்வரு
ணம் ஸவிணாநாடி, யாவன ஹிஷுதெ நாவம் தாவனாவொதி
கிலிஷ்டு ! ஹிணெ நாவெ ததம் வஸூசு ஸமுகம் து விய
யதெ' உதி ஜெஜிமிஸுரணாசு" உதி ||

உநிகாயாபிவி—

ஜநநி வீதாதி ஸவிணாநாபிவி திராசுரோஹ வுஜ
பீநம்— 'ஜீவநு ஜாதொ யதி ததம்' உதி || சுயபீயம்— 'ஜீவநு
ஜாதஸிஸுயபி நாவிஷ்டுசு வமுகம் பீதம், ததா ஸுஜா
தூக்ஷம் ஸமுகம் ரோதம் வமுகம்—ஜீவ ! விதாதிஸவிணா
நாம் து திராசு' உதி ||

யசு வுஹசுப்யெதெஸா வவநடி—

'ரோஹமுகம் ஜீவிதொ வாவம் வணுகம் யதி மவதி !
ரோதஸுபிஷ்டுஸாவெந ஸடிஸளவாஸு மொதிணம்' உதி,
தசு ஸடிஸளவ பீநிஷொசுராமுஷாத்விஷயடி, 'சுபிஷொ
சுராமம் ஸாவொவஸுபுநாததாயம் ஸளவடி' உதி ஸடிஸுர
ணாசு ||

சங்கவசனத்தால். நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு ம்ருதியானல்
ஜநநிமித்தமான ஆசௌசம் ஸம்பூர்ணம் ஸபிண்டர்களுக்கு.
நாளச்சேதம் செய்யப்படாத வரையில் ஆசௌசம் வருவதில்லை.
நாளம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகே ஸமுகம் விதிக்கப்படுகிறது
என்று ஜெமிரிஸ்ம்ருதியால்" என்பது.

சந்திரிகையிலும்:— "ஜநநத்தில் பிதா முதலிய ஸபிண்டர்
களுக்கும் த்ரிமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறார் வருத்தமனு— 'ஜீவந்
ஜாதொ யதி ததம்' என்று. அதற்கு இது பொருள்— உயிருடன்
பிறந்த சிசு, நாளச்சேதத்திற்கு முன்பே இறந்தால், அப்பொழுது
அவரவர் வர்ணத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட ஸமுகம் மாதாவுக்குப்
பூர்ணமேயுள்ளது. பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்
கள் ஆசௌசம் என்று.

ஆனால், ப்ருஹத் ப்ரதேஸஸின் வசனம்:— "பிறந்த சிசு
முஹூர்த்தகாலம் வரையில் ஜீவித்திருந்து மரித்தால் மாதாவுக்குப்
பத்து நாட்களால் சுத்தி, ஸகோதாரர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்"
என்றுள்ளதே எனில், அந்த ஸத்யச்சௌசம் அக்ரிஹோத்ரம்

யது ஹாஸ்தெனாக்டு--

ஜாதெ துதெ துதஜாதெ வா ஸவிணாநாம். டுராஹு? ஸுதகஸிதி ஸெஷம்! சுது ஜாததுதெ யதுராஹுமஸுது, தஜாதஸு ஸிரொநாநாவினெஷாடிஷம்-ம் திரணெ வெஷிதஸுது! ஸுதுநுநுவநஸுதாநவிஷயகெதுநுநுவிநொயாவதெது||

பேர்தலாதவிஷயெ து ஐயாஹுமெவ ஸாதிதகம் பாராஸ
 ரொணாவதுசூழ்—

‘மஹே-யஜி விவதிஸ்யா ஓஸாஹம் ஸஞ்சகம் ஹவெசு’
ஐதி || ஸவிணாநாபிதி செஷம் ||

யது, வுஞ்சாஜாதொ யது பேதொ பேதொ வா ஸு
யதெ யதி | ஸுநிதகம் ரீதாநெவ ஸுநி விஞாநீநாம் திரா
துகழ்' ஐதி, தஜெதநுதஜாதஸு திராதுஸ நிதகம் யுத
ஸுரஜ்யாபொவெத விஞாஜிவிஷயடி னதது யுதஸுரஜ்யாபொ

அனுஷ்டிப்பவனைப் பற்றியது. ‘அக்ரிஹோத்ரத்திற்காக ஸ்நானாச மனங்களால் அக்காலம் வரையில் சுத்தி’ என்று சங்கஸ்ம்ருதியால்.

ஹாரீத் :— ‘பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஸநிதகம்’ என்று, பிறந்திறந்த விஷயத்தில் பத்து நாட்கள் சொல்லியதோடுவெனில், பிறந்த சிசு நாளாச்சேதத்திற்குப் பிறகு ஸம்பவித்த மாணவிஷயத்தில் என்று அறியவும். ப்ருஹ்நமனு வசனத்திற்கு ஸமான விஷயமென்றால் பரஸ்பரம் விரோதம் ஸம்பவிக்குமாயை யால்.

இறந்து பிறந்த சிசு விஷயத்தில் பத்து நாட்கள் ஸமுதகமே பாரஸ்கரராலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது— ‘கர்ப்பத்திலேயே சிசுவுக்கு ம்ருதியானால் பத்து நாட்கள் ஸமுதகம் ஸபிண்டர்களுக்கு ஏற்படும்’ என்று.

‘பிறந்த பிறகு பாலன் மரித்தாலும், மரித்துப் பிறந்தாலும் ஸ்ருதகம் மாதாவுக்கு மட்டில், பிதா முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்’ என்ற வசனத்தால், ம்ருதஜாதனுக்கு த்ரிமாத்ரஸ்ருதகம் என்பது நல்ல ஆசாரம், வேதாத்யயனம் இவைகளுடன் கூடிய பிதா முதலியவர்களைப் பற்றியது. இதுவும் வ்ருத்தஸ்வாத்யாயங்களுடன்

வெதவித்ராபெரவி கௌ ந காயட்டி, வுதவாஜ்யாயலா
பெகூபெவஸெஜாயநம் தயா' உதி கௌ மிஷெயஸுரணாசு |
வனவய நாலிவெஜாதுவட்டம் ஜாதிரெண திராசு நாலி
வெஜாடிவட்டம் ஜாதிரெண பூதஜாதிரெண வ டுசுராசுரிதி
நிண்டயம் ||

தயா வ ஸுத்யுடலாரெ —

‘நாலிவெஜாடிவட்டம் ஸிஸுரெண நிஷாணஸிஸு
நிமட்டெந வ ஜநநநிதிதூஸளம் க்யுதம் யயாவணடம் ஸவெட
ஷாம் ஸவிணாநாஜெஷுவ | ரெணநிதிதெ ஸுஷுஸுஜிம் | நாலி
வெஜாடி வட்டம் ஸிஸுரெண து ஜநநநிதிதூஸளம்
ஸவிணாநா திராசு | ரெணநிதிதெ ஸுஷுஸுஜிம்’ உதி ||

ஸுதிரதெவ வி வுஹநநம்:—

‘டூசாஹாஷுனரெ வாவெ பூதெ தவ்ய வாவெவெம் |
ஸாவாஸளம் ந கதடவ்யம் ஸுதிராஸளம் விய்யதெ’ உதி |
வனதநாலிவெஜாடிவட்டம் வெடிதவ்யம் ||

கடிய பிதா முதலியவர்களுக்கும் கலியில் அனுஷ்டேயமல்ல
‘வ்ருத்த + ஸங்கோசனம் ததா’ என்று கலியில் நிஷேதவசனமிருப்
பதால். இவ்விதமிருக்க, நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு, பிறந்த சிசு
மரித்தால் மூன்று நாட்கள். பிறகு மரித்தாலும், மரித்துப் பிறந்தா
லும் பத்து நாட்கள் என்பது நிச்சயம். அவ்விதமே,

ஸ்மருத்யத்தஸாரத்திலு:—‘நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு
மரித்தாலும், கர்ப்பத்தில் மரித்து வெளிவந்தாலும் ஜநநநிமித்தா
சௌசம் பூர்ணமாய் வர்ணவிதிப்படி ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்
கும் உண்டு. மரணநிமித்தாசௌசத்தில் ஸத்யச்சுத்தி. நாளச்
சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரணத்திலோ ஜநந நிமித்தாசௌசம்
ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள். மரண நிமித்தாசௌசத்தில்
ஸத்யச்சுத்தி’ என்றுள்ளது.

ஸ்மருதிரத்னத்திலும் ப்ருஹன்மனு:— ‘பத்து நாட்களுக்குள்
பாலன் மரித்தால் ஸபிண்டர்கள் சாவாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்
டியதில்லை. ஜநநாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது’. இது நாளச்
சேதத்திற்குப் பிறகு என்றறியவும்.

தயா வ நெஜநிதி:—

‘யாவன ஹிஷுதெ நாஹம் தாவனாவொதி கிவிஷ்டு | மிநெ
நாவெ ததம் பஸூசு ஸுமிககம் துவிய்யதெ’ உதி ॥

நாலிவெஹாசு பூரகது வுஹநநுராஹ—

‘ஜீவநு ஜாதொ யதி ததொ ஜேதஸுமிகக வனவ து |
ஸுமிககம் ஸகலம் ஜாதம் விதூரீநாம் ஹிநகுய்ய’ உதி ॥

யது வுஹசுபுவெதாம்—

‘ஜேஹமிகதம் ஜீவிதொ வாயம் பனுகம் யதி மவதி |
ஜாதஸூசுஹிஷ்டுஸாஹெந ஸஹுஸுளவாஹு மொதிரணம்’ உதி,
சுது ஸஹுஸுளவவியாநஜிஹொதூஹுநுஷாநாயம் தாதா
விகஸூசுஹிஷ்டிவாஹவாஸு | சுஜிஹொதூயம்’ இதி ஸஹ
ஸாரணாசு | யதா ஜேஹமிகதம் ஜீவித உதி ஸஹுஸுளவவியாநம்
விதூரீநாம் ஸவிணாநாம் நாலிவெஹாசு வவம் ஸரிஸு
ஜாணெ ஜாணநிதிதூக்ய | ஜநநநிதிதூகம் து ஹிநகுய்யஜேஹ
உதி ॥

அவ்விதமே ஜைமிதி:— ‘நாளம் சேதிக்கப்படுவதற்கு முன்
ஆசௌசம் வருவதில்லை. நாளம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகுதான்
ஸுமிககம் விதிக்கப்படுகிறது’ என்றார்.

நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு இறந்த விஷயத்தில்,

ப்ருஹந்மனு:— சொல்வதாவது— உயிருடன் பிறந்த சிசு
உடனே இறந்தால், மாதாவுக்கு ஜநநாசௌசம் பூர்ணம். பிதா
முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசம் என்று.

ஆனால், ப்ருஹத்ப்ரஜேதஸ்:— ‘பிறந்த சிசு முஹூர்த்தம்
காலம் ஜீவித்திருந்து பிறகு மரித்தால், மாதாவுக்குப் பத்து நாட்
களால் சுத்தி, ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசம்” என்றாரே எனில்,
இந்த வசனத்தில் உள்ள ஸத்யச்சௌசவிதி அக்ரிஹோதரம் முத
லியதை அனுஷ்டிப்பதற்காக அக்காலத்திலுள்ள சுத்தியைச் சொல்
வதில் தாத்பர்யமுள்ளது. ‘அக்ரிஹோதரத்திற்காக’ என்ற சங்க
ஸம்ருதியிருப்பதால். அல்லது, ‘முஹூர்த்தம் ஜீவித:’ என்ற
ஸத்யச்சௌசவிதி, பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு நாளச்சேதத்
திற்கு முன்பு சிசு மரணத்தில் மரணநிமித்தமாகியது. ஜநநநிமித்
தமோவெனில் மூன்று நாட்கள் உள்ளதே. அவ்விதமே,

தயா உ வாரஸுரம்—

‘நாஸிகுஞநதம் வடுவடும் ஸிஸொநி-ஷ்ஷணம் யதி |
ஜாதாஸளயம் ஸவிணாநாம் திராசுரீதி நிஸுயம் || விஞ்ஞா
ஸு ரேணாஸளயம் ஸஷு ஷ்வ ஸவிணவக் | நாஸிகுஞநதம்
வஸாடிஸாஹம் ஸுதிதகம் ஹவக்’ உதி ||

ஷயஸீதள—

‘நாஸிகுஞநதம் வடுவடும் ஸிஸள ஷ்ஷெதெ து ஸுதித
க்ஷ | ராதாம் வடுண-ஸ்தொநெஷாம் விதுஸு திரிநம்
ஸதீ || ஹிநநாஸுஸிஸொரி-ஸுதள ரீதஸு ப்ருஸவெவ
ய | விதுஸு மொதிணாம் நெவ ஸவெ-ஷாம் வடுண-
ஸுதிதக்ஷ’ உதி || ராயவீயெய்யுயரெவாய-ஷம் ப்ருவனிதம் ||

யது கெஸுரிசுசுட—

‘சூஹவியெந-டாவிஹுஷாஷ வடுவடவிஷயக்ஷாபு-தீதெம்
வயநாநுராலாவாடிநுஷாஹுதக்ஷாஹு வஹுஸுதி விரொயாஹு
நெயம் வுஷவெஸுராவெஷுதெ | சுதொ நெடிம் சூஹவியவந

பாரஸ்கர் :— நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரித்தால்,
ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநாசௌசம் மூன்று நாட்கள் என்று நிர்ண
யம். மாதா பிதாக்களுக்கும் மரணசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்குப்
போல் ஸதயச்சுத்திவரையில். நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகானால்
பத்து நாட்கள் ஸுதிதகமுண்டு.

ஷடீதீயில் :— நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரித்தால்
மாதாவுக்கு ஸுதிதகம் பூர்ணம். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கும் பிதா
வுக்கும் மூன்று நாட்கள். நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு மரித்
தாலும், மரித்துப் பிறந்தாலும் பிதாவுக்கும் ஸபிண்டர்களுக்கும்
பூர்ணமான ஸுதிதகம். மாதவீயத்திலும் இந்த அர்த்தமே விஸ்
தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் சிலர், “மூன்று நாட்கள் என்ற விதிக்குநாபிச்சேதத்
திற்குப்பூர்வவிஷயத்வம் ஸ்பஷ்டமாகாததால், வேறு வசனமில்லா
ததால் உதாஹரிக்கப்படாததாலும் பலஸ்மருதிகளுடன்விரோதத்
தாலும் இந்த வ்யவஸ்தை உபபந்நமாகாது. ஆகையால் இந்த மூன்று
நாட்கள் ஆசௌசவிதி ஆதரிக்கத்தகுந்ததல்ல” என்று சொல்லிய

[illegible]

யவ்வாசதழ்—விஞ்ஞாநா஁ ஁நஞ்ஞயழ்' ஁த்யுநெந வு஁

தோவெனில், அது அவ்விதமல்ல. 'யாவந்ச்சித்யதே + விதிபதே' என்றும், 'சின்நாயாமாசௌசம்' என்றும், ஐஜமினி ஹாரீதாதி வசனங்களால் நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு ஸ்ருதகப்ராப்திவிதியிருப்பதால், பிறந்த பிறகு இறந்த விஷயத்தில் பத்து நாட்கள் ஆசௌசத்தை விதிக்கும் வசனத்திற்கு, நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகான மரணவிஷயத்வத்தைச் சொல்வது உபபந்நமாவதால், மூன்று நாட்களை விதிக்கும் வருத்தமனுவசனத்திற்கும் பாதம் இல்லாமல் நாளச்சேதத்திற்கு முந்திய காலத்திலுண்டான மரணவிஷயத்வம் உபபந்நமாகுமாதலால், 'நாளச்சேதத்திற்கு முன் ஸ்ருதகப்ராப்தியே ஸம்பவிக்காததால் மூன்று நாட்கள் விதி உபபந்நமாகாது' என்று சொல்வதும் கூடாது. வசனத்தால் ப்ராப்தமாகியதற்குப் பாதம் யுக்தமாகாதாதலால். ஆகையால் பரஸ்பரவிரோதமிருப்பதால் விஷயவ்யவஸ்தையையே சொல்லவேண்டும். அந்த வ்யவஸ்தையும் விஜ்ஞானேச்வரர் முதலியவர்களால் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு வசனமில்லையென்பதும் அஸித்தம். 'நாபிக்ருந்தநத: + யதி' என்பது முதலான வெகு வசனங்கள் இருப்பதால்.

‘பித்ராதினும் தினதாயம்’ என்ற வ்ருத்த மனு வசனத்தால்

உருவவநெரு ஜாதரெணெ குஹஸுஸுக்ஷம் விய்யத உதி,
 சடிவி ந | விஞ்ஞாஸு ரெணாஸளம் ஸடி வனவ ஸவிண
 வசு' உதி நாலிஷ்டாசு வஹுடரெணெ தநிதிதஸு ஸடி
 ஸளவஸு வியாநாசு, தஹுதரெணெ வ ஸவிணாநா ஸடி
 ஸளவவியாநாசு, ஜநநநிதிதாஸுஸுக்ஷணாஸளவஸு உ
 நிரஸுக்ஷாசு, நாலிகுநநதம் வஹுட ரிதாஜிவவநாநுமு
 ஹாவு குஹவியாநஸுஸுஸுதாரோது விஷயகூரநுவவ
 தெம் | சுதொ நாலிஷ்டாசு வஹுடம் ஸிஸுரெணெ ஜநந
 நிதிதாஸளம் விஞ்ஞாநா ஸவிணாநா திராதுடி, ரெண
 நிதிதம் ஸடிஸளவடி | நாலிஷ்டாசு வஹுடம் ஸிஸுரெணெ
 நிஷாணஸிஸுமிமுடெரு வ ஜநநநிதிதாஸளம் வஹுடடி |
 ரெணநிதிதம் விதுவதிநிதாநா ஸடிஸளவடி | விஞ்ஞாஸு
 டுராஹிதி யுதடி ||

யது காத்யாயநெநொக்டு—

சுநிவ்ருதே டுராஹெ து வணுகம் யடி மஹதி | ஸடி

பிறந்த வுடன் மரித்த சிசுவிஷயத்தில் மூன்று நாட்கள் அஸ்ப்ருச்ய
 த்வம் விதிக்கப்படுகிறது' என்று சொல்லியதும் ஸரியல்ல. 'பித்
 ரோஸ்து மாணசௌசம் ஸத்ய ஏவ ஸபிண்டவத்' என்ற வசநத்
 தால் நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு மாணத்திலும் அது நிமித்தமான
 ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுவதாலும், நாபிச் சேதத்திற்குப்
 பிறகு மாணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச் சௌசம் விதிக்கப்
 படுவதாலும், ஜநநநிமித்தமான அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணசௌசம்
 நிரஸிக்கப்பட்டதாலும், 'நாபிக்குந்தனத: பூர்வம்' என்பது முத
 லான வசனங்களின் அனுக்ரஹத்தாலும் மூன்று நாட்கள்
 விதிக்கு அஸ்ப்ருச்யதாமாத்ரவிஷயத்வம் உபபந்நமாவதில்லையாத
 லால். ஆகையால், நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மாணத்தில்
 ஜனநநிமித்தமான ஆசௌசம் பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு
 மூன்று நாட்கள். மாணநிமித்தமாய் ஸத்யச்சௌசம். நாளச்
 சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு மாணத்திலும், இறந்து பிறப்பதிலும்
 ஜநநநித்தாசௌசம் பூர்ணம். மாணநிமித்தமாய்ப் பிதாவைத்
 தவிர்த்து மற்றவர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம். மாதாபிதாக்களுக்குப்
 பத்து நாட்கள் ஆசௌசமென்பது யுத்தம்.

ஆனால், காத்யாயனர்:— 'அசிவ்ருத்தே தசாஹேது + நைவ

வஷ-பாணாம் வஷ-பாஸாஷ-புஷ-பம் பீரணெ ஜீதாதீநாபிஸுபி
நெப-பரிசீ=சுருளவகைகராது | நிவதுவளவகாநாம்=பூவ
துதீயவஷ-பாணாம் ஸவபிவஷ-பாசு பூஷாரணெ திராது
பிஸுளவது' உதி ||

தயா வ யாஜிவயு: —

‘சுடினஜிநநஸுடி சுவளவாநெபரிசீ ஸுதா | திராது
பிவதுதாபிஸாஷ-பாராதுதீதம் வரது' உதி || வளவம் = வயா
கபி | வதுதாபிஸம் = உவநயநது || .

ஸஜிவயி—

‘சுடிததெநெ தநபெ ஸுடிஸுளவம் விய்யதெ | சுஹா
பாராதுதயா ஸுபிவ-பாவெ கைதுதவபுதெ || தபெவாநு
வநீதெ து துஹாபுஷி வாரவா' உதி ||

வாஸிவயி—

‘சுடினஜிநநஸுடி சுவளவாபெகராதுகது | திராது
பிவநயநபாஷ-பாராதுதீதம் வரது' உதி ||

ஆறு மாதத்திற்கு மேல் மரித்தால், ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஒரு நாள்
ஆசௌசம். செளளமாகியவர்களுக்கு—மூன்றாவது வயது வந்த
வர்களுக்கு ஏழாவது வர்ஷத்திற்கு முன்பு மரணத்தில் மூன்று
நாட்கள் ஆசௌசம்” என்று. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:- பல் முனைக்கும் வரையில் ஸத்யச்சௌசம்.
சௌளம் வரையில் ஒரு நாள். உபநயநம் வரையில் மூன்று நாட்
கள். இதற்குப் பிறகு பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

சங்கரும்:- பல் உண்டாகாத பாலனின் மரணத்தில் ஸத்யச்
சுத்தி. செளளமாகாத பாலம்ருதியில் ஒரு தினம் ஆசௌசம். உப
நயநமாகாத பாலம்ருதியில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்
ஸபிண்டர்களுக்கு.

வ்யாஸரும்:- பல் முனைக்கும் வரையில் ஸத்யச்சுத்தி, செளளம்
வரையில் ஒரு நாள் ஆசௌசம். உபநயநம் வரையில் மூன்று
நாட்கள் ஆசௌசம். பிறகு பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

வநநாஜிஸம்ஸாரஹெஜெநாபரளவஹெஜிஃ ||

சுது வநநாழிஸம்ஸாரமெடிநாஸளவவஸா டிஸி-கதா
ஸம்மு, ஹெ—

[illegible]

கனனம் முதலிய ஸம்ஸ்கார பேதத்தால்
ஆசௌச பேதம்.

கருநாதி பேதத்தால் ஆசௌசவ்யவஸ்தை சொல்லப்பட்ட
உள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— செளளத்திற்கு, அல்லது மூன்றாவது வயதிற்குப் பிறகு இறந்த சிசுவிற்குத் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். நாமகாணத்திற்கு அல்லது, 11-ஆவது நாளுக்கு முன்பு இறந்த சிசுவிற்குக் கநமே (புதைப்பது) ஸம்ஸ்காரம். 11-ஆவது நாளுக்குப் பின்பு, பல்முளைப்பதற்கு முன்பு கநமாவது தஹமாவது செய்யப்படலாம். பல் முளைப்பது அல்லது, ஆறாவது மாதத்திற்குப் பின்பு இறந்த சிசுவிற்குக் கநம், தஹம், த்யாகம் இவைகளுள் ஒன்று ஸம்ஸ்காரமாகும். அவைகளுள் பல் முளைப்பதற்குள் இறந்த சிசுவிற்குத் தாஹம் செய்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம். கநமானால் ஸத்யச்சுத்தி. பல் முளைத்த பிறகு கநப்பக்ஷத்தில் ஒரு நாள். தாஹத்திலும், த்யாகத்திலும் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் வருகிறது என்பது பொருள். இதில்,

சுரு விஷ்ணு—

‘சுருஜாதெ வாரெ வெருெ ஸுரு வனவ நாஸுராழி
ஸஸ்வாரொ நொடிகுயா வ டு ஜா தெ க்வுருதவளெ
க்வுஹாராகுண’ உதி ॥

உருகாயா—

‘ஸ்ருணா து வதிதொ மவ்ஸுருஜாதொ ருதொய
வா | சுஜாதருொ ராஸெவ்ரா ருதவ்வி ம்ருதெயா ॥
வஸுரெருெவ்ருவிதம் சுருகா ருருவ்ருஸு து காருவக் |
வருகா து ருருெவ்ருருே ஸுருருளம் விய்யெரு ॥ ஜாத
ருரு ருரு வாகா உருருெகாஹருெவ து’ உதி ॥

சுருரா—

‘சுருஜாதஸு தாவக் ஸுராசுளம் ஸஸ்ருதஸு து |
யாவக் ஸாரு ந்ருவ்ருவி ஸருெயம் வாரவா வஹி’ உதி ॥
சுருஜாதம் = ஜாதருொக் வாயுருரு சுருருருரு உருருரு ॥

ஜருரு—

‘யொ நாருருருக் வருவ்ரு வருருருவருருதி | மரு

விஷ்ணு :— பல் முருக்காத பாலருன் ம்ருதியில் ஸத்யச்
செளசம், அருரு ஸம்ஸ்காரமில்லை, உதகருருய்யுமில்லை, பல்
முருத்த பருகு செளளத்தருகு முன்பு ம்ருதியில் ஒரு நாள்
ஆசெளசம்.

சுருருருயில் :— ஸுருருருன் கர்ப்பம் பாதத்தை அருரு
தாலும், அல்லது பருந்த உருன் மருத்தாலும், பல் முருப்பதர்
ருள் இருந்தாலும், ஆறு மாதத்தருகுப் பருகு இருந்தாலும்,
வஸுரும் முருவியவையால் அதை அலங்கருத்துப் பூமியைப் பருத்து
அதருருள் கட்டையைப்போல் மெருவாய்ப் புதைக்கவும். இது
விஷயத்தில் ஸத்யச்செளசம், பல் முருத்த சருவைக் கரும்
செய்தால் ஒரு நாள் ஆசெளசம்.

அங்குரு :— அருஜாதருன (பல் முருக்காத) சருவின் ம்ருதி
யில் பருதுக்கருகு வெருயில் ஸசேஸுருருன் செய்யும் வரையில்
ஆசெளசம்.

ஜமதக்ரு :— நாமகருணத்தருகு முன்பு இருந்த சருவைக்
ஆசெள. 19

உக்தவராஸராஜி வவநாநாநா நியதாநிஸஸார நிஷெய
வரகாசு | சுதொநிஸஸாரொடிகடாநநிஷெயொ நாசிகர
ணாசு ப்ராமெவ நித்யம் | நொபுட்ய | யதொ நிஷெயாநநா
ரெவ நாசிகரணாஜினநாநாஅ ஊபுட்யநிஸஸாரநிஷெயாந
வாநாஜாநாதி ரெநா- 'ஜாததனஸ்ய வா சுயபூநாநி வாநவி
க்யுதெ ஸதி' ஐதி ||

வொகாசுதிருவி—

தருஷ்டெவொடிகு சுயபூதருஷ்டெ ஸஸாரரெவ வா |
ஸவெடொநா க்யுதவளயாநா ரெநாநாவிஸயா அப்யு' ஐதி ||
வொபாசுடி அஜாதீநாநா ஸவெடொரெவயடிதம் | ப்ராபொஸெ
த்யுதீயெ வா சுதப்யம் ப்ராநாநாசு' ஐதி ரெநாநிவிஸித
காரெ க்யுதவளயஸ்ய ஸவட்ய ரெநெ நியரெநாநாநிஷெயாந
தருஷ்டெ காயபு | சுநாநாவி நாசிகரணாஜிபுடீக்யுத
வருஷெயவ்யா ப்ராபூதாநாநாநாநா அப்யுநிஷெயாநா
தகம் தருஷ்டெ காயபு- ந நியரெநெதி வநி காரண வ்யாவ்யாது ||

முன் சொல்லிய பராசுராதி வசனங்களெல்லாம் நியதமான
அக்னி ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதிப்பதில் தாத்தப்யமுள்ளவைகளாத
லால். ஆகையால், அக்ரிஸம்ஸ்காரம், உதகதானம் இவைகளின்
நிஷேதம் நாமகாணத்திற்கு முன்பே நித்யம், நாமகாணத்திற்குப்
பிறகு நித்யமல்ல. ஏனெனில், நிஷேதத்திற்குப் பிறகே, நாமகா
ணத்திற்கோ, தந்தஜநத்திற்கோ பின்பு, அக்ரிஸம்ஸ்காரத்தை
யும் ஒப்புகின்றார் மனு:— 'பல் முளைத்தவனுக்கும் செய்யலாம்,
நாமகாணம் செய்த பிறகும் செய்யலாம்.' என்று.

வொகாசுதியும்:— 'தூஷணீமேவ + த்வயம்', இதன் பொருள்.
'சூடாகர்ம + சோதநாத்' என்று மனு முதலியவர்களால் விதிக்கப்
பட்ட முதல் வர்ஷத்திலாவது, மூன்றாவது வர்ஷத்திலாவது
சௌளம் செய்யப்பட்ட எல்லா சிசுவின் மாணத்திலும் நியமமாய்
(அவச்யம்) அக்ரிதாஹமும், உதகதானமும் செய்யவேண்டும்.
அந்யத்ராபி = நாமகாணத்திற்குப் பிறகு சௌளம் செய்யப்படாத
சிசுவியதில், இச்சயா = ப்ரேத சிசுவின் நன்மையை வேண்டினால்,
த்வயம் = அக்ரிதானம், உதகதானம் என்ற இரண்டும் தூஷணீ

சுநெது து—

‘புயரெழெனெ கருதவருவெய்யாநலிவாவிடகவு ருத
வ்யாழிதாநமுககாநம் வ தருவீரெருகம் காயடாக் | சுநெ
தூவி தருதீயாழிவெஷ்டவ்யகருதவருவெ ஹயா உயம் தரு
வீம் காயடாக்’ உதி வ்யாழகருதெ ॥

வனவம் வ துருவெஷ்டாழிகருதவருவெ வனகவடவியிநா
வம்ஸாரம் | வ வ வகருதெ ॥

சுநெதருவெய்யாவி வருவாகருணெ துருதருபாஸகாணம்
வருபாஸகம்—

‘சுநெதருவெருபாஸகாணெ வ கருதவருவெ வ வம்ஸாருதெ |
சுநெவம்ஸாருணெ தெஷாம் துருதருபாஸகாணெ’ உதி ॥
சுநெதருதரு வருவாஸகாணெ சுநெதருதரு = சுநெதரு
தரு உதருபாஸகம் ॥

மாகசு செய்யப்படலாம், நியம்மில்லை என்று சந்திரிகை முதலிய
தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிலரோவெனில் :— ‘முதல் வர்ஷத்தில் செளளம் செய்யப்
பட்டு இரண்டு வர்ஷம் பூர்ணமாகாது இறந்த பாலனுக்கு அக்நி
தாநத்தையும் உதக தானத்தையும் தூஷணீம் = மந்த்ரமில்லாமல்
செய்யவும். அந்யத்ராபி = மூன்றாவது முதலிய வர்ஷத்திலும்,
செளளம்செய்யப்படாத பாலன் விஷயத்திலும் இச்சயா = இஷ்டப்
பட்டால், அக்நிதானோதகதானங்களைத் தூஷணீமாகசு செய்ய
லாம்’ என்று வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர்.

இவ்விதம் இருப்பதால், மூன்றாவது வர்ஷம் முதல் செளளம்
செய்யப்பட்டுள்ளவனுக்கு ஏகர்ச்சவிதியால் ஸம்ஸ்காரம். அது
சொல்லப்படப்போகிறது.

பல் முளைக்காதவனாகினும், செளளமாகியவனுனால் அ வ ன்
விஷயத்தில் த்ரிமாத்ராசௌசத்தைசச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர் :— ‘பல் முளைத்தவனாகினும், பல் முளைக்காதவனாகி
னும் செளளம் செய்யப்பட்டவன் மரித்தால் அக்நி ஸம்ஸ்காரத்
தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்’ என்று.

யஸிஸுவிசுதரிநுஸுரநு' ஐதி யஸிஸுரணாஸு || உஹநசிவாஷி-கா
 லிதரம் வ-விண-கிவஷெ-கா யொ ரீதம் சுஸள ஸுஸாநவய-
 க்ஷம் ஜூதிஹிம் = ஸவிநெஸுஸோநொடிநெஸு, சுநு-வ-ஜிம் =
 சுநு-மனவ்யம் | சுஸூரடிவ வயநாடி-ந சிவஷ-ஸுரநு
 மரிநகரிபதரிதி மஜேதெ | சுநு-மஜே வ 'வரெயு-வாலஸ'
 ரிதூரடி ஷயுயம் யஸிஸுவிசுதம் யஸிமாயாம் 'யொ-ஸு களஜ்ஜ
 ஜமதம்' ஐதி திஸு, ஸிஸு ஜவஹி உ-ளகிகாநிநா சுஸ-ஸு
 தாநிநா டிஸு || உவெதஸு தஸுரஹி தாஸுராவதா = டாஹ
 புகி-யயா வா-சு-யொ-ஜநா-ரஹி-தயா 'ஸு-ம-ஹா-டி-வ-லி-யா
 உ-ளகிகாநிநெவ டிஸு ஐத்ய-ம் ||

கடு-பு-ஜீ-வி-காயா-ம்—

'சுநூரவா-கயொ ர-வி-ம்-சு-யொ-லி-ஸ-தி ராஸதம் |
 உவொஷணம் து சுத-வ்யம் த-வி-வ-ம் வநநம் தயொம்'
 ஐதி || உவொஷணம் = டிஹநரித்ய-ம் | ணவம் வாலிஸ-ஸா
 ரஸு உஹநசிவஷ-ரோணெ நிஷி-க-கா-ஸு சுயம் டாஹநிவஸ-ந
 ரேகாஹா-டி-ஸ-ள-வி-தி யெஹ ||

ஜ்ஞாதி-களால் = ஸபிண்டர்களாலும், ஸமானோதகர்களாலும் பின்
 பற்றப்படவேண்டியவன். இந்த வசனத்தாலேயே, இரண்டாவது
 வயது பூர்த்தியாகாத பாலனைப் பின்பற்றுவது நியதமல்லவென்று
 தோன்றுகிறது. பின்பற்றிச் சென்ற பிறகு, 'பரே யுவாகும்ஸம்'
 என்பது முதலாகிய ஆறு ருக்குகளுள்ள யமஸ-பி-க-த-த-தையும்,
 'யோஸ்ய கௌஷ்ட்ய ஜகத:' என்ற மூன்று ருக்குகளையும் படித்து
 லௌகிகாக்கிரியால் = ஸம்ஸ்காரமில்லாத அக்ரியால் தஹிக்கவேண்
 டும். உபநீதனால், அவனை ஆஹிதாக்கிரியின் தாஹவிதிப்படி
 பாத்தரயோஜனம் முதலியதில்லாமல் தமது க்ருஹப்படி லௌகி
 காக்கிரியால் தஹிக்கவும்" என்று.

கர்மப்ரதீபிகையிற்:— 'கன்யகை, பாலகன் இவர்களுக்கு 23-
 மாதத்திற்குமேல் தஹனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்
 கநநம் செய்யவும்' என்றுள்ளது. இவ்விதமிருப்பதால், அக்ரிஸம்ஸ்
 காரத்தை இரண்டாவது வயது பூர்ணமாகாத சிசுவின் மரணத்தில்
 நிஷேதித்திருப்பதால், தாஹநிபந்தனமான ஒரு நாள் ஆசௌசம்
 முதலியது எப்படி ப்ராப்தமாகும்? எனில்,

வனவொவமடுவென்றுநம் ஸாநா^{ம்}யு^{ம்}கி^{ம்} மொ^{ம்}தி^{ம்}ணம் || நா^{ம்}சி^{ம்}
கி^{ம்}யாயா ஊ^{ம்}யு^{ம்}த^{ம்} வொ^{ம்}யொ^{ம்}ய^{ம்}பி^{ம்} அ^{ம்}வெ^{ம்}ந^{ம்}து^{ம்} | ஸ^{ம்}டி^{ம்}ஸ^{ம்}ள^{ம்}ய^{ம்}
ஸ^{ம்}வி^{ம்}ண^{ம்}நா^{ம்}ம் அ^{ம்}டு^{ம்}ரி^{ம்}ள^{ம்} நி^{ம்}வ^{ம்}ந^{ம்}நெ^{ம்} க^{ம்}டு^{ம்}தெ^{ம்} || ட^{ம்}வெ^{ம்}ல^{ம்}கா^{ம்} க^{ம்}ா^{ம்}வ^{ம்}
வ^{ம்}டி^{ம்}ய^{ம்}அ^{ம்}ம் க^{ம்}டி^{ம்}வெ^{ம்}டி^{ம்}க^{ம்}ா^{ம்}ஹ^{ம்}டு^{ம்}வ^{ம்} த^{ம்} | அ^{ம்}டு^{ம்}ய^{ம்}க^{ம்}டு^{ம்}தெ^{ம்} க^{ம்}டு^{ம்}தெ^{ம்}
வ^{ம்}ா^{ம்}க^{ம்}வி^{ம்} . ஜி^{ம்}த^{ம்}டி^{ம்}ன^{ம்}ா^{ம்} டீ^{ம்}டு^{ம்}தா^{ம்} ய^{ம்}பி^{ம்} || ச^{ம்}ு^{ம்}தி^{ம்} வ^{ம்}ஷ^{ம்}ட^{ம்}ா^{ம்}த^{ம்} ட^{ம்}ஹ^{ம்}நெ^{ம்}
தி^{ம்}ரா^{ம்}டு^{ம்}சு^{ம்}டு^{ம்}ண^{ம்}வ^{ம்} ஸ^{ம்}ய^{ம்}க^{ம்}ு^{ம்}தி^{ம்} | வ^{ம்}ந^{ம்}நெ^{ம்} நெ^{ம்}ஸ^{ம்}ிக்^{ம்} ஸ^{ம்}ய^{ம்}ி^{ம்}ஸ^{ம்}வி^{ம்}
ண^{ம்}ா^{ம்}ம் வி^{ம்}ய^{ம்}ய^{ம்}தெ^{ம்}’ ஐ^{ம்}தி^{ம்} ||

மதுர மலைவாழ்—

‘கடினஜாதெ தநயெ ஸிஸள மஹய்யுதெ தயா | ஸவி
ணாநாம் து ஸவெஷாபிஹாரா துஸிளவக்ய’ ஐதி ||

யடி)வ)ராஸுராயநவநடூ--

‘சுடினுஜாதெ வயடாதெ வெகராது’ ஐதி || வயடாதெ = சூதெ ||

யடிவி ஷெவரா தவவநடு—

நாடோ டினொடிவளவாடிவந்தெரயம் குராக் | ஸடி
 ஸளவஹஸு(கு)ஹொ நியதாது டுகம் வரம்' ஐதி ||

கநகம் செய்யவும், ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. நாம கரணத்திற்குப் பிறகு சிசுவைக் கநகம் செய்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச் சுத்தி. அல்லது காஷ்டத்தைப்போல் தஹிக்கலாம். அதில் ஒரு நாள் ஆசௌசம். பல் முளைத்த பாலன் செளளம் செய்யப் பட்டாலும், செய்யப்படாவிட்டாலும், மூன்றாவது வர்ஷத்திற்குள் தஹநம் செய்தால் த்ரிராக்ரத்தால் சுத்தி. கநகவிஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

யமன்: — “பல் முளைக்காத சிசு இறந்தாலும், கர்ப்பத்திலிருந்து பாத விஷயத்திலும் ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு நாள் ஆசௌசம்” என்று சொல்லிய வசனமும்.

ஆச்வலாயனர் :-- 'பல் முளைக்காத சிசுவின் ம்ருதியில் ஒரு நாள் ஆசெளசம்' என்ற வசனமும்,

தேவவ்ராத்:— “நாமகரணம், தந்த ஜநநம், செளளம், உபநயசம் இவைகளுக்குமுன் பாலம்ருதியில், முறையே, ஸத்யச்

யடிவி ஸம்முஹவநட்பு—

‘பூரூபிகரணாசு ஸடி வனகாஹொ டனஜநநம்’ உதி ॥
 டனொ துதெஃ வடுவடு டெகாஹாஸளவவியாயக டெதாடிஸம்
 வவநஜாதம் டஹநவிஷயதி டிஷ்டுதிரதெதவிணிதடி ॥

நஹுதாநிஸம்ஸாரம் நிஷெயதி வராஸாரம்—

‘சுஜாததனொ யெ வொறா யெ வ மஹாநிநிஸுதாம் | ந தெ
 ஷாநிஸம்ஸாரொ நாஸளவம் நொடககியா’ உதி ॥

2 நுரவி— .

‘ஊநநிவாஷிடுகம் டெதம் நிடிஜுஹாஸவா வஹி |
 சுஹுதது ஸாவள ஹுராவஸிஸனுயநாடிதெ ॥ நாஸு
 காயெடாநிஸம்ஸாரொ நாவி காயெடாடககியா | சுரணெ
 காஷ்வதுகா சுஷவயெதுஹவெதம் ॥ நாதிரவஷடஸு
 சுதடவா வொஹவெருடககியா’ உதி ॥ ஊநநிவாஷிடுகம் =
 சுபாவததீயவயஸடி | நிடிஜுஹம் = நிவநெயம் | சுஹுதது =
 ஸவம் புகுஷாஷு வஸுநாநிநிஸுதது | வஹிமுடாஸா | சுஸி
 ஸவயநாடிதெ = சுஸிஸநிஹவஜிடுதாயாம் ஹுரேள | ந

சுத்தி, ஒருநாள், 3-நாட்களாசெளசம். செளளத்திற்குப்பிறகுபால
 ம்ருதியில் அக்னிதாஹமும் உதகதாநமுமுண்டு” என்ற வசனமும்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:—“நாமகரணத்திற்கு முன் ஸத்யச் செளசம்,
 தந்த ஜநநத்திற்குமுன் ஒருநாளாசெளசம்” என்ற வசனமும், தந்த
 ஜநநத்திற்கு முன் ஒருநாளாசெளசத்தை விதிக்கின்றனவே?
 எனில், இவ்விதமாயுள்ள வசனங்களெல்லாம் தஹநவிஷயங்கள்
 என்று ஸம்ருதி தந்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஓய்! “இவ்விஷயத்தில் அக்னி ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதிக்கி
 ன்றார் பராசரர்:— ‘பல் முனைக்காத பாலர்களுக்கும், கர்ப்பத்தி
 லிருந்து நமுவிய சிசுக்களுக்கும், அக்னி ஸம்ஸ்காரமும், ஆசெளச
 மும், உதக க்ரியையும் கூடாது’ என்று,

மனுஷம்:-‘2-ஆவது வயது பூர்ணமாகாத சிசுவைப் பந்துக்கள்
 அலங்கரித்து அஸ்திஸமூஹமில்லாத சுத்த பூமியில் புதைக்கவும்.
 இதற்கு அக்னி ஸம்ஸ்காரமில்லை, உதக க்ரியையுமில்லை. காட்டில்
 கட்டையைப்போல் த்யஜித்து 3-நாட்கள் ஆசெளசமனுஷ்டிக்கவும்.

ஷபிம்ஸநதெவி—

யடிவுஜாததனஸ்துசு கதவயுயஸ்து ஸம்ஸிதம் |
தயாவி ஞானயெபெநம் துஹம் வாயஸவதிஷ்டெ' உதி ||

புயஸிஸம்வதரவயுயானிபுராயெண காஸுபொவாவி—

வாயாநாதிஷ்டஜாதாநாம் திராகுட' உதி ||

சுஜிராம்—

விபெ நயுநெ திவிவயெஷ்டிபுதெ ஸம்ஸிதம்
நெநஸிகி | நிவயுதவயுயெகெ தவ்விஷ்டிராகுடாஸுமிரிஷ்டெ' உதி ||

வலிஷ்டம்—

உளநதிவெஷ்டி பெதெ மஹவதநெ வா ஸவிணாநாம்
திராகுட' உதி ||

ஷயஸீதளம்—

திதீயெ புயெபெ வாயெபெ வளம் யதி கதம் ததா | வளம்
புஸ்திஸவெஷ்டாம் மொதிணாம் திதிநம் தித' உதி ||

ஷுத்திரிம்சந்தத்திலும்:— பல் முளைக்காதவனாயினும், செளள
மாகிய பாலன் மரித்தால் அவனைத் தவறிக்கவும், மூன்று நாட்கள்
ஆசெளசம் விதிக்கப்படுகிறது, என்று.

முதல் வர்ஷத்தில் செளளம் செய்தால் என்ற அபிப்
பிராயத்துடன்,

காச்யபரும்:— 'பல் முளைக்காத பாலர்கள் விஷயத்தில் மூன்று
நாட்கள்' என்று.

அங்கிரஸ்:— மூன்று வயது நிறையாத ப்ராம்ஹண சிசு இறந்
தால், ஒரு நாள் ஆசெளசம், செளளமாகிய சிசு இறந்தால் மூன்று
நாட்கள் ஆசெளசம்.

வஸிஷ்டர்:— இரண்டு வயது பூர்ணமாகாத சிசு இறந்தா
லும், கர்ப்பபதனத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கு த்ரிராத்ராசெளசம்.

ஷுதீதியில்:— இரண்டாவது வர்ஷத்திலோ, முதல் வர்ஷத்
திலோ செளளம் செய்யப்பட்டிருந்தால், செளளம் முதல் இறந்த
சிசு விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசெளசம்
விஹிதம்.

போயவீயெ—

சுநதீத திவஷ்டஹு ஷெதொ யதூவி டஹுதெ |
சூசுளவம் ஷாஷணாநாம் து திராகுத் தது விஷுதெ' உதி ||

உநி காயாடி—

சுநதீத திவஷ்டஹு ஷெதொ யதூவி டஹுதெ |
சுதிஹோஹாவிலுதெதஹு ஷெஸஸாயநபோயரது || சூசுளவம்
ஷாஸவாநாம் து திராகுத் தது விஷுதெ' உதி || ஷெஸ
ஸாயநபோயரது = ஷுஷெஸாயாந போயரது ஸித்ய-ஃ | விஹித்ய
த்யம் | ஹோஹம் = ஷெஹம் ||

ஜாததஹஸ்யாகுதய-ஹஸ்ய டாஹவகெஷ சுஹிரஸாஹி
விஸெஷா டஸி-ஃ— யஷுஷாகுதய-ஹவா வெ ஜாததஹ
ஹு ஸஹிதம் | டாஹயிகா தயாஹவெநபோசுளவம் துஹ
போயரெசு' உதி ||

வவிஷோஹி—

ஹந திவஷ்டஹ-ஹவ-ஹவதநெ ஸவிணாநாம் திராகுதா
சுளவம் | ஸஷுஸுளவதி தி தளதஃ' உதி || சுமிஸஸாரெ ஸஷு
ஸுளவதிஹொ துநாஹா துவிஷயம் ||

மாதவீயத்தில் :— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசு
இறந்து தஹிக்கப்பட்டால் அவ்விஷயத்தில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு
மூன்று நாட்கள் ஆசௌசமுண்டு.

சந்த்ரிகையில் :— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசுவை
அதிக ஸ்நேஹமுள்ளவர்களாயும், ஸ்வதேசாசாரத்தை அனுஸரிப்ப
வருமான பந்துக்கள் தஹித்தால் அவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்
ஆசௌசம்.

பல் முளைத்துள்ளதும், செளளமாகாததுமான சிசுவைத்
தஹிக்கும் பகஷத்தில், அங்கிரஸ்ஸினாலும் விசேஷம் சொல்லப்
பட்டுள்ளது— பல் முளைத்த சிசு செளளமாகாமலிருந்து மரித்
தால் அதைத் தஹித்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் அநுஷ்டிக்க
வேண்டும்.

வனிஷ்டரும் :— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசு
மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்.
ஸத்யச்சுத்தி என்றார் கௌதமர். ஸத்யச் சுத்தி என்றது அக்ரி
ஹோத்ரமநுஷ்டிப்பவரின் விஷயம்.

வநநபுஷுதாஸளவழி ||

தேதஸ்ய ஸிஸொய-ஹா ஹிநாநனரொ வநநஃ ஹாஹஸ்யாமொ
வா கி-யதெ, தஹா தேதாஹாஹெவ வா ஸஹெரஹஸ்யுஹ
கயநா, வநநாஹிஸஸாரொதரகாமம் வெதி ஸஹெஹெ
மிண்டய உசுஸம்மெஹெ—

‘தேதஸ்ய து யஹா ஹாஹஸ்யாமொ வா வநநஃ ஸிஸொஃ |
தஹா தஹிவஸாஹெவ ஸஹெரஹஸ்யுஹகயநா’ உதி ||

வநதயு, வநிகா ஸநகெஹ-ஹிளே, கரணெ காவ்வ
துகா, ஹாயிகா தயாஹெவநய’ உதி மொகாஹிஹிவஸாஃ
வயமெஹெஃ க்லாபுதயெந வநநாஹிநனரஹெவ ஸஹிஸ
வியாநாஹிவமேதெ ||

ஹஃ வநநஹிவஸாஹிஸளவ ஸ்வநயநவய-ஹெ வொ
ரொணெ வெஹிதயுஹிதெகெ | கெநு துயளவாஹ வஹ-ஹெ
ஸஸாரவிஷய, தகெஹெ க்லாபுதயமுவணாஹிதாஹஃ ||

கனனம் முதல் ஆசௌசம்.

இறந்த சிசுவுக்கு வேறு தினத்தில் கனனம் அல்லது தாஹம்,
த்யாகம் செய்யப்பட்டால், அப்பொழுது மரணதினம் முதற்
கொண்டே, ஸத்யச்சத்தி, தினாசௌசம், த்ரிராத்ராசௌசம்
இவைகளைக் கல்பித்துக்கொள்வதா, கனனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரம்
செய்த பிறகு முதலாகவா என்று ஸந்தேஹத்தில் நிர்ணயம்
சொல்லப்பட்டுள்ளது—

ஸங்க்ரஹத்தில்:- “இறந்த சிசுவுக்குத் தஹநமோ, த்யாகமோ,
கனனமோ எப்பொழுது செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத் தினம்
முதலாகவே ஸத்யச்சௌசம், தினாசௌசம், த்ரிராத்ராசௌசம்
இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்”.

இவ்விஷயம் ‘கரித்வா சனகைர் பூமௌ, அரண்யே காஷ்ட
வத் த்யக்த்வா, தாஹயித்வா ததாப்யேநம்’ என்றுள்ள லோகாஹி,
மனு, அங்கிரஸ் இவர்களின் வசனங்களால், க்த்வா ப்ரத்யயத்தால்
கனனம் முதலியதற்குப் பிறகே ஸத்யச்சௌசம் முதலியவைகளை
விதிப்பதால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கனனதினம் முதல் ஆசௌசம் உபநயநம் வரையில்

[illegible]

சுரு ஸவர்த்ரு ஸஞ்சிகெ டிஸாஹாஸ் வரம் பொய்யீதள

பாலமரணத்தில், என்று அறியவும் என்று சிலர். மற்றவரோவெனில், செளளாத் பூர்வகாலத்திலுள்ள ஸம்ஸ்காரவிஷயம் அவ்விடத்திலேயே கத்வாப்ரத்யயம் கேட்கப்படுவதால் என்கின்றனர்.

ஓய் ! மறு தினத்தில் பாலஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் முதல் நாளில் ஆசௌசம் இல்லாததால் கர்மானுஷ்டானம் செய்ய லாமென ப்ரஸக்தமாகுமே எனில், இவ்விதம் சொல்லக்கூடாது 'மரணம், பிறப்பு இவைகளை நிமித்தமான ஆசௌசத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்' என்றதால் ஆசௌசம் மரணோத்தபத்தி நிமித்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால். இவ்விதமிருப்பதால், மரணம் முதல் ஆசௌசமிருந்தாலும் கனனம் முதலியதைச் செய்த பிறகுள்ள காலம் முதற்கொண்டே ஸத்யச்சௌசம் முத லியதின் அனுஷ்டானம் என்பதால் விரோதமில்லை. 'காத்வா ஸ்த்யச் சுசிர் பவேத்' என்று ஸமானகர்த்ருகதவம் சொல்லப்பட் டிருப்பதால். கநநஸம்ஸ்காரம் செய்தவனுகிய பித்ருப்ராத்ருவ்யதி ரிக்தஜ்ஞாதிக்கும், மாதூலன் முதலியவனுக்கும் ஸத்யச்சுத்தியே தான். அக்னிஸம்ஸ்காரத்திலும், த்யாகத்திலும் கர்த்தாவாகிய பிதா, ப்ராதா, ஜ்ஞாதி முதலியவர்களுக்கும் அந்தந்த ஆசௌசமே தான். ப்ரேதக்ரியை செய்யாவிடில் ஸபிண்டனல்லாதவனுக்கு ஸத்யச்சௌசம்.

இந்த ஸூதகமெல்லாவற்றி லும், 10-நாட்களுக்குப் பிறகு பால

விதெத்ராஸ்து - தாத்ருணாம் உ ஸஜா டிஸாஹேவம் ஹவதி ! ,வொடு
 ரீதெ ஸவிணாநாம் ஸஜிஸ்தாம் வியீயதெ ! டிஸாஹெநெவ
 டிவதெத்ராஸொடிராணாம் ததெயேவய' ஐதி வ்ராஸ்தவாடிஸ்தா
 ணாக் ! சுத்ரு ஸொடிஸாஸ்தம் விஹொடிஸாஸ்தாஸ்தவமுகூகம் ||

தயா வெஹுமயெஹு—

மஹா-வெஸு வெபுதெ தீதாநெவ ஸுடாஸாஸம் ஜாதெ
உஹயொஃ க்ருதெ நாநி ஸொடிராணாம் லிநொடிராணாமிவெ
வடூ' ஐதி ||

சுண்ணாம்பு - 2 உ

‘ஐராதீநாம் ஸாநகேவ ஸாயரேணெ ரோதாவித்யஸொஹ
வினொஹாணாநிவி டிஸாஹேவாம் ஹவதி’ இதி ||

உயர்கொடுக்கி—

•ஜாதிரெண் விஞ்ஞாப-புராஹ் ஸபா ஸ்ராதா த-புரா
ஹ் பாபு' ஐதி || தத்யாபுராநெ விஸெஷம் | ஸ்ராதா஽த்ரு
ஸொஷம் | ஸ வனவ பிஸ்யம் | தஸ்ய .நாபிகரணாஃ வரம்
பாபுபீதள தபுராஹ்ஸம் ஸவதி ஐதி ||

மாணத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும் எப்பொழுதும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமாகிறது. 'பால மாணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதா பிதாக்களுக்கும், ஸஹோதாரர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்' என்று வ்யாக்ரபாதஸ்ம்ருதியால். இங்குள்ள 'ஸோதா' சப்தம் பின்னோதரணையும் குறிக்கின்றது. அவ்விதமே,

பைங்க்குற்றயத்தில் :— கர்ப்பத்தில் சிசு மரித்தால் மாதாவுக்கு மட்டில் ஆசைசம். பிறந்து இறந்தால் மாதா பிதாக்கள் இருவருக்கும், நாமகரணத்திற்குப் பிறகு இறந்தால் ஸஹோதரர்களுக்கும் ஆசைசம். பின்னோதரர்களுக்கும் இவ்விதமே.

அகண்டாதிசுத்தி :— பால மரணத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு
ஸ்நானம் மட்டில். மாதா, பிதா, ஸஹோதரப்ராதா, பின்னோதர
ப்ராதா இவர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

தூசகத்திலும்:- ‘பிறந்த சிசு இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு
எப்பொழுதும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். பிறகு ப்ராதாவுக்குப்

புஹஸ்திஸு—

‘ஜாதோதெ பூதெ வாஹி டுராஹாசி விதரள ஸுஹீ !
கூதெ நாஜி ஸநாஹீநாஃ டுராஹாதுவேஃ ஹவெசி || ஸிஹாடி
ராணாஃ ஸுராதூணாஃ ஜாதடிதெ பூதெ க்வபழி ! டுராஹா
கூதவளஹெ து டிதூஜீநாஃ வியீயதெ’ ஐதி ||

யாஜுஹுவ்யம்—

‘திராஹாஹா டுராஹாஹா வா ஸாவரோஸளவஹுதெ ! ஹந
சிவஷ-ஃ உஹயொஸுருதகம் ரோதாஸௌவ ஹி’ ஐதி || ஹந
சிவஷ-ஃ ஸஹிதெ உஹயொஸௌவ ரோதாவிதெ டுராடிஸாஹ
ரோஸளவழி ! ந ஸவெ-ஷாஃ ஸவிணாநாழி ! தெஷாஃ து
‘சூஹஜநஹஸுடி’ ஐத்யுசுதாஸளவதித்ய-ஃ ||

பூதகுஹரொஹி—

‘கூதவஹஸு விபுஸு சூதிவஹெ-ஃ ஹநாயநாசி !

பத்து நாட்கள்’. அதன் வ்யாக்யானத்தில் விசேஷமிது— ‘ப்ராதா
என்பவன் ஸஹோதரன், அவனே முக்யன், அவனுக்கு நாமகர
ணத்திற்குப் பிறகு பாலமரணத்தில் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்’
என்று.

ப்ருஹஸ்பதியோவெனில்:— ‘பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், மாதா
பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். நாமகரணத்திற்குப்
பிறகு ஸஹோதரர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். பல்
முளைத்த பிறகு பின்னோதர ப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாட்கள்
ஆசௌசம். செளளமான பிறகு தத்தன் முதலிய ப்ராதாக்களுக்
கும் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

யாஜுருவீல்க்யர் :— சாவாசௌசமும், ஜனனாசௌசமும்,
த்ரிராதா தசராத்ரபேதத்தால் இருவிதங்களாகும். இரண்டாவது
வயது பூர்ணமாகாத சிசு மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் இருவருக்
குமே ஆசௌசம், அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம். மாதாவுக்கு ஜநநா
சௌசம் அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம். மாதாவுக்குப்போல் ஸபின்
டர்கள் எல்லோருக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமில்லை. அவர்
களுக்கோ ‘ஆதந்தஜந்மன:ஸத்ய:’ என்றபடி ஆசௌசம் என்பது
பொருள்.

மற்றொரு ஸ்மீதியிலும்— செளளமாகிய பாலன் மரித்தால்

சூம் உதி தநாதாவிதவிஷயம் | ஊநநிவஷெ-ஓ ஹெதெ
 ராதாவிதொரெவ நெதரெஷாதி ஸுரணாக || சுஸ்யாய
 யெ-ஓம்— ஊநநிவஷெ-ஓ ஹெதெ வநநெ வ க்யுதெ ராதா
 விதொரெவ திராசூரோஸளவம் | நெதரெஷா ஸவிணா
 நாடி | தெஷாஓகராதாவிதாநாக' உதி ||

ஸூதிரதெவ—

‘வாஸாநாஜிததநாநா திராசூண ஸு-ஓ’ உதி
 காஸ்யவவநம் ராதாவிதவிஷயம் || ,

சுத வநவ ரெ-ஓம்—

‘ஹெஜிகாடிஸிஸ ரெநா டநுரூஸ்யாடிவம் சூஹடி’ உதி ||

ஷயஸீதள—

யதெசூவநயநாக வ-ஓம் வ-ஓம் ஹெதகூரெஜிதி |
 சூசுளவம் திரிநம் தசூ ராதாவிதொஸிம் ததா’ உதி ||

ஸூத்ய-ஓஸாரெவ—

‘சுநுவநீதரெநெ ராதாவிதொ ட-ஓஸாஹ ரோஸளவ
 வகெஷா நாடித’ உதி | சுசூ யயா ஸுஷெஸாஹாரம் வு-ஓஸா ||

‘திராத்ரம்’ என்ற பைநநிவசனமோவெனில், மாதா பித்ருவிஷ
 யம். ‘இரண்டு வயதிற்குட்பட்ட சிசுவின் ம்ருதியில் மாதாபித்ருக்
 களுக்கே. மற்றவர்க்கில்லை என்று ஸ்ம்ருதியால்’ என்றுள்ளது.
 இதற்குப் பொருள் இது— “இரண்டு வயது பூர்ணமாகாத சிசு
 மரித்துக் கநமும் செய்யப்பட்டால் மாதா பிதாக்களுக்கு மட்டில்
 திராத்ராசௌசம். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கு
 ஒரு நாள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்” என்று.

ஸ்ம்ருதிரத்தனத்திலும்:— ‘பல் முளைக்காத பாலர்களின் ம்ருதி
 யில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்’ என்ற காச்யபவசனம் மாதா
 பித்ரு விஷயம்.

ஆகையாலேயே மனு:— ‘பீஜஸம்பந்தத்தால் மூன்று நாட்கள்
 ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவும் என்றார்’ என்றுள்ளது.

ஷடசீதியில்:— உபநயனத்திற்கு முன் எப்பொழுது புத்ரன்
 மரித்தாலும், அப்பொழுது மாதா பிதாக்களுக்கு மூன்று நாட்கள்
 ஆசௌசம் சமமே.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— உபநயநமாகாதவனின் மரணத்

சுநுவந்திரணாஸளயு ||

சுநுவந்திரணாஸளயெ த்ரிஹாமாகிபுடம் ஸுஸு-
ரோஹ டெவயம்—

ஹாஸளயகாலாதிஜெயம் ஸுஸு-நம் து த்ரிஹாமஸம் |
ஸுதிபுவிடீக்ஷு விபுணாஸம் யயாஸாஸும் ப்ருயொஹிதஸ்'
ஐதி || ஷந்தஹாநுவந்தபுரபணநிரிதெ Z திக்ரானாஸளயெ
ய வெஹிதஸுரிதி விஜ்ஞாநெஸுரெணொக்டஸ் ||

ஸுப்தய-ஸாரொZவி—

‘சுநுவந்திரணாஸளயெ வண-டாஃ ஹாஸளயகாலெ
த்ரிஹாமாகிபுடம் ஸுஸு-ஸுரம் | சுநுவந்திரணாஸுதாவதீ
தாஸளயம் நாவூ, ஸாநநெவ | சுநுவந்திரணெ ஸாரொநொ
ஹிதாநாராஸளயம் நாவூ | ஐஹம் வயம்புயஸூதாஸளயம் ஸவ-
வண-ஸுரிதஸ்’ ஐதி ||

தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் என்ற
பக்டம் சிறந்ததல்ல. ஆதரிக்கப்படவில்லை. இவ்விஷயத்தில் அவ
ரவர் தேசாசாரத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை அறியவும்,

அநுபந்த மரணசௌசம்.

அநுபந்தமரணசௌசத்தில் மூன்று பாகத்திற்குமேல் ஸ்பர்
சத்தைச் சொல்லுகிறார்—

தேவலர் :— ‘சூத்ரா வைச்யக்ஷத்ரியப்ராம்ஹணர்களுக்கு
விஹிதமான ஆசௌசகாலத்தின் மூன்று பாகத்திற்கு மேல்
ஸ்பர்சயோக்யத்வம் சாஸ்தரப்படி விஹிதமென்று அறியத்தகுந்
தது’. இது அநுபந்த மரணநிமித்தாசௌசத்திலும், அதிக்ரான்தா
சௌசத்திலும் என்று அறியப்படவேண்டும்’ என்று விஜ்ஞானேச
வரரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸம்ருத்யர்த்த ஸாரத்திலும் :— அநுபந்த மரணசௌசத்தில்
எல்லாவர்ணங்களும் தமது ஆசௌசகாலத்தில் மூன்று பாகத்திற்கு
மேல் ஸ்பர்சார்ஹர்கள். அநுபந்த மரணச் சாவணத்தில் அதிக்ரான்தா
சௌசமில்லை, ஸ்நானம் மட்டில். அநுபந்த மரணத்தில்
ஸமானோதகர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. இந்த வயஸ்ஸைப்பற்றிய
ஆசௌசம் எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஸமம். அவ்விதமே,

தயா யா^{நி}ரார்—

‘சுவீஸெஷெண வண்டாநாபிவடாகு^{க்} ஸ்வொரக^{க்}டணம். ॥
 திரா^{க்}தா^{க்}து ஹவெ^{க்}ஹி^{க்} கநாஸு^{க்}ஹா^{க்} வியீபதெ’ இதி ॥

வ்யா^{க்}வொ^{க்}வி—

‘தாயு^{க்} வயஸி ஸவெ^{க்}ஷா^{க்}’ இதி ॥ வயஸி = ஷாணா
 ஸா^{க்}பிர^{க்}வெ^{க்} யத^{க்}ஸு^{க்}ள^{க்}வா^{க்}லி^{க்} வி^{க்}ஹி^{க்}த^{க்}ஸு^{க்}, தசு^{க்} ஸவெ^{க்}ஷா^{க்}ஹா^{க்}
 ஹணா^{க்}லி^{க்}வண்டா^{க்}நா^{க்} தாயு^{க்} = சுவீஸி^{க்}ஷி^{க்}தி^{க்}ய^{க்}ட^{க்} ॥

சு^{க்}து வி^{க்}ஜ்ஞா^{க்}நெ^{க்}ஸு^{க்}ரார்—

யயா^{க்} வி^{க்}ணா^{க்}ஜ^{க்}க^{க்}ஜா^{க்}ந^{க்}வி^{க்}யி^{க்}ஸ^{க்}வ^{க்}ட^{க்}வண்ட^{க்}ஸா^{க்}யா^{க்}ரணம், யயா^{க்}
 வா^{க்} ஸா^{க்}நெ^{க்}நா^{க்}ஜ^{க்}கா^{க்}ஸ^{க்}ள^{க்}வ^{க்}யி^{க்}யி^{க்}, ‘சு^{க்}நா^{க்}ஜ^{க்}ந^{க்}ஜ^{க்}ரணெ’ இதி ஸ^{க்}ஹி^{க்}
 பா^{க்}தா^{க்}ஸ^{க்}ள^{க்}வ^{க்}யி^{க்}யி^{க்}, ய^{க்}து^{க்} ‘ம^{க்}ஹ^{க்}ட^{க்}ஸா^{க்}வெ^{க்} ரோ^{க்}ஸ^{க்}தா^{க்}யு^{க்}ரார்’ இதி
 ஸா^{க்}வா^{க்}ஸ^{க்}ள^{க்}வ^{க்}யி^{க்}யி^{க்}, ‘வெ^{க்}பா^{க்}ஷி^{க்}தெ^{க்} கா^{க்}வ^{க்}ஸெ^{க்}ஷ^{க்}ஸு^{க்}ஜ^{க்}ஸெ^{க்}ஷெ^{க்} து^{க்}
 ஹ^{க்}ரெ^{க்}வ^{க்}தா^{க்}’ இதி வ்^{க்}ஸெ^{க்}ஸா^{க்}ஸ^{க்}ள^{க்}வ^{க்}யி^{க்}யி^{க்} ஸ^{க்}வ^{க்}ட^{க்}வண்ட^{க்}ஸா^{க்}யா^{க்}
 ரணம், தயா^{க்} வ^{க்}பொ^{க்}வ^{க்}ஸா^{க்}நி^{க்}தி^{க்} த^{க்}ஸு^{க்}யா^{க்}ஸ^{க்}ள^{க்}வ^{க்}ஸா^{க்}யா^{க்}ரண^{க்}ரெ^{க்}வ^{க்}
 ஹி^{க்}தா^{க்}ஜ^{க்}ஹ^{க்}ட^{க்}தி^{க்} | சு^{க்}த^{க்} வ^{க்}ண^{க்}வ^{க்}— ‘சு^{க்}தெ^{க்}ஷ^{க்}ஷி^{க்} க்^{க்}தெ^{க்} வ^{க்}ள^{க்}வெ^{க்}
 வெ^{க்}ஸு^{க்} ந^{க்}வ^{க்}லி^{க்}ரா^{க்}யு^{க்}தெ^{க்} | ஹ^{க்}ஷ^{க்}ட^{க்} த்^{க்}வ^{க்}ஷ^{க்}டா^{க்}யு^{க்}தெ^{க்}

அங்கிரஸ் :- எல்லா வர்ணங்களுக்கும் உபநயனத்திற்கு முன்
 ம்ருதியில் த்ரிராத்திராசௌசம். கன்யைகள் விஷயத்தில் ஒரு நாள்
 ஆசௌசம்.

வ்யாக்ரமம் :- ‘துல்யம் வயஸி ஸர்வேஷாம்’ என்றார். ஆறு
 மாதம் முதலிய வயோவிஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம் முதலிய எந்த
 ஆசௌசம் விஹிதமோ அது ப்ராம்ஹணாதி எல்லா வர்ணத்
 தினருக்கும் ஸமானமாகியதே என்பது பொருள்.

இதில், விஜ்ஞானேவ்ரர் :- பிண்டோதகதான விதி எப்படி
 ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் ஸமமோ, எப்படி ஸமானோதகாசௌசவிதி
 ஸமமோ, எப்படி ஸந்ரிபாதாசௌசவிதி ஸமமோ, எப்படி ஸ்ரா
 வாசௌசவிதி ஸமமோ, எப்படி தேசாந்தர ம்ருதாசௌசவிதி
 ஸர்வவர்ண ஸாதாரணமோ, அவ்விதமே வயோ வ்யவஸ்த
 தையை நிமித்திகரித்து விதித்த ஆசௌசமும் ஸமானமாகவே
 இருக்க அர்ஹமாகிறது. ஆகையாற்றான் ‘சௌளமாகிய பிறகு
 ம்ருதியில் கூதத்திரிய விஷயத்தில் ஆறுநாட்கள், வைசய விஷயத்தில்

தம் ஆடிஸாஹொ வியீயதெ' ஐதி || தயா-யது திராகு-
விபூணாஸோளம் ஸம்புடிஸ்யுதெ | தது ஸாதிஹொ ஆடி
ஸாஹொ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண}வெஸ்யுதெ' ஐதி ஸ்யுஸ்யுஜாஹிவநாமி
விதிதஸு^{ஷண}க்ஷா சுநாஜி-யஸோனெய-^{ஷண}டாஸாஸாவிஸாஸா^{ஷண}வெஸ்யா
தியிபுஸ்யுதிவி ராஹாவெ-^{ஷண}டாஸா^{ஷண}வெ ஸாயாஸா^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷா^{ஷண}யீ
க்ஷுதெ' ஐதி ||

நாஸ்கரணாஹிஸம்ஸாராநிவஸநாடிஸாஸா^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண} ||

வநதது^{ஷண} வொ^{ஷண}ரெணாஸா^{ஷண}ஸா^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண} நாஸ்கரணாஹிஸம்ஸாரா^{ஷண}நிவ
ஸநம்^{ஷண} காமநிவஸநம்^{ஷண} உ, ஸம்ஸாராவம்^{ஷண}வெ^{ஷண}நெ^{ஷண}ந காமாவம்^{ஷண}வெ^{ஷண}
நெ^{ஷண}ந உ ஸடிஸாஸா^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண} || உக்ஷம்^{ஷண} உ ஸம்^{ஷண}பு^{ஷண} ஹெ^{ஷண}—

‘க்ஷுதெ^{ஷண} நாஸ்கரணாஹிஸம்ஸாரா^{ஷண} வொ^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண}வெ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண} வொ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண}தெ |
ஸகாவெ^{ஷண} ஸம்ஸு^{ஷண}தெ^{ஷண} வெ^{ஷண}தெ^{ஷண} யயா^{ஷண} தது^{ஷண}ஹொ^{ஷண}வெ^{ஷண}யு^{ஷண}’ ஐதி ||
‘டிஸாஸா^{ஷண}யீ-திதாயம்^{ஷண} ஸாதாயம்^{ஷண} வொ^{ஷண}க்ஷு^{ஷண} நாஸ்கரணா^{ஷண} ஹொ^{ஷண}தி’,
‘ஐநெ^{ஷண}நொ^{ஷண}யீ^{ஷண}ஷெ^{ஷண}ஷெ^{ஷண} ரோவி’, ‘ஐநெ^{ஷண}நொ^{ஷண}யீ^{ஷண}தது^{ஷண}தீயெ^{ஷண} வெ^{ஷண}ஷெ^{ஷண}—

ஒன்பது நாட்கள், மூன்று வயதிற்கு மேல் சூத்ர விஷயத்தில் பன்
னிரண்டு நாட்கள்’ என்றும், அவ்விதம் ‘ப்ராம்ஹணர்களுக்கு எந்த
விஷயத்தில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் காணப்படுகிறதோ அந்த
விஷயத்தில் சூத்ரனுக்குப் பன்னிரண்டு நாட்கள், க்ஷத்ரியனுக்கு
6-நாள், வைச்யனுக்கு 3-நாள் என்று ருச்யச்ருங்கர் முதலியவரின்
வசநங்கள், விகீத(துஷ்ட) மென்றபுத்தியால் ஆதரிக்காத தாரேச்
வரர், விச்வரூபர், மேதாதிதி முதலிய ஆசார்யர்களால், இந்த
ஸாதாரண பக்ஷமே அங்கீகரிக்கப்பட்டது” என்றார்.

நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் வரும் ஆசௌசம்.

இந்த, பால மரணசௌசம், நாமகரணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பற்றியதாயும், வயது க்ரமத்தைப் பற்றியதாயும் உள்ளது. ஸம்ஸ்காரத்தை அவலம்பித்தும், காலத்தை அவலம்பித்தும் ஸத்யச்சௌசம் முதலியவை விதிக்கப்படுவதால். இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ‘க்ருதே நாமாதிஸம்ஸ்காரே + இஹாப்யகம். இதன் பொருள்—11-வது நாளில் நாமகரணம், 6-வது மாதத்தில் அந்நப்ராசனம், 3-வது வயதில் சௌசம், 7-வது வயதில் உப

உளமு', 'மலபாஷ்டெஷு ப்ராஷணமீவநயீத' உத்யாதி
 ஸ்லுமூஷ்டெஷு காகாஷ்டெஷு நாசிகரணாஸ்ப்ராஸநவளமோவ
 நயநெஷு கப்தெஷு, 'டிஸிபி' நாசிகரணம் ஷ்ஷெஷ்டெஷு
 ஸநம் ஜாதெஷு டெஷெஷு வா', 'வாபாகரி-ஜிஜாதீநாம்
 ஸவெஷ்டெஷு யதி-தம் | ப்ராஷ்டெஷு துதீயெ வா கத-
 வும் ஸுதீயெஷுநாசு || வனாநெ வா ப்ராஷ்டெஷு' உத்யாதி
 வெகலீகவநாநுரொயெந ஸ்லுமூஷ்டெஷு காகாஷ்டெஷு வா
 வ-நெஷு நாசிகரணம் கப்தெஷு உ ஸ்லுமூஷ்டெஷு ப்ராஷ்டெஷு
 நெஷுஷ்டெஷு நாசிகரணமீவநயீதம் ககப்தெஷு வ வதி ஸ்லுமூஷ்டெ
 ஸ்லுமூஷ்டெஷு வதிதகாஷ்டெஷு வனகாஷ்டெஷு நாசிகரணமீவநயீதம்
 வொஷ்டெஷு யதி ஜாதீநாமீவம் வவதி, தயெஷு ஸ்லுமூஷ்டெ
 வாஷ்டெஷு காகாஷ்டெஷு தலம்ஷ்டெஷு ப்ராஷ்டெஷு காகாஷ்டெஷு
 வ வொஷ்டெஷு ஜாதீநாமீவம் வவதிதய- ||

நயனம் என்பது முதலாகிய அவரவர் க்ருஹ்யத்தில் சொல்லப்
 பட்டுள்ள காலங்களில் நாமகரணம், அந்ந ப்ராசநம், செளளம்,
 உபநயநம் இவைகள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், 'பத்தாவது நாளில்
 நாமகரணம், 6-வது மாதத்தில் அல்லது பல் முளைத்த உடன் அந்ந
 ப்ராசநம்', 'தவிஜர்களைல்லோருக்குமே முதல் வருஷத்தில் அல்லது
 3-வது வயதில் செளளம், வ்ரதாநுஷ்டானத்தில் சக்தனாகில்
 5-வது வயதிலும் உபநயநம் செய்யலாம்' என்பது முதலாகிய
 விகல்ப சாஸ்த்ரங்களை அனுஸரித்து, தமது க்ருஹ்யத்தில்
 சொல்லிய காலத்திற்கு முன்பே நாமகரணம் முதலியவை செய்யப்
 பட்டிருந்தாலும், தமது க்ருஹ்யத்திற் சொல்லிய காலம் வந்த
 பிறகும் தைவ வசத்தால் நாமகரணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரம்
 செய்யப்படாமலிருந்தாலும், தமது க்ருஹ்யத்தில் விதிக்கப்பட்ட
 11-வது நாள் முதலிய காலத்தில் நாமகரணம் முதலியவைகளால்
 ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட பாலன் இறந்தால் எவ்விதம் ஜ்ஞாதிகளுக்கு
 ஆசௌசமோ, அவ்விதமே ஸ்வகாலத்திற்கு முந்திய காலத்தில்
 ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பாலன் இறந்தாலும், விஹித காலம்
 வந்தும் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாதவனான பாலன் இறந்தாலும்
 ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது' என்பதாம்.

வநநாடி ஸம்ஸாரவ்யவஸா ||

கருத்யம் வ்யவஸா — நாஸ்காரணாஸு வபுவம் ஸரிஸு
 ரொணெ நிவநநநெவ, ந வானுமரிநாமுஷுகதாநாடி | ஜோதி
 நாம் ஸவெவஸாநாதுமும் | தத லாபம் உதஜநநாஸு வ
 வம் ரொணெ நிவநநம் ததவீம் உதநம் வா | வநநவகெஷ
 ஸுஷுஸும் | உதநவகெஷ உதகதாநாடி ததவீம் விதா உத
 வஜம் காயபு, சுழிநா ஸம்ஸுதலெஸாசுதா விண்பாநொடக
 கியா' உதிவநநாஸு, சுஷுதவளவஸு உதரிநவஜம்நடி' உத
 வணாடிஸுவநாது | சுநுமரிநம் சுதாசுதத | ஸவிணா
 நாஸ்காரணம் | உதநம் வ ஸவம் ஸம்ஸாரவ்யவஸு ஜெஷ
 வபுவம் ஸரிஸம் நீகா லகிகாமிநா ததவீம் காயபாஸு |
 ஸ வ வணாடிஸுவிவ திரிகொ மூலம் | வணாமிநாமிநாமி
 ஸுதகாமிஸு கவிபுவி | வதிதாமிநாமிநா ந ஸிஷ
 மூலொணாமிதம்' உதி லெவவஸுணாஸு ||

கநநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களின் வ்யவஸ்தை.

இவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தை இதுவாம்—நாமகரணத்திற்கு
 முன் சிசு மரித்தால் கநநம் (புதைப்பதே) ஸம்ஸ்காரம். அநு
 கமநம் (பின் செல்வது) உதகதாநம் முதலியது இல்லை. ஜ்ஞாதி
 களுக்கு ஸசேல ஸ்காரத்தால் சுத்தி. அதற்குமேல் பல் முளைப்
 பதற்கு முன்பு மரித்தால் கநநம் அல்லது தூஷ்ணீம் தஹநம்
 ஸமஸ்காரம். கநந பக்ஷத்தில் ஸத்யச் சுத்தி. தஹந பக்ஷத்தில்
 உதகதாநம் முதலியது மந்த்ரமில்லாமல், தர்ப்பமில்லாமல் பிதா
 வால் செய்யப்படவேண்டும். 'அக்னி ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட
 வனுக்குப் பிண்டதாநம், உதகதாநம் இவை பிதாவால் செய்யப்பட
 வேண்டும்' என்று வசநமிருப்பதால். 'சௌளம் செய்யப்படாத
 வனுக்குத் தர்ப்ப மந்த்ரங்களை வர்ஜிக்கவும்' என்று அகண்டாதர்ச
 வசநத்தாலும். அநுகமனம் செய்யலாம், செய்யாமலுமிருக்கலாம்.
 ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருநாளாசௌசம். தஹநத்தை, சவத்தை
 ஸ்காரம் செய்வித்து, அஸங்கரித்து, ஜ்யேஷ்ட பூர்வமாய் ச்மசாநத்
 திற்குக் கொண்டுபோய் லௌகிகாக்கினியால் தூஷ்ணீமாகச்
 செய்யவும். அக்னியைச் சண்டாளாதிகளிடமிருந்து க்ரஹிக்கக்
 கூடாது. 'சண்டாளாக்கி, அசுத்தாக்கி, ஸுதகாக்கி,

சஜீததிக்ஷஸ்ய உபுபாகரணெ டஹநம் திராசுபாஸவம்
 ய | துஷ்டீஸுடிக்ஷாநாதி | டிக்ஷைநநாசு ஷணாஸாசூர வரம்
 டீதஸ்ய பநநம் டாஹஸ்யாமொவா ஸம்ஸாரம் | பநநம் து
 ஸவம் பூக்ஷாஷெ மொவ்யுதெநாஸ்யஜீராமக்ஷத்யு மாரோஷ ஹிம்
 ஸுஸாநாடிந்யுநீக்ஷா சஸிரஹிதஸுபவஹுஜோபிவடம் க்ஷக்ஷா
 யமோயாம் பிஸெபிகதம் உ ஜிவஹிம் பூணவெந காயபுட |
 ஸுமள டெஸெஸவடம் வாக்ஷா டெஸெபிம் பூஷாடி ஸவபுஸம் |
 வ்யுதாஸ்யஸ்தம் டீதம் தத்யு பூணவெந விநிக்ஷிபெசு || டீத
 ஜாதெ து பிவெநெஷு பிளே பூணவஹிபுட்யு' உதி ஸுரணாசு ||
 சுசூராமுமீநம் க்ஷதாசுத்யு | நொடிக்ஷாநாதி | சுடெசுக்
 ராசுரோஸவபு | டாஹொ யளகிகாமிநா துஷ்டீம் காயபுட |
 உடிகம் விணடாநம் உ டிநத்யுயம் டஹபவஜிம் துஷ்டீம் காயபுட ||

பதிதாக்கனி, சிதாக்கனி இவைகள் சிஷ்டர்கள் கிரஹிக்க உசிதங்
 களல்ல' என்று தேவஸம்ருதியால்.

பல் முனைக்காத சிசுவுக்குச் செளளம் செய்யப்பட்டிருந்தால்
 தஹநமும், திராத்தாசௌசமும். தூஷ்ணீமாய் உதகதாநம்
 முதலியதும். பல் முனைத்த பிறகோ, 6-மாதத்திற்குப் பிறகோ
 இறந்த சிசுவுக்குக் கநம், தாஹம், த்யாகம் ஏதாவது ஸம்ஸ்காரம்.
 கநமோவெனில், சுவத்தை அலம்பி, பசுவின் நெய்யால் பூசி,
 அலங்கரித்து, காமத்திற்கு வெளியில், ச்மசாரத்திற்கு வேறான
 இடத்திற்குக் கொண்டுசென்று, எலும்பில்லாத பூமியில் பள்ளம்
 தோண்டி, யமகாதையையும் யமஸூக்தத்தையும் ஜபிப்பவர்களால்
 ப்ரணவத்தால் செய்யப்படவேண்டும். “சுத்த ப்ரதேசத்தில்
 குழியைத் தோண்டி, தர்ப்பங்களால் குழியைப் பரப்பி, நெய்யால்
 பூசப்பட்ட ம்ருத சிசுவை ப்ரணவத்தால் வைக்கவும். செத்துப்
 பிறந்த சிசுவை ப்ரணவமில்லாமல் பூமியில் புதைக்கவும்” என்று
 ஸம்ருதியால். இவ்விஷயத்தில் அனுகமநம் செய்யலாம், செய்யா
 மலுமிருக்கலாம். உதகதாநம் முதலியதில்லை. ஒருநாளாசௌசம்.
 லௌகிகாக்கினியால் தூஷ்ணீமாகத் தஹநம். உதகதாநமும் பிண்ட
 தாநமும் மூன்று நாட்களில் தர்ப்பமில்லாமல் தூஷ்ணீமாகச்
 செய்யப்படவேண்டும்.

தூமவகெஷ வபுவபவஜுஜுதூ தூரோஜ ஹிஸுஜ
செஸெ சுரணூரஜ தூகூ ஸூதவ்யூ | நாதூரூககூநாதி |
'நாதூவஷ-ஸூ கத-ஸூ வோங்வெ ரூககூயா' உதி
தூமெ வநநெ உ தனிவெயாசு ||

கூதூ ஜாவெ தூமெ உ திநதூபரோஸளவ்யூ | ஜாததூ
ஸூகூதவபுவஸூ ரோணெ தூவீண் ஜாஹ வளவ ஸஸ்ஸாரூ,
தூவீண்வ தூரூதூரூககூவிணூநாந் விதூ, தூரூதூ
ரோஸளவ ஸவிணூநாழ | சூவளவாசு வநநஸஸ்ஸார வளவ
ஸிஷூவாராநுமூணம் | வளவாதிவஷ-பூவா வரம் வனூ
வஷ-பவ-பூண் கூதவளவஸூகூதவளவஸூ வா ரோணெ யி
நாயாந் யிஸூகூ வ ஜிவஜிஸூகூவிணூஸஸ்ஸார வளவ காய-பூ |
வளகிக வளவ தூஷாநூரூ தூஹூ | வூஷாநூ கவா
வாநூஷாநூவ-பூகூநூயோ' உதி ஸூரணாசு | ஜூதிவி
ரநுமூந் காய-பூ | நாதூ வூதவூரூநாநூஸூபூதூரூ

த்யாகபகூத்தில்—முன்போல் அலங்கரித்து, க்ராமத்திற்கு
வெளியில் சுத்தமான ப்ரதேசத்தில் காடு முதலியதில் எறிந்து
விட்டு முழுகவும். இவ்விஷயத்தில் உதகதாரம் முதலியதில்லை.
'3-வரூம் ஆகாத சிசுவூக்குப் பந்துக்கள் உதகதாரம் செய்யக்
கூடாது' என்று நிஷேதமிருப்பதால். இதில் தாஹத்திலும்,
த்யாகத்திலும் 3-நாளாசௌசம். பல் முளைத்த சௌளமாகாத
சிசுவின் ம்ருதியில் தூஷணீமாய்த் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். தூஷணீ
மாகவே உதக பிண்டதாரத்தை 3-நாட்களில் பிதா செய்ய
வேண்டும். ஸபிண்டர்களுக்கு 3-நாளாசௌசம். சௌளம்
வரையில் கந ஸம்ஸ்காரமே சிஷ்டாசாரத்திற்கு ஒற்றதாயுள்ளது.
சௌளம் அல்லது 3-வது வயதிற்குப் பிறகு 5-வது வரூம்
வரையில் சௌளம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், செய்யப்படாம
லிருந்தாலும் பாலம்ருதியில், யமகாதையையும், யமஸூகூத்தத்தையும்
ஜபித்து, தூஷணீமாய் அக்னி ஸம்ஸ்காரமே செய்யவேண்டும்.
லௌகிகமான தூஷாக்கியை இங்கு க்ரஹிக்கவும். 'ப்ரம்ஹசாரிக்குக்
கபாலாக்னி, பாலனுக்கும், கன்யகைக்கும் தூஷாக்கி' என்று
ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். ஜூாதிகள் அநுகமனம் செய்யவேண்டும்.
இதில் ஆஜ்யப்ராசனம், அக்னியைத் தொடுவது முதலியது இதரம்.

ஜெவொடகம் விணம் வனோடிவ்யஸனயம்' ஐதி ஸுதெம்,
'ஜெதம் ஐஜா திராடுகுண திவஷ-பாடிடகம் வயிழி ||

வனோடிவ்யஸனயம் ஸ்ராவம் கும்பாதுதுதிடுநெ' ஐதி
காத்யாயநஸுதெது ||

மளதஜீஸு விஸெஷஜாஹ—

வனோடிவ்யஸனயம் ஐஜாதுதுதிடுநெ' ஐதி ஸுதெம்,
ஸனயம் ததிஷீம் கும்பாதித்யாஹ மளதஜீ' ஐதி ||

வனோடிவ்யஸனயம் ஐஜாதுதுதிடுநெ' ஐதி ஸுதெம்,
ஜெதம் ஐஜா திராடுகுண திவஷ-பாடிடகம் வயிழி ||

வனோடிவ்யஸனயம் ஐஜாதுதுதிடுநெ' ஐதி ஸுதெம்,
ஸனயம் ததிஷீம் கும்பாதித்யாஹ மளதஜீ' ஐதி ||

முதல் அஸ்திஸஞ்ஞயம் செய்யப்படவேண்டும்' என்று ஸ்ம்ருதி
யிருப்பதாலும், 3-வது வர்ஷத்திற்குமேல் ஸ்ம்ருதினைத் தணித்தால்
3-நாட்களில் உதகபலிதாரம், 5-வது வர்ஷம் முதல் அஸ்திஸஞ்ஞ
சயநம், 4-வது தினத்தில் ச்ராதத்தம் செய்யவும்' என்று காத்யா
யந ஸ்ம்ருதியிருப்பதாலும்.

கௌதமரோவெனில் விசேஷம் சொல்லுகிறார் — 5-வது வர்
ஷத்திற்கு முன்பு இறந்த பாலன், கன்யை இவர்களுக்கு அஸ்தி
ஸஞ்சயநத்தைத் தூஷணீமாகச்செய்யவேண்டுமென்றார் கௌதமர்
என்று.

5-வது வர்ஷம் முடியும் வரையில் மந்த்ரமில்லாமலே அக்னி
ஸம்ஸ்காரம். 'தூஷணீமாக உதகதாரமும், ஸம்ஸ்காரமும்,
சௌளமாகியவர்கள் எல்லோருக்கும். சௌளமாகாதவர் விஷயத்
திலும் இச்சையிருந்தால் இரண்டையும் செய்யலாம்' என்று
லோகாக்ஷி ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

6-வது வர்ஷம் முதல் உபநயநபர்யந்தம் ஏகர்சஹிதியால்
ஸம்ஸ்கரித்து, திலோதகம், பிண்டதானம், நவச்ராதத்தம், ஷோடச
ச்ராதத்தம் இவைகளை மந்த்ரமில்லாமல் தந்த்ரமாகவே செய்யவும்.

உவநயநாசு விதுயெயவியிநா ஸுஸுது 3 னு வசு
கூயடாசு ||

சுஷுரோசு வரம் ஸாணி கடு வ கூயடாசு | சுஷுரோதர
நெவாஸு டுஷுசு ஸாவநவடுவட்கு | உடகம் விணுடாநம்
வ கூயடாசு வெதஸு ஸாநயெ || டுஷுஸுஸெ ததம் வடு
வடம் ஸவடம் கடு ஸரோவரெசு | த்ரிவஷுடாஷுடகம் விணு
முரோஜாதம் வணுரோசு வரட | சுஷுரோசு ஸகதம் முரஹு
ஸவிணுசுரணம் விநா || ஸவரோஜாடிஸாடிடுஷுடம் முஹஸு
ஸுஸுஸாபரிணா || ஸவிணுசுரணம் கூயடாந ப்ராமிதி
யடுரோடிதது || த்ரிவதராசு வரம் நமுரோடிநமுரோஜரோவரெசு |
சுஷுரோதரோடிடுஷுடம் நவமுரோஜாமி ஷொயஸ || 3-தம் டுஷு
த்ரிராடுகுண த்ரிவஷுடாடிடகம் வலிடி | சுஷுரோடிவாஷுரோ
டிடுஷுடடுகொடிஷுடாமி ஷொயஸ || ஸவரோதரோடிவடாஷுடத

உபநயநத்திற்குப்பிறகு பித்ருமேத விதியால் ஸம்ஸ்கரித்து
மந்த்ரத்துடனேயே செய்யவும்.

8-வது வர்ஷத்திற்குப்பிறகு சாந்தி கர்மத்தையும் செய்ய
வும். '8-வது வயதிற்குப்பிறகு பாஷாணஸ்தாபநத்துடன் உதக
பிண்டதாநத்தைச் செய்யவும் சாந்தியின் பொருட்டு. 8-வது
வயதிற்குமுன் தர்ப்பஸ்தம்பத்தில் கர்மமெல்லாவற்றையும் செய்ய
வும். 3-வது வர்ஷம் முதல் உதக பிண்டதானங்களுண்டு. 5-வது
வர்ஷத்திற்குப்பிறகு ச்ராத்தம் வரையிலுண்டு. 8-வது வர்ஷத்
திற்குப் பிறகு ஸபிண்டகாணம் தவிர்த்து மற்ற எல்லாவற்றையும்
செய்யவும். 7-வது, 12-வது வர்ஷங்களுக்குமேல் முறையே
இறந்த க்ருஹஸ்தனுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிக்கும், ஸபிண்டகாணம்
செய்யவும். அதற்கு முன் ஆகில் செய்யவேண்டியதில்லை என்று
யமனால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 3-வது வர்ஷத்திற்குப்பிறகு
நக்ஞ்சாதந ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும். 8-வது வர்ஷத்திற்குப்
பிறகு நவச்ராத்தங்கள், ஷோடசச்ராத்தங்கள் இவைகளைச் செய்ய
வும். 3-வர்ஷத்திற்கு மேலான பாலனைத் தணித்தால் உதகதானம்,
பலிதானமிவைகளைச் செய்யவும். 8-வது வர்ஷத்திற்குமேல்
ஷோடச ச்ராத்தங்களுண்டு. '7-வது வர்ஷத்திற்கு முன்பு
இறந்த பாலனுக்கும், கன்யைக்கும் பிண்டோதகதாநத்தை 3-நாட்

ஸனாயநெ விசொஷோஹ ஸ வநவ

‘தஞ்சையிலுள்ள நவம் கும்பாபாய ஐயநம் பூஜை !
 ஐயநம் வயஸா வெவ வஸம்பொக்காபாயநாநாநா || தாநி
 கும்பா வஸொபாய வயஸா வஸாபாயநாநாநா || ஐயநம் த ஐய
 நெண வயஸா கும்பா வஸாபாயநாநாநா || ஐயநம் த வஸா
 நெண வயஸா ||

ஜெயபாபி—

‘த்ரிவஷ்டாஸி’ உவெஹெடிந ரெகவ-பா஽஽வது வஸநாஸு !
 சுஸாதரிதி ரெநுண ஸாக்ஷா டிஜாஜ்வாஜ்ஜிடி’ உதி ||

ஸ்ரீ நகோபி—

வனசுபுவியிநா கும்பாடி மவாநு ஸளநகொழவீசு !
கஸாத்திதி ரெண ஸவரெநா ந விடிதெ' ஐதி ||

ஸுத)தரொ஁வி

'சூரியன்' திரைப்படம் பற்றி கருத்து தெரிவித்தார்.

ஸஞ்சயநத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பரே :— 3-வது நாளில் புதிய குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு தஹ்நதேசத்திற்குச் செல்லவும். ஜலத்தாலும் பாலாலும் அஸ்திகளை மந்த்ரமில்லாமல் ப்ரோக்ஷித்து, அஸ்திகளைக் கும்பத்தில் போட்டு, கும்பத்தை ஜலத்தால் நிரப்பவும். 'இதந்தே' என்ற ஒரு ருக் மந்த்ரத்தால் கும்பத்தை ரக்ஷிதமாய்ச் செய்யவும். (பூமியில் புதைக்கவும்.)

மஞ்ஜரியிலும்:— 3-வது வாஷம் முதல் உபநயனம் வரையில் பாலனை ஏகாச்சலிதியால் தஹிக்கவும் ‘அஸ்மா த் த்வம்’ என்ற மந்திரத்தால். பிறகு ஸ்நானம் செய்து ஜலாஞ்ஜலியைக்கொடுக்கவும்.

சௌநகரம்:—ஏகர்ச்சவிதியால் 'அஸ்மாத்த்வம்' என்ற மந்த
ரத்தால் செய்யவும். எல்லா மந்தரங்களுமில்லை.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— 23-வது மாஸத்திற்குப் பிறகு இறந்த பாலனுக்கும், கன்யகைக்கும், ஏகர்ச்சவிதியால் தஹநம்.

சுந்தரவி—

ஸுமங்கலம் வந்தவியெம் வடுவடம் ஞானாசு வடுவடம்
 ஸ்ரீயாசுவி | கஜாதமொருநாடாம் உவளமணநாடம் வுதாசு
 வரடி || ராஜாசுஷோமெ உவவெடுஷாம் வுநடிடாஹநிவ்ய
 தயெ | ஸகையுவிபிஸம்ஸாரம் ஹவாநு ஸாநகொஸு வீசு
 உதி ||

செய்யாயநொழி—

‘வாறுநு டுதாநு டிதி, வஷ்டாடிதீதாநு யஜெகாவலீத
ஸு வியெம் பௌலாசு | சுஜெகம் உளவியிம் வியாய
டுநெண ஸம்ஸாரவியிம் பூடிசு’ ஐதி ||

உளவுபுதுதுவநயநவயுதம் ஸவிணாநாபாஸளவம்
 திராசுடி, திஜிநநாபம் காவஸுபாணாந் து ஷபாஸிகம் ।
 சூஸளவம் சூஹடுவ ஸூசு ஸஜாதுஸுததம் வரடி' ஐதி
 ஸுரணாசு ॥

அஸ்தி ஸஞ்சயநமோவெனில் ஐந்து வயதிற்குப்பிறகு உபநயநம் வரையில், துஷாக்க்னியால் ‘அஸ்மா த் த்வம்’ என்ற மந்தரத்தால் தஹநம். அஸ்தி ஸஞ்சயநமும் செய்யவும். உபநயநம் வரையில் ஏகர்ச்சவிகியினாலேயே செய்யவும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— பாலர்களுக்கு உபநயநத்திற்கு முன்பும், கன்யைகளுக்கு வாக்தாநத்திற்கு முன்பும், கோதநாமங்கள் தெரியாத பௌகண்டர்களுக்கு (5-வயதிற்கு மேல்பட்ட பாலர்கள்) உபநயநத்திற்குப் பிறகும், தேச சேஷாபத்தில் எல்லோருக்கும் புநர்தாஹ நிவ்ருத்திக்காக ஏகர்ச்சவிதி ஸம்ஸ்காரத்தைச் செளநகபகவான் விதித்தார்.

போதாயநடும்:-- 2-3 வர்ஷங்களுக்கு மேற்பட்ட பாலர்கள் மரித்தால் அவர்களுக்கு உபநயனத்திற்கு முன்பு மந்தரயில்லாமல் செளளம்செய்து மந்தரத்துடன் ஸம்ஸ்காரம் செய்யவும்.

சௌளம் முதல் உபநயகம் வரையில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசம் மூன்றுநாள். 'த்விஜாதிகளான மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும் இந்தக்காலம் 6-வயதுவரையில். ஆசௌசம் 3-நாட்களே. அதற்குப்பிறகு அவரவர் ஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட ஆசௌசம்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

நாசிகரணபூஷுத்யுவநயநவயுக்தம் வாயுரெனே ராதா
விதொஹ்-பாதூணாம் உ டிஸாஹாஸளம் திராசுத்ரம் வா
பெஸாஹாராநுஸாரெண டிஷ்டவ்யம் | டிஸாஹாஸளவபக்ஷ
சஷ்டோதிநத்யுயெ வினொஹ்-கஸஸிவநம் | கந்யாவாயகூர
ரெஹ்-பூஷம் வினொஹ்-கூரயாம் | காய-பாஹாஸளம்
வத-புதெ நாசு ஸம்ஸயம் || கந்யாவாயகூராரணா டிஷ்டோதி
நத்யுயெ | வினொஹ்-கூர உ நிவ-புத-பூ ஆஹிஸ வலிஸா
ரெஹ்-பூ இதி ஸாரணாஹ் || வலிம் = நாராயணவலிம் | தயா
வாயுஸு கந்யாபாஷணஸு வதிதஸு உ | நாராயணவலிம்
காய-பா ஹிநெஷாஹ்-பொக்ஷா ஹிணாஸு' இதி வ்யாஸஸுதெஹ் ||

கயம் உ நாராயணவலிம் உதய-புஷ்ட-பொஹ்-கூர-பூஷு
யஹ்-பொயாயநம்— (திஷ்ட-பாஹி-பூஷம் விணம் உதய-
புஷ்ட-பூஷம் வலிம்' இதி ||

நாமகரணம் முதல் உபநயநம் வரையில் பாலமரணத்தில்
மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் பத்துநாளாசௌசம்,
அல்லது மூன்று நாளாசௌச மென்பதைத் தேசாரத்தை அனு
ஸரித்து அறியவும். தசாஹமாசௌசம் என்கிற பக்ஷத்தில்
8-வது நாள் முதல் 3-நாட்களில் பிண்டோதகங்களை ஸமாப்தி
செய்யவும். 'கன்யா, பாலன், குமாரன் இவர்களுக்கு 3-நாட்களில்
பிண்டோதக க்ரியைகளைச் செய்யவும். ஆசௌசம் பத்து நாள்
முழுவதும் உண்டு. கன்யா, பாலன், குமாரன் இவர்களுக்கு 8-வது
தினம் முதல் 3-தினங்களில் பிண்டோதகதாரத்தை முடித்து
12-வது நாளில் பலியைச் செய்யவும்' என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.
பலி = நாராயணபலி. 'அவ்விதமே பாலன், கன்யை, ஷண்டன்,
பதிதன், ஸன்யாஸிகள் இவர்களுக்கு நாராயணபலி செய்யப்
படவேண்டும்' என்று வ்யாஸஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

இந்த நாராயணபலி, 4-வது வர்ஷம் முதல் செய்யப்பட
வேண்டும். ஏனெனில், போதாயனி:— 3-வது வர்ஷம் முதல்
உதகபிண்ட தாரத்தையும், 4-வது வர்ஷம் முதல் உதகபலிதாரத்
தையும் செய்யவும்' என்கிறார்.

யது மளதவவநு—

‘ஜெதம் டிபூ திராடுகுண திவஷ்டாஜுடிகம் வலிழ |
ஐதி || சுது வலிஸவெந விணவலிராதுதெ | சுநெது து
வாஹிரெண வவட்து நாராயணவலிசாபரணி ||

‘ஜெதம் டிபூ திராடுகுண’ ஐதி டாஹஸநெநாஹம் யதி
ராடுகுண வலிவநசுதா, தக விதயுதாதுவது திரிசுதஸம்
வதபுஜாதிவிஷயம் | விதயுதாதுணாஹஸாஹஸளலிநாஹம்
சுஷ்டிபாதிநகுடுபண வலிவநவெஸுதககாசு | டாஹயிகா
தயாஹவெந ராஸளம் குஹஸாபரெசு, ‘திராடு ராபுதா
பெஸாசு, டாஹாதி குஹஸாஸளம்’ ஐதாஜுஜிரெயாஜு
வலுபிவவநெஹம் ஜாநாஹம் திராடுராஸளம் வியாநாசு |
‘யாவஸாஸளம் வெதவெஸுதகம் விணவ டிபூ’, ‘வலிவடா
ஹ வரவராஹ வர தொபாஸளம்மாதிஹம் | ஸம்ஸ
நெடுவ வலிபெடயஸ ஹிபெதஸு வாராயம்’ ஐதி விஷு
ண

ஆனால், ‘ம்ருதனா பாலனைத் தஹித்தால் 3-வது வர்ஷம்
முதல் 3-நாளில் உதகபலிதானத்தைச் செய்யவும்’ என்று கௌதம
வசநமுள்ளதே எனில், இந்த வசநத்தில் பரிசுபத்தால் பிண்ட
பலி சொல்லப்படுகிறது. சிலரோவெனில் பாலமாண மெல்லா
வற்றிலும் நாராயணபலியை அனுஷ்டிக்கின்றனர்.

‘ம்ருதம் தக்த்வா திராத்தேண’ என்பதால், தஹநத்திற்குப்
பிறகே திராத்தாத்தால் ஸமாபநம் சொல்லியிருப்பது, பிதாப்ரதா
இவர்களைத் தவிர்த்த ஜ்ஞாதியான ஸம்ஸ்கர்த்தாவின் விஷயம்.
10-நாள்கள் ஆசௌசிகளான பிதாவுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும்
3-வது தினம் முதல் 3-நாளில் ஸமாபநம் விதிக்கப்பட்டிருப்
பதால். ‘தாஹயித்வா + சரேத்’, ‘திராத்தாமாவ்ரதாதேசாத்’,
‘தாஹாதி தர்யஹமாசௌசம்’ என்பது முதலான, அங்கிரஸ்,
யாக்குவல்க்யர் முதலியவர்களின் வசநங்களால் திராத்தாசௌசம்
விதிக்கப்படுவதால். ‘ஆசௌசமுள்ளவரையில் ப்ரேதனுக்கு
உதகத்தையும் பிண்டத்தையும் கொடுக்கவேண்டும்’, ‘பூர்வாஹ்
ணத்திலோ அபராஹ்ணத்திலோ ஆசௌசிகள் உதகதாரம்
செய்யவேண்டும். பலியை ஸம்ஸ்கர்த்தாவே கொடுக்கவேண்டும்.
அவனல்லவோ ப்ரேதனுக்கு பந்து’ என்று விஷ்ணு ஸம்வர்த்தர்

ஸவத-பாழிவிய-பாவபாஸளவம் வினொஹகவியாநாசு | ஹஹ
கத-புஜ-பாதெஹ்ராதெண ஸராவநடி | ஹஹாழி திரா
தெஹ்வாஸளவடி ||

யது கெஸிஹுக்ஷ — ‘ஹஹம் ஸொஹகஜாதெஹ்ர
ஹ்ராதம் பொநிவநுஷம் | விஜாதிஷம் ஸவொக்தம் ஸுாசு
பெதநிஹ-பாணெ கூதெ’ உத்யுத பெதநிஹ-பாணா
ஹாவெஹி ஸவிணாநாம் உஸாஹவிகெஃ வுநாவி ஜாதி
முஹணநிநுவநீதநிஹ-பாணெ ஹாஸஹவிக்யப-பிதி, ந
தது ஸம்முஹகாரவநெ பூரணநிஹி | படிவி தெந பூர
ணநிவநடிஹம் பிநுவநடி — ‘நாஜநாஹெஹவ கெவகெந
திராதெஹ்ரெவ ய திரிஹி | ஸவஸுஸொ விஸுஹ்நி து
ஹாத்-பிஹகாபிநி’ உதி, நாநாநுவநீதாஸளவம் பூக
தடி | கிம் தஹி-பு? ‘ஹஹம் ஸாவரீஸளவம் ஸவினெஷம்
வியீயதெ | சூ வா வஹுபநாஹஸூம் துஹகெஹவெஹி வ’
உதி முணாஸளவெஹி பூகதடி || பிநவெ வ விவரணெ

முதலியவர்களால் ஆசௌசமுள்ளவரையில் பிண்டோதகங்கள்
விதிக்கப்படுவதால், தாஹகார்த்தா ஜ்ஞாதியானால் 3-நாட்களில்
முடிக்கவும், தாஹம் முதல் 3-நாள் மட்டிலாசௌசம்.

ஆனால், சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனரே, ‘ப்ரேதநிர்ஹா
ணம் செய்தால் ஸமானோதகனுக்கும் ஸபிண்டனுக்கும் 10-நாட்
கள் ஆசௌசம், யோநிபந்துக்களுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம்.
அன்ய வர்ணத்தானுக்கு நிர்ஹாணம் செய்தால் சவத்தின் ஜாதிக்
குள்ள ஆசௌசம்’ என்று, இதில், ப்ரேதநிர்ஹாணம் செய்யாவிடி
னும் ஸபிண்டர்களுக்குத் தசாஹம் ஸித்திப்பதால், ஜ்ஞாதியை
க்ரஹித்தது அநுபநீதனை நிர்ஹரித்தாலும் தசாஹாசௌசம் ஸித்
திப்பதற்காக’ என்று, எனில், அந்த ஸங்க்ரஹகாரவசநத்தில்
ப்ரமாணமில்லை. ஸங்க்ரஹகாரர் ப்ரமாணமாய் உபந்யஸித்துள்ள-
‘ரஜந்யாஹ்நைவ + தாயிந:’ என்ற மனு வசனமெதுவோ அதற்கும்
தாத்தர்யம் அவ்விதமல்ல. இந்த இடத்தில் அநுபநீதாசௌசம்
ப்ரக்ருதமல்ல. ஆனால் எது? எனில், ‘தசாஹம் சாவமாசௌசம் +
ஏகாஹமேவச’ என்று குணாசௌசமே ப்ரக்ருதம். மனு
ஸ்மருதி வ்யாக்யானத்திலும் இரண்டு ச்லோகங்களும் இவ்விதம்

ஸ்ரோகத்யம் வ்யாப்யாதது — 'உபாஹம் நிமக்ஷணெஷம்' ஸவி
 ணெஷம் | சுஸாரீ ஸனூயநாதெதி வதாரஹோவகக்ஷணம் |
 வதாரெஷம் ஸனூயநதிதி வவநாச வதாரஹம் முணவக்ஷணி
 த்யம் | துஹம் முணவத்ரெஷம் | வநகாஹம் முணவத்
 ரெஷம் | 'ரஜந்யாநெஹவ நெவகெந' ஹத்யஹாராதஸ்ய
 நிஷெயம் | 'த்ரிராதெத்ரெவ வ தி லி' ஹதி நவராதஸ்ய
 உபாஹாராதெத்ரதி யாவக் | ஸவஸ்யஸமெக்ஷம் முண
 வத்ரீ சுவி ஸவிணா உபாஹேந முஜ்ஜி | உஷக்ஷாயிநம் =
 ஸாரெநாஷகாம் த்ரிராதெத்ரஸ்யுஜ்ஜித்யம்' ஹதி ||

[illegible]

விவரிக்கப்பட்டுள்ளன — நிர்க்குணர்களான ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாளாசௌசம், 'ஸஞ்சயநம் வரையிலாவது' என்பதற்கு 4-நாள் என்று பொருள். '4-வது நாளில் ஸஞ்சயநம்' என்ற வசநத்தால், குணவான்கள் விஷயத்தில் 4-நாள் ஆசௌசம் என்று பொருள். அதிக குணமுள்ள குணவத்தார்கள் விஷயத்தில் 3-நாளாசௌசம். அவர்களிலும் சிறந்த குணவத்தமர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். 'ரஜந்யா 2ஹ்நைவ சைகேந' என்பதால் ஒரு நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'த்ரிமாத்ரைவே ச த்ரிபி:' என்பதால் ஒன்பது நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்துநாள் என்பது பொருள். சுவத்தை ஸ்பர்சித்தவரானால் குணவத்தமர்களான ஸபிண்டர்களும் தசராத்தரத்தால் சுத்தமாகின்றனர். உதகதாயிகள் = ஸமனோதகர்கள். த்ரிமாத்ரத்தால் சுத்தமாகின்றனர் என்பது பொருள், என்று.

இவ்விதமிருப்பதால், அநுபந்த தஹர விஷயத்தில் கர்த்தா
வான ஜ்ஞாதிக்கு தீரிராத்ரமாசௌசம். அஸபிண்டனுக்கோ
வெனில் உதக பிண்டதாநாதி ப்ரேத க்ரியையைச் செய்யாவிடில்
ஸத்யச்சுத்தி. 'அஸபிண்டனான ப்ரேதனை விப்ரன் பந்துவைப்
போல் நிர்ஹரித்தால், அவரநந்தைப் புஜிக்காமலும் அந்த
வீட்டில் வஸிக்காமலுமிருந்தால் ஒருநாளாசௌசம், என்ற வசநத்

முஹை வஸநு' உதி ஷெ தமுஹவாஸ ததனஹொஜநாவாவெ
உவநீதாஸவிணநிஹாரொZவி தீநுநா திநரோகுவிபாநாக்||
உத்யநுவநீதரீரணாஸளவழ ||

கந்யாரீரணாஸளவழ ||

சுய கந்யாரீரணாஸளவழ ||

ததூவஹ்வம்—

சுயபுயாயாம் து கந்யாயாம் ஸஷ்யஸளவம் வியீபதெ |
வனகாஹம் வபுயிதாயாம் து ததூயாம் துஹிஷ்யதெ' உதி||
தீரீவிம்—

வபுயாயா சுகரணெ ஸஷ்யஸளவம் பூமநாநாடெகாஹம்
ததூநாம் பூக் வரிணயாதூஹழ' உதி ||

வ்யாஸொZவி—

சூஜநநஹு வளவாஹம் கந்யாயி விவஷ்யதெ | ஸஷ்ய
ஸளவம் ஹவெததூ ஸவட்வணெடஷு நித்யஸம் || ததொ

தால், ப்ரேத க்ருஹவாஸம், அவான்ன போஜநம் இவைகளைச்
செய்யாமலிருந்தால், உபநீதனான அஸபிண்டனின் நிர்ஹாரத்
திலும் மனுவால் ஒருநாளாசெளசமே விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்.

அனுபநீத மாணசௌசம் முற்றிற்று.

கன்யா மாணசௌசம்.

இனி கன்யா மாணசௌசம் சொல்லப்படுகிறது. அதில்

ஆபஸ்தம்பர்:— சௌளமாகாத கன்யகையின் ம்ருதியில்
ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. சௌள
மாகிய பிறகு ஒருநாளாசௌசமும், வாக்தானமானபிறகு
3-நாளாசௌசமும் விதிக்கப்படுகிறது.

மரீசி:— சூடாகாணம் செய்யாவிடில் ஸத்யச்சௌசம், வாக்
தாநத்திற்கு முன்பு ஒருநாள், வாக்தானத்திற்குப் பிறகு விவாஹத்
திற்கு முன்பு மூன்றுநாளாசௌசம்.

வ்யாஸரும்:— பிறந்தது முதல் சௌளம் வரையில் கன்யை
மரித்தால் ஸத்யச்சத்தி, எல்லா வர்ணங்களுக்கும். பிறகு வாக்
தாநம் வரையில் ஒருநாள். அதற்குமேல் 3-நாள். வாக்தாநம்

வாழாநவயட்குன் யாவடுகாஹடுவ ஹி | ததம் வாந் புவ
ஜாயாந் திராகுரிதி நிஸ்யம் || வாஃபுஜாநெ கூதெ தது
ஜெயம் யொஹயதஸூஹம் | விதுவடாஸு வ ததொ டிதா
நாந் ஹதடுரெவ ஹி || ஸ்ராக் ஸ்ஜாதூக்தோஸளம் ரீதகெ
ஸூதகெ தயா' ஹி ||

ததொ வாழாநவயட்குநி தூரெயட்குநி, காயாடுக்து:--

‘ததஸுஸாஹம’ வாழாநவயட்குன் கூநாவிவ தள யாவடு
காஹம் = சுஹாராகுன் யாவதாவடாஸளம் | ததம்வாழ = வா
ழாநாடிபுலம் விவாஹாதஷடவிஷயெ வாழதாவஸெஸெயெவ
புவஜாயாந் சுயிகவயஸுவி திராகுரெவெதி நிஸ்யம் |
வாழாநெ கூதெ விவாஹெ யாகூதெ யது கூநா விவடிதெ,
ததொஹயதம் வக்ஷயபஸு டிநகுயம் | ததம் = விவாஹாடி
புலம், டிதாநாந் = ஸ்ரீகூப் பூதிவாடிதாநாந். ரீநெ சுவது
ஜநநெ வா கெவமம் ஹதடுவக்ஷஸு ஸ்ஜாதூக்தம் டிஸாஹ
ரீஸளம் ஸ்ராக் | விவாஹாதஷடவக்ஷ யபூயாகரணெ வாழாந

செய்து விவாஹமாவதற்குள் மரித்தால் பித்ருபக்ஷம், வரபக்ஷம்
இரண்டிற்கும் 3-நாட்கள். விவாஹமான பிறகு பர்த்ருபக்ஷத்
திற்கே அவரவர் வர்ணத்திற்கு விஹிதமான ஆசெளசம், மாணத்
திலும், ஜநந்திலும்.

‘ததோ வாஃக்தாநபர்யந்தம்’ என்பது முதலியவைக்குப்
பொருள் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— செளளத்திற்குப்
பிறகு வாஃக்தாநம் வரையில் கன்யையின் மாணத்தில் ஒரு நாள்
செளசம், அதற்குப்பிறகு = வாஃக்தாநத்திற்குப்பிறகு. விவாஹம்
தாமதித்தால், வாஃக்தத்தையாகவே இருந்து அதிக வயதுள்ள
வளானாலும், 3-நாளாசெளசமென்று நிர்ணயம். வாஃக்தானமாகிய
பின் விவாஹம் செய்யப்படாமல் கன்யை மரித்தால், அப்பொழுது
இரண்டு பக்ஷத்தாருக்கும் 3-நாளாசெளசம். பிறகு = விவாஹத்
திற்குப் பிறகு. தத்தாநாம் = நன்றாய்க் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு,
மாணமேற்பட்டாலும், குழந்தை பிறந்தாலும், பர்த்தாவின்
பக்ஷத்திற்கு மட்டில் அவரவர் வர்ணத்திற்கு விஹிதமான
10-நாள் முதலிய ஆசெளசமுண்டு. விவாஹத்தின் உத்கர்ஷம்
போல் சூடாகரண வாஃக்தாநங்களுக்கு முத்கர்ஷமானால், செளளம்

யொருதுஷெ-சுவுளவாசு ஸஷிம் சுவாழாநாடெகாஹெவெதி
நிஸுயொ ந்யாயஸாஜிசு' உதி ॥

சுநெயுது உளவஸு காரொவயக்ஷணகாடிபூவதுதீய
வஷ-பாயம் சுந்யாடா ரெணெ ஸஷிஸுளவம் । துதீயவஷ-
ராரஸு சுதவ-புயாயா சுசுதவ-புயாயா வா ரெணெ சுவாழா
நாடெகாஹம் । சுசுதெ7வி வாழாநெ மஹ-பாஷ்டிசு பூமெ
காஹம் । ததொ2வகூதெ டாரெ சுஷ்டி வஷ-புஸுதி
சுந்யாஸவிணாநாம் திராசுரோஸளவம் ஹதி । டாநஸஸவஸு
காரொவயக்ஷணகாசு । 'சுஷ்டிவஷ-பா ஹவெஷுளநீ, மளநீ
வா வரபெசு சுந்யா, ஆஷ்டிவஷ-பா2ஷ்டிவஷ-பா வா, விவாஹ
ஸஷ்டிவஷ-பாயம் சுந்யாபாஸு பூஸஸுதெ' உத்யாதி வய
நெம் பூடாநம் பூதூஷ்டிவஷ-பா2ஷ்டிவஷ-பா2ஷ்டிவஷ-பா2ஷ்டிவஷ-பா2
மரீசு । யஷ்டிபூதூ டாநமெவயக்ஷணம், தயா2வி ஸாசுதாஜாந
சுயாயாம் நிவ-பூதூயா2வி வரவக்ஷஸு னதடிவம் ஹதி ।
சுந்யா வரவக்ஷஸுஸாஸஹவாசு । சுதொ2ஷ்டிவஷ-பா2ஷ்டிவஷ-பா2

வரையில் ஸத்யச்சத்தி, வாத்தாநம்வரையில் ஒரு நாள் என்பதே
நிர்ணயம், நியாயம் ஸமமானதால்' என்று.

மற்றவரோ வெனில்:— 'சௌளமென்பது காலத்திற்கு உப
லக்ஷணமாகையால் 3-வது வயது வராத கன்யையின் மரணத்தில்
ஸத்யச் சௌசம். 3-வது வர்ஷம் முதல் சௌளமானாலும் ஆகா
விடினும் கன்யையின் மரணத்தில் வாத்தாநம் வரையில் ஒருநாள்.
பிறகு வாத்தாநம் செய்யப்படாவிடினும் கர்ப்பாஷ்டமத்திற்கு
முன்பு ஒரு நாள். பிறகு வாத்தாநம் செய்யப்படாவிடில் 3-வது
வயது முதல் கன்யாஸபிண்டர்களுக்கு 3-நாளாசௌசமுண்டு.
தானமெனும் சப்தம் காலத்தைக் குறிப்பதால். 'அஷ்டவர்ஷா
பவேத் கௌரீ, 'கௌரீம்வா வரயேத் கன்யாம்' 'தவயஷ்டவர்
ஷோ2ஷ்டவர்ஷாம்வா'. 'விவாஹஸ்தவஷ்டவர்ஷாயா: கன்யாயாஸ்து
ப்ரசஸ்யதே' என்பது முதலிய வசநங்களால், தாநத்தைக் குறித்து
3-வது வர்ஷமே முக்யகாலமெனத் தெரிவதால். இங்குத் தாந
மென்பது உபலக்ஷணமேதான், ஆகிலும், ஸாசுதாத்தாநம் முடிந்த
பிறகுதான் வரபக்ஷத்திற்கு இந்த ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது.
இல்லை யெனில் வரபக்ஷமே ஸம்பவியாதாதலால். ஆகையால்

துக்குதெ ஞானெ விதுவகஸு கநூலவிணுஸு திராசு
 ராஸளவரிதூஹம் ||

திராசுரிதுஸு * டுஷெ நஜஸுபவாடிஹ ஸஜம்—

‘விதுவெஸுநி யா நாரீ ரஜம் வஸுதுஸுஸுதா |
 தஸுரம் டுதாயாம் நாஸளவம் கஜாவிடிவி ஸாஜிதி’ ஐதி ||
 ஸஜாதுஸுஸுதாஹாடிகாஅடிவடாக் கஜாவிடிவி ந ஸாஜிதி
 ஐதியுடம் ||

வாஜதாயா ரஜோடிஸுநெ, விதுவெஸுநி யா நாரீ ரஜம்
 வஸுதி தூடிவவநெஹம் டுஷெவரிதி வந்ரி காயாஸுஸு ||

ஸம்ஸுஹெ—

‘சுதளவாகு ஸஜு சுஜாநாநிஸெஸுஸுடம் காவலிவாஹதம் |
 துஹம் கநூஜிதள ஜாதீஷ்வம் வநிணுடிதநிஷ்வெ ||
 திராசும் வரதஜிஜாதெஜாடிதாநநிவாஜிதாவவஸு | வநி
 ணம் ஸாதாஸு விதெஸுஸு கநூவாஸுஜிதள ஸஜா’ ஐதி ||

8-வது வர்ஷம் முதல் தாநம் க்ருதமாகாநிடில் பித்ருபகூத்திய
 கன்யா ஸபிண்டனுக்கு மூன்று நாளாசெளசம்” என்கிறார்கள்.

திராசுமென்பதற்கு அபவாதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

சங்கர்:— எந்தப் பெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில் விவாஹ
 மாகாமலிருந்தே ரஜஸ்வலையாகிறாளோ அவள் இறந்தால்
 ஆசெளசம் ஒருகாலும் தணிவதில்லை. அவரவர் வர்ணத்திற்குச்
 சொல்லியபடி 10-நாளாசெளசம் முதலியது அக்காலத்திற்கு
 முன்பு நிவ்ருத்திப்பதில்லை என்பது பொருள்.

‘வாக்தத்தையானவள் ரஜஸ்வலையாகி மரித்தால் ‘பித்ருவேச்
 மலி யாநாரீ ரஜ: பச்யத்யஸம்ஸ்க்ருதா’ என்பது முதலிய வசநங்
 களால் சொல்லியதைப் பார்க்கவும்” என்று சந்திரிகையில்
 சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ருஹத்தில்த்:— ‘ஆசெளளாத+ஸதா’ இதன் பொருள்.
 கன்யா ம்ருதியில் செளளம் வரையில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்யச்சுத்தி.
 வாத்தாநம் வரையில் ஒரு நாள். அதற்குமேல் விவாஹம் வரையில்
 3-நாட்கள். ரஜோதர்சனத்திற்குப் பிறகு 10-நாளாசெளசம்.

ஸுத்யுய-லாரொ—

‘கநூரோனெ த்ருவூருஷவிஷயஜ்ஞாதீநா ரோளனகர
ணாடாயளனகரூராஅ ஸாநெந ஸூகி: | ஸ்ரீஷு ஸாவிண்யம்
த்ருவூருஷநெவ சுபுதாஸம் | ததொ வாழாநாடிவ-பாமெ
காஹரோஸளயடி | ததொ விவாஹாடிவ-பாக் வதிவகெஷவி
த்ருவூருஷபய-புனம் த்ருராதுடி | வாழாநாஹாவெ விவாஹ
நிஸயாவயிரிதெதுகெ’ உதி ||

ஸுத்யுனரொ உ—

‘டிதாநயூய உகநூர யாஸஸ்வாய-பா ஹத-புமொதுதம் |
உஹயொவ-புஸபொஸெஸுவ த்ருராதுவிஷிதெ’ உதி || வாரி
வ-புவ-பு வாஹ டிதா சுநயூய உயா கநூர தஸூர துதள
வஸூஅபஸூ த்ருராதுரோஸளயடித்யுய-பு: ||

தயா ரீர்வி:—

‘வாரிவ-புவ-பு ஸுடிதா யா யா நெவ ஸுதிவாடிதா |
கஸஸ்ஸுதா ஸா விஜ்ஞயா த்ருராது-ஹயொஸூடி’ உதி ||

வாக்தானமாகி விவாஹமாகாமல் மரித்தால் வரபகூத்திலும்
பித்ருபகூத்திலும் ஜ்ஞாதிகட்கும் 3-நாட்கள் ஆசெளசம்.
கன்யை, பாலன் இவர்களின் ம்ருதியில், ப்ராதாவுக்கும், மாதா
பிதாக்களுக்கும் எப்பொழுதும் தசாஹம் ஆசெளசம்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில:— கந்யாமரணத்தில் 3-புருஷ விஷய
ஜ்ஞாதிகளுக்கு செளளம் வரையிலோ, செளளகாலம் வரையிலோ
ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. தாநம் செய்யப்படாத ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில்
ஸாபிண்ட்யம் 3-புருஷர்கள் வரையிலே. வாக்தாநத்திற்கு முன்
ஒரு நாளாசெளசமே. பிற்கு விவாஹத்திற்கு முன்பு பதிபகூத்தி
லும், 3-வது புருஷர்கள் வரையில் த்ரிராத்ரம். வாக்தானமில்லா
விடில் விவாஹ நிச்சயம் வரையில் என்று சிலர்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:—ஜலபூர்வமாய் வாக்தானம் செய்யப்
பட்டு விவாஹமாகாத கன்யையின் ம்ருதியில் இரண்டு வம்சத்திற்
கும் 3-நாளாசெளசம். அவர் பர்த்ருகோத்ரத்தால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்
படவேண்டும். அவ்விதம்,

மரீசி:— ஜலபூர்வமாய்க் கொடுக்கப்பட்டு விவாஹமாகாதவள்

பிறம்—

‘வீணாபிஸஸுதாநா து குஹாஹுஜி நி வாக்
வாஃ | யயொகெநெநவ கெஹு மஹு நி உ ஸநாஹயம்’
இதி || வாக்வாஃ = வரஸவிணாஃ | வித்யவக்ஷ்யாஃ திவ
ஸுஷவயக்தாஃ கந்யாஸவிணாஸு திராகுண மஹு நி |
ஸநாஹயம் = ஸொடிநாஃ | தெ ராதா வித்ரா ரவ்யுக்ஷண
ணாயுடாஃ | சுதொ ராதாவித்யஸொடிநாஸு யயொகெந
கெஹு மஹு நி த்யுடாஃ | ‘கந்யாஸாஹுரொஸுஷுஹம்
விணொடிக்கியாஃ | சுயபூஜஸாஹுரொஸளயம் வதக்தெ நாகு
ஸம்ஸயம்’ இதி ஸுதெஃ வித்யஸுதாநா கந்யாபிதள டிஸா
ஹுரொஸளயித்யாஹம் ||

சுவரெ து—

‘வூதாபூதாஸு யொஷிதூ ஸஸுதாபூதாஸுதா
ஸு உ | ராதாவித்ராஸுதாநா ஸுடிதரெஷா யயாவியி’
இதி காஷ்டாஜிஸுரணாசு சுபூதாயாஃ பூதாயா து கந்யா
யா உ திராகுக்ஷ | சுஸளயம் வாக்வாநா து வித்ரா
பூநா பூகிதித்யு’ இதி ராகுணெயஸுரணா திராகுதி
த்யாஹம் | யயா டெஸாஸாஸுதா வ்யஸு ||

ஸம்ஸ்காரமாகாதவளையென்று அறியவும். அவளுடைய ம்ருதியில்
2-பக்ஷத்தாருக்கும் 3-நாளாசெளசம்.

மனு:— வாக்தாநமாகிய பிறகு விவாஹமாகாத ஸ்திரீகளின்
ம்ருதியில் பதி பக்ஷத்திலுள்ளவர்கள் 3-நாட்களால் சுத்தராகின்ற
னர். கன்யையின் மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்கள் 10-நாட்களால்
சுத்தராகின்றனர். ‘கன்யாபால + ஸம்சய:’ என்ற ஸம்ருதியால்,
மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்களுக்குக் கன்யாம்ருதியில் பத்து
நாட்களாசெளசம் என்கின்றனர்.

சிலரோவெனில்:— கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், கொடுக்கப்
படாதிருந்தாலும் ஸம்ஸ்க்ருதைகளானாலும் அஸம்ஸ்க்ருதை
களானாலும் கன்யைகள் மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாளா
செளசம், மற்றவர்களுக்கு விதிப்படி என்று கார்ஷ்ணஜநிஸ்ம்ருதி
யாலும், ‘தானம் செய்யப்படாத கன்யை இறந்தால், பிதா முதலிய
பந்துக்களுக்கு 3-நாளாசெளசம்’ என்று மார்க்கண்டேய ஸம்ருதி

கந்யாயாம் பநநாஜிஸம்ஸாரொ வாபுவபெவ பூஷபூஜி
உதிகாஜிகிவி ததுபெவ | சுரு மளதரி:—

உதிகாநம் ஸவினெண: சுருதஜிபூ தசு ஸ்ரீணா
பெபெகெ பூதாநாடி' உதி || சுஸ்யாடி:— தசு = உதிகாநம்
ஸ்ரீணா உ சுருதவளநாநா கதபூபெகெ ரிநுபெ | பூதா
நாபெவ ஸ்ரீணாபூதிகாநம் உதபூபெகெ | சுபூதாநா து
பெபெவாபூதிகாநடி' உதி ||

பொயாயபெநாவி—

'சுபூதாஸு உ கந்யாஸு பூதாபெபெகெஹ காவ-பெ |
பெகாவம்பூபெணாடி: ஹி தபூபூ ஸ்ரீபொ ரிதா: ' உதி ||

உநநிவபூபாயா உபாயாஸம்ஸாராபூபூஜி: ||

பநநாஜி விகபெ பூபநபூ விய வனவ | உபாயாஸம்

யாலும் 3-நாளாபெபெ மென்கின்றனர். இவ்விஷயத்தில் அவரவர்
தேசாரத்தை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

கன்யைக்குச் கநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பாலனுக்குச்
சொல்லியதைப்போல் அறியவும். உதகதாநம் முதலியதும் அது
போலவே. இதில்,

கௌதமர்:—பெளமகிய பாலனுக்கு ஸபிண்டர்கள் உதக
தாநம் செய்யவும். பெளமகிய கன்யைகளுக்குமே செய்ய
வேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். விவாஹமகிய ஸ்த்ரீ
களுக்கே உதகதாநம் பர்த்ருபகூத்தில், விவாஹமாகாதவர்க்கில்லை
என்று சிலர்.

பேதாயனமும்:— விவாஹமாகாத கன்யைகளுக்கும் உதக
தானம் செய்யவேண்டும். சிலர் விவாஹமகியவர்க்கே செய்கின்
றனர். முன் சொல்லியது லோகஸங்க்ரஹத்திற்காக. ஸ்த்ரீகள்
மந்த்ரமில்லாதவர்கள் என்று மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

2-வருஷம் பூர்ணமாகாமல் விவாஹமாகி

மரித்தவனுக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியதின் க்ரமம்

முன்சொல்லிய கநம் முதலியதின் விகல்பம் விவாஹமாகாத
பெண்களின் விஷயமே, விவாஹமகியவர்கள் விஷயத்தில் 3-வது

தூதீயவஷ்டாசு பூராவி டாஹ வனவ । தூவஷ்டாசு பூர
 பிவாஹைவி ரீரணம் யாதி கநுகா । நிவநெ அா கூதிவெ
 அாவி வுநஸம்ஸாரரீஹதி' உதி ஸூரணாசு ॥ வநநதூரம
 யொஸம்ஸாரகைவி வுநவிட்யாநாசு டாஹ வனவ ஸம்ஸார
 உதி கெவிஅாஅகூதெ ॥ சவரெ து வநிகா வுநரூ
 சூரவ்ய டஹைதி । தயா வ ஸயட்தெ — ஊநநிவஷ்டாடி
 வடாசுது ஊயாயா: வநநம் வவெசு । உயூவ்ய ஸநஹைசு
 வயூசு ஸவிணுனம் ஸரீஅரெசு ॥ ஊநநிவஷ்டகந்யாயா:
 வாணிமு ஹணகூடுணி ॥ வநிகா நிகூதிவெஜ்யா: வுநம்
 ஸம்ஸதகூரீஹதி' உதி வ ॥ ஸவிணீகரணாதம் வ கூடு
 கதடவ்ய ॥

தகூசுதம் முஹ்யவரிஸிஷெ —

சுஷ்டரீஅாடிஸா டுஹைம் முஹ்ய ஸூரவாரிணை: ।
 ஸவிணீகரணம் கூயடாந பூமிதி யரோஜித்ய ॥ அாடிஸா

வயதிற்கு முன்பும் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். '3-வது வர்ஷத்திற்கு
 முன்பு விவாஹமாகிய பெண் மரித்தால் கநமாவது, த்யாகமாவது
 செய்யவும், புநஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும்' என்று ஸம்ருதி
 இருப்பதால். கநமும், த்யாகமும் ஸம்ஸ்காரமாயிருந்தும், மறுபடி
 ஸம்ஸ்காரம் விதிப்பதால் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம்
 என்று சிலர் வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர். சிலரோவெனில்,
 புதைத்து மறுபடி எடுத்து தஹிக்கவேண்டு மென்கின்றனர்.
 அவ்விதமே ஸம்ருதியுள்ளது:— '2-வது வயது பூர்ணமாவதற்குள்
 விவாஹமாகிய பெண்ணுக்குக் கநம் செய்யவேண்டும். பிறகு
 வெளியிலெடுத்து தஹிக்கவும். ஸபிண்டகரணம்முடிய க்ரியையைச்
 செய்யவும்' என்றும், '2-வயது பூர்ணமாகாமல் மரித்த கன்யை
 யைப் புதைத்து ஒருயாமம்வரை வைக்கவும். பிறகு தஹநஸம்ஸ
 காரம் செய்யவும்' என்று. ஸபிண்டகரணம் முடிய உள்ள கர்மத்
 தையும் செய்யவேண்டும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது,

க்ருஹ்யபரிசிஷ்டத்தீல்:— க்ருஹஸ்தனுக்கும், ப்ரம்மசாரிக்
 கும், முறையே 3-வது, 12-வது வயதிற்குப் பிறகு ஸபிண்ட
 கரணம் செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்பு செய்யக்கூடாது என்பது
 யமனூல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 12-வது வயதிற்கு முன்பும்,

ஐயோவாவைப் போதுமா ஸவிண்ணந்தரம் | தயொலாபாயா
கூதல்வெம் ஆடிஸாக் வருநியுடா' இதி || சுருடியா = சுருதியா
ஆடிஸாக் வரும் ஸவிண்ணந்தரித்யுடம் ||

മോക്ക-ഗുണേന്ദ്രം—

‘வீணாரி-பெநயஸாநெ விவாஹம் வரிக் தித்தம் | ஸவகா
 வனவ க்ரியாம் காயகூரம் தத் ஊஸ்து காரம் || உதாஹி
 தாநாம் நாஸஸம் வித்யவக்ஷ வித்யதெ’ இதி ||

விதுமொகுத் விணாஸளநிவுதள ஹெதுமோஹ
 வெவீநலி:—

‘ஐதா கந்ரா வரெவ ஹதி’ ஐதி || ஊரா கந்ரா வத-ஃ
மொரெசுவ ஹதீத்ய-ஃ | ஊககவ ஸா மதா வத-ஃ
விணை மொசு வ ஸ-ஃதகெ’ ஐதி ஸுரணாஸ ||

க்ருஹஸ்தனுக்கும், விவாஹமாகியவளுக்கும் ஸபிண்டநம் செய்யப் படவேண்டும். இல்லாவிடில் 12-வது வயதிற்குப் பிறகு, அந்நயதா = விவாஹமாகாதவளுக்கு 12-வது வயதிற்கு மேல் ஸபிண்டநம் என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர்: — ஸ்த்ரீகளுக்கு உபநயநஸ்தாபனத்தில் விவாஹம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. விவாஹத்திற்குப் பிறகு எல்லா க்ரியைகளும் மந்தரத்துடனேயே செய்யப்படவேண்டும். விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளின் விஷயமான ஆசௌசம் பித்ருபக்ஷத்தில் விதிக்கப்படுவதில்லை.

பித்ருகோத்ரத்தில் பிண்டாசௌசங்கள் நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பைலந்ளி:— ‘கொடுக்கப்பட்ட பெண் அன்மையாகவே ஆகிறாள் என்று. விவாஹமாகிய பெண் பர்த்தாவின் கோத்ர முடையவளாகவே ஆகிறாள் என்று பொருள். ‘கொடுக்கப்பட்ட பெண், பிண்டம், கோத்ரம், ஸூதகம் இவைகளில் பர்த்தாவுடன் ஐக்யத்தை அடைந்தவளாகிறாள்’ என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

ஸமுஷெ வுதீபுஸவாநிநிதி தாஸளவழி ||

சுசு லீஸெஷோஹ விஷு—

‘ஸுணா வவாஹஸஸ்வாஸஸ்தாஸு ஸுஷு நா
ஸளவம் வித்யவக்ஷை தக் ப்ருஸவரோணெ யெக் வித்யவக்ஷ
மெஷெ ஹவெதா ததெஷெகராதும் திராதும் வா’ ஐதி ||
ஸமுஷெ ப்ருஸவெ ரோணெ வா வித்யவாடி வோஸவாநாநெக
ராது, வித்யாஸுராதுதித்ய—||

தயா வ வ்யாஸ—

‘ததா நாஸீ விதமுஷெ ஸுபெதாய திரெயத வா |
ததாஸுமயுஷெகெந ஸுமிஷஜநகஸுமி’ ஐதி || சுசு
ஜநகமுஷணம் ஜநந்யாஸொடிஸு ராதுணாம் வ ப்ருடிஸுநா
ய—|| தெந வித்யமுஷெ ப்ருஸவெ ரோதாவித்யஸொடிஸு
ணாம் திராது || ததெஷெ வ ப்ருஸவெ வித்யவரோதாஸாடி
வாஸுநாநெகராதுதிதி வநித்யாஸு வ்யாஸுத ||

தன் வீட்டில் பெண் ப்ரஸவித்தது முதலியதால்
வரும் ஆசௌசம்.

இதில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:—‘ஸ்த்ரீகளுக்கு விவாஹமே ஸம்ஸ்காரம். விவாஹ
மாகிய ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் பித்ருபக்ஷத்தில் ஆசௌசமில்லை.
விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீயின் ப்ரஸவமும் மரணமும் பித்ருபக்ஷத்
தாரின் க்ருஹத்தில் ஸம்பவித்தால் அப்பொழுது, ஒரு நாள்,
அல்லது 3-நாட்கள் ஆசௌசம்’ என்று. தன் க்ருஹத்தில் ப்ரஸவ
மாவது, மரணமாவது நேர்ந்தால், சிற்றப்பன் முதலிய பந்துக்
களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம், மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள்
சௌசம் என்பது பொருள். அவ்விதமே,

வ்யாஸ:— விவாஹமாகிய பெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில்
ப்ரஸவித்தாலும், மரித்தாலும், அவளின் பந்துவர்க்கம் ஒரு தினத்
தாலும், ஜநகன் 3-தினங்களாலும் சுத்தராகின்றனர். இங்கு, ‘ஜநக’
சப்தத்தைச் சொல்லியது, மாதாவையும், ஸுஹோதர ப்ராதாக்
களையும் தெரிவிப்பதற்காக. ஆகையால், பித்ருக்ருஹத்தில் ப்ரஸவ

ஹாசாஜோதி—

‘வாஸுதிநாநா ரோதுமாதீநாநா பூஸுதிநிபுரணம் மூலெஹ |
தெஷாநெகாஹ ரோஸஸம் விதுஸூஸூஹநெவ வ’ உதி ||

தீவிகாயாடி—

‘விதுமபூலெஹ பூதர்யாநா து பூதாயாநா டுஹித
ரூபி | ஸுதாயாநா உதுஹம் விதெஸூஸூதாநாநா டிநம்
ஹவெசு || விதுமபூலெஹ ஹவெஷெவம் டிநநிபுரு நெஷுதெ |
ஸவெஸூதி பூதாயாநா து தசு விதெஸூஸூஹம் ஹவெசு ||
தடிஹாவெ ததுதாநாநெகவி.நு ஹவநெ யடி’ உதி ||

ஷயஸீதள—

‘யது துதிஹாஹிதா கநூ விதுமெஹ பூயீயதெ |
விதெஸூஸூதிநிபுநெஷாநா வாஹரிதெசு ஹாமிரெ || விது
மெபூஹாடிதொநுரு யடி வுதீ பூயீயதெ | வகூதிணீ
தது விதெஸூஸூ நானெஷாரிதி கிஸ்யம் || வனவம் ஹாது

மானல் மாதா, பிதா, ஸஹோதரன் இவர்களுக்கு 3-நாள்
ஆசௌசம். சிற்றப்பன், அம்மான் முதலிய பந்துக்களுக்கு ஒரு
நாள் என்று சந்திரிகையில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பரத்வஜ்ஜநம்:—மாதலன் முதலிய பந்துக்களின் க்ருஹத்தில்
ப்ரஸவமாவது மரணமாவது நேர்ந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு நாளா
சௌசம். பிதாவுக்கு 3-நாட்கள்.

தீபிகையில்:— விவாஹமாகிய பெண், பிதாவின் க்ருஹத்தில்
இறந்தாலும், ப்ரஸவித்தாலும், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்களா
சௌசம். அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நாளாசௌசம். பித்ரு
க்ருஹத்தில் இவ்விதம் ஸம்பவித்தால் ஒரு தினம். மற்ற க்ருஹத்
திலானால் இல்லை. தன் வீட்டில் இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு
3-நாட்கள். அவரின் பிள்ளைகளுக்கு மாதா பிதாக்கள் இல்லாவிடில்
ஒரே க்ருஹத்திலானால் 3-நாட்கள்.

ஷடதீதீயில்:— விவாஹமாகியபெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில்
மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். மற்றவர்
களுக்கு ஒரு நாளென்று சிலர் சொன்னார்கள். பித்ருக்ருஹத்தைத்
தவிர்த்து மற்ற க்ருஹத்தில் பெண் மரித்தால், மாதாபிதாக்கள்

ஸ்ரீஹே யசு ஹிநீ வா ல்வஜ்யதெ | ஸ்ராததுவ்விநிநாஸளத் ||
 ஸ்ராததுவத்ராஸு நெருவ ஹி' ஐதி ||

ஸாந்திரம்—

ஸ்ரீராமபெருமானே விரைந்தொருநாள் தந்தியென யறி
 ஞ்ருவருதா உருப்பென வந்தா. பேதா வா தஸு நாஸுயு
 ஞ்ருதி || சுருப்பென ஞ்ருதி, சுருஸு முனெ சுருயா யறி ஸ்ருதா
 பேதா வா தஸுநுஸுயாவம் நாஸுதுயு ||

ਸਮਝੋ—

‘முடிவெ லுதாஸம் ஐதாஸம் புவநிதாஸம் குடிவெ
தயா’ மதி ||

ஸ்பூத)னொ விஸெஷ:—

யலி கூநூ விதுமெஹெ வுரோஸம் ஜநயெதுடா |
 திராசும் வஸுதகம் விஞாஃ கூநூஸுதள து வகூதிணீ'
 ஹதி ||

சுரு வந்நிகாயாழ்—

சீர்தாவிஞ்சுரம் ஸ்ரீமஹே ஜநநெ ஶரணெ வா திரா

களுக்குப் பகிழ்வினை. மற்றவர்களுக்கு ஆசௌசயில்லை என்பது நிர்ணயம். இவ்விதம் ப்ராதாவின் க்ருஹத்தில் பகிழ் மரித்தால், ப்ராதாவுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். அவன் பத்நிக்கு ஆசௌசம் இல்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— விவாஹமாகிய பெண் பந்துக்ருஹத்தில் ப்ராஸவித்தால் அவர்களுக்கு ஒருநாளாசௌசம். மாதாபித்ருக்ருஹத்தில் ப்ராஸவித்தால் அவர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். பந்துத்வமில்லாத ஒருத்தி அன்யனின் க்ருஹத்தில் ப்ராஸவித்தாலும், இறந்தாலும் அன்யனுக்கு ஆசௌசமில்லை.

பேர்தலைவர்:— விவரமாகிய பெண்கள் க்ருஹத்தில் மரித்தாலும், ப்ரஸவித்தாலும் தேவாட்களாசெளசம்.

மற்றொரு ஸ்மருதியில் விசேஷம்:— ‘பெண் தகப்பனின் வீட்டில் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றால், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்களாகவெளியாகும். பெண் குழந்தையைப் பெற்றால் பக்ஷிணி’ என்று உள்ளது. இவ்விஷயத்தில்,

சந்திரிகையில்:— “தன் வீட்டில் பெண் ப்ராஸுவித்தாலும்

சூழ் | மூலாகரெழவி நேனெ திராசூழ் | பூவவெ
விஞ்சாரவி நாஸ்யாஸௌயஸ், காரணாவாஸு வு மூ ஹ
பூவதி திநிவஸநகாதிராசூஸௌயஸ்' இதி ||

சுது கெவிக் பூவவாய-ம் சுய-ஹாநெ ஸதி சுநு
மூஹெ வுதீ பூவவெவவி வித-ஸூஹ நேநுஷெயதி
யொகாபாராநுஸாரிணொ வடினி ||

வஸுபூதிரிதஸ்யாநுஸ்யமூஹெ து கஸ்யாஸூதீஸவெ
நேனெ வா தஸ்யாநுஸ்ய தஸ்யாஸூவாவி நாஸௌயஸ் | ப்ரொ
தி, யெ த-பவஸ-வநெ திராசூதேஸுவிவ-வெசு | சுப்ரொ
தி, யெ கவஃ சுததேந-பிவாநெ தயா மூரள' இதி நேநுநா
ப்ரொதி, யாப்ரொதி, யவூரூஷொஷெவெநெவ மூஹவாஸி
ஜநநநேனாஸௌயஸுரணாசு | 'ந ஸூதேதாவிஃ கினிசு' இதி
வ ஸூதேனெ உவஸ-வஸாஸௌயஸ் நிஷெயாசு | 'பூவூணி

மரித்தாலும், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள். வேறு க்ருஹத்தில்
மரித்தாலும் 3-நாட்கள். ப்ரஸவித்தால் மாதாபிதாக்களுக்கும்
ஆசௌசமில்லை. காரணமில்லாததால். த்ரிராத்ராசௌசம், தன்
க்ருஹத்தில் உண்டாகிய ப்ரஸவத்தைப் பற்றியதாயிருப்பதால்”
என்றுள்ளது.

இதில் சிலர், ப்ரஸவத்திற்காகத் தனம் கொடுத்தால், அன்ய
க்ருஹத்தில் பெண் ப்ரஸவித்தாலும், பிதா3-நாட்களாசௌசத்தை
அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று லோகாசாரத்தை அனுஸரித்தவர்
களாய்ச் சொல்லுகின்றனர்.

பந்துவல்லாத ஒருவன் வீட்டில் பந்துவல்லாத ஒருத்தி
ப்ரஸவித்தாலும், மரித்தாலும், அவனுக்காவது அந்த க்ருஹத்திற்
காவது ஆசௌசமில்லை. “ச்ரோத்ரியன், வீட்டிலிறந்தால் வீட்டுக்
குடையவனுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். அச்ரோத்ரியனிறந்தால் ஒரு
நாளாசௌசம். அநாசாரன் (ஸாங்கவேதாதீதி) இறந்தாலும்,
குரு இறந்தாலுமப்படியே.” என்று மனுவினால் ச்ரோத்ரி
யாச்ரோத்ரிய புருஷர்களைக் குறித்தே, க்ருஹவாஸி ஜநங்களின்
மரணாசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால். ‘ஸ்த்ரீம்ருதியில் இது
ஒன்றுமில்லை’ என்று ஸ்த்ரீ மரணத்தில் உபஸம்பநாசௌசத்
திற்கு நிஷேதமிருப்பதால். ‘தரவ்யங்கள் ஸ்வாமியைச் சேர்ந்ததால்

ஸாரீஸம்ஸநா தடிவெ சுபஸுஸீநி வெவ | ஸாரீஸம்ஸெயு வ
ஸுஸுஸுஸு வாரிணா ப்ராகுதிதாநுவி' உதி ஸுபதூ வுஸு
ஷஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸாரீஸம்ஸநா தூரா வ துபுஹடிபு
கடுபுணா ஸுஷுசுபா | சுதம் ஸாரீந சுஸுஸுஸுஸுஸு வ துபு
ஹஸுஸுஸு நாஸுஸு ||

யது ஸுபுதெ— 'ந தாவஸுஸுதெ ஹுரி யுபாவதசு
ஸுஸுஸுஸுஸு | ந துத கடுபு கஸுஸுஸு விசுபுதெவாபுக
கஸுஸு' உதி, தசு ப்ராகுதிதாநுவி வெவிதவ்யு | 'டிஹநா
ஸு ம்ஸுஸுஸுஸு யது விஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு ப்ராகுதிதாநுவி திஷு.தி' உதி ஸுஸுஸு ||

சுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு, ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு வ
சுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு'உதி ஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு கெஸுஸுஸுஸுஸு :

ஸ்வாமிக்கு ஆசெளசம் இருப்பதால் அவைகளும் அசுத்தங்களே.
அவைகள் ஜலத்தால் ப்ரோகூதிக்கப்பட்டாலும் ஸ்வாமி சுத்தியின
லேயே சுத்தங்களாகின்றன' என்ற ஸ்ம்ருதியால். புருஷனுக்கு
ஆசெளசம் ஸம்பவித்தால் ஸ்வாமி ஸம்பந்த வழியால், அவனின்
க்ருஹம், த்ரவ்யங்கள், கர்மங்கள் இவைகளும் துஷ்டங்களாவதால்.
ஆகையால் ஸ்வாமிக்கு ஆசெளசமில்லாவிடில் அவனது க்ருஹத்திற்
கும் ஆசெளசமில்லை.

ஆனால்:-“மரணமாகிய இடத்தில் பூமி பத்து நாட்கள் வரையில்
சுத்தமாவதில்லை. அவ்விடத்தில் பித்ருகர்மம், தைவகர்மம் முதலிய
ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது” என்ற ஸ்ம்ருதி உள்ளதே எனில்,
அது ப்ரேதக்ரியை செய்யும் விஷயத்தில் என்றறியவும். “க்ருஹ
ஆசெளசம் தஹநம் வரையில். எந்த இடத்தில் பிண்டோதகக்ரியை
செய்யப்படுகிறதோ அவ்விடத்தில் பத்து நாட்கள் அசுத்தி.
ப்ரேதன் அங்கேயே இருக்கிறான்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

ம்ருதி விஷயத்திலிவ்விதமிருக்கட்டும், ப்ரஸவ விஷயத்தில்,
அன்யனுக்காவது க்ருஹத்திற்காவது எப்படி ஸுபுதகமின்மை?
எனில், இவ்விதம் சொல்லக்கூடாது. பஸுஸுஸுஸு சாவா
செளசமே இல்லையென்று சொல்வதால், ஜநநா செளசமில்லை

ததஜாவெ பூரணாவாவது | ந ஹி கவிடிவி வபு-வதிருக
ஸூரநுஸூ மூஹஸூ வா சூரளவபூதிவாடிகம் பூரணம்
ஐஸூதெ | சுதம் ஸூரீந சூரளவெ ஸதி தஜூஹெ றெடிவ
விஞ்ஞாடிகம் சுடீ ந காய-டி | மூஹஸூரீந சூரளவாவா
வெ஽வி தகுபெ-தகூ-டா காரணெ றெடிவவிஞ்ஞாடி சுடீ ந
கூத-வடி | மூஹஸூரீந சூரளவாவாவெ தகு பெ-தகாய-டி
ஸூரகாரணெ ந பூஸவரணநிதி தூரளவம் மூஹஸூதி
மிண-டி ||

உவநீதாஸளவடி ||

சுயொவநீதாஸளவடி ||

தகு யாஜகூவடி ||

‘சூரராகு ராவ-தாஹெஸா ஐஸூராகு-தீதம் வரடி’ ஐதி ||
பூ-தாஹெஸம் = உவநயநடி | ததொ மஹ-ஸவஜாடிஷ-ராவா-டா
வரம் வாரெயு யளவநெ வாய-கெ வா ரீரணெ ஐஸூராகு-ரோ
ஸளவம் ஹவதீதூய-டி ||

யென்பது கைமுத்ய ந்யாயத்தால் ஸித்திப்பதால், உண்டென்பதில்
ப்ரமாணமில்லாததாலும், பந்துவல்லாதவனுக்காவது, அவனது
க்ருஹத்திற்காவது ஆசௌசத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாணம்
ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையல்லவா. ஆகையால் ஸ்வாமிக்கு
ஆசௌசமிருந்தால் அந்த க்ருஹத்தில் தைவம் பித்ர்யம் முதலிய
கர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது. க்ருஹ ஸ்வாமிக்கு ஆசௌசமில்லா
விடினும் அவ்விடத்தில் ப்ரேதகரியை செய்யும் விஷயத்தில் தைவ
பித்ர்யாதி கர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது. க்ருஹஸ்வாமிக்கு ஆசௌ
சமில்லாவிடில், அந்த வீட்டில் ப்ரேத கார்யம் செய்யப்படாவிடில்,
ப்ரஸவமரண நிமித்தமான ஆசௌச க்ருஹத்திற்கில்லை என்பது
நிர்ணயம்.

உபநீதா சௌசம்.

இனி உபநீத விஷயமான ஆசௌசம் சொல்லப்படுகிறது.
அதில்,

யாக்குவல்க்யர்:— ‘வ்ரதாதேசம் வரையில் 3-நாட்கள்.
அதற்குப்பிறகு 10-நாட்கள்’. வ்ரதாதேசம் = உபநயனம், அதற்கு
முன் அதாவது, கர்ப்பம் முதல் 7-வது, அல்லது 8-வது வர்ஷத்

தயா ஶீவிகாயாடூ--

சுநுபெத உவெதெ வா ஶுதெ மஹாஷ்டெ ஸதெ |
புராணநாநா ஸவிணநாநா ஶுராசுரேவம் ஹவசு' உதி ||

சுவிநிஷயெ திசுநாவி--

ஶுராஹம் ஶாவஸாஸஹம் ஸவிணேஷு விய்யதெ' உதி |
வநது புராணவீஷய | ஶுபெஷு ஶிபுரா ஶுராஹந ஶா
ஶுராஹந ஹிஸிவம் | வெஸ்யு வநுஶுராஹந ஶுபெஷு
ஸாஸந ஶுபுதி' உதி தெநெநவாசுக்ஷாசு ||

வாஸஸாஸ--

உவநீதஸ்ய வபுணாஸ்ய' உதி ||

யது யாஜ்ஞவல்குநாசுதூ--

திராசுரம் ஶுராசுரம் வா ஶாவஸாஸஹிஷ்டெ' உதி,
தசு திராசுரிதெதசு ஸாஸநாஶுக்ஷிஷய ||

திற்குப்பிறகு, பால்யத்திலோ, யௌவனத்திலோ, வார்த்தகத்
திலோ மரித்தால் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் என்பது பொருள்.
அவ்விதமே,

தீபிகையில்து:— அநுபேதனாவது, உபநீதனாவது கர்ப்பாஷ்ட
மத்தில் மரித்தால் ஸபிண்டர்களான ப்ராம்ஹணர்களுக்கு
10-நாட்கள் ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில்,

மனுவும்:— ‘ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் சாவாசௌசம்
10-நாட்கள் விதிக்கப்படுகிறது”. இந்த வசனம் ப்ராம்ஹணர்
களைப் பற்றியது. “ப்ராம்ஹணன் 10-நாட்களாலும், கூத்திரியன்
12-நாட்களாலும், வைச்யன் 15-நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு
மாதத்தாலும் சுத்தனாகிறான்” என்று அவராலேயே சொல்லப்
பட்டிருப்பதால்.

பாஸ்கரமும்:— உபநீதனின் ம்ருதியில் பூர்ணாசௌசம்.

ஆனால், ‘திரிமாத்ரம், அல்லது தசமாத்ரமுள்ளதாக சாவா
சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது’ என்று யாக்ஞவல்க்யர் சொல்லிய
வசனமோவெனில், அது ஸமாரோதக விஷயம். இவ்விதமே,

வனவடுவ வுலாஸ்திம்—

‘சுராஹந ஸவிணாஸு முக்யுனி ப்ரெதஸுநிதகெ |
 திராடுண ஸகயூரஸு ஸாகா முக்யுனி மொதுஜாம்’
 ஐதி || ஸகயூரம் = ஸோநோதகாம் | ஸவிணாஜீநாம் ஹேஃ
 வடுவடுவொசுதம் ||

ஜாவாலிரவி—

‘ஸோநோதகாநாம் துஹம் மொதுஜாநாஜீஹம் ஸுதத்ய’
 ஐதி | சுதஸவிணாநாம் ஸவஜீவாஸுஷாவயிகாநா ஜிஸெ
 ஷெண ஸுராது | ஸோநோதகாநாம் து திராது ||

யதுநஸுஜவநது—

‘யதுமெடு ஸுராது ஸுராதுணாஃ வுஹி வனுடு |
 ஷெஷ யதுஹாஸுஜிஸபடு க்ஷஹரெவது’ ஐதி’ ததித
 க்ஷாஸாஹரணீய | யதுஷுவித்ய, தயாவி யுவகாஹ
 வஸாஅஹவெஹாவிஜிஷு க்ஷா ஸாநுஷெய | சுஸுமயம்

ப்ருஹஸ்பதி:— “சாவாசௌசத்திலும், ஜநநாசௌசத்திலும்
 ஸபிண்டர்கள் 10-நாட்களால் சுத்தமாகின்றனர். ஸமானோதகர்
 கள் 3-நாட்களாலும், ஸகோத்ரர்கள் ஸநாநத்தாலும் சுத்த
 மாகின்றனர்.” ஸபிண்டர் முதலியவரின் பேதம் முன்பே
 சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஜாபாலியம்:— “ஸமானோதகர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்,
 ஸகோத்ரர்களுக்கு ஒரு நாளைசௌசம்.” ஆகையால் 7-வது
 புருஷன் வரையிலுள்ள ஸபிண்டர்களுக்குப் பேதமின்றிப் பத்து
 நாட்களாசௌசம். ஸமானோதகர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்.

ஆனால்:—“நாலாவது புருஷனுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசம்.
 5-வது புருஷனுக்கு 6-நாட்களாசௌசம். 6-வது புருஷனுக்கு
 4-நாட்களாசௌசம். 7-வது புருஷனுக்கு ஒரு நாளைசௌசம்.”
 என்று சங்க வசநம் உள்ளதே எனில், அது துஷிதமாகியதால்
 ஆதரிக்கத்தக்கதல்ல. துஷிதமல்லவென்றாலும், மதுபர்க்கத்
 திற்கங்கமான கோவதப்போல் உலகத்தால் வெறுக்கப்பட்டிருப்ப
 தால் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதல்ல. “ஸ்வர்க்கப்ராதிபந்தியாயும்,
 லோகத்தால் வெறுக்கப்பட்டதுமான ஆசாரம் தர்மமாயிருந்
 ஆசௌ. 25

மொகவிதிலு யசுபுபுயரென து' உதி சநுஸுரணாக |
ந உ ஸவெடு புத்யாவனெ ஸவிண் வனகாஹா விபுசுஷா
ஷாபிஷு ஸரோநொடிசெஷு சூஹ உதி யுக்ஷிதி விஜ்ஞா
நெஸுரெணொகது ||

யடிவி சநுநொகது —

ஃஸாஹம். ஸாவரோஸனம் ஸவிண்ணெஷு வியீயதெ | சூவா
ஸனுயநாடிஸா சூஹரெகாஹரெவ வா' உதி, தசு, கூஸுவ
யாநுகொ வா ஸுராக் கூஹ்யாநுக வனவ வா | சூஹெஹி
கொ வாஃவி ஹவெடிஸுநிக வனவ வா' உதி தசுபுதிபாடித
உதாவிபுயஹஸாவிபுயபிதி விஜ்ஞாநெஸுரெணொகது ||
வராஸரொஃவி —

வனகாஹாஹுபுதெ விபுர யொஃநிவெடிஸிநிதம் |
சூஹாக் கெவவெடிஸு நிமுகுணொ ஃஸாவிபிபுநெம் ||
ஜநகடுவரிஸுஷஸுநுளவாஸநவஜிபுதம் | நாஸியாகவிபு

தாலும் அதை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது” என்று மனு ஸ்ம்ருதி
யிருப்பதால். “ஸமீபித்துள்ள 7-வது புருஷனான ஸபிண்டன்
விஷயத்தில் ஒரு நாள், தூரத்திலுள்ள 8-வது புருஷன் முதலிய
வர்கள் விஷயத்தில் 3-நாட்கள் என்பது யுத்தமல்ல” என்று
விஞ்ஞானேச்வரரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மனு:— ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் 10-நாட்கள் ஆசௌசம்
விதிக்கப்படுகிறது. அல்லது 4-நாட்கள் வரையில். அல்லது
3-நாட்கள். அல்லது ஒரு நாள்” என்று சொல்லிய வசநமோ
வெனில், ‘குஸுநிலதான்யனாகவோ, கும்பீதான்யனாகவோ,
3-நாட்களுக்குப் போதுமானதையுடையவனாகவோ, ஒரு நாளுக்கு
மட்டிற் போதுமானதையுடையவனாகவோ இருக்கலாம்’ என்று
அவரால் சொல்லப்பட்டுள்ள நான்குவித க்ருஹஸ்தர்களின்
விஷயமாயுள்ளது’ என்று விஞ்ஞானேச்வரரால் சொல்லப்பட்டது.

பராசரமும்:— “அக்நிகளுடனும், வேதத்துடனும் கூடிய
ப்ராம்ஹணன் ஒரு தினத்தால் சுத்தனாவான். அக்நியில்லாமல்
வேதத்துடன் மட்டில் கூடியிருப்பவன் 3-நாட்களால் சுத்தன்
ஆவான். குணங்களற்றவன் 10-நாட்களால் சுத்தனாவான்.
பிறப்பாலும், கர்மத்தாலும் இழிவானவனும், ஸந்த்யா,

ஹம் டிஸாஹம் ஸுதிகீ ஹவெசு' இதி ॥ சுழிஸஸெந சூஹவ
நீயாடிபொ மஹுஜெ ॥ சுயபாஸஸங்காஹொ வஹுதர
ஸவிஸஸு ஸஹுவிதவுஜெஃ புகிமுஹாடின டிஷ்டவஃ ॥
வனவம் ஸுதெதுகாஹவியாநபிஸஸுநிகவிஷயடி ॥ துஹவியா
நம் துஹாஹிகவிஷயடி ॥ சுஸங்குவிதவுஜெஹம் டிஸாஹிதி
வஹஸா ॥ சுழிஸெடிஸெவிதகூபிஸஸுநிகஸு ॥ வனகாஹாஸஸங்
வியிஃ ஹுதயடிஃ ॥ ஜநகூபிஸஸுஷ்டிஃ = மஹாபாநாடிஸம்
ஸாராஹிதஃ ஸாஸுஸவாஸநாடி நிதுநெதிதிசாநுகுவா
ணஃ ॥ சுத வனவாஸஸ நாரியாருகவிஸு ஹவதி தஸுராவி டிஸா
ஹெவாஸஸவதிதி ராயவியெ வுராபுரதடி ॥

உசுதாயபாஹிபூபெநெவ வுஹஸுதிரவி --

‘தி ராடுருண விஸுஸெத விஸு வௌாழிஸம்யுதஃ ॥
வனூஹெநாழிஸுநஹம் டிஸாஹாடி வுராஸுணஸுஃ’ இதி ॥

ஒளபாஸநமிவையற்றவனும், ப்ராம்ஹணன் என்ற பெயரை
மட்டில் வஹித்துள்ளவனுமான ப்ராம்ஹணன் 10-நாட்
களால் சுத்தனுவான்”. இங்கு அக்ரி என்ற சப்தத்தால் ஆஹ
வநீயம் முதலிய அக்ரிகள் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்விதம்
சொல்லப்பட்ட ஆசௌச சுருக்கம், ஸபிண்டர்கள் அதிகமா
யுள்ளவனும், வ்ருத்தி அதிகமாயில்லாதவனுமாகியவனுக்கு
ப்ரதிக்காஹம் முதலிய விஷயத்தில் என்றறியவும். இவ்விதமிருப்ப
தால் ஒரு நாளாசௌசமென்ற விதி, அச்வஸ்தரிகனைப் பற்றியது.
3-நாட்களாசௌச விதி த்ரயாஹிகனைப் பற்றியது. வ்ருத்தி
ஸங்கோசமில்லாதவனுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் என்பது
நிர்ணயம். அக்ரி வேதங்களுடன் கூடியவனென்பது அச்வஸ்தரிக
னுக்கு. ஒரு நாளாசௌசமென்றது ஸ்துதிக்காக. ஜன்மகர்ம
ப்ரிப்ரஷ்டன் = கர்ப்பாதாநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரமில்லாதவனும்,
ஸந்த்யௌபாஸநாதி நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யாத
வனுமாம். ஆகையாலேயே இவன் நாமதாரக ப்ராம்ஹணன்
எனப்படுகிறான். அவனுக்கும் 10-நாட்களே ஆசௌசம், என்று
மாதவியத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் சொல்லிய விஷயத்தை அபிப்ராயத்திற்கொண்டே,

ப்ருஹஸ்பதியும்:— ‘வேதத்துடனும், அக்ரிகளுடனும் கூடிய

விதாரிஹொழி—

‘வனதடிஜோகா து ரெயாவீ ஜபம் ஹொரீம் சுரொதி
யம் | ந ஹவெத குதகம் தஸு ரீதகம் உ ந விஷுதெ’ உதி ||
வனதக = மாயதீயாயாய-பூ ||

உசுஷாழி—

‘முநாயுதொ விஜாநாதி வெஷிஜெஸநிதழ் | ஸகலம்
ஸாஹஸ்யம் உ கியாவாஸௌ ஸகுதகஸு’ உதி ||

ஷெவயொழி—

‘உக்வாயுதவெஷாநா ரீஹாநாஸளவரீஷுதெ | வெஷாநி
யுசுதவிபுஸு குஹாஸளவரீஷுதெ || வனதாஸாம் பூத
யுசுதஸு திநகேகம் வியீயதெ | வனதெஸாகம் சுரீயுசுத
ஸுஷுஸுமிரஸஸ்ய || சுஸாகா வாவுஹுக்வா உ சுஷுக்வா உ
தயா திஜீ | வனவவியஸு விபுஸு ஸவ-ஷா ஸகுதகம்
ஹவெசு’ உதி ||

ப்ராம்ஹணன் 3-நாட்களாலும், அக்நியில்லாதவன் 5-நாட்களா
லும், (ப்ராம்ஹணப்ருவன் = நாமதாரகன்) 10-நாட்களாலும் சுத்த
னாவான்’ என்றார்.

பீதாபஹரும்:— எந்த மேதாவி இதையறிந்து ஜப ஹோமங்
களைச் செய்கின்றானே அவனுக்கு ஜநநாசௌசமுமில்லை, மரண
சௌசமுமில்லை. இதை = காயத்ரியின் தத்வத்தை.

தக்ஷரும்:— அங்கக்ருடனும், கல்பத்துடனும், ரஹஸ்யத்
துடனும் கூடிய வேதத்தை அர்த்தத்துடன் அறிந்து கர்மாநுஷ்ட
டானியாயிருந்தால் அவனுக்கு ஆசௌசமில்லை.

தேவலரும்:— வேதாத்யயநம் செய்துள்ள ப்ராம்ஹணர்
களுக்கு 4-நாட்களாசௌசமெனப்படுகிறது. வேதத்துடனும்,
அக்நியுடனும் கூடியவனுக்கு 3-நாட்களாசௌசமெனப்படுகிறது.
இவைகளுடனும் சாஸ்த்ரத்துடனும் கூடியவனுக்கு ஒரு நாள்
ஆசௌசமெனப்படுகிறது. இம்முன்னுக்களுடனும் கூடிய கர்மா
நுஷ்டாயியாயிருந்தால் அவனுக்கு ஸத்யச்சௌசமே, ஸம்சயம்
இல்லை. ஸ்நாநமில்லாமல், ஹோமமில்லாமல், தாநமில்லாமல்
உள்ள ப்ராம்ஹணனுக்கு எப்பொழுதுமே ஆசௌசமுள்ளது.

வ்யுத்யு-ஸாரெ—

‘ஃஸாஹஸாரெ திராசு வக்ஷிணெகாஹஸஜ்யஸுளவ
வரானி வாசுநாநாவிஷயாணீதி யொஜ்ஜாநி | ஸரோநொடிக
விஷயாஸு ஸஜ்ஜாநிதாஸளவகூபாஃ வக்ஷிணெகாஹஸஜ்யஸுளவ
ராபொ சூவஜிஷயாஃ’ உதி | னவரோஜிகொ ஸவஸாஹொவொ
யுமாநாவிஷய உதி வ்யுதிரதெ ||

தயா வ ஹாரீதம்—

‘ஃஸாஹரெவ விபுஸு ஸவீணஜரெண ஸதி ! கபாந
ரானி கூவ-பாணம் கௌ வ்யாரொஹகிஷீ’ உதி ||

வநிசாயாபி—

‘வாநபுஸாரபுஸாரவி புவெஸொ வியியொஜிதம் | வ்யுத
வ்யாஜ்யாஸாவெக்ஷி ஜெவஸஜ்யாநம் தயா || னதாநி ரொகமு
வ்யுத்யு-ஃ கௌராஜி ஜஹாத்விஃ | நிவதி-தாநி கஜோணி வ்யு
வ்யாபொவ-பு-ஃ வொயெ’ உதி || கதொ முணவதொ நிம-பு-
யு

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— “தசாஹ விஷயத்தில் த்ரிராத்தம்,
பக்ஷிணீ, ஒருநாள், ஸத்யச்சௌசம் இவைகளைச் சொல்லும்
வசநங்கள் ஆபத் விஷயத்தில் தாத்பர்யமுள்ளவை என்று சேர்க்க
வேண்டும். ஸமானோதக விஷயத்திலும் ஆசௌச ஸங்கோசத்தைச்
சொல்லும் பக்ஷிணீ, ஒருநாள், ஸத்யச்சௌச ரூபமான ஆசௌச
கல்பங்கள் ஆபத் விஷயங்கள்” என்றுள்ளது. ‘இம்மாதிரியான
ஆசௌச ஸங்கோசம் யுகாந்தர விஷயம்’ என்றுள்ளது ஸ்ம்ருதி
ரத்தனத்தில். அவ்விதமே,

ஹாரீதர்:— ஸபிண்ட மரணத்தில் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பத்து
நாட்களாசௌசமே. மற்ற ப்ரகாரங்களை அனுஷ்டிப்பவன்
அறியாமையால் தோஷமுடையவனாகிறான்.

சந்த்ரிகையிலும்:- “விதிக்கப்பட்டுள்ள வாக்ப்ரஸ்தாச்ச்ரமத்தை
ஸ்வீகரிப்பதும், ஆசாரத்தையும், வேதத்தையும் அபேக்ஷித்து
ஆசௌசத்தைக் குறுக்குவதும் என்ற இக்காரியங்கள் உலகத்தைக்
காப்பதற்காகக் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்தில் மஹாத்மாக்களான
அறிவுள்ளவர்களால் வ்யவஸ்தையை முன்னிட்டு நிவர்த்திக்கப்
பட்டுள்ளன” என்றுள்ளது. ஆகையால் வேதாக்கி முதலிய குண

ணவ்யாவி ஸவிணஸு டிஸாஹரெவாஸளவழி | ஸரோநொடி
கஸ்ய குஹிதி விவெகம் ||

புஷுயாரிணஸுஸளவழி ||

புஷுயபெடா தூரகாலம் சுதஸராவதநஸுஸளவரோஹ
செரு—

‘சூழிஷ்டீ நொடிகம் கும்பாடாபுதஸு ஸரோபநாக் | ஸரோ
பெதநிடிசு க்ருகா திராசுரேஸுலிவ்வெசு’ உதி || சூழி
ஷ்டீ ப்ருதழ் | தகாநாஜிஷ்டீ புஷுயாரீ | ப்ருதஸு புஷுய
யடஸு சூஸராவநாக் விசூாஜிஷ்டிரிக்ஷஸு நொடிகம் கும்
படாக் | விசூாஜி நிறுடாரெ கும்பாடெவ || சூயாயடம்
ஸுஸ்வாஜ்யாயம் விதரம் ராதரம் மூரூம் | நிறுடூது து
புதீ ப்ருதம் ந ப்ருதெந வியுஜுதெ || ‘ரோதாஜிஹம் ராதூம்
உ தததுள யாநவதுகெ | புதீ ஸம்ஸூரூதெ யஸூ
புதெவொவொ ந தஸு ஹி ||’ புஷுயாரீ யடா கும்படாக் விணு
நிவடாவணம் விதூம் | தாவதூம் தகாஸளவம் ததம் ஸாகா
விஸுஜுதி || சூயாயடவிசூுவாஜ்யாயாநிறுடூதூர்வி புதீ

முள்ளவனுக்கும், அக்குணங்களற்றவனுக்கும் ஸபிண்ட மரணத்
தில் பத்துநாட்களாசெளசமே. ஸமானோதகனுக்கு மூன்று
நாட்களாசெளச மென்பது நிர்ணயம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ரம்ஹசர்யத்திற்குப் பிறகு ஸமாவர்த்தம் செய்து கொண்
டவனுக்கு ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மறு:— ப்ரம்ஹசாரியானவன், ப்ரம்ஹசர்யத்தை முடிப்பு
தற்குள், பிதா முதலியவரைத் தவிர்த்த மற்றவர்க்கு உதகதாநம்
செய்யக்கூடாது. பிதா முதலியவர்க்குச் செய்யவேண்டும். “தனது
ஆசார்யன், உபாத்யாயன், பிதா, மாதா, குரு இவர்கட்கு ப்ரேத
க்ரியை செய்தால் வ்ரதலோபமில்லை” “மாதாமஹன், மாதூலன்,
ஸந்ததியற்ற மாதாமஹீ, மாதூலபத்ரீ இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம்
செய்தாலும் ப்ரம்ஹசர்யலோபமில்லை.” “ப்ரம்ஹசாரீ பிதாவுக்கு
ப்ரேதக்ரியை செய்தால் க்ரியை செய்யும் காலம் மட்டில் ஆசௌ

வருதீ ! ஸஜடாஹம் து நாஸீயாஹ வ தெஸஹ ஸவஸெக ॥
 டஹநாஹிஸவிணுஹம் ஸுஸுஹாரீ கரொதி யெக ! சுநுது
 ராதாவித்ரொஸுராஹவநீய வுநவருதீ ॥ சூராய-ஹ ஸஹ
 வாஜ்யாயம் மூரூம் வா விதரம் வ வா ! ராதரம் வா ஸபம் டுஹ
 வருதஸஸுது ஹொஜநு ॥ கருகா வததி யதஸூக டெர்தாஹம்
 நாது ஹகஸ்யெக ! சுநுது ஹொஜநம் சுய-டாஹ வ தெஸஹ
 ஸவஸெக ॥ ஹகாஹஸுஹிஹ-டுகா அிதீயெஹநி ஸ-
 ஹிதி' ஹதி ரெஹமூயாஹவஹுஹி. ஸுரணாக ! , ஸஹெ
 துஹகம் கருகெ'தி ஸஹெ ஸுஸுஹயெ-டு கருதஸராவத-
 நஸு ஸவிணுரெண ஸதி திராதுரோஸஹம் ஹவெஹிது
 ய-ஹ ! தயா ராநவெ வுராவாநெ ॥

ஸுதிரதெ வ—

ஸஹெ ஸுஸுஹயெ-டு கருதஸராவத-நஸுராகருத விவா

சம். பிறகு ஸ்ரானத்தால் சுத்தனாகிறான்". 'ஆசார்யன், பிதா, உபாத்யாயன் இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தாலும் ப்ரம்ஹ சாரிக்கு வ்ரதம் கெடாது. ஆனால், அவன் ஆசௌசிகனின் அந்நத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது. ஆசௌசிகளுடன் ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது'. 'ப்ரம்ஹசாரீ, மாதாபிதாக்கள் தவிர்த்து மற்றவருக்குத் தஹம் முதல் ஸபிண்டகரணம் வரையில் உள்ள கர்மத்தைச் செய்தால் புருபநயனத்தால் ப்ரம்ஹசாரியாய் ஆவான்". 'ப்ரம்ஹசாரி, தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், குரு, பிதா, மாதா இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால், ப்ரேதாந்நத்தைப் புஜித்தால், பதிதனாவான். ஆகையால் ஆசௌசிகனின் அந்நத்தைப் புஜிக்கலாகாது. வேறிடத்தில் புஜிக்கவேண்டும். ஆசௌசிகளுடன்கூட வலிக்கக்கூடாது. ஒரு நாள் அசுத்தனாயிருந்து இரண்டாவது நாளில் சுத்தனாவான்". என்று மனு, ப்ருகு, யாக்ஞவல்க்யர் முதலியவரின் வசநங்களிருப்பதால். 'ஸமாப்தே தூதகம் க்ருத்வா' என்பதின் பொருள்—'ப்ரம்ஹசார்யம் ஸமாப்தமான பிறகு ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்டவனுக்கு ஸபிண்டமரணம் நேர்ந்தால் 3-நாளா செளசம்' என்பதாம், அவ்விதமே மனு ஸ்ம்ருதி வ்யாக்னத்திலுள்ளது.

ஸ்ம்ருதி ரத்நத்திலும்:— 'ப்ரம்ஹசார்யம் ஸமாப்தமாகிய பிறகு

ஹஸ்யாயம் திராசுவிதி' இதி || னவம் உ 'சுநாபுரீ ந
திஷ்டுது திநகெகிவி திஜி' இதி வவநெ ஸதவி திராசு
ஸளவியாயகவிஸெஷவவநெந திராசுஸளவொககாநாந
சுரெகெவொதாஹ இதி யுசுது ||

விஜ்ஞானெஸ்ரீயெ விஸெஷம்—

ஸ்ரஹயெபாதுரகாயம் வபுவபுதுதாநாம் ஸவிணா
நாசுசுதாநாஸளவம் உ காயபாஷெவ' | யதாஹ சிநம்—
'சுதிஷ்டி நொககம் காயபாஷாவ்யதவ்யு ஸராவநாக | ஸராவெ
ததிசுசு க்ஷுபா திராசுசுஸுவிவபுஷெ' || சுதிஷ்டிதி
ஸ்ரஹயாயபுலி, சுஸொஸாந, ககி க்ஷு, சி திவா ஸாவீ'
இத்யாதிவ்யதாஷெஸயொமொ ஸ்ரஹயாயபுஸுதெ | சுதா
யபு வுநரெவம் சிநுதெ— 'சுதிஷ்டிதி ப்ருசுநாஸுயாஸித
கயுதெ | தஸெஷுவாயசுசுதாநாதி திஷெயம் | ப்ருயாஸித
நபுவ்யதவராவ்யுதுரகாய சிசுசுதாநாஸளவியி' இதி ||

ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்டு விவாவஹமாகாதவனுக்கு, இந்த
த்ராத்த்ரவிதி' என்றுள்ளது. இவ்விதிமிருப்பதால் 'ப்ரம்ஹணன்
ஆசர்மமில்லாதவனாய் ஒருநாள்கூட இருக்கக்கூடாது' என்ற வசந
மிருந்தாலும், த்ரிதாத்த்ரா செளசத்தை விதிக்கும் விசேஷ வசநத்
தால், மூன்று நாளாசெளசத்துடன் உதகதாநமனுஷ்டித்த
பிறகு தான் விவாவஹம் என்பது யுத்தம்.

வீக்ஞானேத்வரீயத்தில் விசேஷம்:— ப்ரம்ஹசர்யம் முடிந்த
உடன், முன் இறந்த ஸபிண்டர்களுக்கு உதகதாநத்தையும் ஆசெள
சத்தையுமவச்யம் செய்யவேண்டும். மனு—'ஆதிஷ்டி + பவேத்'
என்றார். 'ஆதிஷ்டி' என்ற பதத்தால், 'ப்ரம்ஹசர்யஸி + ஸ்வாபஸீ'
என்பது முதலான வ்ரதாதேசத்திற்கு யோக்யனான ப்ரம்ஹசாரீ
சொல்லப்படுகிறது. ஆசர்யரோ (மனு) வெனில் 'ஆதிஷ்டி'
என்பதால் ப்ராயச்சித்த வ்ரதத்தை ஆரம்பித்துள்ளவன் சொல்லப்
படுகிறது. அவனுக்கே இந்த உதகதாநாதி நிஷேதம். ப்ராயச்சித்த
ரூபமான வ்ரதஸமாப்திக்குப் பிறகு உதகதாநம் ஆசெளசம் இவை
களுக்கு விதியென்று.

ஸதகடிகாயாஃ து—

‘கூபு வாரூயண வெடிவாராயண ஸ்ரஹய- விவாஹ
யஜூதி வரிஸரிவிய-தா சுபாஸகாஹிஜெ ஸ்ராக, தா
ஸெஷாஸாஸகாஹிஜெய- யஸ்யாஸாஸகாஹிஜெய- வரி
ஸரிவியஸ்யாக, தா ரிணவிஷயெ சுதிசுரானாஸாஸகாஹிஜெ
ஜெய- || சுரு ரிநம்— ‘சுதிஷீ நொடிகம் கூய-டாக’ஹி |
வ-தஸ்யாஹிஷீதிஜாஹிஷீ வ-தீ ஸ்ரஹயாரீ | ஸ பீஸிஷீஷி
தாநாஸிவ்யவகஷணாய- || சுரு ஸரிஷெ த-திகம் கூபெ
தெதக, சுதிசுரானொ டிஸாஹெ வ திராசுரிஸுவிஹ-வெசு
ஹிஸ்யாநுவாஹி | சுதொ வ-திநாம் ஜூதிரிணெ ஸதி
ஸவதாராஹிஜெய- வ-தஸரிவியஸெதக-ஸாஸகாஹிஜெ’ ஹி ||

ஸதகெஹி—

‘கூபு ரிநாம் ஸரிவியஸெதகெ ஸிஷாஹிஷிதெ | த-
ஹிஸெதகெ ஹி ஸ்யாஹிஜெய ஹவாநுநம்’ ஹி ||

சதகடிகையிலே வெனில்:— க்ருசரம், சாந்த்ராயணம்,
வேதபாராயணம், ப்ரம்ஹசர்யம், விவாஹம், யாகம் முதலியவைக்கு
முடிவு ஆசெளசகாலமத்யத்தில் நேர்ந்தால், அப்பொழுது பாக்கி
ஆசெளசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். எந்த வ்ரதம் முதலியதற்கு
ஆசெளச காலத்திற்குப் பிறகு ஸமாப்தி ஏற்படுகிறதோ அவ்
விஷயத்தில் மாணவிஷயத்தில் அதிக்ராந்தாசெளசமனுஷ்டிக்க
வேண்டும். இவ்விஷயத்தில். மனு:- ‘ஆதிஷ்ட நோதகம் குர்யாத்’
என்றார். இங்கு ஆதிஷ்ட என்பது ப்ரம்ஹசாரியைச் சொல்லு
கிறது. அது ருக்விக், தீக்ஷிதர்கள் இவர்களுக்கும் உபலக்ஷகம்.
இங்கு ‘ஸமாப்தே + பவேத்’ என்பது, ‘அதிக்ராந்தே தசாஹே ச
த்ரிராத்ர மசுசிப்பவேத்’ என்பதற்கு அநுவாதகம். ஆகையால்
வ்ரதாநுஷ்டாயிகளுக்கு ஜ்ஞாதி மாணம் ஸம்பவித்தால் ஒரு வர்
ஷத்திற்குப் பிறகு வ்ரதஸமாப்தியானால் ஆசெளசமில்லை. ஸத்யச்
செளசமே.

சதகத்திலும்:— க்ருசரம் முதலியவைக்கு ஸமாப்தி ஆசெளச
ஆசெள. 26

தய்யாவாசு—

‘சூழிசெஷுந வெஷ்டநாயகி பூயஸி துவுதாதிநாசுவ
ஸம்முஹம் | தெஷாம் ஸரோவிய-ஷிவசெஷு ஸுராக், ததா
ஸிஷ்டாஹவியிஷ்டவதி | ததூரம் வெதரோவி, ததா ‘திராசு
திரஷு ரோஸெஷு’ ஐதூசுதவியி ஸுராக் | ததாஹ ரீநம்-
‘சூழிஷ்டி நொடிகம் கூயடாடாவுதஸு ஸரோவநாக் | ஸரோவெ
ததிடிகம் கூகா திராசுரீஸுவிஷ்டவெக்’ ஐதி || திராசு
ரிதி வக்ஷிணாசெஷுபுபவக்ஷணம் | கூயுவுதாதிசுரீஸு
ஷிஷ்டிதிராஷிஷ்டி பூதீ பூஷுதாந் வ, பூஷுதய-பூதஸு
பூஷிஷ்டகாக் | சுதொ பூதஸுரோவியபய-தெம் சூழிஷ்டி உதக
ரோஸளம் வ ந கூயடாக் | வதூரெஷு ததரோவள சூஷா
ஷுரோஸளம் உதகதாநம் வ கூயடாக் | ததூரம் ததிடிகரீசு
நெவ | ‘ஸவெஷ்டாம் வதூரெ வதினெஷ்டெஷ்டெ ஐகெஷாடிகம்

மத்யத்தில் ஏற்பட்டால் மீதியுள்ள தினங்கள் வரை ஆசெளசம்.
ஆசெளசத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்டால் மூன்று நாள் முதலிய
ஆசெளசம் என்றார் பகவானுகிய மனு.

சதகவ்யாக்யாநத்தில்:- ஆதி சப்தத்தால் வேதபாராயண ப்ரா
யச்சித்த வ்ரதாதிகளுக்கும் க்ரஹணம்; அவைகளின் ஸமாப்தி
ஆசெளச மத்யத்தில் ஏற்படுமானால், அப்பொழுது, பாக்கியுள்ள
தினங்கள் வரை ஆசெளசம். ஆசெளசத்திற்குப் பிறகு ஸமாப்தி
யானால், அப்பொழுது, ‘திராசுரீஸு திரிஷு மாஸேஷு’ என்று
சொல்லிய விதியாகும். அதைச்சொல்லுகிறார் மனு:— ‘ஆதிஷ்டி +
திராசுரீஸு பவேத்’ என்று, இங்கு ‘திராசுரீஸு’ என்பது
பக்ஷிணயாத்யாசெளசத்திற்கு முபலக்ஷகம், க்ரஹம் வ்ரதம்
முதலியவை இவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், ‘ஆதிஷ்டி’
என்பவன் வ்ரதமுடையவனும், ப்ரம்ஹசாரியுமாவான். ப்ரம்ஹ
சர்ய வ்ரதமும் ஆதிஷ்டமாவதால். ஆகையால் வ்ரதம் ஸமாப்தி
யாகும் வரை ஆதிஷ்டியாகியவன் உதக தாநம் ஆசெளசம் இவை
களை அனுஷ்டிக்கக் கூடாது. வர்ஷத்திற்குள் வ்ரதம் ஸமாப்தி
மானால் 3-நாட்கள் முதலிய ஆசெளசத்தையும் உதகதாநத்தையும்
அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வர்ஷத்திற்குப் பிறகானால் உதகதாநம்
மட்டில். ‘வர்ஷம் முடிந்தபிறகானால் உதகதாநம் மட்டில் செய்து

ஸுமிஃ' உதி யாஜ்ஞவக்ஷஸுரணாக்' உதி || னவம் உவாஸிஜெ
 ஸுஷுயப-ஸுஸோவள ஸிஷுஹவியிஃ | சுவாக் வரம் வதாரிஜெ
 ஸுஷுயப-ஸுஸோவள குஹவக்ஷிணுஹாராகுவியிஃ உதிகம்
 ய | வதாராதாரம் ததோவள உதிகாரிஜெவெத் விஜாநெஸு
 ராஜிவிருக்டு | வந்தது ஸிஷுஹாரவிருக்டு | ந ஹி விவாஹாக்
 வசிவ-ஃ குஹாஜாஸுளவஃஉதிகாரம் உாநுதிஷ்ணி | சுதம்
 ஸுஸோவெத் துதிகம் க்ருகா திராகுரிஸுமிஹ-வெக்' உதி
 க்ருதஸுஸோவத-நஸுஸோவக்தவிவாஹஸுஸாயிவ-வ-வ்விருக்டு
 னியிரிதி யதிக்டு, ததெவ யுக்தித்ராஹம்ஃ ||

சுநளரஸவ-குஜநநாஜாஸுளவஃ ||

சுநளரஸவ-குஜநநாஜாஸுளவஹ விஷுஃ—

சுநளரஸவ-வ-குஜநநாஜாஸுளவஹ விஷுஃ—
 சுநளரஸவ-வ-குஜநநாஜாஸுளவஹ விஷுஃ—
 ய | திராகுரிண ஹவெய-விஷுஹாராகு ஸவிண்தம் || வர

சுத்தனாவான்' என்று யாக்ருவல்க்யஸ்ம்ருதியால்' என்றுள்ளது,
 இவ்விதமிருப்பதால், “ஆசௌசமத்யத்தில் ப்ரம்ஹசர்யம் ஸமாப்த
 மாநுல் பாக்கியுள்ள நாட்கள் வரை ஆசௌசம். ஆசௌசகாலத்
 திற்குப்பிறகு வர்ஷமத்யத்தில் ப்ரம்ஹசர்ய ஸமாப்தியானுல்
 3-நாட்கள். பக்ஷிணீ, 1-நாள் என்ற விதி, உதகதாநமும். வர்ஷத்
 திற்குப்பிறகானுல் உதகதாநம் மட்டும்” என்று விக்ருாநேச்வரர்
 முதலியவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது ஆசாரவிருத்தம்,
 விவாஹத்திற்கு முன் மூன்று நாட்கள் முதலிய ஆசௌசத்தையும்
 உதகதாநத்தையும் ஒருவரும் அனுஷ்டிப்பதில்லை. ஆகையால்,
 ‘ஸமாவர்த்தம் செய்துகொண்ட பிறகு விவாஹமாகாமலிருப்
 பவனுக்கு, இந்த அபூர்வமான த்ரிராத்ர விதி என்று ஏது சொல்
 லப்பட்டதோ அதுவே யுக்தமென்கின்றனர்’.

ஒளரஸனல்லாத புத்ரனின் ஜநநம் முதலியதில்
 ஆசௌசம்

ஒளரஸனல்லாத புத்ரனின் ஜநநம்முதலியதில் ஆசௌசத்
 தைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— ‘ஒளரஸனைத்தவிர்த்த புத்ரர்கள் பிறந்தாலும்,
 இறந்தாலும் மூன்று நாட்களால் சுத்தி. ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு

வடுவடாஸு ஹயடாஸு பூஸடுதாஸு ஸுதாஸு வ'
ஐதி || சுநளரஸாஃ = க்ஷேத்ரஜாடிம் ||

தாநாஹ ரீநம்—

ஐளரஸம் க்ஷேத்ரஜெஸுவ ஐதீம் க்யுதி ரீ ணவ வ | மடு
யோதனொஃவவிஜ்ய ஐயாஐ வொடவாஹு ஷடீ || காநீ
நஸு ஸஹொஸு கீதம் வளநவடவஸ்யா | ஸ்யம் ஜாதஸு
ஸடுப்யு ஷயஐயாஐவொடவாஃ' ஐதி || ணதெஷு க்ஷேத்ர
ஜாடிஷு ஜாதெஷு ஸுதெஷு வ ஐதாடிஷு ஸுதெஷு சிவிய
யொரவி வித்ரொஹிராடுண ஸம்சிம் | உஹவியஜாதொ
ரொகாஹாஹுஜீரித்யடம் | வரொ வதடாநவதடாநநீம்
வடுவெடா ஹதடா யஸுஸா வரவடுவடா வுநவடடுரிதி
யாவக | வரவடுவடாஹயடாரெண் வடுவடவரயொஹ
டுத்ரொஹிராடு, உஹவியஸவிணாநாஃஹொராடு ராஸளவ
ரீத்யடம் ||

தினத்தால் சுத்தி. பரபூர்வைகளான பார்யைகள் ப்ரஸவித்தாலும்
மரித்தாலும் இவ்விதமே. 'அநௌரஸர்கள் = க்ஷேத்ராஜன் முதலி
யவர்கள்.

அவர்களைச் சொல்லுகிறார் மனு— 'ஒளரஸன், க்ஷேத்
ராஜன், தத்தன், க்ருத்ரிமன், கூடோத்பந்நன், அபவித்தன்
என்று தாயாதபுத்ரர்கள் ஆறு. காநீநன், ஸஹொடன்,
கரீதன், பெளனர்பவன், ஸ்வயம் ஜாதன், சூத்ரன் என்று
அதாயாத புத்ரர்கள் ஆறு' என்று. இந்த க்ஷேத்ராஜாதிகள்
பிறந்தாலும் இறந்தாலும், தத்தாதிகள் இறந்தாலும் இரண்டு
விதமான பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களால் சுத்தி. இரண்டுவித
ஜ்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு தினத்தால் சுத்தி என்று பொருள். பரன் =
இப்பொழுது இருக்கும் பர்த்தாவினின்றும் வேறொருவன்,
பூர்வன் = முந்தியவன், எவனாக்கோ அவன் பரபூர்வா எனப்படு
கிறான், 'புநர்பூ' என்பவன். அதாவது இருமுறை விவாஹமானவன்.
அந்தப் பரபூர்வ பார்யா மரணத்தில் முந்தியவனும் பிந்தியவனு
மான இரண்டு பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். இரண்டு
வித க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌச மென்பது பொருள்.
அவ்விதமே,

தயா வ ஹாஸீத்—

‘வரவடுவடாஸு ஹாயடாஸு வுடுகுஷு க்யுதகெஷு வ | ரோதாஹெத்ரிராகு ஸ்யாஹெகாஹு து ஸவிண்த’
ஐதி || க்யுதகஃ வுடுகு ஜந்யுதிரிகதகாரணெ ஜடாஹெ
ஐதாஹி | வாக்யாடஹு — ரோதாஹெ ஹெத ஐஹித்ரஸு
த்ரிராகுஷு, வரவடுவடாஸு ஹெதடாஹித்ராகுஷு, க்யுதக
வுடுகுரணெ ப்ரதிமுஹித்ரஹித்ரஹித்ராகுஷு, தக
ஸவிணநாஹெஹாராகுரோஸனவடி’ ஐதி ||

ஹெரிணீஹதபூணாஹித்ரிராகுஹ வ்யாஸஃ—

‘வரவடுவடாஸு ஹாயடாஸு வுடுகுஷு க்யுதகெஷு வ | திராகு ஸ்யாதயாஹெஹாயடாஸு
ஹாயடாஸு வ’ ஐதி ||

ஸஹெஹி—

‘கநாஸஸெஷு வுடுகுஷு ஹாயடாஸு ஹெதாஸு வ |
வரவடுவடாஸு வ ஹாஸு திராகுஹித்ரிராகுஷு’ ஐதி ||

ஹாரீத்:— ‘பரபூர்வைகளான பார்யைகள், க்ருதகர்களான
புத்ரர்கள், மாதாமஹன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களா
சௌசம், ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருநாள், க்ருதக புத்ரர்கள் =
பிறப்பைத் தவிர்த்த காரணங்களால் உண்டாகிய தத்தன் முதலிய
வர்கள். வாக்யத்தின் பொருள் — “மாதாமஹன் இறந்தால்
தௌஹித்ரனுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். பரபூர்வையின் மரணத்
தில் 2-வித பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். க்ருதகபுத்ர
மரணத்தில் ப்ரதிஹித்ர முதலிய பிதாவுக்கு 3-நாட்களா
சௌசம். அவர்களின் ஸபிண்டர்களுக்கு 1-நாளாசௌசம்”
என்பதாம்.

ஸ்வைரிணிகளின் பர்த்தாக்களுக்கும் த்ரிமாத்ராசௌசத்
தைச் சொல்லுகிறார், .

வ்யாஸர்:— ‘பரபூர்வைகளான பார்யைகள், க்ருதகபுத்ரர்கள்,
ஸ்வைரிணிகளான பார்யைகள், ஆசார்யன் இவர்களின் ம்ருதியில்
த்ரிமாத்ராசௌசம்’ என்று.

சங்குமம்:— ஓளரஸனல்லாத புத்ரர்கள், ஸ்வைரிணிகளான

சீரீயி:—

ஸுதகெ ஶுதகெ வெவ திராசு வரவவ-
யொம் | னகாஹஸு ஸவிணாநா திராசு யசு வெ
விதம்' உதி ||

ஐநகரவ விதாரவி திராசு ராஹ சீநம்:—

‘வெஜிகாடிஸிசு நாதநாநாநாடிவம் குஹ’ உதி ||

சுநுவநீதகெசுஜாடிவிஷயெ வுஜாவதி:—

‘சுநாஹுதெஷு டாரெஷு வரநாஸுதெஷு வ |
மொதிணஸுநாஸுஜாஸுவிசுராசுநெணவ ததிதா’ உதி ||

வினவிதசுஸொடிவிஷயெ சீரீயி:—

‘சுரெசுசுயா திவிதசு ஸாதரா வநுமொவரள |
னகாஹம் ஸுதகெ ஶுராகு திராசு ஶுதகெ தயொம்’
உதி ||

பார்யைகள், பரபூர்வைகளான பார்யைகள் இவர்களின் விஷயத்தில்
3-நாட்களாசெளசம்.

மரீசி:— (பரபூர்வையின்) ப்ரஸவத்திலும் ம்ருதியிலும்
இருபர்த்தாக்களுக்கு 3-நாட்களாசெளசம். பிதாவுக்கு 3-நாட்
களாசெளசமானால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாளைசெளசம்.

ஐநகரபன பிதாவுக்கும் த்ரிராத்ரத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— பீ ஜ வி ஷ ய மான ஸம்பந்தத்தால் 3-நாட்களா
செளசத்தை அனுஸரிக்கவேண்டும்.

பிறனால் அபஹரிக்கப்பட்ட பத்ரீ, பிறனுடைய ஸ்த்ரீயி-
னிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகள் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸபிண்டர்கள்
ஸ்நாநத்தாலும், பிதா த்ரிராத்ரத்தாலும் சுத்தராகின்றனர்.

பிந்ரபித்ருக்களான ஸஹோதரர்கள் விஷயத்தில்,

மரீசி:— ஒரு மாதாவினிடத்தில் இரண்டு பிதாக்களால்
உண்டான ஸஹோதரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஐநத்தில் ஒரு
நாளும், ம்ருதியில் 3-நாட்களுமாசெளசம்.

ஸம்ஸுஹை—

ஐநநெ க்ஷெத்ராஜீநாம் தவீத்ராஸூஹ ரிஷ்யதெ |
தரீஜாத்தொழி-நநெவெசு உவெதாநாம் ரீதள ந வெசு ||
வித்ராஸூஹம் தயொஸூஹம் தெஷாம் விதூக்ஷயெ'
ஐதி || க்ஷெத்ராஜீநாம்வெதாநாம் ரீதள ஐசுரேவ =
வித்ராஸூஹம், தரீஜாத்தொழி-நநிதூக்ஷயெ | ந வெசு =
சுநுவநீதாநாம் ரீதள வித்ராஸூஹம் | தயொம் தரீ
ஜாத்தொஸூஹம் || வித்ராஃ க்ஷயெ க்ஷெத்ராஜீநா
ரீவி சூஹரீத்ய-ஃ ||

தநெத்ருவ—

வராபுரிதாயா ஹய-பாயா ரீதள வத்ராஸூராதூக்ஷ |
தூக்ஷயொழி-நம் தஸூஹம் ஹத்ரு-பாய ஸம்ஸூதள'
ஐதி ||

யாஜ்ஞவலூஸம்—

சுநளாஸெஷம் வத்ருஷம் ஹய-பாயந்யுதாஸம் வ'
ஐதி ||

ஸங்க்ரஹத்தில்:— க்ஷேத்ராஜன் முதலிய புத்ரர்களின் ஜநநத்
தில் இரண்டு பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசெளசம். இரண்டுவித
க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசெளசம். உபரீதர்களாள் அந்த
க்ஷேத்ராஜாதி புத்ரர்களின் ம்ருதியிலுமிவ்விதமே இல்லாவிடில்
(உபநயநமாகாத அவர்களின் ம்ருதியில்) 2-பிதாக்களுக்கும்
3-நாட்களாசெளசம். 2-வித க்ஞாதிகளுக்கும் ஸத்யச்செளசம்.
அந்தப் பிதாக்களின் ம்ருதியில் அந்தப்புத்ரர்களுக்கு 3-நாட்களா
செளசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலேயே:— அந்யணை ஆச்ரயித்த பார்யையின்
ம்ருதியில் 2-பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசெளசம். 2-க்ஞாதி
களுக்கும் ஒரு நாளாசெளசம். 2-வித பர்த்தாக்களின் ம்ருதியில்
அவளுக்கு 3-நாட்களாசெளசம்.

யாக்ருவல்க்யரோவெனில்:— 'அநௌஸேஷம் + கதாஸம்ச'
என்கிறார்.

சுரு விஜ்ஞானெஸுரம்—

‘சுஹரிதநுவத-தெ | சுநளரஸாம் க்ஷெதுஜிததாயம் |
தெஷு ஜாதெஷு உவரதெஷு வா விதெராரஹாராது
ரோஸளயம் | ஹாய-ஹஸநுமதாஸு சுநம் ப்ரதிஹாரிஷுதி
ரிசுதரோபரிதாஸு சுதீதாஸு வாரஹாராதுஜெவ | ந வுந
ஸதுவி ஸாவினெஷு டஸ்ராராது | ப்ரதிஹாரி ரோபரிதாஸு
க்ஷாஸளவாஹாவ வனவ | வரஷணாநாபரிதாஸுநாவத-புஷ்யம்
காரிமாஸு யாம்’ உதநெந ப்ரதிஷெயாக் | விஷ்ணு^{வி}சு
த்ரிநாருஸு யாஜுவெ^{க்ஷெ}ராக்ஷெகராதஸு வ ஸனியிவிஷெ
ஸஸாபெக்ஷயா வ்யவஸா | யதா வித-ஹாராது, ததா ஸவி
ணாநாபெகராதஸு | சுநயா ஸதுஸளயம் | வனகாஹஸு
ஸவிணாநா^{வி}த்ரிநாரு^{வி} யது வெ விதம்’ உதி ரீ^{வி}வி
ஸுரணாக்’ உதி ||

உதவிஷயெ ||

வனவம் உ உதஸு ரோணெ ஜநயித ப்ரதிம^{வி}ஹீதராக்

இதில் விக்ஞானேச்வரர்:— “ஒரு நாளாசௌசம் என்பது
தொடருகிறது. அநௌஸர்கள் = க்ஷெத்ராஜ தத்தாதி புத்ரர்கள்.
அவர்கள் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் 2-பிதாக்களுக்கும் ஒரு நாளா
சௌசம். அந்யனை = ப்ரதிலோமமல்லாதவனை ஆச்ரயித்துள்ள
பார்யைகள் இறந்தால் ஒரு நாளாசௌசமே. ஸாபிண்ட்யமிருந்
தாலும் பத்து நாட்களாசௌசமில்லை. ப்ரதிலோமனை ஆச்ரயித்த
வர்கள்விஷயத்தில் ஆசௌசமே கிடையாது. ‘பாஷண்டா + யா:’,
என்ற வசநத்தால் ப்ரதிஷேதமிருப்பதால், விஷ்ணு முதலியவர்
களால் சொல்லப்பட்ட த்ரிராத்ரத்திற்கும், யாக்ருவல்க்யரால்
சொல்லப்பட்ட ஏகராத்ரத்திற்கும் ஸந்ரிதி, விதேசம் இவைகளை
அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தை. எப்பொழுது பிதாவுக்கு த்ரிராத்ரமோ
அப்பொழுது ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள். மற்றதில் ஸத்யச்
சௌசம். ‘பிதாவுக்கு த்ரிராத்ரமுள்ள விஷயத்தில் ஸபிண்டர்
களுக்கு ஒரு நாள்’ என்று மரீசி வசநத்தால்” என்கிறார்.

தத்தவிஷயத்தில்.

இவ்விதமிருப்பதால் தத்தபுத்ரனின் மரணத்தில், பெற்ற

வினொவ்விராது சோளவழி | உயொரவி ஜொதொரெகரா
சூழ் | வினொ அடவியயொகெடுநெண் டதஸு திராசூழ் |
உயவியஜொகெடுநெண் வெகராசூழிதி லிதழ் | னத உ
அமொசூகடிதவிஷயகெடுகெ | உவநயநாநனாரம் டதொ
அமொசூகம் | தயா உ ஸபடெசு. ஜநகஸு தம் மொடுநெண்
ஹுவநீதொ அமொசூகம் | (ஸ னவொவநயநாசுவரம்
ஸம்புதிஜொதமொசூசெழிதயடம்) |

ஸுதஞரெ உ

உவநெதம் ஹஜெஜொசூ ஸம்புஜொத மொசூவாந் |
ஸம்புதிஜொதமொசூசெழிதயடம் டதஸுதவசு' உதி ||

வெநலிரவி—

‘சுய டதசூதகசூதிஸெசூகாவூதாம் வரிமுஹ
ணாஹெடுண ஜாதாம் தெ ஸஹதமொசூ அரஹஜாயணா
ஹவதி’ உதி ||

உவநயநாதுவடம் டதஸு உ ஜநயிதமொசூசோளவ
ஸம்பெரொ நாஸி ||

வன், ப்ரதிக்காஹித்தவன் என்ற இரண்டு பிதாக்களுக்கும் 3-நாளா
சௌசம், 2-க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌசம், 2-வித பிதாக்க
ளின் ம்ருதியில் தத்தனுக்கு 3-நாட்களாசௌசம், 2-விதக்ஞாதி
களின் மரணத்தில் ஒருநாளாசௌசமென்றது நின்றது. இது
2-கோத்ரமுள்ள தத்தவிஷயமென்று சிலர். உபநயநத்திற்குப்
பிறகு தத்தன் த்விக்கோத்ரகன். அவ்விதமே ஸம்ருதி—‘ஜநகனின்
கோத்ரத்தால் உபநயநம்செய்யப்பட்டவன் த்விக்கோத்ரகன், என்று,

மற்றொரு ஸம்ருதியில்:— கோத்ரம் தெரியாதவன் உபநயநம்
செய்பவனின் கோத்ரத்தை அடைவான். கோத்ரம் தெரிந்தவ
னாயின் இரண்டு கோத்ரங்களையுமடைவான். தத்தபுத்ரன்போல்.

பைநநவியும்:— தத்தன், க்ரீதன், க்ருத்ரிமன், புத்ரிகா
புத்ரன் என்ற இவர்கள் ருஷிகள் சொல்லிய விதியால் புத்ரர்
களாகியவர்கள். அவர்கள் இரண்டு கோத்ரங்களுடையவர்கள்.
த்வயாமுஷ்யாணர்கள்’ எனப்படுகின்றனர்.

உபநயநத்திற்கு முன் தத்தனாகியவனுக்கு, ஜநகனின்
கோத்ரம், ஆசௌசம் இவைகளுடன் ஸம்பந்தமில்லை அவ்விதமே,
ஆசௌ. 27

தயா உபேநு:—

‘மொகுரிஞெ ஐயிதுநட ஹரெஜிதஸுதம் | மொகு
ரிஞாநுமம் வினோ வுபெதி டிதத் ஸ்யபு’ உதி ||

பீர்விரவி—

‘மொகுராநாபுவிஷாநா டாயசுஸளவபெவ வ | ஜாதி
கம் வ நிவதடுதெ ததுமெ ஸவபிஷெதெ’ உதி ||

ஸ்துதுகரெவ—

‘மொகுராநாபுவிஷாநா வஸுபாபாஸுதுமெந து |
ஐநநெநெவ விதரொ டாநெநெவ நிவதிடதாம் || டிதஸு
பரிவெதுகஸாஸளவ டாய வளவ வ | மூல்துமொகுரா
பாஹு மூளதம் ஸாதம் தமெவ வ’ உதி ||

வளவம் மொவநயநாசு வபுவம் டிதஸு விதுபாது
ஜாதிபிரண டஸாஹாஸளவ | டிதபிரணெவ தெஷா
டஸாஹிஷி | சுத வளவ பூதிமூல்துபிரண டஸாஹிஷி

மனு:— தத்தபுத்ரன் ஐநகனின் கோத்ரம், தனம் இவைகளை
அடைவதில்லை. கோத்ரம், தனம் இவைகளை அனுஸரித்த பிண்ட
தாநமும் தானே நிவருத்திக்கின்றது.

மரீசியும்:— அன்ய கோத்ரத்தை அடைந்தவர்களுக்கு, ஐநக
கோத்ரத்தில் தனமும், ஆசௌசமும், ஜ்ஞாதிவழமும் நிவருத்திக்
கின்றன. அடைந்த குலத்தில் ஆசௌசாதி ஸம்பந்தம்
உண்டாகின்றது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— “அன்ய கோத்ரத்தை அடைந்த
வர்கள் அந்தக் கோத்ரத்தாலேயே ஸம்ஸ்கரிக்கத்தகுந்தவர்கள்.
ஐநகத்தாலாகிய பிதாக்கள் தானத்தாலேயே நிவர்த்திக்கப்பட்ட
வர்களாய் ஆகின்றனர். தத்தனுக்கு பரிவேத்ருத்வம், ஆசௌசம்,
தனம், ச்ரௌதகர்மம், ஸ்மார்த்தகர்மம் இவைகளெல்லாம் ஸ்வீ
கரித்தவனின் குலத்திலிருந்தே க்ரஹிக்கத்தகுந்தவைகள்” என்று.

இவ்விதமிருப்பதால் உபநயநத்திற்குமுன் தத்தனாகியவனுக்கு
பிதா, ப்ராதா, க்ஞாதி இவர்களின் மரணத்தில் 10-நாட்களா
சௌசம். தத்தனின் மரணத்திலும் அவர்களுக்கு 10-நாட்களா
சௌசமுள்ளது. ஆகையாலேயே ஸ்வீகர்த்து பிதாவின் ம்ருதியில்,

தயா சுததவளவஹிநொடிபுராதபுரெணெ டுதஸு டுரா
ஹாஸவஹிசுக்தம் வுஹஸ்திநா—

ஹிநொடிபுராணாம் ஸுராதபுணாம் ஜாததெநெ பூதெ க்வஸு
டுராஹம் சுததவளவெ. து டுதாஜீநாம் வியீபதெ' ஐதூஹம்
கவரெ து டுராஹமெஹி டுராஹமெ டுராஹந வஸிவநு,
சுததவளவஹிநொடிபுரெணெ டுதஸு டுராஹாஸவம் வ ஸம்ஸு
தபுவிஷயஸு | சுநுயா ஸுஹஸு | டிராவிதெநாம் கியாம்
கூபாடிஸுரஸொ யதி வுதூகம் | கூராஹபுவிஷாநா
ஹாஸவம் ஸுஹமெவ து' ஐத ஸுரணாக் | சுரு வவிணா
நாடுசுராஸு | வனகாஹஸு வவிணாநாம் திராசு யது
வெ விதும்' ஐதி ஸுரணாக்' ஐதி ||

ஐநயிதும் வுதூவளசு வுவளசுஹாவெ டுத வளவ

விஷ்ணு ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால் எப்பொழுதுமே 3-நாட்களாலேயே
உதகதாநம் செய்யவேண்டும்.

அவ்விதம், செளளம் செய்யப்பட்டுள்ள பின்னோதரப் ப்ரதா
வின் மரணத்தில், தத்தனுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் சொல்
லப்பட்டது,

ப்ருஹஸ்பதீதிஹல்:— பிந்நோதர ப்ராதாக்களுக்கு, பல்
முனைத்த ப்ராதாவின் மரணத்தில் 10-நாட்களாசௌசம். செளளம்
ஆன ப்ராதாவின் மரணத்தில்தான் தத்த ப்ராதா முதலியவர்
களுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது என்கின்ற
னர். மற்றும் சிலரோவெனில், 10-நாட்களுள் தர்சம் வந்தால்
10-நாட்களால் ஸமாபநம் என்றதும், செளளமாகிய ப்ராதாவின்
மரணத்தில் தத்தனுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் என்றதும்
ஸம்ஸ்கர்த்தாவைப் பற்றியது. இல்லாவிடில் 3-நாட்களாசௌசம்.
'மாதா பிதாக்களுக்கு ஓளமஸ புத்ரன் க்ரியைகளைச் செய்தால்,
வேறு கோத்ரமடைந்தவர்களுக்கு 3-நாட்கள் மட்டிலாசௌசம்'
என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இவ்விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு
ஒரு நாட்களாசௌசம்' — பிதாவுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்னுஷ்
டிக்கும் விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்'
என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்' என்கின்றனர்.

ஐநகபிதாவுக்கு, புத்ரன், பௌத்ரன், ப்ரபௌத்ரன் இல்லா

தயா வாரஸுரம்—

ஐதெத்ரவி ந துஜெக வித்ரு ய நம் மொத்ரு உ
ஸவ-ஓரா! ஐதஸு தருயத்ருவி ஸவ்ஸொ ரீநாஸு
வீசு' உதி ||

சுயமெவொவயநமுரஹீ ஆரீஷ்யாயண உதி கெவிதா
ஹம்! வடுவெ-ஓகூரீத்ரா உவநயநாநநாநம் ஐத உத்ருநெ! |
ஐதரீத்ருவி ஆரீஷ்யாயணகூலியாநம் 'மொத்ருநா
பூவிஷாநாநம் ஓராய சூஸளயவெ உ! ஜூரீகூம் உ நிவத-ஓநெ'
உத்ராஹி வடுவெ-ஓகூரீநாஹிவயநவிரொயா ஓவெகூழ் ||

ஸுதருநெ—

ஐதஸு வுத்ருஜநநெ ரீரணெ வடுவ-ஓமொத்ருணாழ் |
ஸாநரீத்ரும் ஸயெயம் ஸூரூஸளயம் விஷுதெ கூலிசு' உதி ||

வுத்ருவரிமுஹாநநா ரீரஸவுத்ரு ஜநநெ கூரி
ஷோரூஸுரஸ வனவ வித்ருஓ-ஓஹாஹி கூய-ஓகூ! , ஓளர

முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும்” என்று த்ரிகாண்டி
யில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவ்விதமே,

பாரஸ்கார்:— தத்தனயினும் ஜநக பிதாவின் தநத்தையும்,
கோத்ரத்தையும் எப்பொழுதும் விடக்கூடாது. தத்தனுக்கு
2-குலத்திலும் ஸம்பந்தமுள்ளது என்று மனு சொன்னார் என்றார்.

இவனே இருவரின் தநத்தை அடையும் 'தவ்யாமுஷ்யாணன்'
என்கின்றனர் சிலர். முன் சொல்லியபடி உபநயநத்திற்குப் பிறகு
தத்தனாகியவன் 'தவ்யாமுஷ்யாணன்' என்று சிலர். யாராகினும்
எப்பொழுது தத்தராகினும் தத்தர்களுல்லாம் 'தவ்யாமுஷ்ய
யாணர்கள்' என்பது 'கோத்ராந்தர = இஷ்யதே' என்பது முத
லாகிய முன் சொல்லிய மன்வாதி வசந விரோதத்தால் உபேக்ஷிக்
கத்தகுந்தது.

மற்றொரு ஸ்மருதியில்:— தத்தனுக்குப் புத்ரன் பிறந்தாலும்,
தத்தன் இறந்தாலும், ஜநக ஸபிண்டர்களுக்கு ஸசேல ஸநாநம்
மட்டிலுண்டு. ஆசௌசம் ஒருகாலுமில்லை.

புத்ரனை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டபிறகு ஒளஸ புத்ரன். ஜநித்
தால், கரிஷ்டனாகினும் ஒளஸனே மாதா பிதாக்களுக்குத் தாஹம்

வெ து வடுதெனெ டுதொ டெஜெஷொ ந வெஷுதெ | நடு
நொழவி வயலா வுதொஃ சுயபுடெவளரவஸுதெ' உதி
ஸுரணாசு ||

விவாஹிதஸ்தீவிஷயெ வித்ராஜாஸளவது ||

வித்ராஜிபுரணெ ஸஸுதாநாஃ ஸ்ரீணாஜிபுரணாஃ ஹ ருநாஃ-

‘வித்ராஜாஸளவரெ ஸ்ரீணாஜிபுரணாஃ து சுயம் ஹவசு |
த்ரிபுராதெ நெணவ ஸுஜிஸுராஜிதாஹ ஹவாநு யஜி’ உதி ||

வித்ராஜிபுதள வுத்ரீணாஜிபுரணாஃ த்ரிபுராதெண
ஸுஜிஃ | தாஸாஃ உ புதள வித்ரா ஸ்ரீபுராதெ நெணவ ஸு
ஜிரிதெவகாராபுடஃ | ‘த்ரிபுராதெ நெணவ ததீதா’ உதி பூஜா
வதிஸுரணாசு | ‘வுத்ராஜிபுராதெ ஸுஜிபுரணாஃ து நெணாஜிநெ
வ கருதெ டுஸாஹம் ஹவதி’ உதி ஹரஜாஸுரணாஃ ||

முதலியதைச் செய்யவேண்டும். ஒளரஸ புத்ரன் பிறந்துவிட்டால்,
தத்தன் ஜ்யேஷ்டனாகான். ஒளரஸன் வயதால் சிறியவனாகினும்,
மாதா பிதாக்களுக்கு ப்ரேத காரியங்களை அவனை செய்ய
வேண்டும்” என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

**விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு மாதா பிதாக்கள்
முதலியவரின் ம்ருதியில் ஆசௌசம்.**

மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில், விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு
ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:—மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில், விவாஹமாகிய பெண்
களுக்கு ஆசௌசமெவ்விதமாகும் (எனில்) 3-நாட்களால் சுத்தி
உண்டாகும் என்றார் பகவானாகிய யமன்,

‘மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில் விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளுக்கு
3-நாட்களால் சுத்தி. அப்பெண்களின் ம்ருதியில், மாதா பிதாக்க
களுக்கும் 3-நாட்களாலேயே சுத்தி’ என்பது ‘ஏவ’ என்பதின்
பொருளாம். ‘த்ரிபுராத்ரேணவ தத்பிதா’ என்று ப்ரஜாபதி
ஸ்ம்ருதி இருப்பதால், ‘புத்ரிக்கு 3-நாட்களாசௌசம், ஆசௌச
அன்ன போஜனம் செய்தால் 10-நாட்களாசௌசம்’ என்று
பரத்வாஜஸ்ம்ருதி இருப்பதாலும்,

வனதய குஹவியாந ஸனியாவெவ | விஞ்ஞாஃ
ஸஸரி தக்து வக்ஷிணீஃ க்ஷவ்பெனிராட்ய' உதி வரொக்ஷெ
வக்ஷிணீவியாநாசு ||

ஸம்முஹைவி—

வரொக்ஷெ வக்ஷிணீ ரொவெதுஹம் 'புத்ராந
ஹோஜநெ ! ஸாராதும் தீதள வுஞ்ஞாஃ விஞ்ஞாஹாநொ
நூதித்யஸ்ய' உதி ||

உளஹித்ரு ராதாஹோயாபு ராதுவஸ்யாதி விஷயாஸளவ்ய ||

உளஹித்ருதிரெணெ வ்யகதீரோஃ—

‘ஸம்ஸுதெ வக்ஷிணீ ராதிரும் உளஹித்ரு ஹிநீஸுதெ |
ஸம்ஸுதெ துத்ரிநாதும் ஸூதித்யபெநா வ்யவஸ்திதம்’ உதி ||
உளஹித்ரு ஹிநீஸுதெ வா உவநயஸம்ஸுதெ தீதெ
ராதாஹோ தாஹோஃ ராதுவஸ்யராதாஹோயா துத்ரிநாதும்

இவ்விதம் 3-நாட்களாசௌச விதி ஸந்திதியில் மட்டும், ‘மாதா
பிதாக்கள், பகிளீ இவர்களின் விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தில்
பக்ஷிண்யாசௌசம்’ என்று ப்ரோக்ஷத்தில் பக்ஷிணீ விதி
யிருப்பதால்.

ஸங்ந்ரஹத்திலும்:— ‘மாதா பிதாக்கள், புத்ரீ இவர்களின்
ம்ருதியில் பாஸ்பரம், ப்ரோக்ஷத்திலானால் பக்ஷிண்யாசௌசம்,
ப்ரத்யக்ஷத்திலானால் 3-நாட்களாசௌசம். ஆசௌசாந்நபோஜநம்,
செய்தால் 10-நாட்களாசௌசம்’ என்றுள்ளது.

தௌஹித்ரன், மாதாமஹன், ஆசார்யன், மாத்ருபகிநீ
முதலியவர் விஷயத்தில் ஆசௌசம்.

தௌஹித்ரன் முதலியவரின் ம்ருதியில்;

வ்ருத்தமனு:— தௌஹித்ரன், பாகிரேயன் இவர்களின்
ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம், உபநீதர்களானால் த்ரிநாதம்
என்று தர்மம் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது. “தௌஹித்ரன்
அல்லது பாகிரேயன் உபநயனமாகியவனாய் மரித்தால் மாதாமஹ,
மாதாமஹீ இவர்கட்கும், மாத்ருபகிநீ, மாதுலன் இவர்கட்கும்
3-நாளாசௌசம் வருகிறது. உபநயனமாகாமல் சௌள ஸம்ஸ்

ரோஸளவம் ஹவதி | உவநயநாஸம்ஸுதெ க்யுதயள வெ
வக்ஷிணீ | ஹவாசு வபுவம் து ஹாமிநெயாழிரெணெ
ரோதாஸாஷெஸுஷுஸளவஸு வந்ரி, காயாஸுக்ஷகாசு | வக்ஷிணீ
ராதிஸ் = சூமாரி வத-போநாஹய-ஸுக்ஷாஸா ராதிஸ், ரோதா
ரேஹாழி: க்ஷவயெழித்ய-ஸு ||

ஹவம் உ ஸுஸ்யஸு ரேதாவெவ வுதாசு பூஜாத்
ஷஸுரோதாஸயொம் வக்ஷிணீவியாநாசு சுநுவநீதபொஸு
யொரே-புதள தஸு ஸுஷுஸளவரெவெவி ஷெசுயஸ் | ரோதாரேஹாழி
நாஸ ரேரெணெ ஷளஹித்ராஜீநாஸ 'த்ரிராசு' ||

தயா வ ஸுஹஸுதி:—

'சூஹம் ரோதாரேஹாவாய-பு ஹோத்ரி-யெஷுஸு-விவ-வெசு'
ஹதி || சூவாபெ-பா 7 தூஸவிணஸுஸு-ஹவநயநாழி கத-பா |
, உவநீய து யஸுரிஷு-ம் வெஷிஷு-வயெழிஜம் | ஸக-ஹம் ஸரஹ
ஸு-ம் உ தரோவாய-ம் பூவக்ஷதெ' ஹத்யு-க்ஷயக்ஷணம் | ஹோ

காரமாகியவரின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசெளசம். செளளத்திற்கு
முன்னால் பாகிரேயாதி மாணத்தில் மாதலன் முதலியவர்களுக்கு
ஸத்யச்செளசம் என்று சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.
'பக்ஷிணீம்ராத்ரிம் = வரப்போவதும், நடப்பதுமான பகல்களுடன்
கூடிய ராத்ரியைக் கழிக்கவேண்டும்' என்பது பொருள்.

இவ்விதமிருப்பதால், பகிரீ புத்ரனின் ம்ருதியிலேயே உப
நயனத்திற்குமுன் மாத்ருபகிரீ, மாதலன் இவர்களுக்குப் பக்ஷிணீ
விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், உபநீதராகாத அவர்களின் ம்ருதியில்
பாகிரேயனுக்கு ஸத்யச்செளசமே என்று அறியவும். மாதா
மஹன் முதலியவரின் ம்ருதியில் தெளஹித்ரன் முதலியவர்களுக்கு
த்ரிராத்தரம். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:—மாதாமஹன், ஆசார்யன், ச்ரோத்ரியன் இவர்
களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசெளசம். இங்கு ஆசார்யன் = அஸ
பிண்டனாயிருப்பவனுப் உபநயநாதிகளைச் செய்வித்தவன். "சிஷ்ய
னுக்கு உபநயநம்செய்து, கல்பத்துடனும் ரஹஸ்யத்துடனும் கூடிய
வேதத்தைக் கற்பித்தவன் எவனோ அந்த ப்ராம்ஹணனை ஆசார்ய
னென்கின்றனர்" என்ற லக்ஷணமுடையவன். ச்ரோத்ரியனோ

திபவெக்ஷாபாஜாய் ரெஜீத் பூதிவெஸ்யுக்ஷாதிநொவஸம்
வஹம்! நெராதிபெத-திவஸம்வஹை திராது சிஸுவி
வ-வெக்ஷ' இதி சிநுஸுரணாஸ! மூவெ யஸ்ய ஜீதம் கஸரி
உஸவிணம் கயணந! தஸ்யாவஸுளவம் விஜேதம் திராது
நாது ஸம்ஸயம்' இதுஜீநஸுரணாவ ||

விஷுஃ—

சூவாய-ஜோதாஜிஹபொவ-ஜீதள திராது' இதி ||

சூஸூவாயநொவி—

மூரள வாலவிணை திராது' இதி || மூரூரதூ
வாய-ஜி! ஸவிணோ மூரூம் விதா! ததுவரஜே டிஸாஹ
வஹ ||

யஸு விதா வுதூநுதூஜு ஸஸுது வெஷாய-ஜி
மூஹயிகா வுதூம் வ விஷயாதி, தஸு ஜீஹாமூரூக்ஷாதது
வரஜே 'காடிஸுராதூம் ஜீஹாமூரள டாநாஜுபநெ வஜி-பெ
ரது' இதுஸூவாயநொக்ஷம் டுஷுஷு ||

வெனில், ஸமாந சாகையைக் கற்றவனும், மைத்ரீ, ப்ராதிவேச்ய
த்வம் முதலியதுடன் கூடியவனும். மைத்ரீ = ஸ்நேஹம். ப்ராதி
வேச்யத்வம் = ஒரே க்ருஹத்தில் வஸிப்பது. 'ச்ரோத்ரியே +
பவேத்' என்று மனுஸ்மருதியிருப்பதால், 'எவனுடைய க்ருஹத்தில்
அஸபிண்டனானும் ஒரு ப்ராம்ஹணன் மரித்தானோ அவனும்
மூன்றுநாட்கள் ஆசெளசியாவான்' என்று அங்கிரஸ்ஸின் ஸ்மருதி
இருப்பதாலும்.

விஷ்ணு:— ஆசார்யன், மாதாமஹன் இவர்களின் ம்ருதியில்
3-நாட்களாசெளசம்.

ஆச்வலாயனரும்:— 'அஸபிண்டனான குருவின் ம்ருதியிலும்
த்ரிசாத்ரம்'. 'ஸபிண்டனான குரு பிதா; அவனின் ம்ருதியில்
தசாத்ரமே.

எந்தப் பிதா புத்ரர்களைப் பெற்று, உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்
களைச் செய்து, வேதார்த்தத்தையும் க்ராஹிக்கச் செய்து வருத்தி
யையும் கற்பிக்கின்றானோ அந்தப் பிதா மஹா குருவாகையால்,
அவனின் ம்ருதியில் 12-நாட்களாசெளசம். அவ்விதம் ஆச்வலாயனர்
சொல்லியிருப்பதை அறியவும்.

3நு:—

‘திராது ரோஹுராஸளவ ரோயாபெட ஸ்லிதெ ஸதி |
தஸு வுதெ வ வதூர வ லிவாராதுரிதி ஸிதி’ உதி |
வனதவ திராதுராஸளவ வரகத-புகடாஹாடிள் புகடி
வழி | ஸுகதபுகெ து 3நுரெவாஹ—

‘மூரொம் பெுதஸு ஸிஷுஸு வீதுரெயம் ஸரோவரநு |
பெுதாஹாரெஸுமீ தது டிஸாராதெண ஸுஜிதி’ உதி ||
பெுதாஹாரெஃபெுதாஹாஜிவிஸுவினெணரிதி யாவக ||

சுது வநிகாயாடி—

‘ஸிஷு டிஸாராதுராஸளவஸு விதுரெயகத-புகடபுயம்
சுதுகாடி டிளஹிதாடிவவி விதுரெயகத-புகெ டிஸாராதும்
வெடிதவழி’ உதி ||

ரோதுஷஸாடிள் திராதுரோஹ புவெதா:—

‘ரோதுஷஸாரோதுமயொம் ஸுபுருஸுஸுரயொம-புரள |
புதெ வகிடிஜி யாஜெ வ திராதுருண விஸுஜிதி’ உதி ||

மனு:— ஆசார்யனின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசெளசம். ஆசார்
யனின் புத்ரன், பத்ரீ இவர்களின் ம்ருதியில் 1-நாளாசெளசம்
என்று நிர்ணயம்.

இவ்விதம் 3-நாட்களாசெளசம் சொல்லியது, தஹநம் முதலி
பதைப் பிறர் செய்யும் விஷயத்தில் என்றறியவும். சிஷ்யனே
செய்யும் விஷயத்திலோவெனில், சொல்லுகிறார்,

மனுவே:— ‘இறந்த குருவுக்கு, சிஷ்யன் ஒளர்த்வ தைஹிக
க்ரியைகளைச் செய்தால், ஸபிண்டர்களுடன் 10-நாட்களால் சுத்த
ஐகிரான்’ என்று. இவ்விஷயத்தில்,

சந்திரிகையி:— சிஷ்யனுக்கு 10-நாட்களாசெளசம் பித்ரு
மேதம் செய்வதைப்பற்றி வந்ததால், தெளஹித்ரன் முதலிய
வர்க்கும், பித்ருமேதம் செய்யும் விஷயத்தில் 10-நாட்களாசெளசம்
என்றறியவும்.

மாத்ரு பகிரீ முதலியவரின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசெளசத்
தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ரசேதஸ்:— மாத்ருபகிரீ, மாதூலன், மாமியார், மாமனார்,

சுரு வநி காயாபு—

போதுஷஸ்யாபிஷு வக்ஷ்யோணவக்ஷிணாஸளவவிரொய
வரிஹாராய கிஷுதிஸெஷணம் கஹ்யம் | தது போதுஷஸா
போதுவொயவமிநீஸுதஸனியாடுதாம், ஸுருஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஜோபோதுவொஷகயொம், மூஸள உபநயநாபி சுதகரி,
பிஸிஜி யஜோநகூயகூபோயாதெ, யாஜே வ பிஸிகூயகூபோமதெ
புதெ ஹாமிநெயாபிஷிராடுதணஸுஷுதி' ஐதி ||

மளதரீ—

‘சுராயபதததுசுஷீயாஜிஸிஷெஷு வொவெஷ்ய’ ஐதி ||
வனவரிதி திராசுராதிகெஸம் | சுசுராயபவசுஷீயொ
பொருண திராசுர தபொருவகதபுகெஸஸதி சூஷ்யபு ||

குரு, ருத்விக், யாஜ்யன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்கள்
ஆசெளசம். இவ்விஷயத்தில்,

சந்த்ரிகையில்:— ‘மாத்ருபகிரீ முதலியவர்களின் விஷயத்
தில், சொல்லப்போகிற பக்ஷிண்யாசெளச விரோத பரிஹாரத்
திற்காக, ஒரு விசேஷணம் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அவர்களில்
மாத்ருபகிரீ மாதுலர்கள் மருமானின் ஸந்திதானத்தில் இருந்தால்
என்றும், மாமனார் மாயியார்கள் ஜாமாதாவைப் போஷிப்பவர்
களாயின் என்றும், குரு உபநயநாதிகளைச் செய்தவனாயின்
என்றும், ருத்விக் யஜமானின் குலக்ரமத்தால் வந்தவனாயின்
என்றும், யாஜ்யன் ருத்விக் குலக்ரமமாய் வந்தவனாயின் என்றும்
விசேஷணங்களைக் கொடுத்து கெ விசேஷணமுள்ள அவர்களின்
ம்ருதியில், ப்ரதிகோகிகளான பாகிரேயன் முதலியவர் 3-நாட்
களால் சுத்தராகின்றனர்’ என்றுள்ளது.

கௌதமர்:— ‘ஆசார்யன், ஆசார்ய புத்ரன், ஆசார்ய பத்ரீ,
யாஜ்யன், சிஷ்யன் இவர்கள் விஷயத்திலும் இவ்விதம்’ என்றார்.
இவ்விதம் என்பது 3-நாட்களாசெளசத்தைச் சொல்லுகிறது.
இதில், ஆசார்ய புத்ரன், ஆசார்ய பத்ரீ இவர்களின் ம்ருதியில்
3-நாட்களாசெளசமென்றது, அவர்கள் உபகரிப்பவராகின் என்று
அறியவும்.

வெய்யாயமொழி --

‘ஸிஷ்ய ஸதீயஸுஷ்ணவாரிஷு திராசுநெஹாரா
சுநெகாஹிதி கூவீக்த’ உதி ॥ உவநீயாபுராவிதஸிஷ்யம் ।
தஸ்ய ரேணெ திராசுநேயாயம் கூவீக்த । ணகஸூரஹ்வா
புராயாக் ஸஹாயீதக்யுதவெஷஸதீயம் । தஸ்ய ரேணெ ததி
தரஸதீயம் சுஹாராசுந் கூயகாசு । ஸநெஹகஷெஸா
புராயீ ஸஹுக் ஸஸுஷ்ணவாரீ । தஸிநு ரேதெ ததிதரம்
சுஹாராசுநெவ கூயகாதித்யம் ॥

ஷுபத்யுதரெ --

‘ரோதுஷ்ணவாரோதமயொம் ஸுபுருஸுஸுஸுரயொமகாரள ।
ததுசுசுஷ்ணு யாரெஜி உ ரேதெ ரோதாரெஹெ சூஹி’ உதி ॥

வாரெஸா விஸெஷரோஹ --

‘சூசுளவம் து திராசுந் ஸூராக் ஸுபுருஸுஸுஸுரயொமகார
தள । ஜீவஞ்ஜாரெவ வாயகாயாம் ரேதாயாம் திவஸாஹுமி’ உதி ॥

போதாயனம்:— “சிஷ்யன், ஸதீர்த்யன், ஸப்ரம்ஹசாரீ,
இவர்களின் ம்ருதியில், முறையே 3-நாட்கள், ஒரு நாள், ஒரு நாள்
ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும்”. உபநயநம் செய்விக்கப்பட்டு
அத்யயநமும் செய்விக்கப்பட்டவன் சிஷ்யன். அவனின் ம்ருதியில்
ஆசார்யன் 3-நாட்களாசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். ஒரு உபாத்
யாயனிடமிருந்து, இருவர் சேர்ந்து வேதம் முழுவதையும் கற்றால்
அவர்கள் பரஸ்பரம் ஸதீர்த்யர்கள். அவர்களுக்குப் பரஸ்பரம்
ஒரு நாளாசௌசம். வேதத்தில் ஏகதேசத்தைச் சேர்ந்து கற்ற
வர்கள் ஸப்ரம்ஹசாரிகள். அவர்களுக்கும் பரஸ்பரம் ஒரு நாள்
ஆசௌசம் என்று பொருள்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— மாத்ருபகிரீ, மாதூலன், மாமியார்,
மாமனார், குரு, குரு புத்ரன், குரு பத்ரீ, யாஜ்யன், மாதாமஹன்
இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம்.

வ்யாஸர் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— மாமனார், மாமியார்
இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம். இது பார்யை ஜீவித்
திருக்கும்பொழுதுதான். பார்யை இறந்த பிறகானால் ஒரு நாள்
ஆசௌசம்.

முள்தேவம்

'ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ நாராயண' வடுவடும் ஹாயடா ரீதா
 டி. | ததனதிஸ்யாஃவநம் குஹரித்யாஹ மளதரீ: ஹதி ||

ஸம்முதேஹ—

ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமார லோகாயத் ததநீ ததூத கவி-ஜாழி !
யாஜிர்தெவாலினொ ந-பாஸெ சூஹரிதராஹ மனதகிம் ||
போதுஷஸுவித்யூராத்யேதள தக்ஷிதியொமிநம் : வும்ஸ
ஸ்ரீஹம்போதாமநீரோதாஹோரேபுதள தயா' ஐதி ||

சுதிராஃ—

ரோதாஹோதாதுரோதாஹீரோதாதுராநீநாஃ திராகுண்
 ஸஸுநஸு வ' உதி ||

ഉപാധികൾ—

உதனெ த்ரீதிரம் ஔதெதுவுவநயாதிஐம் ஸரினொ
 டிகெ வுஞ்சு மெவவரிளாஸைநடுவிதுகெ முருகு தயா
 ஸொடிமெ | ரோதுஸூராதுவிதுஷ்டஸுஸூராததததுபுகிமா

கேளதம:ராவெனில்:— ‘மாமியார், மாமனார் இவர்களின் ம்ருதிக்கு முன் பார்வை இறந்தால், அவளின் ஸந்ததி இருந்தால் ஜாமாதாவுக்கு 3-நாட்களாசெளசம்’ என்றார்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாயியார், மாமனார், தனது ஆசார்யன், ஆசார்ய பத்னீ, ஆசார்ய புத்ரன், நுதலிக், யாஜ்மன், சிஷ்யன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம் என்றார் கௌதமர். மாத்ரு பகிநீ, அவளின் பிதா, அவளின் ப்ராதா இவர்களின் ம்ருதியில், ப்ரத்யோகியான புமாணுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். மாதுலனின் பத்னீ, மாதாமஹீ இவர்களின் ம்ருதியிலும் 3-நாட்களாசௌசம்.

அங்கிரஸ்:— மாதாமஹன், மாதுலன், மாதாமஹீ, மாதுலபத்ரீ, மாமனார் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசெளசம்.

தசகந்தில்:— ஸமநோதகன் பிறந்தாலும், உபநயனத்திற்குப் பிறகு மரித்தாலும் 3-நாட்களாசெளசம். ஒளரஸனல்லாதவனும் அந்நய பித்ருகனுமான புத்ரன் பிறந்தாலும், மரித்தாலும் 3-நாட்கள் ஆசெளசம். அந்நய பித்ருகனுன ஸஜேஹாதரன் பிறந்தாலும், மரித்தாலும் 3-நாட்களாசெளசம். மாதூலன், அத்தை, மாமனார்,

யாய-த தஜாய-தா ததூ-த யாஜிஸிஷ- மஹஸம்ப்ராபெஷ-
யாஜூத்ஷ- உதி ||

யதூ வுஜிநம்வவநு-
த

ஸுஸுரமொஸ் ஹிந்யாம் வ ரோதூமந்யாம் வ ரோதூமெ |
விடுத்ராஃஸஸரி தஜவ வக்ஷிணீக்ஷவபெநிஸாழ்' உதி, ணத
நாதூமந்யாஜிபேதள வக்ஷிணீஸுளவய்யாம் ஸ்ரீவிஷயழ் |
ரோதாஹீ ரோதூமநீ ரோதூமநாம் பேதள ஸ்ரீயாம் | வக்ஷிணீ
வூருஷாணாம் து த்ரிராசூபிஷிஷுதெ' உதி ஸ்புதெம் ||

யதூ வந்ரிகாயாஃஸுழ-
த

ரோதூமெ ஸுஸுரெ ரிடுத்ரு மூரன் மூவ-ஃஹநாஸு வ |
சூசனவம் வக்ஷிணீ ராசூம் பேதா ரோதாஹீ யஜி' உதி ||

யஜவி வுஜிவலிஷ்வவநு-
த

ஹிந்யாம் ஸம்ஸிதாயாம் து ஹாதய-விவ ஸம்ஸிதெ |
ரிடுத்ரு ஜாபோதரி பெதெ ஈளஹிடுத்ரு ஹிநீஸுதெ || ஸூ
மகெ ததூதெ வெவ ஸஜுஃஸாநெநஸூஜி' உதி ||

மாமியார், ருத்விக், ஆசார்யன், ஆசார்ய பத்ரீ, ஆசார்ய புத்ரன்,
யாஜயன், சிஷ்யன், உபஸம்பந்தன் ஞாதியல்லாத இவர்களின்
ம்ருதியில் 3-நாட்களாசெளசம்.

வ்ருத்தமனு:— “மாமியார், மாமனார், பகிரீ, மாதூல பத்ரீ,
மாதூலன், அத்தை இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசெளசம்”
என்றாரே எனில், இவ்விதம் அம்மாமி முதலியவரின் ம்ருதியில்
பக்ஷிண்யாசெளச விதி ஸ்த்ரீகளைப் பற்றியது. “மாதாமஹி,
மாதூலாநீ, மாதூலன் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸ்த்ரீக்குப் பக்ஷிண்யா
செளசம்” என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். ஆனால்,

சந்த்ரிகையில்த்:— “மாதூலன், மாமனார், மித்ரன், குரு, குரு
பத்னி, மாதாமஹி இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசெளசம்”
என்றும்,

வ்ருத்த வஸிஷ்ட வசநம்:— பகிரியின் ம்ருதியிலும், ப்ராதா
வின் ம்ருதியிலும், மித்ரன், ஜாமாதா, தெளஹித்ரன், பகிரீபுத்ரன்,
மைத்துனன், அவனுடைய புத்ரன் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸத்ய:
ஸ்நாநத்தால் சுத்தி” என்று உள்ளதே எனில், இவ்விஷயத்தில்,

சுது விஜாநெஸுரம்—

‘தெஷெகவிஷய மூரூ மாவவாஸனவ பூதிவாடிசுதயா
வரஸுரவிருஷெஷு வ்யுநெஷு ஸனிபிவிஷெஸஸுரபெ
க்ஷயா வ்யவஸுரநுஸநாதவா’ உதி || உவகாரதாரதஜோ
நுரொபெந வ்யவஸுர வந்ரிகாயா பூடிஸிப்தா ||

ராஜவூரொஹிதபொ வரஸுரம் திராசு ஜோஹ மாவம்—

‘வூரொஹிதெ ஜுதெ ராஜஜ்ஞிநாஹுசிபிஷெதெ |
வூரொஹிதொ ஜுதெ ராஜ்ஞி த்ரிநாஷெவ ஸுஜி’ உதி ||

வக்ஷிண்யாஸனவடி ||

வக்ஷிண்யாஸனவஜோஹ ஜெநம்—

‘ஜோதூமெ வக்ஷிணீ ராஜ்ஞி ஸிஷெக்ஷிப்தாஸவெஷு
வ’ உதி | உஹதொஜஹவக்ஷவதீ ராஜ்ஞி வக்ஷிணீ | தயா வ
சஜெம்— சூமாஜி வதஜோநாஹயபூசுதாயா நிஸி வக்ஷிணீ’

விக்குநேச்வரர்— “ஒரு விஷயத்தில் அதிகமாயும், லகு
வாயும் உள்ள ஆசௌசத்தைச் சொல்வதால் பரஸ்பரம் விரோத
முள்ள வசநங்களில், ஸமீபத்திலிருப்பவன், தூரதேசத்திலிருப்ப
வன் என்றவர்களை அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தையை அறிந்து கொள்ள
வும்” என்றார். ‘உபகார தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து வ்ய
வஸ்தை’ என்பது சந்தரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ராஜா, புரோஹிதன் இவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் 3-நாட்கள்
ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

காலவர்— புரோஹிதன் இறந்தால் ராஜாவுக்கு 3-நாட்கள்
ஆசௌசம். அரசன் இறந்தால் புரோஹிதனும் 3-நாட்களால்
சுத்தனாகிறான்.

பக்ஷிண்யாசௌசம்.

பக்ஷிண்யாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு— ‘மாதுலன், சிஷ்யன், ருத்விக், பார்தவன் இவர்களின்
மருதியில் பக்ஷிணீ ராத்ரி காலம் வரை ஆசௌசம்’. இருபுறத்தி
லும் பகல்களைப் பக்ஷம் போல் உள்ள ராத்ரி பக்ஷிணீ. அவ்விதமே
அமரர் — ‘வரப்போகிறதும், இப்போதுள்ளதுமான 2-பகல்

ஐதி | ஸாவ காயுத்யொவயக்ஷணாயுடா | தெந சுஹயுடய
பிஷ்யுமதா ராதி, வடா ராதி, உயபிஷ்யுமதபிஷயவடா வக்ஷிணீ ||

தயா தீவிகாயாடி—

‘வக்ஷாஹ்யாஹபாஹ்யாஹ்யா யுகா ஸா வக்ஷிணீ மிஸா |
உவயக்ஷணதேதது தயா காயுத்யவஸ்ய வ’ ஐதி || வோஸவா
ஐத்யாத்வஸவொ ராத்வஸவம் வித்வஸவஸொயுனொ |
தெ வந்ரி, காயாஹ டிஸி-டதாஹ—, சூதவித்யவஸுஹம் வுத்ரா
சூதராத்வஸுஸுதாஹ | சூதராதுவஸுத்ராஹ விஜெக்யா
சூதவாஸவாஹ || விதஹம் வித்யவஸுஹம் வுத்ராஹ விதஹ
பி-டத்யவஸுஸுதாஹ | விதஹபி-டதாவஸுத்ராஹ விஜெக்யா
யாஹம் வித்வஸவாஸவாஹ || ராதஹம் வித்யவஸுஹம் வுத்ரா ராதஹ
பி-டத்யவஸுஸுதாஹ | ராதஹபி-டதாவஸுத்ராஹ விஜெக்யா
ராத்வஸவாஸவாஹ’ ஐதி ||

களுடன் கூடிய ராத்ரி பக்ஷிணீ என்றார். அது 3-காலங்களுக்கு
உபலக்ஷணத்திற்காகும். அதனால் 2-பகல்களின் நடுவிலுள்ள
இரவு, அல்லது 2-இரவுகளின் நடுவிலுள்ள பகல் பக்ஷிணியாம்.
அவ்விதமே,

தீபிகையில்து— இருபுறமும் பக்ஷங்களான பகல்களுடன்
கூடிய இரவு பக்ஷிணீ. இது 3-காலங்களுக்கு உபலக்ஷணம்.
பாந்தவர்கள் என்ற பதத்தால், ஆத்ம பந்துக்களும், மாத்ரு
பந்துக்களும், பித்ரு பந்துக்களும் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்
கள் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்—“தன்னுடைய அத்தையின்
பெண்கள், பிள்ளைகள், தனது மாத்ரு பகிரியின் பெண்கள்,
பிள்ளைகள், தனது அம்மானின் பெண்கள், பிள்ளைகள் என்ற இவர்
கள் ஆத்ம பாந்தவர்களாம். பிதாவின் அத்தையின் பெண்கள்,
பிள்ளைகள், பிதாவின் மாத்ருபகிரியின் பெண்கள், பிள்ளைகள்,
பிதாவின் மாதலனின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள் என்ற இவர்கள் பித்ரு
பாந்தவர்களாம். மாதாவின் அத்தையின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள்,
மாதாவின் மாத்ருபகிரியின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள். மாதாவின்
மாதலனின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள் என்ற இவர்கள் மாத்ருபாந்தவர்
களாம்” என்று.

ஷயஸீதாவவி—

வனவம் விதெதூஹயிநுள யெ யெ விதாஜெஹயொஸ்யா |
யெ ஜாதாஜெஹயொஸெவ ஹிநுள தக்புஜாஸு யாம்' உதி ||
வனவழ = வக்ஷிணீ || உந்ரி கூவிஜூதெஸுரீயாஜிஷு சுதூவ
நுஷு விதூவநுஷு ஜாதூவநுஷு உ வக்ஷிணீ
ஸளஉஜெகழ | விதூஜாதூவநுஷு ஸிஷுரம் வக்ஷிணீ
நாஹநி ||

வ்யாஸம்—

வக்ஷிணீ யொநிஸம்வநுஷாஸவெஷு த்ரிவநுரூ
ஷு' உதி ||

மளதஜெகவி—

வக்ஷிணீஸெவிணயொநிஸம்வநெ ஸஹாஜூயிநி உ'
உதி || யொநிஸம்வநொஜு த்ரிவநுரூஷவிஷய வனவ
வ்வக்ஷிதம் | வனகயொநிஸம்வநாம் கூடுவெஸு கிடியுநொ
தநாஸுஷுதநாஸு ஜாதூ ஜாதூஷஸு ஜாதூயெ ஜாதூ

ஷுடசீதீயிலும் :— மாதா பிதாக்களின் பகிரிகள், பிதாமஹீ
பிதாமஹர்களின் பகிரிகள், மாதாமஹீ மாதாமஹர்களின் பகிரி
கள் இவர்களின் பெண்கள் பிள்ளைகள் என்ற இவர்களின் ம்ருதி
யில் இவ்விதம் = பக்ஷிணீ ஆசெளசம்.

சந்த்ரிகா விஜ்ஞாநேச்வரீயம் முதலியவைகளில் ஆதம்பந்துக்
கள், பித்ருபந்துக்கள், மாத்ருபந்துக்கள் இவர்களின் விஷயத்
தில் பக்ஷிணயாசெளசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பித்ரு மாத்ரு
பந்துக்கள் விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் பக்ஷிணயாசெளசத்தை
அனுஷ்டிப்பதில்லை.

வ்யாஸர் :— யோரிஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்கள் விஷயத்தில்
மூன்று புருஷர்கள் வரை பக்ஷிணயாசெளசம்.

கௌதமரும் :— 'அஸபிண்டனா யோரிஸம்பந்தன், ஸஹாத்
யாயீ இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிணயாசெளசம்.' யோரிஸம்பந்
தம் என்பது இங்கு மூன்று புருஷர் வரையிலுள்ளதே விவக்ஷிக்கப்
பட்டது. ஏகயோரிஸம்பந்தர்கள் = கூடஸ்தரான ஒரு தம்பதி
களிடமிருந்து உண்டாகியவரும், அவர்களிடமிருந்து உண்டாகிய
வருமான மாதூலன், மாத்ருபகிரீ, மாதூலபுத்ரன், மாத்ருபகிரீ

வ்வுய்ய விதுஷஸ்ய வெதுஷஸ்ய ஹநீ ஹாநிநெபாடியம்
கருஸஸஹிதாம் கருஸஸாநீபகாதுதாதுஸஹிதாஸு |
தெஷெகஸிஸஸவினெ டுதெ சுநெஷாந் ஸவெ-ஷாந்
வக்ஷிணீ ஸவதீத்ய-ஃ | சுரு ராதாஸு ராதுஷஸ்ய ராதாஹ
ராதாஹீஷா வக்ஷிணீவியாநம் ஸ்ரீணாநெவ | வுரூஷா
ணாந் து வடுவெ-பாகத் திராருநெவ ||

வெவீநவஃ—

‘ராதுஷஸ்ய ததுததுஹிதூம் வக்ஷிணீ வரஸாஸு’
ஐதி ||

ஹாரீதஸு—

‘விதூஸதஹஜோ யஸு வக்ஷிணீ’ ஐதி || விதூஸு
ததுஹஜோ ராதாவிதுஸஹஜோ ராதாஸு ராதுஷஸ்ய
விதுஷ்ய விதுஷஸ்யஸம்ஜோ யொ ஜநஸுஸ்ய வ தகூபுதி
யொமிநாந் வ டீயம் வக்ஷிணீத்ய-ஃ ||

யின் புத்ரன், பித்ருபகிரீ, பித்ருபகிரீயின் புத்ரன், பகிரீ,
பாகிரேபன் முதலியவர் கூடஸ்தனுடனும் கூடஸ்தஸமானனாகிய
தால் கூடஸ்தனின் ப்ராதாவுடன் கூடியவர்களாம். இவர்களுள்
அஸபிண்டனாகிய ஒருவன் இறந்தால் மற்றவர் எல்லோருக்கும்
பக்ஷிண்யாசௌசம் என்பது பொருள். இங்கு மாதுலன், மாத்ரு
பகிரீ, மாதாமஹன், மாதாமஹீ இவர்கள் விஷயத்தில் பக்ஷிணீ
என்ற விதி ஸ்திரீகளுக்கு மட்டில். புருஷர்களுக்கோ முன்
சொல்லியபடி மூன்று நாட்களாசௌசமே.

பைஷநஸி:— மாத்ருபகிரீ, அவளின் பிள்ளை பெண் இவர்
களுக்குப் பரஸ்பரம் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

ஹாரீதஸு:— “மாதா பிதாக்களுக்கும், அவர்களின் ஸஹோதர
ஜனங்களுக்கும் பக்ஷிணீ”. மாதா பிதாக்களுக்கும், மாதாபிதாக்க
ளுடன் கூடப்பிறந்த மாதுலன், மாத்ருபகிரீ, பித்ருவ்யன், பித்ரு
பகிரீ இவர்களுக்கும் ப்ரதீயோகிகளுக்கும் பரஸ்பரம் பக்ஷிணீ
என்று பொருள்.

விஜ்ஞானெஸ்வரீயெ—

ஹரிந்ராம் ஸம்ஸிதாயாம் து ஹாதய-ஹி ய ஸம்ஸிதெ |
ஸவ்யீ பெ ஹாதயவந்தெ ய வக்ஷிணீ க்ஷவபெஹிஸாடி'உதி ||

ஸ்யத்யுநரெ ய—

ஸோடிப-ஹாஸு ஸுதாயாஸு வ்யுபாசாயாம் வக்ஷிணீ
ஹவெசு' உதி ||

சுந்யுதாவி—

வக்ஷணீ பெநிஷம்வநெ நாதீகாயெ ந ஸந்திகெ'
உதி ||

போணவ்யு—

யோநிஸம்வநஜோ தாநாம் ஸுணு-ஹ்யேஷதீரோ | போதா
விநெத்ரொஸோடிராணாம் மூரூணாம் ததுதாஸு பெ || வக்ஷி
ணீஸாஸுஉஜேஷாம் து வரஸுஸ்யேதீய-ஹி | ஸுபூ-ஹிஸாஸு
யோஸெஸுதது-ஹாயம் வரிக்ஷதெ' உதி ||

ஸம்யுஹெ—

போதா ஸுஸுஸுதாஸு-ஹி வித்யுஸுஸுஸுதவ்யூயள |

விஜ்ஞானேச்வரீயத்தில்:— பகிரீ இறந்தாலும், ப்ராதா இறந்தாலும், பகிரியின் புத்ரன், ப்ராதாவின் புத்ரன் இவர்களின் ப்ருதியிலும் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

மற்றெரு ஸம்ருதியில்:— விவாஹமாகிய பகிரீ, பெண் இவர்கள் விஷயத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

மற்றெரு க்ரந்தத்தில்:— யோநிஸம்பந்த விஷயத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம். இது ஆதிக்ரந்த விஷயத்திலுமில்லை. ஜநந்திலும் இல்லை.

மாண்டவ்யர்:— ஓ! முனிச்ரேஷ்டர்களே! கேட்பீராக. யோநிஸம்பந்த ஜாதர்கள், மாதாபிதாக்கள், ஸஹோதரர்கள், குருக்கள் அவர்களின் புத்ரர்கள் இவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பக்ஷிண்யாசௌசம். மாமியார் மாமனார், இவர்களுக்கும் இதே ஆசௌசம் என்று வித்வான்கள் சொல்லுகின்றனர்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாத்ருபகிரீயின் பெண், பிள்ளை, பித்ரு

ஸ்வஸா வித்யாபுஷத் உ ஸ்வஸுபுஷத், வித்யஸ்வஸா || ஐராத்ய
புஷத் உ ஐளஹித் வளத் தக் ப்ருதிபொயிநள ! ஸ்ரீபுஷம்
ஸள உ க்ருதிஸு ப்ருதெ வக்ருதிணுராளவிநொ தியஃ || ஐதி ||

ஸம்மு ஹானொ—

[illegible]

சு-ந-பு-

போதுஷ்ஸா போதூரு ஸ்லா ஜாதா விதுஷ்ஸா !
வனு தத்துதா வுஞா டிஸ் வளத்ரீ விதாநெஃ || போதா

பகிரியின் பிள்ளை, பெண், பகிரீ, பித்ருவ்யனின் புத்ரீ, பகிரியின் புத்ரீ, அத்தை, ப்ராதாவின் புத்ரீ, பெண்ணின் புத்ரீ, புத்ரனின் புத்ரீ என்ற இவர்களுள் ப்ரதீயோகியான ஸ்த்ரீக்கும், புருஷனுக்கும் பரஸ்பரம் பக்ஷணியாசௌசம்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாதாமஹன், மாதாமஹீ, பிதா, மாதா, பித்ருவ்யன், மாதுலன், மாத்ருபகிநீ, மாதுலபத்நீ, பித்ருவ்ய பத்நீ, மாத்ருபகிநீ, பித்ருபகிநீ, மாதுல பித்ருவ்ய பித்ரு பகிநீ களின் பெண்பிள்ளைகள், நாட்டுப்பெண், தனது பகிநீ, ப்ராதா, ப்ராத்ருபத்நீ, பகிநியின் ஸ்நுஷா, ப்ராதாவின் ஸ்நுஷா, பெண்ணின் பெண்பிள்ளைகள், தனது பெண், தனது பெளத்ரீ, தனது தெளஹித்ரீ, தனது தெளஹித்ரன், அவனின் பார்யை என்ற 38-ஜனங்கள் ஸ்த்ரீம்ருத்யில் பக்ஷிண்யாசௌசத்தை அடைப வர்கள் புருஷம்ருத்யிலும் அப்படியே. இவர்களுள் ஸபிண்டர்களான பன்னிரண்டு பேர்களைத் தவிர்த்து.

மற்றொரு க்ரந்தத்தில்:— மாத்ருபகிநீ, மாதூலன், பகிநீ, ப்ராதா, பித்ரு பகிநீ இவர்கள் 5, இவர்களின் பெண் பிள்ளைகள்

பெறுபு ஐயுவிதி விசுவஸ்து தாத்ஜை | உலிஸ்தி ஜா
 வெறுதெ பெருகெடு ஐயுவிதா விதா || ஐயுவிதி ஐயு
 வெறுதெ ததததுவெபொடி || ஐயுவிதா வகிணீயாஜை
 ஐயுவிதி ஐயுவிதி ஐயுவிதி || ராதுவஸ்துவிதா ஐயு
 வுவிதி வுவிதி தகவிபன் | விதாவஸ்து வுவிதி
 ஐயுவிதி வுவிதி வுவிதி || விதாவஸ்து ஐயுவிதி
 ராதுவஸ்து வுவிதி வுவிதி | தகவி யாஸ்து வுவிதி
 வுவிதி வுவிதி தகவிபன் | கவி ராதா விதா
 வுவிதி ஐயுவிதி தகவிபன் || வகிணீயாஸ்து வெறு
 வுவிதி வுவிதி ஐயுவிதி || தததது = ராதுவஸ்து
 வுவிதி ராதா தததது வுவிதி ராதா தததது வெறு
 வுவிதி விதாவிதா ராதாவிதா விதா தததது விதா
 ஐயுவிதி தததது ஐயுவிதி || ராதுவஸ்து வுவிதி
 ராதா வுவிதி வுவிதி ராதாவிதா விதா தததது
 தாஸா வகிணீயாவிதி ||

10. பெளதீ, பிதாமஹன், மாதாமஹன், தெளஹிதீ, பித்ரு
 வ்யன், பித்ருவ்யனின் பெண் பின்னாகள் ஆக 22, பரோகூத்தில்
 பெண், பிதா, தெளஹிதான் இவர் 3, அவரவர்களின் பத்நிகள்
 13, ஆக 38 ஜனங்கள் ஸ்திரீமருதியில் பகிணீயாசௌசத்தை
 அடைகிறவர்கள் என்பது நிர்ணயம். மாத்ருபகிணீ, பித்ருபகிணீ
 இவர்களின் புத்ரீபுத்ரர்கள் இவ்விருவரின் பத்நிகள், பித்ருபகிணீ,
 பகிணீ, புத்ரீ, ப்ராத்ருபுத்ரீ, பகிணீ புத்ரீ, பித்ருவ்யபுத்ரீ, தெள
 ஹிதீ, மாதுல புத்ரீ, மாதுலபுத்ரன், மாதுலபுத்ரபத்ரீ, ஸந்திதி
 யிலில்லாத புத்ரீ புத்ரன், பகிணீ புத்ரன் இவர்களின் பார்யைகள்,
 மாதாமஹன் மாதாமஹீ, பகிணீ, ப்ராதா, அவனின் பத்ரீ என்ற
 25 ஜனங்கள் பகிணீயாசௌசிகளாகின்றனர். மூலத்திலுள்ள
 'ததததபத்நய:' என்ற பதத்திற்கு, மாத்ருபகிணீபுத்ரன், மாதுலன்,
 மாதுலபுத்ரன், பகிணீபுத்ரன், ப்ராதா, ப்ராத்ருபுத்ரன், பித்ரு
 பகிணீபுத்ரன், பிதாமஹன், மாதாமஹன், பித்ருவ்யன், பித்ருவ்ய
 புத்ரன், பிதா, தெளஹிதான் என்ற 13 பேர்களின் பத்நிகள்
 என்பது பொருள். மாத்ருபகிணீபுத்ராதிகளின் பத்நிகளை
 காணத்தது அவரவர் பர்த்தாக்கள் இறந்த பிறகும் பர்த்துபாதி

‘வக்ஷிணீஸிவபிணே யொநிஸம்வபெ’ ஐதி சூத்ரி உப
ரூஷம் யொநிஸம்வபெ வனவ மளதரோழிஹி வக்ஷிணீஸூரனவ
ஸேரா கதக்வாசு ரோதுஷஸூரோஹத-புரேண வக்ஷிணீ
நாஸேஷுவ | வபுஸ்க்வாசு ஸாநரோஹி | வனவ ரோதுஷஸே
யாழிவத் ரேணேவி நாஸி வக்ஷிணீ | சுத வனவ ரோதாஹீ
ரோதுஸாநேரோ வ்யயக்முஹணழ | தயாவொகதழ - ‘ரோதுக்
விதுதொ யெஷு விஹிதா வுஸஸ வக்ஷிணீ | நததத்
பேதள ஸா ஸூசு ஸாநரோது வியீயதெ’ ஐதி || ஹத-பு
ஸரோந பொமக்ஷேக்வாபேரோநிஸம்வத்நா த வக்ஷிணீ
ஹதி | ‘வனக்வம் ஸா மதா ஹத-பு விணே மொகேய
ஸுதகெ’ ஐதி ஸூரணாசு ||

தயா வ ஸம்முஹே —

‘ஹத-புய-புஷிணம் ததததராஸூரனாஸு வதுவ’ ஐதி ||

யோகிகளின் ம்ருதியில் அவர்களுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம்
ப்ராப்தமாவதற்கு.

‘பக்ஷிணீம் + ஸம்பந்தே’ உன்று மூன்று புருஷர் வரையில்
யோநிஸம்பந்த விஷயத்திலேயே கௌதமர் முதலியவர்களால்
பக்ஷிண்யாசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், மாத்ருபகிநீ
முதலியவரின் பர்த்தாக்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசமில்லை.
பந்துவானதால் ஸ்நானமுண்டு. இவ்விதம் மாத்ருபகிநீபுத்ரன்
முதலியவரின் பத்ரிகளின் ம்ருதியிலும் பக்ஷிண்யாசௌசம்
இல்லை. ஆகையால்தான் மாதாமஹீ, மாதூலானீ இவர்களைத்
தனியாய் க்ரஹித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சொல்லப்பட்டுள்ளது—
‘மாதாவின் ஸம்பந்தத்தாலோ, பிதாவின் ஸம்பந்தத்தாலோ
எந்தப் புருஷர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம் விதிக்கப்பட்டி
ருக்கிறதோ, அவர்களின் பத்ரிகளின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌச
மில்லை, ஸ்நானம் மட்டில் விதிக்கப்படுகிறது’ என்று. பர்த்தா
வுக்கு ஸமமான யோகக்ஷேமமுடையவராதலால் யோநிபந்துக்
களின் பத்ரிகளுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம் ஏற்படுகிறது.
‘பிண்டம், கோதம், ஸுதகம் இவைகளில் பர்த்தாவின் ஸாம்
யத்தை விவாஹமடைந்த ஸ்த்ரீ அடைகிறாள்’ என்று ஸம்ருதி
யிருப்பதால். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில்: — பர்த்தாவுக்கு எந்தெந்த ஆசௌசம்

ஸ்ரீராமஸ்வராமவிஷயே ஜாரீதம் விடுமெஷஸ்வராமியா
நாதபூதிரிக்ஷவதீவநாமரீரணாமளம் உதகநகஸ்வரூபி
த்யூகம் | ஸாம்வகிதகதம் உதகராமளம் ஸ்ரீணாம் நாமூத

‘சூரனாவம் யஸு ஸ்வஸு-ஓ ஓவதெஹுஹெயிநம் !
 கியாஸுஸு ப்ரஹ்மஸு மஹாநாநம் உந தஹ்மஸு’
 இதி ஸ்ரணாஸு ! மஹெ ஹவாம் மஹாநம் ப்ரஹ்மணி, ‘சூரவா
 சூரயஸு’ இதி விஜ்ஞாநெஸுநெண வ்யாவ்யாது ||

வினா தகுஷஸாதி விஷயாஸளவடி ||

வினோதுவுடையாதிவீஷயெ சுஹாராதுஸஸைகாஹ சுதி:—

அனாதாபுரம் அருள்வித்தவாசலம் ஸ்தலம் ।
தருதாநாயகாசலம் ரீனெ ஹமபாஸவீச' உதி ॥

வருமோ, அந்தந்த ஆசௌசம் பத்ரிக்கு வரும். பத்ரிக்கு வரும் ஆசௌசம் பர்த்தாவுக்கு வருவதில்லை.

சுவசுரன், ஸயாலன் இவர் விஷயத்தில் ஜாமாதாவுக்குள்ள விசேஷம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அவ்விருவர் தவிர்த்த பத்நீ பந்துக்களின் மாணநிமித்தாசௌசம் பர்த்தாவுக்கு வருவதில்லை என்று பொருள்.

ஸம்பார்க்கத்தால் பர்த்தாவுக்கு வரும் ஆசௌசம் பத்நிக்கு வராது. “எந்த க்ருஹஸ்தனுக்கு ஸம்பார்க்கத்தால் ஆசௌசம் வருகிறதோ, அவனுடைய க்ரியைகள் லோபிக்கும். அந்த ஆசௌசம் க்ருஹ்யங்களுக்கு வருவதில்லை” என்று ஸம்நுதியிருப்பதால். க்ருஹ்யங்கள் = க்ருஹத்திலுள்ள தீரவ்யங்களும், பார்யாபுத்ராதிகளும் என்று விஜ்ஞானேசுவரரால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பிந்த மாத்ரு பகிநீ முதலியவர் விஷயமான ஆசௌசம்.

பிந்நமாத்ருபகிநீ முதலியவர் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசத்
தைச் சொல்லுகிறார்,

அதில் :— பிந்நமாத்ருபகிரீ, பிந்நபித்ருபகிரீ இவர்களின் பெண் பிள்ளை இவர்களின் மரணத்தில் ஒரு நாள் ஆசெளசம் என்றார் ப்ருகு.

சுது வினாதாவினொருவாறுமரிதி ஸாஹுடி | தெந
வினாதாவுஷஸு வினவிதுஷஸு ததுத ஸுஹிது வின
போதாவிதுததுததுஹிதுணா. சிவொராது ஸவதீதுய-டி ||

தயா உ ஸுமுஹை —

வினவினொரு விதுஸாதுஸுஸு வதுநி தசுபுஜாஃ |
ஸுஹுஷுஹா சிபுஸாவெ ஜநாஸுபுதிபொமிநம்' உதி |
வினவினொரு ஜாரவிது ததுதொ போதா விதுஸாது
ஸுஸுபுபு வுதுருஃ | தசுபுஜாஃ உ ததுஸுந விதுஸாது
வதுவய-ஹா ஜநாஃ வராஜிஸுதெ | ப்ருஜாஸுஸுஸுதது
ஹிதுவாய் | வனதெஷுநுதஸு சிரணெ சுநெ ஹிநெந ஸு
புஜீதுய-டி | சுநெராஸுய-டி | வினவிதுஸுஸுந ஸவதீ
போது வினொஹி விதுஸாவுஸுதெ | விதுவெஸுவி
விதுஸுபுஸிவெஃ | தெந ததீதுஸாதுஸுஸுபுபு வு
துஸுபுஜாஸு ஹிநெந ஸுபுஜீதி ||

இங்கு பிந்ரமாதாபிதாக்களின் ம்ருதியிலும் ஒரு நாளாசெளச
மென்று க்ரஹிக்கவேண்டும். அதனால் பிந்ரமாத்ருபகிரீ, பிந்ர
பித்ரு பகிரீ, இவர்களின் பிள்ளை பெண், பிந்ரமாதாபிதாக்கள்,
அவர்களின் பிள்ளை பெண்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாள்
ஆசெளசம் என்று பொருள். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பிந்ரபித்ரோ: + ப்ரதீயோகிரீ' என்று.
பிந்ரபித்ரோ: = ஜாரபிதா, அவனது பத்ரீ, இவர்களின் மாதா பிதா,
ப்ராதா, பகிரீ, புத்ரீ புத்ரன் இவர்களும், தத்ப்ரஜா: = தத்சப்தத்
தால் பிதா முதல் பிள்ளை வரை உள்ள ஜனங்கள் சொல்லப்படு
கின்றனர். ப்ரஜாசப்தம் பிள்ளையையும் பெண்ணையும் சொல்லு
கின்றது. இவர்களுள் யாராவதொருவனின் ம்ருதியில் மற்றவர்
ஒரு தினத்தால் சுத்தராகின்றனர் என்பது பொருள். மற்றொரு
அர்த்தமும் உண்டு. பிந்ரபித்ரு சப்தத்தால், ஸபத்ரீமாதாவும்,
பிந்ரோதா பித்ருவ்யனும் சொல்லப்படுகின்றனர். பித்ருவ்யனிடத்
திலும் பித்ருத்வம் ப்ரஸித்தமாகியதால். அதனால், அவர்களின்
பிதா, ப்ராதா, பகிரீ, புத்ரீ, புத்ரன், இவர்களின் ப்ரஜைகளும்
ஒரு தினத்தால் சுத்தராகின்றனர் என்பதாகிறது.

தயா வாரஸா—

யா ஸவதீஸுதா ரோதுஸவதீ யா வ தெ ரியம்! சுஹொ
ராடுகுண ஸுடுகுதா ரோஹ வாரஸாரொ ருநிம், உதி ||

சுக்ராடுகுயரீவி யொஜநீயடி | அினரோதுஷஸும்! உதி |
சுக்ர ரோதுஷஸுஸவதீ விதுஷஸுஸவதீ வ அினரோது
ஷஸா அினவிதுஷஸா வ ஸவதீதி தயொஸ்துதாநா வ
ஹரிதுதிவவநாயகீடுடு ருநெ ||

தயா வ ஸுடுகுஹ—

வுக்ராலாவதகுகள வெவ ஸுஸுஸாவதகுகள தயா |
ரோதுஷஸுஸ ஸாவதகுகள ஸாவதகுகள வ விதுஷஸும் || அின
ரோதுஸு விதரள ஸுஸா ஸுாதா தயொஸ்துவள | அினரீடுஹொம்
ஸுஸாவதுள அினரோதுஸுதாஸுதகுகள || தயொஸ்துவள
வ ஸுடுகுதொம் ஷுபிஸ்திதிநாவிநம்! ஸவிணாஹுநி ருடுஹொ
ஷு வுடுகுதகுகள வ தயா ஹவெசு' உதி ||

அவ்விதமே பாரஸ்கர்—‘எவள் ஸபத்ரியின் பெண்ணே, மாதா
வின் ஸபத்ரீ எவளோ, அவர்கள் பரஸ்பரம் ஒரு தினத்தால் சுத்
தராகின்றனர் என்றார் பாரஸ்கர முனி’ என்றார்.

இங்கு அத்ரிவசனத்தையும் சேர்க்கவும். பிந்நமாத்ருஷ்வஸா
என்பது மாத்ரு பகிரியின் ஸபத்ரியும், பிந்ந பித்ருஷ்வஸா
என்பது பித்ரு பகிரியின் ஸபத்ரியுமாம். அவர்களுக்கும் அவர்
களின் பெண் பிள்ளைகளுக்கும் ம்ருதியானால் ஒருநாளாசௌசம்
என்று அத்ரிவசனத்தின் அர்த்தமென்று சிலர் நினைக்கின்றனர்.
அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹந்தில்— பெண்ணின் ஸபத்ரியின் புத்ரன் புத்ரீ,
பகிரியின் ஸபத்ரியின் பெண் பிள்ளை, மாத்ருபகிரியின் ஸபத்ரியின்
புத்ரீ புத்ரர்கள், பித்ருபகிரியின் ஸபத்ரியின் புத்ரீ புத்ரர்கள்,
பிந்நமாதாவின் மாதா, பிதா, பகிரீ, ப்ராதா, அவர்களின் பெண்
பிள்ளைகள், பிந்நபிதாமஹீ, பிந்நமாதாமஹீ, இவர்களின் பகிரீ,
புத்ரன், பிந்நமாதாவின் பெண்பிள்ளை, அவர்களின் பெண்பிள்ளை
என்ற 26-பேர்கள் ஸத்ரீ ம்ருதியில் ஒருநாளாசௌசமுடையவ
ராவர். ஸபிண்டர்களான 3-பேர்களைத் தவிர்த்து புருஷம்்ருதி
யிலுமப்படியே.

வனவம் உ ஸவதூஸவதீராதுவிதூவம-சூரளவம் நா
வெய்வ | வநு-கூவாசு ஸூரம் து மவதி | வினவிதொரிதி
வவநஸ்யா-சூராரிவி வண-புனி | ததஸ்ய பூதிமுஹீதா
வினவிதா | தததீ வினாரதா | தஸ்யார் விதா ஸூதா
ஸூஸா வுதீ தசுபூஜாஸு பூதிமுஹீதம் ஸூஸா தசு
பூஜாஸு ரியம் திநெந ஸூகூனீதி ||

ததஸ்ய ஜநநீஜநகர-பவவிதொர் விதூராதுவஸ்ய
வதூரநாம் தசுபூஜாநாம் உ வக்ஷிணாஸளவரேவ | 'வக்ஷி
ணீஸவீணயொநிஸம்வந' உதி யொநிஸம்வநநிஷநநெந
வக்ஷிணீவியாநாசு ||

தயா உ ஸூதூனொ—

ததஸ்யஸாரி ஸூஸ்யெ ததஸூராதுவஸூதாஸூவி | விதூ
வஸூஸூ ததூதூஹிதொர் வக்ஷிணீ பூதள || விதூ
வெய் ததூஹிதாரி ததூதொ-உ வக்ஷிணீ' உதி ||

இவ்விதமிருப்பதால், ஸபத்கிக்கு ஸபத்கியின் மாத்ரு பித்ரு
வர்க்காசௌசம் இல்லை. பந்துதவத்தால் ஸநாநமாத்ரமுண்டு.

'பிந்ரபித்ரோ:' என்ற வசநத்திற்கு வேறு அர்த்தத்தையும்
சொல்லுகின்றனர். 'தத்தனுக்கு, பெற்றுக்கொண்ட பிதா பிந்ர
பிதா, அவனது பத்ரீ பின்ன மாதா, அந்த மாதாவின் பிதா,
ப்ராதா, பகிரீ, அவர்களின் ப்ரஜை இவர்களும், பிந்ர பிதாவின்
பகிரீ, அவளின் ப்ரஜைகள் இவர்களும், பரஸ்பரம் தினாசௌசத்
தால் சுத்தராகின்றனர்' என்று,

தத்தனுக்கு ஜநக பிதா ஜநக மாதா இவர்களின் பித்ரு பகிரீ,
மாத்ரு பகிரீ இவர்களின் ப்ரஜைகள் இவர்களின் ம்ருதியில்
பக்ஷிணயாசௌசமே, "பக்ஷிணீமஸபிண்டயோநி ஸம்பந்தே"
என்று யோநி ஸம்பந்த நிபந்தநத்தால் பக்ஷிணீவிதியிருப்பதால்.
அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:—தத்தனின் பகிரீ, பாகிரேயன், தத்த
னின் ப்ராத்ரு புத்ரிகள், பித்ரு பகிரீ, மாத்ரு பகிரீ, அவர்களின்
புத்ரீ புத்ரர்கள் இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிணீ. பிதாவின்
ப்ராதா, ப்ராத்ரு புத்ரீ, அவர்களின் பெண் பிள்ளை இவர்களுக்கும்
பக்ஷிணீ.

வனகதிநாஸளமடூ ||

யாஜுவயு—

சுஹஸ்ததகநாஸு வானெஷு உ வஸொயநடூ | மு
வனெஷுவாஸுநாநாந ரோதாமநொதிபெஷு உ' ஐதி ||
முமுமுமுமுமுமுமு | சுஹ வானெஷு வானெஷு முமு
ஸொவகரொதி யம் | ததீவீஹ முமுமு விஷாசு முமுதொவ
கியயா தயா' ஐதி உகதுகஷணம் | தயா சுஹவாஸீ = ஸிஷு ||
சுநாநாநொநாஜாநாநா • புவசுதா | ரோதாம: சுஹனிஹிதம்,
வினொநாநாநாநாநா வானெஷு | நொதிபெஷு ஐஹ ஸிஷாநாநாநாநா
விவகதிதம் | வனகாஹம் ஸுஷுஷுஷுஷுஷு ஸிஷாநாநாநாநாநா
தாஸுதாமநாஸுநாஸு | வனகாஹவாஸிநி து நொதிபெஷு
தாபவஸம்பநெ' ஐதி வானெஷுசுதிநாநாநா புவசுஷு ||
சுநொதிபெஷு ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷு ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
சுஹவினெஷு ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு' ஐதி ||

ஒருநாளாசௌசம்,

யாஜுருவல்க்யர்:— வாத்தானமாகாத கன்யைகள், பாலர்கள்,
குரு, அந்தேவாஸீ, அநாசானன், மாதுலன், ச்ரோத்ரியன், இவர்
கள் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். குரு = உபாத்தாயன். 'எந்த
சாஸ்தரத்திலாவது ஸ்வல்பமாகவோ அதிகமாகவோ எவன் உப
கரிக்கின்றானோ அவனைக் 'குரு' என்றறியவும்' என்று சொல்லப்
பட்டவன். அந்தேவாஸீ = சிஷ்யன். அநாசானன் = அங்கங்களைச்
சொல்பவன். மாதுலன் = ஸந்திதியிலில்லாத மாதுலன், அல்லது
பிந்நோதர மாதுலன். ச்ரோத்ரியன் = ஸமாந்க்ராமத்தில் வஸிப்ப
வனான ச்ரோத்ரியன். ஸப்ரம்ஹசாரீ, ஸமாந்க்ராமவாஸீ இவர்.
களுக்கு ஒரு நாள் என்று ஆச்வலாயனவசனமிருப்பதால். ஒரே
க்ருஹத்தில் வஸிக்கும் ஸ்ரோத்ரியனின் விஷயத்தில் முன்
சொல்லியபடி மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்.

தன் வீட்டில் வஸிக்கும் அஸ்ரோத்ரியனின் ம்ருதியில் ஒரு
நாளென்றார்,

விஷ்ணு:— அஸபிண்டன் தன் வீட்டில் மரித்தால் ஒரு நாள்
ஆசௌசம்.

சுஸ்வராயநொ2வி—

‘வனகாஹம் ஸப்ரஹ்மபாரிணி’ ஐதி ||

தீநுரவி—

‘ஸப்ரஹ்மபாரிணெ’காஹதீதெக்ஷவணம் ஸ்யதஸ்ய | தீரோக்த
வநாஸம் மூரள தீதெ தீணநாயிவதள தயா’ ஐதி || வனத
தெகரா துராளம் தீணநாயிவதீவிஷயஸ்ய ||

ஸுஸ்வராயிவதீவிஷயெ து யாஜிவஹம்—

‘நிவாஸராஜநி ப்ரெதெ ததஹஸுஜிகாரணஸ்ய’ ஐதி ||
நிவாஸம் = ஸுதெஸம் | தஸ்ய யொ ராஜா ஸாரீ, வ யஸிஸஹ
நுதீதம் ததஹதீரோக்தம் ஸுஜிகாரணஸ்ய | ராசுள தெதீதம்
ததா ராசுரோக்தஸ்ய ||

சுத வனவ தீநு—

‘ப்ரெதெ ராஜநி ஸஜோதீயதஸ்ய ஸுராஜிஷயெ ஸுதீதம்’
ஐதி | ஜோதீஷா ஸஹ வதத ஐதி ஸஜோதீயம் | சுதா
ராளம் சுஜி தெதாவதூயதீஸம் | ராசுள தெதாவ
ஸுசுதூயதீநம் ஐதீயதீதம் ||

ஆச்வலாயனமும் :— ஸப்ரம்ஹசாரி விஷயத்தில் ஒரு நாள்
ஆசெளசம்.

மனுஷம் :— ஸப்ரம்ஹசாரீ, மாத்ருபந்து, குரு, மித்ரன், மண்
டலாதிபதியான ராஜா இவர்களின் ம்ருதியில் ஒரு நாளாசெளசம்.

இந்த ஒரு நாளாசெளச விதி மஹாமண்டலாதிபதி விஷயம்.
ஸ்வல்பதேசாதிபதி விஷயத்திலோவெனில்,

யாஜ்ஞவல்க்யர் :— ‘நிவாஸ ராஜாவின் ம்ருதியில் அந்தப்
பகல் சுத்திகாரணம்’ என்றார். நிவாஸம் தனது தேசம். அதற்கு
எவன் ஸ்வாமியோ, அவன் எந்தப் பகலில் இறந்தானோ அந்தப்
பகல் மட்டில் சுத்திகாரணம். ராத்ரியில் இறந்தால் ராத்ரி மட்டில்
சுத்திகாரணம். ஆகையாலேயே,

மனு :— எந்த அரசனின் தேசத்திலிருக்கின்றானோ, அவன்
மரித்தால், ஸஜ்யோதிராசெளசம். பகலிலானால் ஸூர்யாஸ்தமயம்
வரையில். ராத்ரியிலானால் நக்ஷத்ராஸ்தமய பர்யந்தம் வரையில்
என்பது பொருள்.

வ்யுத்தநுரவி—

‘மூரெழெரெ கூவதள நொதிபெ வ தவவ்விதி |
ஸிவெஷு வணுகுபோவநெ ஸுவிநக்ஷத்ருஷ-நாக்’ இதி ||
கூவதி : உ ஸெருஹவதி : | நொதியாடிவெககூவ
வியாந ஸெனியிவிஷய ||

ஸமுதே—

‘ஸபுஷுயாரிணெகூஹம் ஸஹாஜ்யாயிதி வக்ஷிணீ |
உவாஜ்யாயஸுஹுதூயஹி ஹுது வ ஜெதெஷஹம் || வநுள
ஸூநம் ஸமொத்ருஷஹஜெயஸம்வநுகெ ஜெதெ’ இதி ||
வணகூயாபெயாவநீதம் = ஸபுஷுயாரீ | ஸூரம் = வதீ
ஹாதா | ஜாதுவகெஷ விதூவகெஷ வ ஜூயாரீநஸம்வநுகெ
வநுஜெநெ ஜெதெ ஸூநம் ஹதி | ஸமொத்ரு து தாடி
யியெ ஜெதெ கஹாராதுஜிதூய : ||

சூவஹம் :—

‘ஜோதுஸு யொநிஸம்வநெஷு : விதுஸூஸவஜோக் வு
ரூஷாஜ்யாவதா வா ஸம்வநெஷு ஜூயாதெ தெஷாம் ஜெதெ

வ்ருத்தமனுவம் :— க்ராமாதிபதி, குலபதி, ஸ்ரோத்ரியன்,
தபஸ்வீ, சிஷ்யன் இவர்கள் ம்ருதியை அடைந்தால், நக்ஷத்ரதர்ச
னம் வரையில் ஆசௌசம். குலபதி = கூட்டத்திற்கு அதிபதி,
ஸ்ரோத்ரியன் முதலியவர் விஷயத்தில் ஒரு காலம் ஆசௌசம்
என்ற விதி பரோக்ஷவிஷயம்.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— ஸப்ரம்ஹசாரியின் ம்ருதியில் ஒரு நாள்.
ஸஹாத்யாயியின் ம்ருதியில் பக்ஷிணீ. உபாத்யாயன், ஸுஹ்ருத்,
ஸ்யாலன், ராஜா இவர்கள் ம்ருதியில் அஹஸ். ஸம்பந்தம் அறியப்
பட்டால் பந்துவுக்கு ஸ்நாநம். ஸம்பந்தம் தெரிந்த ஸகோத்ரானுக்கு
அஹஸ். ஒரே ஆசார்யனால் உபநயனம் செய்யப்பட்டவன்
ஸப்ரம்ஹசாரீ. ஸ்யாலன் = பத்நீப்ராதா. மாத்ரு பக்ஷத்திலும்
பித்ரு பக்ஷத்திலும் ஸம்பந்தம் அறியப்பட்டுள்ள பந்து மரித்தால்
ஸ்நாநம். அவ்விதமேயுள்ள ஸகோத்ரன் மரித்தாலும் ஒரு நாள்
ஆசௌசம் என்பது பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர் :— ஒரு வயது பூர்ணமாகாத அஸபிண்டபாலர்
களைத் தவிர்த்து, மாதாவின் யோரிஸம்பந்தர்களும், பிதாவின்

ஷ்ஞிகொவஸூடும் மஹாநு வரிஹாபூவரிஸம்வத
ராநு' உதி || சுவரிவஞ்ஞஸம்வதராநு சஸவிண்வாராநு
வரிஹாபூ = வஜ்யிகா ஜாயகோநஸம்வதெ வாய் ஜெதெ
ஸாநதித்யுடும் ||

ஸம்ഗ്രഹം —

[illegible]

தயரா உந்நி, காயாடு—

‘சூழளவலைவினெனும் பொருத்தி தெனொதியெ
முள்ள | சுதீதெ நடுவதள தடித்துகூரெ வ பொறிதாழ் ||
சுபுஜாஸு தமா ஶ்ரீஷு ரோதும்பொவ்வெஷு வ | ளவ
ரோடாவழளவஸு வதுண்காவி துயுதா’ ஐதி || சுபுஜா
ஸு = மஹாஸுராவாழிநா நஷ்டபுஜாஸு ||

ஏழு தலைமுறை வரையில் உள்ளவர்களும், ஸம்பந்தம் அறியப்பட்டவர்களுமான பந்துக்கள் மருதியில் ஸ்நானமுண்டு.

எங்காறுத்தில் :— சுவச்சுரு, சுவசுரன், ஸ்யாலன், யாஜ்யன், ஆசார்யன், ஆசார்யபுத்ரன், ருத்விக், உபாத்யாயன் இவர்களுக்குத் தங்கள் ப்ரதியோகிகளின் ம்ருதியில் ஸ்நானமாத்ரம். மாமியாருக்கு ஜாமாதாவின் ம்ருதியில் ஸ்நானமாத்ரம். மேலும் இவ்விதமே.

அஸபிண்ட விஷயமாய்ச் சொல்லப்பட்ட தீராத்ரம் முதலிய ஆசௌசம் எல்லா வர்ணங்களிலும் ஸமானம். அவ்விதம்,

சந்திரிகையில்தான் அஸ்பிண்டர்களுள், ப்ரோஷிதன், ச்ரோத்ரி யன், குரு, அரகன் இவர்களின் ம்ருதிரியிலும், ஸ்த்ரீகளின் ருது காலத்திலும், ஸ்ராவம் முதலிய கர்ப்ப நாசத்திலும், மாதூலன், பந்துக்கள் முதலியவரின் ம்ருதிரியிலும், இன்னும் இதுபோன்ற விஷயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஆசெளசம் நான்கு வர்ணங்களி லும் ஸமானமே.

சுநகாசுளவவஸுனிவாதெ சூசுளவடி ||

சுநகாசுளவவஸுனிவாதெ பூதிநிதிதம் நெநிதிகா
வுதுள தாந் நிவாஸயதி வராஸாஸம்—

‘சுநரா து டிஸாஹஸு வுநடிஸாணஜநநீ | தாவதுடி
ஸுஸி விடெபூ யாவததுடிநிடிஸு’ ஐதி || யடி டிஸாஹா
ஸுளவகாஸுஜெ ததுஸு ததொஸு வா நிதிதெ ஜநந
பாஸெ ஸுரதாடி, தடி வடுவடுவதுதாஸுளவம் யாவடிநிடிஸு
சுநிமடிதடிஸாஹம் ஸுரதிபூஸாவடிவாஸுஸிவடுவதி | ந வு
நடிஸுரதாஸு பாஸாநிதிதிதடிஸாஹாடிஸுளவவாநிதிடிஸு ||

ஸஜலிவிதாவலி—

‘சுடி டெடிநரா பூடிதெ ஜாடித வா ஸிஸெடிஸெவ
டிவஸெஸுஸுடிஹஸெஸெடி ஊஸுாந் பூவாதெ திஸுஸி’
ஐதி ||

அநேக ஆசெளசங்கள் சேர்ந்தால்.

அநேக ஆசெளசங்கள் சேர்ந்தால், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்
கும் நைமித்திகமான ஆசெளசத்தின் ஆவ்ருத்தி ப்ராஸக்தமாக
அதை நிவ்ருத்திக்கின்றா்,

பராசா்:—‘அந்தரா து + அநிர் தசம்’ என்று. இதன் பொருள்—
“எப்பொழுது 10-நாள் ஆசெளசகாலத்தின் நடுவில், அந்த
ஆசெளசத்திற்குச் சமானமாகிய, அல்லது அல்பமாகிய ஆசெளசத்
திற்கு நிமித்தங்களான ஜநமரணங்கள் ஸம்பவிக்கின்றனவோ,
அப்பொழுது முன் ப்ரவ்ருத்தித்துள்ள ஆசெளசம் எதுவரை
10-நாள் செல்லாததாயிருக்கின்றதோ அது வரையிலேயே ப்ராம்
ஹணன் ஆசெளசியாகிறது. நடுவில் உண்டாகிய மரண்திநிமித்த
மான 10-நாள் முதலிய ஆசெளசமுடையவனாய் ஆவதில்லை”
என்பதாம்.

சங்கலிதிர்களும் :— ஆசெளசமத்தியத்தில், வேறு ஜந
மாவது, மரணமாவது ஸம்பவித்தால் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே
சுத்தனாகிறது. ஒருநாள் மீதியிருந்தால், பிறகு 2-நாட்களாலும்,
விடியற்காலத்திலானால் 3-நாட்களாலும் சுத்தனாகிறது.

ஆசெள. 31

யாஜ்ஞவல்க்யை:—

‘சுதரா ஜநநிரணெ ஸெஷாஹொவிவிஸுஸ்யுதி’ ஐதி ||

விஷுரவி:—

‘ஜநநாஸளவரிகெய யஜ்வரம் ஜநநம் ஸுராதது வடுவடா
ஸளவயவமடு ஸுஸி: | ரணாஸளவரிகெய ஜாதிரணெ
வெயவடி’ ஐதி ||

மளதரோவ:—

‘தவெடின: வுநராபதெஹெ ஷெண ஸுஸ்யுராநு ராதி
ஸெஷெ ஆஹாம் ப்ரஹதெ திஸ்யுவி:’ ஐதி || வந்ரிகாயாரிடி
வ்யாவ்யாத— ஸவபுணடாஸளவஸ்யுஜாஹொராதுரிகெய
ஸவபுணடாஸளவானாஸ்யு யடி ஸனிவாதஸுடி அதியா
ஸளவஸ்யு ப்ரயரோஸளவகாஸெஷெண ந ஸுஸி: | கிசு
தவெஷாடிபுடம் ஆஹாம் ராதிஹாம் ஸுஸி: | யடி
து வுநராஷ்டிரெ யாரெ ஸவபுணடாஸளவானாஸனிவாத
ஸுடி சுஷ்டிரயாரிடிபுடம் திஸ்யுவி ராதிவி:’ ஐதி ||

யாஜ்ஞவல்க்யை:— ஆசெளசமத்யத்தில் ஜநந மரணங்கள்
நேர்ந்தால் மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தனாகிறான்.

விஷ்ணுவம்:— ஜநநாசெளசத்தின் நடுவில் மற்றொரு ஜநநம்
ஏற்பட்டால், அதில் முந்திய ஆசெளசம் போகும்பொழுது சுத்தி.
மரணாசெளசமத்யத்தில் ஜநநாதிமரணம் ஏற்பட்டாலும்
இவ்விதம்.

கௌதமரும்:— ‘தச்சேதந்த: + திஸ்ருபி:’ என்றார். ஆசெளச
மத்யத்தில் மறுபடி ஆசெளசம் வந்தால், மீதியுள்ள காலத்தால்
ஜநநாதிகள் சுத்தமாகின்றனர். 10-ஆவது நாளிலானால் மறுபடி
2-நாட்களாலும், விடியற்காலத்திலானால் 3-நாட்களாலும் சுத்தமா
கின்றனர். இந்த ஸூத்ரத்திற்கு வ்யாக்யாநம் மேல் வருமாறு
சந்திரிகையிலுள்ளது— “ஸம்பூர்ணாசெளசத்தின் கடைசிதினத்தின்
நடுவில் மற்றொரு ஸம்பூர்ணாசெளசம் சேர்ந்தால் அப்பொழுது
இரண்டாவது ஆசெளசத்திற்கு முந்திய ஆசெளசத்தின் மீதியுள்ள
காலத்தோடு சுத்தியில்லை. ஆனால், முந்திய ஆசெளசத்தின் மீதி
யுள்ள காலத்திற்கு மேல் 2-நாட்களால் சுத்தி. கடைசி தினத்

ஸுத்யுஞரெஹி—

‘நிஸாவஸெஷெ ஷிநா தஜ உஜ-ஓ யாரோவஸெஷெ
த்ரிநாக பூபாதி’ உதி ||

ஸாதாதவொஹாஹ—

‘ஸாத்திஸெஷெ அஹாஹா யாஸெஷெ துஹாஹ’
உதி | சுயம் உ விஸெஷஸுவண-பாஸளவஸஹிவாதவிஷயொ
புஷ்யஹம் ||

யஹாஹ வொயாயநம்—

‘சுய யதி ஸுஸா துஸஸுஸிவதெயுஸாஹம் ஸுஸா துஸா
ஸன்ஸரீநவஸிவஸாக’ உதி || சுஜ் சுஸாஸிவியள | யாவஸவஸி
ஸிவஸஸரீஸாவஸு-புவ-பாஸளவகாஹெந உதஸாஸளவஸரீ
விஸித்யு-ஓ | ஸன்ஸ வ-புவ-பாஸளவாஹிநெஹி ஸஹி
வதி-தஸுஸாஸுவ-புவ-பாஸளவஸு வ-புவ-பாஸளவ
ஸெஷெஸெஸவ ஸுஸிஸெ-பாஹ்யா ||

தின் 8-ஆவது யாமத்திற் சேர்ந்தால், அப்பொழுது 8-ஆவது
யாமத்திற்கு மேல் மூன்று நாட்களால் சுத்தி” என்று.

மற்றொரு ஸம்ருதியிலும்:— ஒரு நாள் மீதியிருந்தால் அதற்கு
மேல் இரண்டு நாட்களாலும், ஒரு யாமம் பாக்கியிருந்தால் மூன்று
நாட்களாலும் ஆசெளசம் விலகுகிறது.

சாதாதபரும்:— ஒரு நாள் மீதியானால் இரண்டு நாட்களாலும்,
ஒரு யாமம் மீதியானால் மூன்று நாட்களாலும் சுத்தி.

இந்த விசேஷம் ஸம்பூர்ணசௌசத்தைப் பற்றியது என்று
அறியவும். அவ்விதமே,

போதாயனர்:— “தசராத்ராசௌசங்கள் சேர்ந்தால், பூர்வா
சௌசத்தின் 9-ஆவது தினத்தில் வந்த உத்தராசௌசத்திற்குப்
பூர்வாசௌச தினத்தோடு ஸமாப்தி” என்கிறார். இவ்விதமிருப்ப
தால், முந்திய ஆசௌசத்தின் 10-ஆவது தினத்தில் வந்தாலும்
ஸம்பூர்ணமல்லாத ஆசௌசத்திற்கு முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதி
யுள்ள காலத்துடனேயே சுத்தி அறியத்தக்கது. அவ்விதமே,

தயா உ யி டீ வெ —

‘பொண்ணியை வடுவடாசாளத்திலே ஓடி யடி ஸ்வை
 ண்டு தீயாசாளத்திலே, தடி ராதி செஷெ ஊராதித்யம்
 விசெஷ உதி ||

മെഡിയോസി—

൧൦. ഖുറാൻ പ്രകാരം മനുഷ്യൻ പ്രാണി വെങ്കിടം വെങ്കിടം
 ൧൧. മനുഷ്യൻ പ്രാണി വെങ്കിടം വെങ്കിടം വെങ്കിടം വെങ്കിടം
 ൧൨. മനുഷ്യൻ പ്രാണി വെങ്കിടം വെങ്കിടം വെങ്കിടം വെങ്കിടം

பதி ஐநாஸளவடுகு ரெண்கோவத்தி, தடா ரெண்கிந
கோரவ) டுஸா ஹாஸளவகோஹ கஹிராஃ—

ஸூத்ரகே ப்ரதகம் வெது^{ஸு}நுதகே க்ய ஸூத்ரகத் |
ததூயிக்ருத ப்ரதகம் ஸாஸம் க்யூாஸ ஸூத்ரகத்' ஈதி ||

வதாவியுள்ளதிதெதுவி__

பேதஜாதகயொயெ-ஓமெ யா ஸாசிஸூ து கயுதெ ।
புதெந ஸாசிதெ ஜாதம் நபேதம் ஜாதகெந து' ஐதி ॥

தர்மப்ரதீபத்தில் :— “ப்ராம்ஹணனுக்கு முந்திய ஆசௌசத் தின் 10-ஆவது தினத்தில் ஸம்பூர்ணமான இரண்டாவது ஆசௌசத் தின் ஆரம்பமானால், அப்பொழுது ‘ராத்ரிசேஷே த்வாப்யாம்’ என்ற விசேஷம்” என்றுள்ளது.

தேவலரும் :— 10-ஆவது தினத்திற்கு முன் வந்த இரண்டாவது ஆசௌசம் முந்திய ஆசௌசத்தோடு நிவ்ருத்திக்கின்றது. 10-ஆவது நாளில் வந்தால், பிறகு இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நிவ்ருத்திக்கின்றது. 10-ஆவது தினத்தின் ராத்ரியின் கடைசியாமத்தில் வந்தால் மறுபடி மூன்று நாட்களால் நிவ்ருத்திக்கின்றது. இந்த விதி தசராத்ராசௌசங்களைப்பற்றியது.

ஐநாசௌசத்தின் நடுவில் மாணசௌசம் வந்தால், அப்பொழுது மாணதினம் முதற்கொண்டு 10-நாட்களாசௌசம் என்கிறார்,

அங்கீரஸ்:— “ஜநாசௌசத்தில் ம்ருதாசௌசம் வந்தாலும், மாணசௌசத்தில் ஜநாசௌசம் வந்தாலும், மாணசௌசத்தைப் பற்றியே சுத்தியைச் செய்யவேண்டும். ஜநாசௌசத்தைப் பற்றிச் சுத்தி செய்துகொள்ளக்கூடாது” என்று.

சதுர்விம்சதிமதத்திலும் :— ம ர ண ண செ ள ச ஜநநா செ ள சங்

ஷபிம்ஸநுதெ—

ஸாவாஸளவெ ஸபித்னெ ஸபிதகம் து யஜா ஹவெக் |
ஸாவெந ஸுஷ்யதெ ஸபிதிநு ஸபிதிஸாவஸாயிநீ' உதி ||

பெவயம்—

‘ரீரணொதுதியொமெ து மரீயொ ரீரணம் ஹவெக் | கவா
நாம் ஸனீவாதெ ஹி ஸுஷ்யஜெயா மரீயஸா’ உதி || மரீ
யஸாஜாவெந ஸலீகாவஸ்யாவி ஸபித்யாஸளவஸ்ய ஸுரபுவ
தொ ஹிபஸஸுஸிநித்யயு: ||

காவதொ மூருணா சூசளவெந ஹவாஸளவஸுஷிரோ
ஹாரீதம்—

ஸாவாதெ ஸாவ சூயாதெ வவவாஸளவெந ஸுஷ்யதி |
மூருணா வயு ஸுஷ்யது வயுநா நெவ தஜுரு’
உதி ||

கருக்குச் சேர்க்கை நேர்ந்தால் எவ்விதம் கத்தியோ அது சொல்லப்
படுகிறது. மாணசௌசத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகும்.
ஜநநாசௌசத்தோடு மாணசௌசம் நிவ்ருத்தமாகாது.

ஷப்த்ரிம்சந்மதத்தில்:— சாவாசௌசத்தின் நடுவில் ஜநநா
சௌசம் நேர்ந்தால், சாவத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும்.
ஸபித்யாசௌசத்துடன் ம்ருத்யாசௌசம் நிவ்ருத்திக்காது.

நேவலர்:— மாணசௌச ஜநநாசௌச ஸந்ரிபாதத்தில் மா
ணசௌசம் பவிஷ்டமாகும். ஆசௌசங்களின் ஸந்ரிபாதத்தில்,
பவிஷ்டத்தினால் லகுவுக்கு நிவ்ருத்தி அறியத்தக்கது. சாவா
சௌசம் பவிஷ்டமானதால், ஸமகூலமானாலும் ஸபித்யாசௌ
சம் ஸ்வரூபத்தால் லகுவானதால் அதற்கு மாணசௌசத்தால்
நிவ்ருத்தி என்பது பொருள்.

காலத்தால் பெரிதான ஆசௌசத்தால் லகுவான ஆசௌசத்
திற்குச் சுத்தியைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதர்:— சாவாசௌச மத்யத்தில் வேறு சாவாசௌசம்
வந்தால் முன் ஆசௌசத்தோடு சுத்தி. ஆனால் பெரிதான
ஆசௌசத்தோடு லகுவான ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்குமேயல்லாது,
லகுவான ஆசௌசத்தோடு குருவான ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்
காது. நிச்சயம்.

கவகாஸாஸளஉஜெஷு தீவடகாஸாஸளஉபுரவள தீவடகாஸாஸளஉநெந ஸுகிரோஹ உஸநாஹி—

ஸுபாஸளஉஸு ரிஜெஷு து தீவடாஸளஉம் உவெஷுஷி | ந வுடுவெடண விஸுகிஸுராக ஸுகாமெநெநவ ஸுகித்' உதி ||

ஸஜீ—

ஸுரோநாஸளஉஸவாநெ ப்ருயரெந ஸுரோவயெசு | சுஸரோநம் திதீயெந யரெடராஜவயொ ய்யா' உதி ||

திதீயரோஸளஉம் ப்ருயரோஸளஉகாஸாஸளஉபுரவள தீவடகாஸாஸளஉநெநாஸரிகாஸம் திதீயெந திதீயாஸளஉகாஸாஸளஉநெநவ ஸுரோவயெஷித்யட— ||

யரோஹி—

சுஸவ்யுகிரோஸளஉம் வஸுரிநெந ஸுரோவயெசு | ய்யா திரோடுஷு ப்ருகாஸெ ட்ரோஹம் ப்ருவிஸெஷுஷி || சூஸளஉம் வுநராஸளஉததரோவா விஸுகித்' உதி ||

அல்பகாலபான ஆசெளசத்தின் நடுவில் தீர்க்க காலமான ஆசெளசம் வந்தால், தீர்க்ககாலாசெளசத்தால் சுத்தியைச் சொல்லுகிறார்,

உசநஸஸம் :— அல்பாசெளசமத்யத்தில் தீர்க்காசெளசம் வந்தால் முந்தியதால் சுத்தியில்லை, தீர்க்காசெளசத்தாலேயே சுத்தி.

சங்கர் :— “ஸமமான ஆசெளசங்கள் சேர்ந்தால் முதல் ஆசெளசத்தோடு முடிவு செய்யவும். ஸமயில்லாத ஆசெளசத்தை இரண்டாவது ஆசெளசத்தோடு முடிவு செய்யவும், தர்மராஜவசனத்தை அநுஸரித்து”. இரண்டாவது ஆசெளசம் முதலாவதான ஆசெளசத்தின் காலத்தை அபேக்ஷித்துத் தீர்க்ககாலமாயிருப்பதால் அஸமகாலமாகில், இரண்டாவது ஆசெளசத்தின் காலத்துடனேயே ஸமாப்தி செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்.

யமனும் :— வருத்தியுள்ள ஆசெளசத்தைப் பிந்திய ஆசெளசத்தால் ஸமாப்தி செய்யவும். எவ்விதமெனில், மூன்று நாள் ஆசெளசம் ஆரம்பித்திருக்கையில், பத்து நாள் ஆசெளசம் புகுந்தால் பத்து நாள் ஆசெளசத்தை ஸமாப்தி செய்தே சுத்தன் ஆகிறான்.

சுரு விஸெஷா ஷெவயெநா சுதஃ—

'வரத்' வரதொழுகுநீரவயுள விய்யதெ | ஸ்ராவ
 துணுதோடிஹம் வடுவெடுண்ண விய்யதெ' உதி || சுஸு
 யு:— 'வரவடுதஸு வடுவடுஸஜாதீயஸு விஜாதீயஸு
 வா டிநாயிகெந வுள வரதஸு: | வராஸளவஸு யாவா
 நூலஸு ஸவடுஸுாவமடுவயடுதஸு: | வடுவடுஸளவ
 வராஸளவாடுவெக்யா' வடுகாடுவி டடி வனுதோடிஹம் வனு
 டிநாசு வரதொடுவி சுதிவயடுநாடுவதம் ஸ்ராவ
 வெடுண வடுவடுஸளவகாடுவெடுண வராஸளவஸுவி
 ஸு:விடுவிய்யதெ' உதி ||

உநிகாயாபெஸ்யாபெ-காநிநிதம்— உதாராஸளயஸு
 தீய-காஅகெவ-வி யபி வ-பிவ-காஸளய ருதாராஸளயகாஅரடி
 ய-காயிககாஅம் ஸுராதா வ-பெவ-பெணெவா தாரஸுரவி ருபி
 ஹ-வதி சுதாராஹரணடி-கையலாஹவகாநாஸாஅ-பிஸுரக
 ப்ரஸவெ ஸடா। ருதெ ஜீவெவ-வி வா தலிஹெஹாநிபீ-காஸ

இங்கே விசேஷம் தேவல்லால் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ‘பரத: பரதோ + விசிஷ்யதே’ என்று இதன் பொருள் — “பிர்திய ஆசௌசம் முந்திய ஆசௌசத்திற்கு ஸஜாதீயமானாலும், விஜாதீயமானாலும் அதிக தினமுள்ளதாகியதால் வருத்தியானால், பிர்திய ஆசௌசத்தாலேயே சுத்தி. பிர்திய ஆசௌசத்திற்கு எவ்வளவு காலமோ அவ்வளவு காலம் செல்லும் வரையில் அசுத்தி. முந்திய ஆசௌசம் பிர்திய ஆசௌசத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்வல்பகாலமாயிருப்பினும் ஐந்து தினத்திற்கு மேலும் சில தினங்களுடன் கூடியிருந்தால், அப்பொழுது முந்திய ஆசௌசத்தின் காலசேஷத்தோடு பிர்திய ஆசௌசத்திற்கும் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது” என்பதாம்.

இதற்கு அர்த்தம் சந்திரிகையிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது—
“பிர்திய ஆசௌசம் தீர்க்ககாலமாயிருந்தாலும், பூர்வாசௌசம்
உத்தராசௌசகாலத்தைக் காட்டிலும் பாதிக்குமேல் அதிககாலமா
யிருக்குமாகில், அப்பொழுது பூர்வாசௌசத்துடனேயே உத்தர
ஆசௌசத்திற்கும் சுத்தி ஏற்படுகிறது. இங்கே உதாஹரணம்—
“9-ஆவது மாதத்திற்கு முன் ப்ரஸவமானால், சிசு ஜீவனுடனிருந்

ஸவ்யா' உதிவயநெந ஸவஸோஸபுஸவெ ஸவராசுழ்,
 சுஷஸோஸபுஸவெ சுஷராசுஸூக்து | தகு யஜா ஸவரா
 சூஜாஸளவஸெஜெ ஐஸராசூஸளவம் தஜாய-பாயிக்ஷாஸு
 வபுவ-பாஸளவ ஸெஷெணொதூராஸளவஸ்யு ஸுபிவ-பவதி |
 ணவ ஶநுசூவ்யுதூராஸளவகாயாய-பாயிக்ஷாமெ வபுவ-பா
 ஸளவெ ஐதீயாஸளவஸ்யு தஸுஷெணெவ ஸுபி' உதி ||
 சுயஸெவாய-பு: ஸ்யுதிரதூயவ்யயாஜாவலிஹிதம் | தகு வெஜ
 ஶுஜாஹ்யதஸு- யஜா மவ-பவாதநிபிதெஷு ஷயஹாஸளவெ (பஜி)
 ஐஸராஹாஸளவ ராவதெதூரா ஷயஹாஸளவஸெஷெணெவ
 ஐஸராஹாஸளவஸ்யுவிநிவ்யுதி' உதி ||

ணதஜெவாலிபுசுது ஐஸகெஸ்யுஸூக்து —

‘சுயா தணுதிநாயிகாஐஸஜிநம் மவெசு’ உதி ||

தாலும், மரித்துப் பிரிந்தாலும் ப்ரஸவ மாஸத்தின் கணக்குள்ள
 நாட்களால் சுத்தி” என்ற வசனத்தால், 7-ஆவது மாஸத்தில்
 ப்ரஸவமானால் 7-நாட்கள் ஆசெளசம். 8-ஆவது மாஸத்திலானால்
 8- நாட்கள் ஆசெளசம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அங்கே
 எப்பொழுது 7- நாட்கள் ஆசெளசம் முதலிய ஆசெளசங்களின்
 நடுவில் 10-நாட்கள் ஆசெளசம் சேருகிறதோ அப்பொழுது,
 பாதிக்கு மேற்பட்டிருப்பதால் முந்திய ஆசெளசத்தால் பிந்திய
 ஆசெளசத்திற்குச் சுத்தி ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் ம்ருதாசெளசத்
 திலும் உத்தராசெளசத்தின் பாதிக்கு அதிக காலமாய்ப்
 பூர்வாசெளசம் இருந்தால், இரண்டாவது ஆசெளசத்திற்குப்
 பூர்வாசெளசசேஷத்தாலேயே சுத்தி” என்று. அங்கே இவ்விதமும்
 உதாஹரணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது— ‘எப்பொழுது கர்ப்பபாத
 நிமித்தமான 6- நாளாசெளசத்தில் 10- நாட்கள் ஆசெளசம் வரு
 கிறதோ, அப்பொழுது 6-நாள் ஆசெளசத்தின் சேஷத்துடனேயே
 10- நாளாசெளசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி’ என்று.

இந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டே சொல்லப்பட்டுள்ளது
 தசகத்தில் :— ‘ஐந்து நாட்களுக்கு அதிகமாகிய அல்பாசெளசத்
 தால் 10-நாட்கள் ஆசெளசம் நிவ்ருத்திக்கும்’ என்று.

யது கெகஸிடிசுதடி, கௌ நிஷிபஸு சுரஸளவஸு
புதிவாடிநாடிஸுதஃ' உதி, தடிவிவாரிதரணீயடி | சுரஸளவஸு
புதிரிசுதடி வனாடிநாடிகாஸளவஸு வநி காடி
வஸுதகாடி ||

ஹாரீதஃ—

'ஸுபகாடு ருதாஸளவ ஶீவடி வௌாதகம் ஹவக |
ஸுபகாடுந ஸுபிஸுரா ஶீவடிண வீஸுபுதி' உதி ||

வாஸாவி—

'சுரஸுருதரெடி து ஶாஹம்' ஜாதகம் ஹவக | ருதா
ஸளவந ஸுபிஸுரா ஶிதாஹ ஹவாநு யரீ' உதி ||

ரீதுவாராண—

'ஜாதாஸளவஸு ரெடி து தடுதா நுநா ருதிஃ
வடுக | ந தரு ஜநநாஸளவம் ருதகெடுடுவ ஸுபுதி'
உதி ||

ஷயரீதள வீஸெஷ உசுஃ—

'ஸாவாடிவா ஸரீ வாவி ஸுதிஸாவெந ஸுபுதி |

ஆனால் சிலர்— 'கலியில் நிஷித்தமான க்ரமாஸௌசத்தைச்
சொல்லுவதால் இது துஷ்டம்' என்கின்றனர் எனில், அது ஆலோ
சிக்காவிடில் ரமணீயம். க்ரமாஸௌசத்தைத் தவிர்த்த பஞ்சதினா
திகாஸௌசம் சந்த்ரிகை முதலியதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ஹாரீதர்:— அல்பகாலமான ம்ருதாஸௌசத்தின் நடுவில் தீர்க்க
காலமான ஜநநாஸௌசம் வந்தால் ஸ்வல்பகாலாஸௌசத்தாலேயே
சுத்தி, தீர்க்காஸௌசத்தாலல்ல.

வ்யாஸ்ரம்:— மூன்று நாட்களுள்ள மரணாஸௌசத்தின்
மத்யத்தில் பத்து நாட்களுள்ள ஜநநாஸௌசம் வந்தால், மரண
ாஸௌசத்தாலேயே சுத்தி என்றார் பகவானுகிய யமன்.

மத்ஸ்யபுராணத்தில்:— ஜநநாஸௌசத்தின் நடுவில் அதை
விடக் குறைந்துள்ள மரணாஸௌசம் வந்தால் அங்கே ஜநநாஸௌச
மில்லை, மரணாஸௌசத்தாலேயே சுத்தி. விசேஷம் சொல்லப்பட்டு
உள்ளது,

ஷடீதியில்:— "சாவாஸௌசத்தை விட அல்பமாகவாவது
ஆஸௌ. 32

ஸ்வாவஸஹுஸூதிஸூ நயூநஸாவலிஸாயிநீ || வஹு
ஸஹுஸூதிநம் யதூ தக் ஸ்வாவஸஹுயுதெ' ஐதி || யயா
ஸுஸௌஸாரிசூ வுஸஸா ||

ஸஹுஸூ—

ஸூதிதகெ ததூநஸூஸூவாவெ ததூயஸூதிதகூ |
வூதிவெட்டுணெவாதூரம் மஹந் ஸாவம் ஸூதிதகாசு கூசி ||
வூதிவட்டுஸூஸூதிநெ ததூசு ஆஹம் வூதிவடாவதம் வரூ |
சூஹம் வூதிவடாஸூயாஸூ வ தகூஸூவாதெதூயா யதி ||
தீயஸூஸூ வூஜெஸூஸூதீயஸூதிதூவஸூதூ | ஸூவாதெதூ
ஸூதிநெதூவாஸூதிவெதூஸூ ஹி தீயஸூதம்' ஐதி ||

சூதி கெவிதூஹம்— வூதிவெட்டுணெவாதூரம் மஹசு'
ஐதி வஹநெந வூதிவட்டுதிநிதிதூஸாவதிஸூ உதூஸூதி

ஸமமாகவாவதுள்ள ஜநாசௌசம் சாவாசௌசத்தால் நிவ்ருத்
திக்கும். ஸ்வபாவ பஹுவான ஜநாசௌசமோவெனில், ஸ்வல்ப
மான சாவாசௌசத்தை நிவர்த்திக்கும். அதிக ஸங்க்யையுள்ள
நாட்களை யுடையது 'ஸ்வபாவ பஹு' எனப்படுகிறது" என்று.

இவ்விஷயத்தில் அவரவர் தேசாசாரப்படி வ்யவஸ்தையை
அறியவும்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:- ஜநாசௌசத்தில் மற்றொரு ஜநாசௌசம்
வந்தாலும், சாவாசௌசத்தில் மற்றொரு சாவாசௌசம் வந்தா
லும், ஜநாசௌசம் வந்தாலும் முந்தியதோடு பிந்தியதும் செல்
லும். ஸூதிதகாசௌசத்தால் சாவாசௌசம் ஒருகாலும் நிவ்ருத்
திக்காது. ஸூவாசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் ஆசௌசம் வந்
தால் முந்திய ஆசௌசத்திற்குப் பிறகு இரண்டு நாட்களாசௌ
சம். கடைசி தினத்தில் எட்டாவது யாமத்திலானாலும், விடியற்
காலத்திலானாலும் மூன்று நாட்களாசௌசம். ஆசௌசங்களின்
சேர்க்கையில் தீர்க்காசௌசத்தால் அல்பாசௌசம் நிவ்ருத்திக்
கும். அல்பாசௌசத்தால் தீர்க்காசௌசம் நிவ்ருத்திக்காது.
தீர்க்காசௌசத்தின் கடைசி தினத்தின் ப்ரபாதத்தில் வந்தாலும்
அல்பாசௌசம் தீர்க்காசௌசத்தால் நிவ்ருத்திக்கும்.

இங்கே சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்- "பூர்வேணேவாத்
தரம் கச்சேத்' என்ற வசனத்தினால், முந்திய மரணநிமித்தாசௌ

நிதிதூசுளவஸு ஸனிவாதெ ஷெசாநாஸீயஸு வா தஸு
 ஸுவணெ வடுவடாசுளவஸெஷெண ஸுசிஃ | ந ததூரபீதி
 நிதிதூசுளவஸெஷெ. வடுவடாசுளவஸுவணெ உதூராசுளவஸெ
 ஷெண ஸுசிஃ | கிணு சுவஸிஷ்டீதிசூாநாசுளவஸெநுஷெய
 ஷெவ | உதூராவஸெஷெண வடுவடாவஸு ஸுசிவாவாசு |
 உதூரபீதிநிதிதூசுளவஸெஷெ வடுவடாசுளவஸுநதிசூா
 னஸு ஸுவணெ வடுவடஸெஷெணா தூரஸுாவி ஸுசிஃ |
 வடுவடஸுாதிசூாநஸு து ஷீவடாடிபீதி வயநெந உதூரா
 ஸுளவஸெஷெண ஸுசிஃ | சூசுளவஸெஷெ சுவதிதஸுாஸுளவ
 நிழடீநாநநாஃ ஸுவணெ ந வுநராஸுளவ ஷெநுஷெயடி |
 ஸனிவாதாசுளவவயநெஷு வுநராஸுளவவாதெ ஸிஷ்டா
 ஹாஹுசிவியாநாசு | யயா ஸாநாநநாஸெஸுஸுஸுஸுடாவம
 ஷெவ 'தெநெவ ஸாநெந வடுவடஸுாவி ஸுசிஃ' உதி ||

சத்தின் நடுவில் இரண்டாவது ம்ருதி நிமித்தமான ஆசெளசம்
 சேர்ந்தாலும், தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த ம்ருதி நிமித்தமான
 ஆசெளசத்தைக் கேட்டாலும் பூர்வாசெளசசேஷத்தால் சுத்தி.
 உத்தரம்ருதி நிமித்தாசெளசத்தின் நடுவில் அதிக்ராந்தமான பூர்
 வாசெளசத்தைக் கேட்டால் உத்தராசெளச சேஷத்தால் சுத்தி
 என்பதில்லை. ஆனால் மீதியாக அதிக்ராந்தாசெளசத்தை அனுஷ்
 டிக்கவேண்டும், உத்தராசெளச சேஷத்தால் பூர்வாசெளசத்
 திற் குச் சுத்தி இல்லாததால். உத்தரம்ருதி நிமித்தமான
 ஆசெளசத்தின் நடுவில் அதிக்ராந்த மல்லாத பூர்வாசெளசத்தைக்
 கேட்டால், பூர்வாசெளச சேஷத்தால் உத்தராசெளசத்திற்கும்
 சுத்தி. பூர்வாசெளசம் அதிக்ராந்தமாகியதானால் 'தீர்க்காதல்பம்
 வ்ரஜேத்' என்ற வசனத்தால் உத்தராசெளச சேஷத்தால் சுத்தி.
 ஆசெளச மத்யத்தில் ஸம்பவித்ததை ஆசெளசம் சென்ற பிறகு
 கேட்டால் மறுபடி ஆசெளசம் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டியதில்லை.
 ஸந்ரிபாதாசெளசவசனங்களில் மறுபடி ஆசெளசம் வந்தால் மீதி
 யுள்ள தினத்தால் சுத்தி விதிக்கப்பட்டிருப்பதால். எப்படி ஸ்நா
 னம் செய்த பிறகு, தீண்டக்கூடாததை முன்பு தீண்டியதாகத்
 தெரிந்தாலும் அந்த ஸ்நானத்தாலேயே முன்பு உள்ள அசுத்திக்
 கும் நிவ்ருத்தியோ அவ்விதம் " என்று.

போதாவி துபிரணாஸளயபொருஷிநாக வபுவெவ
பியஸனிவாதெவி ந ப்ரியோஸளயபொஷெனெவ ஸுஃ ||

யஜாஹ ஸஜீ:—

போதயபெரு ப்ரீதாயா ஸுஃபள ப்ரியதெ விதா !
விதஸுஷெண ஸுஃபஸ்ய நாதம்: கும்பாது வக்ஷிணீ'
ஐதி || போதுஸாவாஸளயபெரு விதுஸாவஸனிவாதெ விது
ஸாவெநெவ ஸுஃப: | விதுஸளயபெரு போதுஸாவஸம்:
வாதெ து வபுவாஸளயநனாரம் போதுஸளயம் வக்ஷிணீ
போதுமுவதக ஐத்ய: ||

ஷயஸீதள—

வபுவெண வா வரெணாவி விதுஸாவெந ஹீத
நாக | சூஸளயம் ஸுஃபியாதி ந விதுஸாவநுதம்: ||
போதுஸளயஸு பெரு து விதா ய ப்ரியதெ யதி | விதஸு
ஸளயாஸு வுதுணாம் ஸுஸாதுக்ஷ || விதுஸளயஸு
பெரு து யதி போதா ப்ரீயதெ | ஸுஃபாஹாக வெதுகாடி
ய: || போதுகம் வக்ஷிணீ ஹவெக' ஐதி ||

மாதாபித்ரு மாணசௌசங்கள் கடைசிதினத்திற்கு முன்பே
பரஸ்பரம் சேர்ந்தாலும், முந்தியதால் பிந்தியதிற்குச் சத்தி
என்பதில்லை. ஏனெனில்,

சங்கீ:— “மாதா முதலில் இறந்து அந்த ஆசௌசத்தின்
நடுவில் பிதா இறந்தால் பித்ராசௌசத்தாலேயே சுத்தி. பிதா
வின் ஆசௌசமத்யத்தில் மாதாவின் ஆசௌசம் சேர்ந்தால் பூர்
வாசௌசத்திற்குப் பிறகு மாதாவின் ஆசௌசத்தைப் பக்ஷிணீ
காலம் வரை அதிகமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்” என்றார்.

ஷடீதீயில்:— முந்தியதானாலும், பிந்தியதானாலும், மாதர்
பிதாக்களின் ஆசௌசத்துடன் இதர ஆசௌசம் சுத்தமாகும்.
மாதாபிதாக்களின் ஆசௌசமோ அந்யாசௌசத்துடன் சுத்த
மாகாது. மாதாவின் ஆசௌசத்தின் மத்தியில் பிதாவும் மரித்
தால் பிதாவின் ம்ருதி முதல் புத்ரர்களுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌ
சம். பிதாவின் ஆசௌசமத்யத்தில் தாயார் இறந்தால், பிதா
வின் தசராத்ரத்திற்குப் பிறகு மாதாவுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம்
அனுஷ்டிக்கவேண்டும் அதிகமாக.

செவ்வொ விசெவ்வொஹ—

பேதம் வதிநெய்யு வதிநெய்யுநம் மதா | ந தகு
வகிணீ காயடா வெததுகாசெவ ஸுஜிதி || வுஞ்சா
நெயா வாழிநெய்யுலாவசெவாஸுவினெய்யோ | நவநாஜம்
ஸவிணீ உயுமவது ஸாராஸுயாசு || ஹத-ஃ விஞாஜிவி
காயடாசு ஹத-ஃ வதாஸு நெவ ஹி | ஸாவதா வா
நவதா வா ந ஹே உதி மொலிம்' உதி ||

தயா உ மொலிம்:—

ஹகவிதா ஸாராஸு உயுமவதீ நியநம் மதா |
ஹகாஜிஷம் ஷோயஸம் உ ஹத-ஃ ரொகாசெவாஸுஹி || அ
செவாஸு ஸுயாஸெ விணநெகம் உயோ: கவிவெசு | விதா
செவாஜி விணெஷு தம் விதாவி-ஃ நியாஜெயெசு' உதி ||

யதி:—

வதா நெய்கெந கத-ஃ ஸவிணீகாரணம் ஸுயா: |
ஸா பேதாவி ஹி தெநெக்யம் மதா: நூஹுதிவ்ருதெ'ரிதி ||

தேவலர் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— இறந்த பர்த்தாவை
அனுஸரித்துப் பத்தியும் அக்ரிப்ரவேசம் செய்தால், அப்பொழுது
பகிணியாசெளசத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. பித்ராசெள
சத்தாலேயே சுத்தி. அக்ரிப்ரதானம் செய்தவன் புத்ரனாகிலும்
அந்யனாகிலும் அவ்வளவே ஆசெளசம், அதிகமில்லை. அவர்களுக்கு
நவச்ராத்தம், ஸாபிண்ட்யம் இவைகளைச் சேர்த்தே முடிக்க
வேண்டும். பர்த்தாவுக்கு அவனது பித்ராதிகளுடன் ஸாபிண்ட்
யம். பத்திக்குப் பர்த்தாவோடு ஸாபிண்ட்யம். சவச்ரா முதலிய
வருடனில்லை. அவள் புத்ரனுள்ளவளாகிலும், புத்ரனில்லாதவளா
கிலும் பேதம் இல்லை என்றார் கோபிலர். அவ்விதமே,

கோபிலர்:— தம்பதிகள் ஒரே சிதியில் ஏறி ம்ருதியை யடைந்
தால், ஏகோத்திஷ்டம், ஷோடசம் இவைகளைப் பர்த்தாவின்
பதினொன்றாவது தினத்தில் செய்யவும். பன்னிரண்டாவது நாள்
வந்தவுடன் இருவருக்கும் ஒரு பிண்டத்தைப் போடவும். பிதா
வின் பிண்டத்தைப் பிதாமஹாதி பிண்டங்களில் சேர்க்கவும்.

யமன்:— ஸ்த்ரீயின் ஸபிண்டகாரணத்தைப் பர்த்தாவோடு
சேர்த்துச் செய்யவும். அவள் இறந்தபோதே பர்த்தாவுடன்

ஸம்முதெ—

‘வத்யு ரேபுதாஹாநுஜிநெ நநுமஜெஹா ஸ்ரீ வதி ஃ
வித்யாயிரொஹனெந | டிஸாஹதொ வத்யுரவஸ்யு ஸுஃ
புராஃபயம் ஸ்யாக் வ்யயமெககாஹெ’ ஐதி ||

சுந்யுதாவி—

‘வெஹெஹுஹவ்யா வரொஹுஹவ்யா வத்யுரநுமஜதி !
ஹத்யுஹ வஹெஹவ ஸுஃஸ்யாக் புராஃ வெஹ ஹநெ வஹெ’
ஐதி ||

வலிஷ்டா வ்ஸெஷ்டாஹ—

‘சுநுயாநெ து வதிநா வலிஷ்டாகுரணம் ஸஹ | சுஹ
ய்யாய துணம் ரியெ வத்யுஸுஸுரயொரவி’ ஐதி || சுஸ்யா
ய்யஃ— வயுவஃ வத்யுவிணெ வித்யாஹி ஸுஃயொஜிதெ
வ்யயலிவிணொ வத்யுவிணொ ஹதி | வித்யஃ ஸுஸுர
விணொ ஹதி | தத்யு வத்யுஸுஸுரவிணயொரேயெ துண
ரேய்யாய வத்யுவிணெந ஸ்ரீவிணம் யொஜியெ’ ஐதி ||

மந்தரம், ஆஹுதி, வ்ரதம் இவைகளால் ஐக்யத்தை அடைந்து
விட்டாளல்லவா.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பர்த்தா இறந்த தினத்தின் மறுதினத்தில்
எந்த ஸ்தர் சிதியிலேறி அநுகமனம் செய்கின்றாளோ, அவள்
விஷயத்தில் பர்த்தாவின் ஆசௌசத்துடன் பத்ரியின் ஆசௌசத்
திற்கும் சுத்தி. ஒரே காலத்தில் தனியாய் இரண்டு ச்ராத்தம்
செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்தில் :— முதல் நாளிலாவது, மறு நாளி
லாவது பர்த்தாவை அநுகமனம் செய்தால், பர்த்தாவின்
ஆசௌசத்துடனேயே சுத்தி. ச்ராத்தம் ஒரு தினத்திலேயே.
இங்கே விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர் :— ‘அநுகமனவிஷயத்தில் பதியுடன் ஸபிண்டகா
ணம். பர்த்தாவுக்கும் ச்வகரனுக்கும் நடுவில் த்ருணத்தைப்
போட்டு மறைத்து’. இதன் பொருள்— “முதலில் பர்த்துபிண்டம்
பித்ராதிபிண்டங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டபொழுது, முதல் பிண்டம்
பர்த்து பிண்டமாக ஆகிறது. இரண்டாவது பிண்டம் ச்வகாபிண்ட
மாக ஆகிறது. அங்கே பர்த்துபிண்ட ச்வகா பிண்டங்களின்

ஸுபுதுகரோ—

‘போதா விஞ்ஞாபிதௌ மெவ ஜநநெகௌரஸஸ்ய வ | ஸூரபலகாவமநெநெவ ஸூரபலகாநாநகராத’ ஐதி ॥ ஸவிணாவபிஜெ விஞ்ஞாபிதௌ தாவளரஸவஞ்ஜநநெ வ ந ஸவிணாவஸெஷெண ஸூரபலகாணம் | கிம் து போதாவித்யுரண மிதிதம் வஞ்ஜநநமிதிதம் வ ஸூரபலகாணம் தநுஷெயம் ஐத்யயம் ॥

சுஜீராம்—

‘ஹகஸூ ஸூரபலகாஸூவஹம் வரெஜி | வடுவெ-
ணெவ விஸூரபிதௌ ஸூரபலகாஸூவெ’ ஐதி ॥

நாரதம்—

‘சுஜெ-ஸூரபலகாஸூ வெஷ கதம் வநம் ஸூரபலகாஸூ வம் | தஸூரபலகாஸூ வடுவெ-ஸெஷாஷெகொஜிஷம் யயொ
கஸூ வம்

நடுவில் புல்லை வைத்து மறைத்து வைத்துப் பர்த்ருபிண்டத்துடன் பத்ரீ பிண்டத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்” என்பது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியிலும், ஓளரஸபுத்ர ஜநநத்திலும் தனது ஆசௌசகாலத்தாலேயே சுத்தி. அந்யாசௌச காலத்தால் சுத்தியில்லை. ஸபிண்டமாணாசௌசமத்யத்தில் மாதாபிதாக்களின் ம்ருதி ஏற்பட்டாலும், ஓளரஸ புத்ரன் ஜரித்தாலும் ஸபிண்டாசௌச சேஷத்தால் சுத்தியில்லை. ஆனால் மாதா பித்ரு மரணரிமித்தமான ஆசௌசத்தையும், புத்ராஜந ரிமித்தமான ஆசௌசத்தையும் பத்து நாள் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.

அங்கிரஸ் :— சவதாஹகன் பத்து நாட்களுள் வேறு சவத் தைத் தஹித்தால் பூர்வாசௌசத்தாலேயே சுத்தி. மாதாபிதாக்களைத் தஹித்தால் அவர்களின் ம்ருதிதிவஸம் முதல் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

நாரதர் :— சவதாஹகனுக்குப் பத்து நாட்களுள் மறுபடி சவதாஹம் ஏற்பட்டால் பூர்வாசௌசசேஷத்தால் சுத்தி. ஏகோத் திஷ்டம் சாஸ்த்ரவிதிப்படி. ஆசௌச மத்யத்தில் மாதா பிதாக்களைத் தஹித்தால், தாஹகனுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

விதரள வெஜ்ஹெதது டிசாஹாஹு-கிரமிஷெ' உதி ||
 வனகொஜ்ஷெ யயொஜிதரிதி = வனகாடிசெ7ஹி டியூஹ
 வனகொஜ்ஷெ வியீயதெ' உதி வவநாத்ததெகாடிசாஹ வனவெ
 கொஜ்ஷெ ஹவதீத்யுய-ஃ ||

ஹாஸ்தஸு—

‘ஜாஹகாய-ஆயம் ஸ்யாவெஹி கத-ஃ-ரெகெ. விசெஷ
 த்! வ-வெ-ஃ-நெனவ ஸகாபெத தொயவிணம் லிதீயகஸு’
 உதி || தொயவிணிதி ஸ்ராவிநாஹ-விதாஸளவொவகஷணஸு ||

உக்ஷம்—

‘ஜேதாஸளவமிரிதெ தெ டிஹாஃ டிரணம் தயா | ஜ்ஞாதீ
 நாஃ டிரணாடிவ டிஹநாடிஹகஸு து || சுந்யா டிஹ டிசா
 ஹாஸு-ஹி: வ-வ-ஃ-வசெஷத்’ உதி ||

ஸம்ஹெ—

‘விதரள வெஜ்ஹெதது டிசாஹாஹு-கிரமிஷெ’ உதி ||
 விதரள வெஜ்ஹெதது டிசாஹாஹு-கிரமிஷெ’ உதி ||

‘ஏகோத்திஷ்டம் யதோதிதம்’ = ‘பதினென்றாவது நாளில் மத்யா
 ஹ்னத்தில் ஏகோத்திஷ்டம் விதிக்கப்படுகிறது’ என்ற வசனத்தால்
 அவனவனது பதினென்றாவது தினத்தில் ஏகோத்திஷ்டம் ஆக
 வேண்டுமென்பது பொருள்.

ஹாஸ்தஸு:— ‘ஒரு கர்த்தாவுக்குத் தஹைகார்யம் இரண்டு ஏற்
 பட்டால், இரண்டாவது உதகபிண்டதானமும் முந்தியதுடனேயே
 முடிக்கப்படவேண்டும்’. இங்கே ‘தோயபிண்டம்’ என்பது தன்னு
 டன் பிரியாமற் சேர்ந்துள்ள ஆசெளசத்திற்கும் உபலக்ஷணமாகும்.

தக்ஷி:— ம்ருதாசெளசத்திற்கு நிமித்தங்கள் தஹநம், மரணம்
 என்ற இரண்டுமாம். ஜ்ஞாதிகளுக்கு மரணத்தாலேயே ஆசெளசம்
 ஸம்பவிக்கின்றது. தாஹகனுக்கோ தஹனத்தால் ஸம்பவிக்கின்
 றது. பத்து நாட்களுள் மற்றொருவனைத் தஹித்தால் முந்திய
 ஆசெளசத்தின் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே சுத்தி.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாதா பிதாக்களைத் தவிர்த்த மற்றைய
 பலரைத் தஹித்தால் முந்திய ஆசெளசத்தால் பிந்தியதற்குச் சுத்தி.
 அந்யதாஹநிமித்தாசெளச மத்யத்தில் மாதா பிதாக்களைத் தஹித்
 தால் அதுமுதல் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

சுவணாடிசெ—

ஜநநரணயொரநுதரவ்விநு வத-போநெ யடி சுஸிஜாயெத
ததஹு ராதாவிஞ்சாடி-ஸாஹஜேவாஸளவடி | ந ஸவிணா
நரவக் வ-டுவெ-பாசுத்காஹெநெவ ஸுசி: | நாவி முரு
ணா ஐதி || (முருணா = ஸாவாஸளவெநெத்யடி) ||

தயா வெபாயநம்—

‘ஜநநரணயொஸுனிவாதெ ஜநநெ ராதாவிஞ்சாடி-
ஸாஹஜாஸளவடி’ ஐதி ||

ஸம்முஹ—

‘ஸாஸளவகா^ஸதஸெவ ஸ^ஸதி^ஸகாஜநகொழிடி: | ஸு
ஜெ^ஸரணவயொமெ^ஸவி ந வ-டுவ-பாஸளவஸெஷத:’ ஐதி ||

ஷயஸீதாவவி—

‘வ-டுவ-பாஸளவெந யா ஸுசி^ஸதி^ஸநா^ஸம் ஜி^ஸதி^ஸநா^ஸம் வ
ஸா | ஸ^ஸதி^ஸகாஜி^ஸடி^ஸம் ஹி^ஸகா^ஸ வெ^ஸதஸு^ஸ வ ஸுதா^ஸநவி’ ஐதி ||
வனதடி^ஸக^ஸம் ஹ^ஸதி— ‘ஜா^ஸத்யெ^ஸ வத-போநெ யடி ஸு^ஸவ:

அகண்டாதிச்சத்தில்:- ஜநநமாணசௌசங்களுள் ஒன்றிருக்கும்
பொழுது, ஒன்று ஜநநமானல் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்
கள் ஆசௌசமே. மற்ற ஜ்ஞாதிக்குப்போல் முந்திய ஆசௌச
காலத்துடனேயே சுத்தியில்லை. பெரியதான சாவாசௌசத்தின
லும் சுத்தியில்லை. அவ்விதமே,

போதாயனர்:- ஜநநமாணசௌசங்களின் சேர்க்கையில்,
ஜநநவிஷயத்தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:- ஆசௌசமிருக்கும்பொழுது, ப்ரஸவித்த
வள், சிசுவின் தகப்பன், தஹநம் செய்தவன் இவர்கள், தங்கள்
ஆசௌச காலத்தினாலேயே சுத்தராவர். முந்திய ஆசௌசத்தின்
மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தராவதில்லை.

ஷடசீதியிலும்:- ‘ஜநநாசௌசமுள்ளவர்களுக்கும், மாண
சௌசமுள்ளவர்களுக்கும் பூர்வாசௌசத்தால் சுத்தியென்பது
எதுவோ அது, ப்ரஸவித்தவள், தாஹகன், இறந்தவனின் பிள்ளை
கள் இவர்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்க்கு”. இந்த வசனத்தால் இவ்
விதம் செல்லியதாகிறது—“ ஜ்ஞாத்யாசௌசம் இருக்கும்பொழுது

சூஹோஸனவகாணம் । சூஹாஸ வரபிஷிஸனுபநாஸ வகு
வகுக்கதபூபுஸகநெ டுஸகநாநனாஸ டாஹகதபுராஸனவ
புஹகபிஷி நாவி । ஸனுபநாஸவரம் கதபூபுஸகநெ து
புபுதாஹஹாஹெ டுஸாஹவபுஹாஸனவ । டுஸபிஷிநெ
உஹகபிஷிஸுதபுஸக ॥

செஷந்யாயவிஷயம் ॥

தீவிகாயாடும் —

ஐநகஸு ஐநந்யாஸ ஹாயபாயா ஹதபுரெவ வ । வு
சூஹ டுஹிதபுஸெவ ஐநநெ பரணெவ வ ॥ ஸகாஹெ
நெவ ஸுபிஷிஸுஹெஷந்யாபொந விபுதெ' உதி ॥ ஜூதபு
பியெ வுசூஐநநெ விபுதாடுஸாஹத ஹவ ஸுபிஷி ।
ஹாயபாபி பரணெ தகபுதியொபிநாபிஷி ஸகாஹத ஹவ
ஸுபிஷி । நவகுவபுஸெஷெணெதபுஸக ॥

களுக்குப் பிறகு முக்ய கர்த்தா வராததால் ஸஞ்சயனம்செய்து,
பிறகு முக்ய கர்த்தாவந்தால் பத்து நாட்களாசெளசம். ப்ரேதாந்ந
போஜனம் செய்தாலும் 10-நாட்களாசெளசம். 10-வது நாளில்
உதகதாநத்தையும் செய்யவேண்டும் என்று.

சேஷந்யாயமில்லாத விஷயம்

தீபிகையில் :— பிதா, மாதா, பார்யை, பர்த்தா இவர்களின்
மருதியிலும், புத்ரன், புத்ரீ இவர்களின் ஜநநத்திலும், ப்ரதியோ
கிக்கு, ஸ்வாசெளச காலத்தாலேயே சுத்தி. சேஷந்யாயமென்பது
இவ்விஷயங்களிலில்லை. பூர்வாசெளச சேஷத்தால் உத்தரா
செளசத்திற்கு நிவ்ருத்தி என்பது சேஷந்யாயம். ஆகையால்
முந்திய ஆசெளசத்தால் இந்த ஆசெளசங்கள் நிவ்ருத்திப்பதில்லை
என்பதாம். ஜ்ஞாத்யாசெளசத்தின் நடுவில் பெண் பிள்ளைகளின்
ஜநநமானால் மாதா பிதாக்களுக்கு 10-நாட்களாலேயே சுத்தி.
பார்யை முதலியவரின் மரணத்தில் அவர்களின் ப்ரதியோகிகளுக்
கும் ஸ்வகாலத்தாலேயே சுத்தி. பூர்வாசெளசசேஷத்தால் சுத்தி
யில்லை என்பது பொருள்.

சுமாளயெயெ வுசுஜநநெஜாதகரிடாடிக்வி காயடெவ ||

யடாஹ பூஜாவதி:--

‘சுமாளயெ து ஸுமீதநெ வுசுஜந யடா ஹவெக் |
கதடூலாதாகி ஸுமீ: வுசுஜநஸாளயெந ஸுஜதி
ஐதி || விசுவரெஜெ வுசுஜநநெ விசுவரெணாஸாளயெ
ஷெண வுசுஜநநிதிதாஸாளயெவி ஸுஜதீத்யட: ||

தயா உ ரதாவஜாட:--

‘விசுவரெஜதாநாஸெ து ஸுமாயடா யெக் பூஸு
யதெ | விசுவரெஷெண ஸுமீஸுதத்யாஸுமீஸுக்ராமத்
ஐதி || ராதாவிசுவரெணாஸாளயெஜெ ஹாயடாயா: பூஸு
ஸதி ஜநகஸு விசுவரெணாவெஷெண ஸுமீ: | வத்யாஸு
ஸுக்ராமெநெவெத்யட: ||

ஆசௌசத்திலும் ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்யலாம்

ஆசௌச மத்யத்தில் புத்ரன் பிறந்தால் ஜாதகர்மம் முதலிய
தைச் செய்யவே வேண்டும்.

ப்ரஜாபதி:— “ ஆசௌசமுண்டாகியிருக்கும்பொது, புத்ர
ஜநம் ஏற்பட்டால், கர்த்தாவுக்கு ஜாதகர்மத்தைச் செய்யும்
காலத்தில் சுத்தி. பூர்வாசௌசத்தால் சுத்தனாகிறான். மாதா
பித்ரு மரணாசௌச மத்யத்தில் புத்ரன் பிறந்தால் மாதா பித்ரு
மரணாசௌசத்தோடு புத்ர ஜன்ம நிமித்தமான ஆசௌசமும்
நிவ்ருத்திக்கின்றது என்பது பொருள். அவ்விதமே,

ரத்னாவளியில்:— மாதாபிதாக்களின் மரணாசௌச மத்யத்
தில் தனது பார்யை ப்ரஸவித்தால், மாதாபிதாக்களின் ஆசௌச
சேஷ காலத்தால் ப்ரஸவாசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும், ப்ரஸவித்தவ
ளுக்குச் சுத்தி ப்ரஸவாசௌசகாலத்தால், மாதாபித்ருமரண
சௌசமத்யத்தில் பார்யை ப்ரஸவித்தால் குழந்தையின் ஜநகனுக்கு
மாதாபித்ருமரணாசௌச சேஷத்தால் சுத்தி. பத்ரிக்கு ஸ்வகாலத்
தாலேயே சுத்தி என்று பொருள்.

சுலுஹிஹித டெஸுஹவஸுவிணரீரணாஸுளவழி ||

சுலுஹிஹித டெஸுஹவஸுவிணரீரணாஸுளவரோஹ டீநு:—

விமதம் து விடெஸுஸும் ஸுணுயாடெர ஹுமிடி-ஸுடி |
யவெஷம் டிஸுராதுஸு தாவடெவாஸுவிஹ-டுவசு' ஹதி ||
விமதம் = டீதடி, விடெஸுஸும் = சுலுஹிஹித டெஸுஸுடி, சுமி
டி-ஸும் = சுமிம-டுதடிஸாஹம் டிஸுராதுஸுரான்: ஸுஜாதுஸு
காஸுளவரீடெடி ஹதி யாவசு ||

ஹதஜீநாஸுளவஸுரவி டுடிஸு-டுநாடி-டி | தயா வ
ஸுஹஸுதி:—

சுஹுடெஸு டீதம் ஜூதிம் ஸுஹ வுதுஸு ஜீநு வர |
சுமிம-டுதடிஸாஹம் து ஸெஷாஹாஹி வி-டுஸு-ஜி-தி' ஹதி ||
சுஹுடெஸு = சுலுஹிஹித டெஸு, வுதுஸு ஜீநு = ஜூதெம்
ஸுஸு வாடிவதுஸு ஜீநு ||

ஸுஹாடி—

டெஸாஹாடிமதம் ஸுஹ சுஹாணம் ரீரணம் தயா |

தூரதேசத்தில் உள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தில் ஆசௌசம்.

தூரதேசத்திலுள்ள ஜ்ஞாதியின் மரணத்தில் ஆசௌசத்தைச்
சொல்லுகிறார்.

மனு:— “விதேசத்திலுள்ள ஜ்ஞாதியை இறந்தாகப் பத்து
நாட்களுள் எவன் கேட்கிறானோ அவன் அந்த ஆசௌசம் பாக்கி
யுள்ள நாட்கள் வரையில் தான் ஆசௌசியாவான்”. பத்து நாட்
களுள் என்பதற்கு அந்தந்த ஜாதிக் குச் சொல்லப்பட்ட ஆசௌசத்
தின் மத்தியில் என்று பொருள்.

இது ஜநாசௌசத்தையும் காண்பிப்பதற்கு. அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:— அன்ய தேசத்தில் ஸம்பவித்த ஜ்ஞாதியின்
ம்ருதியையோ, ஜநந்தையோ புத்ராஜநந்தையோ பத்து நாட்
களுள் கேள்விப்பட்டால், மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தி.

சங்கரும்:— “தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த ஜநந்தையா
வது, மரணத்தையாவது கேள்விப்பட்டால் 10-நாட்களின் மீதி

யவெஹம் டுஸராதுஸு தாவஹவாஸுமிவஹெசு' ஐதி ||
 ஹெஸாநாமதம் = சுலாஹிஹிதஹெஸாஹவஸு, சுயாணம் = சுபதது
 ஜநெதி யாவசு ! டுஸராதுஸு தசு காமாநாரஸுராவஸு வயக்ஷ
 ணாயஹ || யவஸு வணஹஸு யம் காமொ விஹிதொ முண
 வதயா | ப்ருகா தஹநெவாவஸு தஹஹெஹெணவ ஸுஹிதி'
 ஐதி ஸுரணாசு ||

யாஜுரவெஹாவி —

ஹெஹிதெ காமஹெஹஸுராகு' ஐதி ||

ஸம்முஹெ—

ஸரிஷாஹெஹ ஸவெஹாவி ஜாதெதநாராகுமெ |
 ப்ராசு ஸனாபாதுதஸுஸு தஹஹிஹம் டுஸராதுசு' ஐதி |
 ஸாவெ வ ஸுதிகெ யானார = ஹெஹ சுபததெ ஸுதி வுசு
 வுதிஸுநாநாம் ஸவெஹாவி ஸவிணாநாம் ஸரிஷாஹெஹ
 வாயம் ஹதி | வுசுஸு து ஹெஹதாஸுரவி சுலாஹி
 யநாசு ப்ராசு விசுஹாஹிதிப்ருதள ஸரிஷாஹெஹாஸு
 வஸு | தஹஹிஹம் ஸவணஹிநாஹி டுஸாஹெஹெஹதயஹம் ||

யுள்ள நாட்கள் வரையில்தான் அசுத்தனாவான்” மூலத்திலுள்ள
 ‘தசுமாதாஸ்ய’ என்பது வேறு சில காலங்களையும் குறிக்கும்.
 ‘எந்த வர்ணத்தானுக்கு எந்தக் காலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ,
 அதற்குள் சுவணம் செய்தவன் பாக்கியுள்ள காலத்தாலேயே
 சுத்தனாகிறான்’ என்று ஸ்மருதியிருப்பதால்.

யாஜுரவல்க்யரும்:— தூதேசத்திலிருப்பவனின் விஷயத்
 யில், ஆசெளசத்தில் காலசேஷம் சுத்திஹேதுவாகின்றது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— “சாவம் அல்லது ஸுதிகம் பத்து நாட்
 களுள் கேட்கப்பட்டால் எல்லோருக்கும் மீதியுள்ள தினங்கள்
 வரை மட்டில் ஆசெளசம், ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் கேள்விப்பட்ட
 புத்ரனுக்குமிவ்விதமே. பிறகு கேட்டால் பத்து நாட்களா
 செளசம்”. சாவமும், ஸுதிகமும் நடுவில் அறியப்பட்டால் புத்ரன்
 தவிர்த்த மற்ற ஜ்ஞாதிகள் எல்லோருக்கும் மீதியுள்ள தினங்கள்
 வரைதான் ஆசெளசம். புத்ரன் முக்கியகர்த்தாவாயினும் அஸ்தி
 ஸஞ்சயநத்திற்குமுன் மாதாபித்ரு மரணத்தைக் கேட்டால் மீதி
 யுள்ள நாட்களில்தான் ஆசெளசம், ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானால்

தயா வ ஸுத்யுநரெ—

விஞ்ஞாபுதள வெஜ்ஞரஸுப் பூக்ஷா தஜீவஸாக் வரடி
வகுசுசுஞ்ஞெஜ்ஞசாஹந ஸனுபாக் பூக்ஷு செஷத்' உதி||

வதமுயு-ஹநி விபூணா ஜீவியனுபநம் ஸுத்யு'
உத்யுவிஸனுயநஸு வதமுயு-ஹநெ - கூத-ஹ்நுவிநாநாக்
'ஸனுபாக் பூக்ஷு செஷத்' உதி ஸனுபநெ வதமுயு-ஹந
ஸநெவ்யுவாவக்ஷிதகாக் வதமுயு-ஹநாக் வகுவ-ஹ வித்யு
ஜீரணபூதள ஸிஷ்டாஹம் வதமுயு-ஹநவஸாஜி தயுதள ஹ
ஹிதி கெவிச ||

சுதிசுரூபாஸளவடி ||

உதஸு ஹராசுரஜிஸாவாஸளவஸுராவமஜாஜி-ஹ்நு-
ஸநிஹிதஜெஸெ ஜீதஸவிணஸு ஜீரணவாத-ஹ்நுவணெ
கூஹ ஜநம்—

கேட்கப்பட்ட தினம் முதல் பத்துநாட்களாசெளசமென்பது
பொருள். அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— தூரதேசத்திலுள்ள புத்ரன் மாதா
பித்ரும்ருகியை மாணதினத்திற்குப் பிறகு கேட்டால், கேட்ட
தினம் முதல் 10-நாட்களால் சுத்தனாவான். ஸஞ்சயனத்திற்கு முன்
கேட்டால் மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தனாவான்.

'4-ஆவது தினத்தில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அஸ்திஸஞ்சயநம்
விதிக்கப்பட்டுள்ளது' என்று, அஸ்திஸஞ்சயநத்தை நான்காவது
நாளில் செய்யவேண்டும் என்று விதியிருப்பதால், 'ஸஞ்சயநாத்
ப்ராக் து சேஷத்:' என்பதால் நான்காவது தினமே சொல்லப்
படுவதால், நான்காவது தினத்திற்கு முன் மாதா பித்ரு மாண
சர்வணத்தில் மீதியுள்ள தினங்கள் வரை ஆசெளசம். நான்காவது
தினம் முதல் கேள்விப்பட்டால் கேட்ட தினம் முதல் பத்து
நாட்கள் ஆசெளசம் என்று சிலர்.

அதிக்ரந்தாசெளசம்.

சொல்லப்பட்ட தசராத்ரம் முதலிய சாவாசெளசம் சென்ற
பிறகு தூரதேசத்தில் இறந்த ஸபிண்டனின் மாணவார்த்தையைக்
கேள்விப்படும் விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்,

சுதிசூரென டிஸாஹ து திராசூரேஸுவிவஹேசு |
ஸவதரெ வுதீதெ து ஸூரெஷ்வாஹொ விஸுஜிதி' ஊதி ||
ஸஜெவி—

சுதீதெ டிஸாராசூரெ து திராசூரேஸுவிவஹேசு |
தயா ஸவதரெசுதீதெ ஸாத வனவ விஸுஜிதி' ஊதி ||
ஜெவயம்—

சூஸளயாஹஸுதீதெஷு வஸுஸெவ உபதெ ரீதம் |
தசூ திராசூரேஸளயம் ஹவெதவதரானெ" ஊதி || ஸவத
ரானெ = ஸுயசேஸவதரஜெஜி ||

உநி காயாடி—

சுதீதெ ஸுதிகெ ஸு ஸு திராசூரே ஸூடிஸளய
கடி | ஸவதரெ வுதீதெ து ஸூடிஸளயம் வியீயதெ' ஊதி ||
சுதூ ஸுதிகஸஸுஸாராவாஸளயவரம் ||

யாஜுவஜெவி—

புராஷிதெ காயஸெஷ்வூடிஸெஷெ சூஹஜெவ து |

யனு :— தசராத்ரம் அதிக்ரந்தமானல் மூன்று நாட்கள்
அசுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷம் அதீதமானல் ஸ்நாநத்தாலேயே
சுத்தனாவான்.

சங்கமம் :— தசராத்ரமதிக்ரந்தமானல் மூன்று நாட்கள்
அசுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷமதிக்ரந்தமானல் ஸ்நாநத்தாலேயே
சுத்தனாவான்.

தேவலர் :— ஆசௌச தினங்கள் அதீதங்களானபிறகு ஜ்ஞாதி
மரணம் கேட்கப்பட்டால் முதல் வர்ஷத்திற்குள் மூன்று நாட்
களாசௌசம்.

சந்திரிகையில் :— அவரவரது ஆசௌசம் அதீதமாகியபிறகு,
கேட்கப்பட்டால் மூன்று நாட்களாசௌசம். ஒரு வர்ஷம் அதீத
மாகியதானல் ஸ்நாநமாத்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. இங்கே ஸுதிக
மென்ற சப்தம் சாவாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யரும் :—“தேசாந்தரத்தில் மரித்த ஜ்ஞாதியின்
மரணச் சரணத்தில் மீதியுள்ள நாட்கள்வரை ஆசௌசம். தசா

ஸவெ-ஷாஹ் வதரெ வ-பிணெ-ஃ ஸ்ரெதெ டிகெபாடகம் ஸ-ஹி-
 ஐதி || சுஸெஷெ-ஃ சுதிசுராதெ டிஸாஹாடாவித்ய-ஃ || சுது
 விஜ்ஜாநெஸுர-ஃ சுயம் வ துஜெஹாடாஸாஹாட-பி-ஃ ரிஸத்யா
 டிவ-பாக் டிஷ்ட-பி-ஃ வ-பெ-பாக் து ஸடிஸுஸாஹ-நவரிஸா
 டி-பி-ஃ டிவ-பாக் வதராசு டிஷ்ட-பி-ஃ | யது-நா-பி-ஃ டி-
 ஹா-பாக் வனசுரா-பி-ஃ வலிஷ்ட-பி-ஃ, தடி-பி-ஃ
 ஷணாஸெஷெ-பாக் யாவனவரி-ஃ | யது, புருசா-பி-ஃ டி-
 ரி-ஃ வகிணீ-பி-ஃ மளதரிவநம், தநாஸத்யா-பி-ஃ டி-
 ஷ்ட-பாக் ||

தயா வ வுபவலிஷ்ட-ஃ—

‘ரிஸத்யெ திரா-ஃ ஸுராதணாஸெ வகிணீ தயா |
 சுஹஸு நவரிஷ்ட-பி-ஃ ஸாநெந ஸ-பி-ஃ’ ஐதி ||

தயா ஸுத்ய-ஃ ஸாரெ—

‘சுதீதாஸனம் து ஸாஸனகாரா-பி-ஃ ஸுரஷணா

ஹாதிசுரமத்தில் மூன்று நாட்களே ஆசெளசம் எல்லோருக்கும்,
 ஒரு வர்ஷம் அதிகராந்தமானால் உதகதாந்ததால் சுத்தனாகிறான்”
 என்றார். இங்கே விக்ஞானேசுவரர் சொல்வதாவது—“இந்த மூன்று
 நாளைசெளசமென்கிற விதி, பத்து நாட்களுக்குமேல் மூன்று
 மாதத்திற்கு முன் என்றறியப்படவேண்டும். முன் சொல்லிய
 ஸத்யச்செளசம், ஒன்பதாவது மாதத்திற்குமேல் வர்ஷத்திற்கு
 முன் என்றறியப்படவேண்டும். ஆனால், ‘பத்து நாட்களுக்குமேல்
 கேட்டால் ஒருநாளாசெளசம்’ என்ற வலிஷ்டவசநமுள்ளதே
 எனில், அது ஆறு மாதத்திற்குமேல் ஒன்பதாவது மாதத்திற்குள்.
 “பத்து நாட்களுக்குமேல் கேட்டால் பகிணீயாசெளசம்” என்ற
 கௌதம வசனமும், மூன்று மாதத்திற்குமேல் 6-மாதத்திற்குள்.

அவ்விதமே, வருத்தவரிஷ்ட-ஃ—மூன்று மாதம் வரை மூன்று
 நாட்களாசெளசம். ஆறு மாதம் வரை பகிணீ. ஒன்பது
 மாதத்திற்குள் ஒருநாளாசெளசம். அதற்குமேல் ஸ்நாந்ததால்
 சுத்தனாகிறான்” என்று. அவ்விதமே,

ஸ்மருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— அதீதாசெளசமோவெனில், ஸ்வா
 செளச காலத்திற்குப் பின் ப்ராம்ஹணன் முதலிய எல்லா
 ஆசெள. 34

தீநாம் ஸவெஷ்டா வணாநாஸுபநயநாடிபுஷ்டம் ஸ்ரீணாம்
விவாஹாடிபுஷ்டம் ஹதி | தது ராஸுத்யெ திராசுத்ஷணா
ஸெ பக்ஷிணீ, நவரீரோஸெ க்ஷைகாஹ்ய, ததஃபரம் ஸமெத்
ஸாக்ஷைகாடிபுஷ்டம் ||

சுதீதாஸளமெ ஸாஸளமகாயத்ரிவாமாடிபுஷ்டம் ஸுஸுராம் |
ஜநநுதிக்ரானாஸளம் ஸவிணாநாம் நாமஸுரவ | வுசு
ஜநநி துவிதம் ஸாநஸுரவ' இதி ||

ஸுதிரதிராயவீயுதிஷு து டிஸாஹாடிபுஷ்டிவடாக்
த்ரிபக்ஷாதிராசுத்ஷணாஸாடிவடாக் வக்ஷிணீ க்வடாக்
ஸவதராடிபுஷ்டம் ||

யஜாஹ விஷு:—

‘க்ஷடாக் த்ரிபக்ஷாதிதிநம் ஷணாஸாது டிவாநிஸு |
சுஹஸ்வதராடிபுஷ்டிஸாஸுரவீதெஷ்வி' இதி || சுசு டிவா
ஸஸெந சுஹடிபயேதுதெ | டிவாநிஸம் வக்ஷிணீ தியாவசு ||

வர்ணங்களுக்கும் உபநயனத்திற்குப் பிறகும், ஸ்த்ரீகளுக்கு
விவாஹத்திற்குப் பிறகும் ஸம்பவீக்கும். அது மூன்று மாதங்கள்
வரை 3 நாட்கள். 6 மாதங்கள் வரை பக்ஷிணீ. 9 மாதங்கள்
வரை 1 நாள். பிறகு ஸசேல ஸநானம் செய்து உதகதாரம்
செய்வதால் சுத்தி.

அதீதாசௌசத்தில் தனது ஆசௌசத்தில் மூன்றில் ஒரு
பாகத்திற்கு மேல் ஸ்பர்ச யோக்யதை. ஜநநத்தில் அதிக்ரந்த
ஆசௌசம் ஸபிண்டருக்கு இல்லவே யில்லை. புத்ரஜநத்தில்
பிதாவுக்கு ஸநாநமுண்டு.

ஸ்ம்ருதிரதநம், மாதவீயம் முதலியவைகளினோ, 10-நாட்
களுக்குப் பிறகு த்ரிபக்ஷத்திக்கு முன் 3-நாட்கள். 6-மாதத்திற்கு
முன் பக்ஷிணீ. ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள்.

விஷ்ணு:— த்ரிபக்ஷத்திற்குள் 3-நாட்கள். 6-மாதங்
களுக்குள் பக்ஷிணீ. ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள். தேசாந்
தரத்தில் மரித்தவர் விஷயத்திலுயிர்வ்விதமே.

தயா உ டெவயம்—

‘சூத்ரிவக்ஷாத்திராகு’ ஸ்ராக் ஷணாஸாதக்ஷிணீ ததம் |
வரனெகாஹ ராவஷாடிபிஷ்டம் ஸாநெந ஸுபுதி’ ஐதி ||

‘வீதெ கூபாஸனெ ஸம்வதஸாநஸெகராநெ’ தி விஷ்டம்
வயநவி டெவயவயநஸராவவிஷ்டம் | ஷணாஸாடிபிஷ்டம்
வதரபெஷு வனகராநெ ஸுபிரிதி யாவக | வனவம் உ ராஸ
குபெ திராகு’ ஸ்ராக்’ ஐதி வுபவவிஷ்டவயநஸு ‘கவடாக்
திவக்ஷாதிபிஷ்ட’, சூத்ரிவக்ஷாத்திராகு’ ஸ்ராக்’ ஐதி விஷ்டம்
டெவயவயநயொஸு மிகுடெஸதாரதராவெகெஷா விகெஷா
புஷ்டயம் | யது ஸம்முஹகாரவயநஸு— திராகு’ திஷ்டம்
ராவெஷு பக்ஷிணீவ ததவிஷ்டம் | ததொஹஷ்டய ஸாநம்
பராராகுடிவயுதன்’ ஐதி, தது ப்ரோணம் ப்ரமூ | ந
தது டெவயவயநம் ப்ரோணம் ‘சூத்ரிவக்ஷாத்திராகு’ ஸ்ராக்’
ஐதிபிகா ஸ்ராகு திராகுயவியாடிஷ்டம் வுபவாதகாஷ | ந உ

தேவலி:- த்ரிபக்ஷம் வரையில் 3-நாட்கள். 6-மாதங்கள் வரை
பக்ஷிணீ. வர்ஷம் வரையில் ஒரு நாள். பிறகு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

‘ஆசௌசமதிக்காந்தமானால் ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள்’
என்ற விஷ்ணு வசநமும், தேவல வசநத்திற்கு ஸமான விஷயம்.
6-மாதங்களுக்கு மேல் வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாளாசௌசமென்று.
இவ்விதமிருப்பதால், ‘மூன்று மாதங்களுக்குள் 3-நாட்கள் என்ற
வ்ருத்தவஸிஷ்ட வசநத்திற்கும், 3-பக்ஷத்திற்குள் 3-நாட்கள்.
த்ரிபக்ஷம் வரை 3-நாட்கள் என்ற விஷ்ணு, தேவல வசநங்
களுக்கும் ஸமீப தேச தாமதம்பத்தை அபேக்ஷித்து விகல்பம்
அறியத்தக்கது. ‘த்ரிபாத்ரம் த்ரிஷு—ச்ருதன்’ என்று ஸங்க்ரஹ
கார வசநமுள்ளதே எனில், அதில் ப்ரமாணம் தேடப்பட
வேண்டும். அந்த ச்லோகத்தின் பொருள் இவ்விதம்—அதிக்காந்த
மான தசராத்ராசௌச ச்ரவணத்தில், 3-மாதங்கள் வரை 3-நாட்
கள். பிறகு 3-மாதங்கள் வரை பக்ஷிணியே. பிறகு 6-மாதங்
கள் வரை ஒரு நாளாசௌசம். பிறகு ஸ்நாநம்” என்று.
அவ்விஷயத்தில் தேவல வசநம் ப்ரமாணமென்பதற்கு இல்லை.
‘ஆத்ரிபக்ஷாத் த்ரிபாத்ரம் ஸ்யாத்’ என்று படித்து ஸ்ம்ருதி
ரத்ன மாதவியங்கள் முதலியவைகளில் வ்யாக்யானம் செய்யப்

'ரோஸ்துபெ திராசு' ஸ்ரீக்' ஐதி வுபவவிலுபவநம்
 பூரணம், 'சுலலு' நவபாடிபாசு' ஐதிஸுராஸஸுராபுரா
 பூயணபூஸஜாசு | ந உ ததலுத வனகடிஸாபூயணமேவி
 தம் | சுதொ விகு வனவ உநி,காயாமேதம் ||

ஹத-ப்ரோனெ வத்யாஃ ஷாஹாஸு வரஹி ஷாஹஸு ।
 ஷாஹம் வுத்யாஹய-யொஃ' ஹதி வஹநாஸு ॥

உயாஹாதிருடும் வெஹாதிருண்புரவணை கயாஹிதிருஃ--

வொடுமெ டெஸாஞாஸெ உ ப்யுயக் விண்ணெ உ ஸஃஸ்மிதெ !
ஸவாஸா ஜெமாபூது ஸடிர வனவ விஸுகிதி' ஐதி || டெஸா
ஞாஸெ = சுஸனிணி தடெஸஸெ | வொடுமெ = ஷாணாலிகெ |
ப்யுயக்விண்ணெ = ஸௌடகெ ஐதி யாவசு ||

முள்தொழிவி—

வாய்மொழிநாடு முழு தாசவினாநாடு வடிவம்
வடி' ஐதி ||

ஸஹ ஜெஹ—

சுதராஸளம் திரு ஸதாஸளம் ஹேகாஹாஸளம் நொஃ

பட்டிருப்பதால். 'மாஸ்தரே திராதர் ஸ்யாத்' என்ற வ்ருத்த வஸிஷ்ட வசநமும் ப்ரமாணமல்ல. 9-மாதங்கள் வரையில் 1-நாள் என்ற அம்சத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டி வருமாகையால் ஆங்காங்கு ஒவ்வொன்றை ஏற்பது உசிதமல்ல. ஆகையால் விகல்பமே சந்திரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பர்த்தாவின் மரணத்தைப் பத்ரீ 10-நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டாலும் 10-நாட்களாசெளசமே. 'தசாஹம் புத்ரபார்யயோ;' என்ற வசநத்தால்.

10-நாட்களுக்குப் பிறகு ஸமானோதக மாண சீவணத்தில்,

மனு:— 6-மாதங்களுக்குட்பட்ட பாலனின் மருதியிலும், தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸமாரோதகனின் . மருதியிலும் ஸசேல ஸ்நாந மாத்ரத்தால் சுத்தனாகிறது.

கொதமரும்:— பாலன், தூர தேசத்திலிருப்பவன், ஸந்யாஸம் பெற்றவன், ஸமாமோதகன் இவர்கள் விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:—“அவாவர்க்குள்ள ஆசௌச காலத்திற்குப்

வக்ஷிணுவிஷ்வாகுபுருதெககா^வமொ உநயா^வவ: உதி ||
 வஸுஸாஸளவகா^வமொ உதிசுாநெ சவமதெ வதி சூ^வநெஹகாஹா
 ஸளவிநொ: சு^வநெண ழிநடி, ஸடி: ஸாநடி | வக்ஷிணுஸள
 விந: வணககா^வமொ = ராசுள ஸுவணெ ராசுரி, ழிவா ஸுவணெ
 ழிவா | சுநயா = ழஸாஹா^வக் வஹி: ஸுவணெ ஸாநநெவெது
 ய: | சுசு சூ^வநெஹகாஹாஸளவிநொ: சுதாஸளவம் ழிநம்
 ஸடி உதுசு^வ ழி^வவ^வதம் பூரணெ ழி^வடி | யது, ழள^வடி
 ழஸாஹா^வமொ^வகெகராசுடி' உதி ஸஹ^வவநம் பூரணெ^வவநு
 ழடி, ந தசு சூ^வநாசு^வயாஸளவம் புகுதடி | விஜாநெ
 ஸா^வழிஸாநயா^வ வு^வவா^வதடி — உ^வநெகராசு^வஸளவம் ஸவி
 ணாநா ழி^வடி^வ வ^வணா^வவெ^வயா^வயாவ^வவ^வடி | வ^வவெ^வகா^வ
 து ஸடிஸளவம் நவ^வஸா^வடி^வடி^வ ழி^வடி^வ விதி | உ^வதி, கா
 ழாவவி, சூ^வநாசு^வடி^வஸளவிநா^வம் கா^வமெ^வவெ^வண ஸ^வகி: |
 கா^வமெ^வவா^வவெ ஸடிஸளவடி' உதி ||

பிறகு கேட்கப்பட்ட ஆசௌச விஷயத்தில், 3-நாட்களாசௌசிக்கு
 1-நாளாசௌசம். ஒரு நாளாசௌசிக்கு ஸ்நாநம் மாத்ரம்.
 பக்ஷிண்யாசௌசிக்கு ஒரு காலம். ராத்ரியில் கேட்கப்பட்டால்
 ராத்ரி காலமும், பகலில் கேட்கப்பட்டால் பகலும். பத்து நாட்
 களுக்குப் பிறகு கேட்டால் ஸ்நாநம் மாத்ரம்” என்று. இங்கே,
 3-நாட்கள் ஒரு நாள் ஆசௌசமுள்ளவர்களுக்கு ‘தினம், ஸத்ய:’
 என்ற விஷயத்தில் மூலமாயுள்ள ப்ரமாணம் தேடப்படவேண்டும்.
 ‘ஊர்த்வம் தசாஹாத் ச்ருத்வா ஏகராத்ரம்’ என்ற சங்க வசநம்
 ப்ரமாணமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில் அதில் அதிக்ரந்த
 த்ரிராத்ராசௌசம் ப்ரகிருதமல்ல. விஞ்ஞானேச்வரர் முதலியவர்
 களும் வேறு விதமாய் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கின்றனர் — ‘இந்த
 ஏகராத்ராசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு, 6-மாதங்களுக்குமேல்
 9-மாதங்கள் வரையில்; முன் சொல்லிய ஸத்யச்சௌசமோ
 எனில் 9-மாதங்களுக்குமேல் என்று அறியவும்’ என்று. சந்த்ரிகை
 முதலியதிலும் ‘த்ரிராத்ராத்யாசௌசிகளுக்குக் கால சேஷத்தால்
 சுத்தி. கால சேஷமில்லாவிடில் ஸத்யச்சௌசம்’ என்றுள்ளது.

யது வக்ஷிணீ விஷயெ — சுதீதெ வக்ஷிணீகாவெ டிஸா ஹாலுஞாபுருதா ழிவா வா யதி வா ரா தூவககாவெ ந ஸு ழுதி' ழதி ழ்யுத்யுஞாவயநம் ஸம்முஹகாரெண பூரணேம் க்ஷு, தடிவி ழந்ரிகாஸ்ய திரதீயலீய விஜ்ஞாநெஸுரீயா ழி நிவந்நெஷு ரீவா ழிஷு வா டிஸ-நா ழிவாரணீயஸு ||

தயா ழீவிகாயாஸு —

ரோதாவிதெ தூரவெதீதெ ஸுக்ஷாவம் டிஸவாலாஸு | திரா தூவக்ஷிணீகாவெ ஹவதீதெஷாவ்வெவா ஹவசு' ழதி ||

ரீநுஃ —

‘நிடிஸம் ஜ்ஞா திரேணம் ஸுக்ஷா வுத்யஸு ஜநு வ | ஸவாலா ஜிவோவூத்யு ஸுஹோ ஹவதி ரீநவம்' ழதி || ஜ்ஞா தி ஸஹேநா தூநாவநீத வநவொயுதெ | உவநீதிரேண வநவஸு | உவெதெ விஷஜம் வுதெ தஸிநெவா திகாவஜஸு' ழதி வுாவெ ணா திகூ ஞாஸளவலியாநாஸ | டிஸாஹா ழிஷு-பூ வுத்ய ஜநுபுவனெ விதூரெவ ஸாநஸு | ஜநுநி ஸவிணீநா ரீதூ

ஆனால்—‘பக்ஷிணீ காலமதீதமானல், 10-நாட்களுள், பகலில் கேட்டாலும், இரவில் கேட்டாலும் ஒரு காலத்தால் சுத்தன் ஆகிறான்’ என்ற ஸ்ம்ருத்யந்தர வசநத்தை ப்ரமாணமாக ஸங்க்ரஹ காரர் சொல்லியிருக்கின்றாரே எனில், அந்த வசநம் சத்ந்ரிகா, ஸ்ம்ருதிரதநம், மாதவீயம், விஜ்ஞாநேச்வரீயம் முதலிய நிபந்தனங் களிலும், மன்வாதி ஸ்ம்ருதிகளிலும் காணப்படாததால் விசாரிக்கப் படவேண்டும். அவ்விதம்,

தீபிகையில்தீ:— மாதா பிதாக்களின் ஆசௌசத்தைப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டால் 10-நாட்களாசௌசம். 3-நாட்கள் ஆசௌசம், பக்ஷிண்யாசௌசம், ஒரு நாளாசௌசம் இவைகளே அநீதமாகக் கேட்டால் ஸத்ய: ஸ்நாநம் மாத்ரம்.

மனு:— ‘10-நாட்களுக்குமேல் ஜ்ஞாதி மரணத்தைக் கேட்டாலும், புத்ர ஜநநத்தைக் கேட்டாலும் ஸசேல ஸ்நாநத்தால் சுத்த னாகிறான்’. இங்கே ஜ்ஞாதி சப்தத்தால் அநுபரீதன் சொல்லப் படுகிறான். உபரீத மரணத்தில் அதிக்ரந்தாசௌசத்தை வ்யாக்ர விதித்திருப்பதால். பத்து நாட்களுக்குமேல் புத்ர ஜநநத்தைக் கேட்டால் பிதாவுக்கு மட்டில் ஸ்நாநம். பிறப்பில் ஸபிண்டர்களுக்கு

முள்ளம் நாவிலி, நோஸ்ஸம் பூவவஸூவிலி வுதீதெஷு லிநெ
ஷவி' ஐதி ஷெவயஸூரணாக ||

தயா ஸ்ரீ ஹெ—

‘விஞ்ஞா னுடாதுலகவெணாநெடு ஷநுவெதாதுபெ
 க்வவழி | விதும் ஸாநம் தடிநெடுஷாநம் ந வ ததுகுககாதுபெ’
 ஐதி || தடிநெடுஷாழ = விதுஷு திரிகூநாநம் ஸவிணாநாழ, ந
 வ தக = ஸாநகிவி நாஷிதுயகம் ||

ஸ்பத்ய-ஸாரொ து—

, ஷேரானுராதவ-காதெஸுஜிதள ஸாஸளவகரூடி-
 ஸுதாயா-தஜேஸ-விஸ்தியொஜிநாடிக-சூயா விஹஜாஷே-
 வ ஸீவஹாமெ திரா-தூ | ததொ டிரஹாமெ வக்திணீ,
 ததொ டிரஹாமெ க்ஷகாஹ | ணவ-ஷே-வய-
 மொய்ய-தூ-ஸாஸளய, தஜேவ-மூ-ஹ | சு-தூவாஹா-
 ந-வய-பெசு, 'ந-வய-பெசுவாஹா-பூ-தூ-மெஹா-
 கியா' ஐ-தி-ந-ஸாணா-க | ம-ஸு-க-வ-ஸ-வெ-ம-ஸு-
 ஸு-யெணாவ-வா-ந-வாஹா-ந-வய-பெசு | ம-ஸு-க-வ-

அதிக்ரந்தாசௌசமில்லை. "ப்ரஸவத்தில் அதிக்ரந்தாசௌசம் கிடையாது" என்று தேவல ஸ்ம்ருதியால்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:- அதுபரீத மரணத்தில், மாதா பிதாக்களுக்கும், ப்ராதாவுக்கும் அதிக்ரான்தாசௌசமுண்டு. ஜநநாசௌசம் அதிக்ரான்தமானுஸ் பிதாவுக்கு ஸ்நாநம் மட்டும். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்நாநமுமில்லை.

ஸம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலோ:- தேசாந்தர ம்ருதியைத் தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் அந்தத் தேசத்தின் வ்யவதாநத்தை 20-யோஜனைக்கு மேலுள்ளதை 3-பாகங்களாகப் பிரித்து முதலாவதான ஸமீப பாகத்திலானால் 3-நாட்கள். அதைவிட தூர பாகத்தில் பக்ஷினீ, அதைவிட தூர பாகத்திலானால் ஒரு நாள். இவ்விதமாலோசித்து எதில் அல்பாசௌசமோ அதையே க்ஷஹிக்கவும். ஆசௌச திரங்களை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. மனு-‘நவர்த்தயேத் + க்ரியா:’ என்று சொல்லியிருப்பதால். லகுவான கல்பம் ஸம்பவித்தால் பெரிய கல்பத்தை ஆசர

தொழவி வெவதாநிகாழிஷு ந ப்ருத்யுபஹை = விஹந்யாச
ஐதி நெவவநாயஜீ ||

ஷெஸானரயக்ஷணயுக்தஷெஸானரஸ்யூதெ ஸாஸளவ
காஅாடிபுஷ்டம் ஸூதெ ஸவிணாநாம் ஸயெயஸூநடி, ந
திராசூரீதி ||

தயா வ வராஸாரம்—

ஷெஸானரெ ஸூதம் கஸிதமொசூஸூபதெ யதி | ந
திராசூரீஹாராசூம் ஸடிஃ ஸாக்ஷாஸூலிவபுவை' ஐதி ||
யாஜ்ஞவல்யோஷி—

ஷெஸானரஸூதிம் ஸூக்ஷாஸூஸெ வெவாநஸெ யதள |
ஸூதெ ஸூநெந ஸூயுதி மலபஸூவெ வ மொதீணம்' ஐதி ||
சூசூ விஜூநெஸூரம்—

யஸூ நடிாடிவ்யவணிதெ ஷெஸானரெ ஸூதம், ததவிணா
நாம் ஷஸாஹாடிபுஷ்டம் ஸாஸூயாடிவபாமவி ஸடிஸூளவ' ஐதி ||

யித்து ஆசௌச தினங்களை வருத்தி செய்யக்கூடாது. லகு
கல்பத்தை ஆசரயித்தும் ச்ரௌதாக்கனிகளில் விக்கனத்தைச்
செய்யக்கூடாதென்பது மனு வசநத்தின் பொருள்.

தேசாந்தர லக்ஷணத்துடன் கூடிய வேறு தேசத்திலுள்ள
வனுடைய ம்ருதி, தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்கப்
பட்டால், ஸபிண்டர்களுக்கு ஸசேல ஸ்நாநம். த்ரிராத்ரம்
முதலியதில்லை. அவ்விதமே,

பராசாரி:—தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் ம்ருதி கேட்கப்
பட்டால் த்ரிராத்ரம், ஒரு நாள் என்ற ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய:
ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

யாக்குவல்க்யநம்:— தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின்
ம்ருதியைக் கேட்டால் ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. நபும்ஸகன், வைகா
நஸன், யதி, கர்ப்பஸ்ராவம் இவைகளிலும் ஸபிண்டர்களுக்கு
ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

இங்கே விக்ஞானேச்வார்:—எவன் நதி முதலியவைகளால்
குறுக்கிடப்பட்ட வேறு தேசத்தில் மரித்தானோ, அவன் ம்ருதியில்
ஸபிண்டர்களுக்கு 10-நாட்களுக்கு மேல் 3-மாதங்களுக்குள்ளும்
ஸ்நாநம் மட்டில். (ஆசௌசமில்லை) என்றார்.

ஷ்ரீதா—

‘ஜோதேபூதள யதாஸளம் உபாஹாது வவஹி: பூ-
தள | வனகபேஸ ஐஓப்ராகூம் ஸாக்ஷா பேஸாநரொஸுமி:’
ஐதி ||

பெயரானாருக்கண்ணோற வுறவஸ்தி:—

ஸீஹாநடினோம் யது நிரிவ-கா வ்யவயாயகம் | வாவொ
 யது விவிடினெ தஜேஸாநோமூயுதெ || ஷேஸாநோம் வடி
 ஜெநெ ஷஷிபொஜநோயதடி | வகூரரிம்ஸகடினெ திம்
 ஸடினெ ததெயவ வ' ஹதி ||

யொஜ் நமக்ஷணம் ராயவீயெழி ஹிதழ் —

திருமுருகாசுவாமி நாயக்கர் அவர்கள் வந்திருந்தார். இவரது வருகையை அறிந்த பிள்ளைகள், அவரை வரவேற்று, அவருக்கு உணவு கொடுத்தனர். இவ்வாறு நடந்ததை அறிந்த பிள்ளைகள், அவரை வரவேற்று, அவருக்கு உணவு கொடுத்தனர்.

ஷடசீதியில்:- 10-நாட்களுக்குமேல் ஜ்ஞாதி மாணசௌச ச்ரவணத்தில் எந்த ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ஒரே தேசத்திலிருப்பவருக்குத்தான். தேசாந்தர ம்ருதி விஷயத்தில் ஸ்நாநத்தால் சுக்தி.

தேசாந்தர லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹஸ்பதி:- மஹா நதி நடுவிலிருந்தாலும், பர்வதம் நடுவிலிருந்தாலும், பாஷைகள் பேசுத்தாலும் தேசாந்தரமெனப்படுகிறது. 60-யோஜனை தூரத்திற்கப்பாலுள்ளதைத் தேசாந்தரம் என்கின்றனர் சிலர். 40-யோஜனை தூரமென்று சிலர். 30-யோஜனை தூரமென்று சிலர்.

யோஜன லக்ஷணம் மாதவீயத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:-
யவதான்யத்தின் நடுவின் சுற்றளவு 8-கொண்டது, அல்லது நெல்
தான்யத்தின் நீட்டளவு 3-கொண்டது ஒரு அங்குலமெனப்படும்.
12-அங்குலம் ஒரு விதஸ்தி. 2-விதஸ்தி ஒரு அரத்னி. 2-அரத்னி
ஒரு கிஷ்கு. 2-கிஷ்கு ஒரு வில். 2000-வில் கொண்டது ஒரு
க்ரோசம். 4-க்ரோசம் கொண்டது ஒரு யோஜனம்' என்று.

சுவசள. 35

ஸூதானு—

‘ஹாஷாஹெஷா ஶீமாநடி வ்யவயாநயோஜிணா | த்ரிஸ
ஷோஜநஹெஷா வா ப்ருதெகம் ஷேஸஹெநடி’ இதி ||

ஶீமாநடி உஸ்தா நுஸிஹவாராணே—

‘மஜா யஸுநா மொஷாவரீ துஜஹபூ காவெரீதெதா
ஶீமாநடி’ இதி ||

வாஸிநவாராணே—

‘மொஷாவரீ ஶீரேயீ க்ருஷ்ணவெணீ ஸுரஸூதீ | துஜஹபூ
ஸுப்யொமா ஸிஹா காவெரி ரெவிகா || உப்யோஷா நஸிநீ
ரெவா வாரிஸீதா வஸுநா | ஶீமாஸவி ஶீமாநடிஸுஹிதே
வாஸிநிமதா’ இதி || ஶீமா ஸவீதி வரிமணிதாஸ்யோநா
யாஃ காஸிஸிஸாரவத்யுஃ தாஸவி ஶீமாநடி இத்யுயுஃ | ஸவ
வ ஶீமாநடி ஷக்ஷிணக்ருதஸூதாஸுதாஸவ வரஸுராவெக்ஷயா
ஷேஸாணாம் ஸவதி ||

யயோகம் ஸுஹநுநா—

‘ஷேஸநாஸி நடிஹெஷா நிகடெ யசு வெ ஸவெசு | தெந

மற்றொரு ஸம்ருதியில்:— பேசும் பாஷையின் பேதம், அல்லது
மஹா நதி குறுக்கிலிருப்பது, அல்லது மலையினால் மறைப்பு,
அல்லது மூன்று யோஜனை தூரமிருப்பது தேச பேதத்திற்குக்
காரணமாகும்.

மஹா நதிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன,

ந்ருஸிம்ஹ புராணத்தில்:— ‘கங்கா, யமுநா, கோதாவரீ,
துங்கபத்ரா என்ற இவை மஹா நதிகள்’ என்று.

வாமந புராணத்திலும்:— கோதாவரீ, பீமாதீ, க்ருஷ்ண
வேணீ, ஸரஸ்வதீ, துங்கபத்ரா, ஸுப்ரயோகா, ஸிம்ஹா,
காவேரீ, ரேவிகா, துக்கோதா, நளிநீ, ரேவா, வாரிஸீதா,
வஸஸ்வநா மஹாநதி என்ற இவைகள் மஹா நதிகள். சொல்லப்
பட்ட இவைகளைத் தவிர்த்து, விஸ்தாரமுள்ளவைகளும், ஸஹ்ய
மலையினடியிலிருந்து வெளிவந்துள்ள நதிகளும் மஹாநதிகளேயாம்.
இவ்விதமிருப்பதால், மஹா நதியின் தென் கரையும், வட கரையும்
பரஸ்பரம் தேசாந்தாமென்றாகிறது.

ப்ருஹன்மனு:—“ தேசத்தின் பெயர் பேதித்தாலும், ஸமீபத்

ஐசுரானுரஃ ஡ுராகுதஃ ஸுயரெவ ஸுயஃ஡ுவா' ஡தி || ஐசுர
நாராதி சுஜவஜ்ஜகவிஜாதி | நதிஹெஐா நதிவிஸெஷஃ | ரஹா
நதிதி யாவசு | னவஃஃசுததிசுரானுரளவஃ ராதாவித்யுஷுதி
ரிசுஸவிணுவிஷயஸு | ராதாவித்யுவிஷயெ து ஸனிஹித
ஐசுரஃ ஐசுரானுரஃ ஡ ஐசுரராகுரெவ ||

தது வெவீநவஃ—

விதரள வெநுதள ஸுராதாஃ ஐசுரஸுராவஃ ஹி வு
சுஃ | ஸுஃகா ததிநாரஹு ஐசுரஃ ஸுதகீ ஹவசு' ஡தி ||
஡்ரிசுராயாதிஃ ஸுரஹுதஸு— ஸுஃகெததுசு து ஹஹுதிதி
ஸெஹெ ஐஷுஷு | ததஸு ஐசுரராகுரெஷு து வாதா
ஸுவணெ வுசுஸுரவி தஹெஷெஹெணவ ஸவிணுரானுவ
஡ுஃ' ஡தி ||

ஷுஷுதள—

ஐசுரகாஹிஹெஐுவி ராதாவித்யு ருதிஸுதள |
ஸுவணாதி ஐசுரஃ ஸுரஹிஐசுரஹிதி ஸுதி' ஡தி ||

தில் நதி பேதமிருந்தா லுஃ தேசாந்தரமாகின்றது என்றார் ஸ்வயம்பூ
ஸ்வயமாகவே". தேச நாமங்கள் = அங்கவங்க களிங்காதிகள்.
நதி பேதம் = மஹா நதி. இவ்விதம் சொல்லிய அதிகாரந்தாசெள
சம் மாதா, பிதாக்கள் தவிர்த்த ஸபிண்டர் விஷயத்தில். மாதா
பித்ரு விஷயத்திலோ, ஸமீப தேசத்திலானாலும், தேசாந்தரத்தி
லானாலும் 10-நாட்களாசெளசமே. அதில்,

பைநுநி:— “ மாதா பிதாக்கள் மரித்தால், புத்ரன் தூர
தேசத்திலிருந்தாலும் கேட்டது முதல் பத்துநாட்களாசெளச
முள்ளவனவான்' என்றார். சந்தரிகையில் இதற்கு வ்யாக்யானம்—
'கேட்டால் என்பதில் 'பிறகு' என்று சேர்க்கவேண்டும். அதனால்,
பத்துநாட்களுள் கேட்டால், புத்ரனுக்கும் மீதியுள்ள தினங்
களாலேயே மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்குப்போல் சுத்தி' என்றுள்ளது.

ஷுடீதியில்:— தேச பேதமிருந்தாலும், காலபேதமிருந்தா
லும், மாதா பித்ரு மாணத்தைப் புத்ரன் கேட்டால் கேட்டதிரும்
முதல் பத்துநாட்களாசெளச மனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிகாரந்த
விஷயத்தில் இது நிர்ணயம்.

உகூம்—

‘ஹோமொருநிவாதெ து குடிவெனாவவாலிநா |
சுதீதெவெவெவி சுதவ்யம் வெதகாயம் யயாவியி’ உதி ||
ஸவதரா டிபுடிவி வெதகாயம் = சூசுளவொககாநாடி
காயபித்யம் ||

உநிகாயம்—

‘ஹோமொருநிவாதெ’ உத்யுத ஹோமொருஸவெந
ராதா வொயுதெ | ந வுநம் விதெவ | அள மொரு
வொருஷவெவெவி விதா ராதா உயபிதம் | தயொமொரும்
விதா தாவநாதா மொருதரா ஸுதா’ உதி ராதாவி மளர
வாதிஸயஸுரணாக’ உதி ||

விஜாநெஸுரம்—

யஸுவிதா வுதாநுதாடி வெடியம் மூஹயிகா
வ்யுதி உ விடியாதி, தஸு ஹோமொருகாதுவொடு அர
டிஸாஹம்’ உதி ||

யது ஸுத்யுதா—

விதா விதாஹெஸுவ ஜெஷுஸு ப்விதாஹம் |

தகூம்—மஹா குருவின் ம்ருதியிலோவெனில் ஒரு வர்ஷம்
அதிதமானாலும், ஈர வஸ்தரம், உபவாஸம் இவைகளுடையவனாய்
விதிப்படி ப்ரேத கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். வர்ஷத்திற்குப்
பிறகும் ப்ரேத கார்யம் = ஆசௌசம் உதகதானம் முதலியது செய்
யப்படவேண்டும் என்று பொருள்.

சந்திரிகையிற்—‘மஹாகுரு நிபாதே’ என்ற இடத்தில் மஹா
குரு சப்தத்தால் மாதாவும் சொல்லப்படுகிறாள். பிதாமட்டில்
அல்ல. ‘புருஷனுக்குப் பிதா மாதா என்ற இருவரும் குருக்கள்,
தர்ம சாஸ்தரத்தால். அவ்விருவருள் பிதா குருவெனப்படுகிறான்.
மாதா குருதரா எனப்படுகிறாள்’ என்று மாதாவுக்கும் அதிக
கௌரவம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், என்றுள்ளது.

விக்குநேசுவரர்—எந்தப் பிதா புதர்களைப்பெற்று, வேதார்த்
தங்களையும் கற்பித்து, வருத்தியையும் செய்விக்கின்றானே அவன்
மஹாகுருவாகையால் அவனது ம்ருதியில் 12-நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்மருதியில்—“பிதா, பிதாமஹன், ஜ்யேஷ்டன்,

யஸ்யாவநீய ஸகயம் வெஷ்டிஜாவயெசு ஸ உ || தீர்த்தாவயெ
உதெதுதெ வனு ப்ரொக்தா தீர்த்திவிஃ' உதி, தசு வித்ராஜீ
நாம் வனூநாநிஷாஜிபு-தீவி யயாவியி ப்ரொதகாய-ம் சுத-
வ்ரீதெதுவ்வரஸு | ந வுநவெஷ்டாஜிவரநெ அாடிஸாஹா
ஸளவப்ராப்ய-ம், 'தீர்த்தி விணீ-ஸ்ய ராஜிஸெஷெ
ஸுவிவ-வெசு' உதி ஸ்ரணாக ||

விதரி ப்ரொஷிதெ ப்ரொதெ வுத்ரா டெஸாஹாம்
மதம் | சுதகி-யெ திரா-தம் ஸ்ராஜிஸாஹிசுதகி-யெ' உதி
யசு சுதகி-யெ திரா-தவியாநஸு, தசு கமிஷ்வ-சுவிஷ்யஸு |
ஜெஷ்வஸு து 'சுதகி-யெ-வி விதரி தீர்த்தாம் ஸ ருதகம்
வவெசு | தீர்த்தி-யொதகம் விணீ ஸவிணீகரணம் வுநம்'
உதி தீர்த்தாவிபாநா-தசுதஸ்யாவி ஸவிணீகரணஸு வுநம்
கரணவிபாநா-த ஜெஷ்வவிஷ்யகிஷ்யாவமஜிதெ ||

பாபிதாமஹன். உபநயநம் செய்து ஸகலமான வேதத்தையும்
கற்பித்தவன் எனவே அவன் என்ற இந்த ஐந்துபேர்களும் மஹா
குருக்கள் என்று வித்வான்களால் சொல்லப்பட்டனர்" என்ற வசந
முள்ளதே எனில், அது பிதா முதலிய ஐந்துபேர்களுக்கும்; வர்ஷத்
திற்குப் பிறகும், விதிப்படி ப்ரேதகார்யம் செய்யப்படவேண்டும்
என்பதற்காகவே. அவர்கள் ம்ருதியில் பன்னிரண்டு நாட்கள்
ஆசெளசம் விதிப்பதற்கல்ல. 'பத்தாவது நாளில் பிண்டதாரம்
செய்து மறுநாளில் சுத்தனாகிறான்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

பிதா தேசாந்தரத்தில் இறந்து, புத்ரன் வேறு தேசத்திலிருந்
தால், ப்ரேதக்ரீயைகள் செய்தான பிறகு புத்ரன் பிதாவின்
மாணத்தைக் கேட்டால், மூன்று நாட்களாசெளசம். க்ரீயைகள்
செய்யப்படாவிடில் பத்துநாட்களாசெளசம்' என்ற வசநத்தால்
விதிக்கப்பட்ட மூன்று நாட்களாசெளசம் கரிஷ்ட புத்ர விஷயம்.
ஜ்யேஷ்டனுக்கோவெனில்—'பிதாவுக்கு க்ரீயை செய்யப்பட்டிருந்
தாலும் பத்துநாட்கள் ஆசெளசமுண்டு. திலோதக பிண்டங்
களையும் ஸபிண்டகரணத்தையும் மறுபடியும் செய்யவேண்டும்'
என்று பத்துநாட்களாசெளசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்,
செய்யப்பட்ட ஸபிண்டகரணத்தையும் மறுபடி செய்யும் படி விதித்
திருப்பதாலும், இதற்கு ஜ்யேஷ்ட விஷயத்வம் அறியப்படுகிறது.

ஸவதீராத்ருவிஷயெ ||

கோதுவது திரிசூவி துவதீவிஷயெ விஸௌகோஹ டிகுடி:-

‘விதுவதூரீதாயாம் ரோதுவஐம் அினொதஃ | ஸம்
வதரெ வுதீதெ஽வி திராதுரீஸுமிஹுஹெசு’ ஐதி |

வாசுதாஜீயெஊவி.

பொழிந்த நன்மை இரதம் தக வெதொழுகாழிகியாம்
தவாரொவரி மளணராதிரணம் ஸ்ரீ ஸ்வா ஸதாநம்
'சு'ஹி' ஹதி || மளணராதா = ஸவநீராதா ||

ஹாத்யுவிஷயெ ||

ஸுத)ஞாழ்--

ஸ்ரீதாமாபெட்சுராநாதே தள வண்ணாலா உதுவாயி : | ஐஸ்
நாகம் சிராகம் ஸூரிசாராம் ஜாஹகஸ்ய த' றதி || ஜாஹ
கஸ்ய ஸ்ரீதாமா : | தயா , பெட்சுராநாதேதியக்ரு க்வநமஜாழை

ஸபத்நீ மாத்ரு விஷயத்தில்.

மாதாவைத் தவிர்த்த பிதாவின் பத்னீ விஷயத்தில் விசேஷத்
தைச் சொல்லுகிறார்,

தூதர்:—மாதாவைத் தவிர்த்த, பித்ரு பத்ரியின் மரணத்தில் ஒருவர்ஷத்திற்குப் பிறகும், ப்ராம்ஹணன் மூன்று நாட்களா செளசியாவான்.

வரதராஜ்யத்திலும்:— ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஸபத்ரீமாதாவின் ம்ருதியைக்கேட்டால் மாதாவுக்கு ஸமமாக உதகதாநம் முதலிய ப்ரேத க்ரியையைச் செய்யவும். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் கேட்டால் எப்பொழுதும் மூன்று நாட்களாசெளசம்.

ப்ராத்ரு விஷயத்தில்.

ப்ராதாவின் விஷயத்தில் ஒரு ஸ்ம்ருதி — ப்ராதா தேசாந்தரத்தில் மரித்து 6-மாதத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாட்களாசெளசம். பிறகு வர்ஷத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாட்களாசெளசம். தஹனம் செய்த ப்ராதாவுக்குப் பத்து நாட்களாசெளசம்? அவ்விதமே—தம்பிக்கு, அல்லது தமயனுக்குத் தேசாந்தரத்தில் மரணம்

யொய-ஓதி | ஷணாஸாஅதராடிவ-ஓமுஸாஹம் த்ருஹோவரெசு' ஐதி || னததக்யதகியஸாஅதவிஷயம் ||

யதாஹ வெவீநலி:—

‘பொவிதஸாஅதரேண ததவினோதகியெ | திரா து ஸாதிதகம் தது டுஸாஹம் வுதுஸாய-ஓயொ’ ஐதி ||

னததவ திராஅதவியாநம் ஷணாஸாசு வதிவ-ஓ வெதிதவ்யம் ||

தயா வ மாவம்:—

‘க்யதொதகெ து ஷணாஸாசு வக்ஷிணீக்ஷவ ரிஷ்யதெ | சுயஸெதிதிநம் முாஹுக்யதெ து டுஸாஹிக்ய’ ஐதி || ஷணா ஸாஅதிவ-ஓ ஸாஅதாவம் வக்ஷிணீத்ய-ஓ ||

ஸம்முஹ—

‘டுஸாஅது ஸதா விதொ: வரொக்ஷரேணமுதள | த்ருஹம் ரிததஸவத்யாஹ டுஸாஹம் வஸுராடியம் || க்யதள ஐ-ஓதெஹிகெதத்யெஷே திநம் தஸ்யாஸூஹம் தயொ:’ ஐதி ||

நேர்ந்து ஆறு மாதத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாட்கள், பிறகு வர்ஷத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாட்களாசெளசம், என்று முள்ளது. இது க்ரியை செய்யப்படாத ப்ராதாவைப்பற்றியது. ஏனெனில்,

பைபிநி:—‘தேசாந்தரத்திலுள்ள ப்ராதாவின் மரணத்தில் ப்ரேதக்ரியைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால் 3 நாட்கள் ஆசெளசம். புத்ரனுக்கும் பார்யைக்கும் பத்து நாட்களாசெளசம்’ என்றார்.

இவ்விதமான த்ரிராத்த விதி ஆறு மாதத்திற்கு முன் என்று அறியவும். அவ்விதமே,

காலவர்:—க்ரியைகள் செய்யப்பட்டவன் விஷயத்தில் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பக்ஷிணியாசெளசம். 6-மாதத்திற்கு முன் மூன்று நாளாசெளசம். க்ரியை செய்யப்படாவிடில் பத்து நாட்களாசெளசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த மாதாபித்ரு மரணத்தை, ஒரு வர்ஷத்திற்குள், அல்லது பிறகு கேட்டாலும், எல்லாப் புத்ரர்களுக்கும் பத்து நாட்களாசெளசமே. ஸபத்ரீ மாதாவின் பரோக்ஷ மரண ச்ரவணத்தில் வர்ஷத்திற்குப் பிறகு

வதாரிஜெ ததாரம் வா ரோதாவிதரேணபுருவணெ ஸவெ-ஷா
 ரீவி வுத்ராணாம் டிஸாஹரெவ | ஸவதீரோதாரஸகிஷ்டி
 புருவணெ வஷ-டாக் வரம் துஹரெவ | ததூவ-டம் து டிஸா
 ஹம் | சுத்ரு விஸெஷம், ஜெஷெஷந க்ருதெ டௌஷ்டெஷெஷிகெ
 சுஸெ வாகிசுரானெ தஸ்யாஸவதீரோதம் வரெராக்ஷிதிபுருவ
 ணெ டிநம் | தயொரி-டாதாவித்ராஸுயுதள கூநிஷ்ஷு
 துஹித்ய-டம் ॥

புநஸம்ஸாரெ விஸெஷம் ॥

புநஸம்ஸாரெ விஸெஷம் ஸுத்ய-டஸாரெ டிஸி-டம்—

‘சூஹிதாநுள விஷெஸஸெஷி ருதெ யாவலிபிநா ஸம்ஸார
 ஸாவததூத்ராநாம் டிஸாக்ஷிணாம் ஸந்ராஹிகிஷ்டெஷெஷிகெ
 நாவதி | ஸாஸகிஷ்ட ந கத-டவ்யம் | சுநாஹிதாஸெஷி-டிவிஷ்ஷ
 நாவாவெ ததாரீரோஸாஸுயுதளம் க்ருதாக்ஷித்யம் | டிஸாஹ
 நநாரம் ரேணபுருவணெ டாஹாக் வ-டம் துஹித்யாஸாஸம்

மூன்று நாட்களாசெளசமே. வர்ஷத்திற்கு முன் பத்து நாட்களா
 செளசம். இதில் விசேஷம்— ‘ஜ்யேஷ்டன் ப்ரேதக்ரீயை செய்த
 பிறகு வர்ஷமும் அதிக்ரந்தமான பிறகு ஸபத்ரீ மாதாவின்
 பரோக்ஷ மரணச் சவணத்தில் ஒரு நாளாசெளசம். மாதா பிதாக்
 களுக்கு ஜ்யேஷ்டனால் க்ரீயைகள் செய்யப்பட்டு ஒரு வர்ஷத்
 திற்குப் பிறகு கேட்டால் கரிஷ்ட புத்ரனுக்கு மூன்று நாட்களா
 செளசமென்று’ என்பது பொருள்.

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தில் விசேஷம்.

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— ஆஹிதாக்கி தேசாந்தரத்தில்
 இறந்தால், அவனுக்கு விதிப்படி ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்படும்
 வரையில், புத்ராதிகளான முக்ய கர்த்தாக்களுக்கு ஸந்த்யாவந்த
 நாதி கர்மங்களுக்கு லோபயில்லை. சுப கர்மங்களைச் செய்யக்
 கூடாது. அநாஹிதாக்கிக்கு விதிப்படி தஹநம் செய்யப்படா
 விடில் ஆசெளசானுஷ்டாநத்தைச் செய்தாலும் செய்யலாம். செய்
 யாமலுமிருக்கலாம். பத்து நாட்களுக்குப்பிறகு மரணம் ச்ருத
 மானால் தஹந்திற்கு முன் அதிக்ரந்தத்ரிமாத்ராத்தயாசெளச
 ஆசெள. 36

நாவலி | சிவசுத-புலம்வெ ததிதரஜாதீநாம் ஸுஹகரீ-
 வசுத-புலி | சூஹிதாடுவி-புயிவஜ்ஹநாவாவெ சூஸளவமு-ஹ
 ண் நாவஸ்து | வுநஸம்ஸாரெ டாஹாஜிஸுளவரீவி ஸம்
 வ-பிண-பு | சுநாஹிதாடுவ் வுநஸம்ஸார ஸ-பிதகரீஜெ
 வெவெஷ்டிநாயுஜி: சுதீதெ ஸ-பிதகெ வுநஸம்ஸாரஸெசு
 வ-பிவ-பிமுஹிதாஸளவஸு வுசூஸு வதூஸு டிஸாஹரீ
 ஸளவமு | முஹிதாஸளவயொம் வுசூவதூ ஹிதாசு |
 வதூம் வுநஸம்ஸாரெ வதூஸெவஸு | ஸவதூரி-பு
 ஸெவஸு | முஹிதாஸளவநாம் சுதொதகாநாம் வுநரீ
 ஸளவம் நாவலி | சுசுதொதகாநாம் வுநரெகாஹஸு' உதி ||

வ்ருஹஸ்தி:—

‘சூஸளவெ வத-பிடுநெ து வுநடி-பாஹி-பா யதி | தவெ
 ஷெநெணவ ஸுஜிஸுட-தீதெ ஸ-பிதகம் ஹவெசு || டிஸாஹாஜி
 யயாவண-பு விதூராஸளவரீவரெசு | வதீநாரீவி விஜெபம்

மில்லை. முக்ய கர்த்தா இருந்தால், அவனைத்தவிர்த்த ஜ்ஞாதிகள்
 சுபகர்மங்களையும் செய்யலாம். ஆஹிதாக்கிக்கு யதாவிதி தஹநம்
 செய்யப்பட்டாவிடில் ஆசெளசானுஷ்டாநம் கிடையாது, நிச்சயம்.
 புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்தில் தாஹம் முதல் ஸம்பூர்ணசெளசம். அநாஹி
 தாக்கிக்குகோவெனில் ஸம்ஸ்காரம் ஆசெளச மத்யத்தில் செய்யப்
 ப்டால் மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தி. ஆசெளசம் சென்ற பிறகு
 புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் முன் ஆசெளசத்தை அனுஷ்
 டிக்காத புத்ரனுக்கும் பார்யைக்கும் பத்து நாட்களாசெளசம்.
 ஆசெளசமனுஷ்டித்தவரான அவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்
 ஆசெளசம். பத்ரியின் புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்தில் பதிக்குமிவ்விதம்.
 சக்களத்திகளுக்குப் பரஸ்பரமிவ்விதம். ஆசெளசமனுஷ்டித்து
 உதகதாநமும் செய்துள்ள ஜ்ஞாதிகளுக்கு மறுபடி ஆசெளசமில்லை.
 உதகதானம் மட்டில் செய்யா தவர்களுக்கு ஒருநாளாசெளசம்.

ப்ருஹஸ்பதி:— ஆசெளசமிருக்கும்பொழுது புனர்தஹநம்
 செய்யப்பட்டால் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே சுத்தி. பத்து நாட்
 களுக்குப்பிறகானால் தசாஹம் முதலிய ஆசெளசம் அந்தந்த
 வர்ணத்திற்கு உரியபடி. மாதாபிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள்

ஊவதொழு வரவரழ் || ஸவிணாநாமித்ரிநாக்ம் ஸ்ராதீதம்,
வாழ வுஜாவதிஃ ஐதி ||

ஸூத்ர) குறொழி—

‘சூழாளவாஹம் சீகலாபேஃ பூஷாமெ ஸெஷாஸு - நிஸித
 ஹிஸெதிராசு || வுசுஸுராவி பூமபஸு மஹெஸெநா
 தெதஸுராவசு ஸம்பலிண - ரோஹம் || ஐதி || சீகலம் = சுலி ||

பொருள்:—

சூரனயெ வத-போடுந து தனெஷெண வீரூபுதி !
 ம்நெ கபாஸனயஸெயெ வுநடி-போஹா யடி ஊவெசு || ரேணாடி
 மபுஹீதஸு திராசூஹூபிரிஷுநெ ! சுமபுஹீதஸு வு
 துஸு ஸாபநுண-போஸனயெவ ஹி' ஐதி ||

சுழி ஹீதாஸள உவிஷ்யெ ஷெவம்:—

‘உழாநாயகி’வினா: வுத்ரஹ் உபாஹிஸுநிஹ்-வெக் ।
தயொ: புதிசுதிம் உழா ஸாவவஹ்ஸவதிஷுதெ’ ஹதி ॥ ஸாவ
வக் = உபாஹித்யு-ஃ ॥

ஆசௌசம் முதலிய ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். பத்ரிகளுக்கும் பரஸ்பரமிப்படியே. தம்பதிகளுக்கும் பரஸ்பரமிப்படியே. ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸம்ருத்யிலும் :- ஆசௌசமத்தியில் அஸ்தி முதலிய தின் தாஹம் செய்யப்பட்டால், மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தி. பத்து நாட்களுக்குப் பிறகானால் மூன்று நாட்களாசௌசம். புத்ர னுக்குமீவ்விதமே, முன் ஆசௌசமனுஷ்டித்திருந்தால். இல்லா விடில் அவனுக்கு ஸம்பூர்ணசௌசமென்கிறார்கள்.

பாரஸ்கர் :— ஆசௌசமனுஷ்டிக்கப்படும்தொழுது, புனர் தாஹமானால் மீதி தினங்களால் சுத்தி. ஆசௌச நாட்களுக்குப் பிறகானால் மரணம் முதல் ஆசௌசமனுஷ்டித்தவனுக்கு மூன்று நாட்களால் சுத்தி. ஆசௌச க்ரஹணமில்லாத புத்ரனுக்குப் பூர்ணாசௌசமே.

ஆசௌசமனுஷ்டி க்காதவன் விஷயத்தில்,

தேவலர்:— மாதாபிதாக்களுக்கு அஸ்திதாஹம் செய்தால் புத்ரன் பத்து நாட்களாசௌசமுடையவனாவான். அவர்களுக்கே

ஸூதநரவய—

சுலா வஸாஸவெனெவ— ஐயா து பூதிராவகடி |
விதொடிபாஹாராளவநெஷா து திராசுக்ஷ' உதி ||
தயா ஸஸூதாழா ஐஹதஸாடிஸாரா து து ஸகதகடி |
உதரெஷா து திராசு ஸுாச ஜா தீநாவி ஸகதகடி' உதி ||

யது ஸூதநரவயநடி—

ஐயாஸி விதொ: வுசுஷா ஐயாஹம் ஸகதகீ
ஹவக | தயா: பூதிகூதி ஐயா திராசு ஸுவிஹவக
உதி, சுதாஸிஐாஹ வுசுஷா ஐயாஹவியாநம் சுமூஹீதா
ஸளவவிஷய | பூதிகூதிஐாஹ திராசுவியாநம் மூஹீ
தாஸளவ விஷய ||

சுநெது—

வுசுஷா மூஹீதாஸளவஸூாஸிஐாஹ ஐயாஹம் பூதி
கூதிஐாஹ திராசு' உதி வுாஹகதெ | சுமூஹீதாஸளவ

ப்ரதிக்குதி தாஹம் செய்தால் பத்து நாட்களாசௌசமெனப்
படுகிறது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— அஸ்தியாலோ, பலாசவ்ருந்தங்க
ளாலோ மாதாப்பிதாக்களுக்கு ப்ரதிக்குதி தாஹம் செய்தால்
பத்து நாட்களாசௌசம் மற்றவற்கு மூன்று நாட்களாசௌசம்.
அப்படியே 'ஆசௌச ஸமயத்திற்குப்பிறகு ஸம்ஸ்காரமுள்ள அக்ரி
யில் தஹித்தால் பத்து நாட்களாசௌசம். மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்கு
மூன்று நாட்களாசௌசம்' என்றுள்ளது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— மாதா பிதாக்களின் அஸ்தியைத்
தஹித்தால் புத்ரன் மூன்று நாட்களாசௌசியாவான். ப்ரதிக்குதி
தாஹம் செய்தால் மூன்று நாட்களாசௌசியாவான், என்றுள்
ளதே எனில், இங்கு அஸ்திதாஹத்தில் புத்ரனுக்குத் தசாஹவிதி
முன் ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத விஷயத்தில்: ப்ரதிக்குதி தாஹத்தில்
த்ரிராத்ர விதி ஆசௌசமனுஷ்டித்த விஷயத்தில்.

மற்றவரோவெனில், ஆசௌசமனுஷ்டித்த புத்ரனுக்கே
அஸ்தி தாஹத்தில் தசாஹம். ப்ரதிக்குதி தாஹத்தில் த்ரிராத்ரம்
என்று வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர். ஆசௌசமனுஷ்டிக்காதவன்

விஷபெயொடாஹாணி ஸுத்யுதாஸு — ‘நாஸம் வணடபீயம் டிஸா
 திராசுபீஸுவிவடவெசு | ரோதாவிதொடபுஸாஹம் ஸுதாடிஸு
 டாஹெ ததெயெவ வ’ ஐதி || ப்ராமவமுஹணாவாவெ வணடநா
 டாஹெ ஸவிணாநாஸம் த்ருஹஸு | ரோதாவிதொடாடிஸுபீயடிஹெ
 சுஸிடிஹெ ஸவிணாநாஸம் வடிஸாஹிதி வ தெ வுராகுவடதெ ||

தயா வ ஸம்முஹகாரம்—

யஜாயஜிவாநடிடாஹெ ஸிஷடாஹம் யடிவாடிஹி | டிஸா
 ஹம் த்ருஹரோஸஸம் வபிணடம் ப்ராசுதெடிவாமுஹம் || சுஸி
 டாஹெ ப்ருதிகுதெ டிடிஹெ து த்ருஹிதிவஸு | ஸவிணா
 நாஸம் ஸுதாநாஸம் து டிஸாநாசுபீயெஹெதெ’ ஐதி || டிஸாஹ
 டெஜெ சூஹிதாமுநாஹிதாமுநாஸம் வுநஸம்ஸாரெ சுதெ
 ஸதி ஸம்ஸாரடிநாடிஹெ டிடிஸாநாசுாவஸிஷடெவாவம்ஹதி ||
 ந வுநடிடாஹாடி டிஸாஹஸு | யடி டிஸாஹா டிஹி யடிஜாயஜி
 வுநடிடாஹஸுராகு த்ரு டிஸாஹம் த்ருஹிதி சுரெணாவம்
 ஸுராகு | ப்ராமவமுஹணாவாவெ சுஸிடிஹெ வபிணடம் |

விஷயத்தில் வசனத்தையும் உதாஹரிக்கின்றனர் மற்றொரு ஸம்ரு
 தியை—‘பலாச பர்ணங்களால் ப்ரதிக்ருதிதாஹம் செய்தால் மூன்று
 நாட்கள் அசுத்தனாவான். மாதாபிதருவிஷயத்தில் பத்து நாட்களா
 செளசம். அஸ்தி தாஹத்திலுமில்விதமே’ என்று. முன் ஆசெளச
 மனுஷ்டிக்காவிடில் பலாசபர்ண தாஹத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு
 மூன்று நாட்கள். மாதாபிதார்களுக்குப் பர்ணதாஹத்திலும்,
 அஸ்திதாஹத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் என்று
 அவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹகாரம்— ‘யஜ்வாயஜ்வ + இஹேஷ்யதே’ என்றார்.
 பத்து நாட்களுக்குள் ஆஹிதாக்கிக்கும் அநாஹிதாக்கிக்கும் புனஸ்
 ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் ஸம்ஸ்கார திருத்திற்குமேல் மீதி
 யுள்ள தினங்கள்வரையிலேயே ஆசெளசம். புனர்தாஹதிரம் முதல்
 பத்து நாட்களாசெளசமில்லை. பத்து நாட்களுக்குப்பிறகு ஆஹி
 தாக்கி அநாஹிதாக்கி இவர்களுக்குப் புனர்தாஹமானால் அதில்
 10-நாட்கள், மூன்று நாட்கள் என்று ஆசெளசம் முறையே வரும்.
 முன் ஆசெளசம் க்ரஹிக்காவிடில் அஸ்தி தாஹத்தில் பூர்ணசெள
 சம். ப்ரதிக்ருதி தாஹத்திலோ ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்

வூதீகூதிதாஹெ து ஸவிணாநாஃ சூஹரெவ | வுசூர
ணாஃ து வூதீகூதிதாஹெ:வி ப்ராஸாஸளவமு ஹணாவாவெ
உஸாஹரெவ | தசூ ஹணெ:வி விதூவிஷயெ:வூதாஹெ
ஸதா உஸாஹரீதி ஸம்முஹகாரவயநம் தெவ-பூவூதம் ||

சுவரெ து—

‘ஜூதீநா மெஹீதாஸளவாநாஃ வண-பூஹவஹூ
தாஹெ:வி திராசூரெவ | மெஹீதாஸளவஸ்ய வுசூஸ்ய
வண-பூஹெ:வூதாஹெ:வி திராசூரெவ | சூஸளவாநா:
கீகஸாஹெ: பூதாஹெ’ உதூதீநாஃ வூவெ-பூதாநாஃ வயநா
நாஃ வுநத-பூஹ ராசூவிஷயகெந பூவூதகூதா: | ராதா
விசூத-பூஹம் ஸூதவூதாஹெ தயெவ வ’ உதூஸ்ய
ராதாவிதூவிஷயெ சுமெஹீதாஸளவஸ்ய வுசூஸ்ய வண-
பூஹவஹூதாஹெ:வி உஸாஹாஸளவபூதிவா:நவரகூதா:
தசூ ஸவிணவிஷயகூபூதீதெரிதூஹம்: ||

களாசௌசமே. புத்ரர்களுக்கோ ப்ரதிக்ருதி தாஹத்திலும் முன்
ஆசௌசம் க்ரஹிக்கப்படாவிடில் பத்து நாட்களாசௌசமே.
ஆசௌசம் க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மாதா பித்ரு விஷயத்தில்
அஸ்தி தாஹத்தில் எப்பொழுதும் பத்து நாட்களாசௌசமென்று
ஸங்க்ரஹகார வசநத்திற்கு வ்யாக்யாநம் அவர்களால் செய்யப்
பட்டுள்ளது.

மற்றவரோவெனில்:— ஆசௌசத்தை க்ரஹிக்காத ஜ்ஞாதி
களுக்குப் பர்ணதாஹத்திற்போல் அஸ்தி தாஹத்திலும் மூன்று
நாட்களாசௌசமே. ஆசௌசமனுஷ்டித்துள்ள புத்ரனுக்குப்
பர்ணதாஹத்திலும் அஸ்திதாஹத்திலும் மூன்று நாட்களா
சௌசமே. ‘ஆசௌசாந்த: கீகஸாதே: ப்ரதாஹே’ என்பது
முதலிய முன் சொல்லப்பட்ட வசநங்களெல்லாம் புனர்தாஹ
மாத்ர விஷயமாய் ப்ரவ்ருத்தித்திருப்பதால். ‘மாதாபித்ரோர்தசா
ஹம் ஸ்யாதஸ்தி தாஹே ததைவச’ என்ற வசநம், மாதா பித்ரு
விஷயத்தில் ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத புத்ரனுக்குப் பர்ணதாஹத்
திற்போல் அஸ்தி தாஹத்திலும் பத்துநாட்களாசௌசமென்பதை
ப்ரதிபாதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளதாகையால் அதில் ஸபிண்ட
விஷயத்வம் தோன்றுததால் என்கின்றனர். அவ்விதமே,

தயா உ ஸம்முஹே—

‘சுனாபுஸாஹாஹே து ஸெஷதஸுமயொரவிவாஃ |
வஹிபுஸாஹாஹே து ஹாஹாதித்ரிநம் சிதழ் || பூமாதா
ஸனயமுஹாவாவே ஜோதீநாம் த்ரிநம் ஸபீழ் | பூமூஹே
து சூஹம் சுதாஸநெஷாம் து ந விஷுதெ | சுதா உ
தநயம் வஹிபுஸாஹே வஹிணம் தயோதிதழ்’ இதி ||

வாராணசே—

‘சுஸூஹாவே வஹாஸொஸெஷம் வஹிணம் காயம் ஸரீ
ரகழ் | தயா வணம்பியம் ஹா த்ரிநாதுஸுமயிவஹிவெசு’ இதி ||
வந்தஹிவீதாஸனய வஹிணவிஷயம் | முஹிதாஸனயஜோதீ
நாம் து நாஸனயம் ||

தயா உ ஸுததானே—

‘வஹிணம் விதொஹம் ஸஸாரம் பூரோஹாஹாஹி
வெசு | ஜோதீநாம் ஹாராது ஸுதததஹிணம் ஸஹிதகம் ந ஹி ||
நிதிகுஹிணம் கஹித ஸுததகாமி தயெவ உ’ இதி ||

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பத்து நாட்களுள் புனர்தாஹமானால் மீதி
யுள்ள தினங்களால் எல்லோரும் சுத்தராகின்றனர். தசாஹத்திற்
குப்பிறகு புனர்தாஹமானால் தஹன தினம் முதல் மூன்று நாட்
களாசெளசம். முன் ஆசெளச க்ரஹணமில்லாவிடில் ஜ்ஞாதி
களுக்கு மூன்று நாட்களாசெளசம். முன் ஆசெளசம் க்ரஹித்த
விஷயத்தில் கர்த்தாவுக்கு மூன்று நாட்கள். மற்றவர்க்கில்லை.
கர்த்தாவான புத்ரனுக்குப் பூர்வம் ஆசெளச க்ரஹணமில்லாவிடில்
பூர்ணசெளசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

புராணத்திலும் : ‘அஸ்தி இல்லாவிடில் பலாசபர்ணங்களால்
சரீர ப்ரதிக்கருதியைச் செய்யவும். பர்ணப்ரதிக்கருதியைத் தஹித்
தால் மூன்று நாட்களாசெளசமுடையவனாவான்’. இது ஆசெளச
மனுஷ்டித்த புத்ரன் விஷயம். ‘ஆசெளசமனுஷ்டித்த ஜ்ஞாதி
களுக்கு ஆசெளசமில்லை. அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸம்ருதியில் :— புத்ரன் மாதா பிதாக்களுக்கு
ஸம்ஸ்காரத்தைக் கவனமின்மையால் செய்யாவிடில், ஜ்ஞாதிகளுக்குப்
பத்து நாட்களாசெளசம். பிறகு ஆசெளசமில்லை. நித்ய கர்மங்
களையும் ஸ்மார்த்த கர்மங்களையும் செய்யலாம்.

சுருதுவி—

வம்ஸஜாநாஸிஸாரெ ஸுருதகம் து க்யம் ஹவெசு |
 டிராஹாசு வரதஸ்ஸுவிஜ்ஞாதீநாம் வ விஸெஷதம்' ஐதி ||
 வனதெந டிஹநிஞரெணாவ்யாஸளவ ரீஷகடாநம் வானு
 ஷெயதீதுஷகம் ஹவதி ||

வசுதுஸ்யாவி வுநடிஹநாசு வடுவட ரோஸளவானு
 ஷாநரோஹ வஸிஷ்ட:—

புரீதவித்யகம் வித்னா ரளஹ்மெஷெஹிக ரோவரெசு |
 யதி கதடூஸிஸகம் ஸ்யாஜாஸளவநியரோநிதம் || சூடிஸாஹாடியெந
 ஹ்மம் து யஜா காயக்ஷஜிஹா | திராசும் ஸரீதிசூரீ ஸ்ராஹம்
 காயடாடியாலியி || டாஹகஸெஸ்தஜாஸளவ ரிதரெஷாம் ந
 விடிதெ'ஐதி || ஐதரெஷாம் = டிதாடிசுவிணாநாநித்யஹ்மம் ||

மூலீதாஸளவானாடிதொடிகநாஹு ஸவிணாநாஸிஸக
 நிதிதாஸளவஸூக்தம் ஸூத்யனரெ—

வடுவடம் மூலீதாஸளவானாம் ந வுநடிஹநெ
 கவயடி | தஸிஸுடிசுடாதுணாரோஸளவம் ரீநுரவ்யவீசு' ஐதி ||

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— 'ஸபிண்டர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம்
 நடக்காவிடில் ஆசௌசமெப்படி? ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாட்
 களுக்குப் பிறகு சுத்தி'. இதனால் தஹநம் செய்யப்படா
 விடினும், ஆசௌசத்தையும் உதகதானத்தையும் அனுஷ்டிக்கலா
 மென்றாகிறது. புத்ரனுக்கும் புனர் தஹநத்திற்குமுன் ஆசௌசா
 நஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வஸிஷ்டர்: புத்ரன், இறந்த மாதா பிதாக்களுக்கு, ப்ரேத
 க்ரீயையைச் செய்யவேண்டும். செய்வதற்கு சக்தியற்றவனாகில்
 பத்து நாட்கள் வரையில் நியமத்துடன் ஆசௌசமனுஷ்டிக்கவும்.
 அதற்குமேல் எப்பொழுது காரியங்களைச் செய்யச் சக்தியுள்ளவனா
 கிறானோ, அப்போது மூன்று நாட்கள் கழித்து விதிப்படிச் ச்ராத்தம்
 (ஸபிண்டகரணம்) செய்ய வேண்டும். இந்த ஆசௌசம் தாஹ
 கனுக்கு, மற்றவர்க்கு ஆசௌசமில்லை. மற்றவர்க்கு = உதகதானம்
 செய்த ஸபிண்டர்களுக்கு என்று பொருள். ஆசௌசமனுஷ்டித்து
 உதக தானம் செய்யாதவருக்கோவெனில் உதகதான நிமித்த
 ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— முன் ஆசௌசமனுஷ்டித்தவர்
 களுக்குப் புனர் தஹநத்திலாசௌசமில்லை. புனர் தஹந காலத்தில்
 உதகதானம் செய்பவர்களுக்கு ஆசௌசமுண்டென்றார் மனு.

• ‘பிரணாஜிமுஹீதஸ்ய திராசுராக்ஷாஸிரிஷ்யதெ’ இதி
புருஷ்ய திராசுராக்ஷாஸிரிஷ்யதெ’ இதி ||
நாயபலிஷிதி வ்யாபாரதாரம் ||

சூஹிதாநெஷு நவஜஹநாஹாவெ புருசுநாஸிரிஷ்யதெ
நாஸி, கிம் து புருசுநாஸிரிஷ்யதெ வனவாஸிரிஷ்யதெ
வநி காயாபு—

• சூஹிதாநெஷு வியிவஜஹநாஹாவெ நவஜஹநாஸி
சூசுளவகாணம் நாஸி ஜாஹாஜாஸிரிஷ்யதெ’ இதி ||
ஜாஹாஜாஸிரிஷ்யதெ = புருசுநாஸிரிஷ்யதெ தது புருசுநாஸி ||
தயா வாரஸுரம்—

— ‘சூஹிதாநெஷு ஜஹநாஜாஸிரிஷ்யதெ’ இதி ||
சூஹிதாநெஷு, விஷேசஸூசுளவகாணம் யாவஸி வியிநா நெஷு
ஸஸ்யதம் | புருசுநாஸிரிஷ்யதெ து ஸஸ்யாஜி கஜெஷ்வொநா ந
விஷ்யதெ’ இதி ||

பெஷுநஸிரிஷ்யதெ —

• சூஹிதாநெஷு புருசுநாஸிரிஷ்யதெ புருசுநாஸிரிஷ்யதெ
சூசுளவகாணம் புருசுநாஸிரிஷ்யதெ’ இதி ||

‘மரணாதி + இஷ்யதே’ என்று புத்ரனுக்கு திராசுராக்ஷாஸிரிஷ்யதெ
விதியிருப்பதால் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஒருநாளாக்ஷாஸிரிஷ்யதெ நாயபலிஷிதி
மென்று வ்யாக்யானக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

சூஹிதாநெஷு மந்த்ரத்துடன் தஹநமில்லாவிடில், புத்ரன்
முதலியவர்க்கு ஆசேளசமில்லை. ஆனால், புனர்தஹந ஸமயத்தி
லேயே ஆசேளசம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சந்திரிகையில்:— ‘சூஹிதாநெஷு விதிப்படி தஹநமில்லா
விடில் ஆசேளசாநுஷ்டானமில்லை. தஹநம் முதல் ஆசேளசம்
விதிக்கப்படுகிறது’ என்று. தஹநம் முதல் = புனர்தஹநம் முதல்.
அது 10-நாட்கள். அவ்விதம்,

பாரஸ்கர்:— ‘சூஹிதாநெஷின் தஹநம் முதல் 10-நாட்கள்
ஆசேளசம் விதிக்கப்படுகிறது. விதேசத்திலுள்ள சூஹிதாநெஷுக்கு
விதிப்படி ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாதவரையில், புத்ராதிகளுக்கு
ஸந்த்யா முதலிய கர்மங்களுக்கு லோபமில்லை’ என்றார்.

பைநுநியம்:— ப்ரவாஸத்திலுள்ள சூஹிதாநெஷு மரித்தால்,
ஆசேள. 37

ஸுதகுனரெவி--

ஃஸாஹாஹம் ஸவிணாநாம் ஃதள வெதகியா ஹவெசு |
 வுநஸஸாரெ திராகும் ஸாடிஷம் விதெராடிஸாஹ
 தம்' ஹதி || சுநாஹிதாமெம் வுநஸஸாரெ ஸவிணாநாம்
 திராகுடி | யஷம் = குஹிதாமெம் வுநஸஸாரெ ஸவி
 ணாநாம்ஃஸாஹம் | விதெராடி வுநஸஸாரெ வுதூணாம்
 ஃஸாஹிதியம் ||

சுநெகஸவிணாநாநடிஃஸாஹம் ஸம்முஹகாரம்--

ஃதளநாம் து ஸவிணாநாம் காரெ வஹுதியெ மதெ |
 தாநு ஸவஃநு ஸஹ ஸஸஸாநாதிநாநெண யயாவியி ||
 வனகொடிஷம் வதுயெடிஹி தெஷாம் விணம் வ்யயக்யயக் |
 ஸவிணீகரணம் தெஷாம் ஸஹெவ வ்யயமெவ வா'ஹதி ||
 சுவா தரம் ஃதளவவிணாநாநடிஃஸாஹவிஷயெ மமடி--

சுதீதெதெஷ து ஸஸாரெ வனகாஹாசு விணீவடி

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து, சாவாசௌசத்தை முழுவதும்
 அனுஷ்டிக்கவும்.

ஸம்ருத்யந்தரத்திலும்:— ஸபிண்டர்களுக்கு 10-நாட்கள்
 ஆசௌசம் ப்ரேத த்ரியை நடந்தால். புநஸ் ஸம்ஸ்கார விஷயத்
 தில் 3-நாட்களாசௌசம். ஆஹிதாக்கினிக்குப் புநஸ் ஸம்ஸ்கார
 மானால் ஜ்ஞாதிகளுக்கு 10-நாட்களாசௌசம். மாதா பிதாக்
 களுக்குப் புநஸ் ஸம்ஸ்காரமானால் 10-நாட்களாசௌசம் என்று
 பொருள்.

அநேக ஸபிண்டர்களுக்குப் புநர்தாஹம் செய்தால்,

ஸங்க்ரஹகாரம்:— ஸபிண்டர்கள் இறந்த வெகு காலத்திற்குப்
 பிறகு தஹநம் செய்வதானால், இறந்த அவர்கள் எல்லோரையும்
 சேர்த்தே ஸம்ஸ்காரம் செய்யவும். மூன்று நாட்களில் விதிப்படி
 செய்யவும். 4-ஆவது நாளில் ஏகோத்திஷ்டத்தைச் செய்யவும்.
 பிண்டதாந்தைத் தனியே செய்யவும். அவர்களுக்கு ஸபிண்ட
 கரணத்தைச் சேர்த்தே செய்யலாம். தனியாயும் செய்யலாம்.

ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு துர்ம்ருதண ஜ்ஞாதி முதலிய
 வர்களுக்குப் புநர்தஹநம் செய்யும் விஷயத்தில்,

கீர்தி:— ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால்

ஸளவாநாம் ஜாதீநாம் திராசுபு | மூவீதாஸளவாநாபிடி
தொட்காநா பிடிக்காநாநிதி தடுக்கராசுபு | திதொட்காநா து
ந கினிசு ||

சுநெது து—

சுலபிதாஹெ வு துணாம் மூவீதாஸளவாநாபிடி டிஸா
ஹு | பிதிசுதிதாஹெ திராசுபு | ஸவிணாநாபிடிமூவீ
தாஸளவாநாபிடிதாஹெ டிஸாஹு | மூவீதாஸளவாநா து
திராசுபு' உதாஹு: சுநெகஸவிணபுநடிதாஹெ திரா
சுபு | சுலாநநாடுகெஸு வா சுநெகஸு வா வுநடிதாஹெ
வனகராசுபு | தாதாவிதுவிஷயெ து திராசுபிதி ||

ஸவிணஸரோநாடிக்காநா பிடிக்காநா டிஸாநாசுபிதி
தாடிஸளவம் சுவிதாஹெ துதாஸாபாபாடு ஸஸார
பிவஸபுஸுதி சுதபுஸு | சுநாஹிதாஹெபாணபிவஸபுஸுதி
உஸபாபாபிவஸபுஸுநா டாஹாபி திதிபாபிபிவஸெ காபபு ||

மூன்று நாட்களாசெளசம். ஆசெளசமனுஷ்டித்து, உதகதாநம்
செய்யாத ஜ்ஞாதிகளுக்கு உதகதாந நிமித்தமாய் ஒருநாள்
ஆசெளசம். உதகதாநம் செய்தவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை.

சிலரோவெனில்:— ‘அஸ்தி தாஹத்தில் மூன் ஆசெளசம்
அனுஷ்டித்த புத்ரர்களுக்கும் தசாஹம். ப்ரதிக்குதி தாஹத்தில்
மூன்று நாட்களாசெளசம். ஆசெளசமனுஷ்டிக்காத ஜ்ஞாதி
களுக்கும் அஸ்திதாஹத்தில் தசாஹம். ஆசெளசமனுஷ்டித்தவர்
களுக்கு மூன்று நாட்களாசெளசம்’ என்கின்றனர். அநேக
ஸபிண்டர்களின் புனர்தாஹத்திலும் த்ரிராத்ரம். ஒரு வர்ஷத்
திற்குப் பிறகு ஒருவனுக்கோ, அநேகருக்கோ புனர்தாஹம் செய்
தால் ஒரு நாளாசெளசம். மாதா பித்ரு விஷயத்திலானால்
மூன்று நாட்கள் என்கின்றனர்.

ஸபிண்டர்களுக்கும் ஸமானோதகர் முதலியவர்களுக்கும்
சொல்லிய இந்தத் தசராத்ரம், த்ரிராத்ரம் முதலிய ஆசெளசம்,
ஆஹிதாக்கி, அவனது பத்னீ இவர்களின் ம்ருதியில் ஸம்ஸ்காரதினம்
முதற்கொண்டே அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். அநாஹிதாக்கியின்
ம்ருதியில் மரண தினம் முதற்கொண்டே அனுஷ்டிக்கப்பட
வேண்டும். இருவருக்கும் ஸஞ்சயநத்தைத் தஹநதினம் முதல்
இரண்டாவது நாளில் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் சொல்லுகிறார்,

யயாஹாஜிராஃ—

‘சுநநித உதாநெஸாநெஸஸாநகரகரணம் | ஸாஸிஸ
னபநம் டாஹாநுதாஹஸு யயாதிபி’ உதி ||

சுது விஜாநஸுரஃ—

‘ஸாநெஸஸாநகரகரணம்’ உதி புவணாஹாநிதாநுள
விதரி ஷெஸாநாபுதெ ததுதாணாநாஸஸாநாநாஸுரா
கரகரெவொநாநாஸுதநுஸஸெயபு ||

யயாஹ வெவீநஸிஃ—

‘சுநநித உதாநெ ராஸஸம் ஹி விஜாதிஷு | டாஹா
டிநிதொ விஷா விஷெஸஸெபுதெஸதி’ உதி ||

ஸ வஸவ—

‘சுஹிதாநிஸெஸ புவஸநு பிபெத வுநஸஸாநா
கூகூவா ஸாவஸஸஸு’ உதி ||

அங்கிரஸ்:— அநாஹிதாக்கனி ம்ருதியில் மரண தினம் முதல்
கொண்டு ஆசெஸஸமும், சுத்தியும். ஆஹிதாக்கனி ம்ருதியில்
ஸம்ஸ்கார தினம் முதல் ஆசெஸஸமும் சுத்தியும். இருவர்களுக்கும்
ஸஞ்சயநம் தாஹ தினத்திலிருந்து மறுநாளில். ச்ராத்த தினம்
இறந்த திதியே. இதில்,

விக்குநேச்வரர்:— ‘ஸாக்நேஸ் ஸம்ஸ்காரகர்மண:’ என்று
இருப்பதால், ஆஹிதாக்கனியான பிதா தேசாந்தரத்தில் மரித்தால்,
அவனது புத்ரர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் வரையில் ஸந்த்யாதி கர்மங்
களுக்கு லோபயில்லை என்று அறியவும். அவ்விதமே சொல்லு
கிறார்,

பைநநி:— ‘தேசாந்தரத்தில் மரித்தால், அநாஹிதாக்கனி
விஷயத்தில் மரணம் முதல் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஆசெஸஸம்.
ஆஹிதாக்கனி விஷயத்தில் ஸம்ஸ்காரம் முதல் ஆசெஸஸம்’ என்று.

விக்குநேச்வரரே:— ‘ஆஹிதாக்கனி தேசாந்தரத்தில் மரித்
தால், புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து, பிறகு ஆசெஸஸமனுஷ்
டிக்கவும்’ என்றார்.

ஸஹிஹிதஸுரணெ து ஊஹாஹி ஊஹாஹஸகெவஹி
ரணாஹிபுராஸளஹிவி | ஸுருதகம் து புவக்யாஹி புவதிஜந
நிரிதகம்' உதி ஊக்யஸுரணாஹி ||

ஸுதகுனரெ—

‘சுநதெஹி-ஊரணா தாஹுராஸளஹி ஊஹதம் வரஹி | தயெஹி
ஸனபநம் ஊஹாஹி தாஹஸு தியிஹிஸுதா’ உதி ||

சுநாஹி தாஹு-ஊரணாஹி ஸனபநஹி ஸுஸுபுராணெ—

‘சுநாஹி தாஹு-ஊரணாஹி தாஹஸு ஊஹதம் | சுஹி
ஸஹபநம் சுய-ஹி ஸுபாஹிவாஹிபாநதம்’ உதி || சுதா
வாஹிதா வுஹஸு ||

ததெஹி—

‘ஊஹாஹிபுராஸளஹி விஹிபம் ஸவெஹி ஊஹிஹி
ஹி | ரணாஹிபுராஸளஹி காய-ஹி ஸுபாஹி ஸஹபாஹி யஸு
நாஹிஹி’ உதி ||

ஸமீபதேச மரணத்திலானால், தாஹ தினம் முதல் ஆசௌசம்
அனுஷ்டித்தாலும், மரணதினம் முதற்கொண்டும் ஆசௌசமுண்டு.
‘ஸுருதகம் து புவக்யாமி ம்ருதிஜன்ம நிமித்தகம்’ என்று தக்ய
ஸம்ருதி யிருப்பதால்,

மற்றொரு ஸம்ருதியில்:— அநாஹிதாக்கினியின் ம்ருதியில்
மரணம் முதற்கொண்டு ஆசௌசம். ஆஹிதாக்கினியின் ம்ருதியில்
ஸம்ஸ்காரம் முதற்கொண்டு ஆசௌசம். அவ்விருவருக்கும்
தஹநத்திற்கு மஹநாளில் ஸஞ்சயநம். ச்ராதத்திதி மரணத்தியே.

அநாஹிதாக்கிக்கு மரண தினம் முதற்கொண்டு ஸஞ்சயநம்
சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பரம்ஹபுராணத்தில்:— ‘அநாஹிதாக்கிக்கு மரணத்திலிருந்தும்,
ஆஹிதாக்கிக்கு ஸம்ஸ்காரத்திலிருந்தும் கணக்கிட்டுத் தன் சாகை
யில் சொல்லிய விதிப்படி அஸ்தி ஸஞ்சயநம் செய்யவும். இவ்
விஷயத்தில் சிஷ்டாசாரத்தால் வ்யவஸ்தையாம்.

பரம்ஹபுராணத்திலேயே:— அக்னிஹோத்ரிகளின் தஹநம்
முதற்கொண்டும், அநாஹிதாக்கியின் தஹநம் முதற்கொண்டும்
ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

வ்யாப்யோரவி—

‘ஐஹநாஜெவ காய-ஓ ஸ்யாஜிஸ்ய வெதாநிகொ வியி’
உதி ||

சுது செவிஜாஹம்—

‘யஸ்ய வெதாநிகொ வியி’ உதி ஸ்ரணாஜாஹி தாமெஸு
தத்யாஸு வெதாநிகாநிநா ஸம்ஸாரொ ஸதி ஜாஹாஜ்யாஸு
வழி | தஜ்வாவெ, ‘ஸம்யொமொ யஸ்ய நாநிநி’ உதி வவநாநு
ணாஜெவாநாஹி தாநிநிணவஜாஸு’ உதி ||

சுநெது து—

‘உசுதயொவ-உநயொ ராஹி தாமுநாஹி தாமு-வமக்ஷண
சுந வெதாநாநி ஸம்ஸாராஹாவெ-வி சுஹி தாமெஸு
தத்யாஸு நிணெ ஐஹநாஜெவாஸு’ உத்யாஹம் | சரிஷா
வாராஜிஹ வ்யவஸூ ||

ராசுள ஜநத-ஓபி திஸம்ஹவெ ஜநநிண-ஓயம் ||

ராசுள ஜநாஜிஸம்ஹவெ சுய-ஓராசுள வரம் ஜநாஜி

வ்யாக்ரம்:— எவன் ஆஹிதாக்கினியோ அவனது தஹநம்
முதற்கொண்டே ஆசௌசமனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

இங்கு சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்—“ யஸ்ய வைதாநி
கோ விதி:’ என்றிருப்பதால், ஆஹிதாக்கிக்கும் அவனது
பத்னிக்கும் வைதாநாக்கினியால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால்
தஹநம் முதலாசௌசம். இல்லாவிடில் - ‘ஸம்யோகோ யஸ்ய
நாக்கினிபி:’ என்ற வசநத்தால் மரணம் முதற்கொண்டே அநாஹி
தாக்கினி மரணத்திற்போலாசௌசம்” என்று.

மற்றவரோவெனில்:— “முன் சொல்லிய வசநங்கள்
ஆஹிதாக்கினி அநாஹிதாக்கினிகளைச் சொல்வதாகியதால், வைதா
நாக்கினி ஸம்ஸ்காரமில்லாவிடினும், ஆஹிதாக்கினி, ஆஹிதாக்கினி
பத்நீ இவர்களின் மரணத்தில் தஹநம் முதற்கொண்டே
ஆசௌசம்” என்கின்றனர். இங்கு சிஷ்டாசாரத்தைக்கொண்டு
வ்யவஸ்தையையறியவும்.

ராத்ரியில் ஜநநம், மரணம், ருது இவைகளின்
ஸம்பவத்தில் நாள் நிர்ணயம்.

ராத்ரியில் ஜநநம் முதலியது ஸம்பவத்தால், பாதி ராத்ரிக்குப்

ஸதி வரஹிநி, வடுவ-ஓ தஹுததள வடுவ-ஹிநிதெதுகம்
கூஹம் | ராதி-ஓ தெயா விவஜாஹிவாஅயெ ஜநநாஹி ஜாதெ
வடுவ-ஹிநி மூஹி | உதரவாஹெ வரஹிநிதி தீயம் |
மூஹிவாஹிதவரம் கூஹம் ||

தயா விஜாநெஸுரீயெ—

கைய-ராசுராவயிம் காவஸூதகாஹி விய்யதெ | ராதி-ஓ
கூய-ராதிவாஹம் து, அளவாஹி வடுவ-ஓ வனவ து || உத
ராஹம் மூஹிதெ யுஜிதெ தீதஸூதகெ | தீதள வ ஸூ
தகெ ஸாவெ துதீயாஹம் வராநிதம் || சூஹி அவாஹகள
யுகள வடுவெ-ஹிநிநி நிஸுயம் | உதிதெ து யு
ஸூயெ-ஓ நாரீணா ஹிஸூதெ ரஜி || ஜநநம் வா விவதிவ-ஓ
யஸூஹஸூ ஸவ-ஓ | ராசுராவெ ஸூஹிதெ தீதெ
ரஜிவி ஸூதகெ || வடுவ-ஓஹி ஹிநி மூஹி யாவநாஹி
ஹிதெ ரவி' உதி || வனதெஷாஹ வ கஹாநாஹி ஹிஸூ
வூவஸூதி | சுத வனவ ஸூஹிவாஹாநாஸூரீணா துணீர

பிறகு ஸம்பவித்தால் மறுதினம், முன்பு ஆனால் முதல் தினம்
என்பது ஒரு கல்பம். ராத்ரியை மூன்றாய்ப் பிரித்து முந்திய
இரண்டு பாகத்திலானால் முதல் தினம், மூன்றாவது பாகத்திலானால்
மறுநாள் என்பது மற்றொரு கல்பம். அவ்விதம்,

விக்குணேச்வரியத்தில்:— ஸூதகம் முதலியதில் அர்த்த
ராத்ரத்தை முடிவாக உள்ள காலம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
ராத்ரியை மூன்று பாகமாகச் செய்து, முதல் இரண்டு பாகங்கள்
முதல் தினத்தைச் சேர்ந்தது. மூன்றாவது பாகம் மறு
தினத்தைச் சேர்ந்தது மாணசௌகத்தில். ரஜஸ், ஜநநம்,
மரணம் இவைகளில் மூன்றாவது ராத்ரி பாகம் மறுநாளைச்
சேர்ந்தது. முதலான இரண்டு பாகங்கள் முதல் நாளுடன் சேர்ந்
தவை என்பது நிர்ணயம். ஸூர்யோதயத்திற்குப் பின் ரஜஸ்,
ஜநநம், மரணம் இவைகளின் ஸம்பவத்தில் மறுநாள் முதல் கணக்கு.
மரணம், ரஜஸ், ஜநநம் இவை ராத்ரியில் ஸம்பவித்தால் முதல்
நாள் என்று க்ரஹிக்கவும், இது ஸூர்யோதயத்திற்குள்". பல
விதமான இந்த ப்ரகாரங்களுக்குத் தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து
வ்யவஸ்தை என்றறியவும். ஆகையாலேயே, ஸ்வதேசாசாரத்தை

உக அ வெஷுநாயகீகதிதீயஸ்ய திரோக்ஷாவமவெ

வெசு' உதி வயநாசு ஜந்நிரணயொருடியாபெயுவ ழிநம் ஸ்ராஹு
ரித்யாஹம் ||

ஸம்வக-பாஸளயம் ஸ்ரவ்யாஜீநாதிசுநாநாஸளவாஹாவஸா ||

ஸம்வக-பாஸளயமோக்ஷம் ஸ்யுதிநதெ—

ஸம்வக-பாஸளம் வானம் டிஸாராதும் விவஜி-பெயசு | தசு
ஸம்வக-பாஸளவெஷுநாயகீஸ்யாவிந ஸம்ஸயம்' உதி || ஷநம் =
சுஸளயஸு ||

ஸம்வக-பாஸளய-உக்ஷம் ஸ்யுதிநதெ—

பெயுதகரெ-பாவபெஸிகம் தத்யுதிஸாவிவிஸஹ | ஸஹ
வாஸஸவீத்யாஜி ஸம்வக-பாஸளம் ப்ருவகஷதெ' உதி ||

சுரு வ்யஹஸதி:—

யவெஸஸஹாஸவினோரவி ப்ருகாய-பாஸளநாஸிகஸு |
வாநுநவொவொநவொ வொரவி ஸ டிஸாஹெந ஸாஸ்யுதி' உதி ||

தால் ஜநந மாணங்களில் உதயம் முதற்கொண்டே நாள் கணக்குச்
செய்யப்படவேண்டும், என்கின்றனர்.

**ஸம்பர்க்காசௌசமும், திரவ்யம் முதலியவைக்கு
அதிக்ராந்தாசௌசமில்லையென்பதும்.**

ஸம்பர்க்காசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸம்ருதிரத்னத்தில்:— ஆசௌசியுடன் ஸம்பர்க்கம், போஜநம்,
பாநம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ஆசௌசி ஸம்பர்க்கத்தால்,
ஆசௌசமில்லாதவனுக்கும் ஆசௌசமேற்படும்.

ஸம்பர்க்க சப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஒரு ஸம்ருதியில்:— ப்ருத கர்மத்தை உபதேசித்தல், அதைச்
செய்தல், ஆசௌசிகளுடன் சேர்ந்திருத்தல், சேர்ந்து பானம்
செய்தல் முதலியதை ஸம்பர்க்க சப்தத்திற்கு அர்த்தமென்
கின்றனர்.

ப்ருஹஸ்பதி:— ஸபிண்டனல்லாத எவன் ஆசௌசிகளோடு
சயநம் முதலியதைச் சேர்ந்து செய்கிறானோ அவன் பந்துவாகி
னும் பந்துவல்லாதவனாகினும் பத்து நாட்களால் சுத்தனாகிறான்.

ஓசாஹாவந்யாவொ ஓசாஹஸவகூவிஷயம் । யவ்விநு
யவ்விநு ஐநெ ஸவகூவிஷயந்யாவொ ஹவதி । கதாவிஷ
யவொ ஹவந்யாவொ ஹவதி ॥

ஸூத்யுதரொ—

‘ஹெதகூவிஷய வகூவிஷயந்யாவொ கதாவிஷயவொ । கதா
கூவிஷய வகூவிஷய ஹவந்யாவொ விநொயுதெ’ உதி ॥

ஸவகூவிஷயந்யாவொ விநொயுதெ உககஸூதரொ—

‘ஹவஸவகூவிஷயந்யாவொ, ஹவதூவிஷயந்யாவொ । ந
தூவிஷயந்யாவொ ஹவகூவிஷயந்யாவொ’ உதி ॥

கதாவிஷயவொவிஷயவொ கதாவிஷயவொவிஷயவொ
கதாவிஷயவொவிஷயவொ—

‘தயா நெவ கதாவிஷயவொவிஷயவொ கதாவிஷயவொ’ உதி ॥

பத்து நாள் என்றது பத்து நாட்களிலும் ஸம்பர்க்கம் செய்த
விஷயம். எந்தெந்தத் தினத்தில் ஸம்பர்க்கமேற்படுகிறதோ அந்த
அந்தத் தினம் மட்டிலாசெளசம் ஏற்படும். எப்பொழுதாவது
ஸம்பர்க்கமேற்பட்டால் ஸ்நாநமாத்நாத்தால் சுத்தி.

ஒரு ஸம்ருதியில்:—ப்ரேத கர்மத்தில் சொல்லுகிறவர்களுக்கு
ஆசெளசம் கர்த்தாவுக்குப் போலாகும். பிறனது கர்மத்தில்
சொல்பவருக்கு ஸ்வாஹா காரமில்லாமல் சொல்லவேண்டும்.

ஸம்பர்க்க நிமித்தாசெளசத்தில் விசேஷம் சொல்லப்
பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:—ஆசெளசியுடன் ஸம்பர்க்கம் செய்தவனுக்கு
ஆசெளசம் அந்தத் தினக்கணக்குள்ளதாய் ஏற்படும். அந்த
ஸம்பர்க்காசெளசம், அவனது த்ரவ்யங்கள், க்ரியைகள், ஸ்த்ரீகள்
இவர்களுக்கு ஏற்படாது.

அதிக்ரந்தாசெளச விஷயத்திலும், க்ரியா த்ரவ்யங்களில்
ஆசெளசா பாவம் அதிதேசிக்கப்பட்டுள்ளது ஸங்க்ரஹத்திலேயே.
‘ஆவ்விதமே, அதிக்ரந்தமான த்ரீராத்ராசெளசம் முதலிய
ஆசெளசம், க்ரியைகளிலும் த்ரவ்யங்களிலும் ஏற்படாது’ என்று.

சுஜிரலா உ—

‘சூரளவம் யஸ்ய ஸம்ஸம-பாடிவதெஜ்யஹரெயிநம் !
கியாலஸ்ய விஹஸ்யநெ மஹூரணாம் உ ந தஜ்வெசு’ உதி
மஹரெயிநம் கியாலொவம் தஜ்யஹ லவாநாம் ஹாய-பாடிநாம்
உஹூரணாபிஸ்யாஸளவாஹாவஸூ கண்த வனவொகூம் ! வனவம் உ
ஸம்வக-பாஸளவவிஷயெ சுதீதாஸளவவிஷயெ உ கியாபா
சூரளவாஹாவஸூ திவாடிகஸம்-மஹகார வயநெ ப்ரோணம்
விஞ்ஞ ॥

சுஜஸுவமூரோஸளவ்ய ॥

சுஜஸுவமூரவிஷயெ ரீநம்—

‘நாடிபாடிசூவெ மூரெ நாயீயாந ஜஹொதி உ !
தாநி வீயூதரெ கூய-பா ஐநம்-ரெகாடிஸாநரெ’ உதி ॥, வித
விஜி-புமணாரதிஸஸா திஷுஸ்தொ யநம்’ உத்யூகதலகூ
ரெணம் வனகாடிஸாநி ய-புநாநி வ-புவஹிதெ வீயூதரெ
கூய-பாடித்யூயம் ॥

அங்கிரஸ்ரீனாலும் :— ‘எந்த க்ரஹஸ்தனுக்கு ஸம்பர்க்கத்
தால் ஆசெளசம் ஏற்படுகிறதோ, அவனது க்ரியைகள் லோபிக்
கின்றன. க்ருஹத்திலுள்ளவைகளுக்கு அந்த ஆசெளசமில்லை’
என்று க்ருஹஸ்தனுக்கு க்ரியாலோபமும், அவனது க்ருஹத்தி
லுள்ள பார்யை முதலியவகர்களுக்கும், த்ரவ்யங்களுக்கும் ஆசெள
சாபாவமும் ஸ்பஷ்டமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம்
இருப்பதால், ஸம்பர்க்காசெளச விஷயத்திலும், அதீதாசெளச
விஷயத்திலும் க்ரியைக்கு ஆசெளசமில்லை என்று ப்ரதிபாதிக்கும்
ஸங்க்ரஹகார வசநத்தில் ப்ரமாணம் தேடப்படவேண்டும்.

அந்தச்சவ க்ராமாசெளசம்.

அந்தச்சவ க்ராம விஷயத்தில்,

மறு:— பிணம் உள்ளுக்குள் இருக்கும் க்ராமத்தில் போஜனம்,
அத்யயனம், ஹோமம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. அவைகளை
வேறு வீதியில் செய்யலாம். அந்த வீதி பதினொரு விற்கிடை
தூரத்திற்கு அப்புறமிருந்தால். விதஸ்தி (ஒருசாண்) 2-கொண்டது
ஒரு அரத்தி, அது 2-கொண்டது ஒரு கிஷ்கு, அது 2-கொண்டது

சொஷலு நாவதி தகு ஸரோவரெசு | மூரெ நாராவவிவினெ
கூய-பாடினெய்யவா வயா || வீயுனரெ வா ருதகெ ஹரெ
ரவ-பா ஸரோவரெசு | சுநாயாநுவநீதாநா ஸ்ரெதாயாஸு
தயா ஸ்ரீயாம் || சுனஸுவஸு சொஷலு மூரோடின வ ந விவ்
தெ | ரெநீநா வ யதீநா வ வரகாயவ்ரெவெரிநாடி | ரெண
யகு ஸஹிதம் தகு சொஷொ ந விவ்ரெ || ஸூரிபாடி
நா வ ரெண ஸஹவெடிது கூகுவிசு | சூரளவம் மூஹ
ரோகுஸு மூரோஸளவம் ந விவ்ரெ || கூபிகெ வதநெ வெவ
வவ-புடெ ராஜயாநிஷா | சூரெனெனவாவ-நம் கூய-பாடின
சொஷொ ந விவ்ரெ' உதி ||

ஸம்முஹ—

‘சுனஸுவொஸுவிமு-பாடினசு ஹோரோடி நாவரெசு |
வீயுனரெ ஸரா கூய-பாடினகாடிஸயநுவ்ரெ || மூரெ வது
ஸுதவ்ரெ யுகெய்யுனஸுவெ க்ரீயாம் | கூய-பாடி ஸ்ரீவ்ரெவா
நாய்வாநாத-புள வெத்யுயாவரெ' உதி || வதுஸு தவ்ரெவண

சொல்லுகிறேன். அந்த க்ராமத்திற்கு அந்தச்சுவத்வதோஷமில்லை. அதில் ஜபஹோமாதிகளைச் செய்யலாம். நாராசத்தால் (சிறியவழி) பிளக்கப்பட்டு, அல்லது வழிபால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் செய்யலாம். வேறு வீதியில் செய்யலாம். அநாதன், அநுபநீதன், ஸ்த்ரீ இவர்களின் ம்ருதியில் அந்தச் சுவத்வதோஷமில்லை. முநிகள், யதிகள், பரகாயப்ரவேசிகள் இவர்களின் ம்ருதியிலும் தோஷமில்லை. சூத்ரன் முதலியவரின் ம்ருதியில் க்ராமா சௌசமில்லை. அந்த க்ருஹத்திற்கு மட்டில் தோஷமுண்டு. குடிசம், பத்தநம், கர்வடம், ராஜதானீ இவைகளிலும் முன்சொல்லிய தோஷமில்லை. அர்ச்ச நத்தை க்ரமப்படி செய்யலாம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— “அந்தச் சவ்மான க்ராமம் அசுத்தமெனப் படும். அதில் ஹோமம் முதலியதைச் செய்யக்கூடாது. 11-வீற் கிடைக்கப்படுமுள்ள வேறு வீதியில் செய்யலாம். 400-ப்ராம் ஹணர்களுள்ள க்ராமத்தில் செய்யலாம். ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், அநாதன், பாலன் இவர்களின் ம்ருதியிலும் தோஷமில்லை, செய் யலாமென்று சிலர்”. 400-ப்ராம்மணர்கள் உள்ள க்ராமத்தில்

யுசெத ஸ்ராதே னகாடிஸயநு வபுவஹிதகூலாவெவவி
வீயுசெரெ வா வதுஷ்யவயாநெ வா நாராயவிஷெ வா
கியாம் கயபாடித்யுடம் || னகவீயூர வதுஷ்யாடிவய
யாநாலாவெ ந கயபாடிவ | ஸஹஸ்யவிபுஸம்வருணெ
ஸ்ராதே தடியிகெவவி வா | சூயஸ்ய ஸரீபெ து திஸ்குணா
செரெ ரீதள || சுயபநஸவநாஜீமி ந கயபாடிவ தது து |
னகவீயூர ஸராராருணெ னகவம்ஸமுஹே ஸ்ரீதெ | திஸ
கநுஷ சூயஸ்ய நெவ வ து வ வஜுயெச || வனாஸ
வாவஸரீகாநெ நெகவீயூர ஸவெ ஸதி | சுயபந வ ஹரெ
டிபாநம் ஜவஹாராடி வஜுயெச' ஐதி ஸுரணாச ||

வ்யுத்யுசெரெ —

‘வ்யுதிஷாடிஷு காமெஷு யவ்விநு ஸ்ராதே ரீதிவபெச |
ஸீவ்ரம் வஹிஸூவம் நீகா கரீபெஷம் ஸராவபெச || சுமு
ஹாரெ ஹரெம் வஜிவ வதபெத யது கருதிச | சுணஸூவம்

11-விற்கிடை வ்யவதாநமில்லாவிடினும், வேறு வீதியிலாவது,
நாற்சந்தியால் பிளவு இருந்தாலாவது நாராசத்தால் பிளவு இருந்தா
லாவது க்ரீயைகளைச் செய்யலாம் என்று பொருள். ஒரே வீதியில்
நாற்சந்தி முதலியதால் பிளவில்லாவிடில் செய்யக்கூடாது. “ஆயிரம்
ப்ராம்ஹணர்களால் நிறைந்த க்ராமத்திலாவது, அதைவிட அதிக
மான க்ராமத்திலாவது, ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் 30-கோல்
தூரத்திற்குள் ம்ருதியானல், அர்ச்சகம், ஸ்பநம் முதலியவைகளைச்
செய்யக்கூடாது. ஒரே வீதியில் மூங்கில்கள் ஸம்பந்தித்துள்ள
ஒரே க்ருஹமானது 30-விற்கிடைக்குள் இருந்தால் தைவ பித்ர்ய
கார்யங்களை வர்ஜிக்கவேண்டும். 50-விற்கிடைக்குப் பிறகு ஒரு
வீதியில் சவமிருந்தால், விஷ்ணு பூஜை, தாநம், ஜப ஹோமங்கள்
முதலியவைகளை வர்ஜிக்கவும்’ என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— ப்ரதிஷ்டை முதலியதின் காலங்
களில் எந்த க்ராமத்தில் மாணம் ஸம்பவிக்கின்றதோ அந்த க்ராமத்
திற்கு வெளியில் சவத்தைக் கடத்தி மீதி கார்யத்தை முடிக்கவும்.
எந்த அக்ரஹாரத்தில் விஷ்ணு பூஜை நடக்கின்றதோ அந்த அக்ர
ஹாரம் அந்தச்சவமானால், சவத்தைக் கிராமத்திற்கு வெளியில்

யழி ஹவெதூர் நீகா ததொ வஹி: || தஹவம் ஹஸஸாடிவ
தாவததெண வபிஜயெசு' உதி ||

ஸம்வத-ஃ—

வாகயஜே தயா ஹகி ஜொஹரணரெவ வ | ந காயடா
தாவதா விபொ யாவதிஷெ ஹவொனரா || சுஜொநாடி
ஹஜீத பூஜாவதம் ஸரோவரெசு' உதி ||

சுநுமரிநாஸளவம் வுநஸாநஸாநிவம் வ ||

சுநுமரிநாஸளவரோஹ வராஸரம்—

சுநுமரிஹயா ப்ரெதஜேதாதிம் வஹுரெவ வா | ஸாகா
ஸவெயம் ஸுஷ்டாநிம் வுதம் பூஸா விஸாஜிதி' உதி ||
சுஜொதிம் = ஸவிணவ்யுதிரிசுதம் வரோநொதூஷஜாதிம் ப்ரெதம்
வஹும் வா காரிதொநுமரி ஸவெயம் ஸாகாநிம் ஸுஷ்டா
வுதஹுக் ஸாஜிதீத்யஃ ||

கடத்தி, அந்தச்சவம் சாம்பலாகும் வரையில் ஸம்கேதமாய்ப்
பூஜிக்கவும்.

ஸம்வர்த்தர்:—சவம் க்ராமத்திற்குள் இருக்கும் வரையில்,
பாகயக்கும், போஜனம், ஜலம் கொண்டுவருதல் இவைகளைச் செய்
யக்கூடாது. அறியாமற் புசித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்சரத்தை
யனுஷ்டிக்கவும்.

அனுகமநாசௌசமும், புன:ஸ்நான ஸ்வரூபமும்.

அனுகமநாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ஜ்ஞாதியல்லாதவனையோ பந்துவையோ இறந்த
வனை, புத்திபூர்வமாய் அனுகமநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நானம்
செய்து, அக்னியை ஸ்பர்சித்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்த
னாவான். 'ஜ்ஞாதியல்லாதவனை = ஸமாநஜாதீயனாவது, உத்க்ருஷ்ட
ஜாதீயனாகவாவது உள்ளவனையோ, பந்துவையோ, புத்திபூர்வமாய்
அனுகமநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நானம் செய்து, அக்னியை ஸ்பர்
சித்து, நெய்யைப்பருகினால் சுத்தனாகிறான் என்று பொருள்.

செநுமரவி—

‘சுநுமரெய்யா பெருதம் ஜாதீஜோதிசெவ வா | ஸாக்ஷா
ஸவெயம் ஸுஷ்டாழிம் வுதம் ப்ராஸு விஸுஜிதி’ உதி ||
ஜாதயம் = ரோதுஸவிணர் | உதரெஷாம் து விஹிதகூர்
ஷெஷம் ||

யாஜ்ஞவல்க்யா—

‘ப்ராஸுணெநாநுமனவொ ந ஸுசிஷ்டா ந அஜி
க்ஷித | சுநுமரெய்யா ஸாக்ஷா ஸுஷ்டாழிம் வுதமுகு
ஸுவி’ உதி || அஜி = கிபூஷி | ஸுசிஷ்டா வா நானுமன
வ | யதி ஸெஷாதிநா ப்ராஸுணஸுரோநொதுஷஜாதிம் பெரு
செநுமரவி, ததா ஸாநாநிஸுஸ-வுதப்ராஸநாநி குய-கா
உதுய- ||

கவஷா விஸெஷரோஹ—

‘சுநுமரெய்யா ஸவம் வுஜா ஸாக்ஷா ஸுஷ்டா ஹுதாஸ
ந | ஸவி-ம் ப்ராஸு வுநம் ஸாக்ஷா ப்ராணாயாஸெஷி-ஸு
ஜிதி’ உதி || ப்ராணாயாஸு துயம் ||

மனுவும்:—ஜ்ஞாதியர்கினும், அக்ஞாதியாகினும் ப்ரேதனை
அறிந்து அனுக்மநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நாநம், அக்னிஸ்பர்சம்,
ஆஜ்யப்ராசநம் இவைகளால் சுத்தனாவான். ஜ்ஞாதி = மாத்ரு
ஸபிண்டன். மற்ற ஸபிண்டர்களின் அனுக்மநம் விஹிதமானதால்
அதில் தோஷமில்லை.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:—ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனேயோ, த்விஜ
னேயோ அனுக்மநம் செய்யக்கூடாது. செய்தால் ஸசேலஸ்நாநம்,
அக்னி ஸ்பர்சம், க்ருதப்ராசநம் இவைகளால் சுத்தனாவான்.
த்விஜன் = ப்ராம்ஹணன் முதலிய 3-வர்ணத்தான். ப்ராம்ஹணன்
ஸ்நேஹம் முதலிய கார்ணத்தால் ஸமாகஜாதி, அல்லது
உத்த்ருஷ்ட ஜாதியுள்ள ப்ரேதனை அனுக்மநம் செய்தால்,
ஸ்நாக்னி ஸ்பர்ச க்ருதப்ராசனங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது
பொருள்.

கவஷி:—விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

‘ஜ்ஞான பூர்வமாய்ச் சவாநுக்மநம் செய்தால், ஸநாநம்,
அக்னி ஸ்பர்சம், க்ருதப்ராசநம் இவைகளைச் செய்து, மறுபடி

வாந்ஸாநஸுரவிவரோஹ ஹாரீத்—

‘சுடிவஸூம் வரிதஜி ஸுஷவஸூண ஜநம் | ஸவா
நுமநெ க்ஷரோ வாந்ஸாநம் வியீபதெ’ உதி ॥

சுநுமநெ வனவெடிப் பூயஸிதம், நாமெ வாஸுபொ
வா மநெ, பெதஸு வாஸுபொரமெ ந மநவம்
கடாயநி தஸாடிமெத மனூணாராயம் க்ஷணம் வடிவபெ
பெதஸு வஸாடிமெ பூயஸிதம் வியீபதெ | கிலிஷா டு
மநெ நிஷுதி நெவவடிதெ’ உதி ஸுரணாக ॥

வ்யுதாடிஸம்ஹவெ விஸெஷம் ஸூத்யுனரோ டுபிதம்—

சுஜாஹவெ வ்யுதாஹவெ ஸமெவம் ஸாநரோவரோக |
ஸவாஹுதா உ மாயதூ டுசக்யகொவலிஜிதாம் ॥
சுபாஜாஜிவம் வீகா ஸாபிவொதி வெவிஜி’ உதி ॥

ஸ்நானம் செய்து ப்ராணாயாமங்களால் சுத்தனாகிறான் என்று.
ப்ராணாயாமங்கள் மூன்று.

புன:ஸ்நானத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீத்:— ஸாவஸ்தரத்தைப் பரிஹரித்து, உலர்ந்த வஸ்த்
ரத்தைத் தரிசித்து, அத்துடன் மறுபடி ஸ்நானம் செய்வது
புன:ஸ்நானமெனப்படும். இது சவாநுகமனத்திலும், க்ஷுளரத்
திலும் விதிக்கப்படுகிறது.

அனுகமந விஷயத்தில்மட்டும் இந்த ப்ராயச்சித்தம். முன்போ,
பக்கங்களிலோ சென்றால் ப்ராயச்சித்தமேயில்லை. “ப்ரேதத்தின்
பக்கங்களிலோ, முன்போ ஒருகாலும் போகக்கூடாது. முன்பு
செல்பவர்களின் ஆயுள் ஒவ்வொரு அடியிலும் குறைந்து
போகிறது. பிரேதத்தின் பின்பு சென்றால் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்
கப்படுகிறது. முன் செல்லும் விஷயத்தில் பாபத்திற்கு ப்ராயச்
சித்தம் கிடையாது’ என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

நெய் முதலியது கிடைக்காவிடில் விசேஷம் ஒரு ஸ்ம்ருதியில்
சொல்லப்பட்டுள்ளது— “அக்னி இல்லாவிடில், நெய் கிடைக்கா
விடில், வ்யாஹருதிகளுடன் கூடிய காயத்ரியால் 10-முறை அபி
மந்திரிக்கப்பட்ட அரை அஞ்சலியளவுள்ள ஜலத்தைப்பருகினால்
த்விஜன் சுத்தனாகிறான்.

வாறாழிவிஷயெ ஜாஸாஸி:—

‘ஜேதம் வாரம் உ வுஜாம்ஸாநாயம் விபுஜேநுவஜேது | அஜி:
ஸாநெநு ஸுஜேத வுதபுராஸாமிநா விநா’ உதி ||

ஸுதபுரா—

‘கநாயஜேநுவெதம் உ வெதம் கநாயஜேநுவஜேது | ஸ்வ-
வெதம் சுதபுராஜேதாஜாஜேத வுதம் விவெசு’ உதி ||

க்ஷத்ரியாழிஸவாநுமஜேநெ சுதபுராஜேதெ வாஸளயடி ||

க்ஷத்ரியாழிஸவாநுமஜேநெவிஷயெ வுராஹணஸ்ய விஸெஷ
ஜாஹ வராஸாஸி:—

‘க்ஷத்ரியம் ஜேதஜேநாநீவ்ராஹணெனா யொஜநுமஜதி |
வனகாஹஜேஸுமிஷ-புகா வனுமவெத ஸுஜதி || ஸவம் உ
வெஸுஜேநாநாசு வுராஹணெனா பொஜநுமஜதி | க்ஷக்ஷாஜ
ஸளயம் அராஜம் உ வுராணாயாஜாநு ஷவாஸரெசு || வெசு

பாலன் முதலியவர் விஷயத்தில்,

ஜாபாஸி:—பாலன், வருத்தர்கள், அநாத ப்ராம்ஹணன்
இவர்களை அனுக்மனம் செய்தால், த்விஜன் ஸ்நானத்தாலேயே
சுத்தனாகிறான். க்ருதப்ராசனம், அக்னி ஸ்பர்சம் இவை வேண்
டியதில்லை.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:—அநாதன், உபநயனமாகாதவன், கன்யை,
எல்லாவேதங்களையும்றிந்தவன், யாகம் செய்ததால் சிறந்தவன்
இவர்களை அனுக்மனம் செய்தால் ஸ்நானம் செய்து ஆசம்னம்
செய்யவும். க்ருதப்ராசனம் வேண்டியதில்லை.

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் சவங்களின் அனுக்மனத்தி
லும், ஆதரவ்யஞ்ஜனத்திலும், ஆசௌசம்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் சவத்தை அனுக்மனம் செய்யும்
விஷயத்தில், ப்ராம்ஹணனுக்கு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:—மரித்த க்ஷத்ரியனை, அறியாமையால் ப்ராம்ஹணன்
பின் சென்றால், ஒருநாளாசௌசத்துடனிருந்து, பஞ்ச கவ்யத்
தால் சுத்தனாகிறான். வைச்ய சவத்தை அனுக்மனம் செய்தால்,
2- நாட்கள் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்து ஆறு ப்ராணயாமங்களைச்

வகுதம் து யஸுவிபும் பூாஹணொ ஜோநஹுவஹம் | சுநு
மஹேநீயபோநம் திராதுசுஸுவிஹுவெசு || திராது து
தத் வகுனெஹ் நஜீம் மகாஸுவிபுமாஸு | பூணாயாஸுதம்
கூகா வுதம் பூஸு விஸுபுதி' உதி || சுஜோநாசு -
பிளவஹாசு ||

யாஹுலிகாநுமபிநெ கூலிரா:—

ஸுவிபுஸு ப்ருதஸு யஹுயாநுமபிநெ பூாஹணம்
ஸுவினீயாஸாஹு மாயதுசு சுஹஸுஹஸு ஜவிகாஸுபுதி |
கூதி, யாநுமபிநெ கூபுஸுஹஸு வெஸுயாநுமபிநெ
வாஹாநு' உதி ||

ஸுதிருதெ—

வனகாஹாசு கூதி, யு ஸுவிவெஹ்ஸு ஸுவிஹு
ஹெந து | ஸுவிபு ஹிநதுயம் பூாகுதம் பூணாயாஸுதம்
வாநம்' || வனவம் வஸதி கூதியஸு வெஸுயாநுமபிநெ
வனகாஹு | ஸுவிபுஸுயாநுமபிநெ ஹுஹு | வெஸுயா
ஸுவிபுஸுயாநுமபிநெ வனகாஹு' உதி ||

செய்யவும். சூத்ர சவாநுகமனம் செய்தால் மூன்று நாட்கள்
ஆசௌசமனுஷ்டித்து, பிறகு ஸமுத்ரகாமினியான நதியில்
ஸ்நானம் செய்து, 100 ப்ராணாயாமங்களைச் செய்து, க்ருதப்ரா
சனம் செய்யவேண்டும்.

தற்செயலாய் நேர்ந்த அநுகமநத்திலோவெனில்,

அங்கீரஸ்:— சூத்ர சவத்தைத் தற்செயலாய் அநுகமனம்
செய்தால், ப்ராமஹணன் நதியில் ஸ்நானம் செய்து, 1008-முறை
காயத்ரீ ஜபம் செய்தால் சுத்தனாவான். கூத்திரிய சவாநுகமனத்
தில் 500 முறை காயத்ரீ ஜபம். வைச்ய சவானுகமநம் செய்தால்,
750 முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவும்.

ஸ்ம்ருதி ரத்னத்தில்:—“கூத்திரிய” சவாநுகமனத்தில் ஒருநாளா
சௌசம். வைச்யசவானுகமனத்தில் இரண்டு நாட்களாசௌசம்.
சூத்ர சவானுகமனத்தில் மூன்று நாட்களாசௌசம், 100 ப்ராண
யாமங்களும்”. இவ்விதமிருப்பதால், கூத்திரியன் வைச்ய சவானு
கமநம் செய்தால் ஒருநாளாசௌசம். சூத்ர சவானுகமநம் செய்
தால் இரண்டு நாட்களாசௌசம். வைச்யன் சூத்ர சவானுகமனம்
செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம் என்கிறது.

விஜயநகரம் நாயக்கர் தம்—

சுந்தரராநுமரீநெ வனகாஹழி | வனகாநுராநுமரீநெ
வசுதிணீ' ஐதி ||

ஸூத்ரபாஸாஸா உ—

, ஸெஹாதிநா ஸஜாத்ஷெத்கூதுஷஜாத்ஷெதாநாநாமஜெநெ
 ஸயெதும் ஸாக்ஸாநம் ஸுதுஷா வுதம் ப்ராஸ்ய வுநம் ஸாக்ஸா
 ஸுஜெக | வுதம்ப்ராஸநம் ஸுஜ்யதெவ | ந ஹாஜந
 ஸாநெ | ஸவிண்ணெஷ்நாமஜெநம் விஹிதெவ | ஹீநஜாத்ஷெதா
 ப்ராஹ்ணஸ்ய க்ஷத்ரியாநாமஜெநெ வ்ணகாஹரீஸளவ்ய | வெ
 ஸாநாமஜெநெ வக்ஷிணீ | ஸுதிராநாமஜெநெ திராசூய |
 ஸுதிராநாமஜெநம் ஜஹாநஜாநம் ஸாக்ஸா ப்ராணாயாஸேதம்
 க்ஷுக்ஸா வுதம் ப்ராஸ்ய விஸுஜெக | க்ஷத்ரியஸ்ய வெஸாநாம
 ஜெநெ க்ஷகாஹ்ய | ஸுதிராநாமஜெநெதம் வக்ஷிணீ | வெ
 ஸுஸ்ய ஸுதிராநாமஜெநெ க்ஷகாஹ்ய' ஐதி ||

விஜ்ஞாநேச்வரியத்திலானால் :— ‘அடுத்த வர்ண ப்ரேதத்தின் அனுக்மநத்தில் ஒரு நாளாசௌசம், அதற்கடுத்த வர்ண ப்ரேதா னுக்மனத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம்’ என்றுள்ளது.

ஸம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும் :- 'ஸ்நேஹம் முதலியதால் ஸமான ஜாதிகளையோ உத்க்ருஷ்ட ஜாதிகளையோ அனுகமநம் செய்தால், ஸசேல ஸநாநம் செய்து, அக்னியை ஸ்பர்சித்து, க்ருதப்ராசநம் செய்து, மஹபடி ஸநாநம் செய்தால் சுத்தனாவான். க்ருதப்ராசநம் சுத்திக்காகவே. போஜந ஸ்தானத்திலல்ல. ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் அனுகமநம் விதிக்கப்பட்டதே. ஹீந ஜாதிகள் விஷயத்தில், ப்ராம்ஹணன் கூத்திரியனை அனுகமநம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம். வைச்யானுகமநத்தில் பக்ஷிணீ. சூத்ரானுகமநத்தில் த்ரிராத்ரம். ஸமுத்ர காமினியான மஹாந்தியில் ஸநாநம் செய்து, 100 ப்ராணயாமங்களைச் செய்து, க்ருதப்ராசனம் செய்தால் சுத்தி. கூத்திரியன் வைச்யானுகமநம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம். சூத்ரானுகமநத்தில் பக்ஷிணீ. வைச்யன் சூத்ரானுகமநம் செய்தால் ஒருநாளாசௌசம்' என்றுள்ளது.

அஜிநாந் சூசுளவாநுமநிநநிஷெயெ கஜா தெ
சூசுளவா சுநுஸததவா இதூகாந்ஷாயாரிஹ வராஸாந்—

விநிவததய யஜா சூசுளவா உதகாந்ஷாவஸிதாந்! அநெஜெ
ஸூசுளவாநுமநவா வநஷயததஸநாதந்' இதி || உதகஸஸெந
உதககி யெர்யுதெ | தஸா சுஸஸிவாவி, தாந் நிவததய
சூசுளவா வரிஸரிவா யஜா ஸிதாஸூசுளவா அநெஜெநுமநவா
சுநுஸததவா இதூயதத: ||

ஸூசுளவா —

‘தூதீயரிஸாஜாநவ ந சுயததவிதணீவதி | சுஸாந்
ஸூசுளவாநுமநிந் ததிரயாதூசுளவா பூதிததவ’ இதி ||

சுநுஸதத—

‘சுஸாநவா யெஅஸெசு தூசுளவாநுமநிநவாவிவதததத |
திராநெந விஸூசுளவாநுமநிநவா ததெயெவ வ’ இதி ||
தயா— ஸுஸாநவாநவாநுமநிநவாநுமநிநவா
ததத | சூசுளவா து வரி ஸுஸாநவா ஸரிவெ ஸுநரிவரெசு’
இதி || வநததவவிணவிஷயத | சூசுளவா பூசுளவா வராந்

தவிஜர்கள் சூதா சவாநுகமநம் செய்யக்கூடாதென்றால்,
எப்பொழுது அவர்கள் சூதார்களை அனுஸரிப்பது, என்று ஆகாந்
கைசுயில் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— எப்பொழுது சூதார்கள் உதககிரியைபை ஸமாப்தி
செய்து, ஆசெளசத்தை முடித்து இருக்கிறார்களோ அப்பொழுது,
தவிஜர்கள் சூதார்களை அனுஸரிக்கவேண்டும்—என்பது பொருள.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— கர்ப்பிணியின் பதியானவன், மூன்றாவது
மாதம் முதற்கொண்டு, கௌரம், சவாநுகமநம், தூரதேச
யாத்ரை, பாதிக்ரஹம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ‘சம்சாந்திநிநுந்து, ஸ்நாநம் செய்
யாமல், புத்தி பூர்வமாய் க்ராமத்தில் நுழைந்தால் மூன்று நாட்
களால் சுத்தனாவான். அறியாமையாலானால் ஒரு நாள் ஆசெளசம்
என்று. அவ்விதமே, ‘ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் ஸ்நாநம்
செய்தால் சுத்தனாகிறான். ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால், அது
முடிந்த பிறகு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்’ என்றுள்ளது. இது

ஸாயாதஸ்ய ஸுபிம-விஷுதி | ஸவெ-ஷா-த-ஸவிணா
நா-ஹநாஸெவ யொஷிதாழ்' உதி ஸுரணாக் ||

விபுஸ்ய ஸவ-வண-விஷயரொஷி சுஸனிதெ^{யு}ஸி
ஸாநம், ஸனிதெ க்ஷாபிநி ||

தது வராஸரம்—

சுஸிஸனுபநாடிவ-பாஸு-பிஷா ஸாநராவரெக் | சுஷ-
ஸாஸெ விபுஸ்ய ஹு-பிஷ-பாவநிநம் ஸுதழ்' உதி ||

ஸுதிரதெ—

புதஸ்ய யாவடிஸீதி ஸ்ராஹணஸ்யாஹுதாநி த-
தாவஷெரா வராஸவஸுத ராநி தஜாஸவெஸஹ || தஸ்ய
ஸாநாஜ வெய-பிஷதஸாவநிநம் ஸுதழ் | ஸவெயம் ஸாந
நிநெஷா கிஷதெ சுஸிஸனுப | சுதெ த-கெவயம் ஸாநம்
க்ஷுவிபு-பிஷ-பாவநிநம்' உதி ||

ஸபிண்டரல்லாதவரைப்பற்றியது. 'ஸபிண்டர் எல்லோரும் ஸ்த்ரீ
களும், ஸம்ஸ்காராரம்பத்திற்கு முன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.
ஸம்ஸ்காராரம்பமாகிவிட்டால் அது முடிந்தபிறகே ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டும், என்று ஸம்ருதியால்.

ப்ராம்ஹணன், எந்த வர்ணத்தைப்பற்றி ரோதனம் செய்தா
லும், ஸஞ்சயநமாவதற்கு முன் ஆகில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.
ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானால், ஆசமனத்தால் சுத்தி. அதில்,

பராசுரர்:— அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் ரோதனம் செய்
தால் ஸ்நானம் செய்யவும். ஸஞ்சயனத்திற்குப் பிறகு 10 நாட்களுக்கு
முன் ரோதனம் செய்தால் ஆசமனம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸம்ருதி ரத்னத்தில்:— 'இறந்த ப்ராம்ஹணனுக்கு அஸ்தி
ஸஞ்சயனம் செய்வதற்குள், எந்த பந்து; இறந்தவனது பந்துக்
களுடன் ரோதனம் செய்கின்றானே அவனுக்கு ஸ்நானத்தால்
சுத்தி. பிறகானால் ஆசமனத்தால் சுத்தி. ஸஞ்சயனமாகாவிடில்
பிறருக்குக் கூதிரிய வைசய சூத்ரர்களுக்கு ஸசேலஸ்நானம். ஸஞ்
சயநமாகியிருந்தால் ஸ்நானம் மட்டில்' என்றுள்ளது.

பூவண்ணவது கூத்தியவெஸுரேணெ ரொடிநெ சுவிஸு
ஸனுயநாடிவடாமெகாஹாஸளவம் ஸவெவஸாநம் உ | தடி
வடம் ஸவெவஸாநரோது ॥

தயா உ ராயவீயெ—

சுநவ்விஸனுயெ விபுரா ரளதி வெ துது வெஸுயெயாம் |
தடி ஸாக்ர ஸவெவம் து திதீயெஹநி ஸுஜிதி ॥ கூதெ
து ஸனுயெ விபுரம் ஸாநெநெவ ஸுவிவடவெசு | துத
ரோஜிஸு யொ மவெ த வுதபுராஸநம் உரெசு ॥ வஜெயெதடி
ஹாராதும் ஜவஹாரோவடநாடிகுடி' உதி ॥

விஜாநெஸுரொஹி—

துதவது வாரவெவஸாயடம் கூகா து வாரிடிவநடி |
வஜெயெதடிஹாராதும் டாநம் ஸ்ரீபாடி கடி உ' உதி ॥

ஸுபுரேணெ விபுரஜீநாம் சுவிஸனுயாசு பூகத
ஹவடம் வாஸளவதாரதஜேஹ வாரஸுரம்—

சுவிஸனுயநாடிவடாமுடி விபுராஹு வாதயெசு |

ப்ராம்ஹணன், கூத்தரிய வைச்ய மரண நிமித்தமாய் ரோத
னம் செய்தால், ஸஞ்சயநத்திற்கு முன் ஒருநாளாசௌசமும்
ஸசேஸஸ்நாநமும். பிறகானால் ஸசேஸஸ்நாநம்மட்டில். அவ்விதமே,

மாதவியத்தில் :— ப்ராம்ஹணன், கூத்தரிய வைச்ய ம்ருதி
விஷயமாய் ரோதனம் செய்தால், ஸசேஸஸ்நாநம் செய்து 2-ஆவது
நாளில் சுத்தனாகிறான். ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானால் ஸநாநத்
தாலேயே சுத்தனாவான். ம்ருதனை அனுகமனம் செய்தால்,
க்ருதப்ராசனம் செய்யவும். அந்த ஒருநாள் முழுவதும் ஜபம்,
ஹோமம், பூஜை முதலியதை வர்ஜிக்கவும்.

விக்ரானேச்வரரும் :— ம்ருதனின் பந்துக்களுடன் ரோதநம்
செய்தால் அன்று முழுவதும் தானச்சிரத்தாதி கர்மங்களை
வர்ஜிக்கவும்.

சூத்ர மரணத்தில், ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கு, அஸ்தி
ஸஞ்சயநத்திற்கு முன்பும், பிறகும், ஆசௌச தாரதம்யத்தைச்
சொல்லுகிறார்,

பாரஸ்கரர் :— ப்ராம்ஹணன், சூத்ரம்ருதி விஷயமாய் அஸ்தி
ஆசௌ. 40

புத்தே ஸூத்ரே மஹம் மகா திராடுண விஸூஜ்யதி ||
 சுலிஸனுபநாடிஹிதே மஹாவாதே திரேதாயம் | சுலிஸ
 ராடுண ஸூஜ்யதி ஸவாஸம் க்ஷாணநெந வ || ஸஜாதெதிஹ
 ஸாதெவ ஆஹாச க்ஷத்ரியவெஸ்யயொம் | ஸூடம் விந்நந
 மநெ ஸூத்ரே நகெந ஸூஜ்யதி' ஹதி || க்ஷத்ரியவெஸ்ய
 யொம் ஸூத்ரே ரெண ரொடிநே ஆஹஸ | ஸூத்ரே ஸஜாதீய
 ஸவஸூட்யஸ்கெ சூதாரவஜ்ஜநே சுநாமநெ வ திநடி |
 சுநயா வனுபாச ப்ராமெககாமம் | ஹஸ்யம் ஸூநநெவெ
 த்யம் ||

சுலவிணஸஜாதீயபுத்தநிஹாரணாஸளவடி ||

சுலாஸவிணஸஜாதீயபுத்தநிஹாரணாஸளவடிஹே தநம்—

‘சுலவிணம் திரேதம் விபுநா நிஹாரண வஸூ
 வசு | விஸூஜ்யதி திராடுண திரேதாராஷ்டாஸ வோஸவாநு ||
 யடிணதீ தெஷாம் து டுஸாஹாடிவ ஸூஜ்யதி | சுநடிணந

ஸஞ்சயநத்திற்கு முன், அவன் க்ருஹத்திற்குச் சென்று ரோதநம்
 செய்தால் 3-நாட்களாசெளசத்தால் சுத்தனாவான். ஸஞ்சயநத்
 திற்குப் பிறகானால் 3-வர்ணத்தாரும் ஒரு நாளாசெளசத்தாலும்,
 வஸ்த்ர க்ஷாஸனத்தாலும் சுத்தராகின்றனர். க்ஷத்ரியவைச்யர்கள்
 சூத்ரமரணத்தில் ரோதநம் செய்தால் 2-நாட்களாசெளசிகளாவர்.
 சூத்ரன் ஸஜாதீய சவஸ்பர்சம் செய்து ரோதநம் செய்தாலும்,
 அனுக்மநம் செய்தாலும் 1-நாளாசெளசியாவான். இல்லாவிடில்
 ஸஞ்சயநத்திற்கு முன் ஒரு காலம். பிறகானால் ஸ்காநம் மட்டில்
 என்பது பொருளாம்.

ஸபிண்டனல்லாத ஸமானஜாதீயப்ரேதனை
 நிர்ஹரணம் செய்வதால் ஆசெளசம்

அஸபிண்ட ஸஜாதீயப்ரேத நிர்ஹரணாசெளசத்தைச்
 சொல்லுகிறார்.

மறு:— “ஸபிண்டனல்லாத ப்ராம்ஹணனை, ப்ராம்ஹணன்
 பந்துபோல் நிர்ஹணம் செய்தால் மூன்று நாட்களால் சுத்தனா
 வான். மாத்ரு பந்துக்களை நிர்ஹரித்தாலுமிப்படியே. ஆசெளசி
 களின் அநந்ததைப்புஜித்தால் அவன் பத்து நாட்களால் சுத்தனா

பெண்ணை ந வெதவிலு மூலெ வஸை' உதி || யம் ஸெஹா
 லிநா ஸவநிஹ-பாணம் கூகா தஸெஸுவாஸஸீராதி, ததூலெ
 உ வஸதி, தஸு லிநாஹெநெவ ஸாஸிம் | யஸு கெவம
 ததூலெ வஸதி ந வுநஸுலிஸீராதி, தஸு திராசு ||
 யம் வுநம் நிஹ-பாணபாசு கரோதி ந ததூலெ வஸதி,
 ந யாஸாதி, தஸெஸுகாஹ உத்யு- ||

நிஹ-பாஸவாஸ- || ஸுத்யுநரெ லிப- ||

பெ-தஸு வாஸஸுமநவலிஷணரெஸுரலிபா | வஹநம்
 லிப-தஸு நிஹ-பாஸவாஸ-பா நிஸுயுதெ' உதி ||

ஸம்ஸுலெ- ||

யம் ஸு-தஸுய-பா-தஸெஸுவாஸ- லிப- || ஸு-
 லெ-தஸுக்காஸெந காமஸெஷம் வஸிவ-ஸு || ஸு-வஸு

வான். அந்நத்தைப் புஜிக்காவிடில் ஒரு நாளாசெளசம். ஆசெளசி
 யின் வீட்டில் வஸிக்காமலிருந்தால்" என்று. எவன் ஸ்நேஹம்
 முதலிய காரணத்தால் சவநிர்ஹாரம் செய்து, ஆசெளச்யந்நத்
 தையும் புஜித்து, ஆசெளசி க்ருஹத்திலும் வஸிக்கின்றானே
 அவனுக்குப் பத்துநாட்களாலேயே சுத்தி. எவன் ஆசெளசி
 க்ருஹத்தில்மட்டும் வஸித்து அன்னத்தைப் புஜிக்கவில்லையோ
 அவனுக்கு மூன்று நாட்களாசெளசம். எவன் நிர்ஹாரணம் மட்
 டில் செய்து, க்ருஹத்தில் வஸிக்காமலும், ஆசெளச்யன்னத்தைப்
 புஜிக்காமலும்ருக்கின்றானே அவனுக்கு ஒரு நாளாசெளசம்
 என்பது பொருள்.

நிர்ஹாரசபத்தின் பொருள் ஒரு ஸ்ம்ருதியில் தெரிவிக்கப்
 பட்டுள்ளது—ப்ரேதனுக்கு, வஸ்த்ரம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம்
 இவைகளால் அலங்காரம் செய்வதும், அவனைச் சுமப்பதும், தஹிப்
 பதும், 'நிர்ஹாரம்' எனும் பதத்திற்கு அர்த்தம் எனப்படுகிறது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— “ப்ரேதனுள் தவிஜனை எவன் அலங்கரிக்கி
 ன்றானே, அல்லது தஹிக்கின்றானே, அல்லது சுமக்கின்றானே
 அவன் ஒரு காலத்தால் சுத்தனாவான், காலசேஷம் முழுவதும்
 க்ராமத்திற்கு வெளியிலிருந்தால். க்ராமத்தில் வஸித்தால் ஒரு
 நாளாசெளசம். ப்ரேத க்ருஹத்தில் வஸித்தால் மூன்று நாட்களா

ஈநாஹுஜெதுஹாசு வெதமுஹெ வஸநு ! நிஹபுது பொ
ஜேதாநம் வ ஹுஜ்ஜெத ஸ து டிஸாஹதம்' உதி ||

காஹெஷம்வஹிவபுஸநு = ஈவாநிஹபுரணெ ஸூக்ஷ
தெராடிபம் ராதுவாகெடாடிபம் முரோஜ்ஜிவபுஸநு, வனககா
யெந = ததூஹெஷெண ஈவாரோதெண ராதி, ரோதெண வா
ஸுஜிதி | முரீ வனவ வஸநு ஈநெந | வெதமுஹெ வஸநு
திரோதெண | யஹு நிஹபுது வெதாநம் ஹுஜ்ஜெத ஸ
வெதமுஹெ சுநுது வா வஸநு டிஸாஹதஸுஜிதீத்யடம் ||

ஹாஸ்தம்—

‘வெதநிஹபுரணம் சுக்ஷா முரீ ந புவிஸெடிநக்சுது
டிஸபுநாடிதாநு வெடிாகடிஸபுநாததஸுஜிதி’ உதி ||

சுவணாடிஸெபு—

‘ஈஹம் விநாஜஹுரணம் வாஹம் சுக்ஷா ஈநஸு து |
ஸெஷெண ஸுஜிஸுஸெஷெவ ராதுவபுஷெவி புவம்’ உதி ||

சௌசம். நிர்ஹரணம் செய்து ஆசௌச்யநந்ததையும் புஜித்தால்
பத்துநாட்களாசௌம்”.

‘காலசேஷம் பஹிர்வஸன்’ = பகலில் நிர்ஹரணம், செய்
தால் நக்சத்ரோதயம் வரையிலும், ராத்ரியிலானால் ஸூர்யோ
தயம் வரையிலும், க்ராமத்திற்கு வெளியில் வஸிப்பவனாய், ஏக
காலத்தால் = அக்காலத்தின் மீதியான பகலினால்மட்டும், ராத்ரி
யின் சேஷமான ராத்ரியால்மட்டும் சுத்தனாகிறான். க்ராமத்தி
லேயே வஸித்தால் ஒரு தினத்தால், ப்ரேதக்ருஹத்தில் வஸித்
தால் மூன்று நாட்களால் சுத்தி. எவன் நிர்ஹரணம் செய்து
ப்ரேதான்னத்தையும் புஜித்தானே அவன் ப்ரேதக்ருஹத்திலோ,
அன்யக்ருஹத்திலோ வஸித்தாலும் பத்து நாட்களால் சுத்தனா
கிறான் என்று பொருள்.

ஹாரீதர்:— ப்ரேத நிர்ஹரணம் செய்தால் க்ராமத்திற்குள்
நுழையக்கூடாது, நக்சத்ர தர்சனம் வரையில். ராத்ரியிலானால்
ஸூர்ய தர்சனம் வரையில். பிறகு சுத்தனாகிறான்.

அகண்டாதீர்த்தி:— தஹனம் செய்யாமல், அலங்காரம்
வஹநம் இவைகளைமட்டும் செய்தால் தின சேஷத்தால் சுத்தி.
ராத்ரியினால் ராத்ரி சேஷத்தால் சுத்தி. காலையில் ஸ்நானம்.

வயபுஷிதஸவாழி நிஹபாரெ ஸவோநொடிகஸவ நிஹபாரெ
ஜ்ஜஷாயபு சுஸவணபுஸவநிஹபாரெ வாஸளவழி ||

வயபுஷிதஸவரஜஸூ வஸூ திகாமலிபுணீஸவவஹநெ
பூயஸிதசூசுதம் வொயாயநெந—

கூகூ து வனுமவஸூ பூஸநம் உ தயா மவாழி |
பூஸம் டிகூ யயாஸகி மாயசூஜவரோவரெக் || பூவஸூணா
நாம் வ வாகெந வுதாநிஸுபுநெந வ | வுணூரஹெந
விஸுபெத ஸூசூசூத யாரபெக்' உதி ||

ஸவிணூநாம் ப்ருதநிஹபுணஸூ விஹிதகூடாஸளவா
யிகூபிஸுபுநாடிகம் உ நாவீதூஹ டெவமம்—

விஹிதம் து ஸவிணூநாம் ப்ருதநிஹபுணாடிகு |
தெஷாம் கரொதி யம் கஸிதஸூயிகூ ந விஜிதெ' உதி ||

பர்யுஷித சவம், ஸமானோதக சவம், அஸவர்ண சவம்
இவைகளை நிர்ஹரித்தால் ஆசௌசம்.

பர்யுஷித சவம், ரஜஸ்வலா சவம், ஸூதிகா சவம், கர்ப்பிணீ
சவம் இவைகளை வஹிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்
பட்டுள்ளது,

போதாயனரால்:—“பஞ்சகவ்யப்ராசனம் செய்து, கோக்ராஸ
தநம் செய்து, யதாசக்தி காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்யவும்.
ப்ராம்ஹண வாக்யத்தாலும், க்ருதஸ்பர்சம் அக்னிஸ்பர்சம் இவை
களாலும், புண்யாஹ வாசநத்தாலும் சுத்தனாவான். வேறு உப
வீதத்தைத் தரிக்கவும்” என்று.

ஸபிண்டர்களுக்கு ப்ரேத நிர்ஹரணம் விஹிதமாகியதால்,
அதிகாசௌசமாவது, அக்னி ஸ்பர்சம் முதலியதாவது இல்லை
என்கிறார்,

தேவலி:—ஸபிண்டர்களுக்கு ப்ரேத நிர்ஹரணம் முதலி
யது விஹிதமேயாகும். அதை ஸபிண்டனுக்குச் செய்தால்
அவனுக்கு அதிகாசௌசமும், அக்னி ஸ்பர்சம் வியதும்
வேண்டியதில்லை.

ஸரோநொடிகுபுதவஹநடிஹநாடிள டிஸாஹாஸளவரோஹ
ரோணவ்யம் —

‘ஸாவெ வ ஸூதிதகெ வெவ த்ருஹாடிஹகடியிநம் ।
ஸவவாஹனா காய-பாவெஹஸாஹாஹம் ஹவெசு கியா’ இதி ॥
சூசளவரோஹகடியாநம் வ கியா ॥

‘சுவணாடிஸூதி வ—

‘ஸரோநொடிகு ப்ருகுவீ-புருஹ ஸஸ்வாரம் வஹநம் யதி ।
டிஸாஹாஹநா ஸூசிஸூதித்ராஹ ஹ்வாநா ஹமம்’ இதி ॥
ஹரவாஜம்—

‘ஸரோநொடிகு வெத வஹவாஹடி டிஹதா வாடி
தஸூசளவம் டிஸாஹம் ஸூதிஹநாடிஷாநம் தா த்ருஹம் விஹம்’
இதி ॥ சுநாடிஷாநம் = யோநிவநாடிநாடி ॥

தயா வ ஸஜம்—

‘த்ருஹம் தா யோநிவநாடிநா ரோஸளவம் வஹநாடிஷாநம்’
இதி ॥

ஸமானோதக ப்ரேத வஹநத்தில் பத்து நாட்களாசௌச
மென்கிறார்,

மாண்டவ்யர்: ஸமானோதகனுக்கு சாவத்திலும் ஜநநத்திலும்
மூன்று நாட்களாசௌசம். சவவஹநம் செய்தால் பத்து நாட்
களாசௌசமும் உதகதானமும் விதிக்கப்படுகிறது.

அகண்டாதர்சத்திலும்:— ஸமானோதகர்கள் ஸம்ஸ்காரத்தை
யாவது தஹநத்தையாவது செய்தால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு
சுத்தி என்றார் ப்ருகு.

பரத்வாஜர்:- ஸமானோதகனைத் தஹித்தாலும் வஹித்தாலும்,
பத்து நாட்களாசௌசம். யோநி பந்துக்களை வஹித்தாலும்
தஹித்தாலும் மூன்று நாட்களாசௌசம்.

சங்கர்:— ‘யோநி பந்துக்களை வஹிப்பது முதலியவைகளில்
மூன்று நாட்களாசௌசம்.

ஸ்யதஞ்ஞரெ உ—

‘ஸாவாஸளயெ டஹெக் ப்ரெதம் வக்ஷிணாஸளயவாநு
யதி | ஸ்ரஹம் தித்யா ஸ்ரஹம் து ஸ்யாதிதித்யா ஸுகிஸ்யாயத்ய’
உதி ||

‘கந்யூதாவி—

‘வக்ஷிணாஸளயஸம்ஸிப்ரெ டஹநெ திதீவபுவபுகெ |
ஸுஸளயிநாந் திராசுத் ஸ்யாதிதி ஸ்யதிவிஷா விதும்’ உதி ||
கஸவணபுஸவநிஹபாரெ மளதநெந விஸெஷா டஸிபுதம்—

‘கஸவஸுபுணபு வபுவபு வணபுஸுபுஸெக வபு
வெபா வாஹவம் து ஸுஸவாஹாஸளயத்ய’ உதி || உபஸுபு
நம் = நிஹபாரம் ||

வ்யீவராஸம்—

‘பொஹஸவணபு து திதீயெந தீகா ப்ரெதம் டஹ
ஸம் | ஸுஸளயம் து ஹவெதஸ்ய ப்ரெதஜாதிஸம் ஸதா’ உதி ||
ஸததாவதி ஸுஷ்யத்ய ||

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :— பக்ஷிண்யாசௌசமுள்ளவன்
புத்திபூர்வமாய்த் தஹநம் செய்தால் மூன்று நாட்களாசௌசம்.
அறியாமையாலானால் இரண்டு நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :— பக்ஷிண்யாசௌசமுள்ளவன்
புத்திபூர்வமாய்த் தஹநம் செய்தால் திரிராத்ராசௌசம் என்று
ஸ்ம்ருதியறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர்.

அஸவர்ணசவ நிர்ஹாரத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

கௌதமர் :—தாழ்ந்த வர்ணத்தான் முன் வர்ணத்தானை நிர்
ஹரித்தாலும், உயர்ந்த வர்ணத்தான் தாழ்ந்த வர்ணத்தானை நிர்
ஹரித்தாலும், நிர்ஹரித்தவனுக்கு சவஜாதிக்குள்ள ஆசௌசம்.

வ்ருத்தபராசரர் :— ‘எவன், அஸவர்ண சவத்தை மூல்யம்
பெற்றுத் தஹிக்கின்றானோ அவனுக்குச் சவஜாதிக்குள்ள
ஆசௌசம், என்றார். இது ஆபத்தாலத்திலென்றறியவும்.

சுநாவதி து வ்யாஸம்—

‘சுவாஸஸ்திரம் வணம் வரொ வாஸுவரம் யதி | வஹை
ஸாவரோஸஸ்திரம் ஐஷ்டாயே-அதிமுணம் ஹவசு’ உதி || ஸ்வஹா
திநர் விஜாதீயஸவநிஹ-ரொஸவஜாதீயஸஸ்திரோஸஸ்திரம் | ஹதி
முஹணை து அதிமுணநித்யம்-அதி ||

ஹாரீதஸம்—

‘ஐஷ்டாயே-அதிமுணம் ஹவசு’ உதி ||

சுய-ரொஸஸ்திரம் ஸவ-வண-ஸவவஹநாஜாவதி ததது
ண-ரொஸஸ்திரம் வ்யாஸம்—

யதி நிஹ-ரொஸ்திரம் ஹவ-வண-ஸவவஹநாஜாவதி | ஐஷ்டாயே-
அதிமுணம் ஹவசு’ உதி || ஸ்வஹாதிநர் விஜாதீயஸவநிஹ-
ரொஸவஜாதீயஸஸ்திரோஸஸ்திரம் | ஹதிமுணநித்யம்-அதி ||

ஸவ-வண-ஸவவஹநாஜாவதி ததது ஹாரீதஸம்—

ஆபத்தில்லாத காலத்திலோ, வ்யாக்ரர்:— ‘கீழ் வர்ணத்தான்
மேல் வர்ணத்தானையோ, மேல் வர்ணத்தான் கீழ் வர்ணத்
தானையோ வஹித்தால், சவத்திற்குள்ள ஆசௌசம். பணத்தைப்
பெற்றுச் செய்தால் இரண்டு மடங்கு ஆசௌசமாகும்’. ஸ்நேஹம்
முதலியதால் விஜாதீய சவ நிர்ஹாரம் செய்தால் சவ ஜாதிக் குள்ள
ஆசௌசம். கூலி வாங்கிச் செய்தால் இரண்டு மடங்கு ஆசௌச
மென்று பொருள்.

ஹாரீதஸம்:— ப்ரயோஜனத்தை அபேக்ஷித்தால் இரண்டு
மடங்கு ஆசௌசமாகும்.

பணத்தாசையால் எந்த வர்ண சவத்திற்கும் வஹநம் முதலிய
வைகள் செய்தால், அந்தந்த வர்ணத்தினுசௌசத்தைச் சொல்லு
கிறார்,

வ்யாஸர்:—பணத்தாசைகொண்டவனாய் ப்ரேத நிர்ஹாரணம்
செய்தால், ப்ராம்ஹணன் பத்துநாட்களாலும், கூதரீயன் 12 நாட்
களாலும், வைச்யன் 15 நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு மாதத்தாலும்
சுத்தனாவான்.

சூத்ரனைக்கொண்டு, ப்ராம்ஹண சவத்திற்கு நிர்ஹாரணம்
செய்விக்கக் கூடாதென்கிறார்,

‘ந விபும் ஸ்வேஷ திஷ்டு து துதம் ஸுபிபெண ஹா
பெசு | சுஸும-பூஹாஹு திஸா ஸுராஹு திபுஸுஸுப-பி
விதா’ உதி || சூஹு தி: = ஸவாஹு தி: | சுசு ஸ்வேஷ
திஷ்டு உத்யவிவக்ஷித்ய, சுஸும-பூபொஷபுவணாசு ||

யபொழவி—

‘ந ஸுபிபென யஜிதாநம் வெவ்நாயகி தீயஸ்ய திசுசுதாமயெ
பஸ்யாநயதி ஸுபிபெனயிம் துணம் காஷம் ஹவீஷி வ ||
பெதகம் ஹி ஸடா தஸ்ய ஸவாயபெ-பெண விபுதெ’ உதி ||

மஹத்வம் ப்ரஹ்மாரிணஸு வித்யாஜந்யஸவ
நிஹ-பாணநிஷெய: ||

திநம்—

‘திஹநம் வஹநம் வாழவி பெதஸ்யாந்யஸு மஹத்வாநு |
ந சுப-பூஹயம் துசு சுப-பூபெவ விதஸுடா || ஜெஷ
ஸு வாநவத்யஸு தாதுஸ்யாஸு-தஸு வ’ உதி ||

மனு:— ‘பந்துக்களிலிருக்கும்பொழுது, ப்ரம்ஹண ப்ரே
தத்தைச் சூத்ரனைக்கொண்டு நிர்ஹரிக்கக்கூடாது. சூத்ர ஸ்பர்சத்
தால் துஷ்டமான அந்த சவாஹுதியானது நற்கதியைக்கொடுப்
பதற்காகாது’. இங்கு ‘பந்துக்களிலிருக்கும்பொழுது’ என்ற அம்சம்
விவக்ஷிதமல்ல. ‘ஸ்வர்க்யமாவதில்லை’ என்று தோஷம் கேட்கப்
படுவதால்.

யமனும்:—இறந்த ப்ரம்ஹணனைச் சூத்ரன் வஹிக்கக்கூடாது.
எவனுக்கு, சூத்ரன் அக்னி, அல்லது புல், கட்டை, ஹவிஸ்ஸு
கள் இவைகளில் எதையாவது கொண்டுவருகிறானோ, அந்த ப்ரேத
னுக்கு எப்பொழுதும் ப்ரேதத்தன்மையுள்ளது. விலகுவதில்லை.
அவனும் பாபத்துடன் ஸம்பந்தப்படுகிறான்.

கர்ப்பவானுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிக்கும், மாதாபிதாக்கள்
களல்லாத சவத்தின் நிர்ஹரணத்தில் நிஷேதம்.

மனு:—கர்ப்பிணி பதியாயுள்ளவன் (மாதாபிதாக்கள் தவிர)
மற்றவனுக்குத் தஹநம்வஹநம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. பிதா.

தெவயம்:—

ஹ்ருதாந் ந கௌத சுவஹாஹாஹிகாஃ க்ரீயாஃ । யதி
கௌதாந் க்ரீயாஃ வௌஸௌஸாரதெவ வ' உதி ॥

ததெஸ்ய விக்ரஹிவஹநாதி ஹ்ருதயொவொ நாவீ
த்யாஹதௌநுதெவயா—

சூரயாஃ வௌஸௌஸாரயாஃ ரீதாரம் விதாரம் மௌஸ்ய ।
நிஹத்ய தௌ விக்ரீ தெவ ந விக்ரீ தெவ விஸ்யதெ' உதி ॥

ஹ்ருதம்:—

ரீதாரிஹம் ரீதாரம் வ ததத்யா வாவத்யகெ । விக்ரீ
ஸௌஸாரதெ யத்யா விக்ரீ தெவ ந விக்ரீ தெ' உதி ॥

ரீயவீயெ—

சூரயாஃ வௌஸௌஸாரயாஃ மௌஸ்ய வா விதாரம் வ வா ।
ரீதாரம் வா வௌஸௌஸாரயாஃ விக்ரீ தெவ ந விக்ரீ தெ' உதி ॥

வக்கும், புத்ரனில்லாத ஜ்யேஷ்டனுக்கும், புத்ரனில்லாத மாதல
னுக்கும் எப்பொழுதும் செய்யவேண்டும்.

தேவலர்:— ப்ரம்ஹசாரியானவன் சுவதஹநம் முதலிய
க்ரியைகளைச் செய்யக்கூடாது. செய்தால் க்ருசாராசரணமும், புன
ருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு, பிதா முதலியவர்களை வஹிப்பது முதலிய
தில் வ்ரதலோபமில்லை என்கின்றனர்.

மனு தேவலர்கள்:- தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், மாதா,
பிதா, குரு இவர்களுக்கு நிர்ஹாரம் செய்தால், ப்ரம்ஹசாரீ
வ்ரத லோபத்தை அடைவதில்லை.

ப்ருகு:- மாதாமஹன், மாதலன் இவர்களின் புத்ரனில்லாத
பத்னிகள் இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் ப்ரம்ஹசாரிக்கு
வ்ரதலோபமில்லை.

மாதவீயத்தில்:- 'தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், குரு, பிதா,
மாதா இவர்களுக்குத் தஹனம் செய்தால் அங்கு போஜனம் செய்
தால் பதிதனாவான். ஆகையால் ஆசௌச்யநந்ததைப் பக்ஷிக்கக்

வததி யதஸாசு ப்ரெதாநம் ந து ஹக்ஷயெசு | சுநுசு ஹா
ஜநம் சுயபாந வ தெஸுஹ ஸ்வஸெசு || ஹகாஹஸிஸுமி
ஹக்ஷா அதிதீயெஹநி ஸுஹிதி' ஹதி || நிஹபாநநிநிசு
ரெவாஸுமி: | அதிதீயாதி ஹவஸெஷு ப்ரெதக்தெசுதாநகாம
ஸாநாஹுஹிதீயெஹ: ||

வலிஷு:—

ப்ரஹ்மாரிணஸுஹகிபெணா ப்ரதாநிபுதிநுசுராதா
விசுராத' ஹதி ||

சுநாயுப்ரஹ்மணஸுநாவிநாம் ஸ்வஸாநாந ஸுஹிஸுஹ ||

சுநாயுப்ரஹ்மணஸுநாந ஸுஹிஸுஹம் விதயாதி வராமாந:—

சுநாயம் ப்ரஹ்மணம் ப்ரெதம் பெ வஹதி விஜாதய: |
பெஷெ வஷெ யஜ்ஞஹ ராநுபுஷுஹதி தெ | ந தெஷா
ஸிஸுஹம் கிணிகி வாவம் வராமாஹகிபெணா | ஜவாமாஹநா

கூடாது, வேறிடத்தில் போஜனம் செய்யவேண்டும். ஆசெளசி
களுடன் சேர்ந்து வஸிக்கக்கூடாது. ஒருநாள் அசுத்தனயிருந்து
இரண்டாவது நாளில் சுத்தனாகிறான்". நிர்ஹாரம் செய்த தினத்
தில்மட்டில் ஆசெளசம். இரண்டாவது முதலிய நாட்களில் ப்ரேத
க்ருத்யம் செய்த பிறகு ஸ்நாகத்தால் சுத்தனாகிறான் என்பது
பொருள்.

வஸிஸ்டர்:—மாதாபிதாக்களைத் தவிர்த்து மற்றவனுக்குச் சவ
கர்மம் செய்த ப்ரம்ஹசாரிக்கு ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதலோபமேற்படு
கிறது.

அநாத ப்ரம்ஹணன், ஸன்யாஸி இவர்களுக்கு
ஸம்ஸ்காரம் முதலியதைச் செய்தால் ஸத்யச்சௌசம்.

அநாதப்ரம்ஹணனை வஹிப்பது முதலியதில் ஸத்யச்
சௌசத்தை விதிக்கின்றார்,

பராசரி:—“அநாத ப்ரம்ஹணனை எந்த ப்ரம்ஹணர்கள்
வஹிக்கின்றனரோ அவர்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் யாகபலத்தை,
அடைகின்றனர். அவர்கட்கு அசுபமோ, பாபமோ ஸ்வல்பமு

தெஷா ஸஷிஸுளங் வியீயதெ || கஸமொசூரீவநும உ
பெதீவமதம் திரஜோததீ || வஹிகா உ டஹிகா உ பூணா
யாரெநு ஸுஷிதி' உதி || வநுரிசூலி ரஹித பூரஹண
வஹநஸுஸ-நஹநாஹ ஸாநபூணாயாரோஸுரம் ஸுஷிரிது
ய-ஃ || சுமிஸுஸெ-காவி சுத-ஃ ||

தஷுசுதரீரஸா—

‘யஃ சுமிஸுஸெ-காவி பெதீவமதம் || சுயணந || ஸாசுரா
ஸமெயம் ஸுஷித-காவி தஸிஸெவ சுணெ ஸுமி’ உதி ||

யாஜுஷயு—

‘பூவெஸநாடிகம் சுரி பெதஸுஸுரி-நாவி | உய
தாந் துணா-காவி உரெஷா ஸாநஸம்யராக’ உதி || மிஸ
வசுஷ-ஸநாடிவெஸபூவெஸநாந் சுரி ந கெவம் ஜூதீ
நாடி | சுவி து ஸுஷாடிநா பெதமிஹ-ரணம் சுவ-தா
ரிவி வவதி | சூரளங் உ யயொசுதம் வவதி | யரி-காவி-ஃ

மில்லை. நற்கார்யம் செய்த அவர்களுக்கு ஜலாவகாஹநத்தினால்
உடனே சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது. ஸகோத்ரனல்லாதவனும்,
பந்துவல்லாதவனுமான ப்ராம்ஹணனை வஹித்தாலும் தஹித்
தாலும் ப்ரானாயாமத்தால் சுத்தனாகிறான்.” பந்து மித்ரர்களற்ற
ப்ராம்ஹணனை வஹிப்பது, ஸ்பர்சிப்பது, தஹிப்பது முதலியதைச்
செய்தால், ஸ்நாநம், ப்ரானாயாமம் இவைகளால் சுத்தி என்பது
பொருள்.

அக்னி ஸ்பர்சமும் செய்யப்படவேண்டும். அதைச் சொல்லு
கிறார்,

அங்கிரஸ்:— அஸபிண்டனாகிய எவனெருவன் ப்ரேத நிர்ஹா
ணம் செய்கின்றானே அவன் ஸசேலஸ்நாநம் செய்து அக்னி
ஸ்பர்சம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

யாக்குவல்க்யர்:— ப்ரவேசநாதிகம்+ஸம்யமாத்” என்கிறார்.
“வேப்பிலையைக் கடிப்பது முதல் வீட்டில் நுழைவதுவரையுள்ள
கார்யம் ஜ்ஞாதிகளுக்கு மட்டில் என்பதில்லை. ஆனால், ஸ்நேஹம்
முதலியதால் ப்ரேதநிர்ஹாணம் செய்பவருக்கும் விஹிதம்.

பெருதநிஹாரணம் கூவத்தாம் வரெஷாம் து ததணாக்
வூநபுரணயாரிஷாரெவ ஸுவிநித்யுயம் ||

வருவராஸம்—

பெருதவஸுநவஸாரெஷுபாஷணை நெவ டு
ஷுதி | வொரா நெவாழிதாதா வ ஸஷு | ஸாகா விஸுஜி
உதி ||

வொஷு—

சுநாயம் வுரஷணம் டுஷு க்ஷுதியம் வெஸுரெவ வா !
விதுரெயெஹாயஜைமம் வுரவொதி ராநவம் || ஸஷுரவிநாம்
து ஸவஸுதுநபாஸளம் நொடிகுதியா | சுஸுரெயமம்
தது ஹவனாஷுது ஸஸயம்' உதி ||

வொயாயநஸு—

ஸவஸுஜிநிவருதஸு யுநயொமாதஸு வ | ந தஸு
டுஹநம் கூபுரானாஸளம் நொடிகுதியா || யெ வஹனி ரெஹா
தாநம் டுஷுஷு ஸுஷுஷு அஜாதயம் | ஹபரெயமம் தெஷா
ரெஷுதெயவம் விஷுஷுயாம்' உதி ||

ஆசெளசமும் சாஸ்தரப்படி உண்டு, தர்மத்திற்காக ப்ரேத
நிர்ஹரணம் செய்த பிறருக்கோவெனில் ஸ்நானம் ப்ராணயாமம்
இவைகளாலேயே உடனே சுத்தி" என்பது பொருள்.

வ்ருத்த பராசரர்:—ப்ரேதத்தை ஸ்பர்சிப்பது, ஸம்ஸ்கரிப்பது
இவைகளால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடைவதில்லை. வஹித்த
வன் தஹித்தவன் இவர்களும் உடனே ஸ்நானத்தால் சுத்தரா
கின்றனர்.

ப்ராம்ஹத்தில்:- அநாதன ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரிபன், வைச்
யன் இவர்களைத் தஹித்தால் மஹாயக்ருபலத்தைப் அடைகிறான்.
ஸந்யாஸியை ஸம்ஸ்கரித்தால், அவனுக்கு ஆசெளசமில்லை. உதக
க்ரிபையுமில்லை. அச்வமேதபலம் ஏற்படும். இதில் ஸம்சயமில்லை.

போதாயனரும்:— ஸர்வஸங்கங்களிலிருந்து நிவ்ருத்தனாய்,
த்யானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனுக்கு, தஹநம், ஆசெளசம்,

ஸம்ஸுதெ—

‘யதீந்ராநாயநிஹ-பாரெ ஸஷ்யஸூஜிபிஷாஹமய’ உதி॥

யபி-பாய-பம் ஸவநிஹ-பாரெண ரீநநுஷாஸிஸுஸெ-ப
ஸவஷஸ-பநெ ॥

ஸுத்யய-பஸாரெ து—

யபி-பாய-பம் ஸவநிஹ-பாரெண ஸாநாஅங்கார வஹநடிஹ
நாபிகெ கூதெ லிஜாநாஃ ஸவெயஸூநாஃ ஸஷ்யஸூஜிபிஷா
ஹமயஸூ ஸாஹம் யாயஸூ ஹவதி ॥ த்நாஸுநாய ஸாஸுண
பெதநிஹ-பாரெண சுநகம் ஹமயஸூ ஸாஹம் யாயஸூ வய-ப
தெ ॥ யபி-பாய-பம் துஷுஜாதிபெதநிஹ-பாரெண ஸவெ-பஷாஃ
ஸவெயஸூநாஹு-பிஷா ॥ யபி-பாய-பம் ஸுஜாதிபெதநிஹ-பாரெண
ஸவெயஸூநாஹு-பாரணாயாரெஸூ-பிஷா ॥ யபி-பாய-பம் ஹீநஜாதி

உதகதாநமொன்றுமில்லை. அந்த மஹாத்மாவை எவர்கள் வஹிக்
கின்றனரோ, தர்சிக்கின்றனரோ, ஸ்பர்சிக்கின்றனரோ அவர்
களுக்கு அச்வமேதயாக பலம் உண்டு என்று சாஸ்த்ரக்ஞர்கள்
சொல்லுகின்றனர்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— யதிச்ரேஷ்டர்கள், அநாதர்கள் இவர்
களுக்கு நிர்ஹாரம் செய்தால் ஸத்யச்சுத்தி, மஹாபலமுண்டு.

தர்மத்திற்காக சவநிர்ஹாரம் செய்தால்.

ஸம்ருத்யர்த்த ஸாரத்திலானால்:— “தர்மத்திற்காகச் சவ நிர்
ஹாரம் செய்தால், ஸநாநம் செய்விப்பது, அலங்காரம், சுமப்பது,
தஹநம் இவைகளைச் செய்தால், ப்ரமீம்ஹணர்களுக்கு ஸசேல
ஸநாநத்தால் சுத்தி. அதிக புண்யமும், சுபமும், ஆயுஸ்ஸும்
உண்டாகிறது. அதிலும், அநாத ப்ராம்ஹண ப்ரேதத்தின் நிர்ஹ
ரணத்தில் அழிவற்ற புண்யமும், சுபமும், ஆயுஸ்ஸும் வளர்கிறது.
தர்மத்திற்காக உத்க்ருஷ்டஜாதி ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால்
எல்லோருக்கும் ஸசேலஸநாநத்தால் சுத்தி. தர்மத்திற்காக ஸ்வஜாதி
ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால் ஸசேலஸநாநம், ப்ராணாயாமம் இவை

பெருதநிஹுரணெ ஸவெஷொம் ஸயெயம் ஸாக்ஷா நிஹவத்ரு
வக்ஷணாஹிமயஹபுவெஸநாதெ க்யுதெ ஸுயி: உதி ||

வ்யுத்யுதரெ—

ஹஹுரோநம் ஸவம் ஐஷ்டா ஸவாஸா ஜயோவிஸெக் | சுய
ஐதம் ஸவம் ஐஷ்டா ஸயெயஸாநோயரெக் || சூயஜ் கெவயம்
பெருதம் ஐஷ்டா காஷ்வஹாயரெக்' உதி || காஷ்வஹாயரணம் =
ஜவாவமாஹநடி ||

வலிஷ்டம்—

ஹோநுஷாஸி ஸிழம் ஸுஷ்டா திராதுரோஸளவ ஜெலிஷெ
குவெஹராது' உதி || ஸதஜ்ஜிவபுவவிஷயடி ||

சுவாஜிவபுவவிஷயெ து ஜெநம்—

நாரம் ஸுஷ்டாஸிஸஸெஹம் ஸாக்ஷா விஷ்டா விஸு
ஜ்யதி | சூயஜெவ து நிஸெஹம் மா ஸுஷ்டா வீக்ஷ வா
ரவிடி' உதி ||

களால் சுத்தி, தர்மத்திற்காக ஹீநஜாதி ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால்
எல்லோருக்கும் ஸசேலஸ்நானம், வேப்பிலையின் பக்ஷணம், முதலி
யதுடன் வீட்டில் நுழைந்த பிறகுச் சுத்தி" என்றுள்ளது.

சுவத்தைக் கண்டால்.

மற்றுமொரு ஸ்ம்ருதியில்:— சுமக்கப்படும் சுவத்தைக்கண்டால்
ஸசேலஸ்நானம் செய்யவும். அலங்கரிக்கப்பட்ட சுவத்தைக்
கண்டாலும் அப்படியே. ஸாதாரணமான ப்ரேதத்தைப் பார்த்
தால் ஆசமநம்செய்து கட்டைபோல் ஜலத்தில் மூழ்கவும்.

மனிதனின் எலும்பைத் தொட்டால்.

வளிஷ்டர்:—'கசிவுள்ள, மனிதனின் எலும்பைத் தொட்டால்
3-நாட்களாசெளசம். அது உலர்ந்ததானால் ஒரு நாளாசெளசம்'
என்றார். இது புத்தி பூர்வமாகியதைப் பற்றியது. புத்தி பூர்வம்
லாத விஷயத்திலோவெனில்,

மனு:—ஈரமுள்ள மனிதனின் அஸ்தியைத்தொட்டால் ப்ராம்
ஹணன் ஸநாந்ததால் சுத்தனாவான். ஈரமில்லாததைத் தொட்டால்

வநி காயாழ—

ஐநநெ ரோணெ வெவ வவநெ டுஸரெஃஹநி | சூதலூ
நாயிகாரீ ஸூரஹஸளவம் ஸவடா ஹவெசு || தெதொஹுஜை
தயா வாதெ ஸூரூகடுணி நெயுநெ | சுநாஹஜோஹுரநு
விபுஜூராசூரேஸ்விஹவெசு' ஹதி || உஹுரநு = வுஸ்ரொ
தமடம் கூவடனித்யுடம் | ஸவரோஜீநுநுரநுஹுஸளவ நிதி
தாமி பூஷபுரமி ||

சூரளவிநாப டெவாஹபபுவெஸாழி நிஷெயம் ||

சூரளவிநொ வஜெநீயபேகூதம் ஸம்முதெ—

ந விஸெஜெவதாமாரம் ந கூயடாஅநுநாடிவீ | ரிநிரம்
ந புவெஷபு வுவிஷபு ஹம் ஸுணம் || உணாஹபொமி
ரோவிஸு ஜநாமி நவவனு வ | ஹவிஷுதி வராரொஹெ வுராயி
சூரொரொஃகிநிஷுரம்' ஹதி ||

ஆசமநத்தாலேயே சுத்தனுகிறான். அல்லது பசுவை ஸ்பர்சித்து,
ஸூரியனைப் பார்த்துச் சுத்தனாவான்.

சந்திரிகையில்:— ஜநநம், மாணம் இவைகளில், 10-ஆவது
நாளில் வபநம் விதிக்கப்படுகிறது. அதைச் செய்து கொள்ளாத
வரையில் கர்மங்களில் அதிகாரியாய் ஆவதில்லை. அது வரையில்
ஆசௌசமிருக்கும். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளாதல், வாந்தி
செய்தல், க்ஷௌரம், ஸ்த்ரீஸம்ஸரகம் இவைகளில், ஆசமனம்
செய்யாமல் மலவிஸர்ஜனம் செய்த ப்ராம்ஹணன் 3-நாட்களால்
ஆசௌசியாய் ஆவான். இது முதலிய மற்றுமுள்ள ஆசௌச
நிமித்தங்களையுமறியவும்.

ஆசௌசிகள் தேவாலயத்தில் நுழையக்கூடாது.

ஆசௌசமுள்ளவன் தள்ளவேண்டியது சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஆசௌசமுள்ளவன் தேவாலயத்தில் ப்ர
வேசிக்கக்கூடாது. வந்தனம் முதலியதைச் செய்யக்கூடாது.
தேவாலயத்தில் ப்ரவேசித்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேன்,
ஆசௌ. 42

சுஸளவிஸுஸெ- விஸ்வஸ்ய ஸம்பொக்ஷணரோஹ ஸளநகம்—
 ‘வணர்வஸூதி கொடிகூர ஸாவஸூதக டிவிதிதெ |
 கிரிதெ ஸநிநுபூவெ ஸஷ்யம் க்ருகா ஸநிநுபெக்’ உதி ||

கவிவாடிநஸ்ய நிஷெயரோஹ சுவஸூம்—

‘சுப்யதெந நாலிவாடி தயாப்யதாயாப்யதஸூந
 ப்ருதிவிவெக்’ உதி ||

வனகாடிஸூபவாவெ ||

வனகாடிஸூபவாவஸ்யாவஜீநீயகூபுதம் வுராணெ—

‘ஸூதிதகெ து நரம் ஸாகா பூணீ ஸிரஸா ஹரிடி |
 வனகாடிஸூப ந ஸூனீத ப்ருதநெதந மூபுதெ || ப்ருதகெவ
 ந ஸூனீத வனகாடிஸூபம் ஸடா நரம்’ உதி ||

கேட்கவும். 14 ஜன்மங்களில் சண்டாளனாய்ப் பிறந்து, க்ருரமான
 வ்யாதியுள்ளவனாய், கடின சித்தனாய் ஆவான், ஓ பெண்ணே !

ஆசௌசி, தேவ பிம்பத்தைத்தொட்டால் ஸம்ப்ரோக்ஷணத்
 தைச் சொல்லுகிறார்.

சௌநகர்:—சண்டாளன், ஸூதிதகை, ரஜஸ்வலை, சாவாசௌசம்,
 ஜநாசௌசம் இவைகளால் தூஷணமேற்பட்டால், உடனே ஸம்ப்
 ரோக்ஷணம் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

நமஸ்காரத்தை நிஷேதிக்கின்றார்,

ஆபஸ்தம்பர்:—ஆசௌசியாயுள்ளவன் அபிவாதனம் செய்யக்
 கூடாது. அவ்விதமே ஆசௌசிக்கும் அபிவாதனம் செய்யக்
 கூடாது. ஆசௌசியானவன் ப்ரத்யபிவாதனமும் செய்யக்கூடாது.

ஏகாதசியில் உபவாஸ விஷயம்.

ஏகாதச்யுபவாஸத்தை விடக்கூடென்பது சொல்லப்பட்
 டுள்ளது,

புராணத்தில்:—ஜநாசௌசத்திலும் மனிதன் ஸ்நானம்
 செய்து, விஷ்ணுவைத் தலையால் வணங்கி ஏகாதசியில் பூஜிக்கக்

விஷ்ணுமஹேஸ்வர உ—

‘ஸூத்ரதகே ஶ்ரீதகே ஶாவி ந த்ராஜ்யம் ஶாஷீவத்யு |
வணகாஷீவதம் கௌயாஸித்யம் காஷீம் தம் வஜீரயேக்’ ஐதி ||

ஸாவாஸளவிநாம் நிபரீவிஸேஷம் ||

ஸாவாஸளவிநாம் நிபரீவிஸேஷோஹ ரீநம்:—

‘கக்ஷாரவணாஸாஸ்யாநிபரீஜேயஸு தெஶ்வஸ்ய | ரீம்
ஸாஸளம் உ நாஸீயஸாயீரம்ஸ வ்யயக்ஷதள’ ஐதி ||

யாஜ்ஞவல்க்யா—

‘க்ரீதயஸ்யாஸநா ஹஜிளே ஸ்வெயஸ்ய வ்யயக்ஷதள |
விண்யஜ்ஞாவ்யதா ஷேயம் ஷேதாயாஹம் ஶிநத்யய’ ஐதி ||
க்ரீதம் கயாவிதயஸ்ய வா கஸளம் பெஷாம் தெ க்ரீதயஸ்யாஸ

கூடாது. இந்த வ்ரதத்திற்கு லோபயில்லை. சாவாஸேளசத்தி
லும், மணிதன், ஏகாதசியில் புஜிக்கவே கூடாது.

விஷ்ணு ரஹஸ்யத்திலும்:—ஜநகாஸேளசம் மரணாஸேளசமிவை
களிலும் த்வாதசீ வ்ரதத்தையும், ஏகாதசீ வ்ரதத்தையும் விடக்
கூடாது. அது நித்யமாகையால். காம்ய வ்ரதத்தை வர்ஜிக்க
வேண்டும்.

சாவாஸேளசிகளுக்கு நியமங்கள்.

சாவாஸேளசிகளுக்கு நியம விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மனு:—அவர்கள் உப்புறைப்பில்லாத போஜனத்தைச் செய்ய
வேண்டும். ப்ரதிதிமும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மாம்ஸ
போஜனம் கூடாது. தனியாய்ப் பூமியில் படுக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:- “சாவாஸேளசிகள், க்ரயக்ரீதம், அல்லது
அபாசிதலப்தம் ஆகிய அந்ரத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். பூமியில்
தனியாய்ப் படுக்கவேண்டும். ப்ராசீநாவீதிகளாய், மூன்று நாட்
களில் ப்ரேதனை உத்தேசித்துப் பிண்டதானம் செய்யவேண்டும்,
பிண்டதானம் கர்த்தாவுக்கு மட்டில்”. ‘க்ரீதலப்தாசநா:’ என்று

நா: | ஹவெயாரிதி வாஶ்யஸெஷம் | கீதயஸ்யாஸநநியரோக
தஜெராவெ சுநஸநநியரோக வலிகம் ஹவதி ||

சுத வளவ வலிஷம்—

‘சுவபுஷ்டரெ குஹநிதஸ்தை சுவீரநு கீதொ துநெந
வா வதெரநு’ உதி || சுவபுஷ்டரம் = குஸளவிநாம் ஸயநாய-
தகுணபுஷ்டரம் ||

மளதரோரவி—

‘சுயஸ்யாஸநநிநொ ஸுஷாரிணஸுவெ’ உதி ||

சுவானாக்யத்யு ||

சுவானாக்யத்யுரோஹநம்—

‘விபுஸ்யுத்யவம் ஸுஷார க்ஷத்ரியொ வாஹநாயய்ய |
வெஸ்யம் பூதொஜம் ரஸிம் வா யஷிம் ஸாமிப்யம் க்யதக்யம்’

நியமமிருப்பதால் அவ்விதமான அசநம் கிடைக்காவிடில் உபவாஸ
மிருக்கவேண்டுமென்பது அர்த்தத்தால் ஸித்திக்கின்றது. ஆகை
யாலேயே,

வளிஷ்டர்:— ‘புல் படுக்கையில், மூன்று நாட்கள் வரையில்
புஜிக்காதவர்களாய்ப் படுக்கவேண்டும். காயத்தால் கிடைத்த,
அல்லது அயாசினத்தாலுண்டாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும்’
என்றார்.

கோதமரும்:— ‘பூமியில் படுப்பவரும், பூமியிலுட்காரு
பவரும், ப்ரம்ஹசர்ய நியம்முடையவருமாய் எல்லோருமிருக்க
வேண்டும்’ என்கிறார்.

ஆசௌசத்தின் முடிவில் செய்யவேண்டியவை.

ஆசௌசத்தின் முடிவில் செய்யவேண்டியதைச் சொல்லு
கிறார்,

மஹு:— ப்ரம்ஹணன் ஆசௌசாந்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து
ஜலத்தைத் தொடுவதால், சுத்தனாகிறான். க்ஷத்ரியன் வாஹநம்,

ஐதி ॥ சுயூயெ-பா-அவிஹிதொ விஜாநெஸுரெண— ‘விபொ-
அநும-அதாஸளவகாணம் கருதகியம் = கருதஸூநம் ஹஸ்தந
சுவம் ஸுஷூ விஸு-அதி ॥ ஸுஷூ-அதி ஸுஸ-அநகி-யெவொ
யுதெ ॥ ந ஸூநரோயநம் வா ॥ வாஹநாடிஷு தஸூ வனவா
• நுஷஜாஸ ॥

முதிரவி—

‘சுவாநெ-அவஹாஸுஜெவ ஸூகா முரிம் ப்ரவிஸெயம்’
ஐதி ॥ ஜநநரேணாஸளவகாணெ சூரளவி-நஸுஜெவ ஸூகா
முஹம் ப்ரவிஸெயம்-ரித்ய-அம் ॥

தயா ஸுதகுனெ—

‘ஜெதெ வ ஸுதகெ யாநெ ஸுஜெவ ஸூநரோயநெ ॥
ஸுஜவாச வரதம் ஸூநரோத-அவெ து விஸிஷ்யெதெ’ ஐதி ॥

ஸம்வத-அம்—

‘சூரளவெ நிம-அதெ சுய-பா-அ-ஹஸுஜா-அ-அவெநெ ॥
ஸவாஸா ஜெரோவூத்யு-ஸு-அம் வுணூ-ஹவா-அ-அவெநம்’ ஐதி ॥

ஆயுதம் இவைகளைத் தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். வைச்யன் சாட்டை
அல்லது கயிற்றைத்தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். சூத்ரன் கழியைத்
தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். தொடுவதென்பதால் ஸ்பர்சமே சொல்
லப்படுகிறது. ஸ்நாநமாவது ஆசமநமாவது சொல்லப்படுவதில்லை.
வாஹநாதிகளில் ஸ்பர்சக்கிரியையே ஸம்பந்திப்பதால்.

ச்ருதியும்:— ஜநநாணசௌசங்களின் முடிவில், ஆசௌசிகள்
ஸங்கவகாலத்தில் ஸ்நாநம்செய்து க்ருஹத்தில் ப்ரவேசிக்க
வேண்டும். அவ்விதம்,

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— மரணசௌச ஜநநாசௌசங்களின் முடிவில்
ஸங்கவகாலத்தில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். ரஜோநிவ்ருத்தி
ஸ்நாநத்தை ஸங்கவத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டுமெனச் சொல்
லப்படுகிறது.

ஸம்வர்த்தி:— ஆசௌசம் சென்ற பிறகு, வீட்டைப் பெருக்கி

